

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๒
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี เรื่องด่วน	๒
- ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๓
- นายศรีณรงค์ ทิมสุวรรณ	๒
- นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	๓
- นายเศรษฐา ทวีสิน	๔
- นายชัยวัช ตุลาธน	๓๙ ๕๑ ๕๒
- นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	๕๑
- นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	๕๒
- นายदनุพร ปุณณกันต์	๖๘
- นายณัฐชานน ศรีก่อเกื้อ	๗๘
- นายฐากร ตัณฑสิทธิ์	๘๖
- นายจำลอง ภูนวนทา	๑๐๐
- นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล	๑๐๔

	หน้า
- นายธนาธร โล่ห์สุนทร	๑๑๘
- นายณัฐพล ไตวิจักษณ์ชัยกุล	๑๒๕
- นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	๑๓๕
- นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล	๑๔๒
- นางสาวดวงทิพย์ จินตะเวช	๑๕๗
- นายศุภโชค ไชยสัจ	๑๕๙
- นายสุรเกียรติ์ เทียนทอง	๑๖๘
- นางสาวจิรัชยา สัมไพโร	๑๗๕
- นายสรรเพชญ์ บุญญามณี	๑๗๙
- นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง	๑๘๕
- นายกฤดิทัช แสงธนโยธิน	๑๙๐
- นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	๑๙๔
- นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ	๑๙๘
- นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กীরติ	๒๐๔
- นายสหัสวัต คุ้มคง	๒๐๖
- นายศุภโชค ศรีสุขจร	๒๑๗
- นายไชยामพวาน มั่นเพียรจิตต์	๒๒๔
- นางสาวสร้อยสนันท์ อรรณนพพร	๒๒๗
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	๒๓๒
- นายเผ่าภูมิ โรจนสกุล	๒๓๗
- นายพิชัย ชุณหวิจิตร	๒๔๓
- นางสาวจิราพร สินธุ์ไพร	๒๕๓
- นางปัทมา ตันตรีตานานนท์	๒๕๗
- นางนันทนา สงฆ์ประชา	๒๖๐
- นายสฤกษ์ดี บุตรเนียร	๒๖๓
- นายจตุติ ไกรฤกษ์	๒๖๗
- นายกัณตภณ ดวงอัมพร	๒๗๑
- นายชินนินทร์ รุ่งธนเกียรติ	๒๗๘

	หน้า
- นายอิทธิพล ชลธราศิริ	๒๘๕
- นายนิกร โสมกลาง	๒๘๖
- นางมนพร เจริญศรี	๓๐๑
- นายจักรพงษ์ แสงมณี	๓๐๕
- ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ	๓๐๗
- นางสาวศศิรินทร์ ธรรมนิฐินันท์	๓๑๓

ภาคผนวก

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	๐๐๑	นางสาวกมลวรรณ กิตติสุนทรสกุล	✓			
๒	๐๐๒	นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ	✓			
๓	๐๐๓	นายกรวีร์ ปริศนานันท์กุล	✓			
๔	๐๐๔	นายกรวีร์ สาราคำ	✓			
๕	๐๐๕	นายกระแสร์ ตระกูลพรพงศ์	✓			
๖	๐๐๖	นายกรุณพล เทียนสุวรรณ	✓			
๗	๐๐๗	นายกฤษ ศิลปชัย	✓			
๘	๐๐๘	นายกฤดิทัช แสงธโนอิน	✓			
๙	๐๐๙	นางสาวกฤษฎี ชีวะธรรมานนท์	✓			
๑๐	๐๑๐	นายกฤษฎ์หิรัญ เลิศอุทธีภักดี	✓			
๑๑	๐๑๑	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๑๒	๐๑๒	นายกัณตภณ ดวงอัมพร	✓			
๑๓	๐๑๓	นายกัณวีร์ สืบแสง	✓			
๑๔	๐๑๔	นายกัณฑ์พงษ์ ประยูรศักดิ์	✓			
๑๕	๐๑๕	นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์	✓			
๑๖	๐๑๖	นายกาญจน์ ตั้งปอง	✓			
๑๗	๐๑๗	นางสาวกาญจนา จังหวะ	✓			
๑๘	๐๑๘	นางสาวกานสินี โอภาสรังสรรค์	✓			
๑๙	๐๑๙	นางสาวการณิก จันทดา	✓			
๒๐	๐๒๐	นายกิตติ กิตติธรรมกุล	✓			
๒๑	๐๒๑	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒	๐๒๒	นางสาวกิตติธัญญา วาจาดี	✓			
๒๓	๐๒๓	นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ	✓			
๒๔	๐๒๔	นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์	✓			
๒๕	๐๒๕	นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	✓			
๒๖	๐๒๖	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
๒๗	๐๒๗	นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร	✓			
๒๘	๐๒๘	นายเกรียงยศ สุดลาภา	✓			
๒๙	๐๒๙	นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	✓			
๓๐	๐๓๐	นายเกษม อุประ	✓			
๓๑	๐๓๑	นายเกียรติคุณ ต้นยาง	✓			
๓๒	๐๓๒	นายโกศล ปัทมะ	✓			
๓๓	๐๓๓	นางขวัญเรือน เทียนทอง	✓			
๓๔	๐๓๔	นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	✓			
๓๕	๐๓๕	นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์	✓			
๓๖	๐๓๖	นายคริสรัฐ ปานเนียม	✓			
๓๗	๐๓๗	นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๓๘	๐๓๘	นายคอซีย์ มามู	✓			
๓๙	๐๓๙	นายคำพอง เทพาคำ	✓			
๔๐	๐๔๐	นายคุณากร มั่นนทีรัมย์	✓			
๔๑	๐๔๑	นายจตุพร กมลพันธ์ทิพย์	✓			
๔๒	๐๔๒	นายจรรยुท จตุรพรประสิทธิ์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๓	๐๔๓	นายจรัส คุ่มไข่น้ำ	✓			
๔๔	๐๔๔	นายจักพันธ์ ปิยพรไพบูลย์	✓			
๔๕	๐๔๕	นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	✓			
๔๖	๐๔๖	นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล	✓			
๔๗	๐๔๗	นายจักรรัตน์ พัวช่วย	✓			
๔๘	๐๔๘	นายจาตุรนต์ ฉายแสง	✓			
๔๙	๐๔๙	นายจำลอง ภูนวนทา	✓			
๕๐	๐๕๐	นายจิตติพงษ์ วิริยะโรจน์	✓			
๕๑	๐๕๑	นายจिरวัฒน์ ศิริพานิชย์	✓			
๕๒	๐๕๒	นายจिरวุฒิ สิงห์โตทอง	✓			
๕๓	๐๕๓	นางสาวจรัชยา สัพโส	✓			
๕๔	๐๕๔	นายจิริฐัฐ ทองสุวรรณ	✓			
๕๕	๐๕๕	นางสาวจิราพร สินธุ์ไพร	✓			
๕๖	๐๕๖	นายจี้รเดช ศรีวิราช	✓			
๕๗	๐๕๗	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
๕๘	๐๕๘	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๕๙	๐๕๙	นายจุลพงศ์ อยู่เกษ	✓			
๖๐	๐๖๐	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๖๑	๐๖๑	นางจุฬาลักษณ์ ชันสุวรรณ	✓			
๖๒	๐๖๒	นายเจเศรษฐ์ ไทยเศรษฐ์		✓		
๖๓	๐๖๓	นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๔	๐๖๔	นายฉกาจ พัฒนกิจวิบูลย์	✓			
๖๕	๐๖๕	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๖๖	๐๖๖	นายฉัตร สุภัทรวณิชย์	✓			
๖๗	๐๖๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๖๘	๐๖๘	นายเฉลิมชัย กุลาเลิศ		✓		
๖๙	๐๖๙	นายเฉลิมพงศ์ แสงดี	✓			
๗๐	๐๗๐	นางสาวชญภา สิ้นธุไพร	✓			
๗๑	๐๗๑	นางสาวชนก จันทาทอง	✓			
๗๒	๐๗๒	นายชนนพัฒน์ นาคสัว		✓		
๗๓	๐๗๓	นายชยพล สท่อนดี	✓			
๗๔	๐๗๔	นายเกษรา ศักดิ์สมบูรณ์	✓			
๗๕	๐๗๕	นายชริน วงศ์พันธ์เที่ยง	✓			
๗๖	๐๗๖	นายชลธานี เชื้อน้อย	✓			
๗๗	๐๗๗	นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว	✓			
๗๘	๐๗๘	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๗๙	๐๗๙	นายชวน หลีกภัย	✓			
๘๐	๐๘๐	นายชวาล พลเมืองดี	✓			
๘๑	๐๘๑	นายชัชวาล แพทยาไทย	✓			
๘๒	๐๘๒	นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง	✓			
๘๓	๐๘๓	นายชัชวาลล์ คงอุดม	✓			
๘๔	๐๘๔	นางสาวศรีญาดา ปาภิมาพันธ์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๘๕	๐๘๕	นายชัยชนะ เดชเดโช	✓			
๘๖	๐๘๖	นายชัยทิพย์ กมลพันธ์ทิพย์	✓			
๘๗	๐๘๗	นายชัยธวัช ตูลาธน	✓			
๘๘	๐๘๘	นายชัยมงคล ไชยรบ	✓			
๘๙	๐๘๙	นายชัยวัฒน์ เป้าเปี่ยมทรัพย์	✓			
๙๐	๐๙๐	นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร	✓			
๙๑	๐๙๑	นายชาดา ไทยเศรษฐ์		✓		
๙๒	๐๙๒	นายชาตรี หล้าพรหม	✓			
๙๓	๐๙๓	นายชิตวัน ชินอนูวัฒน์	✓			
๙๔	๐๙๔	นายชิษณุพงศ์ ตั้งเมธากุล	✓			
๙๕	๐๙๕	นายชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ	✓			
๙๖	๐๙๖	นางสาวชุตติมา คชพันธ์	✓			
๙๗	๐๙๗	นายชูกัน กุลวงษา	✓			
๙๘	๐๙๘	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๙๙	๐๙๙	นายชูศักดิ์ ศิริมาศทอง	✓			
๑๐๐	๑๐๐	นายชูศักดิ์ แม้นทิม	✓			
๑๐๑	๑๐๑	รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล	✓			
๑๐๒	๑๐๒	นายเชตวัน เตือประโคน	✓			
๑๐๓	๑๐๓	นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์	✓			
๑๐๔	๑๐๔	นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กীরติ	✓			
๑๐๕	๑๐๕	นายเชิงชาย ชาลีรินทร์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๖	๑๐๖	นายโชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์	✓			
๑๐๗	๑๐๗	นายไชยชนก ชิดชอบ		✓		
๑๐๘	๑๐๘	นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	✓			
๑๐๙	๑๐๙	นายไชยา พรหมา	✓			
๑๑๐	๑๑๐	นายไชยामพวาน มั่นเพียรจิตต์	✓			
๑๑๑	๑๑๑	นายชากาเรีย สะอี่	✓			
๑๑๒	๑๑๒	นายชูการ์โน มะทา	✓			
๑๑๓	๑๑๓	นายเชีย จำปาทอง	✓			
๑๑๔	๑๑๔	นางสาวญาณธิชา บัวเฟื่อน	✓			
๑๑๕	๑๑๕	นางญาณีนาค เข็มนาค	✓			
๑๑๖	๑๑๖	นายฐากร ยะแสง	✓			
๑๑๗	๑๑๗	นายฐิติกันต์ ฐิติพดติกุล	✓			
๑๑๘	๑๑๘	นางฐิติมา ฉายแสง	✓			
๑๑๙	๑๑๙	นายณกร ชารีพันธ์	✓			
๑๒๐	๑๒๐	นายสุเทพ อุ๋อัน	✓			
๑๒๑	๑๒๑	นายณพล เขยคำแหง	✓			
๑๒๒	๑๒๒	นายณรงเดช อุฬารกุล	✓			
๑๒๓	๑๒๓	นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ	✓			
๑๒๔	๑๒๔	นางสาวณัฐจิรา อิมวิเศษ	✓			
๑๒๕	๑๒๕	นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์	✓			
๑๒๖	๑๒๖	นายณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	๑๒๗	นายณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ	✓			
๑๒๘	๑๒๘	นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ	✓			
๑๒๙	๑๒๙	นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์	✓			
๑๓๐	๑๓๐	นายณัฐพงษ์ สุมโนธรรม	✓			
๑๓๑	๑๓๑	นายณัฐพล โทวิจักษณ์ชัยกุล	✓			
๑๓๒	๑๓๒	นายณัฐวุฒิ บัวประทุม	✓			
๑๓๓	๑๓๓	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๓๔	๑๓๔	นายदनุพร ปุณณกันต์	✓			
๑๓๕	๑๓๕	รองศาสตราจารย์พิเศษดวงฤทธิ์ เบ็ญจาธิกุล ชัยรุ่งเรือง	✓			
๑๓๖	๑๓๖	นายเดชอิศม์ ขาวทอง	✓			
๑๓๗	๑๓๗	นายตรียวรรณ อิ่มใจ	✓			
๑๓๘	๑๓๘	นางสาวตรีสุข เทียนทอง	✓			
๑๓๙	๑๓๙	นางสาวดวงทิพย์ จินตะเวช	✓			
๑๔๐	๑๔๐	นายไตรเทพ งามกมล	✓			
๑๔๑	๑๔๑	นายถนอมพงศ์ หลีกภัย	✓			
๑๔๒	๑๔๒	นายฉัตรเดช ตั้งมั่นก่อกิจ	✓			
๑๔๓	๑๔๓	นายทรงยศ รามสูต	✓			
๑๔๔	๑๔๔	นายชลัฐ รัชกิจประการ	✓			
๑๔๕	๑๔๕	นายทรงศักดิ์ มุสิกอง	✓			
๑๔๖	๑๔๖	นายทรงศักดิ์ ส่งเสริมอุดมชัย	✓			
๑๔๗	๑๔๗	นายทวิวงศ์ โตทวิวงศ์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๘	๑๔๘	พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง	✓			
๑๔๙	๑๔๙	นายทวี สุระบาล	✓			
๑๕๐	๑๕๐	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
๑๕๑	๑๕๑	นายทินพล ศรีธเรศ	✓			
๑๕๒	๑๕๒	นางทิพา ปวีณาเสถียร	✓			
๑๕๓	๑๕๓	นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล	✓			
๑๕๔	๑๕๔	นายเทอดชาติ ชัยพงษ์	✓			
๑๕๕	๑๕๕	นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร	✓			
๑๕๖	๑๕๖	นางเทียบจุฑา ขาวขำ	✓			
๑๕๗	๑๕๗	นายธนกร วังบุญคงชนะ	✓			
๑๕๘	๑๕๘	เรืออากาศโท ธนเดช เฟ็งสุข	✓			
๑๕๙	๑๕๙	นายธนพัฒน์ ศรีชนะ	✓			
๑๖๐	๑๖๐	นายธยศ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๖๑	๑๖๑	นายธนา กิจไพบูลย์ชัย	✓			
๑๖๒	๑๖๒	นายธนาธร โล่ห์สุนทร	✓			
๑๖๓	๑๖๓	นายธเนศ เครือรัตน์	✓			
๑๖๔	๑๖๔	นายธรรมนัส พรหมเผ่า	✓			
๑๖๕	๑๖๕	นายธัญธร ธนินวัฒนาธร	✓			
๑๖๖	๑๖๖	นางสาวธัญธารีย์ สันตพันธ์	✓			
๑๖๗	๑๖๗	นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์	✓			
๑๖๘	๑๖๘	นายธานินท์ นวลวัฒน์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๖๙	๑๖๙	นางธิวัลรัตน์ อังกินันท์	✓			
๑๗๐	๑๗๐	นางสาวธิษณา ชุณหะวัณ	✓			
๑๗๑	๑๗๑	นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	✓			
๑๗๒	๑๗๒	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
๑๗๓	๑๗๓	นายธีรจชัย พันธุมาศ	✓			
๑๗๔	๑๗๔	นายพงศธร ศรเพชรนรินทร์	✓			
๑๗๕	๑๗๕	นายพนธ์ ไพศาลลิ้มเจริญกิจ	✓			
๑๗๖	๑๗๖	นายนพดล ทิพยชล	✓			
๑๗๗	๑๗๗	นายนพดล ปัทมะ	✓			
๑๗๘	๑๗๘	นายนพดล มาตรศรี	✓			
๑๗๙	๑๗๙	นายนพพล เหลืองทองนารา	✓			
๑๘๐	๑๘๐	นายนรเสฏฐ์ ศิริโรจนกุล	✓			
๑๘๑	๑๘๑	นายนรากร นาเมืองรักษ์	✓			
๑๘๒	๑๘๒	นายนรินทร์ คลังผา	✓			
๑๘๓	๑๘๓	นายนเรศ อารังค์ทิพยคุณ	✓			
๑๘๔	๑๘๔	นายนิกร โสมกลาง	✓			
๑๘๕	๑๘๕	นายนิคม บุญวิเศษ	✓			
๑๘๖	๑๘๖	นางสาวนิตยา มีศรี	✓			
๑๘๗	๑๘๗	นายนิติพล ผิวเหมาะ	✓			
๑๘๘	๑๘๘	นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร	✓			
๑๘๙	๑๘๙	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๐	๑๙๐	นายนิยม วิวรรณดิฐกุล	✓			
๑๙๑	๑๙๑	นางนุชนาถ จารุงษ์เสถียร	✓			
๑๙๒	๑๙๒	นางสาวแนน บุญยธิดา สมชัย	✓			
๑๙๓	๑๙๓	นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล	✓			
๑๙๔	๑๙๔	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๙๕	๑๙๕	นายบุญแก้ว สมวงศ์	✓			
๑๙๖	๑๙๖	นายบุญชัย กิตติธรราททรัพย์	✓			
๑๙๗	๑๙๗	นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	✓			
๑๙๘	๑๙๘	นายบุญเลิศ แสงพันธ์ุ	✓			
๑๙๙	๑๙๙	นางสาวเบญจา แสงจันทร์	✓			
๒๐๐	๒๐๐	นายปกรณ์ จีนาคำ	✓			
๒๐๑	๒๐๑	นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	✓			
๒๐๒	๒๐๒	นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	✓			
๒๐๓	๒๐๓	นายปดิพัทธ์ สันติภาดา	✓			
๒๐๔	๒๐๔	นางปัทมา ตันติรัตนานนท์	✓			
๒๐๕	๒๐๕	นายปรเมษฐ์ จีนา	✓			
๒๐๖	๒๐๖	นายประดิษฐ์ สังขฉาย	✓			
๒๐๗	๒๐๗	นายประภัทร โพธสุธน	✓			
๒๐๘	๒๐๘	นางสาวประภา เสงไพบูลย์	✓			
๒๐๙	๒๐๙	นางสาวประภาพร ทองปากน้ำ	✓			
๒๑๐	๒๑๐	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๑๑	๒๑๑	นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	✓			
๒๑๒	๒๑๒	พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ		✓		
๒๑๓	๒๑๓	นางสาวประวิมน์นุช เลิศจิตติสุทธิ์	✓			
๒๑๔	๒๑๔	นายประสาธ ตันประเสริฐ	✓			
๒๑๕	๒๑๕	นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์	✓			
๒๑๖	๒๑๖	นางสาวละออง ตียะไพรัช	✓			
๒๑๗	๒๑๗	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๒๑๘	๒๑๘	นายประเสริฐพงษ์ ทรนุวัตร์	✓			
๒๑๙	๒๑๙	นางสาวปรีชญาวรรณ ไชยสีบ	✓			
๒๒๐	๒๒๐	นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	✓			
๒๒๑	๒๒๑	นายปรีดา บุญเพลิง	✓			
๒๒๒	๒๒๒	นายปรีดี เจริญศิลป์	✓			
๒๒๓	๒๒๓	นางสาวปวีตรา จิตตกิจ	✓			
๒๒๔	๒๒๔	นางปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์	✓			
๒๒๕	๒๒๕	นายปารมี ไวจงเจริญ	✓			
๒๒๖	๒๒๖	นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์	✓			
๒๒๗	๒๒๗	นายปิยชาติ รุจิพรวศิน	✓			
๒๒๘	๒๒๘	นายปิยรัฐ จงเทพ	✓			
๒๒๙	๒๒๙	นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข	✓			
๒๓๐	๒๓๐	นางสาวปิยะรัฐชย์ ตียะไพรัช	✓			
๒๓๑	๒๓๑	นางสาวผกามาศ เจริญพันธ์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๒	๒๓๒	นายไผ่ ลิกค์	✓			
๒๓๓	๒๓๓	นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ		✓		
๒๓๔	๒๓๔	นายพงษ์มนู ทองหนัก	✓			
๒๓๕	๒๓๕	นายเพชร จันทรวงทอง	✓			
๒๓๖	๒๓๖	นายพนม โพธิ์แก้ว	✓			
๒๓๗	๒๓๗	นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์	✓			
๒๓๘	๒๓๘	นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	✓			
๒๓๙	๒๓๙	นายพรเทพ พูนศรีธนากุล	✓			
๒๔๐	๒๔๐	นายพรเทพ ศิริโรจนกุล	✓			
๒๔๑	๒๔๑	นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ		✓		
๒๔๒	๒๔๒	นายปรีชัฐ วัชรสินธุ์	✓			
๒๔๓	๒๔๓	นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๔๔	๒๔๔	นายปลากร พิมพะนิตย์	✓			
๒๔๕	๒๔๕	นายพัฒนา สัพโส	✓			
๒๔๖	๒๔๖	นายพันธ์ศักดิ์ บุญแทน	✓			
๒๔๗	๒๔๗	นายพาดูวัฒน์ สะสมทรัพย์		✓		
๒๔๘	๒๔๘	นางพิชชารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ	✓			
๒๔๙	๒๔๙	นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์	✓			
๒๕๐	๒๕๐	นายพิชัย ชมภูพล	✓			
๒๕๑	๒๕๑	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			
๒๕๒	๒๕๒	นายพิทักษ์เดช เดชเดโช	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๓	๒๕๓	นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์	✓			
๒๕๔	๒๕๔	นายพิบูลย์ รัชกิจประการ	✓			
๒๕๕	๒๕๕	นายพิพิธ รัตนรักษ์	✓			
๒๕๖	๒๕๖	นางสาวพิมพ์กาญจน์ กิระติวิราภรณ์	✓			
๒๕๗	๒๕๗	นางพิมพ์กาญจน์ พลสมัคร	✓			
๒๕๘	๒๕๘	นางสาวพิมพ์พร พรพฤตพันธ์	✓			
๒๕๙	๒๕๙	นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ	✓			
๒๖๐	๒๖๐	นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	✓			
๒๖๑	๒๖๑	นางสาวพิมพ์ฤดา ตันจรรักษ์	✓			
๒๖๒	๒๖๒	พลเอก พิศาล วัฒนวงศ์ศิริ	✓			
๒๖๓	๒๖๓	นายพีระเดช ศิริวันสาณต์	✓			
๒๖๔	๒๖๔	นายอนุชา บุรพชัยศรี	✓			
๒๖๕	๒๖๕	นางสาวพริดา ชัยอนันต์	✓			
๒๖๖	๒๖๖	นายพูนศักดิ์ จันทร์จำปี	✓			
๒๖๗	๒๖๗	นายเพชรภูมิ อภรณ์รัตน์	✓			
๒๖๘	๒๖๘	นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ขมภู	✓			
๒๖๙	๒๖๙	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๒๗๐	๒๗๐	นางสาวภคมน หนูนอนันต์	✓			
๒๗๑	๒๗๑	นายภราดร ปริศนานันท์กุล	✓			
๒๗๒	๒๗๒	นายภักดิ์ทิล น่วมเจิม	✓			
๒๗๓	๒๗๓	นายภัทรพงศ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗๔	๒๗๔	นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์	✓			
๒๗๕	๒๗๕	นางสาวภัสริน รามวงศ์	✓			
๒๗๖	๒๗๖	นายภาคภูมิ บุลย์ประมุข	✓			
๒๗๗	๒๗๗	นายภาควัต ศรีสุรพล	✓			
๒๗๘	๒๗๘	นายภาณุ พรวัฒนา	✓			
๒๗๙	๒๗๙	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๒๘๐	๒๘๐	นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์	✓			
๒๘๑	๒๘๑	นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ	✓			
๒๘๒	๒๘๒	นายมณฑิร สงฆ์ประชา	✓			
๒๘๓	๒๘๓	นางมนพร เจริญศรี	✓			
๒๘๔	๒๘๔	นายมนัสนันท์ หลีนวรัตน์	✓			
๒๘๕	๒๘๕	นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	✓			
๒๘๖	๒๘๖	นายมานพ ศิริภูวดล	✓			
๒๘๗	๒๘๗	นายมานพ ศรีฝั่ง	✓			
๒๘๘	๒๘๘	นางมุกดาวรรณ เลื่องสินิล	✓			
๒๘๙	๒๘๙	นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน	✓			
๒๙๐	๒๙๐	นายยอดชาย ฟิ่งพร	✓			
๒๙๑	๒๙๑	ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ	✓			
๒๙๒	๒๙๒	นายยุწყยดี วาบา		✓		
๒๙๓	๒๙๓	นายรัชตะ ต่านกุล	✓			
๒๙๔	๒๙๔	นางสาวรภัษสรณ์ นิยะโมสถ	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๙๕	๒๙๕	นายร่มธรรม ขำนุรักษ์	✓			
๒๙๖	๒๙๖	นายรวี เล็กอุทัย	✓			
๒๙๗	๒๙๗	นายรอมฎอน ปันจอร์	✓			
๒๙๘	๒๙๘	นางสาวรักชนก ศรีนอก	✓			
๒๙๙	๒๙๙	นายรังสรรค์ มณีรัตน์	✓			
๓๐๐	๓๐๐	นายรังสิกร ทิมาตฤกะ	✓			
๓๐๑	๓๐๑	นายรังสิมันต์ โรม	✓			
๓๐๒	๓๐๒	นายรัชต์พงศ์ สร้อยสุวรรณ	✓			
๓๐๓	๓๐๓	นางสาวรัชชนก สุขประเสริฐ	✓			
๓๐๔	๓๐๔	นางรัชณี พลเชื้อ	✓			
๓๐๕	๓๐๕	นายรัฐ คลังแสง	✓			
๓๐๖	๓๐๖	นายราชิต สุดพุ่ม	✓			
๓๐๗	๓๐๗	นางรำพุล ตันตวิณิชชานนท์	✓			
๓๐๘	๓๐๘	นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	✓			
๓๐๙	๓๐๙	นายเรืองวิทย์ คุณวัฒนาพงษ์	✓			
๓๑๐	๓๑๐	นายฤกษ์ อยู่ดี	✓			
๓๑๑	๓๑๑	นายภัทรชัย โชคชัยวัฒนากร	✓			
๓๑๒	๓๑๒	นายล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ	✓			
๓๑๓	๓๑๓	นางสาวลลิตาธิภรณ์ วรินวัชรโรจน์	✓			
๓๑๔	๓๑๔	นายเลาฟ้า บัณฑิตเทอดสกุล	✓			
๓๑๕	๓๑๕	นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๖	๓๑๖	นางสาวชिरาภรณ์ กาญจนะ	✓			
๓๑๗	๓๑๗	นายวรโชติ สุกนธ์ขจร	✓			
๓๑๘	๓๑๘	นายวรท ศิริรักษ์	✓			
๓๑๙	๓๑๙	นายวรภาพ วิริยะโรจน์	✓			
๓๒๐	๓๒๐	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล	✓			
๓๒๑	๓๒๑	นางสาววรรณวิภา ไ้ม้สน	✓			
๓๒๒	๓๒๒	นางสาววรรณิดา นพสิทธิ์	✓			
๓๒๓	๓๒๓	นายรวงศ์ วรปัญญา	✓			
๓๒๔	๓๒๔	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๓๒๕	๓๒๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู	✓			
๓๒๖	๓๒๖	นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์	✓			
๓๒๗	๓๒๗	นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	✓			
๓๒๘	๓๒๘	นายวรายุทธ ทองสุข	✓			
๓๒๙	๓๒๙	นายวรารุท ศิลปอาชา	✓			
๓๓๐	๓๓๐	นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	✓			
๓๓๑	๓๓๑	นายวัชระ ยาวอหะซัน	✓			
๓๓๒	๓๓๒	นายวัชระพล ขาวขำ	✓			
๓๓๓	๓๓๓	นายวันนิวัติ สมบูรณ์	✓			
๓๓๔	๓๓๔	นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	✓			
๓๓๕	๓๓๕	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๓๓๖	๓๓๖	นายวาโย อัครรุ่งเรือง	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๗	๓๓๗	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
๓๓๘	๓๓๘	นายวิชัย สุดสวาสดิ์	✓			
๓๓๙	๓๓๙	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๓๔๐	๓๔๐	นายวิหวัศ ดิชะวาณิชย์	✓			
๓๔๑	๓๔๑	นายวิทวีสิทธิ์ ปันสวนปลูก	✓			
๓๔๒	๓๔๒	นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	✓			
๓๔๓	๓๔๓	นางสาววิภาณี ภูคำวงศ์	✓			
๓๔๔	๓๔๔	นายวิรัช พิมพะนิตย์	✓			
๓๔๕	๓๔๕	นายวิริยะ ทองผา	✓			
๓๔๖	๓๔๖	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๓๔๗	๓๔๗	นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร	✓			
๓๔๘	๓๔๘	นางสาววิลดา อินฉัตร	✓			
๓๔๙	๓๔๙	นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	✓			
๓๕๐	๓๕๐	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
๓๕๑	๓๕๑	นายวีรนนท์ ฮวดศรี	✓			
๓๕๒	๓๕๒	นายวีรภัทร คันชะ	✓			
๓๕๓	๓๕๓	นายวีรวิฑูร รักเที่ยง	✓			
๓๕๔	๓๕๔	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	✓			
๓๕๕	๓๕๕	นายวุฒินันท์ บุญชู	✓			
๓๕๖	๓๕๖	นายวุฒิมงคล ทองเหลา	✓			
๓๕๗	๓๕๗	นายวุฒิมงคล นามบุตร	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๕๘	๓๕๘	นางสาวศนิवार บัวบาน	✓			
๓๕๙	๓๕๙	นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ	✓			
๓๖๐	๓๖๐	นางสาวศรีโสภา โกฏคำสือ	✓			
๓๖๑	๓๖๑	นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์	✓			
๓๖๒	๓๖๒	นายศักดิ์ ชารัมย์	✓			
๓๖๓	๓๖๓	นายศักดิ์ชาย ต้นเจริญ	✓			
๓๖๔	๓๖๔	นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์	✓			
๓๖๕	๓๖๕	นายศักดิ์นัย นุ่มหนู	✓			
๓๖๖	๓๖๖	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๓๖๗	๓๖๗	นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง	✓			
๓๖๘	๓๖๘	นายศาสตรา ศรีปาน	✓			
๓๖๙	๓๖๙	นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	✓			
๓๗๐	๓๗๐	นายศิริสิทธิ์ สงนุ้ย	✓			
๓๗๑	๓๗๑	นางสาวศิริกัญญา ต้นสกุล	✓			
๓๗๒	๓๗๒	นายศิริโรจน์ ธนิกกุล	✓			
๓๗๓	๓๗๓	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์		✓		
๓๗๔	๓๗๔	นายศิวะ พงศ์ธีระดุลย์	✓			
๓๗๕	๓๗๕	นายศุภสิทธิ์ พจน์รัฐศักดิ์	✓			
๓๗๖	๓๗๖	นายศุภโชค ศรีสุขจร	✓			
๓๗๗	๓๗๗	นายศุภโชติ ไชยสัง	✓			
๓๗๘	๓๗๘	นายศุภณัฐ มินชัยนันท์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๗๙	๓๗๙	นายศุภกรณ์ กิตยาธิคุณ	✓			
๓๘๐	๓๘๐	นายชรรุา ขาวขำ	✓			
๓๘๑	๓๘๑	นายสกล สุนทรวานิชย์กิจ	✓			
๓๘๒	๓๘๒	นางสาวสกุณา สาระนันท์	✓			
๓๘๓	๓๘๓	นางสาวเพ็ญชิสา หงษ์อุปลัมภ์ชัย	✓			
๓๘๔	๓๘๔	นายสนอง เทพอักษรณรงค์	✓			
๓๘๕	๓๘๕	นายสมเกียรติ ตันติลกตรระกูล	✓			
๓๘๖	๓๘๖	นายสมเจตน์ แสงเจริญรัตน์	✓			
๓๘๗	๓๘๗	ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ	✓			
๓๘๘	๓๘๘	นายสมดุลย์ อุตเจริญ	✓			
๓๘๙	๓๘๙	นายสมบัติ ยะสินธุ์	✓			
๓๙๐	๓๙๐	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๓๙๑	๓๙๑	นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	✓			
๓๙๒	๓๙๒	นายสมยศ พลอยด้วง	✓			
๓๙๓	๓๙๓	รองศาสตราจารย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์	✓			
๓๙๔	๓๙๔	นายสมศักดิ์ บุญประชม	✓			
๓๙๕	๓๙๕	นายสยาม เฟื่องทอง	✓			
๓๙๖	๓๙๖	นายสยาม หัตถสงเคราะห์	✓			
๓๙๗	๓๙๗	นายสรชัช สุจิตต์	✓			
๓๙๘	๓๙๘	นายสรพัช ศรีปราชนู	✓			
๓๙๙	๓๙๙	นายสรรพภัญญู ศิริไพล์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๐๐	๔๐๐	นายสรรเพชญ บุญญามณี	✓			
๔๐๑	๔๐๑	นายสรวงค์ เทียนทอง	✓			
๔๐๒	๔๐๒	นายสรวิทย์ ศุภปณิตา	✓			
๔๐๓	๔๐๓	นางสาวสรสัสนันท์ อรรถนพพร	✓			
๔๐๔	๔๐๔	นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง	✓			
๔๐๕	๔๐๕	นายสฤกษ์ดี บุตรเนียร	✓			
๔๐๖	๔๐๖	นางสว่างจิตต์ เลาหะโรจนพันธ์	✓			
๔๐๗	๔๐๗	นายสหัสวัต คุ่มคง	✓			
๔๐๘	๔๐๘	นายสะถิระ เผือกประพันธุ์	✓			
๔๐๙	๔๐๙	นายสังคม แดงโชติ	✓			
๔๑๐	๔๑๐	นายสัญญา นิลสุพรรณ	✓			
๔๑๑	๔๑๑	นายสันต์ แซ่ตั้ง	✓			
๔๑๒	๔๑๒	นายสัมพันธ์ มะยูโซ๊ะ	✓			
๔๑๓	๔๑๓	นายสัมพันธ์ แทนทรัพย์	✓			
๔๑๔	๔๑๔	นายสาธิต ทวีผล	✓			
๔๑๕	๔๑๕	นายสาหะมุหามัด อัลอิद्रุส	✓			
๔๑๖	๔๑๖	นายสิงหนณ ดีนาง	✓			
๔๑๗	๔๑๗	นายสิทธิชัย หล่อประสงค์สุข	✓			
๔๑๘	๔๑๘	นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล	✓			
๔๑๙	๔๑๙	พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	✓			
๔๒๐	๔๒๐	นายสิริน สงวนสิน	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๒๑	๔๒๑	นางสาวสิริภัส กองตระการ	✓			
๔๒๒	๔๒๒	นางสุขสมรวย วันทเนียกุล	✓			
๔๒๓	๔๒๓	นายสุชาติ ชมกลิ่น	✓			
๔๒๔	๔๒๔	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
๔๒๕	๔๒๕	นางสาวสุนัฐษา โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๔๒๖	๔๒๖	นายฐากร ตัณฑสิทธิ์	✓			
๔๒๗	๔๒๗	นางสาวสุดารัตน์ พิทักษ์พรพลภ	✓			
๔๒๘	๔๒๘	นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล	✓			
๔๒๙	๔๒๙	นายสุทธิชัย จรุงเนตร	✓			
๔๓๐	๔๓๐	นายสุทิน คลังแสง	✓			
๔๓๑	๔๓๑	นายสุธรรม จริตงาม	✓			
๔๓๒	๔๓๒	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๔๓๓	๔๓๓	นายสุพล จุลใส	✓			
๔๓๔	๔๓๔	นางสุพัชรี ธรรมเพชร	✓			
๔๓๕	๔๓๕	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๔๓๖	๔๓๖	นายสุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ	✓			
๔๓๗	๔๓๗	นางสาวสุภาพร กำเนิดผล	✓			
๔๓๘	๔๓๘	นางสุภาพร สลับศรี	✓			
๔๓๙	๔๓๙	นายสุรเกียรติ์ เทียนทอง	✓			
๔๔๐	๔๔๐	นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	✓			
๔๔๑	๔๔๑	นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๔๒	๔๔๒	นายสุรทิน พิจารณ์	✓			
๔๔๓	๔๔๓	นายสุรพจน์ เตาะเจริญสุข	✓			
๔๔๔	๔๔๔	พลตำรวจตรี สุรพล บุญมา	✓			
๔๔๕	๔๔๕	นายสุรพันธ์ ไวยากรณ์	✓			
๔๔๖	๔๔๖	รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ	✓			
๔๔๗	๔๔๗	นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๔๔๘	๔๔๘	พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	✓			
๔๔๙	๔๔๙	นายชนินทร์ รุ่งธนเกียรติ	✓			
๔๕๐	๔๕๐	นายสุไลมาน บือแนปีแน	✓			
๔๕๑	๔๕๑	นายสุวรรณา กุมภีโร	✓			
๔๕๒	๔๕๒	นายเสมอกัน เทียงธรรม	✓			
๔๕๓	๔๕๓	นายมังกร ยนต์ตระกูล	✓			
๔๕๔	๔๕๔	นายโสภณ ชาร์มย์	✓			
๔๕๕	๔๕๕	นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร	✓			
๔๕๖	๔๕๖	นายหรั่ง ฐระพล	✓			
๔๕๗	๔๕๗	นายองค์การ ชัยบุตร	✓			
๔๕๘	๔๕๘	นายองอาจ ฉัตรชัยพลรัตน์	✓			
๔๕๙	๔๕๙	นายองอาจ วงษ์ประยูร	✓			
๔๖๐	๔๖๐	นายอดิพงษ์ ฐิติพิทยา	✓			
๔๖๑	๔๖๑	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
๔๖๒	๔๖๒	นายอดิศักดิ์ แก้วมุงคุณทรัพย์	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๖๓	๔๖๓	นายอนันต์ ปรีดาสุทธิจิตต์	✓			
๔๖๔	๔๖๔	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๔๖๕	๔๖๕	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
๔๖๖	๔๖๖	นายอนุชา สะสมทรัพย์	✓			
๔๖๗	๔๖๗	นายอนุทิน ชาญวีรกูล	✓			
๔๖๘	๔๖๘	นายอนุรักษ์ จูรีมาศ	✓			
๔๖๙	๔๖๙	นายอนุรัตน์ ตันบรรจง	✓			
๔๗๐	๔๗๐	นายอนุสรณ์ แก้ววิเชียร	✓			
๔๗๑	๔๗๑	นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด	✓			
๔๗๒	๔๗๒	นายอภิชา เลิศพชรกมล	✓			
๔๗๓	๔๗๓	จ่าอากาศเอก อภิชาติ แก้วโกศล	✓			
๔๗๔	๔๗๔	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
๔๗๕	๔๗๕	นายอภิชาติ ศิริสุนทร	✓			
๔๗๖	๔๗๖	นายอภิสิทธิ์ ไส้ตुरुไกล		✓		
๔๗๗	๔๗๗	นายอมรเทพ สมหมาย	✓			
๔๗๘	๔๗๘	ว่าที่ร้อยตรีหญิง อรพรรณ จันทาเรือง	✓			
๔๗๙	๔๗๙	นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	✓			
๔๘๐	๔๘๐	นายอรรถพล ไตรศรี	✓			
๔๘๑	๔๘๑	นายอรรถพล วงษ์ประยูร	✓			
๔๘๒	๔๘๒	นายอลงกต มณีภาส	✓			
๔๘๓	๔๘๓	นางอวยพรศรี เขาวลิต	✓			

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
 วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๘๔	๔๘๔	นายอัคร ทองใจสด	✓			
๔๘๕	๔๘๕	นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์		✓		
๔๘๖	๔๘๖	นายอัครนันท์ กัณณกิตตินันท์	✓			
๔๘๗	๔๘๗	นายอัครแสนศิริ โล่ห์วีระ	✓			
๔๘๘	๔๘๘	นายอับลอุลาอี สาแม็ง	✓			
๔๘๙	๔๘๙	นายอาทิตย์ หวังศุภกิจโกศล	✓			
๔๙๐	๔๙๐	นายอานูภาพ ลิขิตอำนาจชัย	✓			
๔๙๑	๔๙๑	นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ	✓			
๔๙๒	๔๙๒	นายอาสพลธ์ สรรณไตรภพ	✓			
๔๙๓	๔๙๓	นายอำนาจ วิลาวัลย์	✓			
๔๙๔	๔๙๔	นายอิทธิพล ชลธราศิริ	✓			
๔๙๕	๔๙๕	นายเอกรักษ์ อินทร์รอด	✓			
๔๙๖	๔๙๖	นายเอกรักษ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๔๙๗	๔๙๗	นายเอกราช ช่างเหลา	✓			
๔๙๘	๔๙๘	นายเอกราช อุดมอำนาจ	✓			
๔๙๙	๔๙๙	นางสาวแอนศิริ วลัยกนก	✓			
๕๐๐	๕๐๐	นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย	✓			
รวม ๕๐๐			๔๘๗	๑๓	๐	

 (นางสาวปิณารัตน์ จันนุศรีเศรษฐ์)
 นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

 (นางสรภาพ เจนนุวัต)
 ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๑ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๗ คน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งครับ ท่านสมาชิก ท่านใดที่ยังไม่ได้ลงชื่อขอความกรุณาไปลงชื่อที่หน้าห้องประชุมด้วยนะครับ เราจะมีการลงชื่อตอนเช้า ๐๙.๐๐ นาฬิกา เปิดประชุมทุกวันนะครับ เพราะว่าเราจะประชุมไม่เกินเวลาเที่ยงคืน ถ้าเกินเที่ยงคืนแล้ววันรุ่งขึ้นไม่ต้องเซ็นชื่อก็ได้ เพราะว่าถือว่าเป็นการประชุมต่อเนื่องในวันเดียวกัน แต่นี่รีบได้ตกลงกันแล้วว่าเราจะเลิกเวลาแค่ ๒๒.๐๐ นาฬิกา หรือสี่ทุ่มนะครับ เพื่อให้สมาชิกได้เตรียมตัวเต็มที่ ขอให้สมาชิกมาแต่เช้าลงชื่อนะครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้สมาชิกได้มาลงชื่อเพื่อเข้าประชุม จำนวน ๒๕๓ ท่าน ถือว่าครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมจึงขอเปิดการประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระตุ้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระ คือ

วันนี้ทางเจ้าหน้าที่จะมีการมอบแบบฟอร์มคำแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แก่สมาชิก ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ก็จะส่งไว้ให้ระหว่างการประชุมนะครับ คงจะตั้งไว้ที่หน้าห้องประชุมหรือขอจากเจ้าหน้าที่ได้ ซึ่งก็จะแจกตั้งแต่วันนี้ถึงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๗ นะครับ บริเวณหน้าห้องประชุมชั้น ๒ ของรัฐสภา ท่านสมาชิกท่านใดจะขอรับ รับได้นะครับ แล้วถ้าไม่เข้าใจการกรอกแบบฟอร์มคำแปรญัตติงบประมาณก็ขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ได้นะครับ หลังจากการประชุมงบประมาณเสร็จแล้ว ทางกรรมาธิการก็จะแจ้งว่าให้ส่งคำแปรญัตติได้ภายในเวลา ๑๕ วัน หรือตามที่กำหนดนะครับ ท่านสมาชิกก็ต้องส่งคำแปรญัตตินั้นมาตามกำหนดเวลา แต่ว่าคราวนี้

เราได้เตรียมคำแปรญัตติไว้ล่วงหน้า ท่านสมาชิกไม่ต้องมาขอ พอกลับไปพื้นที่จะได้ไม่ต้องเป็นห่วงนะครับ ท่านสามารถจะยื่นคำแปรญัตติตามที่กำหนดได้นะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มีครับ

ต่อไปก็จะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) แต่ก่อนที่จะดำเนินการประชุม ผมอยากจะให้วิปทั้งสองฝ่ายที่ได้ตกลงเรื่องกรอบเวลาการประชุมช่วยชี้แจงให้ท่านสมาชิก และที่ประชุมรับทราบหน่อยครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ในฐานะวิปรัฐบาล เรื่องเวลาของการอภิปรายนั้นแต่ละวันจากการประชุมร่วมวิปและทาง ครม. เห็นตรงกันว่าเราจะใช้เวลาประชุม ๓ วัน โดยตามข้อตกลงเราจะเริ่มเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลาไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา

แต่เราตกลงกันว่าแต่ละวันครับจะใช้เวลาในการประชุมในวันที่ ๑ คือ วันที่ ๑๙ ๑๓ ชั่วโมง ขึ้นไป ในวันที่ ๒๐ คือวันที่ ๒ ๑๓ ชั่วโมงโดยประมาณ และในวันสุดท้ายวันที่ ๒๑ ๑๕ ชั่วโมง เพราะฉะนั้นข้อตกลงของเราก็คือแต่ละฝ่าย ๒ ฝ่าย ฝ่ายละ ๒๐ ชั่วโมง เวลาของท่านประธาน ๑ ชั่วโมง โดยแต่ละวันอย่างที่ชี้แจงไปคือต้องมีเวลาที่เราจะต้องใช้ในแต่ละวัน วันแรก ๑๓ ชั่วโมง วันที่ ๒ ๑๓ ชั่วโมง และวันสุดท้าย ๑๕ ชั่วโมง อันนี้เป็นข้อตกลงที่ทางวิปทั้ง ๒ ฝ่าย และ ครม. รับทราบโดยทั่วกันที่การประชุม ๓ ฝ่ายครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านผู้ใดจะขอเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ คุณปกรณ์วุฒิครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะประธานวิปฝ่ายค้านครับ ก็เป็นไปตามที่ท่านศรัณย์ตัวแทนวิปรัฐบาลได้แจ้งนะครับ ก็จะเป็นฝั่งฝ่ายค้านมีเวลาอภิปรายรวมทั้ง ๓ วัน ๒๐ ชั่วโมง พรรคร่วมรัฐบาลรวมกับ ครม. ๒๐ ชั่วโมง แล้วก็ของท่านประธาน ๑ ชั่วโมง ซึ่งของท่านประธานคงจะไม่ได้จำกัดว่า จะต้อง ๑ ชั่วโมงนะครับ ที่วันนี้ตามที่ตกลงนะครับ วันนี้กับวันพรุ่งนี้เราจะใช้เวลาประมาณวันละ ๑๓ ชั่วโมง ผมขอใช้เวลา ๑๓ ชั่วโมงเป็นหลัก เพราะว่าวันนี้เราก็เปิดประชุมเช้าแล้ว หลังจากนั้นวันนี้ก็คงจะนับจากตอนนี้อย่างไรแล้วก็คงจะเลิกประชุมกันไปหลังสี่ทุ่มครึ่ง หรืออาจจะเป็นห้าทุ่มก็ได้ก็เป็นการบริหารเวลาเพื่อให้สมดุลกันในทุก ๓ วัน แล้วก็ถ้าเราบริหารเวลากันได้ดีพรุ่งนี้เราก็อาจจะไม่ได้จำกัดอยู่ที่ ๑๓ ชั่วโมงเป๊ะ ๆ อาจจะเกินนิดหน่อยได้ และวันศุกร์เราก็จะได้ลงมติกันเร็วกว่าที่กำหนดกันสักเล็กน้อยครับ ก็เป็นไปตามที่ทางวิปรัฐบาลได้แจ้งครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณวิปทั้ง ๒ ฝ่ายครับ หลังจากที่รัฐบาลได้แถลงแล้วก็จะเป็นการอภิปรายของสมาชิกทั้ง ๒ ฝ่าย ขอให้มาลงชื่อแต่ละวัน ๆ แต่ว่าถ้าเผื่อว่าของวันนี้ไม่หมดจะต่อเนื่องวันพรุ่งนี้ก็แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบด้วยว่ารายชื่อที่ยังไม่หมดจะขอใช้ต่อในวันรุ่งขึ้นก็ได้ครับ แต่ว่าในช่วงนี้ระหว่างที่ไปฝั่งรัฐบาลแถลงก็ขอให้ทั้ง ๒ ฝ่ายมาลงชื่อข้างหน้าได้ครับ ต่อไปก็จะเป็นการพิจารณา

เรื่องด่วน

- ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง สภาผู้แทนราษฎรต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐๕ วันนับตั้งแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ได้มาถึงสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินั้น รัฐบาลได้ส่งมาถึงสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๗ ซึ่งจะครบกำหนด ๑๐๕ วัน ในวันจันทร์ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้เสนอรายงานการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายเพื่อประกอบการพิจารณาตามกระบวนการตรากฎหมาย มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ ต่อไปขอเชิญคณะรัฐมนตรีได้แถลงหลักการและเหตุผลครับ เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายเศรษฐา ทวีสิน (นายกรัฐมนตรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ในนามคณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

หลักการ ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นจำนวนไม่เกิน ๓,๗๕๒,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านเจ็ดแสนห้าหมื่นสองพันเจ็ดร้อยล้านบาท) โดยในปีนี้มีไม่มีการตั้งงบประมาณเพื่อชดใช้เงินคงคลัง

เหตุผล เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณได้มีกรอบวงเงินงบประมาณสำหรับใช้จ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่รัฐบาลนำเสนอต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโตได้เต็มศักยภาพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนและประเทศ ผ่านการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา และวิสัยทัศน์ Ignite Thailand ซึ่งประกอบด้วยการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลาง ๘ อุตสาหกรรม บนการพัฒนา ๖ พื้นฐานสำคัญ มาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการงบประมาณในการพัฒนาและจัดสรรทรัพยากรของประเทศให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งคำนึงถึงความสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์และประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

ภาวะเศรษฐกิจทั่วไป

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๘ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวในช่วงร้อยละ ๒.๕ - ๓.๕ (ค่ากลางร้อยละ ๓.๐) มีการปรับลดจากประมาณการเดิมที่ประมาณการไว้ในแผนการคลังระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ - ๒๕๗๑) ฉบับทบทวน ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๗ โดยมีแรงสนับสนุนจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออกสินค้าตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก การขยายตัวของอุปโภคบริโภค และการลงทุนภาคเอกชน รวมถึงการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยยังมีข้อจำกัดและมีปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญจากความยืดหยุ่นของความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ และการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก และสร้างความผันผวนของตลาดเงินและตลาดทุน สำหรับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๘ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อในปี ๒๕๖๘ จะอยู่ในช่วง ๐.๗ - ๑.๗ (ค่ากลางร้อยละ ๑.๒) และดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลร้อยละ ๑.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ในช่วงปี ๒๕๖๗ นโยบายดิจิทัลวอลเล็ต ๑๐,๐๐๐ บาท จะถึงมือคนไทย ๕๐ ล้านคน เกิดเป็นพายุหมุนทางเศรษฐกิจ กระตุ้นเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงตั้งแต่ระดับฐานราก กระจายไปยังพื้นที่ทั่วประเทศ ก่อให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย การสั่งผลิตสินค้า การจ้างงาน และหมุนกลับมาเป็นเงินภาษีให้กับภาครัฐ เพื่อใช้การลงทุนเพื่อสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศต่อไป

ช่วงต้นปี ๒๕๖๗ รัฐบาลได้ประกาศวิสัยทัศน์ Ignite Thailand ของประเทศไทย เป็นเป้าหมายของการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของ ๘ ด้าน ได้แก่ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว ศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพ ศูนย์กลางเกษตรและอาหาร ศูนย์กลางการบิน ศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาค ศูนย์กลางการผลิตยานยนต์แห่งอนาคต ศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัล และศูนย์กลางการเงิน บนการพัฒนา ๖ พื้นฐานที่สำคัญได้แก่ การเป็นรัฐบาลดิจิทัลเพื่อความโปร่งใส ความเสมอภาคเท่าเทียม ความสะอาดและปลอดภัย ระบบขนส่งที่เข้าถึงและสะดวก การศึกษาและเรียนรู้สำหรับทุกคน และพลังงานสะอาด และมั่นคง

กลยุทธ์ของการมุ่งไปสู่ ๘ ศูนย์กลาง คือการต่อยอดจุดแข็งของประเทศด้านต่าง ๆ เช่น สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ทักษะของคนไทย โครงสร้างพื้นฐาน และอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่ รัฐบาลจะให้การสนับสนุนต่อยอดให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของภูมิภาคและของโลกได้ เช่น อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมการขนส่งและการบิน เป็นต้น

อีกกลยุทธ์หนึ่ง คือ การใช้ประโยชน์จากความเป็นกลางทางภูมิรัฐศาสตร์ ท่ามกลางสถานการณ์ความตึงเครียดระหว่างมหาอำนาจ สภาวะสงครามที่เกิดขึ้นในซีกโลกตะวันตก เกิดเป็นโอกาสสำหรับประเทศไทยในภาคอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมการเงินการธนาคาร เป็นต้น โดยความเป็น
กลางทางภูมิรัฐศาสตร์จะสร้างความมั่นใจให้กับภาคอุตสาหกรรมว่า ห่วงโซ่อุปทานและ
การดำเนินธุรกิจจะมีความยืดหยุ่น (Resilient) ต่อสถานการณ์ความตึงเครียดต่าง ๆ จึงทำให้
ประเทศไทยเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมดังกล่าวของภูมิภาคและของโลกได้

ครึ่งปีแรกของ พ.ศ. ๒๕๖๗ แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยมีเป้าหมายไว้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศทั้งปีมากกว่า ๓๖.๗ ล้านคน กลับไปสู่ระดับสูงใกล้เคียงกับช่วงก่อนโควิด และรัฐบาลมีแผนที่จะทำในปี ๒๕๖๘ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวที่ยิ่งใหญ่ เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น และกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวผ่านการค้นหาจุดเด่น จัดเทศกาล กิจกรรม คอนเสิร์ต หรือการแสดงต่าง ๆ เพื่อเพิ่มระยะเวลาในการพำนัก และค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากยิ่งขึ้น

เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของนักท่องเที่ยวในอนาคต ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการขยายโครงสร้างพื้นฐานทางอากาศยิ่งขึ้น ทำให้ไทยกลายเป็นศูนย์กลางทางการบิน โดยรัฐบาลจะเดินหน้าขยายโครงข่ายสนามบินทั่วประเทศเพื่อให้รองรับผู้โดยสารให้มากขึ้น และขยายกำลังความสามารถในการขนส่งทางอากาศ การขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) และเชื่อมต่อไปยังการขนส่งทางรถ ราง และเรืออย่างครบวงจร ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งจากไทยไปยังกลุ่มประเทศ CLMV และเชื่อมต่อไปอย่าง Land Bridge เพื่อไปทั่วโลกได้

เกษตรกรรมและอาหารเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถยกระดับสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูง รัฐบาลมีมาตรการที่จะดูแลภาคส่วนนี้ตั้งแต่ต้นน้ำโดยการบริหารจัดการน้ำ ดิน พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ การแปรรูป และดูแลบริหารอย่างครบวงจร ทำให้ภาคเกษตรและอาหารแข็งแรงยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ปัญหาหนี้สินยังเป็นปัญหาใหญ่ โดยเฉพาะในภาคครัวเรือนที่มีภาวะหนี้สินสูงกว่าร้อยละ ๙๑.๓ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และยังซ้ำร้ายด้วยภาระหนี้นอกระบบ โดยรัฐบาลได้มีมาตรการช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ย และจับกุมเจ้าหนี้นอกระบบที่ทำผิดกฎหมาย เพื่อคืนอิสรภาพให้กับพี่น้องประชาชนที่เคยตกอยู่ในวังวนหนี้สินไม่รู้จบ

ในภาคธุรกิจ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประเมินว่าใน SMEs จำนวน ๓.๒ ล้านราย มีเพียงไม่ถึงครึ่งที่เข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงิน ทำให้ต้องอาศัยแหล่งสินเชื่อที่ไม่เป็นธรรม ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจด้านการใช้จ่ายจำเป็นในการหมุนเวียนประจำวัน และการลงทุนเพื่อขยายธุรกิจ ส่งผลให้หลายบริษัทต้องปิดตัวลง การเจริญเติบโต

ในภาค SMEs อยู่ในระดับต่ำ สินเชื่อในกลุ่ม SMEs มีการขยายตัวดีลดร้อยละ ๕.๑ ในขณะที่สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ขยายตัวร้อยละ ๓.๓ ในไตรมาส ๑ ของปีนี้ ๒๕๖๗

การลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และได้มีการขอรับบัตรส่งเสริมการลงทุนมูลค่ารวมกว่า ๘๕๐,๐๐๐ ล้านบาทในปี ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นระดับที่สูงสุดในรอบ ๙ ปี เป็นผลจากการเดินทางเจรจาการค้าการลงทุนอย่างต่อเนื่องร่วมกับภาคเอกชนในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งได้สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน เป็นการดำเนินนโยบายที่ใช้งบประมาณน้อยแต่ได้ผลมาก

ตัวอย่างของความสำเร็จในช่วงที่ผ่านมา คือการประกาศเปิดศูนย์ข้อมูล (Data Center) ของภาคเอกชนรายใหญ่จากต่างประเทศ หลังจากที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายคลาวด์เป็นหลัก (Cloud First Policy) และเดินทางเจรจาการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

การลงทุนดังกล่าวเป็นหนึ่งในความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง และยกระดับอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้ ความสามารถ ทำให้คนไทยและบริษัทไทยเข้าถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) ได้ง่ายยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการตื่นตัวของนักศึกษา นักวิจัย และบริษัทเอกชนที่เริ่มใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดังกล่าวในการเพิ่มผลผลิต (Productivity) อย่างรวดเร็ว

มีหลายบริษัทในอุตสาหกรรมขั้นสูงได้แสดงเจตนารมณ์ชัดเจนที่จะเข้ามาลงทุนตั้งบริษัท และสำนักงานในประเทศไทย เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นต้น รวมถึงมีความต้องการที่จะลงทุนพัฒนาบุคลากรในประเทศ เพื่อให้ตอบโจทย์ตลาดแรงงานในอนาคตอีกด้วย ก่อให้เกิดความร่วมมือระดับภาคการศึกษา ภาคแรงงาน และภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

นโยบายการคลังและความสัมพันธ์ระหว่างรายรับและงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง

ภายใต้สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจดังกล่าว ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุล เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจให้มืออย่างต่อเนื่อง โดยประมาณการจัดเก็บรายได้จากภาษีอากร (สุทธิ) การขายสิ่งของและบริการ รายได้จากรัฐพาณิชย์และรายได้อื่น รวมสุทธิทั้งสิ้น จำนวน ๓,๐๒๒,๗๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘ จากปีก่อน และหักการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๑๓๕,๗๐๐ ล้านบาท คงเหลือเป็นรายได้สุทธิที่สามารถนำมาจัดสรรเป็นรายจ่ายของรัฐบาล จำนวน ๒,๘๘๗,๐๐๐ ล้านบาท ประกอบกับเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท รวมเป็นรายรับทั้งสิ้น ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท เท่ากับวงเงินงบประมาณรายจ่าย

การจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล จึงมีความสำคัญและจำเป็นในการกระตุ้นเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัวอย่างเชื่องช้า ให้เติบโตได้อย่างมีนัยสำคัญโดยเม็ดเงินจำนวนมาก จะไหลจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชน ก่อให้เกิดการสั่งซื้อสินค้า การบริการ และการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

ฐานะการคลัง

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗ มีจำนวน ๑๑,๔๗๔,๑๕๔.๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบการบริหารหนี้สาธารณะ ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ที่กำหนดไว้ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ปัจจุบันฐานะเงินคงคลัง ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ มีจำนวน ๔๓๐,๐๗๖.๓ ล้านบาท โดยรัฐบาลจะบริหารเงินคงคลังให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและบริหารรายรับและรายจ่ายของรัฐให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ฐานะและนโยบายการเงิน

คณะกรรมการนโยบายการเงินมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ ๒.๕ ต่อปี ในการประชุมเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๗ โดยมีเหตุผลว่าเป็นอัตราที่สอดคล้องกับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงิน มีอัตราเงินเฟ้อที่สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่โน้มเข้าสู่ศักยภาพ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง และการเบิกจ่ายภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้นในช่วงไตรมาส ๒ ของปี ๒๕๖๗

อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องติดตามความท้าทายต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะในภาคการส่งออกและภาคการผลิต ที่ยังคงเผชิญกับความไม่แน่นอนจากเศรษฐกิจโลก ปัญหาเชิงโครงสร้างที่อาจทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง และภาค SMEs จำนวนมากที่เข้าไม่ถึงแหล่งเงินทุน ซึ่งการดำเนินนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต้องอาศัยการดำเนินการที่สอดคล้องประสานกันระหว่างภาคการเงินและการคลัง

ฐานะการเงินด้านต่างประเทศของไทยปัจจุบัน อยู่ในเกณฑ์ดี มูลค่าเงินสำรองระหว่างประเทศ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ มีจำนวน ๒๒๔,๔๘๓.๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น ๒.๕ เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับที่แข็งแกร่งมาก

สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีวงเงินงบประมาณทั้งสิ้น ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท จำแนกเป็นรายจ่ายประจำ จำนวน ๒,๗๐๔,๕๗๔.๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๒.๑ รายจ่ายลงทุน จำนวน ๙๐๘,๒๒๕ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒ ซึ่งเป็นสัดส่วนการลงทุนที่สูงที่สุดในรอบ ๑๗ ปี และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ จำนวน ๑๕๐,๑๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๐ ทั้งนี้ รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้เป็นรายจ่ายการลงทุนกรณีการกู้เพื่อการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๐,๑๙๘.๗ ล้านบาท

๑๒

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

หทัยกาญจน์ ๖/๑

๑. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำแนกตามกลุ่มงบประมาณ

๑.๑ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง กำหนดไว้ จำนวน ๘๐๕,๗๔๕.๐ ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๒ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ กำหนดไว้ จำนวน
๑,๒๕๔,๕๗๖.๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๓ งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ กำหนดไว้ จำนวน ๒๐๖,๘๕๘.๕ ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ ๕.๕ ของวงเงินงบประมาณ จำนวน ๑๐ เรื่อง ได้แก่

๑. ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๓. ท่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔. เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย

๕. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๖. ป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

๗. พัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

๘. พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๙. รัฐบาลดิจิทัล

๑๐. สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

๑.๔ งบประมาณรายจ่ายบุคลากร กำหนดไว้ จำนวน ๘๐๐,๙๖๙.๖ ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน กำหนดไว้ จำนวน
๒๗๔,๒๙๖.๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗.๓ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๖ งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ กำหนดไว้ จำนวน
๔๑๐,๒๕๓.๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙ ของวงเงินงบประมาณ

๒. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำแนกตามยุทธศาสตร์
การจัดสรรงบประมาณ

ยุทธศาสตร์การจ้ดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ กำหนดไว้จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ๑ รายการ มีรายละเอียดการดำเนินงานที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

รัฐบาลได้จ้ดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๔๐๕,๔๑๒.๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘ ของวงเงินงบประมาณ เพื่อพัฒนาความมั่นคงของประเทศ จำแนกตาม แผนงาน ดังนี้

๑) การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด งบประมาณ ๕,๐๘๗.๗ ล้านบาท เพื่อให้ปัญหายาเสพติดได้รับการแก้ไข เด็ก เยาวชน ผู้ใช้แรงงาน และ ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย มีภูมิคุ้มกันรู้เท่าทันและปลอดภัยจากยาเสพติด ให้การช่วยเหลือ ผู้เสพยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีคุณภาพชีวิต ที่ดียิ่งขึ้น สร้างการยอมรับและให้โอกาสทางสังคมให้กับผู้ได้รับการบำบัด ให้สามารถกลับ เข้าไปใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ

๒) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ งบประมาณ ๕,๖๒๙.๒ ล้านบาท เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศแนวหน้าในภูมิภาคอาเซียน มีเกียรติภูมิ อำนาจต่อรอง และ ได้รับการยอมรับในสากล เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างอำนาจแบบนุ่มนวล ดำเนินการเพื่อสันติภาพตามกรอบสหประชาชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศ ตลอดจน ส่งเสริมการแก้ไขความขัดแย้งโดยใช้แนวทางสันติวิธี

๓) การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหายาจังหวัดชายแดนภาคใต้ งบประมาณ ๕,๗๘๑.๙ ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน มีเป้าหมายให้การสูญเสียชีวิตและเหตุการณ์รุนแรงลดลงร้อยละ ๘๐ เมื่อเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยใช้แนวทางสันติวิธีแก้ไขปัญหายา เพื่อให้เกิดสันติสุขอย่างต่อเนื่อง พัฒนา กระบวนการยุติธรรมและเยียวยาบนหลักสิทธิมนุษยชน รวมทั้ง ยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน และพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการ ของประชาชน บนพื้นฐานของสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ตลอดจนเสริมสร้าง

ความเข้าใจทั้งภายในและภายนอกประเทศ และสร้างการมีส่วนร่วมให้กับทุกภาคส่วน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ งบประมาณ ๑๒,๗๐๐.๖ ล้านบาท เพื่อพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ พร้อมธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ สร้างความผูกพันที่ดีระหว่างสถาบันหลักและประชาชน ความจงรักภักดี และความเคารพยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไทย ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจน ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันของคนในชาติอย่างสันติ บนพื้นฐานสิทธิมนุษยชน

๕) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง งบประมาณ ๑๘,๓๗๖.๙ ล้านบาท เพื่อรักษาความมั่นคงภายในประเทศ ป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ และความมั่นคงทางชายแดน ชายฝั่งทะเล ป้องกันภัยอาชญากรรมข้ามชาติ เสริมสร้างขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และมีระบบป้องกันเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ตลอดจน ติดตาม ตรวจสอบ และเฝ้าระวังการทำประมงให้เป็นไปตามกฎหมายไม่น้อยกว่า ๑๗๙,๘๐๐ ครั้ง

๖) การพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ งบประมาณ ๒๔,๕๘๒.๗ ล้านบาท เพื่อบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกประเทศ และเตรียมความพร้อมในการช่วยเหลือการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและภัยพิบัติโดยปรับปรุงนโยบายและการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบเตือนภัยให้รองรับ และครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงภัยทั่วประเทศ ระบบพยากรณ์เตือนภัยล่วงหน้าและสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ลดความเสียหายและป้องกันการพังทลายของพื้นที่ตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ ด้วยเขื่อนป้องกันตลิ่งความยาว ๑๘๑,๒๒๓ เมตร

๗) การรักษาความสงบภายในประเทศ งบประมาณ ๒๘,๖๐๘.๙ ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยเสริมสร้างความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันท่ามกลางสังคมพหุวัฒนธรรม เคารพในความหลากหลายระหว่างศาสนิกชน มุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมือง พร้อมทั้งส่งเสริมสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาในการวางรากฐานความมั่นคงของประเทศ

๘) การพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ และความพร้อมเผชิญภัยคุกคามทุกมิติ งบประมาณ ๖๑,๑๘๒.๗ ล้านบาท เพื่อให้หน่วยงานด้านความมั่นคง มีความพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบ ทุกมิติ และทุกระดับความรุนแรง พัฒนาระบบงานข่าวกรองรวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพด้านการพัฒนาประเทศ การช่วยเหลือประชาชนและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร รวมทั้ง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการป้องกันประเทศ

๙) การดำเนินงานภารกิจพื้นฐานและภารกิจอื่น งบประมาณ ๔๐,๖๖๓.๑ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ งบประมาณ ๒๐๒,๗๙๙.๑ ล้านบาท เพื่อสนับสนุนภารกิจด้านความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า รวมทั้ง พัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม และจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๓๙๘,๑๘๕.๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖ ของวงเงินงบประมาณ เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้มีเสถียรภาพและยั่งยืน ผลักดันการเป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่ง ขยายโอกาสทางการค้า และการลงทุน โดยมีเป้าหมายกระจายความเจริญในทุกภูมิภาคของประเทศ จำแนกตาม แผนงาน ดังนี้

๑) การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ งบประมาณ ๔๒๙.๓ ล้านบาท เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม สังคม สิ่งแวดล้อม พัฒนาด้านบุคลากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ๑ แห่ง และเพิ่มประสิทธิภาพ ที่ทำการปกครองจังหวัด/อำเภอ เพื่อสนับสนุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๓๓ แห่ง รวมถึง พัฒนาทักษะอาชีพ และเสริมสร้างสมรรถนะผู้ประกอบการในระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ๔ ภาค

๒) การพัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน งบประมาณ ๑,๙๙๘.๐ ล้านบาท เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานทั้งระบบให้มีความมั่นคง สนับสนุนการเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกภาคส่วน รักษาอัตราการผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ เหลวในประเทศไม่น้อยกว่า ๑๔๐,๐๐๐ บาร์เรลต่อวัน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อบริหารจัดการ ผลิตพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก กำกับดูแลกลไก ตลาดพลังงานให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรม รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการใช้พลังงาน ของประเทศ วางแผนความต้องการและสนับสนุนการจัดหาแหล่งพลังงานอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการผลิตการใช้พลังงานสะอาด และพลังงานหมุนเวียน เพิ่มสมรรถนะด้านการ บริหารและการจัดการพลังงานครบวงจรในชุมชน ระดับตำบล และเครือข่ายพลังงานชุมชน เช่น จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านการจัด การพลังงานในชุมชนไม่น้อยกว่า ๕๔๑ แห่ง โครงสร้างด้านพลังงานชุมชนสามารถลดการใช้ พลังงานได้รวมไม่น้อยกว่า ๑.๑๒ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/ปี

๓) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล งบประมาณ ๒,๗๙๐.๕ ล้านบาท เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล โดยการขยายโครงข่ายสื่อสารหลักและบรอดแบนด์ ความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ส่งเสริมการลงทุนและใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เช่น ศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และบริการคลาวด์กลาง ภาครัฐ พร้อมมาตรการเฝ้าระวังภัยคุกคามไซเบอร์ เพิ่มประสิทธิภาพการตัดวงจร อาชญากรรม Online ปรับปรุงกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกสาขาอาชีพ รวมถึงอุตสาหกรรม เกมซอฟต์แวร์ไทย

๔) การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งและแข่งขันได้ งบประมาณ ๔,๙๓๑.๗ ล้านบาท เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการชุมชนมีความรู้และทักษะของการเป็นผู้ประกอบการที่มีอัตลักษณ์ชัดเจน พัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ด้านสาขาอาหาร โดยพัฒนาเซฟ ๑๗,๔๐๐ ราย ผู้ประกอบการ ๒๐๐ กิจการ/กลุ่ม ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ๑๕๐ ผลิตภัณฑ์ พัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ด้านแฟชั่น โดยพัฒนา ผู้ประกอบการ ๕๐๐ ราย สินค้าแฟชั่น ๑๐๐ กิจการ รวมทั้งมีนวัตกรรมในการผลิตสินค้า และบริการ สามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ โดยเสริมสร้างศักยภาพวิสาหกิจในการใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ส่งผลให้เกิดการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท ส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs เข้าถึงแหล่งทุน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาและยกระดับธุรกิจ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีช่องทางการค้าผ่าน e-Commerce ๒๕,๘๐๐ ราย รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการวิจัย พัฒนาและสร้าง นวัตกรรม สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และส่งเสริม SMEs ให้แข่งขัน ได้ในตลาดสากล

๕) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก งบประมาณ ๗,๖๑๕.๐ ล้านบาท เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ โดยมีเป้าหมายให้เกิดการลงทุนจริงในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม ขนส่ง และระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ เข้าถึงได้สะดวก และเชื่อมโยงอย่างเป็น ระบบ เช่น โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง หมายเลข ๗ ส่วนต่อขยายเชื่อมสนามบิน

อุตะเกา เป็นต้น พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความทันสมัย สะดวกปลอดภัย และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชนในพื้นที่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง เช่น เตรียมพื้นที่สำหรับพัฒนาศูนย์ธุรกิจและเมืองใหม่น่าอยู่อัจฉริยะ พัฒนาพื้นที่ชุมชนและปรับปรุงภูมิทัศน์ตามผังเมืองอีอีซี ไม่น้อยกว่า ๒๑ แห่ง ยกระดับและพัฒนาศูนย์การแพทย์ครบวงจร ๒ แห่ง โรงพยาบาลศูนย์เฉพาะทาง ๑ แห่ง ผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๒,๗๐๐ คน และถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรกรอัจฉริยะ ๔๐ ชุมชน

๖) การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต งบประมาณ ๘,๗๓๗.๗ ล้านบาท เพื่อเพิ่มอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘ โดยส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตให้เกิดการขยายตัว ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งครอบคลุมอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและการบริการทางการแพทย์ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์ ระบบอัตโนมัติและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอากาศยาน และอุตสาหกรรมความมั่นคง โดยสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เช่น โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อุตสาหกรรมฮาลาล และพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศที่มีศักยภาพเชิงเศรษฐกิจ ตลอดจนพัฒนาต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและกำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๗) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว งบประมาณ ๑๑,๒๙๗.๔ ล้านบาท เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีเป้าหมายเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว ๓.๔ ล้านล้านบาท และอันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวอยู่ ๑ ใน ๓๐ ของโลก โดยส่งเสริมการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ สนับสนุนการสร้างความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องความต้องการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ กลุ่มคุณภาพ กลุ่มกีฬา กลุ่มสุขภาพ และกลุ่มความสนใจพิเศษไม่น้อยกว่า ๓๕ ล้านคน สนับสนุนและผลักดันให้ชุมชนเข้าสู่ตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Soft Power) จัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการระดับนานาชาติ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมเชื่อมโยงไปยังภูมิภาค โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทางถนน ๒๓ สายทาง ก่อสร้างทางหลวงชนบทเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรอง ระยะทางไม่น้อยกว่า ๒๑๓.๒๙๕ กิโลเมตร ปรับปรุงท่าเรือ ๖ แห่ง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของสวนสัตว์ ๖ แห่ง และจัดตั้งสวนสัตว์แห่งใหม่ จังหวัดปทุมธานี ให้ทันสมัยและได้มาตรฐานระดับโลก รวมทั้งพัฒนาชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี ๑๐๐ หมู่บ้าน แหล่งท่องเที่ยวทางมรดกศิลปวัฒนธรรม ๑๑ แห่ง และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ๘ แห่ง

๘) การพัฒนาพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ งบประมาณ ๑๓,๐๘๗.๕ ล้านบาท เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบสื่อสารด้วยเทคโนโลยีระบบดิจิทัลที่ทันสมัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยเพื่อยกระดับความน่าอยู่ของเมือง โดยใช้แผนผังภูมินิเวศเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้ง ผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี วัฒนธรรม ประเพณี และอัตลักษณ์ท้องถิ่น โดยสนับสนุนการวางผังเมือง ๖๒ ผัง และจัดรูปที่ดิน ๙๙๑ ไร่

๙) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม งบประมาณ ๑๙,๓๕๔.๕ ล้านบาท เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ขยายการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและเทคโนโลยีที่เหมาะสม พัฒนาบุคลากร

ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีทักษะสูงขึ้น เพิ่มความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ฐานราก ตอบโจทย์ปัญหาสังคมลดความเหลื่อมล้ำ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ในอนาคต

๑๐) การพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และการสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน งบประมาณ ๒๗,๑๓๒.๗ ล้านบาท เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ และเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นฐานในการขับเคลื่อนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแบบยั่งยืน รวมทั้ง สนับสนุนยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการยกระดับการพัฒนาทั้งในด้าน เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี ทรัพยากรธรรมชาติและโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ ลดต้นทุนการผลิต สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ขยายโอกาสทางการค้า และการลงทุน พัฒนาช่องทางการตลาดและความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิต และแก้ไขปัญหาหนี้สินครัวเรือน

๑๑) การเกษตรสร้างมูลค่า งบประมาณ ๔๕,๙๐๘.๔ ล้านบาท เพื่อเพิ่มการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภาพด้านการผลิตของสาขาเกษตร เป้าหมายรายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตร ๓๓๒,๘๐๗ บาท/ครัวเรือน/ปี โดยส่งเสริมระบบเกษตรแปลงใหญ่ จำนวน ๔๗๒,๕๐๐ ไร่ และ ๒,๓๔๗ แปลง เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตต่อหน่วย ถ่ายทอดองค์ความรู้เกษตรกรในพื้นที่ไม่เหมาะสมให้เกิดการปรับเปลี่ยนการผลิตบริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) จำนวน ๖๑,๖๒๕ ไร่ และ ๑๓๕ แปลง ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตและปรับเปลี่ยนการผลิตให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ตรวจสอบความปลอดภัยและรับรองคุณภาพสถานประกอบการสินค้า ๖๙,๙๘๕ แห่ง ส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ๑๑,๔๙๓ แห่ง สหกรณ์การเกษตรและกลุ่มเกษตรกร มีความเข้มแข็งในระดับที่ประกอบธุรกิจได้มีประสิทธิภาพและระดับพื้นที่พัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ๑,๕๓๓ แห่ง และไม่น้อยกว่า ๑,๑๒๗ กลุ่ม -----

สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมทั้ง เกษตรกรจำนวน ๒.๖๙๘ ล้านราย ได้รับการพักชำระหนี้ตามมาตรการพักชำระหนี้ และเข้าร่วมการพัฒนาศักยภาพเพื่อฟื้นฟูเกษตรกร ภายใต้หลักการ “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ราย และส่งเสริมการใช้ Platform การตลาดดิจิทัล เพื่อเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ให้กลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน เพื่อเป็นภาคการผลิตที่สร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เกษตรกรพึ่งพาตนเอง มุ่งไปสู่การเพิ่มรายได้สุทธิให้เกษตรกร ๓ เท่า

๑๒) การพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ งบประมาณ ๑๙๖,๑๙๔.๖ ล้านบาท เพื่อให้ประเทศไทยมีระบบคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงทั่วถึงอย่างไร้รอยต่อ รวมถึงการกำกับดูแลการคมนาคมทั้งระบบให้มีความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการส่งออกของประเทศ ทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เช่น ทางถนน บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางหลวงและทางหลวงชนบท ระยะทางไม่น้อยกว่า ๑๒๙,๓๑๔.๙๓๕ กิโลเมตร ก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงและทางหลวงชนบท ระยะทางไม่น้อยกว่า ๓,๖๓๓.๑๑๔ กิโลเมตร และทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ระยะทางไม่น้อยกว่า ๔๙.๘๘๘ กิโลเมตร ปรับปรุงจุดเสี่ยงบริเวณอันตราย และเพิ่มความปลอดภัยบนถนนทางหลวงและทางหลวงชนบท ๓,๖๒๐ แห่ง ทางราง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการขนส่งทางราง อาทิ รถไฟทางคู่สายเหนือ สายตะวันออกเฉียงเหนือ สายใต้ รวมถึงพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย ทางน้ำ พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ โดยปรับปรุงและก่อสร้างท่าเรือ ๒๘ แห่ง ปรับปรุงและก่อสร้างเขื่อน ๒๐ แห่ง บำรุงรักษาร่องน้ำ ๑๐๐ ร่องน้ำ กำกับและควบคุมตรวจตราการเดินเรือ รวมถึงพัฒนาบุคลากรการส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวี ทางอากาศ เพิ่มขีดความสามารถของท่าอากาศยานในการรองรับปริมาณผู้โดยสาร ๕๓ ล้านคน และปริมาณสินค้า ๗,๙๐๐ ตัน โดยไม่ละเลยเรื่องความปลอดภัยของการเดินทาง และการตรวจคนเข้าเมือง พัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถท่าอากาศยาน ๒๙ แห่ง โดยขยายทางวิ่ง ทางขับ ลานจอดเครื่องบิน อาคารที่พักผู้โดยสาร พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพท่าอากาศยาน ๑๔ แห่ง ให้มีความปลอดภัยและเป็นไปตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) พัฒนาและส่งเสริมการเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะของประชาชนอย่างทั่วถึง พัฒนารูปแบบการกำกับ

ดูแลและการบริหารจัดการระบบตัวร่วม พัฒนาบุคลากรรองรับอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ไม่น้อยกว่า ๒,๓๙๐ คน และโครงการแลนด์บริดจ์ (Land Bridge) รวมทั้งศึกษาและให้คำปรึกษาการคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมทุนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าที่เชื่อมโยงระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน

๑๓) การดำเนินงานภารกิจพื้นฐาน งบประมาณ ๑๕,๓๖๕.๕ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ งบประมาณ ๔๓,๓๔๓.๑ ล้านบาท เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนากำลังคนและศักยภาพของประเทศยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๕๘๓,๐๒๓.๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕ ของวงเงินงบประมาณ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน ปฏิรูประบบการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกพื้นที่ ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนามรดกทางศิลปวัฒนธรรมสู่อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาศักยภาพการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และได้มาตรฐานสากล ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งพัฒนาและยกระดับทักษะฝีมือแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายและการแข่งขันในตลาดโลก จำแนกตามแผนงาน สำคัญ ดังนี้

๑) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬา งบประมาณ ๒,๘๑๑.๑ ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง โดยส่งเสริมให้ทุกช่วงวัยออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับบุคลากรการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้ได้มาตรฐานสากล พัฒนาเยาวชนมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาอาชีพและระดับนานาชาติ รวมทั้งสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการออกกำลังกาย

๒) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม งบประมาณ ๒๙๖๒.๙ ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม และภูมิใจในความเป็นไทย โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเทิดพระเกียรติทั้งด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการอนุรักษ์ฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นและมรดกภูมิปัญญา ไม่น้อยกว่า ๑๑.๐๕ ล้านคน ส่งเสริมการประกาศขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้ง พัฒนางานศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมให้มีรูปแบบที่ทันสมัย อันจะนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าและเสริมสร้างภาพลักษณ์ความเป็นไทยสู่สากล

๓) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ งบประมาณ ๓๔,๑๘๘.๖ ล้านบาท โดยปฏิรูประบบการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมผ่าน Platform ที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาไม่น้อยกว่า ๑,๔๕๑ แห่ง พัฒนาโรงเรียนคุณภาพ ๑,๘๐๘ โรงเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา สนับสนุนทุนการศึกษาผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ไม่น้อยกว่า ๑๒,๐๙๒ คน ยกกระตือรือร้นการผลิตและพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพกำลังคน อาชีวศึกษา ๓๕,๐๐๐ คน พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นครูยุคใหม่ สนับสนุนการคืนครูให้นักเรียนไม่น้อยกว่า ๗๖,๔๔๐ คน พัฒนาการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษา (STEAM) ในโรงเรียน ๑๗,๐๐๐ แห่ง สนับสนุนการศึกษาพระปริยัติธรรม ไม่น้อยกว่า ๖๐๐,๐๐๐ รูป รวมทั้ง พัฒนาทักษะวิชาชีพและอบรมอาชีพพระยะสั้นให้กับกลุ่มเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ๑.๓ ล้านคน เพื่อเตรียมเข้าสู่ตลาดแรงงานและต่อยอดอาชีพให้กับประชาชน

๔) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต งบประมาณ ๓๖,๐๕๕.๑ ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาและการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ โดยส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย ให้มีสุขภาพที่ดีและพัฒนาการสมวัย ส่งเสริมเด็กและเยาวชนให้ได้รับการศึกษาและมีทักษะรองรับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ พัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่มีสมรรถนะสูง รองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ๑๔,๓๒๐ คน สนับสนุน

ทุนการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับอุดมศึกษา ๑,๒๖๘ คน พัฒนาทักษะกำลังแรงงานเพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรมและบริการ อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง และอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ตลอดจน ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และพัฒนาทักษะอาชีพผู้สูงอายุ ไม่น้อยกว่า ๒๒,๕๐๐ คน ให้ได้ทำงานตามศักยภาพและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

๕) การเสริมสร้างให้คนมีสุขภาพที่ดี งบประมาณ ๖๖,๓๑๓.๗ ล้านบาท เพื่อเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานสากล ทัวถึง และมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการผลิตแพทย์ พยาบาล บุคลากรด้านสาธารณสุข ไม่น้อยกว่า ๓๒,๓๖๐ คน และกระจายแพทย์ไปสู่ชนบท ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คนต่อปี พัฒนาระบบการแพทย์ปฐมภูมิและเครือข่ายระบบสุขภาพระดับอำเภอ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพ สนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ด้านสุขภาพด้วยการเข้าถึงดิจิทัล Platform การส่งเสริมสุขภาพ ไม่น้อยกว่า ๖ ล้านคน พัฒนาระบบการให้บริการด้านสาธารณสุขที่ทันสมัยเพื่อรองรับการแข่งขันด้านอุตสาหกรรม การแพทย์ สนับสนุนเครื่องมือและนวัตกรรมทางการแพทย์สมัยใหม่เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่ และอุบัติซ้ำ พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินครบวงจรและระบบส่งต่อ พัฒนาอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๑,๐๗๕,๑๖๓ คน และภาคีเครือข่าย ให้มีศักยภาพในการจัดการสุขภาพชุมชนได้อย่างถูกต้องและยั่งยืน ตลอดจน พัฒนาระบบการดูแลสุขภาพจิตและขับเคลื่อนเครือข่ายพลเมืองสุขภาพจิตดี ๙๒๘ อำเภอ รวมทั้ง ส่งเสริมเสริมสร้างความเป็นเลิศทางการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพรในระบบสุขภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มและเป็นทางเลือกให้กับประชาชน

๖) การดำเนินงานภารกิจพื้นฐานและภารกิจอื่น งบประมาณ ๒๓,๗๕๒.๑ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ งบประมาณ ๔๑๖,๙๓๙.๙ ล้านบาท เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า รวมทั้งสนับสนุนให้สถาบันการศึกษานำเสนอแนวพระราชดำริมาบูรณาการแก้ไขปัญหา ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๙๒๓,๘๕๑.๔ ล้านบาท หรือ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖ ของวงเงินประมาณ เพื่อให้คนไทยได้รับสวัสดิการพื้นฐาน บริการ สาธารณะอย่างทั่วถึงเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ สนับสนุนการเตรียมความ พร้อมสังคมไทยในการรองรับสังคมสูงวัย เพิ่มศักยภาพและยกระดับผู้ประกอบการธุรกิจ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เร่งดำเนินการให้ประชาชน มีสิทธิในที่ดินทำกิน พัฒนาระบบสาธารณสุข ยกระดับ ๓๐ บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตร ประชาชนใบเดียว ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน รวมทั้งสร้าง หลักประกันสวัสดิการ สำหรับแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ จำแนกตามแผนงานสำคัญ ดังนี้

๑) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย งบประมาณ ๘๘๗.๘ ล้านบาท เพื่อเตรียมความพร้อมให้ประชากรก่อนวัยสูงอายุ มีความรอบรู้ในทุกมิติไม่น้อยกว่า ๔.๔ ล้านคน เช่น การดูแลสุขภาพสุขภาพ โรคและความเสี่ยงของสุขภาพที่จะส่งผลกระทบต่อ เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ การออมเงินและการบริหารหนี้ การจัดการที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสม การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขของคนทุกวัย เป็นต้น และยกระดับคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุให้ดีขึ้นในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีงานทำ และมีรายได้ ด้านสังคม ผู้สูงอายุได้รับการดูแลและเข้าถึงระบบคุ้มครองทางสังคม รวมถึง ส่งเสริมบุคลากรด้านสุขภาพให้ได้รับการฝึกอบรม ด้านสภาพแวดล้อม ปรับสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุให้เหมาะสม ด้านสุขภาพ ผู้สูงอายุได้รับการดูแลด้านอนามัยพื้นฐาน ทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม สามารถเข้าถึงระบบการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพ

ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเข้าถึงระบบและนวัตกรรมการดูแลสุขภาพ และสร้างเสริมความเสมอภาคด้านสุขภาพเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ

๒) การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน งบประมาณ ๑,๖๙๕.๔ ล้านบาท เพื่อส่งเสริมการพัฒนากลไกการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะ รวมถึงพัฒนาพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน พื้นที่สาธารณะและพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพิ่มการกระจายการถือครองที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรและประชาชนเข้าถึงได้และเป็นธรรม พัฒนาแนวทางการพิสูจน์สิทธิในที่ดินและระบบการออกเอกสารสิทธิ์ โดยมีจำนวนแปลงที่ดินที่เดินสำรวจออกโฉนดที่ดินและรังวัดรูปแปลงโฉนดที่ดินให้แก่ประชาชน ๘๖,๐๐๐ แปลง ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการดำเนินการปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐ ตลอดจนสร้างรายได้จากผืนดินอย่างสมดุลและยั่งยืน ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ แก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรที่มีอยู่ก่อนประกาศเขตพื้นที่ป่า โดยมีการตรวจสอบหนังสือเอกสารสิทธิ์ที่ดินในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ จำนวน ๒๕๐ แปลง จัดระเบียบการใช้ที่ดินด้วยการสำรวจการถือครองที่ดินและจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ในระดับพื้นที่ ๒,๓๓๑ หมู่บ้าน เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ในเขตพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ

๓) การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก งบประมาณ ๒,๐๘๘.๐ ล้านบาท เพื่อให้เกษตรกร และผู้มีรายได้น้อยมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมองค์ความรู้ ทักษะที่สำคัญ และจำเป็นต่อการเพิ่มศักยภาพของแรงงานในระบบเศรษฐกิจฐานราก เกษตรกรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพไม่น้อยกว่า ๖๐,๐๐๐ ราย เกษตรกรได้รับสิทธิเข้าทำประโยชน์ในที่ดินไม่น้อยกว่า ๓๗,๐๐๐ ราย สนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ไปสู่เกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ๑๙,๒๐๐ คน สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายด้วยระบบดิจิทัล ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร พื้นที่ คทช. ที่จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรได้รับการอนุรักษ์ ๑๓,๐๐๐ ไร่ สนับสนุนการจัดที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สนับสนุนการปลูกไม้มีค่าเป็นพืชเศรษฐกิจ ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชีวภาพด้วยนวัตกรรม ส่งเสริมตลาดสินค้าอัตลักษณ์ด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ยกกระตือรือร้นโครงสร้างการผลิตในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอย่างครบวงจร และส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขันในตลาดสากลได้ รวมถึงสร้างช่องทางการตลาดที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และการกระจายรายได้กลับสู่ท้องถิ่น ผ่านกลไกของสหกรณ์ ร้านค้าชุมชน และวิสาหกิจชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) การเสริมสร้างพลังทางสังคม งบประมาณ ๗,๒๐๕.๘ ล้านบาท เพื่อสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง ส่งเสริมคนรุ่นใหม่ให้เป็นกำลังในการพัฒนาและทำประโยชน์ส่วนรวมในสังคม พัฒนากลไกและระบบสนับสนุนการบริหารจัดการเครือข่ายในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และชุมชน ส่งเสริมศักยภาพบทบาทสตรีและสิทธิมนุษยชน สนับสนุนให้ทุกเพศสภาพเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม รวมถึงถ่ายทอดองค์ความรู้ประยุกต์ใช้ ขยายผล และพัฒนาชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดวิสาหกิจเพื่อสังคม ๘๐ กิจการ สร้างสมาชิกเครือข่ายเศรษฐกิจพอเพียง ๑๕๐ ราย ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการส่งเสริมการออมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการทางการเงินเพิ่มขึ้น ๔๕,๐๐๐ คน สนับสนุนโครงสร้างอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ และการสร้างเครือข่ายการดำเนินงาน เพื่อส่งเสริมทุนทางสังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถนำไปต่อยอดพัฒนาสู่การเพิ่มคุณค่า และมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม

๕) การสนับสนุนด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม งบประมาณ ๑๖,๔๕๘.๙ ล้านบาท เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกรให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนการจัดสรรที่ดินทำกินเป็นของตนเอง เพื่อใช้สำหรับประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอยู่อาศัย แก้ไขปัญหาการสูญเสียสิทธิในที่ดิน ส่งเสริมการพัฒนาและทดลองรูปแบบการบริหารจัดการที่ดินที่เป็นนวัตกรรมใหม่ และสนับสนุนสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรม รวมทั้งการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรผ่านกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ๑,๑๐๐ ราย ส่งเสริมกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ โดยสนับสนุนการจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่อลดค่าใช้จ่ายให้กับประชาชนในการติดตั้ง Solar Home ไม่น้อยกว่า ๓,๗๐๐ แห่ง และระบบประปาไม่น้อยกว่า ๗๗๐ แห่ง ตลอดจนสนับสนุนงานพิธีศพที่ได้รับพระราชทานตามพระบรมราโชบายอย่างเหมาะสม

๖) การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ งบประมาณ ๒๔,๐๔๒.๔ ล้านบาท เพื่อส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นให้ภาคประชาชนมีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งบูรณาการแผนให้สอดคล้องกันในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ไปจนถึงระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

๓) มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม งบประมาณ ๒๖,๕๒๘.๐ ล้านบาท เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบและกลไกในการช่วยเหลือสนับสนุน และจัดหาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือ เป็นพิเศษโดยเฉพาะกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานของรัฐและโอกาสทางสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน และปลอดภัย สร้างความเชื่อมั่น และเพิ่มคุณภาพการให้บริการสาธารณะ ให้มีความปลอดภัย รวมทั้งสร้างพลังความร่วมมือและมีการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อนำไปสู่การยกระดับ การคุ้มครองทางสังคม โดยเป็นการสนับสนุนเป็ยเด็กแรกเกิดถึง ๖ ปี ไม่น้อยกว่า ๒.๓๔ ล้านคน สนับสนุนการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี ๑๕๓,๙๒๗ ราย ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเข้าถึง หลักประกันทางสังคม สนับสนุนการแก้ไขปัญหาค่าเช่าบ้านมั่นคง ๓,๙๐๐ ครัวเรือน บ้านพอเพียง ๑๔,๘๕๐ ครัวเรือน พัฒนาที่อยู่อาศัยชุมชนริมคลองเปรมประชากร ๗๐ ครัวเรือน รวมทั้งผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงแหล่งสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง

๔) การสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา งบประมาณ ๘๘,๕๓๐.๘ ล้านบาท เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง ให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบและนอกระบบตามสิทธิที่กำหนดไว้ โดยสนับสนุนค่าใช้จ่าย ในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล จนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๙.๗ ล้านคน สนับสนุนค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนสายอาชีพ อาชีวศึกษา ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชนนอกระบบศึกษา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ในพื้นที่ ๓๔,๒๓๒ โรงเรียน เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม และทั่วถึง มีคุณภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์และด้อยโอกาสไม่น้อยกว่า ๑.๔๖ ล้านคน ควบคู่ไปกับการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยจัดการเรียนรู้ในระบบและนอกระบบกลไกความร่วมมือ ในพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มี คุณภาพ รวมทั้งสนับสนุนเพื่อสร้างโอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๕,๙๕๘ คน

๕) การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบประมาณ ๓๖๙,๗๙๐.๖ ล้านบาท เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองได้ในทุกมิติ

ประชาชนในพื้นที่ได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพ อย่างทั่วถึง ผ่านการดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ สนับสนุนการจัดการศึกษาพื้นฐานให้แก่นักเรียนโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนอาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวัน สนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ รวมถึงสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำเสียและขยะในระดับจังหวัด ส่งเสริมและพัฒนาภาคการเกษตร ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนในพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงนโยบายและการบริหารจัดการระหว่างส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณสุขได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ สู่การยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

๑๐) การสร้างหลักประกันทางสังคม งบประมาณ ๓๗๗,๒๙๖.๔ ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกจากบริการพื้นฐานการแพทย์ใกล้บ้าน ยกระดับ ๓๐ บาท รักษาทุกที่ เพิ่มสิทธิประโยชน์ทางการแพทย์ เช่น บริการตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านม บริการด้านสุขภาพสำหรับกลุ่มคนข้ามเพศ และตรวจคัดกรองซิฟิลิสสำหรับประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ต้องขัง ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รับสิทธิสามารถเข้าถึงระบบประกันสุขภาพที่มีมาตรฐานด้วยบัตรประชาชนใบเดียว ไม่น้อยกว่า ๔๗.๑๖ ล้านคน ส่งเสริมการสร้างหลักประกันสังคมและสวัสดิการสำหรับแรงงานในระบบและนอกระบบให้สามารถเข้าถึงระบบประกันสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ครอบคลุมผู้ประกันตนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงสร้างความปลอดภัยและอนามัยสุขภาพในการทำงานให้เหมาะสม ส่งเสริมค่าใช้จ่ายในการจัดพระราชพิธีสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยไม่น้อยกว่า ๑๔.๙๘ ล้านคน ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก ค้ำครองสิทธิเสรีภาพและช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเสมอภาค

๑๑) การดำเนินภารกิจพื้นฐาน งบประมาณ ๗๑๖.๙ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ งบประมาณ ๘,๖๑๐.๔ ล้านบาท เพื่อสนับสนุนให้ภาครัฐมีระบบการบริหารจัดการที่มีผลสัมฤทธิ์สูง ประชาชนได้รับโอกาสในการเข้าถึงการบริการสาธารณะอย่างเท่าเทียม พัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานให้ได้รับการคุ้มครองสิทธิ และนายจ้างมีการบริหารจัดการด้านแรงงานตามกฎหมายสอดคล้องกับมาตรฐานแรงงาน รวมถึงสถานประกอบกิจการมีการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างถูกต้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๑๓๗,๒๕๑.๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๗ ของวงเงินงบประมาณ เพื่ออนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และสร้างการเติบโตบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยจำแนกตามแผนงาน ดังนี้

๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล งบประมาณ ๖๑๒.๖ ล้านบาท เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง และสัตว์ทะเลหายากใกล้สูญพันธุ์ ให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพิ่มพื้นที่คุ้มครองทางทะเลให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้ง พัฒนาเครื่องมือ และมาตรการต่าง ๆ ควบคู่กับการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยมีค่าเป้าหมายดัชนีคุณภาพมหาสมุทร ๗๔ คะแนน

๒) การจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม งบประมาณ ๘๙๙.๐ ล้านบาท เพื่อให้ประเทศมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยการจัดการแก้ไขปัญหาขยะอย่างมีระบบและมีมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีการบริหารจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิด ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินในพื้นที่เกษตรกรรม และความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร จัดการคุณภาพอากาศของแต่ละพื้นที่ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เพิ่มประสิทธิภาพการติดตามตรวจสอบและรายงานข้อมูลคุณภาพอากาศ และปริมาณน้ำเสีย ได้รับการบำบัดได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ไม่น้อยกว่า ๙๒.๐ ล้านลูกบาศก์เมตร รวมถึงการส่งเสริมให้โรงพยาบาลมีการพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมได้ตามเกณฑ์

๓) การจัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ งบประมาณ ๒,๑๒๗.๖ ล้านบาท เพื่อให้ประเทศสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ โดยมีเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลง ๖๐ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าหรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒ จากกรณีปกติ ด้วยการสร้างความตระหนักรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สร้างความร่วมมือของภาคีเครือข่ายลดก๊าซเรือนกระจกจากภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมการลงทุนเทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ เพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่า เพื่อพัฒนาประเทศมุ่งสร้างมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพระบบตรวจวัดและการแจ้งเตือนภัยสภาพอากาศ รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ตลอดจนประเมินการกักเก็บคาร์บอนในภาคป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อใช้กำหนดนโยบายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๔) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่า และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ งบประมาณ ๕,๖๙๖.๘ ล้านบาท เพื่อให้ความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู โดยพัฒนากลไกและมาตรการในการอนุรักษ์ ปกป้องคุ้มครองลดภัยคุกคาม ป่า และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน รักษาพื้นที่ป่าในความดูแล ๙๘.๙๔ ล้านไร่ พัฒนาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวทุกประเภท ๙,๘๗๖ ไร่ ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ ๒๖,๐๒๐ ไร่ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้รับการป้องกันและควบคุมไฟป่า ๓.๘๗๕ ล้านไร่ รวมทั้ง ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG เพื่อให้เกิดการพัฒนายั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ งบประมาณ ๙๙,๑๓๒.๗ ล้านบาท เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคงด้านน้ำเพิ่มขึ้น มีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ และยั่งยืน รวมทั้ง ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง โดยการจัดการน้ำอุปโภคบริโภคผ่าน การจัดหาแหล่งน้ำสำรองเพื่อระบบประปา ๑๐๗,๑๓๗ ครัวเรือน สร้างความมั่นคงด้านน้ำทั้ง ภาคการผลิต เกษตรและอุตสาหกรรม โดยมีต้นทุนน้ำใช้อย่างสมดุลง มีพื้นที่รับประโยชน์จาก แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น ๓๗๓,๑๘๙ ไร่ ปริมาณฝนจากการปฏิบัติการฝนหลวงในพื้นที่การเกษตร และอ่างเก็บน้ำ ๑,๖๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร การจัดการน้ำท่วมและบรรเทาสถานการณ์ อุทกภัยในพื้นที่ชุมชนและพื้นที่เศรษฐกิจ ๔๘๖,๓๘๖ ไร่ พื้นที่แหล่งน้ำธรรมชาติ พัฒนาและ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ๑,๒๐๓ แห่ง อนุรักษ์ฟื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำ ป้องกันการ ชะล้างพังทลายของดิน และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ ๘๒,๓๔๙ ไร่ และปลูกป่าฟื้นฟู ๒๓,๒๔๒ ไร่ พื้นที่ ชลประทานเดิมได้รับการปรับปรุง ๙๘๘,๙๓๔ ไร่ เกษตรกรและราษฎรได้รับประโยชน์จาก ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๒๒,๐๐๐ คน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ก็ได้มี การเริ่มลงทุนเพื่อรับมือกับสภาวะแล้งที่กำลังจะเกิดขึ้นและใช้การบริหารน้ำอย่างครบวงจร เพื่อบรรเทาภัยพิบัติทุกรูปแบบ

๖) การดำเนินการภารกิจพื้นฐานและภารกิจอื่น งบประมาณ ๑๐,๘๘๑.๓ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ งบประมาณ ๑๗,๙๔๑.๙ ล้านบาท เพื่ออนุรักษ์ รักษา และใช้ ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน สนับสนุนการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำและเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาล รวมทั้ง สนับสนุน การปฏิบัติการฝนหลวง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืช พัฒนาสวนสัตว์เพื่อ การท่องเที่ยว ตลอดจน การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๖๔๕,๘๘๐.๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ ของวงเงินงบประมาณ เพื่อให้ระบบการบริหารราชการมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมจำแนกตามแผนงานสำคัญ ดังนี้

๑) ด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ งบประมาณ ๙๕๔.๖ ล้านบาท เพื่อลดปัญหาการทุจริตในสังคมไทย โดยมีเป้าหมายค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) อยู่ในระดับ ๑ ใน ๔๘ และ/หรือได้คะแนนหรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๕ คะแนน และคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณธรรม และความโปร่งใส (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ของหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า ๘๙ คะแนน เพื่อลดปัญหาการทุจริตในสังคมไทย ผ่านการปลูกจิตสำนึก และสร้างค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตระหนักรู้ในเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรม จริยธรรม และใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารองค์กร ปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย อย่างเข้มงวดและเป็นธรรม เพื่อลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐ รวมทั้งให้โอกาส ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒) รัฐบาลดิจิทัล งบประมาณ ๓,๕๔๕.๔ ล้านบาท เพื่อพัฒนารูปแบบการ ให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า โดยพัฒนาบริการ ระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service : GDCC) คลาวด์กลางด้านสาธารณสุข และคลาวด์กลางด้านระบบงานทั่วไปหรือบริการข้อมูลเปิด (Open Data) รวมถึงการให้บริการศูนย์ข้อมูลภาครัฐ การพัฒนา Platform กลาง ภาครัฐเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม ๑๐ Platform ส่งเสริมให้ บุคลากรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะด้านดิจิทัลที่สำคัญ อาทิ ความปลอดภัย ไซเบอร์ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น มีการเชื่อมโยงหน่วยงานและระบบ บริการภาครัฐทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ตอบสนองความต้องการของภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ ให้มีความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตลอดจน จัดตั้งทีมรับมือเหตุฉุกเฉินทางคอมพิวเตอร์ ปรับปรุงระบบการอนุมัติและอนุญาตของภาครัฐ พัฒนาระบบจัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ เพื่อยกระดับการพัฒนาภาครัฐสู่การเป็น รัฐบาลดิจิทัล

๓) การพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม งบประมาณ ๑๘,๘๙๒.๑ ล้านบาท เพื่อทบทวน ปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็น หรือเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ พัฒนาระบบงานสอบสวน และการบังคับใช้กฎหมาย ส่งเสริมให้ประชาชน เข้าถึงการบริการด้านงานยุติธรรม คำปรึกษาด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การให้การช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาให้ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย รวมทั้ง การพัฒนากฎหมายและกลไกกำกับดูแลด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ เพื่อให้เกิดความยุติธรรม และคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

๔) การพัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ งบประมาณ ๓๐,๒๑๕.๕ ล้านบาท เพื่อพัฒนาระบบอำนวยความสะดวกในการบริการภาครัฐ ให้สามารถติดต่อราชการได้สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยสนับสนุน การบูรณาการงานในพื้นที่ และพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการส่วนภูมิภาค การขับเคลื่อนศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ การให้บริการทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน และข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจุบัน และครอบคลุมทุกพื้นที่ สนับสนุน การให้บริการด้านงานทะเบียนและรังวัดที่ดินแก่ประชาชน ไม่น้อยกว่า ๑๓ ล้านราย รวมทั้ง การบริหารจัดการด้านการเงินการคลัง โดยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขยายฐานภาษี และการปรับปรุงระบบภาษีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการหนี้สาธารณะให้เกิดความยั่งยืนทางการคลัง เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณและการติดตามประเมินผล ตลอดจนสร้าง บุคลากรภาครัฐที่เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก และเป็นคนเก่ง มีความรู้ ความสามารถ ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลัก ระบบคุณธรรม

๕) การสนับสนุนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ งบประมาณ ๔๕๖,๖๗๕.๖ ล้านบาท เพื่อสนับสนุนกิจการบริหารจัดการภาครัฐ ให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ปลอดภัย และประพฤติมิชอบ สนับสนุนการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติ รวมทั้ง เป็นค่าใช้จ่ายตามสิทธิ และประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากรภาครัฐที่กำหนดไว้ในงบกลาง อาทิ เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ

๓๖

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ภริญา ๑๗/๒

บำนาญ เงินเดือนเงินเดือนและเงินปรับวุฒิข้าราชการ เงินสำรอง เงินสมทบ เงินชดเชย และเงินช่วยเหลือของข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ

๖) การดำเนินการงานด้านภารกิจพื้นฐาน งบประมาณ ๒๔,๒๖๒.๕ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรภาครัฐ งบประมาณ ๑๑๑,๓๓๕.๒ ล้านบาท เพื่ออำนวยความสะดวก ค้ำครองสิทธิเสรีภาพและช่วยเหลือทางกฎหมายให้กับประชาชนอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ตลอดจน เพื่อให้การบริหารจัดการบุคลากรภาครัฐมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในการดำเนินการภารกิจของรัฐ

รายการดำเนินการของภาครัฐ

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายไว้ จำนวน ๖๕๙,๐๕๓.๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖ ของวงเงินงบประมาณ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น โดยมีได้คาดหมายสำหรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และการบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ดังนี้

๓๗

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จันทร์เพ็ญ ๑๘/๑

แผนงานบริหารเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๒๔๘,๘๐๐ ล้านบาท เพื่อสำรองไว้เป็นค่าใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นการเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณะร้ายแรง ภารกิจที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐ และเงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง รวมถึงการกระตุ้นและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงวินัยการคลัง

แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ จำนวน ๔๑๐,๒๕๓.๗ ล้านบาท เพื่อให้การบริหารจัดการหนี้และการชำระหนี้ภาครัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจ

สำหรับเอกสารประกอบได้มีการจัดทำไว้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ดังนี้

๑. คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. รายรับรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว ปีปัจจุบันและปีที่ขอตั้งงบประมาณรายจ่าย แสดงไว้ในเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๑ (เล่มคาดส้ม)
๓. คำอธิบายเกี่ยวกับประมาณการรายรับและวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุล แสดงไว้ในเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๒ (เล่มคาดเขียว)
๔. คำชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้งไว้ ซึ่งรวมถึงการแสดงผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการที่ใช้จ่ายงบประมาณ และความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แสดงไว้ในงบประมาณ ฉบับที่ ๓ (เล่มคาดแดง) และฉบับที่ ๔ (เล่มคาดเหลือง)
๕. รายงานเกี่ยวกับสถานะทางการเงินโดยรวมของรัฐวิสาหกิจ แสดงไว้ในเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๕ (เล่มคาดม่วง)
๖. รายงานเกี่ยวกับสถานะการเงินนอกงบประมาณและแผนการจ่ายเงินนอกงบประมาณโดยรวมของหน่วยรับงบประมาณ แสดงไว้ในเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๗ (เล่มคาดชมพู)
๗. คำอธิบายเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาลทั้งที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันและหนี้ที่เสนอเพิ่มเติม แสดงไว้ในเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๕ (เล่มคาดม่วง)

๓๘

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จันทร์เพ็ญ ๑๘/๒

๘. ผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของปีงบประมาณ
ที่ล่วงมาแล้ว แสดงไว้ในเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๖ (เล่มคาน้ำเงิน)

๙. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สรุป

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน
๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท มีที่มาจากรายได้ที่คาดว่าจะจัดเก็บรายได้ จำนวน ๒,๘๘๗,๐๐๐ ล้านบาท
และเป็นการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท

แม้ว่างบประมาณปีนี้มีขาดดุลเพิ่มขึ้น แต่รัฐบาลได้จัดสรรรายจ่ายลงทุนไว้
จำนวน ๙๐๘,๒๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ ๒๗.๙ และเป็นอัตราที่สูงที่สุดในรอบ ๑๗ ปีที่ผ่านมา

การบริหารงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดนี้ จะเป็นการใช้จ่ายเพื่อดำเนินงาน
ตามนโยบายของรัฐบาล และกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลจะดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบ
วินัยการเงินการคลังของรัฐ ใช้จ่ายเงินภาษีของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
กระตุ้นเศรษฐกิจให้เม็ดเงินไหลเข้าสู่ประชาชนและภาคธุรกิจ สร้างการเจริญเติบโตให้กับ
ประเทศ พัฒนาศักยภาพอย่างยั่งยืน และเป็นไปตามกฎหมาย ขอขอบคุณ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณ
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ต่อไปจะขอเชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร คุณชัยวัช
ตุลาธน ซึ่งขอเวลาไว้ ๒๐ นาที ขอเชิญครับ

นายชัยวัช ตุลาธน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ผม ชัยวัช ตุลาธน ผู้แทนราษฎรจากพรรคก้าวไกล ก่อนจะเริ่มอภิปรายถึง พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายประจำปี ผมขออนุญาตท่านประธานฝากความห่วงใยไปยังท่านนายกรัฐมนตรีก็หวังว่าสุขภาพของท่านจะฟื้นจากอาการป่วยก่อนหน้านี้โดยเร็วนะครับ ท่านประธานครับ ในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายค้านคนแรกที่จะอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ผมจะขออภิปรายประเด็นใหญ่ ๆ ในภาพรวมก่อนที่เพื่อนสมาชิกจากพรรคก้าวไกลและพรรคร่วมฝ่ายค้านจะทยอยอภิปรายในแต่ละประเด็นแต่ละมติอย่างรอบด้าน ในตลอด ๓ วันหลังจากนี้นะครับ

ประเด็นแรก ก็คงต้องสรุปในภาพรวมก่อนในแง่ตัวเลข ย้ำว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ฉบับนี้ได้กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายถือว่าสูงมากเป็นประวัติการณ์ถึงจำนวน ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งเงินที่จะนำมาใช้จ่ายก็มาจาก ๒ ส่วน ก็คือมาจากรายได้รัฐบาลและเงินกู้ ก็ถือว่าเป็นการจัดงบประมาณแบบขาดดุลอย่างต่อเนื่องมาหลายปีแล้วนะครับ ซึ่งในส่วนของงบประมาณการรายได้ของรัฐบาลประมาณไว้ว่าจะมีรายได้สุทธิถึง ๒,๘๘๗,๐๐๐ ล้านบาท ที่เหลือรายจ่ายก็จะเอามาจากเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท ย้ำนะครับ ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งถือเป็นการวางวงเงินกู้ไว้เกือบชนเพดานเท่าที่จะกู้ได้สูงสุดไม่เกิน ๘๗๐,๖๒๐ ล้านบาท พูดง่าย ๆ ว่าเหลือพื้นที่ที่จะกู้เพิ่มได้อีกสักประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ซึ่งเมื่อเทียบกับงบประมาณปี ๒๕๖๗ ฉบับที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ งบประมาณปีนี้ได้รับการจัดสรรเพิ่มขึ้นสูงถึง ๒๗๒,๗๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ ๗.๘ ถือเป็นการเพิ่มงบประมาณในสัดส่วนที่สูงที่สุดในรอบ ๑๐ ปีเลยทีเดียว อย่างไรก็ตามการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายของประเทศอย่างก้าวกระโดดนั้น โดยวงเงินมาใช้เกือบชนเพดานขนาดนี้ จะสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่จำเป็นต้องไปดูในรายละเอียดว่า รัฐบาลของเรากำลังจะเอาเงินไปใช้ทำอะไรจริง ๆ ท่านประธานครับ ผมขอย้อนไปนิดหนึ่งว่าในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีเมื่อครั้งล่าสุดที่ผ่านมา พวกผมสมาชิกพรรคร่วมฝ่ายค้านต่างก็ผิดหวังไปแล้วนะครับ กับการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลชุดใหม่ แต่เอาละครั้งนั้นรัฐบาลใหม่ก็ยังไม่อาจจะทำอะไรได้ว่าจะจัดสรรงบประมาณได้อย่างเต็มที่เนื่องจากเป็นงบประมาณที่ค้างมาจากรัฐบาลก่อนหน้านี้ มาคราวนี้งบประมาณปี ๒๕๖๘ ก็ต้องถือว่า

เป็นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่อยู่ในอำนาจเต็มของรัฐบาลชุดใหม่แล้ว ไม่สามารถ
ปิดความรับผิดชอบได้อีกต่อไป ปัญหาก็คือว่าเมื่อเราไปดูในรายละเอียดก็ยิ่งผิดหวังกว่า
ครั้งก่อนอีกครั้ง อาจเรียกว่าผิดหวังถึงขั้นหมดหวัง เพราะเป็นการจัดสรรงบประมาณที่
แทบจะเหมือนเดิมเลยครับ แทบจะเหมือนเดิม มีปัญหาแบบเดิม ๆ เพิ่มเติมคือ Digital Wallet
ครับ เหมือนเดิมเพิ่มเติมคือ Digital Wallet งบประมาณปีนี้ที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้สำหรับ
ปี ๒๕๖๘ -----

มีปัญหาแบบเดิม ๆ อย่างไรก็ตามครับ ปัญหาแบบเดิม ๆ มาตลอดก็คือเป็นการจัดสรรงบประมาณที่มียุทธศาสตร์เต็มไปหมดครับ ดูเหมือนมียุทธศาสตร์แต่ไม่มียุทธศาสตร์ เพราะเป็นการจัดสรรงบประมาณที่มีคำพูดสวยหรูเต็มไปหมดในเชิงยุทธศาสตร์ แต่ลงในรายละเอียดก็ล้วนซ้ำซาก ซ้ำซ้อน เบี้ยวแตก มองไม่เห็นเป้าหมายในทางนโยบายที่ชัดเจน จับต้องได้ มีการจัดลำดับความสำคัญแบบมียุทธศาสตร์จริง ๆ ตัวชีวิตในการใช้งบประมาณก็เหมือนเดิมครับ ใช้ไม่ได้ เป็นการใช้งบประมาณแบบไม่สนใจผลลัพธ์ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วน่าสนใจครับ งบประมาณก่อนหน้ารัฐบาลใหม่เข้ามาปรับแก้กลางทาง อย่างน้อยยังมีโครงการใหม่ ๆ ถึง ๒๓๖ โครงการครับ มางบประมาณฉบับนี้สำหรับปี ๒๕๖๘ ซึ่งรัฐบาลใหม่มีอำนาจเต็มในการจัดสรร กลับมีโครงการใหม่ ๆ เพียง ๑๖๓ โครงการ แทบไม่มีอะไรใหม่เลยครับ นี่ยังไม่แน่ว่าที่บอกใหม่ ๆ นี่ใหม่ไม่จริงด้วยนะครับ เป็นเหล่าเก่าในชุดใหม่เยอะมาก แล้วหันไปดูรายจ่ายในการลงทุนจำนวนมากเลยก็เป็นรายจ่ายที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจจริง ๆ แต่ไปยึดโยงกับเครือข่ายการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ที่มีส่วนผลักดันให้รัฐบาลเข้าสู่อำนาจจำนวนมาก ซึ่งเดี๋ยวท่านนายกและ ครม. รอฟังการอภิปรายของเพื่อนพรรคร่วมฝ่ายค้านของผม แต่ทั้งหมดที่สำคัญครับมันเป็นการตอกย้ำอีกครั้งสืบเนื่องตั้งแต่วันแถลงนโยบาย การพิจารณาฉบับปี ๒๕๖๗ มาถึงการพิจารณาฉบับปี ๒๕๖๘ ว่ารัฐบาลใหม่ของเราเนี่ยเอาเข้าจริง ๆ ไม่มีวาระทางยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนว่าจะทำอะไรกันแน่ครับ กระทรวงแต่ละกระทรวงก็ต่างคนต่างอยู่ในอาณาจักรของตนเอง ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างไร้ทิศทาง ผู้นำรัฐบาลก็ถนัดครับ มีข้อสั่งการเยอะเยอะ ผมก็ได้ยินข่าวแทบทุกวัน แต่ผมก็สงสัยว่าสั่งการไปแล้ว มีแนวทางในการปฏิบัติมอบหมายให้กับหน่วยงานราชการจริง ๆ หรือไม่ ว่าต้องทำอย่างไร เพราะว่าเราพบว่าวิธีการจัดสรรงบประมาณโครงการต่าง ๆ ใน พ.ร.บ. งบประมาณฉบับนี้ก็เห็นอาการครับว่า นายสั่งแต่ไม่บอกว่าจะทำอะไร ข้าราชการก็จัดให้ครับ จัดให้เอาโครงการเดิม ๆ ที่เคยทำนั้นแหละครับมาเปลี่ยนป้ายใหม่บอกว่าเป็นการจัดทำงบประมาณและโครงการที่ตอบสนองนโยบายใหม่ของรัฐบาลเต็มไปหมด เป็นโครงการเดิม ๆ แปะป้ายใหม่แล้วก็สรุปมาเป็นภาพรวม เป็นตัวเลขสวยหรูนะครับว่าตอบสนองนโยบายใหม่ ยุทธศาสตร์ใหม่อย่างไร แต่อย่างไรก็ดีครับท่านประธานครับ หากจะมีอะไรใหม่ สำหรับวาระของรัฐบาลที่สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนผ่านร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ ก็คงมี

แค่เรื่องเดียว นั่นคือความพยายามที่จะผลักดันในระดับที่ผมเรียกได้ว่าดันทุรัง เพื่อให้โครงการ Digital Wallet ๑๐,๐๐๐ บาทนั้นทำได้สำเร็จ แล้วเรียกได้ว่าดันทุรังกันแบบที่เรียกว่า เจ็งไม่ว่า แต่เสียหน้าไม่ได้ครับ ขอลงรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณที่จะมาใช้สำหรับโครงการ Digital Wallet สักเล็กน้อยนะครับ สำหรับโครงการ Digital Wallet ที่ปรากฏร่องรอยอยู่ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ ก็ปรากฏอยู่ในงบกลางของงบประมาณรายจ่ายประจำปี -----

แล้วก็เป็นการตั้งขึ้นมาใหม่ในงบกลาง ชื่อว่าอย่างนี้ครับ ค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๗,๒๐๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนมากถึง ๑๘.๙ เปอร์เซ็นต์ของงบกลาง นอกจากนั้นเราก็คงทราบว่าเฉพาะงบที่กั้นไว้ เตรียมไว้สำหรับในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ก็ไม่เพียงพอ ก็มีการคาดการณ์ต่อว่าที่เหลือก็จะใช้เงินจาก ธ.ก.ส. ราว ๑๗๒,๓๐๐ ล้านบาท และน่าจะมีการของงบกลางปีของงบประมาณปี ๒๕๖๗ เพิ่มอีก ๑๒๒,๐๐๐ ล้านบาท แล้วถ้าหากไม่พออีก รัฐบาลก็อาจจะออกพระราชบัญญัติโอนงบประมาณจากงบสำรองจ่ายฉุกเฉินหรือจำเป็นมาใส่เพิ่มอีกก็เป็นได้นะครับ แต่โดยรวม ๆ เลยทั้งที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติรายจ่ายงบประมาณฉบับนี้และส่วนอื่น ๆ ทั้งหมด ผลของการพยายาม จัดสรรงบประมาณมาใช้สำหรับโครงการ Digital Wallet นั้น เสี่ยงที่จะทำให้เกิดปัญหาทางการคลังทั้งเฉพาะหน้าและระยะยาว ภาระค่าใช้จ่าย ภาระการจ่ายหนี้ของภาครัฐก็จะสูงขึ้นแน่นอนครับในอนาคตแล้วชัดเจนว่าเราจะสูญเสียพื้นที่ทางการคลังนะครับ หากเราจำเป็นต้องมีงบประมาณต้องมีการใช้จ่ายฉุกเฉินจริง ๆ หรือการลงทุนภาครัฐขนาดใหญ่ในอนาคตอันใกล้ ประเด็นเหล่านี้เพื่อนสมาชิกของผม คุณศิริกัญญา ตันสกุล เดียวจะมาอภิปรายต่อลงในรายละเอียด แต่ประเด็นที่ผมอยากจะแสดงความคิดเห็นอภิปรายต่อไปก็คือว่า แล้วในเมื่อรู้ว่าเสี่ยงขนาดนี้ แต่ทำไมงบประมาณปี ๒๕๖๘ จึงมีลักษณะที่ผมเรียกว่า เจ้งไม่ว่า แต่เสียหน้าไม่ได้ คำตอบง่าย ๆ เลยครับท่านประธาน ปัญหา ก็คือว่าเป็นเพราะรัฐบาลชุดนี้ประสบปัญหาวิกฤติความชอบธรรมทางการเมืองในการจัดตั้งรัฐบาล และพอเข้ามาบริหารประเทศจริง ๆ แล้วจนถึงวันนี้ก็ยังไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นได้ว่าจะสามารถพลิกฟื้นเศรษฐกิจของประเทศและปากท้องของพี่น้องประชาชนได้ดีขึ้นครับ ดังนั้นเมื่อเป็นแบบนี้พรรคแกนนำรัฐบาลจึงเหลือความหวังเดียวในปัจจุบัน ก็คือเชื่อว่าถ้าหากสามารถผลักดันโครงการ Digital Wallet ๑๐,๐๐๐ บาทนี้ได้ ซึ่งเป็นนโยบายเรือธงที่เคยหาเสียงไว้ได้สำเร็จ ความชอบธรรมทางการเมืองของรัฐบาลก็จะฟื้นคืนกลับมาครับ ที่มาคือปัญหาทางการเมืองของรัฐบาล -----

แล้วก็แน่นอนครับ ในสถานะที่ข้าวยากหมากแพงแบบนี้ เศรษฐกิจของพี่น้องประชาชน ฝืดเคืองขนาดนี้ พี่น้องประชาชนจำนวนมากครับ ก็มีความหวัง ที่จะได้รับเงินหมื่นมาประทังชีวิต มาจับจ่ายใช้สอย อันนี้เราก็ต้องเข้าใจความหวังและความจำเป็นของพี่น้องประชาชน คนเล็กคนน้อยครับ แต่ปัญหาคือว่าในสถานการณ์ปัจจุบัน ผมคิดว่าเราไม่ได้ต้องการรัฐบาลที่จะมุ่งแสวงหาความนิยมจากประชาชนแบบมั่งง่าย สายตาสั้นแบบนี้ครับ แต่เราต้องการรัฐบาลที่มีเจตจำนงในการผลักดันนโยบายที่ดีที่สุดสำหรับประเทศในสถานการณ์ขณะนี้ครับ ผมคิดว่าเราต้องการรัฐบาลที่มีเจตจำนงในการผลักดันนโยบายที่ตอบโจทย์ของประเทศจริง ๆ มากที่สุด ไม่ใช่ตอบโจทย์ทางการเมืองของพรรคแกนนำรัฐบาลครับ พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า หากสุดท้ายนโยบาย Digital Wallet ที่พรรคแกนนำรัฐบาลกำลังดันทุรังอยู่ในขณะนี้ สุดท้ายไม่ได้ตอบโจทย์ของประเทศจริง ๆ การจัดสรรงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ก็จะเป็นการจัดสรรงบประมาณที่ไม่ได้เอาโจทย์ของประเทศเป็นตัวตั้ง แต่เอาโจทย์ของพรรคแกนนำรัฐบาลเป็นตัวตั้ง โดยรัฐบาลนี้กำลังมุ่งแก้ปัญหาวิกฤติทางการเมืองของตนเอง โดยเอาโอกาสและอนาคตของประเทศวางเป็นเดิมพัน วางเป็นเดิมพันอย่างที่ผมบอกว่าประเทศเจ๊งไม่ว่า แต่ต้องรักษาหน้าพรรคแกนนำรัฐบาลให้ได้ นี่คือประเด็นที่ต้องพิจารณาครับ จริง ๆ แล้วผมคิดว่าถ้าเราดูจากรูปธรรมในการดำเนินนโยบายอันนี้นะครับ ผมคิดว่าเราพูดได้แล้ว ยืนยันได้แล้วว่าโครงการ Digital Wallet เป็นนโยบายที่เกิดขึ้นมาอย่างฉาบฉวย เพื่อหาเสียงเฉพาะหน้า โดยไม่ได้คิดให้เสร็จตั้งแต่ต้น เราจึงเห็นการดำเนินนโยบายอันนี้ นโยบายเรือธงอันนี้แบบคิดไปทำไป กลับไปกลับมา จนถึงทุกวันนี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนแน่นอนนะครับ อย่างไรก็ตาม แต่พรรคแกนนำรัฐบาลก็โหมโฆษณานโยบายนี้ตลอดว่าโครงการ Digital Wallet จะเป็นการกระจายเม็ดเงินลงสู่พื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศเพื่อกระตุ้นการบริโภค แล้วจะไปทำให้เกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อสักครู่นี้ก็ได้แถลงอีกรอบหนึ่ง หวังว่าการกระตุ้นการบริโภคด้วยเม็ดเงินมหาศาลในระยะสั้นจะไปทำให้เกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจ จนไปกระตุ้นการผลิต การลงทุนและการจ้างงานตามมา ปัญหาก็คือว่าแนวคิดในการกระตุ้นเศรษฐกิจแบบนี้อาจจะใช้ได้กับประเทศไทยเมื่อสัก ๒๐ ปีก่อนครับ เพราะถ้าเกิดเราพิจารณากันอย่างละเอียดถี่ถ้วน การกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยวิธีการแบบนี้มันไม่น่าจะสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงของประเทศไทย ณ พ.ศ. นี้แล้วครับ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ สถานการณ์วันนี้การกระตุ้นการบริโภคโดยอัดเงินลงไปในระยะสั้นอาจจะไม่ได้นำไปสู่

การกระตุ้นการผลิต การลงทุนและการจ้างงานในประเทศได้อย่างง่าย ๆ อีกแล้ว เพราะเราจะเจอปัญหาช่องทางเงินไหลออกที่เปรียบเสมือนเป็นหลุมดำ ๒ หลุมครับ ที่คอยดูดเม็ดเงินออกจากระบบเศรษฐกิจในประเทศ ซึ่งต่างออกไปจาก ๒๐ ปีที่แล้วครับ

หลุมดำแรกครับ หลุมดำแรกคือสินค้านำเข้าราคาถูกจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าจากประเทศจีนที่เกิดสภาวะสินค้าล้นตลาด หรือที่เราเรียกกันว่า Over Supply ในแทบทุกรายการครับ ตั้งแต่สินค้าที่ใช้แรงงานเข้มข้น เครื่องนุ่งห่ม เฟอร์นิเจอร์ สินค้าชิ้นกลาง เหล็ก เคมีภัณฑ์ ไปจนสินค้าสมัยใหม่อย่างเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือรถ EV นะครับ ซึ่งปัจจุบันสินค้านำเข้าจากจีนก็ได้ทะลักทะยานเข้าสู่ประเทศไทยสูงขึ้นเรื่อย ๆ เป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๖ ครับ ตัวเลขชัดเจนว่าไทยขาดดุลการค้ากับจีนมากสูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึงราว ๑.๓ ล้านล้านบาทครับ

หลุมดำหลุมที่ ๒ ที่จะดูดเงินที่กระตุ้นการบริโภคออกไปจากระบบเศรษฐกิจในประเทศอีกตัวอย่างหนึ่งก็คือ e-Commerce ครับ หรือ Platform ขายของ Online ซึ่งเป็นช่องทางการขายที่ซื้อขายที่ขยายตัวกันอย่างต่อเนื่องขึ้นเรื่อย ๆ อยู่แล้วนะครับ ในปี ๒๕๖๖ ที่ผ่านมาเราก็มีตัวเลขว่ามีการคาดการณ์ว่ามีคนไทยซื้อของ Online มากถึง ๙.๘ แสนล้านบาท ซึ่งส่วนแบ่งตลาดก็กลายเป็นสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศมากขึ้นเรื่อย ๆ นะครับ ไม่ว่าจะซื้อขายผ่านบริษัท หรือเจ้าของสินค้าโดยตรงจากต่างชาติ หรือบริษัทที่เสมือนเป็นบริษัทคนไทยที่อยู่ในประเทศไทยก็ตามที คราวนี้เมื่อเราเจอหลุมดำทั้งสินค้านำเข้าทะลัก ร่วมกับ Platform การค้า Online แบบนี้นะครับ การอัดฉีดเงินเพื่อการบริโภคโดยไม่สร้างเงื่อนงำหรือแรงจูงใจอย่างเป็นระบบ เงินที่อัดเข้าไปในระบบก็ย่อมจะรั่วไหลไปสู่สินค้านำเข้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นต้น อันนี้ยกเป็นตัวอย่างให้เห็นว่าสภาพการณ์ที่เป็นจริงนะครับ ในทางเศรษฐกิจของไทยมันเปลี่ยนไปเยอะ แนวคิดการกระตุ้นเศรษฐกิจแบบนี้มันอาจจะใช้ไม่ได้ใน พ.ศ. นี้อีกแล้วนะครับ รัฐบาลเองก็เพิ่งดูเหมือนจะตระหนักในประเด็นปัญหานี้เพราะเมื่อไม่กี่วันก่อน ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังสั่งการให้ทบทวนเรื่องการใช้จ่ายเงิน Digital Wallet กับโทรศัพท์มือถือใช้ใหม่ครับ เพราะกังวลเป็นห่วงว่าถ้าไปซื้อสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศมันก็ไม่เกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจใช้ใหม่ครับ แล้วท่านรัฐมนตรีช่วยก่อนหน้าก็ยิ่งพูดบอกว่ามันแยกยาก ไม่รู้จะแยกอย่างไร จนถึงวันนี้ผมก็ไม่แน่ใจว่าได้ข้อสรุปหรือยัง แต่มันก็ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่านโยบายนี้ไม่ได้คิดให้จบ รอบคอบตั้งแต่แรก แล้วก็ไปยึดติดแต่กรอบคิดเดิม ๆ ซึ่งอาจจะใช้ประโยชน์ได้เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วนะครับ แล้วถ้าเราไปดูบทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจจากแหล่งที่เชื่อถือได้ ได้มาตรฐานแทบทุกแหล่งชี้ตรงกันครับว่า ถ้าเราจะพลิกฟื้นเศรษฐกิจของประเทศไทย พ.ศ. นี้ไม่สามารถอาศัยลำพังเพียงการกระตุ้นการบริโภคระยะสั้นที่ไม่ได้เกิดจากการจ้างงาน รวมถึงไม่สามารถอาศัยเพียงแค่การหวังจะเพิ่มสภาพคล่องหรือสินเชื่อในระบบเศรษฐกิจอย่างที่รัฐบาลพยายามกดดันให้แบงก์ชาติลดดอกเบี้ยอยู่นะครับ ไม่สามารถเป็นปัจจัยหลักด้วยซ้ำ แต่ปัจจัยหลักชี้ไปตรงกัน ซึ่งในคำแถลงนโยบายก็พูด ก็คือถึงเวลาที่เรากำลังจำเป็นต้องปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจอย่างเร่งด่วน จริงจังได้แล้ว โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตของประเทศไทยในอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ก็ชี้ตรงกันครับ ซึ่งหมายความว่าอะไรครับ หมายความว่า การวางเดิมพันใช้งบประมาณขนาดนี้ เอาอนาคต

และโอกาสไปเสี่ยงอาจจะไม่ตอบโจทย์ของประเทศ แต่ตอบโจทย์แค่โจทย์ทางการเมืองของ
รัฐบาลเท่านั้น แล้วทุกคนทราบดีครับ รัฐบาลก็ทราบว่าถ้าเราอยากพลิกฟื้นเศรษฐกิจของ
ประเทศไทยจริง ๆ ต้องไปเน้นเรื่องการลงทุน ไม่ใช่กระตุ้นการบริโภค เน้นภาคการผลิต
ไม่ใช่หวังแค่เพิ่มนักท่องเที่ยว ปัญหาก็คือว่าในคำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรี ในเอกสาร
ประกอบการพิจารณานโยบายพูดไว้เยอะครับ แต่เนื้อในครับ ปัญหาคือเนื้อใน
ในรายละเอียดก็มีปัญหาแบบเดิม ๆ อย่างที่ผมได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นนะครับ -----

ทีนี้ถ้าเราอยากจะทำเอาโจทย์ ถ้ารัฐบาลเอาโจทย์ของประเทศเป็นตัวตั้งโดยการจัดสรรงบประมาณจริง ๆ เราควรจะให้เห็นการจัดสรรงบประมาณแบบไหนที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้อยู่ในรายละเอียดครับ เช่น มันก็จะต้องมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมอย่างจริงจังครับ ยกตัวอย่าง เราพูดกันเยอะครับอุตสาหกรรม EV แล้วรัฐบาลไทยที่ผ่านมาก็ใช้เงินอุดหนุนด้าน Demand ครับ เพื่อช่วยสนับสนุนคนไทยไปซื้อรถ EV ของจีนครับ หลักแสนบาทต่อคัน รวมเป็นเงินถึงวันนี้กว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วครับ แต่เราแทบไม่เห็นการจัดสรรงบประมาณอย่างจริงจังในการสนับสนุนฝั่ง Supply เลยครับ มีแต่สนับสนุนฝั่ง Demand เพื่อซื้อรถ แต่ฝั่ง Supply หรือการยกระดับการผลิตและทักษะแรงงานในร่างงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจริง ๆ แล้ว ผมยืนยันครับ มีคำพูดสวยหรูเต็มไปหมดครับ ทุกด้านเลยครับในคำแถลงงบประมาณของรัฐบาล แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียดแล้วเราไม่เห็นงบประมาณที่ไปส่งเสริมฝั่ง Supply ที่จะทำให้เรามีการยกระดับการผลิตและทักษะแรงงานเพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง ไม่มีเลยครับ ไม่ตอบโจทย์ใด ๆ ทั้งสิ้น มีแต่หลักการ คำพูดตัวเลขลอย ๆ หลู ๆ ทั้งสิ้น อย่างเช่น ใน Ignite Thailand ครับ ถ้าเราเอาโจทย์ของประเทศเป็นตัวตั้งครับ เราก็ควรจะเห็นการจัดสรรงบประมาณในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนี้ในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐอย่างมียุทธศาสตร์ครับ จับต้องได้ครับ เพื่อกระตุ้นการผลิตและสร้างเทคโนโลยีภายในประเทศครับ แต่ก็เช่นกันครับงบประมาณในปี ๒๕๖๘ นี้ก็ไม่ตอบโจทย์จริง ๆ ครับ ในรายละเอียด เราอาจจะลองหันดูประเทศเพื่อนบ้านใกล้ ๆ ก็ได้ครับ มาเลเซียครับ ซึ่งเขากำลังจะก้าวไปเป็น Silicon Valley ใหม่ครับแห่งตะวันออก เขามียุทธศาสตร์จริง ๆ ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาวชัดเจน แล้วก็ไม่ได้พูดทุกอย่างครับ จะเป็นศูนย์กลางทุกอย่าง มียุทธศาสตร์ทุกอย่าง การจะเป็นศูนย์กลางทุกอย่างคือไม่มียุทธศาสตร์ครับ ไม่ให้ความสำคัญอะไรเลย เพราะเวลาเขาวางยุทธศาสตร์ประเทศเพื่อนบ้านเรา เขามักระทั่งลงลึกไปในรายละเอียดว่าเขาจะสนับสนุนเทคโนโลยีเฉพาะด้านอันไหนที่เขาคิดว่าเขายังพัฒนาและแข่งขันได้ มีตำแหน่ง หน้าที่ใน Supply Chain ของโลกปัจจุบันได้จริง ๆ ครับ ลงรายละเอียดแม้กระทั่งการทุ่มงบประมาณไปกับการลงทุนอย่างจริงจังเพื่อดึงสมองไหลให้ย้อนกลับครับ ดึงคนท้องถิ่นคนมาเลเซียที่มีฝีมือและไปทำงานอยู่ในต่างประเทศ จูงใจให้พวกเขากลับมาสร้างเทคโนโลยีของตนเองในประเทศบ้านเกิดครับ แล้วเขาไม่ได้คิดแค่

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

พุทธชาติ ๒๔/๒

การดึงดูตนักลงทุน เพื่อมาหวังว่าจะเป็นฐานการลงทุนฐานการผลิตแบบเดิม ๆ อีกแล้วครับ
พวกเราเองประเทศไทยเราก็คือต้องการ Model ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบใหม่และ
การจัดสรรงบประมาณแบบใหม่เช่นกันครับ ยังมีโจทย์ของประเทศอีกเยอะครับ -----

- ๒๕/๑

ที่มันไม่สะท้อนให้เห็นผ่านร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีฉบับนี้เหมือนเดิม ไม่ว่าจะเป็นโจทย์ที่เราพูดกันเยอะครับ โจทย์เรื่องการศึกษา การเรียนรู้ที่เราจะต้องลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ยกเรื่องกระบวนการและคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง รุ่งด่วน รวมถึงการลงทุนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ พูดกันเยอะครับ Upskill Reskill ครับ ไม่ว่าทั้งของสำหรับเยาวชนและคนวัยทำงานให้ทันโลก เดียวเพื่อนสมาชิกของ ผมจะมาลงรายละเอียดครับว่า ภายใต้หลักการสวดยหุของจริงเป็นอย่างไร อยู่ใน พ.ร.บ. งบประมาณฉบับนี้ ยังมีโจทย์อีกเยอะครับ สังคมสูงวัยพูดกันเยอะใช้ไหมครับ เราต้องการการเพิ่มอัตราการเกิดอย่างเร่งด่วน เพื่อแก้ปัญหาจำนวนประชากรลดลงอย่างรุนแรง ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต แต่การสนับสนุนทุ้มงบประมาณสำหรับสวัสดิการสำหรับแม่และเด็กที่เพียงพอก็ไม่เห็นเป็นวาระเร่งด่วนอยู่ในพระราชบัญญัติ งบประมาณประจำปีฉบับนี้ครับ โจทย์ของชนบทไทยที่จำเป็นต้องใส่งบประมาณลงไป เพื่อยกระดับศักยภาพของชนบทไทย ด้วยการทำให้พี่น้องประชาชนมีสิทธิในที่ ดิน อย่างมั่นคง หรือการพัฒนาแหล่งน้ำก็พูดตลอด อยู่ในคำแถลงนายกรัฐมนตรีก็มีครับ แต่คำตอบจริง ๆ ในรายละเอียดใน พ.ร.บ. งบประมาณมีไหมครับ เดียวเพื่อนผมจะมา อภิปรายให้เห็นว่าของจริงเป็นอย่างไร เศรษฐกิจสีเขียว เป็นโจทย์ของโลกยุคใหม่ที่ประเทศไทยก็ต้องตั้งเป็นโจทย์ ของจริงก็ไม่ตอบโจทย์ครับงบประมาณ คงมีโจทย์อีกเยอะครับ ที่พูดมาทั้งหมดเพียงเพื่อจะยกตัวอย่างให้เห็นว่า ผมกำลังสงสัยว่าโจทย์ของรัฐบาล ในการจัดสรรงบประมาณ ฉบับนี้กับโจทย์ของประเทศไม่ใช่โจทย์เดียวกันครับ ซึ่งสมาชิก พรรคร่วมฝ่ายค้านจะทยอยมาอภิปรายตลอด ๓ วันนี้ในทุกมิติ ที่กล่าวมาทั้งหมดครับ บทสรุปสำหรับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ก็คือว่า การจัดสรรงบประมาณฉบับนี้สะท้อนให้เห็นว่า สืบเนื่องจากปัญหาความไม่ชอบธรรม ทางการเมืองของการจัดตั้งรัฐบาล โจทย์ของรัฐบาลในวันนี้จึงเป็นคนละโจทย์กับของประเทศ การจัดสรรงบประมาณอย่างที่เราเห็นนี้ จึงเป็นการจัดงบประมาณที่มั่งงายที่สุดครับ สุ่มเสี่ยงที่สุด เพราะรัฐบาลกำลังเอาทรัพยากรของประเทศไปมุ่งแก้ปัญหาวิกฤติการเมืองของตนเอง โดยเอาโอกาสและอนาคตของคนไทยทุกคนและของประเทศมาวางเดิมพันอย่าง ไม่รับผิดชอบครับ เป็นงบประมาณอย่างที่ผมบอกว่ามีปัญหาเหมือนเดิม เพิ่มเติมคือ

๕๑

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ธนัชญา ๒๕/๒

Digital Wallet วิสัยทัศน์อย่าง Ignite Thailand ก็เลยกลายเป็นแบบ Ignore Thailand ครับ
Ignore Thailand งบประมาณ เจ๊งไม่ว่าแต่เสียหน้าไม่ได้ ท่านประธานครับ

(นายไชยวัฒนา ติณรัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายไชยวัฒนา ติณรัตน์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ประท้วงครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านครับ

นายชัยวัช ตุลาธน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ผมจะจบแล้วครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้ประท้วง

นายชัยวัช ตุลาธน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ประโยคเดียว

นายไชยวัฒนา ติณรัตน์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้ประท้วง

ใช้สิทธิ เขายื่นประท้วงยกมือ เชิญครับ

นายไชยวัฒนา ติณรัตน์ (มหาสารคาม) : ผม ไชยวัฒนา ติณรัตน์
ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทย ด้วยความเคารพท่านประธาน ด้วยความเคารพ
ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ยกแรกไม่ยากขัดจังหวะหรอกครับ แต่ว่าเมื่อสักครู่
แล้วก็ที่ผ่านมาตั้งแต่เริ่มต้น ผมประท้วงตามข้อ ๗๑ นะครับ ผมประท้วงข้อ ๙ -----

และข้อ ๖๙ และประกอบข้อ ๗๑ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายคำว่า ประเทศแข็งแรงไม่ว่า เสียหน้าไม่ได้ อันนี้ท่านต้องถนอมครับ มันขัดข้อบังคับ ข้อ ๖๙ อย่างชัดเจน ครับ ไม่สุภาพ เสียตีสี ใส่ร้าย ขณะนี้เรากำลังถ่ายทอดสดให้ผู้คนทั้งประเทศได้รับฟังนะครับ ๓ ครั้ง ๒ ครั้ง ผมไม่ลุกขึ้นประท้วงด้วยความเคารพท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แต่ครั้งที่ ๓ ผมต้องประท้วงครับท่านประธานครับ ขอท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยด้วยครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณมากครับ ผมขอวินิจฉัยครับว่าผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรยังอภิปรายต่อไปได้ แต่ก็ควรจะสรุป ได้แล้วนะครับ เพราะว่าท่านก็ใช้เวลาเกินกว่าที่ขอ แต่ผมเห็นว่าแต่ละฝ่ายก็จะหักเวลากันเอง แต่ว่าท่านก็เกินมามาก ขอให้ท่านสรุปได้เลยครับ เชิญครับ

นายชัยธวัช ตุลาธน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : จริง ๆ ผมจบแล้วครับ ท่านประธานครับ ผมจะพูดบรรทัดสุดท้ายคือว่าด้วยเหตุผลที่อภิปรายมาทั้งหมด ก็เป็นเหตุผลที่ผมเองไม่สามารถที่จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ฉบับนี้ได้ครับ ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณมากครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับคณะผู้นำท้องถิ่น อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ที่มาเยี่ยมชมสภา และกำลังฟังการอภิปรายงบประมาณของสภานะครับ

คณะที่ ๒ ขอต้อนรับคณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนโรงเรียน เบญจมาชุนทิต จังหวัดราชบุรี จำนวน ๙๐ คน ซึ่งกำลังนั่งฟังการอภิปรายงบประมาณ เช่นเดียวกันครับ

ต่อไปนะครับ ทางฝ่ายค้านก็ขออภิปรายให้ต่อเนื่องไปอีกหนึ่งท่าน แล้วหลังจากนั้น ผมก็จะให้ฝ่ายรัฐบาลอภิปรายต่อเนื่อง ๒ ท่านเช่นเดียวกัน ขอเชิญท่านจूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ได้อภิปรายเป็นคนถัดไป ท่านขอใช้เวลา ๔๐ นาที ก็ช่วยดูเวลาดูด้วยก็แล้วกัน เพราะว่า ท่านควบคุมเวลากันเอง ขอบพระคุณ เชิญครับ

นายจूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอทำหน้าที่ฝ่ายค้านในการตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แทนประชาชน เพื่อให้งบประมาณแผ่นดินก้ออนนี้เกิดความคุ้มค่า

โปร่งใส มีประสิทธิภาพเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งขอกราบเรียนเบื้องต้นว่าอาจจะต้องพูดเรื่องตัวเลขมากหน่อย เพราะร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเลข แต่ทั้งหมดก็เพื่อสะท้อนความน่าเป็นห่วงที่มีต่อสภาพการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ ทั้งเศรษฐกิจมหภาค ทั้งเศรษฐกิจภาคประชาชน และการไม่รักษาวินัยการเงินการคลังของรัฐบาล ภายใต้การบริหารในปัจจุบัน โดยอาศัยตัวเลขงบประมาณปี ๒๕๖๘ เป็นตัวตั้ง ตอนอภิปรายงบประมาณที่แล้วคืองบปี ๒๕๖๗ ผมเคยให้ความเห็นกับท่านประธานว่างบฉบับนั้นเหมือนกับงบเปิดง่อย ท่านประธานคงจำได้ ทำไมผมกราบเรียนอย่างนั้น เพราะรัฐบาลใช้เวลาไปร้องบที่รัฐบาลที่แล้วทำไว้เดิม ทำให้การใช้จ่ายเงินล่าช้าไปเกือบ ๗ เดือน บวกกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของรัฐบาลชุดนี้ ทำให้เม็ดเงินเข้าสู่ระบบเฉพาะงบลงทุน ๘ เดือน แค่ประมาณ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศในปี ๒๕๖๗ นี้ต่ำกว่าเป้าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ แล้วก็ในเอกสารงบประมาณว่าจะทำให้โต ๕.๔ เปอร์เซ็นต์รวมเงินเพื่อถ้าไม่รวมเงินเพื่ออีกคง ๔ เปอร์เซ็นต์กว่า แต่แค่ ๔ เปอร์เซ็นต์กว่าก็ไม่ถึงครึ่ง ทุกสำนักประเมินตรงกันหมดว่าอย่างดีก็คงได้ประมาณ ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ -----

แม้แต่รัฐบาลเอง รัฐมนตรีคลังก็เพิ่งยอมรับไม่กี่วันว่า ปีนี้โอกาสเศรษฐกิจจะโตแค่ ๒.๕ แต่จะพยายามแบ่งให้ได้ ๓ เปอร์เซ็นต์ และ ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ที่ว่านี้ แม้จะรวม Digital Wallet เข้าไป Digital Wallet ก็จะทำให้เศรษฐกิจโตได้แค่ ๐.๒๕ เปอร์เซ็นต์ ที่บอกโตแค่ ๐.๒๕ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๖๗ สภาพัฒน์เป็นคนประเมิน ไม่ใช่ผมประเมินเอง เพราะฉะนั้น สมมุติว่า Digital Wallet ได้ทำจริง เศรษฐกิจก็จะโตแค่ ๒.๕ บวก ๐.๒๕ เปอร์เซ็นต์ เต็มที่ก็ ๒.๗๕ เปอร์เซ็นต์ นี่ก็คือสิ่งที่ทำไม่ผมถึงกราบเรียนว่า งบประมาณปี ๒๕๖๗ ก็ต้องบเป็ดงอย แล้วมันก็ไม่ผิดหรอกครับ มาถึงงบปี ๒๕๖๘ ฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่ในสภา ฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๒ ของรัฐบาลชุดนี้ อันนี้โอเคหาทำเอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลยครับ ไม่ได้มีฐานราก มาจากรัฐบาลที่แล้วแต่อย่างใด แต่ข้อน่าสังเกตก็คือใส่ Digital Wallet โดยสารมาด้วย ในงบกลาง ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท โดยงบปี ๒๕๖๘ นี้ตั้งเงินรวมไว้ทั้งสิ้น ๓.๗๕ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นกว่าปีที่แล้ว ๗.๘ เปอร์เซ็นต์ ผมไปพลิกดูหลายรอบ ภาพรวมขอภัยนะครับ ทั้งชี้หก ทั้งชี้เหร์เลยครับ ทำไมผมกราบเรียนอย่างนั้น ที่บอกว่าชี้หกเพราะว่าถ้าท่านประธานติดตาม การอภิปรายงบประมาณปี ๒๕๖๗ ปีที่แล้ว ท่านนายกให้สัญญาไว้กลางสภา ตอนพิจารณา วาระที่ ๑ ว่าถัดไปท่านจะทำ ๔ เพิ่ม ๑ ลด ท่านประธานจำได้ใช่ไหมครับ เช่น ๔ เพิ่มที่ว่า คือจะเพิ่มรายได้ให้ประเทศ และจะลดการขาดดุลงบประมาณลงมา เป็นต้น แต่ปรากฏว่า พอมาเปิดตัวเลขก็ลงไป ในรายละเอียดกลายเป็นละครคนละ Series เลยครับ ขอภัยครับ เหมือนเห็นสภาเป็นศาลาโกหก เพราะมันไม่ได้เป็นไปตามนั้น และถ้าดูก็ลงไปยิ่งกว่านั้นอีก รายละเอียดก็ไม่ได้ดังงามอย่างที่ท่านนายกได้อภิปรายต่อสภาเมื่อเช้าที่นำเสนอมาทั้งหมด เพราะกลับพบความชี้เหร์ชุกช่อนอยู่มากมายครับ ซึ่งผมขออนุญาตที่จะหยิบยกขึ้นมาต่อ ท่านประธานแค่สัก ๕ ประเด็นสั้น ๆ

ชี้เหร์ที่ ๑ เรื่องรายได้ครับ รายได้สำคัญมากอย่างไร รายได้สำคัญเพราะถ้า รายได้น้อย รายได้ลด รายจ่ายสูง งบก็ขาดดุล สุดท้ายก็ต้องไปกู้มาเพื่อชดเชยการขาดดุล รายได้น้อย รายจ่ายมาก ก็จะทำให้ประเทศเป็นหนี้มาก บางประเทศในโลกล้มละลาย เพราะอะไร เพราะรายได้น้อย รายจ่ายมาก หนี้ล้นพันตัว สุดท้ายก็ไปต่อไม่ได้ รายได้จึงเป็น ปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ท่านนายกบอกว่าจะทำรายได้เพิ่ม ซึ่งผมหมายถึง ท่านนายกคงพูดเรื่องรายได้สุทธิ เพราะถ้ารายได้อื่นก็ไม่มีประโยชน์ครับ มันตัวหลอก ตัวจริง คือรายได้สุทธิ ปรากฏว่าพอไปดูตัวเลขรายได้สุทธิของงบ ปีที่แล้วครับ ๒๕๖๗ รายได้

สุทธิคิดเป็น ๘๐.๑ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด ปรากฏว่าปีนี้จาก ๘๐.๑ เหลือแค่ ๗๖.๙ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินงบประมาณ อันนี้ก็คือตัวฟ้องว่ามันไม่ตรงกับที่นายกสัญญา กับสภาไว้ โดยเฉพาะประสิทธิภาพการเก็บรายได้เฉพาะปีนี้ของรัฐบาล ๗ เดือน งบประมาณปี ๒๕๖๗ เริ่มตั้งแต่ตุลาคมปีที่แล้วมาจนถึงเมษายนปีนี้ ปรากฏว่ายังเก็บรายได้ต่ำกว่าเป้า ๓๙,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็คือตัวสะท้อนให้เห็นชัดเจน ประเด็นที่ ๑ ที่ผมบอกว่างบฉบับนี้มันถึงบขี้เหว่อย่างไรครับ

ชี้เھرที่ ๒ การขาดดุลงบประมาณ นายกรัฐมนตรีให้สัญญาว่าจะลดการขาดดุลงบประมาณลงมาในปี ๒๕๖๘ แต่ปรากฏว่าพอไปดูจริงปรากฏว่านอกจากไม่เท่าเดิม ไม่ลดแล้วยังเพิ่มการขาดดุลมหาศาล ที่บอกว่ามหาศาลเพราะงบบปี ๒๕๖๘ ขาดดุลมากกว่างบบปี ๒๕๖๗ ถึง ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นเฉพาะการขาดดุล ๒๔.๙ เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขกลม ๆ คือเพิ่มขึ้น ๒๕ เปอร์เซ็นต์ คือ ๑ ใน ๔ ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด นายกรัฐมนตรีอาจจะอ้างว่าขาดดุลเพิ่ม เพราะว่าต้องเอาไปทำ Digital Wallet แต่ Digital Wallet ที่ใส่มามันแค่ ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท แต่นี่ขาดดุล ๑๗๒,๗๐๐ ล้านบาทเพิ่มขึ้นมา เพราะฉะนั้นเอาไปลบก็ยิ่งขาดดุลเพิ่มกว่าปีที่แล้วถึง ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท มันถึงไม่ได้ลดการขาดดุลอย่างที่นายกรัฐมนตรีให้สัญญาไว้ ที่ชี้เھرที่สุดครับท่านประธาน ปรากฏว่างบบปี ๒๕๖๘ ปีนี้ขาดดุลมากที่สุดในประวัติศาสตร์ คือขาดดุลมากถึง ๔.๔๒ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP ของประเทศ เกือบชนพีดานวินัยการเงินการคลัง เหลืออีกแค่ ๔๐ ล้านบาท เท่านั้นนะครับ ชนพีดานหัวแบะ นี่คื้สิ่งที่ต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธาน ที่ชี้เھرของความชี้เھرคือภายใต้รัฐบาลนี้ ถ้าอยู่ครบวาระ ๔ ปี ยังจะคิดจัดงบประมาณขาดดุลต่อไปอีกตลอดอายุรัฐบาลนี้ ซึ่งจะส่งผลให้หนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นตลอด ๔ ปีที่อยู่ในอายุของรัฐบาล แล้วก็จะเพิ่มขึ้นทุกปี ดูจากไหนครับ ดูจากแผนการคลังระยะปานกลาง ปีงบประมาณ ๒๕๖๘-๒๕๗๑ ฉบับทบทวนที่ ครม. เพิ่งมีมติอนุมัติไป ๒ เมษายน ไม่กี่วันนี้ครับ ปี ๒๕๖๗ ที่บอกว่าหนี้สาธารณะยังจะยิ่งเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ตลอดอายุรัฐบาล ตัวเลขชัดเจนก็คือ ปี ๒๕๖๗ กำหนดว่าหนี้สาธารณะจะเป็น ๖๕.๐๖ เปอร์เซ็นต์ต่อ GDP พอปี ๒๕๖๘ ไป ๖๖.๙๓ เปอร์เซ็นต์ พอปี ๒๕๖๙ ไป ๖๗.๕๓ เปอร์เซ็นต์ พอปี ๒๕๗๐ ไป ๖๗.๕๗ เปอร์เซ็นต์ ก็สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ นี่ก็คือภาระที่จะเกิดกับประเทศ ซึ่งต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานไว้ตรงนี้ เพื่อให้เห็นได้ชัดเจน สรุปว่าจากปีแรกหนี้สาธารณะ ๖๕.๐๖ เปอร์เซ็นต์ต่อ GDP พอไปปี ๒๕๗๐ ปีที่ ๔ กลายเป็น ๖๗.๕๗ เปอร์เซ็นต์ของ GDP

ชี้เھرที่ ๓ เรื่องเงินกู้หรือการกู้เงิน ๒ ปี งบบปี ๒๕๖๗ งบบปี ๒๕๖๘ รัฐบาลชุดนี้ต้องกู้มาชดเชยการขาดดุลรวม ๑.๕ ล้านล้านบาท นี่ยังไม่รวมกู้มาแจกนะครับ เพียงแต่ว่าใน ๑.๕ ล้านล้านบาท มีกู้มาแจกก็คือ Digital Wallet ใส่ลงไปในงบบปี ๒๕๖๘ อยู่ ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นยังเหลือเงินที่จะต้องกู้มาแจกเพิ่มอีกให้ครบ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อีก ๓๔๗,๓๐๐ ล้านบาท ถ้ามารวมกับงบขาดดุล ๒ ปี ปี ๒๕๖๗

ปี ๒๕๖๘ สุดทำยรัฐบาลนี้ ๒ ปีจะก่อนี้เฉพาะเห็น ๆ ๑.๙ ล้านล้านบาท รวมบริหาร ๒ ปี กู้เกือบ ๒ ล้านล้านบาท ตัวเลขกลม ๆ ปีที่แล้วผมกราบเรียนท่านประธานว่า นายกรัฐมนตรี เป็นนักกู้ยืมเงินเข้าสี่หมื่นปี เห็นทีจะต้องให้เป็นนักกู้ยืมผ้าขาวม้าพันคอ ยิ่งกู้หนักเหมือนเดิม และกู้หนักกว่าเดิม แต่เวลาใช้หนี้ท่านประธานดูสิครับ ปี ๒๕๖๘ ก่อนี้ ๒ ล้านล้านบาท ปี ๒๕๖๘ ตั้งงบใช้หนี้เงินต้นไว้แค่ ๑๕๑,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของหนี้ที่ก่อ อันนี้คือสิ่งที่น่าเป็นห่วง เพราะมันจะพอกพูนไปเป็นภาระของประเทศในอนาคตต่อไปพอพ้น รัฐบาลนี้แล้ว

ชี้เहरुที่ ๔ การตั้งตัวเลข GDP สูงเกิน อย่าใช้คำว่า จริงเลยครับ จะใช้คำว่า จริงก็ได้จะได้เข้าใจง่าย ๆ ที่ผมกราบเรียนอย่างนั้นก็เพราะว่างบประมาณปี ๒๕๖๘ ปี ๒๕๖๗ ท่านตั้ง GDP ไว้ ๕.๔ เพอร์เซ็นต์ ตอนนีั้สารภาพบาปแล้วครับ มาดูในเอกสารงบประมาณปี ๒๕๖๘ ฉบับนี้ปรากฏว่าลดจาก ๕.๔ เพอร์เซ็นต์ มาเหลือ ๔.๑ เพอร์เซ็นต์ ท่านไปดูสิครับ แต่ปี ๒๕๖๗ ๔.๑ เพอร์เซ็นต์ทุกสำนักบอกบวกได้แค่ ๒.๕ เพอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้น GDP ๔.๑ เพอร์เซ็นต์นี้ก็กลายเป็น GDP ที่มันน่าจะเป็นประมาณการเกินจริง และเอา ๔.๑ เพอร์เซ็นต์มาเป็นฐานคำนวณ GDP ปี ๒๕๖๘ บอกว่าจะบวก ๔.๙ เพอร์เซ็นต์ เอาฐานที่มันสูงเกินจริงมาคำนวณ GDP ปี ๒๕๖๘ สุดท้าย GDP ปี ๒๕๖๘ ที่บอกว่าจะโต ๔.๙ เพอร์เซ็นต์ มันก็เลยกลายเป็น GDP ฟองสบู่ นี่คื้สิ่งที่ต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียน กับท่านประธาน และที่บอก GDP ฟองสบู่ เพราะ ๔.๙ เพอร์เซ็นต์ที่บอกจะโตนี้ ผมเข้าใจ อาจจะทำให้เจือสมกับที่ท่านนายกพยายามพูดบอกจะทำ GDP โตปีละ ๕ เพอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๖๘ ก็เลยใส่ไป ๔.๙ เพอร์เซ็นต์ แต่ทุกสำนักเหมือนกัน เขาประเมินว่าจะโต ในปี ๒๕๖๘ ได้ประมาณแค่ ๓ เพอร์เซ็นต์ แม้แต่สภาพัฒน์ที่เป็นหน่วยงานทางการ ในการประเมิน GDP ของรัฐบาลเองก็ยังบอกว่าจะโตประมาณ ๓ เพอร์เซ็นต์ นี่คื้สิ่งที่ เป็นชี้เहरुที่ ๔ ที่ผมกราบเรียนว่า GDP ที่ใส่ไว้มันเกินจริงหรือไม่ครับ เป็น GDP ฟองสบู่ หรือไม่ครับ

ชี้เहरुที่ ๕ เรื่อง Digital Wallet จากนโยบายเรื่องง วันนีั้กลายเป็นนโยบายเรือเกคือ ไปแล้วครับ สัญญาจะทำทันทีนี้เวลาล่วงเลยมาเท่าไร ผมทวงถามแทนประชาชนทุกครั้ งเพราะตั้งหลักว่าเมื่อพรรคการเมืองไปสัญญากับประชาชนไว้แล้วต้องมีความรับผิดชอบ ลำสุดรัฐบาลแถลงเรื่อง Digital Wallet ๓ ข้อ ๑. แจกแนในไตรมาส ๔ ปีนี้ คื้ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป ๒. เวลาแจกจะไม่แบ่งก้อนแจก แต่จะแจกรวดเดียว ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่แยกเป็นก้อน ก้อน ก้อน เด็ดขาด แปลว่าอะไร แปลว่าถ้าไม่ได้เงินครบ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็จะไม่แจก ไซ้หรือไม่ครับท่านประธาน ๓. เงิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จะเอามาจาก ๓ แหล่ง สำคัญ ๑. จะเอามาจากงบปี ๒๕๖๘ ที่มาขอยู่เดี๋ยวนีั้จากสภา ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ๒. จะเอามาจากงบปี ๒๕๖๗ ที่สภาอนุมัติพระราชบัญญัติไปแล้วอีก ๑๗๕,๐๐๐ ล้านบาท และ ๓. จะไปเอาจาก ธ.ก.ส. หรือไปกู้ ธ.ก.ส. พุดง่าย ๆ รัฐบาลพยายามบอกไม่กั้ แคียม กั้กับยืมมันก็พอกันนั้นละครับ หรือเอามาใช้ก่อน จะเอาจาก ธ.ก.ส. ๑๗๒,๓๐๐ ล้านบาท

รวม ๓ ก้อน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท คำถามคือ ๑. แปลว่าจนวันนี้รัฐบาลยังไม่มีเงินสักบาท
เดียวถูกต้องหรือไม่ครับ เพราะงบประมาณปี ๒๕๖๘ ยังต้องรอผ่านสภา งบปี ๒๕๖๗
ยังไม่ได้ขอมายเลยที่จะออกพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จ.ก.ส. ก็ยังไม่ได้ยืม
สักบาท นี่คือนี่ที่เป็นข้อเท็จจริงประการที่ ๑ และที่บอกว่าจะเอาจากงบประมาณปี ๒๕๖๗
๑๗๕,๐๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๖๗ เพิ่มเติมที่ ครม.
เพิ่งอนุมัติไปนั้นที่จะเข้าสภาเดือนหน้า ขอเงินมาแค่ ๑๒๒,๐๐๐ ล้านบาท แปลว่าจะครบ
๑๗๕,๐๐๐ ล้านบาท ในงบประมาณปี ๒๕๖๗ ที่ตั้งเป้าไว้ ยังขาดอีก ๕๓,๐๐๐ ล้านบาท
และ ๕๓,๐๐๐ ล้านบาทจะไปเอาจากไหนครับ -----

มีคนนิทานว่าสุดท้ายคงจะไปเอามาจากงบฉุกเฉินปี ๒๕๖๗ ปีนี้ที่ตั้งไว้ ๙๙,๕๐๐ ล้านบาท แล้วพบพิรุณคือเบิกจ่ายงบฉุกเฉินปีนี้ต่ำมาก ๆ เบิกไปจริงมีคนบอกว่าแค่หลักพันล้านบาท แสดงว่าเป็นความตั้งใจหรือไม่ครับ ตั้งใจว่ายอมไม่ใช้งบปี ๒๕๖๗ ให้เหลือเงินฉุกเฉินเยอะ ๆ แล้วจะได้เอาไปแปลงเป็น Digital Wallet เพื่อจะมาแจก บรรลุเป้าหมายพรรคการเมืองได้ แต่ถ้าทำแบบนี้จริงผมกราบเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลนี้ใจดำมาก ใจดำเพราะพยายามไม่ใช้เงินปี ๒๕๖๗ มันจะส่งผลให้ GDP ปี ๒๕๖๗ มันโต ต่ำ เตี้ย หนักเข้าไปอีก เพราะอันนี้คือตัว G ในสมการ GDP ทางเศรษฐศาสตร์ เพียงเพื่อให้เหลือเงินไปสนองพรรคการเมือง อันนี้คือสิ่งที่ท่านประธานต้องตระหนัก รัฐบาลก็ต้องตระหนัก และผมคิดว่าถ้าทำอย่างนี้จริง สิ่งที่ผมพูดไว้มันก็ไม่ผิดไปหรอกครับ และ ๕๓,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเอามาได้จริงจะทำอย่างไรครับ จะต้องออกกฎหมายอีกฉบับหรือไม่ครับ เปลี่ยนแปลงงบประมาณจากงบปี ๒๕๖๗ มาใช้ทำมาแจกอย่างที่กราบเรียน สุดท้ายก็มาแจก ๕ แสนล้านบาท ต้องออกกฎหมายงบปี ๒๕๖๗ ๑ ฉบับ งบปี ๒๕๖๘ ๑ ฉบับ งบเพิ่มเติมปี ๒๕๖๗ ๑ ฉบับ แล้วก็เปลี่ยนแปลงงบประมาณปี ๒๕๖๗ อีก ๑ ฉบับ ๔ ฉบับ ยังไม่รวม ธ.ก.ส. แล้วมันจะไม่กลายเป็นเรือเกลือ ได้อย่างไรละครับ เงิน ธ.ก.ส. ที่บอกว่าจะเอามา ๑๗๒,๓๐๐ ล้านบาท ที่ทั้งนักวิชาการ นักเศรษฐศาสตร์ นักกฎหมายเขายืนยันกันว่าเอามาแจกไม่ได้ เพราะมันหมิ่นเหม่ผิดกฎหมาย เงิน ธ.ก.ส. มีไว้ดูแลเกษตรกรเท่านั้น จะเอาไปให้รัฐบาลก็มาแจกเหวี่ยงแหแบบ Helicopter Money มันทำไม่ได้ จนวันนี้รัฐบาลยังไม่ได้พิสูจน์ความจริงข้อนี้เลยว่า สุดท้ายทำได้หรือไม่ได้ เพราะจนถึงวันนี้รัฐบาลยังไม่ถามกฤษฎีกาเลยว่า ๑๗๒,๓๐๐ ล้านบาทที่จะไปเอา ธ.ก.ส. มาใช้นี้ ใช้ได้หรือไม่ ผิดกฎหมายหรือเปล่า รัฐบาลมีเวลาผ่านมาไม่รู้กี่เดือนแล้วครับ แต่รัฐบาลไม่ถาม กลับเองบปี ๒๕๖๘ มาขอก่อนเหมือนเอาหน้ามาทำหลัง เอาหลังไปทำหน้าที่ เหมือนตั้งใจจะมาลักไก่กับสภาต่อหน้าประชาชน ทั้งที่ ธ.ก.ส. ยังไม่ถาม กฤษฎีกา และถ้าสภาอนุมัติไปวันนี้ วันหลังไปถามกฤษฎีกา กฤษฎีกาบอกใช้ไม่ได้เงินก้อนนี้ แล้วเงินวันนี้ทำอย่างไรครับที่สภาจะอนุมัติ ก็เป็นหมัน สุดท้ายก็มาแจกไม่ได้ นี่ก็คือสิ่งที่ผมขออนุญาตตำหนิรัฐบาล ผมถึงบอกมาตลอดว่าสุดท้ายจนวันนี้ Digital Wallet อนาคตยังเหมือนแขวนอยู่บนเส้นด้ายที่รัฐบาลบอกแจกแน่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป ที่พูดมาข้างต้นก็เพื่อที่จะกราบเรียนเป็นเหตุผลให้ท่านประธานได้เห็นว่างบปี ๒๕๖๘ มันเหมือนงบบ่ดชี้เหร่ เพราะทั้งหลอกลวง ทั้งทำสัดส่วนรายได้สุทธินี้ต่ำกว่าเดิม ทั้งทำงบขาดดุล

มากที่สุด ในประวัติศาสตร์ ทั้งจะกู้มากขึ้นตลอดอายุรัฐบาล ทั้งขาดฝืน GDP ฟองสบู่ ทั้งลักไก่กับกูมาแจก ขอเงินเป็นแสนล้านบาท ทั้งที่ยังไม่ถามกฤษฎีกาสักคำว่าทำได้หรือไม่ ที่สำคัญไม่แพ้ันนี้ก็คือว่ารัฐบาล ๒ ปีจะใช้งบประมาณ ๖๗๓.๔๘ ล้านล้านบาท กำลังขอ ๓.๗๕ ล้านล้านบาท รวมแล้วเกือบประมาณ ๖๗ ล้านล้านบาท ผลงานมันไม่ประทับใจ จืดเลยครับ ผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปรากฏออกมามันสวนทางกับตัวเลขงบประมาณที่ขอไป ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม -----

และที่ผมบอกว่าผลงานมันไม่เป็นที่พอใจ ไม่ใช่ นายจรินทร์ตอบ ประชาชนก็ตอบมาแล้ว ดูจากอะไรครับ ใช้เงินมหาศาลขนาดนี้ NIDA Poll ท่านนายกรัฐมนตรีคงรู้สึกมันแสบ ผมเองก็ไม่ได้แปลว่าจะต้องเชื่อ Poll ไต Poll หนึ่งเสมอไป แต่อย่างน้อยมันสะท้อนกระเจกบานหนึ่งว่า ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมาใช้เงินไปแล้วจำนวนมหาศาล ประชาชนเขาพอใจรัฐบาลก็เปอร์เซ็นต์ ไม่พอใจผลงานรัฐบาลก็เปอร์เซ็นต์ คนที่ตอบว่าพอใจมี ๓๒ เปอร์เซ็นต์ แต่ตอบว่าไม่พอใจ ๖๖ เปอร์เซ็นต์ ต่างกันเท่าตัวครับ รัฐบาลอ้าง Poll สำนักงานสถิติแห่งชาติ ผมก็เคยดู Poll สำนักงานสถิติแห่งชาติ เพราะมันก็เป็น Poll ที่สะท้อนความเห็นของประชาชนได้เป็นอย่างดีอีก Poll หนึ่ง แต่ถ้ารัฐบาลจะเสียเวลาไปดูรายละเอียดของ Poll สำนักงานสถิติแห่งชาติ จะพบความจริงอันหนึ่งที่ผมขอหยิบยกมากราบเรียนต่อรัฐบาลผ่านท่านประธาน ก็คือคำถามที่บอกว่าสิ่งที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลเร่งแก้ไข ๓ ลำดับแรกคืออะไร ตอบมาสูงสุดเลยครับ ๑. แก้ไขปัญหาเรื่องค่าครองชีพ ๒. แก้ไขปัญหาเรื่องค่าไฟฟ้า และ ๓. แก้ไขปัญหาเรื่องราคาน้ำมัน ทำไมประชาชนตอบอย่างนี้ครับ ผมเพิ่งเห็นคลิปท่านประธานไปดูคลิปกับผมสิครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพและเสียง)

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผมขออภัยที่ต้องเอาคลิปมาเปิด ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่น เพียงแต่ตั้งใจมากราบเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่านี่คือโจทย์ใหญ่ เรื่องเศรษฐกิจปากท้องประชาชนที่รัฐบาลต้องเร่งทุ่มเทสรรพกำลังลงไปปลดทุกข์ให้กับประชาชนเท่านั้นละครับ นายกรัฐมนตรีเคยพูดในสภาตอนพิจารณาฉบับปี ๒๕๖๗ เหมือนกัน บอกจะทำให้คนไทยรวยขึ้น ๓ เท่า ใน ๔ ปี ท่านประธานคงจำได้ จะทำได้ ไม่ได้ อยู่ที่ ๓ ปัจจัยหลักครับ ๑. รายได้ ๒. รายจ่าย ๓. ภาระหนี้สินของประชาชน แต่ผมไปดูวาระแห่งชาติของรัฐบาลหลายวาระ แต่วันนี้ขอหยิบมาวาระเดียวที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะพูดว่า วาระแห่งชาติที่รัฐบาลกำหนดไว้ตีปีบใหญ่โต เอาเข้าจริงมันไม่สัมฤทธิ์ผลอย่างที่ตั้งใจ หลายวาระยังห่างเป้าหมาย เช่น หนี้ในระบบที่พูดนี้ไม่ได้แปลว่ารัฐบาลอย่าทำนะครับ กราบเรียนเบื้องต้นก่อนว่าดีแล้วครับที่ทำ และอยากเห็นรัฐบาลทำและทำต่อไปให้ได้ผล นายกรัฐมนตรีบอกว่าหนี้ในระบบมีประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมเอาตัวเลขนายกรัฐมนตรีเป็นตัวตั้งก็แล้วกัน มี ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ปราบกฏว่าจนถึงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ไม่กี่วันที่ผ่านมา สัก ๑-๒ เดือน ปิดรับลงทะเบียนแล้ว ผลสัมฤทธิ์คือสามารถลดหนี้

ได้เท่าไรครับท่านประธาน ๑,๒๐๓ ล้านบาท แปลว่าลดหนี้ได้ ๒.๔ เปอร์เซ็นต์ของมูลหนี้ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด นั้นแปลว่าอะไร แปลว่าถ้ามีหนี้ ๑๐๐ บาท ก็ลดหนี้ได้ ๒.๔ บาท ยังเหลือหนี้ ๙๗.๖๐ บาท แล้วจะทำให้คนไทยรวยขึ้น ๓ เท่า ใน ๔ ปี ได้อย่างไร ที่พูดไม่ได้มีเจตนาอะไร มีเจตนาต้องการให้รัฐบาลทำต่อไป แล้วขอให้กำลังใจ กับเจ้าหน้าที่ที่ลงทุน ลงแรงทำไป ให้ทำต่อไป อย่างน้อยผมคนหนึ่งให้กำลังใจ เพราะที่ผ่านมา ผลสัมฤทธิ์มันยังต่ำ ยังเหมือนขี่ช้างจับตั๊กแตนอยู่ -----

ที่จะกราบเรียนต่อไปว่า มันยังมีเรื่องที่น่าห่วงมาก ๆ อีกประเด็นหนึ่งครับ นอกจากเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย ลดหนี้ยังไม่เป็นขึ้นเป็นอัน รัฐบาลชุดนี้ยังซ้ำเติมประชาชน และกำลังซ้ำเติมประชาชนในสิ่งที่ป็นนโยบายบาป ซ้ำเติมด้วยทั้งห่วย ทั้งบ่อน บ่อนที่ว่าตั้งชื่อภาษาอังกฤษเสียหายเลยครับ กาสีโน กาสีโน มันก็คือบ่อนบนดินนั่นแหละครับ แต่นี่คือสิ่งที่ขณะที่ผลสัมฤทธิ์รัฐบาลยังต่ำ แต่รัฐบาลกลับซ้ำเติมประชาชนให้ห่างรวยขึ้น ๓ เท่า ใน ๔ ปี หนักขึ้นไปอีกวันนี้ห่วยมีอะไรบ้างครับ ๑. ห่วยลอตเตอรี่ ๒. ห่วยเกษียณ ๓. เพิ่มมาอีกห่วย ห่วย ๓ ตัวหรือห่วย N3 ผมพบชาวบ้านไม่กี่วัน บอกฝากไปบอกรัฐบาลด้วย ฉันทจะตั้งฉายารัฐบาลนี้ว่า รัฐบาล ๓ ห่วยแล้ว ห่วยเกษียณไม่เป็นไรครับ ผมเรียนกับท่านประธานผมสนับสนุนเพราะห่วยเกษียณมันเป็นการเพิ่มการออมของประชาชน และเป็นการต่อยอดกองทุนการออมแห่งชาติ ความจริงพวกผมนี่แหละครับเริ่มต้นไว้ ลงทุนซื้อห่วยไปเท่าไร เงินไม่หายเกษียณเบิกกลับมาใช้ได้ แถมระหว่างทางลุ้นรางวัลได้อีกต่างหาก อันนี้ถูกทิศทาง แต่ห่วย ๓ ตัว ห่วยบนดินตัวใหม่อันนี้แหละครับ ที่มันน่าเป็นห่วงที่ผมเรียนว่ามันจะซ้ำเติมประชาชนเพราะพอทำเข้าจริงรวยขึ้นกี่คนครับ ก็รวยขึ้นไม่กี่คนที่ถูกห่วย ที่เหลือที่ไม่ถูกห่วยจนลงหมดแล้วมันจะรวยขึ้น ๓ เท่า ใน ๔ ปี ได้อย่างไรครับท่านประธาน ฝากรัฐบาล ๓ ห่วยช่วยกลับไปทบทวนหน่อยเถอะครับ หากทางเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายประชาชนด้านอื่น

เรื่องทางการเมือง สุดท้ายเรื่องนี้ต้องพูด ที่ต้องพูดเพราะว่าไม่กี่วันมานี้ตอนมีคนไปถามนายกรัฐมนตรื เรื่องหุ้นตก ตลาดหลักทรัพย์ดิ่งเหว นักข่าวถามว่าวันนี้ตลาดหลักทรัพย์ร่วงไปแล้ว ๒๒๗ จุด ต่างชาติเทขาย ๑.๕ แสนล้านบาท ทำ Market Cap คือความมั่งคั่งตลาดหลักทรัพย์หายไป ๒.๖ ล้านล้านบาท นายบอกว่ามันเป็นเพราะการเมืองในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ก็ไม่เป็นไรนายกมีสิทธิตอบ แต่ความจริงมันตกร่วงมาตั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ามาแล้วครับ แต่แม้มันจะเกิดจากการเมืองในสถานการณ์ปัจจุบันผมก็ขอถามท่านประธาน แล้วปัญหาการเมืองที่มันเกิดปัจจุบันใครทำครับ ถ้าไม่ใช่รัฐบาลนี้มีส่วนในการสร้างปัญหาขึ้นมา ๑. ปรับ ครม. ใครปรับครับ ถ้าไม่ใช่ นายกรัฐมนตรีปรับปรับ ครม. มันเกี่ยวอะไรกับงบประมาณปี ๒๕๖๘ ผมพูดนอกเรื่องหรือเปล่า เปล่าครับเพราะปรับ ครม. คือการเปลี่ยนตัวคนใช้งบประมาณ ทั้งการเปลี่ยนตัวคนใช้งบปี ๒๕๖๗ และงบปี ๒๕๖๘ ที่สภากำลังพิจารณา ปรับเสร็จเปลี่ยนแค่อะไรครับ เปลี่ยนแค่ปรับแบบต่างตอบแทนหนึ่งมาเป็นต่างตอบแทนสองเท่านั้นแหละครับ สุดท้ายมันถึงติดลบมากกว่าติดบวก

ปรับปู้บ รัฐมนตรีออกปู้บ ๓ คน แล้วก็นำไปสู่คดีขึ้นศาลรัฐธรรมนูญ โทษ ๔๐ สว. ไม่ได้นะครั้บ เพราะท่านทำหน้าที่ของท่าน ท่านยังไม่หมดวาระนะครั้บ ท่านก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่า จะมี สว. ชุดใหม่ และท่านก็มีหน้าที่ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินเหมือนสภา ผู้แทนราษฎร แต่ทั้งหมด สว. ไปยื่นได้ไหมครั้บ ถ้านายกรัฐมนตรีไม่ปรับ ครม. แบบนี้ มันก็ ไม่ได้ ทั้งหมดมันถึงเกิดจากรัฐบาล และทำให้สถานภาพเสถียรภาพคณะรัฐมนตรีวันนี้ มันเหมือนกับรัฐมนตรีอีก ๓๐ กว่าคนถูกเอาผ้าขาวม้าแขวนคอห้อยต่องแต่งอยู่บนเพดาน ไม่รู้ว่าสุดท้ายจะรอดหรือจะร่วง นี่คือการเมืองที่เกิดจากรัฐบาลแล้วกระทบไปถึงเศรษฐกิจ และอื่น ๆ ที่ต้องกราบเรียนกับท่านประธาน เรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ เรื่องนายก ๒ คน ผมยังจะต้องพูด เพราะมันยังคุกคามตามหลอน ค่อยค่านายกรัฐมนตรีอยู่จนกระทั่งถึงวันนี้ แล้วมันลามไปจนกระทั่งถึงการเมืองระหว่าง ประเทศที่กระทบมหาศาลกับประเทศ นายเองก็ไม่กล้าทำอะไร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็น เรื่องที่รัฐบาลต้องตระหนัก รัฐบาลไทยวันนี้ถ้าเป็นรถยนต์มันก็เหมือนกับรถยนต์แบบ ๑ พวงมาลัย ๒ คนขับ ที่น่าหวาดเสียวที่สุดก็คือแม้จะนั่งเก้าอี้คนละตัว แต่ปรากฏว่าจับ พวงมาลัยอันเดียวพร้อมกัน ๒ คน มันน่าหวาดเสียวสำหรับคนไทยและประเทศไทยหรือไม่ ครับ นี่คือสิ่งที่ผมต้องพูด

และสุดท้ายครับ เรื่องพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ที่พูดนี้กราบเรียน ท่านประธานก่อนเลยครับ ไม่ใช่เรื่องเก่าครับ แต่เป็นเรื่องปัจจุบันและกำลังจะเป็นเรื่อง อนาคต ต้องใช้เงินงบประมาณแผ่นดินจึงจะทำได้ ทั้งงบสภาและงบรัฐบาล ที่สำคัญมันจะมี ผลกระทบมากมายต่อการเมือง เศรษฐกิจ สังคมไทยในอนาคต เพราะว่าพระราชบัญญัติ นิรโทษกรรมมันจะเป็นสารตั้งต้นสำคัญตัวหนึ่งที่จะพาประเทศไปสู่ความปรองดอง หรือนำพาประเทศไปสู่ความแตกแยกครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง ผมจึงขอถือโอกาสนี้ถาม ท่านนายก หรือรัฐบาลท่านอื่นจะช่วยตอบก็ได้ ในฐานะที่รัฐบาลคุมเสียงข้างมากในสภา ข้อ ๑ รัฐบาลมีนโยบายจะเสนอหรือสนับสนุนพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมหรือไม่ ช่วยตอบ ด้วยครับ มันไม่ใช่ความลับท่านต้องเปิดเผยกับประชาชน ๒. รัฐบาลจะสนับสนุนการนิรโทษ กรรมที่รวมคดีทุจริตความผิดตามมาตรา ๑๕๗ ฐานละเว้นหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ๓. จะรวมคดีมาตรา ๑๑๒ ด้วยหรือไม่ ที่ต้องถามเพราะว่ามาถึงวันนี้บางคนในรัฐบาลเสียงเริ่ม แปร่ง และที่ต้องถามเพราะผมเป็นห่วงอย่างยิ่งว่า พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมถ้ามีมันจะ เปลี่ยนจากนิรโทษกรรมเพื่อความปรองดอง ถูกเปลี่ยนพันธุกรรมไปเป็นนิรโทษกรรม อำพรางหรือไม่ เพราะอดีตมันเคยสอนเรามาแล้วครับ จากนิรโทษกรรมครึ่งเซ่ง กลายเป็น นิรโทษกรรมยกเซ่ง แล้วสุดท้ายบ้านเมืองเสียหายยับเยิน ถ้านายกหรือรัฐบาลตอบได้กรุณา ช่วยตอบด้วยครับ จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

สุดท้ายจริง ๆ ครับ ผมเชื่อว่าวันมะรืนตอนลงมติงบประมาณวาระที่ ๑ ปี ๒๕๖๘ ผ่านสภาครับ เพียงแต่วาระที่ ๓ อาจจะต้องถามศาลรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียน ทั้งหมดเท่านี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้เวลาครับ

๖๗

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศิริพร ๓๓/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ต่อไปเป็นฝ่ายรัฐบาล ๒ ท่านนะครับ เชิญท่านอนุพร ปุณณกันต์ ตามด้วย
ท่านณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ ครับ

- ๓๔/๑

นายदनุพร ปุณณกันต์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ดนุพร ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจากพรรคเพื่อไทยครับ วันนี้ขออนุญาตท่านประธานได้อภิปรายในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ครับ ซึ่งในส่วนของผมได้รับมอบหมายจากทางพรรคเพื่อไทยให้พูดในภาพรวมนะครับว่า วิธีการจัดทำงบประมาณต่าง ๆ เราคำนึงถึงอะไรบ้าง และภาพรวมในการใช้งบประมาณของรัฐบาลชุดนี้ในปีที่เราจะตั้งเป้าที่อะไรกันบ้าง ผมฟังท่าน จุรินทร์อภิปรายเมื่อสักครู่ครับ ขอภัยที่ต้องเอยนามท่านนะครับ ก็เรียนว่าไม่ค่อยเกี่ยวกับงบประมาณเท่าไรครับ ท่านพาดพิงไปถึงเรื่องของกฎหมายที่จะนิรโทษกรรม ซึ่งผมว่าตอนนี้ อยู่ในคณะกรรมการที่กำลังศึกษาอยู่นะครับ ท่านจุรินทร์รอสักครู่ครับ เดี่ยวเมื่อเราเปิดสภาในเดือนหน้าแล้ว ผมเชื่อว่ากฎหมายนี้ก็จักกลับเข้ามาในสภาผู้แทนราษฎรมาพูดคุยกันครับ (เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายदनุพร ปุณณกันต์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผมเรียนว่าแบบนี้ครับว่าการจัดสรรงบประมาณแต่ละปีของภาครัฐนั้น ง่าย ๆ ครับ เราก็ต้องไปดูครับว่างบแต่ละส่วนนั้นควรจะใช้ในเรื่องอะไร ก็คือพิจารณาจากปัญหาครับว่าประเทศเรานั้นเผชิญกับปัญหาอะไรบ้าง ต้องได้รับการแก้ไขเร่งด่วนอย่างไร ตอนนี้ประเทศมีปัญหาหลักอะไร ผมขออนุญาตแบ่งออกเป็นในแต่ละด้านนะครับ ผมเรียกว่าเป็นพันธนาคาร ๖ อย่าง หรือว่าเป็นปัญหาของประเทศทั้ง ๖ อย่างนั่นเองครับ

พันธนาคารที่ ๑ เรามีปัญหาในเรื่องของการแข่งขันในตลาดโลก เมื่อพิจารณาจาก GDP ปีที่แล้วครับ GDP ของประเทศไทยนั้นเราโตเพียงแค่ ๑.๙ เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน และผมก็เห็นด้วยครับจากท่านจุรินทร์ครับ ก็ที่มาเปรียบเปรยครับว่างบปี ๒๕๖๗ นั้นเหมือนเปิดง่อยครับ แต่ท่านอาจจะลืมไปครับว่า เปิดง่อยของท่านจุรินทร์เกิดและเติบโตในรัฐบาลที่แล้วครับ เพียงแต่วันนี้รัฐบาลโดยการนำของท่านเศรษฐาพยายามจะจัดงบปี ๒๕๖๘ เพื่อจะรักษาเปิดง่อยตัวนี้ให้ลุกขึ้นเดินได้ และไม่ใช่เปิดชี้เหร่แล้วครับ ถ้าเศรษฐกิจดีครับ มีเงินเหลือเพื่อไม่ต้องหวังครับ ศัลยกรรมบ้านเราทำเก่งครับ เปิดชี้เหร่ของท่านจะไม่เป็นเปิดชี้เหร่อีกต่อไปครับ เพราะฉะนั้นในปีนี้นี้ครับ สภาพัฒนาได้คาดการณ์ครับว่า GDP ของประเทศไทยจะโตเพียงแค่ประมาณ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง นั่นแปลว่าอะไร แปลว่าประเทศเรานั้นกำลังจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก เมื่อเรา

สูญเสียการแข่งขันในตลาดโลกสิ่งที่ตามมาจะส่งผลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ความเป็นอยู่ ปากท้องของพี่น้องประชาชนจึงเป็นพันธนาการที่ ๑ ที่เราต้องรีบแก้ไขครับ

มาสู่พันธนาการที่ ๒ ครับ ผมขอเรียกว่าสังคมไร้ทางออกครับ ที่ผ่านมามาไทยเราไม่ได้ให้ความสำคัญกับโครงข่ายการรองรับทางสังคม นั่นคือระบบที่รัฐบาลจะต้องคอยดูแลพี่น้องประชาชนให้ความช่วยเหลือในปัจจัยทั้งสี่ของชีวิต ให้ประชาชนทุกคนนั้นได้รับสวัสดิการที่ดีเพียงพอต่อการดำรงชีพ เมื่อระบบไม่ดีแน่นอนครับ ประเทศเราจึงมีพี่น้องประชาชนจำนวนมากต้องเดือดร้อนจากสภาวะเศรษฐกิจที่โหดร้าย และไม่มีโอกาสที่จะให้ใครได้มีโอกาสล้มเหลวครับ หมายความว่าถ้าท่านทำธุรกิจแล้วพลาดขึ้นมา ธุรกิจของท่านนั้นล้มแล้วคือตายอย่างเดียวเท่านั้นครับ นี่จึงเป็นอีก ๑ เรื่องที่เราต้องรีบแก้ไขครับ

มาสู่พันธนาการที่ ๓ ครับ เราไม่มีความพร้อมในการรับกับความเปลี่ยนแปลงหรือว่าผลกระทบใหญ่ที่อาจจะเกิดขึ้น ยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ ท่านเห็นในสไลด์ครับ ภาพอาจจะเล็กสักนิดหนึ่งต้องกราบขอภัยนะครับ แต่พี่น้องประชาชนทางบ้านคงยังพอเห็น นี่ถึงเหตุการณ์โควิด-๑๙ หลายคนยังคงจำได้ครับในช่วงแรก ๆ ที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นครับ เรามีปัญหาในการจัดการผลกระทบครับ ไม่มีประสิทธิภาพมากเพียงพอที่จะรับมือ ----

ถุงมืออย่างก็ขาดครบ หน้ากากอนามัยก็หายากครบ ใครดูแลครบสมัยนั้นผมไม่ทราบ ในสถานการณ์ปัจจุบันนอกจากโควิด-๑๙ แล้ว ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ เราก็ไม่มีการพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพมากเพียงพอในการที่จะต่อสู้กับประเทศอื่น ทำให้พวกเรานั่นอยู่ในกลุ่มที่ท้าย ๆ ของภูมิภาคนี้ครับ

มาถึงพันธนาการที่ ๔ ครับ เป็นกับดักความเคยชินและความหวาดกลัว ในอดีต เรื่องนี้พูดง่าย ๆ ครับ เป็นเรื่องของความมั่นใจของนักลงทุน ถ้าเราย้อนไปดูวิกฤติเศรษฐกิจเมื่อปี ๒๕๔๐ พวกเราเรียกกันว่าวิกฤติต้มยำกุ้ง ผมเรียนว่านอกจากวิกฤติต้มยำกุ้ง แล้ว เราเคยเจอวิกฤติเศรษฐกิจแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๖๗ นะครับ เราไม่ใช่เผชิญ แต่วิกฤติเศรษฐกิจอย่างเดียวครับ เรามีทั้งวิกฤติทางการเมือง มีทั้งม็อบ มีทั้งอุทกภัยใหญ่ ในปี ๒๕๕๔ หลังจากการเลือกตั้งและแน่นอนครับ ปี ๒๕๖๒ ไม่กี่ปีที่ผ่านมาเราเผชิญกับโควิด-๑๙ เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นวนไปวนมาในประเทศไทย ทำให้พี่น้องประชาชนกลัว แล้วก็ไม่กล้าที่จะเริ่มลงทุนกับสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องสร้างความมั่นใจให้กับภาคเอกชน

มาถึงพันธนาการที่ ๕ ครับ ที่ผ่านมามาประเทศเรานั้นเน้นการแก้ปัญหาที่อยู่ตรงหน้าเพียงอย่างเดียว ขาดการจัดการและการวางแผนแบบบูรณาการของทุกภาคส่วน ต่อปัญหาในระยะยาว และผมจะได้เรียนต่อไปครับว่าเราจะแก้ปัญหาเรื่องนี้ได้อย่างไร

มาสู่พันธนาการที่ ๖ ครับ ความมั่นคงในชีวิตของประชาชนยังคงทรุดโทรม ปัญหาความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินยังคงเป็นภารกิจใหญ่ของรัฐบาล เราไม่กล้าที่จะปฏิเสธเรื่องเหล่านี้ครับ เรบอกว่าประเทศไทยเป็นเมืองสงบ แต่ในความเป็นจริง ดูตามข่าว ได้เลยครับ มีการฆาตกรรม จี้ปล้น ยาเสพติด ต้มตุ๋น หลอกหลวง แก๊ง Call Center เกือบประเทศไปหมด ดังนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องแก้ไขทั้ง ๖ พันธนาการครับ

ดังนั้น คำตอบที่เราจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ รัฐบาลจึงได้นำเสนอ ๑๔๒ นโยบาย และอีก Ignite Thailand ทั้ง ๘ ด้านของท่านนายกรัฐมนตรีทำงานควบคู่กับนโยบายของพรรคเพื่อไทยครับ ๑. การแก้ไขปัญหาตลาดที่โตช้ากว่าคู่แข่ง เราต้องยกระดับตลาดของไทยให้เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานโลก เราควรจะเป็นผู้นำตลาดโลกหรือเป็นผู้กำหนด Trend ของตลาดโลก ผ่านนโยบายตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ของพรรคเพื่อไทย การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัลที่รัฐบาลนำเสนอและเร่งพัฒนาให้นโยบายนี้เป็นจริง

ให้เร็วที่สุด เราจะมีผลักดันศูนย์กลางการบิน เช่นที่ท่านนายกรัฐมนตรีเดินทางไปหลาย ๆ ประเทศครับ ท่านไปติดต่อกว่า นานาประเทศควรจะมาเปลี่ยนเครื่องที่ประเทศไทยใหม่ มีเครื่องบินตรงจากหลายประเทศมาตรงที่ประเทศไทยเลยหรือไม่โดยไม่ต้องพักเครื่องที่อื่น เพื่อให้ประเทศไทยนั้นเป็น Hub ของการบินในภูมิภาคนี้ให้ได้ครับ และแน่นอนครับ ประเทศไทยควรจะมีการผลักดันศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาคครับ ที่ท่านนายกได้แถลงไปแล้ว ทั้งในเรื่องของโครงการแลนด์บริดจ์ที่จะไปเชิญชวนต่างประเทศมาลงทุน โครงการขนส่งระบบรางความเร็วสูงที่เชื่อมประเทศไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ถ้าไปอีสานก็จากกรุงเทพมหานครไปหนองคาย ข้ามไปลาว ออกไปจีน หรือจะลงใต้ครับ จากกรุงเทพมหานครลงไปถึงมาเลเซีย ไปถึงสิงคโปร์ และแน่นอนครับนโยบายหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญก็คือเราจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางผลิตยานยนต์แห่งอนาคตหรือว่ารถ EV รถไฟฟ้า ซึ่งเราทำสำเร็จไปแล้วในเบื้องต้นนะครับ มีหลายประเทศหลายบริษัทตอบรับนโยบายดี ๆ ของประเทศไทยครับ

อีกนโยบายหนึ่งครับ ที่รัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญตั้งแต่ก่อนที่ท่านนายกมารับตำแหน่ง นั่นคือนโยบายในเรื่องของการท่องเที่ยวครับ การท่องเที่ยวจะเป็นการหารายได้ระยะสั้นและกลางของประเทศครับ และแน่นอนครับ การท่องเที่ยวนั้นถือว่าเป็น Quick Win นโยบายต่าง ๆ สนับสนุนการท่องเที่ยว จะเห็นได้เลยครับเรื่องของ Visa Free ต่าง ๆ ที่รัฐบาลไปเจรจา ไม่ว่าจะเป็นจีน อินเดีย รัสเซีย คาซัคสถาน ได้หวั่นะครับ และผมเชื่อว่ายังมีอีกหลากหลายประเทศที่กำลังเจรจาให้เข้ามาในประเทศไทยโดยไม่ต้องใช้ Visa ท่านจะเห็นครับว่า จำนวนตัวเลขของนักท่องเที่ยวและเม็ดเงินต่าง ๆ ที่ไหลเข้าสู่ประเทศไทยนั้นเพิ่มขึ้นอย่างเป็นนัยสำคัญเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา นอกจากนั้นครับ ต้องมีการพัฒนาตลาดของไทยโดยไม่ได้จำกัดเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เท่านั้นครับ แต่รวมถึงอุตสาหกรรมขนาดย่อม งานฝีมือ งานท้องถิ่น อย่างนโยบาย Soft Power ของพรรคเพื่อไทยครับ และผมเชื่อครับนโยบายนี้รัฐบาลและพรรคเพื่อไทยจะช่วยกันสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศนี้เติบโตไปพร้อม ๆ กันได้แน่นอนครับ การแก้ไขปัญหาจำเป็นครับ ที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน อย่างเช่น การออก Roadshow ของท่านนายกรัฐมนตรีครับ เป็นการเดินสายเจรจการค้ากับต่างประเทศ ท่านเดินทางมากมายครับ ทั้งสหรัฐอเมริกา ไปกัมพูชา ฮองกง บรูไน มาเลเซีย จีน ซาอุดีอาระเบีย ลาว ญี่ปุ่น เป็นต้น ยังมีอีกมากมายครับ นายกเดินทางไปเจรจาเชิญชวนให้คนเหล่านี้มาลงทุนในประเทศไทย เพื่อที่จะเพิ่ม GDP ให้กับประเทศเรา รวมถึงการทูตพาณิชย์เชิงรุกที่ไม่ใช่แค่ไปเจรจาแลกเปลี่ยนกันแค่พูดคุยเท่านั้นครับ เรานอกจากเชิญชวนมาลงทุนแล้วยังมีการแลกเปลี่ยนในเรื่องของเทคโนโลยีต่าง ๆ อุตสาหกรรมต่าง ๆ เศรษฐกิจและการเมืองและผมมองครับว่า การ Roadshow ของท่านนายกเศรษฐา นั้นเป็นวิธีที่เราหาทุกโอกาสและคว้าทุกโอกาสที่มีมาให้ประเทศไทย เพื่อให้ทุกพื้นที่ของประเทศนั้นเดินหน้าและทำงานได้อย่างเต็มที่ครับ ทำให้ประเทศไทยนั้นกลับมาสู่สายตาของชาวโลกที่บอกว่าเมืองไทยนั้นเป็นเมืองที่น่าลงทุนครับ

ข้อที่ ๒ นั่นคือการแก้ไขปัญหาว่าการไม่มีเครือข่ายการรองรับทางสังคมครับ แนวคิดนี้ผมเชื่อว่าทางพรรคและรัฐบาลเองเห็นพ้องต้องกันครับว่าเราจะมุ่งเน้นการประกันสิทธิและสวัสดิการขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชน ยกตัวอย่างครับ ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว นโยบายนี้ทำให้ลดความแออัดของโรงพยาบาลครับ

เราจะมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ใช้ระบบ AI เป็นการพัฒนาเชื่อมโยงระบบข้อมูลทางด้านสุขภาพ ข้อมูลทางการรักษาพยาบาล ข้อมูลการเบิกจ่ายต่าง ๆ ซึ่งนโยบายนี้ได้รับจากผลสำรวจที่ผ่านมาไม่กี่สัปดาห์นี้ครับ จะเห็นได้ว่าพี่น้องประชาชนให้ความสนใจมาเป็นลำดับต้น ๆ ครับ ถือว่าเป็นความสำเร็จขั้นต้นของนโยบายนี้ และผมเชื่อครับว่าภายใต้การนำของท่านนายกเศรษฐาจะพัฒนาโครงการนี้อย่างต่อเนื่องและดีขึ้นครับ สังเกตได้จากอะไรครับ งบประมาณปี ๒๕๖๘ ครับ รัฐบาลมีการจัดสรรงบสำหรับระบบสาธารณสุข ยกกระดับ ๓๐ บาทรักษาทุกที่ครับ ๒๓๕,๐๐๐ ล้านบาททีเดียวครับ ให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชนเรื่องสุขภาพเป็นหลักครับ และผมเรียนครับ สุขภาพที่ดีเท่านั้นเป็นจุดเริ่มต้นที่ให้พี่น้องประชาชนสามารถออกไปทำมาหากินได้ครับ นอกจากนี้นโยบายของรัฐบาลยังมีนโยบายที่สนับสนุนการลดหนี้หรือว่าพักหนี้ต่าง ๆ เพื่อลดรายจ่ายให้กับพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเกษตรกร การศึกษาต่าง ๆ นะครับ นอกจากนี้มีการพัฒนาในเรื่องของที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ๒๐,๐๐๐ ครัวเรือน เรามีการทำในเรื่องของการเรียนฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่าย ๑๕ ปีครับ นโยบายนี้ช่วยเหลือเด็ก ๆ เยาวชนของชาติ ๑๐ กว่าล้านคนให้เข้าถึงระบบการศึกษา ถ้าเขามีความรู้ติดตัวเพื่อใช้ไปในการประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืนครับ

ข้อที่ ๓ การแก้ไขปัญหาในการเตรียมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตครับ ในปัจจุบันนี้เราปฏิเสธไม่ได้จริง ๆ ครับว่าเทคโนโลยีมีความสำคัญอย่างมาก เราต้องเร่งพัฒนาระบบให้ทันสมัย รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งานครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการแพทย์ การศึกษา การเงินหรือว่าสิ่งแวดล้อม และสิ่งสำคัญครับที่ผมเห็นการจัดงบประมาณของรัฐบาลในปีนี้ให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาทุนมนุษย์ครับ พูดง่าย ๆ ก็คือการพัฒนาคนนั่นเองครับ เพราะในโลกแห่งเทคโนโลยีและดิจิทัลมีความต้องการทางแรงงานที่เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงครับ บางโรงงานทุกวันนี้มีการนำหุ่นยนต์มาทำงานแทนคนเป็นที่เรียบร้อยแล้วครับ เพราะฉะนั้นเราควรจะมีการเปลี่ยนทักษะ เสริมทักษะ หรือภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า Upskill Reskill นะครับ ผ่านโครงการของรัฐบาลอย่าง THACCA หรือว่า OFOS ก็คือ ๑ ครอบครั้ว ๑ ทักษะ Soft Power นั่นเองครับ รัฐบาลเองมีแผนที่จะพัฒนาทักษะเฉพาะให้แรงงานเป็นหมื่นท่านครับ รวมไปถึงกองทุนอุดหนุนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพและสนับสนุนการเสริมทักษะแรงงานให้กับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งผมเรียนแบบนี้ครับว่า การส่งเสริมทักษะเหล่านี้เป็นการติดอาวุธให้ประชาชนให้รู้เท่าทันของการเปลี่ยนแปลงทางด้านแรงงานที่จะเกิดขึ้นครับ

ข้อที่ ๔ เป็นการแก้ไขปัญหากับการติดกับดักความกลัวในอดีตที่ผมบอกไปแล้วครับ มีวิกฤติเศรษฐกิจ วิกฤติการเมืองมากมายและแน่นอนครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ หรือวิกฤติต้มยำกุ้งครับ สมัยที่รัฐบาลของพรรคไทยรักไทยเป็นรัฐบาลครับ เรานั้นทำให้ประเทศไทยสามารถฟื้นตัวจากพิษเศรษฐกิจได้สำเร็จครับ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ครับว่ามีนักธุรกิจบางกลุ่มประชาชนบางคน หรือภาคการเงินรวมถึงภาคการธนาคารยังวิตกกังวลครับว่าเหตุการณ์เหล่านี้จะกลับมาสู่วิกฤติเดิม ๆ อีกหรือไม่ ผมเรียนว่าหน่วยงานของรัฐมีหลายหน่วยงานที่สามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แต่รัฐบาลรวมถึงพรรคเพื่อไทยครับเรามองเห็นว่าการทำอะไรในด้านใหม่ ๆ เปิดมุมมองใหม่ ๆ กล้าคิด กล้าทำและกล้าลงทุน จะเป็นการเปิดโอกาสให้กับประเทศที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและกระตุ้น GDP ครับ

ข้อที่ ๕ นั่นคือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่คำนึงถึงผลระยะยาวในอนาคต ผมพูดแบบนี้อาจจะฟังยากสักนิดหนึ่งนะครับ นโยบายที่อธิบายได้ชัดเจนที่สุด นั่นคือ Digital Wallet ครับ นโยบาย Digital Wallet คือมาตรการอัดฉีดเงินเข้าไปในระบบระยะสั้น เป็นการกระตุ้นตลาดให้สามารถขับเคลื่อนตัวเองได้มากขึ้นแน่นอนครับ จากการคำนวณ

ตัวคุณทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเกิดขึ้น อาจจะแตกต่างกันไปตามแต่ละสำนักครับ แต่เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว พรรคเพื่อไทยและรัฐบาล เราเชื่อครับว่า Digital Wallet นั้นจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของประเทศไทย และเมื่อพิจารณาผลพวงต่อเนื่องของนโยบายนี้แล้วครับ ผมเชื่อได้ว่าจะเป็นการเร่งกระบวนการยกระดับทางการเงินและดิจิทัลให้กับประเทศของพวกเรา แน่แน่นอนครับ โครงการ Digital Wallet นั้นอาจจะถูกท้วงติงจากฝ่ายค้านบ้าง นักวิชาการบางกลุ่มบ้าง แต่ผมเรียนครับว่า Digital Wallet นั้นไม่ใช่เรื่องที่ครั้งเดียวแล้วมันจบครับ แต่ Digital Wallet นั้นจะเป็นกลไกที่กระตุ้นเศรษฐกิจไปทั้งระยะกลางและระยะยาวครับ เมื่อมีกำลังซื้อที่มากขึ้น แน่แน่นอนครับ การผลิตก็จะสูงขึ้นด้วย เมื่อต้องใช้ในการผลิตที่สูงขึ้นสิ่งที่เกิดขึ้นคือ การจ้างงานก็จะเพิ่มมากขึ้นครับ เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งระบบครับ และเมื่อทุกท่านได้ดูข้อจำกัดต่าง ๆ ที่รัฐบาลบอกว่า จะให้ใช้ได้ ในอำเภอ ในตำบลต่าง ๆ สิ่งที่รัฐบาลต้องการก็คืออยากจะต้องการให้เม็ดเงินต่าง ๆ กระจายไปสู่ทั่วทุกตำบล ทุกอำเภอของประเทศไทยครับ ไม่ได้ไปกระจุกอยู่ตามหัวเมืองใหญ่ ๆ หรือตามเมืองท่องเที่ยวครับ ดังนั้นเมื่อดูสัดส่วนงบประมาณเราจะเห็นได้ว่างบประมาณที่หวังผลในระยะสั้นนั้น มีสัดส่วนเป็นเพียงแค่ว่า หนึ่งในสามของงบประมาณเท่านั้นเองครับ เราจะพยายามใช้งบประมาณนี้ต่อยอดในระยะกลางและระยะยาวครับ -----

โดยเฉพาะนโยบายการพัฒนาทุนมนุษย์ที่ผมได้เรียนไปแล้วครับ เรามีการมุ่งเป้าที่จะผลิตทรัพยากรบุคคลเพิ่มครับ ที่สำคัญครับในเมื่อเราจะขยาย ๓๐ บาทรักษาทุกที่ เราจะขยายบุคลากรทางการแพทย์ ทางสาธารณสุขเพิ่มขึ้นอีกกว่า ๔๐,๐๐๐ คน เรามีนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้พื้นฐานทุกที่ทุกเวลาสำหรับประชาชนอีก ๘๐๐,๐๐๐ กว่าราย ผมเรียนครับที่ผมย้ำ ๒ รอบแล้ว เพราะผมมองว่ารัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญมากกับการพัฒนาคนครับ

ข้อที่ ๖ เป็นการแก้ปัญหาในข้อสุดท้ายที่ผมได้แบ่งเอาไว้แล้วครับ นั่นคือการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน พรรคเพื่อไทยเราให้ความสำคัญกับปัญหานี้มาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยเป็นรัฐบาล ตั้งแต่สมัยพรรคไทยรักไทยนะครับ เราประกาศสงครามกับยาเสพติดอย่างจริงจัง จนถึงปัจจุบันเราก็สนับสนุนงบประมาณปี ๒๕๖๘ ท่านไปดูเลยเรามีงบประมาณที่จะบูรณาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศนั้นงบประมาณปี ๒๕๖๘ นั้นใส่ไว้กว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ นี่ยังไม่รวมแก๊ง Call Center ที่เที่ยวหลอกลวงพี่น้องประชาชนนะครับ เรามีการอายัดบัญชีม้า อายัด Sim โทรศัพท์ต่าง ๆ ที่โทรไปหลอกลวงพี่น้องประชาชนหลายหมื่นโทรศัพท์ไปแล้วครับ และแน่นอนครับเราจะบูรณาการทุก ๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นทางตำรวจ กระทรวง MDES กระทรวงยุติธรรม เพื่อที่ทำให้เรื่องนี้หมดหรือน้อยลงจากประเทศไทยเร็วที่สุดครับ ท่านประธานครับ ผมเรียนว่าผมขออภิปรายให้เห็นภาพรวมของการจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๖๘ เพื่อให้เห็นถึงความสอดคล้องและคำตอบของปัญหาว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร ผมพยายามใช้เวลาไม่นานครับ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๖๘ เรามุ่งเน้นในการแก้ปัญหาที่เศรษฐกิจไทยนั้นไม่เติบโตตามศักยภาพครับ โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้งบประมาณประเทศเป็นส่วนผลักดันเศรษฐกิจและรายได้ของประเทศไทยครับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เงินงบประมาณที่มากขึ้นแม้เป็นเม็ดเงินเดิม นะครับ กรอบและสัดส่วนนั้นหลายท่านก็มองว่าเหมือนเดิมเลย ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่ท่านไปดูเนื้อหาครับ เนื้อหาของการทำงานนั้นไม่เหมือนเดิม เมื่อกรอบเดิมแต่เนื้อหาในการทำงานไม่เหมือนเดิม ก็จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันแน่นอนครับ โครงสร้างงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่ผมได้ท้อภิปรายอยู่นี้นะครับ เรานั้นจัดสรรอยู่บนข้อจำกัดและอุปสรรคครับ ไม่ว่าจะเป็นข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย เรื่องของงบประมาณผูกพัน หรือว่ากรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ถ้าท่านไปดูในตัวเลขจะเห็นเลยนะครับ เรามีงบลงทุนเพียงแค่ ๒๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นครับ เราจึงจำเป็นต้องหาทางออกโดยการพิจารณาจากงบเดิม

แต่ใส่เป้าหมายใหม่เข้าไปครับ เพื่อใช้เม็ดเงินให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ให้ถูกทิศถูกทาง เพื่อดันเศรษฐกิจให้เติบโตครับ โดยการจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้อาศัยนโยบายของรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาและพรรคเพื่อไทยเป็นแกนกลาง โดยวางอยู่บน ๔ กลไกหลักนั่นเองครับ นั่นคือการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส และบริหารจัดการภาครัฐ ท่านเคยได้ยิน ๔ คำนี้บ่อย ๆ ตอนที่หาเสียงครับ แน่นนอนครับ เราจะทำตามอย่างที่เรหาเสียงไว้ครับ งบประมาณปี ๒๕๖๘ นั้นรัฐบาลมุ่งเน้นสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญครับ ไม่ได้มุ่งเน้นแต่การแก้ปัญหาระยะสั้น แต่แท้จริงแล้วเราจะมุ่งจัดการกับปัญหาในระยะกลางและระยะยาวอย่างชัดเจนครับ อย่างที่ผมได้เรียนไปแล้ว เรามีงบสองในสามเป็นงบระยะกลางถึงระยะยาวทั้งสิ้นเลยครับ โดยเราจะมุ่งเป้าอยู่ที่การขยายโอกาส นี่สำคัญทีเดียวครับ งบประมาณที่เราใส่ไว้ในส่วนนี้ของการขยายโอกาสนั้น ๑.๖๕๕ ล้านล้านบาท

ผมขอกลับมาเรื่องที่หลากหลายคนเป็นห่วงเป็นใย นั่นคือ Digital Wallet ครับ ผมเรียนว่าเราไม่ได้เอาระบบ Digital Wallet นั้นลงตุ้มภายในปีเดียว ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ที่มาที่ไปของงบประมาณที่จะมาอุดหนุนนโยบายนี้มี ๓ ส่วนครับ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของงบประมาณปี ๒๕๖๗ ที่กำลังใช้อยู่ปัจจุบันนี้ประมาณ ๑๗๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ แล้วก็ยังมีงบทดลองจ่ายของสถาบันการเงินของรัฐ ในวงเงินประมาณ ๑๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท

ดังนั้น ผมเรียนว่าผมอยากให้พี่น้องประชาชนได้สบายใจว่า การจัดสรรงบประมาณครั้งนี้จะอยู่ในเกณฑ์ของการรักษาระเบียบวินัยทางการเงินการคลัง รัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณด้วยความระมัดระวังครับ และภาพรวมที่ผมได้กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นการจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้ครับ มีโครงสร้างและเป้าหมายที่ดีครับ คิดแบบมองภาพรวมเพื่อให้การแก้ไขปัญหาหลักทั้ง ๖ ที่ผมได้เรียนไปแล้วของประเทศนั้นหายไปและอย่างมีประสิทธิภาพ ผมขอเรียนครับ สิ่งที่ผมได้อภิปรายมาทั้งหมดนั้นก็จะต้องไปทางฝ่ายค้านที่ได้ ใช้วลีที่บอกว่า เจ็งไม่ว่า เสียหน้าไม่ได้ ไม่จริงครับ ประเทศไทยเจ็งไม่ได้ครับ รัฐบาลอาจจะยุบสภา นายกรัฐมนตรีอาจจะลาออก แต่ประเทศไทยนั้นเจ็งไม่ได้ ซึ่งผมก็ลงไปดูคำว่า เจ็ง ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานครับ เจ็ง หมายถึง การเลิกกิจการแบบหมดทุนครับ ประเทศไทยไม่มีหมดทุนครับ ประเทศไทยเจ็งไม่ได้ ประเทศไทยต้องเดินต่อไป แม้กระทั่งยุบสภาแล้วนายกรัฐมนตรียังต้องอยู่รักษาการ แต่มีอีกคำหนึ่งครับ คำว่า เจ็ง หมายถึงคำว่า สิ้นสุด ถ้านึกไม่ออก ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ ถ้าศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้ยุบพรรค นี้ละครับสิ้นสุดหรือว่าเจ็งของจริงครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนให้ทุกท่านนั้นได้ร่วมกันผลักดัน ๑๔๒ นโยบาย ทำลาย ๖ พันธนาการ และเราจะสร้างรัฐบาลนี้ให้เป็นรัฐบาลของพี่น้องประชาชน มาร่วมกันนะครับ สร้างศักยภาพให้ทัดเทียมกับประเทศชั้นนำหลาย ๆ ประเทศในโลก เรามาร่วมกันสร้างประเทศไทยให้เป็นเสือตัวที่ ๕ ของเอเชียอย่างสง่างามขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านณัฏฐ์ชนนครับ

นายณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา เขตเลือกตั้งที่ ๗ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย ตำบลลำไพลของอำเภอเทพา ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ส่วนราชการผู้เสนอคือสำนักงานงบประมาณ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีคำถามว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ผ่านการพิจารณาของสภา ใครจะรับผิดชอบ ๑. นายกรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่ง ๒. นายกรัฐมนตรีประเมินสถานการณ์ก่อนลงมติ ถ้าดูแล้วไม่ชนะ ประกาศยุบสภา สส. ครม. ต้องพ้นจากตำแหน่งครับ ๓. หน่วยรับงบประมาณไม่มีงบประมาณใช้จ่ายในปีงบประมาณ ๒๕๖๘

๔. เศรษฐกิจภาพรวมของประเทศไม่สามารถเดินหน้าได้ ท่านประธานครับ ผมเลยอยากจะถามท่านประธาน ผอ. สำนักงบประมาณจะรับผิดชอบอะไรบ้าง ขนาดตำแหน่งเลขานุการกรมการงบประมาณครับท่านประธาน ผมเป็น สส. สมัยแรก ปี ๒๕๖๓ ผอ. ไม่กล้าเป็นเลขานุการงบประมาณครับ เพราะกลัวติดคุก นี่คือสิ่งที่ผมคาใจทุกครั้งในการอภิปราย เพราะฉะนั้นมีคำถามในการจัดทำงบประมาณ ตกลงว่าใครมีอำนาจ ๑. สภาผู้แทนราษฎร ๒. นายกรัฐมนตรี ๓. รัฐมนตรี ๔. สำนักงบประมาณ ท่านประธานครับ งบประมาณปี ๒๕๖๘ รัฐบาลนายกรัฐมนตรืเศรษฐา ทวีสิน ปฏิเสธไม่ได้ครับ ความรับผิดชอบในร่างฉบับนี้ เพราะเริ่มตั้งแต่ต้นน้ำก็คือให้หน่วยรับงบประมาณเสนอมา กลางน้ำก็คือกระทรวง ทบวงกรม รวบรวม ปลายน้ำก็คือส่งสำนักงบประมาณและส่งเข้าสู่สภาแห่งนี้ ไม่เหมือนกับงบประมาณปี ๒๕๖๗ ที่เพื่อนอภิปรายเมื่อสักครู่ครับ ที่มาจากรัฐบาลชุดเก่ามีบางส่วนมาแก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นงบประมาณปี ๒๕๖๘ ให้ความสำคัญกับนโยบายของรัฐบาล -----

๑๔๒ ประเด็น คำนึงถึงวิสัยทัศน์ประเทศไทย ๘ ศูนย์กลาง ๖ ฐานราก และให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนระดับชาติว่า ด้วยเรื่องความมั่นคง และแผนปฏิบัติการของกระทรวง ท่านเห็นหรือไม่ครับว่ามันจะมี กรอบต่าง ๆ มากมายจะเป็นตัวกำหนดในเรื่องของงบประมาณ มิใช่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจะสามารถจัดสรรงบประมาณได้ตามใจชอบ ด้วยเงื่อนไขทางกฎหมาย ระเบียบอื่น ๆ งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ งบประมาณทั้งหมด ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท เป็นรายจ่ายประจำ ก็คือเงินเดือน ค่าอื่น ๆ จิปาถะ เกือบหมดครับท่านประธาน ๒,๗๐๔,๕๗๔.๗ ล้านบาท เหลือไม่ถึงล้านครับ เป็นรายจ่ายลงทุนหรือว่างบลลงทุนครับ ท่านประธาน นี่คือก้อนกลม ๆ ที่รัฐบาล หน่วยงานของรัฐจะไปดำเนินการก็คือ ๙๐๘,๒๒๔ ล้านบาท ต้องไปชำระเงินกู้ยืมอีก ๑๕๐,๑๐๐ ล้านบาท ดูตัวเลขแล้วครับ ท่านประธานมันรู้สึกเสียใจแล้วครับ เพราะฉะนั้นงบประมาณรายได้รายจ่ายแบบนี้ ถ้าเป็น บริษัทเอกชน เจ๊งครับท่านประธาน เพราะงบมันไม่สมดุล ต้องกู้เพิ่มอีก ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท เพื่อมาปิดรูรั่ว แล้วจริง ๆ ท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี สส. สว. กรรมการ ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนถาม เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับงบประมาณประจำปี ไปแก้ไขเพิ่มเติม แปรญัติได้หรือไม่ ผมตอบได้เลยว่าไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔๔ กำหนดไว้ ชัดเจน ห้ามแปรญัติหรือกระทำการใด ๆ อย่างนั้นฝากไปยังพี่น้องประชาชนที่ติดตามฟังอยู่ ผมได้อภิปรายงบประมาณประจำปีในวาระที่ ๑ ทุกครั้งครับท่านประธาน มีการตั้งข้อสังเกต ๒ ประเด็น ดังนี้ ๑. กระทรวงใหญ่ได้รับงบประมาณมากครับท่านประธาน แต่ส่งงบกำไรคีนน้อย แต่กระทรวงเล็ก ๆ และหน่วยงานเล็ก ๆ ของรัฐบาลได้รับงบประมาณน้อยนิด แต่ส่งรายได้ คีนคลึงมาก งบประมาณรายรับในปีนี้ครับท่านประธานเราไปดูตัวเลข เรามองแต่รายจ่าย แต่ไปดูรายรับว่ารัฐบาลจะรับจากส่วนไหนบ้าง ๑. ภาษีอากรทั้งทางตรงและทางอ้อม ๓,๑๗๙,๙๒๙ ล้านบาท เฉพาะภาษีตัวเดียวครับท่านประธานเกือบเท่างบประมาณของประเทศ ลำดับที่ ๒ ก็คืองบการสิ่งของบริการ ๓๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่ที่น่าสนใจครับท่านประธาน งบรัฐพาณิชย์ ฟังดูแบบนี้รัฐพาณิชย์คืออะไร คือหน่วยงานที่กระทรวงการคลังไปมีหุ้นส่วนด้วย หรือว่ากระทรวงการคลังไปถือหุ้นครับท่านประธาน ปรากฏว่ามีรายได้ ๑๗๖,๕๐๐ บาท ใน ๑๗๐,๐๐๐ ได้จากไหนมากที่สุดครับ กองสลาก ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ๔. งบรายได้อื่น ๆ ๖๔,๗๐๖.๗ ล้านบาท รวมแล้วรายได้เข้ารัฐทั้งหมดครับท่านประธาน ๓,๔๕๔,๔๐๐ ล้านบาท

ท่านนายกรัฐมนตรี วันนี้เรามองแต่นโยบายในการพัฒนาประเทศ ผมขอฝากครับ เพราะเรา
เพื่อนสมาชิกมาจากต่างจังหวัด นายกรัฐมนตรีอย่าลืมรากหญ้า อย่าลืมพื้นฐานของประเทศ
ก็คือภาคเกษตรกรรม ยังมีความสำคัญในเรื่องของพื้นฐาน เพราะวันนี้เรามีประชากรคนไทย
ในภาคเกษตรทั้งหมด ๒๕ ล้านคนครับท่านประธาน คิดเป็น ๔๐ เปอร์เซ็นต์ นี่ก็คือเป็นแหล่ง
รองรับตลาดแรงงานในภาคเกษตรให้กับรัฐบาล เพราะฉะนั้นการดูแลสินค้าเกษตรให้เลยต้นทุน
คำว่า เลย์ต้นทุนหมายถึงอะไร ต้นทุนเท่าไร ให้เพิ่มไปจากต้นทุน ไม่ว่าจะป็นข้าว มันสำปะหลัง
ข้าวโพด ยางพารา ปาล์ม ทุเรียน และผลไม้อื่น ๆ -----

ให้เกินจากต้นทุนของเกษตรกร ถือว่าเป็นกำไร เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องทำใน ๓ ส่วน ภาคการท่องเที่ยว ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม โดยภาพรวมนะครับ ทางเศรษฐกิจก็จะดีขึ้น โจทย์ใหญ่ของรัฐบาลท่านรู้ไหมครับคืออะไร คือการฟื้นของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ งบประมาณประจำปีคือหนึ่งในมาตรการในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศเป็นเครื่องมือของรัฐบาล ผมขอยกตัวอย่างภาคใต้ให้เห็นชัด ๆ ครับท่านประธาน ในอดีตภาคใต้บ้านผมนะครับ สร้างรายได้ให้กับรัฐบาล ให้กับประเทศ ๑. ประมง เจริญแล้วครับ ๒. นากุ้ง เจริญแล้วครับ ๓. เหมืองแร่ เหลือแต่ซากแล้วครับ นี่ก็อดีต แต่ปัจจุบันเจ๊งหมดแล้วครับ เพราะฉะนั้นย้อนหลังไปครับท่านประธานประมาณปี ๒๕๕๖ เกิดอะไรขึ้นครับ มีการปิดถนนที่ควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ขณะนั้นยางกิโลกรัมละ ๘๐ บาท เรียกร้องจากรัฐบาลให้ได้กิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท แต่รัฐบาลบอกว่าให้ได้ ๙๕ บาท มีการประท้วงปิดถนนกันจนนำไปสู่การปฏิวัติรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ท่านประธานครับ ๑๐ ปี ตั้งแต่วันประท้วงที่ควนหนองหงษ์ ปี ๒๕๕๗ จนถึงปี ๒๕๖๗ ปีนี้ ๑๐ ปีครับท่านประธาน ยาง ๓ กิโลกรัม ๑๐๐ บาท ในสภานี้ก็ปรายกันตลอด เพราะฉะนั้นเป็นเวลาเกือบ ๑๐ ปีที่คนภาคใต้ชาวสวนยางความมั่งคั่งหายไป ๑๐ ปีครับท่านประธาน วันนี้ราคายางขยับขึ้น ๘๐ บาท โดยที่รัฐบาลไปปิดเส้นทางการเข้าออกของยางจากประเทศเพื่อนบ้านที่ระนองและที่ด่านเจดีย์สามองค์ จังหวัดกาญจนบุรี และมีการส่งเสริมในเรื่องของอุตสาหกรรมรถยนต์ เพราะฉะนั้นฝากรัฐบาลช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ๘๐ บาท บวกขึ้น ปาล์มน้ำมัน ท่านครับ มีคนเอาปาล์มน้ำมันนำเข้าจากต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านอินโดนีเซียมีการขออนุญาตจากกระทรวงพาณิชย์และมีการลักลอบจนทำให้ราคาปาล์มขยับเหลือ ๓.๕๐ บาท นายกรัฐมนตรีก็เลยเรียกประชุมหามาตรการ เพราะฉะนั้นปาล์มน้ำมันต้องไปที่ ๗ บาท ราคาทุเรียนก็เช่นกันครับ วันนี้ทุเรียนเป็นสินค้าส่งออกให้กับประเทศ ท่านนายกอย่าลืม สินค้าเหล่านี้คือต้นทุนในการผลิตของเกษตรกร วันไหนที่ตกต่ำ รัฐบาลเดือดร้อน วันไหนมีกำไร รัฐบาลมีรายได้เพิ่ม เพราะฉะนั้นท่านอย่าลืม และสิ่งที่สำคัญครับ โครงการแลนด์บริดจ์ในภาคใต้ อย่าลืมนะครับ Megaproject เกิดขึ้นน้อยมาก เพราะฉะนั้นการสร้าง Megaproject ในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน ภาคตะวันออก หรือกรุงเทพมหานครจะเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจตัวหลักให้กับประเทศและรัฐบาล ผมเองนะครับ อยากจะพาตบไปยังกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะนายอนุทิน

ชาญวีรกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายทรงศักดิ์ ทองศรี นายชาดา ไทยเศรษฐ์ นายเกรียง กัลป์ตินันท์ ท่านประธานครับ ปรากฏว่ากระทรวงมหาดไทยเปิดแล้วตกใจครับ เงินหายไป ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท งบประมาณปี ๒๕๖๗ ๓๕๑,๕๙๖ ล้านบาท ชัด ๆ ครับ ๓๕๑,๐๐๐ แต่งบประมาณปี ๒๕๖๘ ๒๙๔,๘๖๓ ล้านบาทครับ มันหายไปเท่าไรครับ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ทำไมรัฐมนตรี มท. ๑ ไม่ไว้วางใจครับ เพราะอนุทิน ชาญวีรกุล เข้าใจในระบบงบประมาณ โดยเฉพาะงบดุลของประเทศที่ลดลง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะมีกฎหมายการกระจายอำนาจ ในการกระจายงบประมาณไปยังหน่วยงานท้องถิ่น สามารถขอตรงกับสำนักงบประมาณได้ แต่ด้วยภารกิจของกระทรวงมหาดไทย บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ภารกิจภาพรวมโดยกว้างครับท่านประธาน กระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงใหญ่ เพราะฉะนั้นในรอบปีที่ผ่านมาไม่ว่า ๑. ปัญหายาเสพติด ๒. ปัญหาสถาบันบันเทิง ๓. การแก้หนี้ ๔. การทำตามนโยบายของรัฐบาลและดำริของนายกรัฐมนตรี -----

ท่านนายกรัฐมนตรีคงพิจารณาางบกลางที่กันไว้ในปี ๒๕๖๘ สนับสนุนภารกิจของกระทรวงมหาดไทยตามความเหมาะสม ผมเองนะครับไม่รู้จะช่วยอย่างไรหัวหน้าพรรคผมก็ขอเป็นกำลังใจให้กับ มท. ๑ อย่างน้อยใจครับท่านหัวหน้า ท่านนายกรัฐมนตรีดูอยู่ผมอภิปรายท่านคงไม่ใจดำครับ จัดสรรงบกลางไปให้กับกระทรวงมหาดไทยในอนาคตครับ ในส่วนของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม อว. ของท่านศุภมาส อิศรภักดี รัฐมนตรีเพิ่งเข้ามาทำให้ อว. มีสีสัน บทบาทมากขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นปีนี้ได้งบประมาณ ๑๓๒,๒๙๔.๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นครับท่านประธาน ผมบอกแล้วครับทุกหน่วยงานเพิ่มหมดนอกจากมหาดไทย เพิ่มจาก ปี ๒๕๖๗ ๔,๙๕๔.๗ ล้านบาท แต่มีคนมาร้องเรียนผม บอกท่าน สส. เราไม่ได้รับความเป็นธรรม ๒ โครงการของ อว. ๒ โครงการสำคัญถูกตัดงบประมาณจากไหนครับ จากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะเข้าสู่สภาแห่งนี้

โครงการที่ ๑ โครงการยุวชนอาสาครับท่านประธาน งบประมาณ ๓๐๐ ล้านบาทที่ อว. ขอไปดำเนินการทั้งหมด ๖๐๐ โครงการ ขยายผลเชิงรุกมากกว่า ๖๐,๐๐๐ คน ครอบคลุม ๗๗ จังหวัด ๓๐๐ ล้านบาทที่ขอไป ตัดเหลือเท่าไรครับ ๑๙.๕ ล้านบาท ขอไป ๓๐ ล้านบาท เหลือ ๑๙ ล้านบาท นี่โครงการที่ ๑

โครงการที่ ๒ คือโครงการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนากำลังคนขั้นสูง ขอไป ๑,๔๕๐ ล้านบาท ถูกตัดเหลือ ๓๐๕.๓ ล้านบาท มันสลับกันขอ ๓๐๐ ได้ ๑๙ อันนี้ขอ ๑,๔๐๐ ได้ ๓๐๐ สลับกันนิดหนึ่ง ฝากสำนักงบประมาณท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาางบกลางที่เหมาะสมให้กับ อว. ด้วย

ในส่วนของกระทรวงแรงงานครับท่านประธาน ท่านพิพัฒน์ รัชกิจประการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน นายสิรภพ ดวงสอดศรี ผู้ช่วยรัฐมนตรี งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ๖๗,๗๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๕,๖๒๓.๗ ล้านบาท ผมเห็นด้วยครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการท่านพิพัฒน์ รัฐมนตรีแรงงานบอกว่าการทำให้แรงงานไทยหลุดพ้นจากคำว่า แรงงานขั้นต่ำ เป็นภารกิจของกระทรวง ท่านประธานครับ กระทรวงแรงงานมีผู้ใช้แรงงานในภาคแรงงานทั้งหมด ๒๔ ล้านคน ใกล้เคียงกับภาคเกษตรครับ แรงงานภายในประเทศและแรงงานที่ส่งออกต่างประเทศ สิ่งที่กระทรวงดำเนินการก็คือการเพิ่มทักษะให้กับแรงงาน ตัวอย่างที่ นายสิรภพ ดวงสอดศรี ผู้ช่วยรัฐมนตรีแรงงานได้ทำพิธีลงนาม MOU ในวันที่ ๒๗ ที่จะถึงนี้ ในธุรกิจท่องเที่ยวสำราญทางน้ำที่จังหวัดภูเก็ต มั่นตอบใจทยอะไรบ้างครับ ๑. การพัฒนา

ฝีมือแรงงาน ๒. คนทำงานบนเรือได้มีงานทำ ๓. ช่างซ่อมบำรุงเรือยอร์ช นี่ก็คือการสนับสนุนฝีมือแรงงานให้หลากหลายขึ้น เพิ่มทักษะ

สุดท้ายครับท่านประธาน กระทรวงศึกษาธิการ พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ๓๔๐,๐๐๐ ล้านบาทเพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานครับ ปัญหาในสังคมไทยมันซับซ้อนหลายมิติ หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดไม่สามารถจะแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นพรรคภูมิใจไทยมองว่าการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาหลายยุคหลายสมัยยังไม่คืบหน้า ยังไม่ตอบโจทย์ ผลของการปฏิรูปการศึกษาต้องแก้ปัญหาให้ทุกมิติมากกว่านี้ครับ เพราะฉะนั้นปัญหาการศึกษาของไทยมีอยู่ ๘ ข้อหลักที่เรารวบรวมได้ ๑. ความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษา ๒. ขาดแคลนครูที่มีคุณภาพและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ๓. หลักสูตรเน้นการท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ ๔. หลักสูตรการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ๕. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สูง สร้างหนี้ให้กับผู้ปกครอง ๖. โลกเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาองค์ความรู้ที่ไม่ทันสมัย ๗. เด็กจบแล้วไม่ตรงกับสายงาน ๘. โอกาสที่จบการศึกษาก่อนเวลาน้อย -----

ทั้ง ๘ ปัญหาที่ท่านประธาน สมาชิกพรรคภูมิใจไทยมีความเห็นและมีมติให้แก้ปัญหาการศึกษาของประเทศไทย และปัญหาอื่น ๆ ประกอบเป็นนโยบาย เรียกว่านโยบายปฏิวัติการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาประเทศ เดียวเพื่อนสมาชิกอีกหลายคนจะลุกขึ้นมาอภิปรายสนับสนุนในประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นสุดท้ายฝากไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ท่านนายกรัฐมนตรี ให้การสนับสนุนนโยบายปฏิวัติ ผมพูดไม่ผิด ปฏิวัติการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาประเทศในปีงบประมาณ ๒๕๖๙ และจะมีสมาชิกพรรคภูมิใจไทย มาขยายความในรายละเอียด

สรุปที่ท่านประธานครับ งบประมาณปี ๒๕๖๘ ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ผมสนับสนุนให้ผ่านในวาระที่ ๑ หวังว่าจะเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเป็นท่านฐากร ตัณฑสิทธิ์ ๔๕ นาทีครับ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ฐากร ตัณฑสิทธิ์ สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยสร้างไทยครับ ท่านประธาน ก่อนอื่นที่จะอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ทางพรรคไทยสร้างไทยเอง เรารู้ว่าวันนี้เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจแต่อย่างใด ท่านรัฐมนตรีบางท่านที่ออกมาวิตกกังวลต่าง ๆ ขอให้ท่านสบายใจได้ คนที่จะลุกคอยขึ้นประท้วงต่าง ๆ ไม่มีนะครับ พรรคไทยสร้างไทยเรายึดในหลักกติกาครับ อภิปรายงบประมาณก็คืองบประมาณ และจะอภิปรายในเชิงสร้างสรรค์ และในเชิงที่เราเรียกกันว่า เสนอคำ เสนอข้อ เสนอแนะให้กับรัฐบาลครับ ท่านประธาน ขออนุญาตท่านประธาน ผมขอเข้าสู่การอภิปรายงบประมาณปี ๒๕๖๘ ขอทางเจ้าหน้าที่ขึ้นสไลด์ที่ ๑ ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผมขออนุญาตตั้งฉายา งบประมาณปี ๒๕๖๘ เดิมผมตั้งไว้ว่าอย่างไรครับ กู้ฉำ กระเป่าฉีก วันนี้ผมอ่านในรายละเอียดของเอกสารงบประมาณแล้วนะครับ งบประมาณปี ๒๕๖๘ ขออนุญาตตั้ง

ฉายาเพิ่มเติมอีกว่า ชิกแซ็กไต้เส้นลวดครับท่านประธาน ทำไมผมถึงพูดอย่างนั้นว่า
งบประมาณปี ๒๕๖๘ เป็นงบประมาณที่ชิกแซ็กไต้เส้นลวดครับ ขออนุญาตขึ้น สไลด์ต่อไป
๓ ความเสี่ยงที่กำลังเกิดขึ้นกับงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่อยากจะเรียนท่านประธานครับ
ความเสี่ยงแรกก็คือแนวโน้มการจัดเก็บรายได้ไม่เข้าตามเป้าหมายที่ คาดการณ์ไว้
ท่านประธานครับ ความเสี่ยงที่ ๒ คือ อาจส่อ ชัด พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑
ครับท่านประธาน ความเสี่ยงที่ ๓ เสี่ยงกับชัด พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณปี ๒๕๖๑ ครับ
ท่านประธาน

ขออนุญาตขึ้นสไลด์ต่อไปครับ ท่านประธานมาดู เสี่ยงที่ ๑ ประเมินรายได้
การจัดเก็บ ทางพรรคไทยสร้างไทยคิดว่าจะไม่เป็นไปตามคาดการณ์ไว้ ท่านมาดูกรอบวงเงิน
งบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๖๘ รัฐบาลขอจัดตั้งไว้ ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท โดยในส่วนนี้เป็น
เงินรายได้ของรัฐบาลที่จะมีรายได้เกิดขึ้นคาดการณ์ว่า ๒,๘๘๗,๐๐๐ ล้านบาท -----

เป็นส่วนเงินกู้ที่จะมาสมทบก็คือ ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านว่า ย้อนกลับไปปีงบประมาณ ๒๕๖๗ รัฐบาลคาดการณ์ว่าจะมีรายได้ในส่วนงบประมาณ ปี ๒๕๖๗ ก็คือ ๒๗๘,๗๐๐ ล้านบาท เป็นเงินกู้ ๖๙๓,๐๐๐ ล้านบาทท่านประธานครับ ท่านมาดูนะครับว่าในปี ๒๕๖๗ รัฐบาลคาดการณ์ว่าจะมี GDP เกิดขึ้น ๑๘,๖๕๕,๙๘๓ ล้านบาท โดยมี GDP จะโตขึ้นในปี ๒๕๖๗ ๔.๑ เปอร์เซ็นต์ ขอสไลด์ต่อไปด้วยครับ ท่านมาดูนะครับ ว่าการคาดการณ์ของรัฐบาลเป็นอย่างไรครับ สัญญาณอันตรายส่อเก็บรายได้พลาดเป้าครับ คลังชี้แจงว่ารายได้รัฐ ๗ เดือน พลาดเป้า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ ๒.๗ เปอร์เซ็นต์ มติชนลงข่าว Big ธุรกิจห่วงเศรษฐกิจไทยเข้าสู่ภาวะเงินฝืด กำลังซื้อถูบ กระทบเป้าหมาย GDP หลุด ๓ เปอร์เซ็นต์ครับ ต่อไปนะครับ สภาพัฒน์หัน GDP ไทย เหลือ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์ หลังจาก Q1 ขยายตัวแค่ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ข่าวต่อไปอีกครับ ขอสไลด์ต่อไปด้วยครับ ปีที่โรงงานในไทยปิดตัวแล้ว ๑,๗๐๐ แห่ง เปิดใหม่ลดเหลือแค่เดือนละ ๕๐ แห่ง สูดท้ายพิษกำลังซื้อหดหายแบกภาระค่าใช้จ่ายต้นทุน ไม่ไหว ร้านค้าย่อยถูกรถหายยั้งจั้งครับท่านประธานครับ วันนี้มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน เพิ่งออกมาแถลงข่าวว่าเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗ จะโตอยู่ประมาณ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์ คิดค่าเฉลี่ยกลางก็คงไม่เกิน ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ครับ ตรงนี้ผมกำลังเรียนว่า งบประมาณปี ๒๕๖๘ ท่านคาดการณ์ว่าจะมี GDP โตขึ้น ๔.๙ เปอร์เซ็นต์ ก็คือจะเป็น GDP ในผลผลิตมวลรวมของประเทศ ๑๙,๕๗๐,๑๒๖ ล้านบาท มันจะเป็นไปได้หรือครับ ท่านประธาน ปีนี้โตไม่ถึง ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ ปีนี้ผมคิดว่ามันปีจะบอกว่าเผาหลอกก็ไม่ได้ครับ ปีนี้คือปีเผาจริง ปีหน้าคือปีที่เราเรียกกันว่าเก็บกระดูกครับ เดียวปี ๒๕๖๘ มันเป็นสัญญาณ อันตรายจริง ๆ ครับท่านประธานว่ารายได้มันจะเข้าเป้าตามนี้หรือไม่

ท่านประธานครับ ตามมาเรื่อย ๆ ผมขอสไลด์ต่อไปครับ เสียงแรกที่ผมบอก ว่ารายได้ของรัฐบาลจะไม่เป็นไปตามแผนก็คือจะเป็นกรอบวงเงินที่ขอจัดตั้งงบประมาณไว้ ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ผมคิดว่าจะทำให้รัฐบาลดำเนินการงบประมาณรายจ่าย แต่อาจจะ มีรายรับไม่เข้าเป้าตามที่กำหนดไว้ครับท่านประธานครับ มาดูเสียงที่ ๒ ท่านประธานครับ เสียงที่ ๒ ที่ผมจะนำเสนอในวันนี้เป็นเรื่องซิกแซ็กครับ ท่านประธานทราบไหมครับว่า คำว่า ซิกแซ็ก คือมันเดินไม่ตรงครับ ทำอะไรมันไม่ตรงไปตรงมาแค่นั้นเองครับ คือการซิกแซ็ก ท่านดูนะครับ ทำไมพอผมมาศึกษางบประมาณปี ๒๕๖๘ เรามาดูตรงงบประมาณรายจ่าย

รายการงบกลางครับ ตั้งไว้จำนวนทั้งสิ้น ๘๐๕,๗๔๕ ล้านบาท ท่านมาดูใน (๕) นะครับ ใน (๕) ก็คือค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจครับ ตั้งไว้ ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาทครับ ตรงนี้ทุกคนก็รู้กันหมดแล้วนะครับว่าเป็นงบที่เราเรียกกันว่า Digital Wallet ที่เกิดขึ้น ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตว่าทำไมถึงเรียกว่า ชิกแซ็ก ท่านมาไล่ Timeline กันนะครับท่านประธาน

ขออนุญาตสไลด์ต่อไปครับ Timeline นะครับ หลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเสร็จสิ้น ปี ๒๕๖๖ ท่านนายกรัฐมนตรีแถลง ๑๑ กันยายน ปี ๒๕๖๖ ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบาย เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ ๑๔ กันยายน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ออกมาคัดค้านครับ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ นักเศรษฐศาสตร์ ๙๙ คน รวมชื่อคัดค้าน ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ พรรคฝ่ายค้าน พรรคก้าวไกล พรรคไทยสร้างไทย ไม่เห็นด้วยกับวิธีการแจกเงิน Digital Wallet ๑๐ เมษายน ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงจะออก พ.ร.บ. เงินกู้ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เริ่มนโยบาย Digital Wallet แจก ๕๐ ล้านคน ๙ ธันวาคม ท่านนายกรัฐมนตรีส่งเรื่อง พ.ร.บ. เงินกู้ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกฤษฎีกา มั่นใจใช้ได้ทันในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗ ครับท่านประธาน ปี ๒๕๖๗ ครับ ๘ มกราคม ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังเผยกฤษฎีกาให้ความเห็นในนโยบาย Digital Wallet แต่ต้องเป็นไปตามกฎหมายวินัยการเงินการคลัง ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังยอมรับว่า Digital Wallet แจกไม่ทันในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗ ครับ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ป.ป.ช. ชี้ว่านโยบาย Digital Wallet เสี่ยงขัดข้อกฎหมาย ๘ ประเด็น ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ สตง. เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา Digital Wallet ให้รัฐบาลเสนอขอจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในระบบงบประมาณปกติ ท่านเห็นนะครับ ตรงนี้เป็นสี่เหลี่ยมที่ผมทำไว้ ตรงขั้นตอนของสี่เหลี่ยมที่ผมนำเสนอในวันนี้ เป็นขั้นตอนที่รัฐบาลจะขอทำ พ.ร.บ. เงินกู้ที่จะขอกู้เงิน ไม่ใช่ใช้วิธีการงบประมาณในการจัดตั้งเงินดังกล่าวครับ ท่านประธานครับ เหตุผลที่รัฐบาลเดิมจะใช้วิธีการกู้เงิน เมื่อมีหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. สตง. จนกระทั่งภาคนักวิชาการต่าง ๆ และพรรคการเมือง และภาคประชาชนออกมาคัดค้านครับท่านประธาน เห็นว่าอาจจะส่อขัดกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง ครับท่านประธาน

ขอสไลด์ต่อไปครับ มาตรา ๕๓ กฎหมายเขียนไว้อย่างไรครับ การกู้เงินของรัฐบาล นอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะให้กระทรวงการคลังกระทำก็ได้ ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ตราขึ้นเป็นการเฉพาะ และเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน และอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ โดยไม่อาจตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทัน ท่านจะเห็น

นะครับว่า หลายหน่วยงานออกมาคัดค้านว่าประเทศไม่ได้อยู่ในภาวะวิกฤติ ดังนั้น ถ้ารัฐบาล
ยังขอกู้เงินตาม พ.ร.บ. เงินกู้ที่จะเกิดขึ้นตามปกติจะขัดกับ พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลัง
ตามมาตรา ๕๓ รัฐบาลถอยครับ วันนี้ครับ ถอย

ผมขออนุญาตกลับไปสไลด์เมื่อสักครู่นะครับ คราวนี้รัฐบาลทำอะไรทราบ
หรือไม่ครับ ๑๐ เมษายน ปี ๒๕๖๗ รัฐบาลแถลงเงื่อนไขการแจกเงิน Digital Wallet
๕๐ ล้านคน คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท รวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗
กรม. เห็นชอบครับ ให้ทำงานประมาณเพิ่มเติมเพื่อสนองนโยบาย -----

Digital Wallet ใน ๓ ช่องทางครับ ๑. ให้จัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๖๗ ๒. ตั้งงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่กำลังอยู่ในการประชุมของสภาในวันนี้ครับ ๓. กู้เงินจากธนาคาร ธ.ก.ส. ครับท่านประธานครับ มาดูอีกนะครับ Timeline ต่อไปครับ ๔ เมษายน ๒๕๖๗ ครม. เห็นชอบกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๖๗ เพิ่มเติมอีกจำนวน ๑๒๒,๐๐๐ ล้านบาท มาจากการจัดเก็บรายได้ที่เพิ่มเติม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ เป็นกรอบวงเงินกู้ชดเชยอีก ๑๑๒,๐๐๐ ล้านบาท กรอบวงเงินกู้ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลเอามาจากไหนทราบหรือไม่ครับ รัฐบาลแถลงว่ากรอบวงเงินกู้ดังกล่าว เป็นเงินที่มาจาก การจัดเก็บรายได้เดิมที่ไม่ได้กำหนดไว้ ผมอ่านแล้วผมก็ไม่เข้าใจครับ รายได้เดิมที่ไม่ได้กำหนดไว้ มันคืออะไรนะครับ เตียวท่านตามผมไปเรื่อย ๆ นะครับ

ขอสไลด์ต่อไปครับ ทำไมผมถึงบอกว่าซิกแซ็กเงินกู้ครับ ขอสไลด์ต่อไปด้วยครับ ท่านจะเห็นว่าตาม พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ปี ๒๕๖๘ มีการจัดตั้งในหมวดเงินงบกลางไว้ ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท และใน พ.ร.บ. การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีที่กำลังจะเข้าสู่การประชุมของรัฐสภาอีก ก็คือจะขอกู้เต็มกรอบวงเงินที่กำหนดไว้อีก ๑๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ไปบวกกับอีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทที่กำหนดไว้จะเป็น ๑๒๒,๐๐๐ ล้านบาทสรุปนะครับ รัฐบาลจะขอกู้เงินในปี ๒๕๖๘ และปี ๒๕๖๙ เพื่อทำ Digital Wallet ก็คือ ๒๖๔,๗๐๐ ล้านบาทครับ คำถามของผมคือวันนี้ พ.ร.บ. งบประมาณนี้ นะครับ เขากำหนดไว้ ผมเรียนท่านนะครับ พ.ร.บ. งบประมาณกำหนดไว้ชัดเจนว่า ใน (๘) ผมอยากจะพูดก่อน นะครับว่า พ.ร.บ. งบประมาณกำหนดไว้ว่าอย่างไรครับ พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ในมาตรา ๑๐ ของ (๘) ของ พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ เขียนไว้ว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีที่เสนอต่อรัฐสภา อย่างน้อยต้องมีเอกสารประกอบ ดังต่อไปนี้ (๘) ผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว วันนี้เรากำลังพิจารณา งบประมาณของปี ๒๕๖๘ แล้วเดือนหน้าจะต้องพิจารณางบประมาณรายจ่ายของปี ๒๕๖๗ แล้วท่านจะมีผลการใช้จ่ายเงินของปี ๒๕๖๗ มายืนยันกับรัฐสภาวันนี้ได้อย่างไรครับ ท่านประธาน ผมงงมากเลย มันจะขัดกับมาตรา ๑๐ ของ พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ ผมยังไม่เห็นเลยครับ เพราะว่า พ.ร.บ. งบประมาณเพิ่มเติมปี ๒๕๖๗ ยังไม่ได้เข้ามาเลย แล้วท่านจะเอารายงานตรงนี้มาอยู่ในปี ๒๕๖๘ ได้อย่างไรครับ เห็นแล้ว ก็รู้สึกวกากดัดันแทนรัฐบาลครับ

ต่อไปนะครับ เสียงที่ ๓ ของท่านคือไต่เส้นลวดครับ คำว่า ไต่เส้นลวด หมายถึงว่าบุคคลคนนั้นกำลังอยู่ในภาวะที่เป็นอันตรายครับ เดินไปตรงไหนมันจะต้องเดิน ให้ตรงนะครับท่านประธานครับ ท่านมาดูนะครับ ไต่เส้นลวดนี้ พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ เขียนไว้ว่าอย่างไรครับท่านประธาน มาตรา ๙ คณะรัฐมนตรีต้องรักษาวินัย ในกิจการที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้อย่างเคร่งครัด วรรคสามครับ ท่านประธานครับ คณะรัฐมนตรีต้องไม่บริหารราชการแผ่นดิน โดยมุ่งสร้างความนิยม ทางการเมืองที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและประชาชน ในระยะยาวครับท่านประธานครับ -----

ตรงนี้ครับท่านประธานเราแจกเงินผมอยากให้พี่น้องประชาชนได้ นะครับ แต่จะทำอย่างไร ทำให้มันถูกต้อง ปรัชญาข้อกฎหมายต่าง ๆ พี่น้องประชาชนรอคอยอยู่ครับ พรรคเราก็เห็นด้วย อยากจะให้เงินถึงมือพี่น้องประชาชน อยากจะให้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ผมอยากจะได้เรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรวันนี้ อย่างไรก็ตาม วาระที่ ๑ จะลงมติในวันที่ ๒๑ อย่างไรก็ตามก็ต้องผ่าน แต่การประชุมมันจะต้องไปอยู่ที่ประชุมของ วุฒิสภาต่อไปอีกครับท่านประธานครับ ตรงนี้คือสิ่งที่ผมห่วงใยรัฐบาล เราเดินทางมาด้วยกัน อยากจะให้พรรคร่วมรัฐบาลที่เป็นพรรคประชาธิปไตยอยู่ให้ครบ ๔ ปีครับท่านประธานครับ จะได้ทำงานให้กับพี่น้องประชาชนจริง ๆ แต่ข้อห่วงใยของเราคือมันห่วงจริง ๆ ครับตรงนี้ เขาจะต้องยื่นเรื่องอีกหรือเปล่าครับ มันจะทำให้งบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่ภาษากฎหมาย เขาเรียกกันว่า มันจะสะดุดลงครับท่านประธานครับ ถ้ามาดู พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลัง ต่อไปอีกนะครับ พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐ อย่างที่ผมบอกนะครับว่า งบประมาณประจำปีที่เสนอต่อรัฐสภาอย่างน้อยต้องมีเอกสารประกอบ ก็คือสไลด์ (๘) ผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของปีงบประมาณที่แล้วมาแล้ว แล้วท่าน จะเอามาจากไหนครับ ผมเปิดเอกสารดูอย่างไรมันก็ไม่มีครับตรงนี้มันก็ไม่มี (๘) ท่านมาดู นะครับว่าเมื่อไม่มี (๘) แล้วนี้ทำไมผมถึงบอกว่ามันมีความเสี่ยงครับ ท่านประธานครับ เงินกู้ที่ท่านขอกู้เขาเรียกกันว่าเดิมจะกู้ผ่าน พ.ร.บ. เงินกู้ปกติซึ่งตรงนั้นทุกคนออกมาคัดค้าน ทางรัฐบาลก็จะขอ ที่เราเรียกกันว่าขอจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายแบบขาดดุลครับ ท่านประธานครับ ชื่อให้เท่า ๆ หน่อยนะครับ เท่า ๆ เขาเรียกกันว่าตั้งงบประมาณแบบขาดดุล ก็คือขอกู้เงินทั้งปี ๒๕๖๘ แล้วก็ปี ๒๕๖๗ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็คือปี ๒๕๖๘ เดิมขาดดุล เต็มเลย ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมเรียนท่านประธานครับ ผมว่ากู้ให้เต็มไปเลยครับ ถ้าจะกู้ ในกรอบวงเงินที่กำหนดไว้ที่ให้กู้ได้ครับท่านประธานครับ ผมก็อยากจะนำเรียน ท่านประธานว่ากรอบวงเงินที่ให้กูนะครับ กรอบวงเงินที่ให้กูนะครับ อันนี้เป็นเอกสารที่สำนัก งบประมาณแจกนะครับท่านประธานครับ กรอบวงเงินที่ให้กู้ปี ๒๕๖๘ ๘๖๕,๗๔๐ ล้านบาท ครับท่านประธานครับ รัฐบาลขอกู้ในปีนี้เป็นปี ๒๕๖๘ ก็คือ ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท ขาดอยู่ ๔๐ ล้านบาทกู้ให้เต็มไปเลยครับ อย่างไรก็ตามผมคิดคำนวณออกมา ๙๙.๙๙๙ กว่าเปอร์เซ็นต์ เอาไว้ทำไมครับ ๔๐ ล้านบาท กู้ให้เต็มไปเลยครับถ้าจะกู้ มันไม่เต็ม เพราะฉะนั้นกรอบ มันกำหนดไว้อยู่แล้วครับ แต่พอมาปี ๒๕๖๗ กรอบวงเงินที่สำนักงบประมาณนำเสนอต่อ

คณะรัฐมนตรีเมื่อเดือนพฤษภาคมปี ๒๕๖๗ นี้บอกว่าการอบวงเงินที่กำหนดไว้ ๗๙๐,๖๕๖ ล้านบาท
แต่มติ ครม. ออกมาบอกว่าเป็นกรอบวงเงิน ๘๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งผมก็ยึดตามเอกสาร
ที่ทุกท่านแจกมา แล้วก็มติ ครม. ออกมาบอกว่าจะไม่เกินกรอบ ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันครับ
ว่ามันเกิดอะไรขึ้นอยากจะให้ทางรัฐบาลชี้แจงครับ เสร็จเรียบร้อยแล้วครับท่านประธานครับ
อย่างที่ผมไปเรียนไปบอกว่า เงินกู้ที่เราเรียกกันว่าตั้งงบประมาณแบบขาดดุล แล้วเอาเงินกู้
ดังกล่าว ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานครับ สรุปกี่คือเรากำลังตั้งซิกแซ็ก แล้วก็
ไต่เส้นลวดครับ ทำไมผมถึงบอก เพราะว่าสรุปกี่คือเราตั้งงบประมาณแบบขาดดุลแล้วก็
ขอเงิน สรุปกี่คือมันกู้เหมือนกันครับ มันไม่ได้แตกต่างกันเลยต้องชดใช้เหมือนเดิม
แต่เราเลี่ยงวิธีการในการทำเฉย ๆ เพื่อที่จะเดินให้มันอ้อมไปอ้อมมา คือถ้าจะกู้ กู้ไปเลยครับ
ท่านประธานครับ เราไม่ต้องมาตั้งเป็นงบประมาณแบบขาดดุลแล้วก็ให้กู้เพิ่ม -----

สรุปนี้ นะครับ อยากจะเรียนท่านว่าปีงบประมาณ ๒๕๖๘ แล้วก็ มีร่าง พ.ร.บ. เพิ่มเติม งบประมาณปี ๒๕๖๗ เข้ามาด้วย ซึ่งจะพิจารณาทีหลังครับ สรุปก็คือปี ๒๕๖๘ กับปี ๒๕๖๗ ปีไหนจะมาก่อนกันครับ ผมก็ตอบไม่ถูกครับตอนนี้ แล้วก็อีกหลักการหนึ่งนะครับ ในการที่ เขาร่าง พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีเข้ามาปีนี้ นะครับ ๑. หมายถึงว่ารัฐบาล จัดเก็บรายได้ได้เพิ่มเติมขึ้น แล้วต้องการที่จะทำงบประมาณแบบเพิ่มเติมอีกครั้ง แต่นี้เป็น การที่รัฐบาลทำ พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเข้ามา เพื่อที่จะขอกู้เงินครับ ท่านประธาน สรุปก็คือกู้เงินอีกเหมือนเดิม เพียงแต่ทำเป็นงบ เขาเรียกว่างบขาดดุลครับ ตรงนี้ นะครับที่ผมบอกว่ามันมีความเสี่ยงสูงในการที่จะทำให้ พ.ร.บ. งบประมาณดังกล่าว อาจจะต้องถูกหลายคนวิพากษ์วิจารณ์และนำไปสู่การพิจารณาข้อกฎหมายในอนาคตต่อไป ครับท่านประธาน

ผมยังเหลือเวลานะครับท่านประธาน ผมขออนุญาตลงในรายละเอียดของ งบประมาณบางกระทรวงครับท่านประธาน ขออนุญาตไปที่ กระทรวง MDES ครับ ท่านประธาน กระทรวง MDES ปี ๒๕๖๗ ได้รับงบประมาณไป ๘,๖๕๕ ล้านบาท ปี ๒๕๖๘ เสนอขอตั้งงบประมาณมา ๙,๘๘๗.๖ ล้านบาทครับ เพิ่มขึ้น ๑,๒๓๒.๒ ล้านบาทครับ เพิ่มขึ้นประมาณ ๑๔.๒๓ เปอร์เซ็นต์ครับ ไม่ใช่ไรครับ ผมมาดูที่กรมอุตุนิยมวิทยาครับ ถาปนิตหนึ่งครับ ของกรมอุตุนิยมวิทยาปีนี้นี้ผมดูของท่านแล้วท่านมีเสนอตั้งโครงการใหม่เข้ามา ๑ หรือ ๒ โครงการ เป็นงบประมาณใหม่ของปี ๒๕๖๘ นอกนั้นก็ไม่ได้ทำอะไรมากครับ แต่ปี ๒๕๖๗ ที่ท่านขอตั้งโครงการใหม่เข้ามา ปีที่แล้วผมอภิปรายไปแล้วนะครับ ขอตั้งมา ทั้งหมด ๑๘ โครงการ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ เดี่ยวท่านรัฐมนตรีท่านอาจจะถาม บอกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท จริง ๆ มัน ๕๐๐-๖๐๐ ล้านบาท เวลาเขาดูงบประมาณดูที่ งบประมาณจำนวนทั้งสิ้น ไม่ใช่ตั้งในปี ๒๕๖๗ ปีเดียว นะครับ ปี ๒๕๖๗ เท่าไร ปี ๒๕๖๘ เท่าไร ปี ๒๕๖๙ เท่าไร เพราะว่าเวลาท่านออกประมูล ออกประกวดราคาท่านจะต้องทำ ในงบประมาณรวมทั้งสิ้นครับท่านประธาน ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทเศษ คำถามผมคือตอนนี้ สื่อต่าง ๆ ที่ลงไป โดยเฉพาะบางสำนักข่าวที่ติดตามอยู่นะครับ เป็นบริษัทกลุ่มเดิมใหม่ครับ ที่บอกว่าใช้บริษัทกลุ่มเดิมที่เขา กำลังเขียนเรื่องเสนอข่าวทุกวันกันอยู่ครับ ๖ บริษัทที่เป็น กลุ่มเดิมทั้งสิ้นถามหน่อยครับว่าท่านดำเนินการไปถึงไหนแล้วครับ

มาติดต่อไปครับท่านประธานครับ เรื่องต่อไปครับเกี่ยวข้องกับกระทรวง MDES พอผมมาเปิดดูงบประมาณของกระทรวง MDES ครับท่านประธาน รู้สึกว่างบประมาณของกระทรวง MDES ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง MDES ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลครับ แฉลงเกี่ยวกับเรื่องแก๊ง Call Center แฉลงเกี่ยวกับเรื่องการที่จะปราบเกี่ยวกับเรื่องพนัน Online ต่าง ๆ มันเยอะมากครับท่านประธาน ผมเรียนท่านประธานว่า ตรงนี้เป็นปัญหาว่าเราจะแก้ไขได้อย่างไร ท่านดูนะครับว่าภัย Online ที่เกิดขึ้นนี่นะครับ ผมขอย้อนกลับไปอีกหน้าหนึ่งครับ ภัย Online ที่เกิดขึ้นนะครับท่านจะเห็นว่าสูญพันล้านบาท หลอกกร่วมลงทุนผ่าน Application โดน ๒๒ ล้านบาทหมดตัว คุณปู่โดนไป ๒๒ ล้านบาท เคยทำงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตมาก่อนครับ ลูกทำงานการเงินที่สิงคโปร์ต้องบินกลับมาด่วนครับ ดูต่ออีกนะครับ ผอ. สำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดขอนแก่น โดน Call Center หลอกดูดเงินไปครับ ยายยิงตัวเองพร้อมหมา ๒ ตัวครับ เนื่องจากว่าหมดตัวจากการที่แก๊ง Call Center หลอกเอาเงินไปครับท่านประธานครับ -----

ท่านคุณะครับ ขอสไลด์ต่อไปด้วยครับ สถิตินะครับ ท่านประธานครับ แค่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ มูลค่าความเสียหายของประเทศในเรื่องถูกแก๊ง Call center หลอกหลวง เสียหายไป ๖๒,๓๖๖ ล้านบาทเศษครับท่านประธาน มันเป็นจำนวนเยอะจำนวนเงินมหาศาลมาก คดี Online ๕๐๐,๐๐๐ กว่าคดีครับท่านประธาน มันจะไหวหรือครับท่านประธาน พอผมไปเปิดดูงบประมาณของกระทรวง MDES มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องระบบการป้องกันในเรื่องนี้หรือการปราบปรามในเรื่องนี้ ๗๐ หรือ ๘๐ ล้านบาทครับ แล้วจะเอาไปทำอะไรครับท่านประธานกับการดำเนินการ แคไปดำเนินการจับกุมหรือป้องปรามอย่างนี้หรือครับ วันนี้ความเสียหายมันเกิดขึ้นอย่างมหาศาลแล้วครับท่านประธาน เราทำระบบการป้องกันเถอะครับ อย่าไปคิดเรื่องปราบปรามอย่างเดียวครับ เอาเงิน ๗๐ ล้านบาทไปปราบ แล้วก็ให้ตำรวจ Online หรือให้ กสทช. หรือให้คนนั้นคนนี้ปิดตรงนั้นตรงนี้นะครับ มันไม่สำเร็จหรือครับท่านประธาน เราต้องมีระบบป้องกันที่จะต้องเกิดขึ้น เราจะทำระบบป้องกันอย่างไรรู้หรือไม่ครับ ผมทราบครับว่าระบบป้องกันแนวบริเวณชายแดนทั้งหมดเราจะต้องทำระบบป้องกันอย่างไร เราจะวางระบบพวกนี้ได้อย่างไร แต่มันต้องใช้เงินซึ่งตอนแรกคิดว่ากระทรวง MDES จะขอตั้งงบประมาณในส่วนนี้ขึ้นมาเพื่อให้พี่น้องประชาชนดีใจว่า ต่อไปนี้จะไม่โดนแก๊ง Call center หลอกหลวงเงินแล้วครับท่านประธาน วันนี้ผมเรียนท่านประธานครับ เข้าใจ งบประมาณของรัฐบาลมีปัญหา เพราะว่าจัดสรรมาก็ไม่ได้ เข้าใจว่า จะใช้เงินงบกลางในการที่จะแก้ไขปัญหาแก๊ง Call center แต่มันทำไม่ได้ครับท่านประธาน ไม่มีเงินอีก ผมเสนออย่างนี้ได้หรือไม่ครับ ผากผ่านท่านรัฐมนตรี MDES ผมเสนออย่างนี้ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีด้วยครับ ๑. มันมีโครงการอยู่โครงการหนึ่งเขาเรียกกันว่า โครงการ ๑๙๑ ครับท่านประธาน โครงการ ๑๙๑ เป็นโครงการที่ ๖ ปี ๗ ปีมาแล้วครับ ที่คณะรัฐมนตรีขอเงินจาก กสทช. ไป ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ ล้านบาท อยากจะทำโครงการ ๑๙๑ ก็คือเบอร์เดียวเป็นการโทรแจ้งภัยได้เบอร์เดียวก็คือ ๑๙๑ เหมือนกับอเมริกาก็คือ ๙๑๑ ครับท่านประธาน แต่วันนี้มันทำไม่สำเร็จผ่านมา ๖-๗ ปีแล้วครับ เงินไปกองไว้ ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ได้ทำอะไรครับท่านประธาน วันนี้เรียง Priority ให้มันถูกครับ เพราะฉะนั้นท่านกลับกันครับ เอาเงินพวกนี้มาใช้จ่ายโอนเปลี่ยนแปลงตามมติคณะรัฐมนตรีครับท่านประธาน เอาเงินกลุ่มนี้มาดำเนินการแก้ไขสร้างระบบในการที่จะป้องกันแก้ไขแก๊ง Call center ต่าง ๆ วางในระบบของแนวชายแดนรอบประเทศทั้งหมดครับท่านประธานครับ มันจะแก้ไขปัญหา

ในเรื่องนี้ได้ พี่น้องประชาชนจะได้ติดตามหลักกันครับท่านประธาน ผมสนับสนุน เพียงแต่ถ้า
 เมื่อเห็นรัฐบาลคิดว่าเงินไม่มีหยุดเถอะครับ ๑๙๑ มันล้ำสมัยไปแล้วระบบเทคโนโลยีที่ผ่านมา
 ก็อยากจะฝากเรียนท่านประธานในตรงนี้ของกระทรวง MDES ครับ ผมเรียนท่านประธาน
 บอกว่าพรรคไทยสร้างไทยเป็นฝ่ายค้าน เราไม่ได้เป็นฝ่ายค้านจะต้องบอกรัฐบาลบอกว่าไม่ดี
 ทุกเรื่อง เรื่องไหนที่เราเสนอแนะได้เราพร้อมที่จะเสนอแนะ เพื่อที่จะให้รัฐบาลเดินหน้า
 ในการทำงานให้สำเร็จ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือพี่น้องประชาชนครับ ผมไม่ได้สนใจรัฐบาล
 นะครับ ผมสนใจพี่น้องประชาชนกับประเทศชาติเป็นหลักครับท่านประธานครับ

ต่อไปกระทรวงสุดท้ายครับ ขอนิดหนึ่ง กระทรวงสุดท้ายก็คือกระทรวง
 คมนาคมครับ ฝากเรียนว่าปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ตั้งงบประมาณไว้ ๑๘๓,๒๘๐ ล้านบาท
 ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ งบประมาณ ๑๙๓,๖๑๘.๖ ล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้น ๑๐,๓๓๘.๔ ล้านบาทเศษ
 ผมเข้าใจครับ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โครงข่ายการคมนาคมขนส่งมันเป็นเรื่อง
 ที่มีความจำเป็น จำเป็นมากครับ ที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้พี่น้องประชาชนเดินหน้าในการที่
 จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจตรงนี้ให้ผ่านพ้นต่อไปได้ -----

สิ่งที่ผมอยากจะฝากทางกระทรวงคมนาคม เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ ฝากท่านรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมครับ งานบำรุงรักษาเส้นทาง ผมดูในงบประมาณปี ๒๕๖๘ ปีเดียว ของกรมทางหลวงกับกรมทางหลวงชนบทครับ ผมรวมตัวเลขกันออกมา งบบำรุงเส้นทาง ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เข้าใจครับ มันเยอะมาก ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท รวมกรมทางหลวง กับกรมทางหลวงชนบทเข้าด้วยกันนี้ครับ บำรุงเส้นทาง ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท พอคนเห็น ตัวเลขขึ้นมารู้สึกตกใจ ตกใจคือถนนบ้านเราเนี่ย มันสร้างไม่ได้สเปกหรือผลิตกฎหมาย รถที่บรรทุกหนักไปวิ่งอยู่ตรงนั้น จนกระทั่งต้องมีการบำรุงรักษาถนนมากมายมหาศาล ขนาดนั้น มันเกิดจากปัญหาตรงไหน ท่านประธานครับ ตรงนี้อยากจะฝากเรียนท่านรอง นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมครับ ถ้าท่านจะทำระบบในการป้องกัน ในเรื่องนี้ได้ เพื่อที่จะลดค่าบำรุงรักษาของถนนลง สร้างถนนให้มันตรงสเปก ๒. ก็คือรถบรรทุก หนักต่าง ๆ คุ้ให้เข้มงวดครับท่านประธาน มันจะทำให้เราประหยัดงบประมาณในส่วนนี้ ลงไปได้ เอาจบประมาณในส่วนนี้ไปสร้างถนนหนทางเส้นใหม่เถอะครับท่านประธาน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือเอาไปใช้ประโยชน์ในส่วนอื่นครับท่านประธาน

สุดท้ายครับท่านประธาน ด้วยความห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง ผมเรียนท่านประธาน ครับว่าในนามของพรรคไทยสร้างไทยครับ เราเป็นฝ่ายค้าน แต่เราเป็นฝ่ายค้าน แบบสร้างสรรค์ สิ่งไหนที่รัฐบาลทำดีเราก็ต้องบอกว่ารัฐบาลทำดีครับท่านประธาน สิ่งไหน ที่รัฐบาลทำแล้ว ดูแล้วมันน่าจะเดินหน้าต่อไปไม่ได้เราก็จะเสนอแนะให้ สิ่งไหนที่เป็นปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ เราพร้อมที่จะหาทางออกร่วมกัน เพื่อที่จะให้ประเทศชาติของเราเดินหน้า ต่อไปได้ วันนี้พรรคร่วมรัฐบาลเองหรือในกลุ่มรัฐบาลเป็นฝ่ายประชาธิปไตยเต็มที่ เรา สนับสนุนครับ ขออวยพรให้ท่านอยู่ครบ ๔ ปีแล้วกันนะครับ ท่านจะได้เดินหน้าขับเคลื่อน ประเทศให้ขับเคลื่อนต่อไปได้ อยู่นาน ๆ ครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณมากครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านจำลอง ภูวนทนา ตามด้วยท่านศิริกัญญา ตันสกุล ครับ

นายจำลอง ภูวนทนา (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม จำลอง ภูวนทนา จากพรรคพลังประชารัฐ จังหวัดกาฬสินธุ์ เขต ๓ ห้วยเม็ก
หนองกุงศรี ท่าคันโท ท่านประธานครับ จากที่ผมได้ศึกษาสรุป พ.ร.บ. งบประมาณปี ๒๕๖๘

เทียบกับปี ๒๕๖๗ ผมตั้งใจหลายกระทรวงครับ แต่ว่าผมจะขอนำมาเสนอต่อท่านประธาน คือสัก ๒-๓ กระทรวงครับท่านประธาน ท่านประธานครับ จากที่ผมลงพื้นที่พบปะเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชน ไม่ใช่เฉพาะกาฬสินธุ์นะครับ หลายจังหวัดในภาคอีสาน ผมตั้งใจกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปีนี้ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวน ๓๔๐,๕๘๔.๗ แสนล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๗ ๑๒,๔๑๓.๔ หมื่นล้านบาท คิดเป็น ๓.๘ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ในแวดวงการศึกษาในฐานะที่ผมเป็นคณะกรรมการการศึกษาด้วยผมพบปัญหาที่จะนำพาซึ่งการนำประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่ศิวิไลซ์และการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมที่ว่าเป็นสังคมทันสมัยที่เป็น Modernization หรือ Civilization ได้ ผมคิดว่าเป็นการสะท้อนปัญหาจากพี่น้องประชาชนมายังรัฐบาล คือการสร้างคนดี การสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับสังคมของพี่น้องประชาชนชาวไทย ท่านประธานครับ ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาเหล่านี้คือการพัฒนาเด็ก การพัฒนาบุคลากรของชาติออกสู่สังคม การที่บุคลากรของสังคม ทรัพยากรบุคคลของประเทศจะมีสติสัมปชัญญะ จะมีสติปัญญา จะมีความยั้งคิดไม่ต้องถูกหลอก ก็คือการเร่งรัดใส่ใจในการพัฒนาด้านการศึกษาคครับท่านประธาน -----

ที่นี้บุคลากรเหล่านี้จะมีคุณภาพได้ ท่านประธานครับ จะต้องมียุทธศาสตร์ชีวิตที่ดีก่อน ทั้งในครอบครัวและสู่ลูกหลานในครอบครัว และไปสู่สถานการศึกษา ท่านประธานครับ ถ้าพูดถึงกระทรวงที่สร้างประโยชน์ให้กับสังคมไทยมากที่สุดคือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับจัดสรรงบประมาณประมาณแสนกว่าล้านบาทเศษ ซึ่งเพิ่มจากปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่ทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมอย่างยิ่งใหญ่ ราคาพืชผลการเกษตรดีขึ้นมาถึงตอนนี้ราคามันสำปะหลังจะตกต่ำไปนิด ถ้าเพิ่มได้เหมือนปีฤดูกาลที่ผ่านมาจะเป็นเรื่องดี ท่านประธานครับ วกเข้ามาเรื่องพัฒนาบุคลากรของสังคมของประเทศ คือเรื่องการศึกษา เด็กเมื่อมีพ่อแม่มีความสุขในการดำรงชีวิต มีความอุดมสมบูรณ์ในการประกอบอาชีพ มีกำลังวังชา มีศักยภาพในการส่งลูกหลานเข้าไปโรงเรียน แต่งบในการดูแลลูกหลานในโรงเรียน เช่น งบอาหารกลางวันนะครับท่านประธาน ปัจจุบันนี้ได้ผ่านไปยังกรมส่งเสริมการเกษตรศึกษาธิการให้หัวละ ๒๒ บาท ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้ว อันนี้ผมไปสัมผัสด้วยตัวเองในพื้นที่ ปัจจุบันนี้ราคาอาหารจานหนึ่ง ๖๐-๘๐ บาท เด็กอย่างน้อยต้องดื่มน้ำวันละ ๑.๕ ลิตร ท่านประธานครับ งบประมาณที่ได้ไปนับว่าน้อย สส. ไม่สามารถที่จะแปรงบประมาณเพิ่มได้ นะครับ แต่ว่าผมตั้งในประเด็นว่าชาติจะพัฒนาไปได้ จะมีความยั่งยืน จะมีการนำไปสู่ความเป็นสังคมศิวิไลซ์ ไปสู่การที่ประชาชนมีสติปัญญาในการยังคิด ด้วยความศรัทธาเชื่อมั่นจะต้องมาจากกระบวนการกล่อมเกล่าในภาคการศึกษา เพราะฉะนั้นผมอยากเห็นประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรือง โดยเด็กต้องได้รับอาหารอย่างเพียงพอ ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้ทำอะไรครับ บางโรงเรียนจัดผ้าป่าครับ จัดผ้าป่าเพื่อการศึกษา จัดผ้าป่าเพื่อหาเงินบริจาคช่วยเด็กในโรงเรียน ซึ่งผมคิดว่าไม่เหมาะสมรัฐบาลน่าจะจัดสรรงบประมาณให้ต่อ กระทรวงศึกษาธิการให้มากขึ้นครับ ที่นี้อีกรุ่นหนึ่งที่เกี่ยวพันกับแวดวงการศึกษาคือบุคลากรทางการศึกษา ปัจจุบันนี้ได้รับเงินเดือนต่ออัตรา ๑๖,๕๐๐ บาท เพิ่มขึ้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เป็น ๑๘,๐๐๐ บาท ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ นะครับ กระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงที่เป็นกระทรวงหลักในการพัฒนาบุคลากรออกสู่สังคมภายในประเทศ ทุกประเทศครับเป็นอย่างนี้หมด จะดูของต่างประเทศที่เขาเจริญแล้ว ไม่ว่าจะกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย เขาจะมีการดูแลบุคลากรของสังคมอย่างดี เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ ก็ฝากไปยังกระทรวงศึกษาธิการ ฝากไปยังรัฐบาลให้ดูแลบุคลากรทางการศึกษาด้วยนะครับ

เรื่องสุดท้ายของกระทรวงศึกษาธิการนะครับ เรื่องยาเสพติด ซึ่งมีการให้
งบประมาณน้อยมากนะครับ เฉลี่ยโรงเรียนละ ๑,๖๐๐ บาทต่อโรงเรียน ซึ่งสู้มเสีียง
ในการป้องกันปัญหาเสพติดภายในโรงเรียนอย่างมาก อันขาดงบประมาณในการบริหาร

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครับท่านประธาน ซึ่งที่ผมกราบ
เรียนท่านประธานนี้ก็คือเป็นกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับปัญหาคุณภาพชีวิตของพี่น้อง
ประชาชน เกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนนะครับ กระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาโลกการมีส่วนร่วมของประชาชน
เรื่องสภาพภูมิอากาศ PM2.5 ปัจจุบันนี้ผมก็ไม่เห็นเดินหน้า ถอยหลังหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ
ครับ ไม่เห็นอะไรเลยครับ ก็ฝากไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขกับพี่น้องประชาชน -----

โครงการกำจัดขยะมูลฝอย โครงการป้องกันก๊าซเรือนกระจก งบประมาณก็น้อยนิด แต่ว่าถ้าเทียบกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แล้วต่างกันเยอะ ซึ่ง ๒ กระทรวงนี้จะเกี่ยวเนื่องกับคุณภาพชีวิตพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่าประเทศไทยเรายังใช้งบประมาณขาดดุล การกู้มันไม่ใช่เรื่องเสียหายครับกู้เงิน ถ้าเรากู้มาเพื่อการลงทุนเพื่อสร้างประเทศ กู้เงินมาเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตให้กับพี่น้องประชาชนอยู่ดีกินดี ไม่ว่าจะเป็น กู้เพื่อแจก Digital Wallet อะไรต่าง ๆ นานาเหล่านี้ ถ้าเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนแล้วไซ้ไร ไม่เสียหายครับ ผมสนับสนุน เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนพี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่า เรื่อย่านึกถึงตัวเอง ในเมื่อเรามาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน อันเนื่องมาจากการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยนั้น ชาวบ้านจะมาทั้งหมดบ้าน จะมาทั้งหมดประเทศไม่ได้ ต้องผ่านกลไกการเลือกตั้งโดยผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ เรียนด้วยความเคารพ ประชาชนยังมุ่งหวังรอยยิ้ม การเยียวยา การดูแล การเอาใจใส่จากรัฐบาลโดยผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรอันทรงเกียรติแห่งนี้ ผมก็อยากกราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่นั่งในสภาแห่งนี้ อยากให้สนับสนุนร่าง พ.ร.บ. งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ผ่านไปด้วยดี เพื่อความสุขของพี่น้องประชาชน อย่าคิดว่าต้องกู้ อย่าคิดว่าเป็นหนี้เป็นสิน หนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น ไม่จำเป็นหรอกครับ ถ้ากู้มาแล้วไม่เกินวงเงินแล้วกู้มาเพื่อพัฒนาประเทศ กู้มาเพื่อพัฒนาบุคลากรของชาติ กู้มาเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของประเทศ ผมยินดีสนับสนุนและอยากกราบเรียนขอรับรองท่าน สส. ไม่ว่าจะฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลครับท่านประธาน ช่วยกันสนับสนุนงบประมาณฉบับนี้ให้ผ่านไปด้วยดี และฝากไปยังคณะกรรมการวิสามัญงบประมาณที่จะตั้งขึ้น ได้โปรดจัดกรอบเวลาให้กระชับ เพื่อให้งบประมาณได้ไปถึงประชาชนอย่างเร่งด่วน ขอแนะนำเรียนและกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านศิริกัญญาครับ

นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
ศิริกัญญา ตันสกุล ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ท่านประธานที่เคารพ
งบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่ได้จัดทำขึ้นมานี้ทำให้ประเทศไทยได้มีการทำลายสถิติใหม่

ทางการคลังหลายตัวด้วยกันคะท่านประธาน นอกเหนือไปจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไปเมื่อเช้าแล้วว่า รายจ่ายลงทุนต้องบประมาณของประเทศไทยนั้นสูงที่สุดในรอบ ๑๗ ปี แต่ก็ยังมีอีกหลายตัวเราไปดูกันคะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : นอกจากรายจ่ายลงทุนที่สูงที่สุดในรอบ ๑๗ ปีแล้ว การตั้งงบประมาณต่อ GDP หรือว่าการกู้ขาดดุลนี้ก็สูงที่สุดในรอบ ๓๖ ปีเช่นเดียวกันคะ ขอย้อนกลับไปหน้าแรกก่อนคะ

ต่อไปคะ ดอกเบี้ยต่อรายได้ก็คือ งบที่ตั้งไว้สำหรับชำระดอกเบี้ยเมื่อเทียบกับประมาณการรายได้ของรัฐบาลก็สูงที่สุดในรอบ ๑๔ ปีเช่นเดียวกัน หนี้สาธารณะต่อ GDP ทำ All Time High คะท่านประธาน ก็คือสูงที่สุดเท่าที่เคยมีมา แต่ว่าเท่าที่ดิฉันสืบค้นข้อมูลย้อนหลังไปได้เพียงแค่ ๒๙ ปีก็เลยนำมาโชว์ตรงนี้คะ แต่ก็ยังมีด้านดี ๆ นะคะท่านประธาน ก็คือสัดส่วนของการชำระคืนเงินต้น หรือว่าชำระคืนเงินของเงินกู้ของรัฐบาล ก็สูงสุดในรอบ ๓๑ ปีด้วยกันคะ แน่แน่นอนว่ามันดูเหมือนจะมีทางด้านดี แล้วก็ด้านที่ไม่ดีด้วยนะคะ เดี๋ยวเราค่อย ๆ ไปดูกันทีละตัวคะ

ตัวแรกตัวชี้วัดแรก งบปี ๒๕๖๘ เป็นการตั้งเงินเพื่อที่จะกู้ชดเชยการขาดดุลงบต่อ GDP ที่สูงที่สุดอย่างที่บอกไปแล้วว่า อาจจะเป็น All Time High Record แต่ตัวชี้วัดนี้ก็อย่างที่หลายท่านได้อธิบายไปแล้วว่า มันก็คือการที่เราจะต้องกู้เพื่อมาใช้จ่ายในแต่ละปีเมื่อเทียบกับ GDP นั่นก็คือความสามารถในการหารายได้ ซึ่งหลายประเทศที่มีปัญหาการคลังเรื้อรัง เขามีการกำหนดไว้ในกฎหมายเลยด้วยซ้ำว่า จะไม่กู้ชดเชยขาดดุลเกิน ๓ เปอร์เซ็นต์ของ GDP แต่สำหรับประเทศไทยในปีนี้นี้จากแผนการคลังระยะปานกลางที่มีการคำนวณ GDP ใหม่ จะอยู่ที่ ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ของ GDP และไม่พอคะ ย้อนกลับไปคู่มือในปี ๒๕๖๗ เพื่อทำโครงการ Digital Wallet -----

ก็จะทำให้ทั้งขนาดดุลต่อ GDP สูงถึง ๔.๓ เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน เท่ากับ ๒ ปีแล้วที่เราจะกู้เพื่อชดเชยรายจ่ายที่น้อยกว่ารายได้ของเราสูงเกิน ๔ เปอร์เซ็นต์ค่ะ จริง ๆ แล้วเราไม่เคยทำแบบนี้มาก่อนเลยเป็นความกล้าหาญมาก แล้วก็ไม่เคยต้องกู้มากมายขนาดนี้ แน่แน่นอนว่าอาจจะมีในหลาย ๆ ปีที่เราเกิดวิกฤติ และกู้จริงมากกว่าที่เคยตั้งขาดดุลไว้ หรือจำเป็นที่จะต้องมีการออก พ.ร.บ. เพื่อกู้เงินเพิ่มเติมก็มี แต่ว่าในการวางแผนงบประมาณในปีปกติที่ไม่ใช่เป็นปีวิกฤติเศรษฐกิจ เราไม่เคยกู้มากมายขนาดนี้มาก่อนค่ะท่านประธาน เพื่อชดเชยการขาดดุล และรัฐบาลเองก็ดูเหมือนจะเริ่มเสพติดการขาดดุลแล้ว เพราะว่าเป็นการกู้เต็มเพดานทุก ๆ ปี ท่านประธานคุณะคะ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จริง ๆ แล้วเราก็กู้ในระดับประมาณ ๕๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าพอมาดูปีหลัง ๆ ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ ในช่วงวิกฤติโควิดถ้ามันจะกู้เต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกประหลาดอะไร แต่สำหรับปี ๒๕๖๗ และปี ๒๕๖๘ ก็ยังกู้ขึ้นไปถึง ๙๙ เปอร์เซ็นต์ของเพดานที่เราให้กู้ได้ ก็โชคดีที่มันยังมีเพดานนี้อยู่ ไม่อย่างนั้นก็จะอาจจะทะลุไปถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ต่อ GDP หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ก็เป็นไปได้ ปัญหาก็คือพอเราใช้จ่ายเงินเกินตัว แต่ว่าหาเงินไม่ทันมันจะทำให้ชีวิตเรา มันเสี่ยงค่ะ แต่ว่ารอบนี้ไม่ได้เสี่ยงแค่คน ๆ เดียวค่ะ เพราะว่รัฐบาลนี้ที่ใช้จ่ายเงินมือเติบแบบนี้ ท่านกำลังพาประเทศไปเสี่ยงด้วยค่ะ ทำแบบนี้การกู้เงินเต็มเพดานแบบนี้ ถ้าหากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินอะไรเกิดขึ้น เกิดเหตุการณ์ที่เราไม่คาดฝันเกิดขึ้น น้ำท่วมหนัก ภัยแล้งหนัก หรือว่ามีโรคระบาดอีกครั้ง เราจะไม่เหลือพื้นที่ เราจะไม่เหลืองบประมาณที่จะไปรองรับสถานการณ์แบบนั้นได้เลยค่ะ ที่รัฐบาลกำลังทำกันอยู่ก็คือ ทำตัวแบบว่า No sn No careว่าจะทำให้ประเทศจะต้องไปอยู่ในสภาวะเสี่ยงแบบนี้ ก็เพียงเพื่อทำให้มีเงินมากพอที่จะไปทำโครงการ ๆ เดียวนี้ละค่ะ นั่นก็คือ Digital Wallet ที่ทำให้เราต้องกู้เงินเต็มเพดาน ๒ ปีติดต่อกันค่ะ

ไปต่อกันที่ตัวชี้วัดตัวที่ ๒ ที่รัฐบาลนี้ทำลายสถิติ นั่นก็คือสัดส่วนรายจ่ายลงทุนที่สูงที่สุดในรอบ ๑๗ ปี ท่านนายกรัฐมนตรีก็ดูเหมือนจะภูมิใจกับในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน แต่จริง ๆ แล้วมันอาจจะไม่ใช่เรื่องน่ายินดีขนาดนั้น จริง ๆ อยู่ที่เราอยากเห็นการใช้จ่ายที่นำไปสู่การลงทุน ออกดอกออกผลมากกว่าที่จะไปใช้ในการบริโภค หรือว่าเป็นรายจ่ายประจำ ซึ่งใช้ไปมันไม่เหลืออะไรไว้ดูต่างหน้าค่ะท่านประธาน แต่ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้เห็นด้วยกับนิยามของรายจ่ายลงทุนบ้านเราที่นับหมดยก มีซื้อโต๊ะ ตู้ เติง อวรุชยุทโธปกรณ์ แต่ว่า

ไม่นับการลงทุนในเด็ก การศึกษาหรือว่างานวิจัย แต่ว่าก็ยังพอใจ ใจขึ้นอยู่กับว่ากุมมาเยอะนี้ เรายังคงพอมือของติดไม้ติดมืออยู่บ้าง แต่ปรากฏว่าพอปีนี้มา ๒๔ เปอร์เซนต์ก็ถือว่า เกินคาด แล้วก็หลาย ๆ ปีที่ผ่านมา มันก็เคยลดต่ำลงเหลือแค่ ๑๓ เปอร์เซนต์ก็มี จนเมื่อเรามี พ.ร.บ. วินัยการเงิน การคลังที่ตีกรอบเอาไว้ว่า เราจะต้องมีสัดส่วนรายจ่าย ลงทุนไม่ต่ำกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ ปีนี้ทำได้ ๒๔ เปอร์เซนต์ก็ถือว่าเป็นสถิติที่เป็นด้านดีนะคะ แต่อย่าเพิ่งดีใจไปคะ ที่สัดส่วนรายจ่ายลงทุนนั้นสูงขนาดนี้ ก็เพราะว่าไปรวมงบ Digital Wallet ค่ะท่านประธาน มีการตีความว่างประมาณที่จะใช้สำหรับโครงการ Digital Wallet หรือที่อยู่ใงบกลางรายจ่าย ค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ๘๐ เปอร์เซนต์ จะเป็นสิ่งที่เรียกว่า รายจ่ายลงทุนคะ คุณพระ เป็นไปได้อย่างไร งบ Digital Wallet ซึ่งเรารู้กันอยู่ว่าแจกไปแล้วส่วนใหญ่ ดิฉันไม่ได้ตีความว่าทั้งหมดจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค อาจจะมีบางท่านบางคน ที่ได้เงินไป ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วก็อาจจะเอาไปลงทุนก็เป็นไปได้ แต่มันไม่ใช่ ๘๐ เปอร์เซนต์ แน่นอนคะท่านประธาน มีส่วนน้อยมากที่จะเอาไปลงทุน และเงื่อนไขของการใช้เงินก็ไม่ได้ จำกัดว่าจะต้องเอาไปใช้เฉพาะในเรื่องลงทุน แล้วมันจะเรียกว่ารายจ่ายลงทุนได้อย่างไรกันคะ จริง ๆ แล้วมันมีหลักเกณฑ์ของสำนักงบประมาณสลับงบกลาง เงินสำรองจ่ายฉุกเฉินจำเป็น เขาก็จะกำหนดให้ประมาณ ๖๐ เปอร์เซนต์เป็นรายจ่ายลงทุน ซึ่งอันนั้นเข้าใจได้นะคะ เพราะว่าเวลาเราใช้เงินสำรอง เราก็อาจจะไปใช้ในการซ่อมสะพาน สร้างถนน ขุดบ่อน้ำ อะไรต่าง ๆ ซึ่งมันเป็นรายจ่ายลงทุนจริง ๆ แต่กรณีนี้ Digital Wallet นี้มันจะเป็นไปได้ อย่างไม่รู้ ดิฉันคิดไม่ออกจริง ๆ นะคะ -----

แต่พอเรามาคำนวณกันจริง ๆ ถ้าเราลองตัดในส่วนที่เป็น ๘๐ เปอร์เซนต์ของโครงการ Digital Wallet ออกไปความจริงก็ปรากฏค่ะ เพราะว่ารายจ่ายลงทุนของเราคิดเป็นแค่ ๒๐.๘ เปอร์เซนต์ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีเท่านั้นเอง ซึ่งก็คือปริ่ม ๆ เกณฑ์ขั้นต่ำ แล้วก็ใกล้เคียงกับปีก่อน ๆ ที่ผ่านมา แต่ยังไม่หมดเท่านั้นคะท่านประธาน มันมีขนวนให้ชวนสงสัยอีกว่า นอกจากจะยึดงบ Digital Wallet เข้าไป ๘๐ เปอร์เซนต์เพื่อทำให้รายจ่ายลงทุนมันดูโปร่ง มันดูดี รัฐบาลอาจจะไปจงใจตัดงบรายจ่ายประจำบางตัว เพื่อเปลี่ยนให้เป็นรายจ่ายลงทุน ที่ดิฉันต้องสันนิษฐานแบบนี้ก็เพราะว่ามันมีรายจ่ายประจำหลายตัวที่จำเป็น แต่ว่าได้งบต่ำกว่าที่จะต้องใช้จ่าย รวม ๆ แล้วคิดเป็นเงินประมาณ ๑๖๗,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งถ้าเราสมมุติว่า รายจ่ายประจำเหล่านี้ได้งบเต็มจำนวน รายจ่ายลงทุนจริง ๆ จะเหลือแค่ ๑๖.๔ เปอร์เซนต์เท่านั้นคะท่านประธาน มันมีอะไรบ้างเดี๋ยวเราตามมามากัน

ตัวแรกเลยเยอะสุดหนักสุดก็คือ งบชำระดอกเบี้ย ทางสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ได้มาชี้แจงในอนุกรรมการติดตามงบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ว่าปี ๒๕๖๘ นี้ได้งบชำระดอกเบี้ยขาดไปเกือบ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาทคะท่านประธาน แล้วก็ยังมีบำนาญข้าราชการที่ขาดไปประมาณ ๓๘,๐๐๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่เพิ่งประกาศขึ้นเงินบำนาญข้าราชการที่บอกว่า ให้ขั้นต่ำไม่ต่ำกว่า ๑๑,๐๐๐ บาททุกคน แล้วอย่างนี้จะเอาเงินที่ไหนไปจ่ายให้กับข้าราชการบำนาญคะ งบประมาณปีนี้ได้ขึ้นมาน้อย ขาดแค่ ๖,๗๐๐ ล้านบาท ปีก่อนหน้าขาดถึง ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ค่าชดเชยผู้ประกอบการตามมาตรการสนับสนุนรถ EV ก็ยังจ่ายไม่ครบอยู่ดี ปีนี้เป็นปีที่ ๒ แล้วที่ตั้งงบ แต่ก็ยังขาดอยู่ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ยังมีกองทุนประชารัฐอีกที่ Short เงินอยู่ ๕,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็จะ เป็นปัญหาทันทีถ้าเราจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินทั้งหมดนี้ สัดส่วนของรายจ่ายลงทุนก็จะเปลี่ยนแปลงไปทันทีและอาจจะลดต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น ท่านประธานคะ พรรคก้าวไกลที่เราเคยถูกกล่าวหาว่า เรามีนโยบายจะตัดบำนาญข้าราชการ จริง ๆ คนที่ตัดจริงนั่นคือรัฐบาลนี้คะ ท่านประธาน ท่านอาจจะบอกว่า ถ้าไม่พอให้ไปใช้งบกลางเอาก็ได้ หรือว่าถ้างบกลางยังไม่พออีก ให้ไปใช้เงินคงคลังก็ได้ แต่ท่านประธานคะ ประเด็นของเรื่องนี้คือการจัดอันดับความสำคัญคะท่านประธาน ถ้าท่านจะให้เจ้าหน้าที่รอดอกเบี้ยกับข้าราชการบำนาญต้องไปลุ้นของงบกลาง หรือว่าไปลุ้นถึงกระทั่งว่าจะต้องใช้จ่ายเงินคงคลังหรือเปล่า แบบนี้เขาเรียกว่า ไม่ได้ให้ความสำคัญกับพวกเขาคะ ที่สำคัญเรื่องนี้จริง ๆ แล้วมันเกิดขึ้นกัน

เป็นประจำ แต่ว่าปีนี้ที่หนักขึ้นเพราะว่าเราต้องพยายามประดิษฐ์ตัวเลขทุกอย่างให้มัน
ยังอยู่ในกรอบวินัยการเงิน การคลัง จึงต้องหีบตัวเองบตรงส่วนนี้ที่มันเป็นก้อนใหญ่อยู่แล้ว
เป็นกันชน คอยหีบเข้าหีบออก เพื่อให้ตัวเลขมันยังตกอยู่ในกรอบ แล้วก็ออกมาดูดี
ปีที่แล้วดิฉันเคยเตือนเอาไว้ว่า อย่าทำพลาดเหมือนรัฐบาลประยุทธ์ เพราะว่างบพวกนี้
มักจะถูกตั้งไว้มันไม่เพียงพอ แล้วรัฐบาลประยุทธ์ ๒ ปีติดที่ตั้งงบพวกนี้ ชำระดอกเบี้ย
บำเหน็จบำนาญ ค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ เอาไว้ไม่เพียงพอ ๒ ปีติด ทำให้ต้องมีการขอใช้
เงินคงคลังสูงถึงเกือบ ๑.๒ แสนล้านบาท สุดท้ายปี ๒๕๖๗ ก็เกิดเหตุการณ์ตามที่ได้เตือนไว้
จริง ๆ นั่นก็คือ เงินชำระดอกเบี้ยตอนนี้ของปี ๒๕๖๗ เองนี้ได้รับจัดสรรไว้ไม่เพียงพอแล้วละ
แล้วก็ต้องไปใช้เงินคงคลังสูงถึง ๓๙,๐๐๐ ล้านบาทเรียบร้อยแล้ว และคาดว่าน่าจะมีเพิ่ม
อีกด้วย เพราะว่าตอนที่ทางงบประมาณในห้อง กมธ. งบ เราก็เห็นแล้วว่าว่างบบำนาญ
ข้าราชการ แล้วก็ค่ารักษาพยาบาลนี้ตั้งขาดไว้ ไม่พอที่จะใช้จ่ายไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณปี ๒๕๖๗ สูง
ถึง ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ทีนี้พอจะกลับไปใช้งบกลางเงินสำรองใช้จ่ายฉุกเฉินจำเป็นของปี
๒๕๖๗ ก็อาจจะเป็นไปได้แล้วอีกเช่นเดียวกัน เพราะว่างบกลางอาจจะต้องถูกกันเอาไว้
เพื่อทำอะไรคะ ทำโครงการ Digital Wallet อีกแล้ว สุดท้ายก็คือจะต้องไปใช้เงินคงคลัง
แล้วก็ต้องไปขอใช้ในปี ๒๕๖๘ ต่อไปคะ -----

มาต่อกันสถิติที่น่าจะทำลายนะคะ แต่ว่าก็เป็นเรื่องน่ายินดี ก็คือปีนี้เราจัดงบประมาณขึ้นเงินต้นสำหรับหนี้สาธารณะเอาไว้ที่ ๔ เพอร์เซ็นต์ของงบประมาณ ซึ่งสูงที่สุดในรอบ ๒๐ ปีคะ ท่านประธาน ท่านประธานก็น่าจะเคยกู้เงินนะคะ มีหนี้ก็ต้องใช้ใช้ไหมคะ ใช้ดอกอย่างเดียว ต้นไม่ลด เป็นอย่างไรคะประธาน ดอกมันจะบาน ดังนั้นถ้าอยากให้เห็นลดไวก็ต้องขยันโปะที่เงินต้นก็เป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว อันนี้ก็ต้องขอชื่นชมนะคะ แต่ที่น่าประหลาดใจคะ ก็คือว่าตอนแรกที่รัฐบาลจัดกรอบงบปี ๒๕๖๘ มาที่กรอบมีอยู่แค่ ๓.๖ ล้านล้านบาท ตอนนั้นตั้งงบประมาณเอาไว้ประมาณ ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วพอขยายกรอบเป็น ๓.๗๕๒ ล้านล้านบาท งบประมาณเงินต้นนี้แทนที่มันจะเท่าเดิมที่ ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาทมันกลับเพิ่มขึ้น แล้วก็คงสัดส่วนต่องบประมาณเอาไว้เท่าเดิมที่ ๔ เพอร์เซ็นต์ แล้วก็ไปลดงบชำระดอกเบี้ยแทน แล้วดิฉันก็ถึงบางอ้อว่า จริง ๆ แล้วที่ตั้งงบประมาณขึ้นเงินต้นเอาไว้สูงก็เพื่อที่จะเอาไปขยายกรอบการกู้ขาดดุลนะคะ เพราะว่าการกู้ขาดดุลมันมาจาก ๒ ส่วนด้วยกันคะ มันจะคิดอย่างนี้ว่า มันจะต้องเป็น ๒๐ เพอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี บวกกับอีก ๘๐ เพอร์เซ็นต์ของงบชำระคืนเงินต้นเงินกู้ ซึ่งถ้ายังคงการชำระคืนเงินต้นเอาไว้ที่ ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท กรอบก็จะไม่พอที่จะทำ Digital Wallet คะท่านประธาน ดังนั้นเรื่องนี้ อาจจะเป็นเรื่องที่โอเค เป็นเรื่องที่น่ายินดี ผลออกมาเป็นที่น่าพอใจ แต่ที่ไปที่ไปของมัน ก็เพื่อโครงการเดียวเท่านั้นคือ Digital Wallet คะ

มาต่อกันที่สถิติตัวที่ ๔ คะ นั่นก็คือหนี้สาธารณะต่อ GDP ซึ่งคิดว่าน่าจะเป็นการทำ All time high นะคะ เพราะว่าข้อมูลสืบค้นไปได้ถึงแค่ประมาณปี ๒๕๓๙ ที่ใช้นิยามหนี้สาธารณะเดียวกัน ซึ่งจริง ๆ แล้วสัดส่วนหนี้ต่อ GDP นี้เคยสูงขึ้นไปทำ Peak แรก ตอนประมาณปี ๒๕๔๔ หลังวิกฤติต้มยำกุ้ง ตอนนั้นขึ้นไปอยู่ที่ประมาณ ๕๗ เพอร์เซ็นต์แล้ว แต่ว่ารัฐบาลประยุทธ์เป็นคนทุบสถิตินี้ก่อนคะไปเมื่อปี ๒๕๖๔ ในช่วงโควิด หลังจากนั้นนะคะ หลังจากปี ๒๕๖๔ เป็นต้นมา ก็ไม่เห็นอีกเลยที่ว่าหนี้สาธารณะมันจะลดลงไปได้ ที่สำคัญสังเกตดูนะคะ เส้นสีส้มนี้เป็นการประมาณการในเดือนพฤษภาคม เส้นสีฟ้าประมาณการในเดือนเมษายนต่างกันแค่ ๑ เดือนเท่านั้น หนี้สาธารณะก็ขยับขึ้นทั้งแผงเรียบร้อย แล้วก็ไปทำจุดสูงสุด หรือว่า Peak ใหม่ในปี ๒๕๗๐ คะ ที่หนี้สาธารณะต่อ GDP ของเราจะพุ่งขึ้นไปสูงถึงเกือบ ๖๙ เพอร์เซ็นต์ เพดานเท่าไรนะคะ ๗๐ เพอร์เซ็นต์นะคะ ปี ๒๕๗๐ นี้รัฐบาลปีสุดท้ายถูกต้องไหมคะ ก็คือพยายามที่จะส่งมอบหนี้สาธารณะก้อนใหญ่ที่เกือบจะเต็ม

เขตแดนนี้ให้กับรัฐบาลต่อไป แบบนี้มีความรับผิดชอบทางการคลังไหมคะ นี่ละคะมันคือผลของการที่รัฐบาลกู้ชุดเซชขาดดุลแบบเต็ม Max เต็มเขตแดน ๒ ปีติด ที่พาเรามาถึงจุดนี้ จุดที่แม้ว่าประเทศจะไม่ได้เจอวิกฤติเศรษฐกิจอะไรเลย เราก็อาจจำเป็นที่จะต้องขยายเขตแดนหนี้สาธารณะกันอีกรอบจาก ๗๐ เปอร์เซนต์เป็นเท่าไรไม่รู้แน่คะ ซึ่งก็อาจจะเอาไม่อยู่แล้วที่ ๗๐ กว่าเปอร์เซนต์นะคะ เพราะว่าอะไรคะ เพียงเพื่อโครงการ ๆ เดียวคะ นั่นก็คือ Digital Wallet

ตัวสุดท้ายคะคือ สัดส่วนดอกเบี้ยต่อรายได้ ๑๔ ปี และดูเหมือนจะทำสถิติใหม่ไปเรื่อย ๆ ทุกปีคะท่านประธาน ก็ไม่ใช่เรื่องน่ายินดีเลยนะคะ เพราะว่าในส่วนนี้ที่มันเพิ่มขึ้น ๆ เรื่อย ๆ มันจะไปเบียดบังงบประมาณในส่วนอื่น ๆ ในปีต่อ ๆ ต่อไปคะเงินที่จะใช้ในการพัฒนาประเทศทำโครงการอื่นก็จะน้อยลงไปเรื่อย ๆ เพราะว่าจำเป็นที่จะต้องมารับภาระดอกเบี้ย แล้วก็เป็นอย่างที่ทาง สส. ฝ่ายรัฐบาลเมื่อสักครู่นี้พูดไว้ว่า Digital Wallet ไม่ได้ทำแค่ครั้งเดียวแล้วมันจะจบ เพราะว่าผลกระทบในเชิงลบของมันจะอยู่กับเราไปยาว ๆ คะท่านประธาน ลองคิดดูว่าเก็บภาษี เก็บรายได้ได้เท่าไรนี่ก็ต้องเอาไปจ่ายดอกเบี้ยไปแล้ว ๑๐ กว่าเปอร์เซนต์นะคะ แล้วก็แน่นอนคะว่าสัดส่วนนี้มันไม่ได้มีการกำหนดไว้ในกรอบวินัยการเงิน การคลัง จะเป็นอีกตัวหนึ่งที่รวมภาระหนี้อื่น ๆ ของพวกหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ด้วยว่าต้องไม่เกินเท่าไร แต่ว่าเป็นตัวหนึ่งคะที่ทางบริษัทจัดอันดับ Credit Rating ต่าง ๆ เวลาเขาจะดูว่า อันดับความน่าเชื่อถือนี้ ถ้า Rating ระดับที่ประเทศไทยอยู่นั้นคะ เขาก็จะดูว่าภาระดอกเบี้ยต่อรายได้ต้องไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซนต์คะ -----

ซึ่งในการอภิปรายงบประมาณ ปี ๒๕๖๗ ดิฉันได้อภิปรายเอาไว้ตอนนั้นยังเป็นตัวเลขสี่ฟ้าบอกว่า มันจะทะลุ ๑๑ เพอร์เซ็นต์ในปี ๒๕๖๘ ค่ะ แต่ว่าอย่างที่ทราบกันดีว่า งบการชำระดอกเบี้ย ก็ถูกตัดไป ก็เลยทำให้ลดลงมาในปี ๒๕๖๘ ก็ไม่ถึง ๑๐ เพอร์เซ็นต์พอดีเลยคะ ก็ไม่รู้ว่า จะต้องเลื่อนแบบนี้ไปในปีต่อ ๆ ไป ต่อ ๆ ไปหรือเปล่านะคะ เพราะว่าถ้าเกิดมาเองบชำระ ดอกเบี้ยจริง ๆ ที่เราต้องจ่ายจริง ๆ ก็คือประมาณ ๓๓๐,๐๐๐ ล้านบาทคิดมันก็จะกลับไป อยู่ที่ ๑๑ เพอร์เซ็นต์เท่าเดิมคะ

ท่านประธานที่เคารพคะ ๕ ตัวชี้วัดที่งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ได้ทำลายสถิติไป อย่างสวยงามนั้นคะ แน่แน่นอนว่าทุกอย่างมันสวยงามคะ มันอยู่ในกรอบวินัยการเงินการคลัง ทุกประการ ไม่มีอะไรผิดพลาดเลยคะ แต่ว่าถ้ามันเกิดขึ้นในหลาย ๆ ตัว หลาย ๆ ที่พร้อม ๆ กันแบบนี้ แล้วก็ไต่บนเส้นไต่บนขอบไปหมดเสียทุกตัวแบบนี้ มันคือภาวะความเสี่ยงที่จะทำ ให้ประเทศไม่มีความพร้อม เหมือนคนเป็นภูมิคุ้มกันไม่ดี ไม่มีภูมิคุ้มกันนะคะ พอมีอะไรมา กระทบหน่อยหนึ่งก็เจ็บป่วยรุนแรง อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ อาจจะไม่ได้เกิดผลกระทบทันที แต่ว่า ประเทศที่ตีมันก็ต้องมีการเตรียมความพร้อมที่จะรับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นคะ อันนี้ ก็จะเป็นเรื่องของตัวชี้วัดทางการคลังที่ได้มีการทำลายสถิติไป ทีนี้เรามาดูในเนื้อในกันบ้างว่า งบที่เพิ่มขึ้นมากนั้น จริง ๆ แล้วใช้ได้แค่ไหนถึงแม้ว่าปีนี้เราจะแบ่งงบประมาณของปีนี้ให้มัน สูงมากถึง ๓.๗๕๒ ล้านล้านบาท แต่เอาเข้าจริงแล้วใช้จริง ๆ ได้นิดเดียวคะท่านประธาน อยู่แค่ประมาณ ๑ ใน ๔ เท่านั้นเอง เพราะว่ามันมีรายจ่ายอื่น ๆ ที่เราไปยุ่งอะไรไม่ได้ ไปตัด ไปลดไม่ได้ อย่างเช่น ค่าใช้จ่ายบุคลากรปีนี้ก็สูงขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท งบชำระหนี้ก็สูงขึ้นเช่นเดียวกันสูงขึ้นมาประมาณ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้รวมแล้ว ๔๑๒,๐๐๐ ล้านบาทเศษ งบผูกพันก็คือที่ Down เอาไว้ก็ต้องไปผ่อนเขาต่อ ปีนี้ลดลงอยู่ที่ ประมาณเกือบ ๆ ๒๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ทำให้งบที่มันคงเหลือจริง ๆ แล้วก็ยังมี Digital Wallet ด้วย อีกตัวหนึ่ง ๑๕๗,๒๐๐ ล้านบาท พอมีแบบนี้สุดท้ายแล้วงบที่จะเอาไปคิด ไปทำ ไปพัฒนา ประเทศ เอาไปใช้จ่ายอะไรที่มันเกิดดอกออกผล เอาไปทำตามนโยบาย Ignite Thailand หรือว่าเอาทำตามนโยบายรัฐบาล ๑๔๒ ประเด็น เอาเข้าจริงแล้วเหลือเพียงแค่ไม่ถึง ๑ ล้านล้านบาทเท่านั้นเอง แล้วสัดส่วนตรงนี้เท่าที่ดิฉันเคยตามมา ๑๐ ปีที่แล้ว มันจะอยู่ที่ ประมาณหนึ่งในสาม แต่ว่าทุกวันนี้มันหดลดลงเรื่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ เหลืออยู่แค่หนึ่งในสี่ ทางออกทางเดียวมันซึ่กลับมาที่ว่าเราจำเป็นที่จะต้องเพิ่มทางด้านรายได้ได้แล้ว ต้องแสดง

ศักยภาพในการหาเงินให้ประเทศได้แล้วนะคะตอนนี้ คราวนี้เรามาดูไส้กันค่ะว่า รัฐบาล
ใช้จ่ายงบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ไปแบบไหนบ้าง ดูรัฐบาลมีความพยายามที่จะขับเคลื่อน
นโยบายของตัวเองอย่างเห็นได้ชัดได้มีการตั้ง ๑๔๒ ประเด็น นโยบายย่อยที่อยู่บน ๘ สาขาหลัก
๖ ฐานรากเอาไว้ สำนักงบประมาณได้มารายงานในห้องวิปฝ่ายค้านนะคะว่า งบประมาณ
ปี ๒๕๖๘ สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ๑๔๒ ประเด็นถึง ๒.๕ ล้านล้านบาท ฟังเผิน ๆ ก็คือ
ดูดีมากค่ะ ก็คือแทบจะไม่มีโครงการไหนที่ไม่เกี่ยวข้องกับนโยบายรัฐบาลเลย แสดงว่าทุกคน
พร้อมอกพร้อมใจกันที่จะทำตามนโยบายรัฐบาลทั้ง ๑๔๒ ประเด็นกันเป็นแน่นะคะ แต่ว่า
ท่านประธานคะ มานั่งคิดดูดี ๆ มันจะเป็นไปได้อย่างไรคะ งบประมาณทั้งหมด ๓.๗๕ ก็คือ
มีที่ไม่เกี่ยวข้องกับนโยบายรัฐบาลแค่ ๑.๒ ล้านล้านบาท คุณพระ สไลด์เมื่อสักครู่นี้
เฉพาะแค่เงินเดือนกับสวัสดิการข้าราชการมันก็ ๑.๔ ล้านล้านบาทแล้วค่ะ แล้วมันจะเหลือ
อันที่ไม่เกี่ยวข้องอีกแค่ ๑.๒ ล้านล้านบาทได้อย่างไรคะ ก็คือถ้าจะเรียกว่ารวมเงินเดือน
ข้าราชการเข้าไปด้วยหรือเปล่าคะ เพราะว่า ๑ ใน ๑๔๒ นโยบายมันคืองบเพิ่มเงินเดือน
ข้าราชการ ตกลงรวมอะไร ไม่รวมอะไรมานะคะ ดิฉันไม่แน่ใจเหมือนกันว่าท่านจะทราบ
หรือเปล่าคะ เพราะว่าท่านมีความพยายามที่จะขับเคลื่อน แต่ว่าสั่งอย่างเดียว ให้โจทย์ไป
อย่างเดียว ว่า ๑๔๒ ประเด็นนี้จำเป็นที่จะต้องทำ แต่ไม่ได้ให้แนวทาง ไม่ได้มีวาระ ไม่ได้ให้
ทิศทาง แล้วก็ถอยออกมาจาก ๑๔๒ ประเด็นก็ไม่ได้มาจากไหนไกล ก็มาจากการแถลงนโยบายของ
ท่านนายกรัฐมนตรีนั่นเอง ซึ่งเราก็ได้อภิปรายกันไปภายในสภาแห่งนี้แล้วว่า -----

เป็นการแถลงนโยบายที่ล่องลอย จับต้องอะไรไม่ได้เลย ดิฉันคิดว่าสุดท้ายน่าจะเป็นเพราะว่า โดนข้าราชการข้อมแมว ก็คือเอาโครงการเดิม ๆ ที่ทำมาในสมัยท่านประยุทธ์ แล้วก็มาแปะป้ายใหม่ว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลเศรษฐาคะ ที่พูดอย่างนั้นว่ามีแต่ความพยายามสั่งอย่างเดียว เพราะว่า ๑๔๒ ประเด็นนโยบายมันสุดกว้าง สุดล่องลอย สุดท้ายอะไรก็ได้ มันเข้า ๑๔๒ ประเด็นทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างมาจกนโยบายย่อยจากแผนระยะสั้นก็จะเห็นคำกว้าง ๆ กลวง ๆ อย่างเช่น วางรากฐานและส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล ก็คือเป็นไปได้หมดตั้งแต่สอน Coding ไปยันติดเน็ตประชารัฐอย่างนี้เป็นต้น ผลักดันการท่องเที่ยว ก็ไม่รู้ว่าจะผลักดันที่จำนวนหรือว่าที่รายได้ที่ได้จากการท่องเที่ยว หรือว่าจะสร้างโครงสร้างพื้นฐานกันแน่ อันนี้ระยะสั้นแล้วนะคะ ที่เราจะต้องเกิดผลเห็นผลกันในปีนี้ บอกว่าจัดหาแหล่งพลังงานที่เหมาะสม เราไม่รู้เลยว่าแหล่งพลังงานอะไร ไม่น่าแปลกใจที่ในแผนพลังงานชาติอันที่กำลังจะออกมีพูดถึงเรื่องของพลังงานนิวเคลียร์ด้วยคะท่านประธาน ดังนั้นมันไม่มีทางที่คุณจะผิดเป้าไปจากนี้ได้ ดังนั้น ๑๔๒ ประเด็นทำได้หมด ดิฉันก็ไม่น่าแปลกใจคะ แต่ว่ามันก็น่าเสียดายโอกาสคะท่านประธาน แล้วก็ที่สำคัญวิธีการที่ท่านได้มาว่า นโยบายไหนมันสอดคล้อง ไม่สอดคล้อง ก็คือให้ข้าราชการที่ทำงานประมาณต้องไปติด Tag ติดป้ายว่าโครงการไหนเป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายรัฐบาลทั้ง ๑๔๒ ประเด็น และแต่ละประเด็นมี Code ของตัวเองเรียบร้อย อันนี้ก็คือเพิ่มภาระให้ข้าราชการเข้าไปอีก เพราะว่านอกจากจะต้องไปใช้จินตนาการว่าต้องกรอกว่าโครงการไหน มันสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนแม่บทแล้ว ก็ต้องมานั่งจิ้มเลือกอีกว่า สุดท้ายแล้วโครงการที่ตัวเองทำนั้นเข้ากับนโยบายไหนใน ๑๔๒ ประเด็นนี้ ถ้ารัฐบาล Claim ว่าทุกโครงการทุกบาทของงบประมาณมันสอดคล้องกับนโยบาย แต่ทำไมเราเห็นโครงการใหม่น้อยมากเลยคะ โครงสร้างงบปี ๒๕๖๗ กับปี ๒๕๖๘ แทบไม่มีอะไรแตกต่างกันเลยคะ แน่นนอนว่า ๖ ยุทธศาสตร์ต้องเป็น ๖ ยุทธศาสตร์เดิม เพราะว่ามันเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ชาติคะ ไม่ติกันเรื่องนี้เข้าใจว่าต้องทำ แต่แผนงานจากเดิมที่มี ๖๘ แผนงาน ก็มีเพิ่มมาเป็น ๖๙ แผนงาน มีแผนงานใหม่เกิดขึ้นก็คือแผนงานยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการท่องเที่ยวกับแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการที่ดิน แล้วก็หายไป ๑ แผน ก็คือแผนงานการชดใช้เงินคงคลัง แต่ที่เหลือคือเหมือนเดิม และดิฉันก็เชื่อว่าที่แบ่งย่อยออกมาก็คือเอาโครงการเดิมแล้วก็ไปใส่ชื่อแผนใหม่เท่านั้นเอง โครงการใหม่จริง ๆ ที่เลือกมาได้แค่

๑๖๓ โครงการใหม่ ไม่ได้ดูแค่ว่าเชื่อมั่นไม่ซ้านะ เพราะว่าหลายโครงการนี้มีเปลี่ยนชื่อด้วย อย่างเช่น โครงการของศูนย์คุณธรรมก็เอาโครงการเก่ามาปิดฝุ่นเปลี่ยนชื่อ แล้วก็เติม Keyword ให้เป็นโครงการ Soft Power เพื่อพลังสื่อสารเสริมสร้างคุณธรรมสังคมไทย อย่างนี้เป็นต้น แต่จริง ๆ แล้วโครงการเดียวกันได้ทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๕ ดังนั้นเรานับเฉพาะ โครงการที่เริ่มต้นทำในปี ๒๕๖๘ มีแค่ ๑๖๓ โครงการใหม่ เม็ดเงินจริง ๆ ๘,๙๐๘ ล้านบาท ซึ่งไม่รวม Digital Wallet ก็คือเท่ากับว่าปี ๒๕๖๗ ท่านยังมีข้ออ้างว่าเข้ามาช้า จัดงบไม่ทัน เดียวรอบปี ๒๕๖๘ ได้แสดงศักยภาพกันไปเต็ม ๆ จุก ๆ แต่สุดท้ายแล้วก็เหมือนเดิม และโครงการใหม่แค่ ๑๖๓ ก็อาจจะไม่ใช่ใหม่จริงด้วย ก็อาจจะเป็นโครงการที่บังเอิญจบไป ในปีที่แล้ว แล้วก็มาตั้งโครงการใหม่ อย่างเช่น พวกโครงการสร้างถนน หรือว่าโครงการ หน่วยงานที่เพิ่งตั้งใหม่ แต่เป็นโครงการเดิมของหน่วยงานอื่น ๆ อันนี้เราก็นับนะคะ หรือว่า เอาเข้าจริงแล้วรัฐบาลนี้ก็ได้มีนโยบายอะไรที่แตกต่างไปจากรัฐบาลที่แล้วใช้หรือไม่ รัฐบาลพูดเยอะ แกลงเยอะว่าจะทำอะไร โดยที่เรายังไม่เห็นแผนที่ชัดเจน สิ่งที่จะเป็น รูปธรรมหนึ่งเดียวเลยก็คืองบประมาณ เราถึงได้บอกว่าการแกลงงบประมาณมันคือการแกลง นโยบายประจำปี ถ้าไม่เห็นว่างบประมาณจะมึงงบประมาณไปทำอะไรแล้วจะทราบได้อย่างไร ว่าที่ท่านฝอย ที่ท่านแกลง ที่ท่านพูดไปเรื่อย มันจะเกิดขึ้นจริง แล้วก็มีการขับเคลื่อนจริง ๆ ได้ ที่เลวร้ายที่สุด ๘ วิสัยทัศน์ Ignite Thailand ไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมใด ๆ ในงบประมาณ ๒๕๖๘ แนนอนคะ มีข้ออ้างเยอะแยะว่าจัดไม่ทัน พูดซ้ำ มาทีหลัง ก็ไม่เห็นเลย อย่าง Tourism Hub ค่ะ มีแผนบูรณาการรายได้จากการท่องเที่ยว -----

แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวสูงถึง ๑๑,๐๐๐ ล้านบาทก็จริง แต่ท่านไปดู ในรายงบประมาณก็คือแทบจะลง Event กันเป็นรายจังหวัดนะคะ มีทั้ง Event งานประกวดคีรีพันธ์ สุพรรณบุรี อะไรอย่างนี้เยอะแยะเต็มไปหมดเลย แล้วก็หนักไปทาง PR สิ่งที่จะทำให้เห็นเป็นรูปธรรมว่าจะเกิดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจริง ๆ ไม่มี Agriculture Hub & Food Hub มึงงบประมาณเกี่ยวกับภาคเกษตรสูงสุดก็จริง แต่ส่วนใหญ่แล้ว มันเป็นโครงการเดิม ๆ โครงการใหม่มีน้อยมาก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรหรือว่า ชีวภาพน้อยมาก ๆ ก็เลยเดาไม่ออกว่าจะสามารถเปลี่ยนประเทศให้เป็น Agriculture Hub หรือว่า Food Hub ได้อย่างไรนะคะ Wellness & Medical Hub ไม่มีเลยนะคะ อาจจะ ช่อน ๆ อยู่ในเรื่องของการท่องเที่ยว Aviation Hub น่าจะใช้เงินจากบริษัททำอากาศยานไทย เป็นหลัก Logistics Hub เราไม่สามารถที่จะเป็นศูนย์กลางของการขนส่งได้จากการตัดถนน อย่างเดียวเกือบ ๆ ๑ แสนล้านบาท Future Mobility Hub มีการส่งเสริมรถ EV และ โครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประมาณ ๘,๓๑๔ ล้านบาท ถ้าตัดงบที่ไปอุดหนุนผู้ประกอบการ EV ไป ก็เหลือแค่ ๓๑๔ ล้านบาทสำหรับทำ Future Mobility Hub นะคะ Digital Economy Hub อยู่ในแผนบูรณาการอุตสาหกรรมอนาคตประมาณ ๘๓ ล้านบาท อยู่ใน แผนยุทธศาสตร์ดิจิทัลประมาณ ๒,๗๘๐ ล้านบาท Soft Power กล่องดวงใจกลับถูกหั่นงบ เหลือแค่ไม่ถึงครึ่งจากขอไปประมาณ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท เหลือจริง ๆ แค่ ๕,๒๐๐ ล้านบาท เรียกได้ว่าสำนักงบเขาตัดหมดไม่สนใจลูกใครนะคะ Matching Fund ที่นายกรัฐมนตรี ประกาศว่าจะทำในปี ๒๕๖๘ ก็โดนสำนักงบประมาณตัดไปเช่นเดียวกัน สสว. ขอมมา ๕,๐๐๐ ล้านบาท โดนหั่นทิ้งเกลี้ยงเลยนะคะ ท่านประธานที่เคารพคะ ถ้าท่านจะผลักดันขับเคลื่อนนโยบาย ของตัวเอง นี่ดิฉันไม่ได้พูดที่เป็นนโยบายของพรรคดิฉันเลยนะ แต่ว่าถ้าท่านอยาก ที่จะขับเคลื่อนนโยบายของตัวเองให้มันได้จริงจัง นโยบายอื่น ๆ ให้จริงจังได้สักครึ่งหนึ่งของ ที่ผลักดัน Digital Wallet ขอตงกลาง เพราะว่า Digital Wallet นี่ก็มากเกินไป ก็จะดีมาก ๆ เลยนะคะ มันเห็นได้ชัดมากกว่า ไม่ใช่แค่งบประมาณ ไม่ใช่แค่ภาระทางการคลัง ไม่ใช่แค่ ทรัพยากร มันรวมถึงสมาธิของคณะรัฐมนตรีด้วยที่มันหายไป แล้วก็ถูกทุ่มไปให้กับโครงการนี้ โครงการเดียว Digital Wallet ค่ะ แต่ว่าเราก็ยังคงต้องลุ้นกันต่อไปว่าโครงการนี้จะประสบความสำเร็จหรือไม่ หรือว่าจะได้ทำหรือเปล่านะคะ ที่เราพบก็คือว่า ๑๕๗,๒๐๐ ล้านบาท ที่จะมาใช้เป็นการกู้เต็มจำนวนสำหรับปี ๒๕๖๘ เป็นการกู้เต็มจำนวนไม่มีการบริหารจัดการ

ซึ่งทำให้เราคิดว่าในคำว่าบริหารจัดการ เราคาดว่ามันน่าจะมีการตัดลดงบที่ไม่จำเป็น แต่ท่านกลับไปตัดลดงบที่จำเป็นนะคะ แล้วแทนที่จะตั้งโครงการใหม่คะ เอาใส่ไว้ในหน่วยงานที่จะเป็นเจ้าภาพหรือว่าเป็นหน่วยที่จะต้องรับผิดชอบเลย ท่านกลับเพิ่มรายการใหม่ขึ้นมาในงบกลาง ซึ่งคิดได้ ๓ เรื่องด้วยกัน ๑. ก็คือหาทางหนีทีไล่ไว้ว่ากรณีที่ทำในท้ายที่สุดแล้วไม่ได้ทำก็จะได้เปลี่ยนไปทำอย่างอื่นได้ง่ายขึ้น ๒. ก็ไม่ได้ใส่ไว้ในเงินสำรองใช้จ่ายฉุกเฉินจำเป็นที่เป็นอยู่ในงบกลางเช่นเดียวกัน เพราะอะไร เพราะว่ามันเกิน เพราะว่าถ้าใส่ก็จะเกินกรอบวินัยการเงินการคลังที่ตั้งไว้ให้ไม่เกิน ๓.๕ เปอร์เซ็นต์ ๓. หาเจ้าภาพไม่ได้ก็เลยมาแปะลอย ๆ เอาไว้ก่อนนะคะ ซึ่งล่าสุดที่คุยกับสำนักงานเศรษฐกิจการคลังในห้องคณะอนุกรรมการติดตามงบประมาณ ๒๕๖๘ สศค. ก็ปฏิเสธเสียงแข็งเลยว่า ไม่ใช่เรา เราไม่ได้เป็นคนทำ แถมเอาไปใช้งบกลาง ดิฉันคิดว่าใช้งบกลางแบบนี้มันอาจจะผิดมาตรา ๒๒ หรือเปล่า งบกลางมันตั้งได้เฉพาะในกรณีที่ไม่ควร หรือไม่อาจจัดสรรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงได้นะคะ อันนี้มันแค่เป็นความผิดพลาดของการบริหารจัดการที่ป่านนี้แล้วคุณยังหาเจ้าภาพไม่ได้ไม่ควรจะต้องเอามาเป็นข้ออ้างในการใช้งบกลางนะคะ แล้วแถมยังมีการไหลย้อนกลับไปกู้ในงบของปี ๒๕๖๗ เพิ่มอีก ๑๑๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่าถ้าเองปี ๒๕๖๗ มาใช้ในปี ๒๕๖๘ มันจะสามารถนำมาใช้ในฐานงบประมาณผูกพันได้จริงหรือไม่ ในเมื่อมาตรา ๒๑ ของ พ.ร.บ. วินัยการเงิน การคลังเขาบอกว่าการจัดบเพิ่มเติมจะทำได้เมื่อมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินระหว่างปี และไม่อาจรอนงบประมาณของปี ถัดไปได้ -----

การที่จะใช้วิธีการกักงบปี ๒๕๖๗ แล้วไปเบิกเหลื่อมปี ๒๕๖๘ จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้มีการก่อหนี้ผูกพันสัญญากันไว้แล้ว จะอ้างว่าการให้ผู้มีสิทธิมาลงทะเบียนภายในเดือนกันยายน ก็คือก่อนหมดปีงบประมาณนี้แหละ เป็นการผูกพันสัญญาได้จริง ๆ หรือคะ แคะให้ประชาชนมาลงทะเบียนนี้หรือคะ คือการก่อหนี้ผูกพันสัญญาแล้ว นี้แค่ไม่ได้เอาตัวเองเข้าไปเสี่ยงอย่างเดียวคะ ท่านไม่ได้แค่เอาตัวเองเข้าไปเสี่ยง เอาประเทศเป็นเดิมพันนะ ท่านยังจะเอาข้าราชการประจำไปเสี่ยงกับท่านด้วย ส่วนเงินจาก ธ.ก.ส. ตกลงว่าจะใช้ได้หรือไม่ได้ จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ธ.ก.ส. หรือเปล่า จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่ได้มีการส่งให้ทฤษฎีภาคีความ หรือแม้แต่จะเอาเข้าบอร์ด ธ.ก.ส. ยังไม่ได้เอาเข้าเลย ดิฉันขอจบเรื่องนี้คะท่านประธาน ด้วยการฝากท่านประธานไปยังข้าราชการประจำทุกท่าน ทั้งที่อยู่ที่นี่แล้วก็ที่อยู่ทั่วประเทศที่ยังซื้อตรงต่อหลักการ หลักวิชาการที่ได้ร่ำเรียนมา หากท่านพบว่ามันมีความผิดปกติ ขอให้ส่งหนังสือท้วงติงอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรต่อความไม่ชอบมาพากล ทั้งด้วยกฎหมาย ทั้งด้วยหลักการ ก่อนที่ทุกอย่างมันจะสายเกินไปคะ ท่านประธาน ขอขอบคุณคะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านธนธร โล่ห์สุนทร ครับ

นายธนธร โล่ห์สุนทร (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ธนธร โล่ห์สุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง พรรคเพื่อไทย วันนี้ผมก็ขอที่จะสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๖๘ ของทางรัฐบาล โดยผมก็จะพูดถึงปัญหาของเศรษฐกิจไทยก่อนนะครับว่า มันมีที่มาเป็นอย่างไร แล้วทำไมถึงต้องมีการจัดสรรงบปี ๒๕๖๘ นี้ ตามนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี โดยปัญหาที่เราพบเห็นมาตลอด ก็คือว่าเศรษฐกิจไทยโตต่ำกว่าศักยภาพมาตลอดนะครับ ขอสวัสดีด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายธนธร โล่ห์สุนทร (ลำปาง) : แล้วก็เห็นว่า ๑๓ ปีที่ผ่านมาตัว GDP ของไทยโตต่ำกว่าคาดหวังนะครับ จากการคาดการณ์ของ ๓ สถาบันทางเศรษฐกิจ ทั้งกระทรวงการคลัง สภาพัฒนา หรือแบงก์ชาติเองก็ตาม แต่ว่าพอมีตัวเลขจริง ออกมาก็จะเห็นนะครับว่ามันจะโตต่ำตลอด

ขอสไลด์ต่อไปครับ ซึ่งจากการที่เราโตต่ำกว่าศักยภาพมาตลอด มันก็นำมาซึ่งปัญหาทำให้เราโตต่ำ เติบโตได้ช้า ซึ่งปัญหาเหล่านี้มันก็นำมาซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจเราที่เปราะบาง ผมก็จะชี้ปัญหาของไทยนะครับ ที่เราโตต่ำมันเกิดมาจากอะไรนะครับ

ประการแรก เรากำลังมุ่งเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสุดยอด หรือว่า Super Aging Society โดยปัจจุบันนี้ เรามีผู้สูงอายุอยู่ที่ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ของประชากร ซึ่งตอนนี้ค่านิยมขององค์การสหประชาชาติก็คือว่า เราเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ อีก ๗ ปี หรือภายในปี ๒๐๓๐ ประเทศไทยก็กำลังจะก้าวขึ้นไปเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสุดยอด หรือ Super Aging Society คือมีประชากรกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศที่จะเป็นผู้สูงอายุ การที่เรามีประชากรอยู่ในช่วงผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ มันนำไปสู่ปัญหาเลยครับ ท่านประธาน มันนำไปสู่ปัญหาว่าวัยแรงงานของเราลดลงทุก ๆ วัน ที่ต้องเข้ามาสู่ตลาดแรงงาน แต่เรามีคนที่เราต้องดูแลเพิ่มขึ้น มันก็เลยเกิดภาวะว่า เรารวยโดยยังไม่ทันจะแก่ เราก็ยังไม่รวยนะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือปัญหาหนี้สินครัวเรือนของไทยที่โตไม่หยุด จนที่จะเริ่มเข้าสู่จุดอันตรายแล้ว โดยมีการคาดการณ์กันว่าน่าจะขึ้นไปแตะที่ ๙๑.๔ เปอร์เซ็นต์ต่อ GDP ซึ่งก็เป็นปัจจัยที่กดดันการเติบโตของเรามาตลอด เป็นภาระความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน หลายรัฐบาลที่ผ่านมาก็พยายามจะแก้ไขปัญหานี้ แต่มันก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข

ประการที่ ๓ ที่ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นนะครับ คือความสามารถในการเก็บภาษีของประเทศไทยมันลดลงทุก ๆ ปี มีการพูดกันถึงว่าเราอยากจะเป็นรัฐสวัสดิการ แต่การที่เราจะเป็นรัฐสวัสดิการได้ -----

ประเทศต้องมีความสามารถในการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ แล้วก็ต้องเก็บภาษีได้มากด้วย แต่ถ้าเราดูจากตัวเลขเรายังห่างไกลจากจุดนั้นมาก ๆ นะครับ เราเคยเก็บได้สูงสุดสัดส่วนต่อ GDP ในปี ๒๕๕๖ อยู่ที่ ๑๗.๘๙ เปอร์เซ็นต์ แล้วตลอดทศวรรษที่ผ่านมาเกิดอะไรขึ้นครับ ปี ๒๕๖๒ มันลดเหลือ ๑๖ เปอร์เซ็นต์นิด ๆ เท่านั้นเอง ปี ๒๕๖๖ เหลือ ๑๕.๗๑ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเราเทียบกับประเทศที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงเหมือนเรานะครับ อย่างเช่น ตุรกี บราซิล แอฟริกาใต้ หรือจีนเองก็ตาม สัดส่วนที่เขาเก็บได้อันนี้เป็นข้อมูลจากปี ๒๕๖๓ สัดส่วนต่อ GDP ของเขาอยู่ในช่วงระหว่าง ๑๖.๒๖ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วถ้าเราไปดูประเทศที่มีรายได้สูงจะอยู่ที่ราว ๆ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ทั้งนั้นนะครับ และไม่มีประเทศไหนที่สัดส่วนการเก็บภาษีต่อ GDP มีแนวโน้มลดลงอย่างประเทศไทย สิ่งนี้มันชี้ให้เห็นว่ารัฐไทยของเราเป็นรัฐที่กำลังจะตาย เพราะว่าเราเก็บภาษีได้ลดลงนะครับ ซึ่งก็เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เราต้องเร่งแก้ไขนะครับ

ประการสุดท้าย โลกเปลี่ยนไปเราก้าวไม่ทัน เราอยู่ในโลกเก่า อุตสาหกรรมเราปรับตัวไม่ทันนะครับ แรงงาน โรงงาน โดน Disrupt มาตลอด โครงสร้างพื้นฐานเราก็ไม่สามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ทันเวลา ๔ ปัจจัยนี้ละครับ ซึ่งมันก็นำมาสู่การขอลดเกียจว่าตอนนี้เราอยู่ในภาวะวิกฤติหรือไม่ครับ ถ้าเราดูจากตัวเลขสถิติเป็น GDP ในไตรมาส ๑

ขอสไลด์ถัดไปด้วยครับ จะเห็นว่าเราโตต่ำที่สุดในอาเซียน เราโตที่ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองนะครับ เพื่อนบ้านเราโต ๔ เปอร์เซ็นต์ โต ๕ เปอร์เซ็นต์ทั้งหมด สื่อต่างชาติเคยขนานนามเราว่าเราเป็น Teflon Thailand เป็นเหมือนกระทะเคลือบที่ทอดอะไรก็ไม่ติดนะครับ กระทะ Teflon เราจะเจอวิกฤติการณ์ทางการเมือง ภัยธรรมชาติ เราก็สามารถกลับมาเติบโตได้อย่างดีตลอดนะครับ แต่ตอนนี้บุญเก่าของเรานั้นก็ค่อย ๆ หมดไป โครงสร้างพื้นฐานที่เราเคยมี มันก็ถูกใช้ไปไม่มีการที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนะครับ นักวิชาการบอกว่ามันยังไม่วิกฤติ แต่ว่าพรรคเพื่อไทยเรามองว่าตอนนี้มันวิกฤติแล้วครับ มันคือวิกฤติที่จะทำให้เราไม่สามารถที่จะก้าวขึ้นกลับไปเป็นเบอร์ ๑ ของอาเซียน แล้วก้าวขึ้นไปเป็นประเทศที่ร่ำรวยได้นะครับ

ซึ่งจากปัญหาเหล่านี้ผมก็เห็นการแก้ปัญหาในการจัดสรรงบประมาณในปีของท่าน นายกรัฐมนตรีที่สอดคล้องประสานกับโครงการ Ignite Thailand นะครับ โดยงบประมาณในปีนี้

๑๒๑

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จันทร์เพ็ญ ๖๐/๒

ก็คือทางกระทรวงการคลัง ผมมองว่ามีการจัดงบอย่างทะเยอทะยานครั้งหนึ่งเลยนะครับ โดยมีการประมาณการรายได้ในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๒,๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วจะเติบโตขึ้นอีก ๓.๒ เปอร์เซ็นต์ อยู่ที่ ๒,๙๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๘ และเรคาดการณ์รายจ่ายอยู่ที่ ๓,๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๗ แล้วก็เพิ่มขึ้นเป็น ๓,๗๕๒,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๘ โดยจะมีการขาดดุลงบประมาณอยู่ที่ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๗ และ ๘๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๘ โดยคิดเป็นหนี้สาธารณะอยู่ที่ ๖๕.๗๔ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ ๖๗.๘๘ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับนะครับท่านประธาน โดยที่ยังคงสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ได้ตามที่กฎหมายกำหนดนะครับ ซึ่งในการจัดสรรงบประมาณในปีนี้ ผมมองว่าทางรัฐบาลได้ทำตามกรอบนโยบาย Ignite Thailand ที่ท่านนายกได้ประกาศไว้ และเพื่อที่จะกระตุ้นศักยภาพของเศรษฐกิจไทยในระยะสั้นด้วย Digital Wallet ให้เราสามารถจะฟื้นคืนกลับมา โดยในระยะกลางก็มีการลงทุนใน Tech ที่ทันสมัยต่าง ๆ นะครับ ในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม และในระยะยาวมันก็จะเกิดการที่เราจะตอกเสาเข็มโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อที่จะดึงศักยภาพของประชาชนคนไทยให้กลับมาะครับ ผมก็จะขอพูดถึงงบที่เป็นที่ถกเถียงกันอยู่นะครับ วันนี้เพื่อนสมาชิกหลายคนก็ได้พูดถึงกันนะครับ นั่นคือ Digital Wallet ครับ ผมมองว่าตัว Digital Wallet ก็จะเป็นการจุดไฟความหวังให้กับพี่น้องประชาชนคนไทย เป็นสิ่งที่รัฐบาลได้วางไว้ที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นนะครับ -----

ซึ่งงบการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นได้ถูกนำมาใช้ในหลายประเทศนะครับ ในหลาย ๆ โมเดลแล้วนะครับ ยกตัวอย่างเช่น ในวิกฤติ Hamburger Crisis ที่สร้างความหวาดกลัวให้กับประชาชนของสหรัฐอเมริกา ก็ได้มีการทำนโยบายฉุกเฉินขึ้นมา โดยทางการสหรัฐอเมริกาที่จะจ่ายเงินภาษีคืนเป็นเงินสดให้กับประชาชน เพื่อที่จะเพิ่มกำลังซื้อ ซึ่งการทำงานนโยบายในขณะนั้นอาจจะเกิดความล่าช้าและอุปสรรคที่ไม่คาดคิด แต่เมื่อทำเสร็จแล้วก็ประสบผลสำเร็จ สามารถที่จะทำให้ครัวเรือนของสหรัฐอเมริกาหลุดจากวิกฤติได้อย่างรวดเร็ว ผมมองว่าสิ่งที่รัฐบาลกำลังทำอยู่ได้มีการเรียนรู้จากหลาย ๆ ที่มาใช้ และการกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ก็เพื่อพุ่งเป้าไปสู่กลุ่มคนที่สามารถที่จะมี Impact ต่อเศรษฐกิจได้มากที่สุดนะครับ โดยโครงการนี้มีการประมาณการที่จะมีคนเข้าร่วมโครงการถึง ๕๐ ล้านคนที่ผ่านเกณฑ์ และไม่ใช่ระบบมาก่อนได้ก่อนนะครับ โดยเงื่อนไขทุกขั้นตอนได้รับการคิดมาอย่างดีแล้วซึ่งโดยแก่นแท้ของการทำนโยบายนี้ก็เพื่อที่จะสร้างศักยภาพการเติบโตของเศรษฐกิจไทย ুক্তประชาชนและสังคมให้ออกมาจากหล่มความทุกข์ยาก แล้วก็การสร้างศักยภาพการเติบโตผ่านเศรษฐกิจใหม่ ผ่าน Digital Wallet เรียกได้ว่าเป็นนโยบายเรือธงของพรรคเพื่อไทย และของรัฐบาลท่านนายกซึ่งได้รับการไตร่ตรองมาอย่างดี การออกแบบต่าง ๆ เรารับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน นักวิชาการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ โดยสาเหตุที่ต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์การใช้จ่าย เพราะว่าเมื่อพูดถึงการกระตุ้น GDP ให้ขยายตัวระยะสั้นครับท่านประธาน ผมก็จะขอเท้าความขอเล่าสั้น ๆ นะครับว่า มันมาจากตัวคูณการโอนหรือ Transfer Multiplier ซึ่งตัวคูณตัวนี้คือผลกระทบการอัดฉีดเงินในระบบให้เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ๑ บาทที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ ซึ่งถ้าเราพิจารณาแนวโน้มส่วนเปลี่ยนแปลงการบริโภค หรือ Marginal propensity to consume เราก็จะเห็นนะครับว่าเงินที่เราจ่ายให้กับผู้มีรายได้น้อยจะมีแนวโน้มที่จะบริโภคมากกว่าคนที่มียาได้มาก หรือพูดให้เข้าใจง่าย ๆ นะครับว่า เงินจำนวนเท่ากันให้กับคนที่มีฐานะทางการเงินต่างกันก็นำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ต่างกันด้วยครับท่านประธาน สิ่งเหล่านี้เป็นการกำหนดเงื่อนไขเพื่อที่จะทำให้การจ่ายเงินก้อนใหญ่ของรัฐในครั้งนี้เป็นการจ่ายให้กับประชาชนกลุ่มนี้กลุ่มใหญ่ที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงได้นะครับ เพื่อต้องการเติบโตเราให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพอีกครั้งหนึ่งนะครับ โดยมีการคาดหมายกันว่า ผลกระทบจากนโยบายนี้ต่อระบบเศรษฐกิจจะทำให้เศรษฐกิจในปี ๒๕๖๗ โตขึ้นได้ ๐.๒๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ในปี ๒๕๖๘ โตได้อยู่ระหว่าง ๐.๑ และ ๑ เปอร์เซ็นต์ที่จะเพิ่มขึ้น

แล้วก็จะทำให้เกิด Digital Literacy เพื่อรองรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การใช้ AI Blockchain ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสที่ดีที่จะรองรับการมาของบริษัทเทคโนโลยีและ Startup ใหม่ ๆ นะครับ แต่ก็มีคนตั้งข้อสังเกตนะครับท่านประธานว่าเงื่อนไขการลงทะเบียนจะเป็นการไม่จูงใจให้ผู้ประกอบการเข้ามา เพราะว่ากลัวการที่จะโดนเก็บภาษีเพิ่มขึ้น มันก็โยนไปสู่ปัญหาโครงสร้างของเศรษฐกิจไทยในข้อ ๓ ที่ผมได้กล่าวไปแล้วนะครับ การดึงคนเข้ามาสู่ในระบบภาษีไม่ใช่ที่เราจะไปขุดรีดภาษีเขา นะครับ แต่มันหมายถึงว่ารัฐจะมีข้อมูลคนในระบบจะสามารถที่จะวางแผนภาษีที่ยุติธรรมสำหรับทุก ๆ กลุ่ม เพื่อที่จะลดความเหลื่อมล้ำได้ครับ แล้วผมก็ขอย้ำอีกครั้งนะ ครับว่าจากการคิดไตร่ตรองมาอย่างดีของรัฐบาล แล้วก็จากผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ที่ระดมความคิดเห็นในการทำงานนโยบายนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ยังคงอยู่ในกรอบวินัยการเงินการคลังนะ ครับ ผมมองว่าสิ่งที่น่ากลัวจริง ๆ ไม่ใช่หนี้สาธารณะครับ แต่คือตัวเลขหนี้ครัวเรือนอย่างที่ผมได้กล่าวไปข้างต้นแล้วนะครับ ส่วนในงบประมาณกลางที่ผมมองว่าเป็นการที่จะปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของเราให้เติบโตกลับขึ้นมาได้ก็คือการทำโครงสร้างพื้นฐาน EV ที่ ๘,๐๑๐ ล้านบาท ในงบประมาณปี ๒๕๖๘ ปีนี้ โดยผมมองว่ากระทรวงการคลังให้ความสำคัญในการพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ เพื่อที่จะสร้าง New S-Curve ให้ลื้อไปกับ Trend ของโลกนะ ครับ นั่นคือ Trend ESG แล้วก็ทุกสิ่งทุกอย่างมันก็จะสอดคล้องกับเศรษฐกิจดิจิทัลที่เราได้ปักธงเอาไว้ -----

เพราะว่าบริษัท EV ก็ได้มีความคล้ายคลึงกับบริษัท เทค-คอมพานี มากกว่านะครับ มากกว่าบริษัทยนต์ธรรมดาครับ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเสริมสร้างซึ่งกันและกันด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม EV การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินและเทคโนโลยีนะครับ สิ่งเหล่านี้จะเป็นการเตรียมความพร้อมประชาชนและภาคแรงงานให้เข้าสู่อุตสาหกรรมสมัยใหม่ผ่านโครงการ Digital Wallet ครับ ผมมองว่ารัฐบาลท่านนายกไม่ได้มองไปแค่ข้างหน้า แต่กลับมีการโอบอุ้มทุก ๆ คนที่อาจจะบาดเจ็บอยู่ระหว่างทาง เพื่อที่เราจะก้าวเดินเข้าไปสู่นาคตใหม่ด้วยกันนะครับ โดยผมขอชื่นชมกระทรวงการคลังที่ได้วางนโยบายในการแก้ไขปัญหาหนี้เกษตรกรกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยได้พักชำระหนี้ไปแล้วกว่า ๒,๖๐๐,๐๐๐ ราย รวมถึงได้อบรมพัฒนาอาชีพเกษตรกรกว่า ๓๐๐,๐๐๐ คน ในส่วนของ SMEs และผู้มีรายได้น้อย กระทรวงการคลังก็ได้สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการปรับตัวกว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาท รวมถึงการสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำผ่านธนาคารออมสินกว่า ๒,๖๐๐,๐๐๐ ราย และมีการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนกว่า ๔.๙ ล้านคน สำหรับผู้ที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เพราะเราเชื่อในศักยภาพของประชาชนและธุรกิจใหญ่เลยนะครับ ซึ่งรัฐบาลที่นำโดยท่านนายกรัฐมนตรีก็จะคอยเป็น Safety Net เป็นตาข่ายที่คอยพยุงทุกคนเมื่อเกิดความล้มเหลว เพื่อที่จะทำให้ทุกคนเดินหน้าไปด้วยกันได้ครับ เพราะเวลามีมูลค่าครับ ท่านประธาน สิ่งที่ผมมองว่าเราต้องลงมือทำ รัฐบาลได้เดินมาถูกทางแล้วก็คือ การที่เราลงมือทำที่กระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่เพื่อจะพลิกฟื้นให้เรากลับคืนมานะครับ ด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ผ่านมา ๔ ปีปัญหาโครงสร้างของเศรษฐกิจไทยนะครับ ไม่ว่าจะเป็นแรงงานที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ หนี้ครัวเรือนที่โตในอันดับสูง โครงสร้างพื้นฐานที่ไม่ตอบโจทย์ และการมีตาข่ายที่คอยโอบอุ้มประชาชนที่จะเดินข้างหน้าไปด้วยกัน เตรียมความพร้อม เตรียมความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเพื่อนำไปพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ นะครับ

ท้ายที่สุดแล้วเสาเข็มที่รัฐได้ตอกเอาไว้จะกลายเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ โดยการเติบโตอย่างเต็มศักยภาพและก้าวไปเป็นประเทศชั้นนำของโลก ด้วยความสามารถของประชาชนคนไทย เอกชนไทย รัฐบาลที่ทำงานสอดประสานกัน ก็คือการจะเห็นประเทศนี้ก้าวไปข้างหน้าเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของพี่น้องประชาชนทุกคนครับ ผมก็ขอฝากท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกในที่นี้ครับ ช่วยกันรับหลักการในวาระที่ ๑ เพราะพี่น้องประชาชนรอความหวังจากพวกเราอยู่ครับ ขอขอบคุณครับ

๑๒๕

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

พหุวิทยาการ ๖๒/๒

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล ครับ

นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : เรียนประธานสภาที่เคารพ
ณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ เขต ๓ พรรคก้าวไกล
ท่านประธานครับ เข้าใจเราฟัง Digital Wallet กันมาพอสมควรครับ สิ่งที่ผมจะอภิปราย
ต่อไปนี่ก็เป็นนโยบายเรื่องจริงของรัฐบาล เหมือนเดิมครับ ผมจะอภิปรายเรื่อง Soft Power
แต่ก่อนที่ผมจะเข้าสู่เนื้อหาจะครับ ผมขออนุญาต Recap สั้น ๆ เพื่อทบทวนให้พ่อแม่พี่น้อง
ประชาชนที่ติดตามอยู่ได้พอจะนึกออกว่า Soft Power ที่ ๑๐ เดือนที่ผ่านมาเป็นอย่างไร
แล้วรัฐบาลเพื่อไทยก็ตั้งใจจะหยิบนโยบาย Soft Power ขึ้นมาทำ เป็นนโยบายเรื่องจริงตัวหนึ่ง
ตอนแรกก็มีการตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ Soft Power ขึ้นมาคณะหนึ่ง นำโดยหัวหน้า
พรรคเพื่อไทยนะครับ จากนั้นก็มีประเด็นถกเถียงกันในสังคมครับว่า Soft Power คืออะไร
ก็มีการแลกเปลี่ยนความเห็นไปมาครับ แต่ถามว่าทุกวันนี้เรารู้หรือยังครับว่า Soft Power
ไทยคืออะไร จำได้ไหมครับว่าตอนนั้นมีข่าวว่ารัฐบาลเตรียมใช้เงินสูงถึง ๕,๐๐๐ ล้านบาท
เพื่อจะทำนโยบาย Soft Power แต่ทุกท่านลองหลับตานึกดูดี ๆ นะครับ ๑๐ เดือนที่ผ่านมา
เราเห็นผลผลิตใด ๆ จากนโยบาย Soft Power แล้วหรือยัง เราเห็นท่านภูมิธรรม ขอภัย
ที่เอียนาม ท่านไปถ่ายรูป Promote กับ Series Y เรื่องหนึ่ง เราเห็นท่านนายกรัฐมนตรี้
รวมถึงท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีด้วยนะครับ เดินทางไปทั่วโลกพร้อมกับ
เครื่องแต่งกายลายผ้าขาวม้า เราเห็นงานมหาสงกรานต์ ๑ งานที่ท้องสนามหลวง และอย่าง
นโยบายอย่าง OFOS : One Family One Soft Power ที่จะสร้างงาน ๒๐ ล้านตำแหน่ง
เพิ่มรายได้ครัวเรือน ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี วันนี้สร้างได้สัก ๑ ตำแหน่งแล้วหรือยัง
ที่นี้ไม่เป็นไรครับ ท่านคงจะลุกชี้แจง เหมือนเดิมครับ เราจัดตั้งรัฐบาลได้ช้า งบประมาณ
ปี ๒๕๖๗ มาช้า เรื่องนั้นไม่เป็นไร เตียวท่านคงชี้แจง -----

แต่ที่นี้ครับผมเข้าใจพวกท่านว่าท่านต้องการที่จะใช้ Soft Power เพื่อยกระดับเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับต้นทุนที่ประเทศไทยเรามีไม่ต่างจากที่เกาหลีทำได้ ญี่ปุ่นทำได้ ประเทศอื่น ๆ ทำได้นะครับ แต่ในมุมมองของผมนะครับ ที่ผมได้ลองไล่เลียงดูสิ่งที่ท่านทำมาเหมือนจะไม่มีผลงานนะครับ รวมถึงสิ่งที่ท่านกำลังจะทำที่ปรากฏในงบประมาณปี ๒๕๖๘ ผมก็ต้องบอกอย่างนี้นะครับว่า ความหลงใหลที่ท่านตามหาในทิศทางของท่านมันกำลังหลงทางอยู่ แต่ก่อนที่ผมจะอธิบายว่าท่านหลงทางอย่างไร ขออีกนิดหนึ่งครับ ให้ผมได้อธิบายว่าผมเข้าใจ Soft Power ในมุมมองของผมเป็นอย่างไร สำหรับผมนะครับ Soft Power มันคือเรื่องของความรู้สึก มันเป็นความรู้สึกที่คนไทยทุกคนต่างยอมรับในสิ่งนี้ มันเป็นความรู้สึกที่ชาวต่างชาติเขามองเข้ามาแล้วเขารู้ว่ากับมันครับ ต้องว่าถึงขั้นไหน คือเขาต้องว่าถึงขั้นเขาอยากจะเป็นคนไทย เขาอยากจะทำภาษาไทย เขาเห็นความรู้สึกแบบนี้แล้วเขาอยากจะทำสินค้าไทย เขาอยากจะทำเที่ยวประเทศไทย เขาอยากใช้ชีวิตแบบคนไทย หรือต่อให้เขาอยู่ที่ประเทศของเขา เขาก็อยากจะทำเสื้อผ้าต่าง ๆ จากประเทศไทย นี่คือความรู้สึกที่ผมมองว่ามันคือความหมายของ Soft Power แต่ถามว่าความรู้สึกนี้รัฐบาลได้หาเจอหรือยังครับ ท่านอาจจะเจอแล้วก็ได้ครับ บางอย่างอาจจะมียู่ออยู่แล้ว แต่ท่านอาจจะไม่กล้าที่จะยอมรับมัน ถ้าเรายังหาตรงนี้ไม่เจอผมคิดว่า Soft Power ที่กำลังทำอยู่ทุกวันนี้มันก็ยังมองไม่เห็นปลายทางอย่างที่ผมบอกไปครับว่า ท่านกำลังหลงทาง ผมแบ่งการหลงทางของท่านเป็น ๔ อย่าง ซึ่งผมก็จะไล่เรียงไปที่ละเหตุผลนะครับ

หลงทางแรกครับ คือหลงทางเพราะรัฐบาลไม่ได้เตรียมการบ้านมาก่อน (คิดไปทำไป) ท่านเปื้อนค่านี้นี้แต่มันก็เป็นแบบนั้น อย่างที่ผมบอกตอนแรกมีข่าวว่าท่านจะใช้เงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อทำ Soft Power ๑๑ ด้าน พวกผมในฐานะฝ่ายค้าน ฝ่ายตรวจสอบตามหาครับว่าท่านเอาเงินจากไหน ๕,๐๐๐ ล้านบาท เอาเงินจากไหน เอามาทำอะไร ทำไปหรือยัง สรุปว่าค้นไปค้นมาครับ ๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นแค่แผน เป็นแค่แผนที่ภาคเอกชนหน่วยงานต่าง ๆ เสนอ เสนอ เสนอเข้ามา แล้วก็รวมมาได้กลม ๆ ที่ ๕,๐๐๐ ล้านบาท แผนนี้ออกก่อนงบปี ๒๕๖๗ ตอนธันวาคมออกนะครับ แต่ท่านก็นำแผนนี้ไปบรรจุในงบปี ๒๕๖๗ ไม่ทัน แต่ไม่เป็นไรครับ ระหว่างทางแม้งบปี ๒๕๖๗ จะมาช้า ท่านนายกรัฐมนตรีก็มีการควักงบกลางออกมาบ้าง งบกลางปี ๒๕๖๗ นะครับ ยกตัวอย่างที่เห็นได้ชัดนะครับ อย่างงานมหาสงกรานต์ Water Festival สาดน้ำตลอดเดือน จำได้ใช่ไหมครับ งานนี้ที่มี

๑๒๗

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ชลิตา ๖๓/๒

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาถ่ายคลิบ มาตั้งแต่ต้นเดือนเมษายนเลยเพื่อจะมาสานน้ำ แต่ไม่เจอคนไทยสานน้ำแม้แต่คนเดียว งานนี้ละครับที่ท่านนายกรัฐมนตรีกวังบกลาง ออกมา ๑๐๔ ล้านบาท สูงมากนะครับ ๑๐๔ ล้านบาท ใน ๑๐๔ ล้านบาทนี้ ๗๒ ล้านบาท นำไปให้กับ ททท. และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดงานที่ท้องสนามหลวง และอีก ๓๒ ล้านบาท กระจายไปยัง ๑๖ จังหวัด ก็ไม่ได้ทั่วประเทศนะครับ กระจายไปยัง ๑๖ จังหวัด จังหวัดละ ๒ ล้านบาท ถ้ามว่าผลที่เกิดขึ้นได้ยกระดับเทศกาลใหม่ ไม่ครับ ๒ ล้านบาท มันก็เป็นเหมือนการจ่ายเงินเพิ่ม ยิง Ads โฆษณาเพียงเท่านั้น

อีกโครงการหนึ่งที่ผมบังเอิญพบเจอในเอกสารของกองทุนหมู่บ้าน นั่นคือ โครงการทำ Application OFOS ครับ Application OFOS โฆษณาให้พวกท่านนะครับ เป็น Application มือถือที่จะให้ประชาชนลงทะเบียนเลือก Soft Power ที่ถนัด ๓ ด้าน และท่านก็จะส่งหลักสูตร Course ต่าง ๆ ให้ประชาชนได้เรียน ผมเจอโครงการนี้ในกองทุนหมู่บ้านครับ ๙๖ ล้านบาท โครงการนี้อนุมัติไปแล้วในงบประมาณปี ๒๕๖๗ ที่เราหวัดกันอยู่ในสภา ล่าสุดผมเจอกองทุนหมู่บ้านครับ ถ้ามว่าโครงการนี้เป็นอย่างไรแล้วบ้าง Application เปิดตัวเมื่อไร กองทุนหมู่บ้านบอกว่า Applicaiton นี้ไม่ได้อยู่ที่เขาแล้ว Application นี้ไปอยู่ที่ DGA สำนักพัฒนารัฐบาลดิจิทัล แล้ว DGA ก็บอกเหมือนกันนะครับ ว่า Application นี้อยู่ที่เขานั่นละ แต่ใช้งบประมาณเพียงแค่ ๔๖ ล้านบาทเอง นี่ครับ นี่เป็น ๒ ตัวอย่างที่ผมอยากจะสื่อสารให้ท่านได้ทราบว่า รัฐบาลไม่ได้เตรียมการบ้านมาก่อน พอท่านไม่ได้เตรียมมาก่อน เงินไม่มี งานไม่ออก ท่านก็ต้องควักงบกลาง แล้วบางโครงการที่ท่านอยากทำเพราะว่า OFOS คือเรื่องจริง ก็ต้องพยายามหาช่อง หาขยับโยกไปโยกมาเพื่อให้งานมันออก ก็ไม่ต้องแปลกใจนะครับ ๑๐ เดือนที่ผ่านมาเราก็ยังแทบจะไม่เห็นอะไรจาก Soft Power

๑๒๘

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศรัณรัตน์ ๖๔/๑

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายณัฐพล โทวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : หลงทางที่ ๒ คือหลงทาง เพราะท่านเน้นจัดงานเป็นหลัก แน่นนอนครับผมเข้าใจพวกท่านนะครับว่า ท่านต้องการมีผลงานให้ประชาชนรู้สึกพอใจ ซึ่งนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่ดี Soft Power ก็ดี การจัดงาน Event Festival ต่าง ๆ คือมันวัดผลง่ายแล้วมันดูมีผลงาน มันมีภาพว่าท่านไปเปิดงาน อย่างที่ผมบอกช่วงเดือนเมษายนมีงานสงกรานต์ ช่วงเดือนมิถุนายนก็จะเห็นท่านเล่นใหญ่ กับงาน Pride ต่าง ๆ ทั่วประเทศ และปลายปีนี้ได้ไม่ยากนะครับ มันก็จะมีการแบบลอยกระทง งาน Countdown ปีใหม่ ก็เชื่อได้เลยว่างานพวกนี้จะถูกตีฟูขึ้นมา แต่มันมีงานอยู่ประเภทหนึ่งที่ผมกลัวว่ามันจะกลับมาอีกครั้ง งานแบบกินป่าท่องโก่มากที่สุดในโลก งานแบบใส่กางเกงข้างมากที่สุดในโลก งานแบบรำไหว้ครุมวยไทยมากที่สุดในโลก งานแบบนี้ครับ ผมกลัวว่ามันจะกลับมาอีกครั้ง ทำไม เพราะว่างานเหล่านี้มันถูกมองว่ามันเป็นงานด้าน Soft Power เพื่อการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งนะครับ ซึ่งเรื่องนี้ก็ต้องถามทาง ททท. ให้ชัดเจน นะครับว่า จะมีงานแบบนี้หรือไม่ ยิ่งในปีนี้ ททท. ได้งบเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ได้ ๖,๒๐๐ ล้านบาท แล้วเมื่อเข้าท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่างบประมาณด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท ททท. เอาไปเกินครึ่งนะครับเพื่อการ PR โฆษณาจัดงาน ซึ่งถ้า ททท. ท่านฟังอยู่ที่ชั้น ๓ ปี ๒๕๖๘ กรุณาเตรียมเอกสารชี้แจงให้ด้วยนะครับ เพราะที่ผ่านมาเรา เจอกันบ่อยมาก แต่รายละเอียดของท่านที่จะมอบให้ผมนี้มันขอยากมากจริง ๆ นอกจากงาน ในไทยนะครับ สิ่งที่เราเห็นจากนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ช่วงหลังมานี้ก็คือความพยายามของท่านนายกรัฐมนตรีที่จะดึงงานระดับโลกเข้ามาจัดในไทย Tomorrowland Formula One World Pride หมายเหตุนะครับ ยังไม่มีใคร Confirm มา ที่นี้พอพูดถึงงานเหล่านี้ครับ ผมก็อยากจะพูดถึงหน่วยงาน ๆ หนึ่ง TCEB ครับ สำนักจัดประชุมและนิทรรศการภายใต้ สำนักนายกรัฐมนตรี TCEB ปีนี้ได้งบประมาณอยู่ที่ ๘๘๘ ล้านบาท เพิ่มจากปี ๒๕๖๗ มา ๖๖ ล้านบาทนะครับ TCEB ก็เป็นหน่วยงานที่น่าเห็นใจสำหรับผมนะครับ ภารกิจหลักของ TCEB ก็คือเตรียมเอกสารเพื่อจะเดินทางไปดำเนินการ Bid ประมูลงานต่างชาติให้กับรัฐบาล ที่น่าเห็นใจคือปัจจัยอื่น ๆ ที่จะทำให้ประเทศไทยเราได้งานเหล่านี้มา มันไม่ได้อยู่ในมือของ TCEB ยกตัวอย่างให้ท่านได้เห็นภาพนะครับ อย่างงาน World Pride ตอนแรกมีข่าวว่าครับ รัฐบาลอยากจะจัดเป็นเจ้าภาพ World Pride 2028 ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ควักงบกลาง

๑๒๙

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศักรัตน์ ๖๔/๒

ออกไป ๒๑ ล้านบาท เพื่อให้ TCEB และภาคเอกชนที่ร่วม ๆ กันนี้ไปประมูลงานนี้ สรุปว่าเราโดนปฏิเสธนะครับ เราโดนปฏิเสธเพราะอะไร มันไม่ใช่เพราะว่าเราไม่มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเนอะครับ แต่เราโดนปฏิเสธเพราะว่ากฎหมายที่สนับสนุนส่งเสริมผู้มีความหลากหลายทางเพศของเรานี้ ณ เวลานั้นมันยังมีแค่สมรสเท่าเทียม แต่ประเทศอื่น ๆ ที่เสนอตัวเป็นเจ้าของภาพเช่นเดียวกัน เขามีกฎหมายลักษณะนี้มากกว่าเรา อีกเหตุผลหนึ่งที่เราถูกปฏิเสธก็เป็นเรื่องของการยอมรับด้านสิทธิเสรีภาพ ความหลากหลายต่าง ๆ มันก็เป็นเหตุให้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังไม่ยอมแพ้นะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็พยายามที่จะประมูลงานนี้ World Pride 2030 อีกครั้ง ซึ่งในงบประมาณปี ๒๕๖๘ ก็ตั้งบงขึ้นมา ๑๗ ล้านบาทเนอะครับ ผมชื่นชมความพยายามท่านนายกรัฐมนตรีเนอะครับ แต่ Movement เกี่ยวกับเรื่องนี้ผมไม่เห็นอะไรเลย นอกจากการ Sponsor งาน Pride ต่าง ๆ นานานะครับ ผมอยากจะบอกท่านอย่างนี้นะครับว่าการจะได้เป็นเจ้าของภาพ World Pride มันคงไม่ได้วัดกันด้วยจำนวน Pride Parade ในประเทศไทยเพียงอย่างเดียวเนอะครับ

สำหรับเรื่อง Event และ Festival นะครับ คือผมเข้าใจเนอะครับว่ามันเป็นนโยบายทางด้านการท่องเที่ยว เป็นทาง Soft Power นะครับ แต่คำถามผม ผมอยากตั้งไว้อย่างนี้ครับว่า เราต้องการปกป้องประเทศไทยด้วยงานเหล่านี้ให้โลกรู้จักประเทศไทย แต่ระหว่างการปกป้องประเทศไทยด้วยงานไทย ก็กับการปกป้องประเทศไทยด้วยงานต่างประเทศ แบบไหนมันจะตอบโจทย์การท่องเที่ยวในระยะยาว และแบบไหนมันจะช่วยสร้าง Soft Power ให้กับประเทศไทยมากกว่ากัน

หลงทางที่ ๓ นะครับ คือหลงทางในการจัดสรรงบประมาณลงไปในแต่ละรายอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ท่านกำลังทำ มันเป็นการจัดสรรแบบผิดฝาผิดตัวเนอะครับผมยกตัวอย่างเพื่อให้ท่านเห็นภาพชัด ๆ เลยดีกว่า อย่าง Soft Power ด้านอาหารก็มีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หากท่านยังอยู่ชั้น ๓ นะครับ ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ Soft Power ด้านอาหารเนอะครับ ก่อนที่ผมจะลงเนื้องบ ผมอยากให้ทุกท่านนึกภาพถึงอาหารเกาหลีเนอะครับ อาหารเกาหลีจริง ๆ แล้วความหลากหลายมันไม่ได้เท่ากับอาหารไทยเนอะครับ รสชาติมันก็คล้าย ๆ กัน ส่วนผสมหลักก็โคชูจัง น้ำมันงา -----

แต่ที่นี้สิ่งที่เกาหลีเขาทำกับอาหารเขาคือเขาทำอะไรครับ เขาใส่ Content ใส่ความบันเทิง แล้วเขาก็สื่อสารสิ่งเหล่านั้นผ่านสื่อต่าง ๆ Platform ต่าง ๆ ไปทั่วโลก ทำให้คนบราซิลอยู่ บราซิลอยากกินอาหารเกาหลีแบบนี้ครับ นี่คือ Soft Power นี่คือนี่ที่เขาทำเขาใช้ Content ตรงนี้ในการทำ แต่สิ่งที่รัฐบาลกำลังจะทำกับอาหารไทยครับ คือท่านกำลังจะโยนงบลงไป ๔๖๘ ล้านบาท เพื่อทำโครงการ ๑ หมู่บ้าน ๑ เซฟ แล้วในปี ๒๕๖๘ นี้จะครบ ๔๖๘ ล้านบาท ของปี ๒๕๖๘ ตัวชี้วัดก็คือผลิตเซฟ ๑๗,๔๐๐ คน คำถามของผมคือในปีหน้าท่านก็จะตั้ง แบบนี้อีกจนกว่าจะผลิตเซฟได้ครบทุกหมู่บ้านทั่วประเทศแบบนี้หรือครับ ซึ่งถ้าตามข้อมูล ของกองทุนหมู่บ้านเรามี ๗๕,๐๐๐ หมู่บ้านนะครับ แต่คำถามที่สำคัญกว่า คือโครงการ ลักษณะนี้มันเป็นการสร้าง Demand ให้กับอาหารไทยอย่างไรมันเป็นการสร้าง Soft Power ให้กับอาหารไทยอย่างไรนะครับ สำหรับผมอาหารไทยผมคิดว่าคนต่างชาติตอนนี้รู้จักอาหาร ไทยอยู่ในระดับที่มาก ๆ แล้วนะครับ แล้วก็ตัวร้านอาหารไทยเองที่มีอยู่ทั่วโลก ผมคิดว่า ชาวต่างชาติก็สามารถเข้าถึงอาหารไทยได้ง่ายนะครับ ถ้าเป็นผมกับเงินจำนวนนี้ ผมก็คงเอาไป ทำ Content นะครับ สื่อสารอาหารไทยออกมาใหม่ เล่าเรื่องประวัติศาสตร์ เล่าเรื่องเชิง วิชาการ เล่าเรื่องความบันเทิง เล่าอะไรก็ได้ผ่านสื่อต่าง ๆ ใหม่ เพื่อสร้าง Demand ให้กับอาหารไทย มากกว่าที่ผมจะมาเพิ่มเซฟทุกหมู่บ้านในลักษณะนี้นะครับ

อีกตัวอย่างหนึ่งครับ คือตัวอย่างของ Soft Power ด้านกีฬาครับ ในปีนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยท่านก็ตั้งโครงการใหม่ขึ้นมา ชื่อโครงการว่า โครงการการยกระดับ กีฬามวยเพื่อสร้างมูลค่าเศรษฐกิจและเผยแพร่วัฒนธรรมสู่สากล ท่านขอมาประมาณ ๙๐๐ ล้านบาท ท่านได้รับอนุมัติไป ๖๔๔ กว่าล้านบาท ประเด็นอยู่ตรงนี้นะครับ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ของก้อนนี้คือ ๔๗๓ ล้านบาท มันถูกใช้ไปกับการ PR ประชาสัมพันธ์มวยไทย Soft Power แล้วก็ถูกใช้ไปกับการจัดงานแข่งขันมวยไทย ทั้ง ๒ โครงการนี้ชื่อคู่ต่างนะครับ แต่ในความคิด ผมนะ มันก็เหมือนกับการเชิญชวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาประเทศไทย ชื่อตัวเข้าชม มวยไทย แล้วก็เชิญชวนชาวต่างชาติให้ซื้อ Course เรียนชกมวยไทยแล้วก็กลับไป จบ คือโครงการลักษณะนี้มองอย่างไรมันก็คือการหารายได้จากการท่องเที่ยวหน้าครับ มันเป็นการเสริมสร้าง Soft Power ของมวยไทยอย่างไร มันทำให้คุณค่าของมวยไทยเพิ่มอย่างไร และมันต่างจากโครงการ Amazing มวยไทย Experience ของ ททท. ที่ของบมาทุกปี อย่งไรนะครับ ตัวผมเองนะครับ ผมพูดตรงนี้ว่าผมไม่ได้มีความรู้เรื่องมวยไทย แต่ผมเล่า

อย่างนี้นะครับ ตอนผมเป็นเด็ก พ่อแม่ผมก็ส่งผมไปเรียนเทควันโดเพื่อให้มีวิชาป้องกันตัว ทุกวันนี้พ่อแม่ผู้ปกครองก็ยังคงส่งลูกหลานไปเรียนเทควันโดอยู่เลย ผมคิดว่าตราบดีที่เราคนไทย พ่อแม่ผู้ปกครองหรือลูกหลานเรายังไม่มีความอยากเรียนมวยไทย อันนี้นะครับมันคือตัวบ่งชี้ว่า Soft Power มวยไทยเรามันไปผิดทางนะครับ อันนี้มันเป็น ๒ ตัวอย่างนะครับ ด้านอาหารกับด้านกีฬา จริง ๆ ก็อาจจะมีด้านอื่น ๆ ด้วยที่ท่านระบุมานะครับ ผมแค่ออยากชี้ให้เห็นว่าแต่ละอุตสาหกรรม คือคนที่กำหนดนโยบาย ต้องรู้ว่าแต่ละอุตสาหกรรม Stage ในการเติบโตของมันมันอยู่ตรงไหน เพื่อที่ท่านจะได้จัดสรรถูกว่าท่านควรลงทุนด้าน Supply สร้าง Ecosystem หรือว่าลงทุนด้าน Demand เพื่อหา Content ใหม่ ๆ สื่อสารมันออกไปมากกว่า เพราะถ้าเป็นการจัดสรรแบบนี้ แบบไร้ทิศทางนะครับ อย่าว่าแต่ตามหา Soft Power เลยครับ แค่ว่ายกระดับอุตสาหกรรมมันไปอีกขั้น ผมว่ามันก็อาจจะเกิดได้ยากนะครับ

ผ่านไป ๓ หลงทางนะครับ หลงทางที่ ๔ คือความหลงทางที่เกิดจากการไม่เข้าใจกันระหว่างรัฐบาลและหน่วยราชการ ในความเป็นจริงนะครับ Soft Power ก็ไม่ได้เป็นนโยบายใหม่เสียทีเดียวนะครับ แต่ก็ป็นนโยบายที่สืบเนื่อง ไม่เรียกว่าสืบเนื่องก็ได้ เป็นนโยบายที่รัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ ก็เคยทำมาแล้วครั้งหนึ่ง ทำเพื่อการท่องเที่ยวเป็นหลักนะครับ แต่ในเมื่อพรรคเพื่อไทยหยิบสิ่งนี้ขึ้นมาเพื่อจะทำก็ไม่ใช่ไรนะครับ แต่การที่ท่านทำมันนะครับ อยู่ดี ๆ ท่านก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เชิญภาคเอกชน เข้ามาร่วม เรียกหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาร่วม บางหน่วยงานก็เคยทำเรื่องนี้มาก่อน เขาก็พอเข้าใจได้ปรับตัวได้นะครับ บางหน่วยงานที่ไม่เคยทำเรื่องนี้เลยก็ถูกเรียกเข้ามา แล้วก็มีความกลัวกันขึ้นนะครับ -----

ความลึกลับแรกที่เกิดขึ้นก็คือการที่ท่านไม่มีเจ้าภาพที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะดูแลเรื่องนี้ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ Soft Power นะครับ โดยตำแหน่งท่านเป็นที่ปรึกษา นะครับงบประมาณท่านไม่มี จะสั่งการเต็ม ๆ จริง ๆ ก็ไม่ค่อยได้ นะครับ ท่านจะส่งผ่านโครงการไหน ท่านก็ต้องใช้หน่วยรับงบประมาณปกติให้เขาปรับโครงการเดิม เขียนโครงการให้สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านเสนอนะครับ ประเด็นมันอยู่ที่ว่า ๑๐ เดือนนะครับที่ท่านไม่รอ แต่ ๑๐ เดือนผ่านมาแล้ว แล้วเรื่องนี้มันเป็นนโยบายเรื่อตรงของท่านนะครับ วันนี้เราได้ยินคำว่า THACCA เยอะมากนะครับ THACCA ก็คือจะเป็นหน่วยงานเจ้าภาพตามกฎหมายใช่หรือไม่ครับ แต่ว่า พ.ร.บ. THACCA มากี่โมงครับ นี่ครับมันคือความลึกลับแรก ด้านบทบาท อำนาจหน้าที่

อีกความลึกลับหนึ่งครับ ก็คือความลึกลับด้านงบประมาณ ความไม่ชัดเจนของพวกท่าน ท่านระบุหน่วยงานไม่ครบ หรือกำหนดโครงการไม่ดีอะไรต่าง ๆ นานา หน่วยงานราชการต่าง ๆ หน่วยรับงบประมาณเขาก็จะทราบเพียงแค่ว่า Soft Power คือนโยบายของรัฐบาลนะ Soft Power คือนโยบายของรัฐบาล สิ่งที่เขาทำคือเขาทำอะไรครับ เขาก็ปรับโครงการเดิมครับ เขียนโครงการใหม่ขึ้นมาครับ โดยห้อยคำว่า Soft Power สร้างสรรค์ เศรษฐกิจฐานรากสร้างสรรค์ ประมาณนี้ขึ้นมา ซึ่งอย่างที่ สส. ศิริกัญญาพูดไปนะครับ ค่าของงบประมาณด้าน Soft Power ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่สำนักงบประมาณก็ตัด ตัด ตัด ลงมาจนเหลือ ๕,๒๐๐ ล้านบาท แต่ใน ๕,๒๐๐ ล้านบาทนี้ นะครับ ผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่ามีโครงการที่ห้อยคำว่า Soft Power มา แต่ในรายละเอียดนี้ น่าจะไม่ใช่ Soft Power เลย ยกตัวอย่างบนสไลด์เห็นนะครับ ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อน Soft Power ด้วยเครื่องหมายรับรองข้าวหอมมะลิไทยของกระทรวงพาณิชย์ โครงการ Soft Power ปลั่งสื่อสารเสริมสร้างคุณธรรมสังคมไทย โครงการส่งเสริม Soft Power อาชีวศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ผมอยากจะอธิบายให้ท่านว่ามันคือ Soft Power อย่างไร แต่ผมก็ตอบไม่ได้จริง ๆ ถ้าหากกระทรวงต่าง ๆ จะชี้แจงให้ได้นี้ผ่านรัฐมนตรีของท่านก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง นะครับ

นอกจากนี้ครับ มันก็จะมีโครงการอีกแบบหนึ่งที่เป็นโครงการ Soft Power ดูแล้วเป็น Soft Power นั่นละ แต่มันดูเป็นหน่วยงานที่ไม่ได้ผ่านคณะกรรมการยุทธศาสตร์ ออกนะ ผมยกตัวอย่างนะครับ มันมีโครงการส่งเสริม Soft Power เพื่อการท่องเที่ยวตลาดคุณภาพสูงของ อพท. องค์การพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว แล้วก็มีการมวยไทย

Soft Power อีกอันหนึ่ง แต่เป็นของกรมพลศึกษา ชื่อโครงการดูสอดคล้องกับ Soft Power แต่กรมพลศึกษากับ อพท. ถ้าข้อมูลผมไม่ผิด ๒ หน่วยงานนี้ท่านไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการ ยุทธศาสตร์ Soft Power และถ้าเราเอา ๕,๒๐๐ ล้านบาทของ Soft Power มากางออก มันก็จะพอมองออกว่างบประมาณด้าน Soft Power มันไปกระจุกอยู่ที่กระทรวงใดบ้าง มันก็พอจะเดาได้ว่า Soft Power ของท่านมันไปอยู่ด้านใดบ้าง ตัวเลข ๕,๒๐๐ ล้านบาท ถ้ามามีก็โครงการที่ออกมาจากคณะกรรมการยุทธศาสตร์ Soft Power แล้วมีก็โครงการที่ หน่วยงานต่าง ๆ เขียนขึ้นมาเอง แล้วมีก็โครงการที่เพียงแค่ออกมาว่า Soft Power ตัวเลข ๕,๒๐๐ ล้านบาท ในเล่มนี้เมื่อเข้าเขียนไว้ว่า งบประมาณด้าน Soft Power ๔,๙๐๐ ล้านบาท เป็นไปได้ไหมว่ามันมีการลักลั่นในงบประมาณเกิดขึ้น ในเรื่องนี้ผมก็ขอตั้งข้อสังเกต ผากไปยังกรมการงบประมาณเลยว่า ในปีนี้ถ้าท่านพบโครงการที่ห้อยคำว่า Soft Power มา แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับท่านต้องตัดนะครับ แล้วถ้าหากท่านพบโครงการที่เป็น Soft Power แต่ไม่ได้ผ่านคณะกรรมการยุทธศาสตร์ออกมา ผมคิดว่าท่านก็ควรจะตัดเหมือนกัน เพื่ออะไร เพื่อให้งานของคณะกรรมการที่รัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีท่านอุตสาหกรรมตั้งขึ้นมา ให้งานเขามีความหมาย เพื่อให้งบประมาณด้าน Soft Power มัน Lean แล้วตอบโจทย์ ไม่ใช่ปล่อยยั้งบวม แล้วทิศทางมันจะดูบวมไปเรื่อย ๆ ถ้าเราไม่จริงจังกับเรื่องนี้ครับ

ท่านประธานครับ อันนี้ก็ เป็น ๔ เหตุผลที่ผมพยายามจะชี้ให้เห็นว่า Soft Power ของรัฐบาลหลงทางอย่างไร แต่ ๔ เหตุผลนี้มันก็มาจากการวิเคราะห์ข้อมูล เท่าที่ผมเห็นนะครับ ผมเป็นคนวงนอก ผมไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการยุทธศาสตร์ใด ๆ เลย ในความเป็นจริงอาจจะมีเรื่องดี ๆ อยู่ในนั้นก็ได้อะไร แต่ผมมีอาจยังรู้ได้เลยนะครับ ดังนั้น ผมก็อยากให้ทุกท่านอย่าได้คิดว่า ผมและพรรคก้าวไกลเราขัดขวางเรื่องนี้ พวกเราเอง ก็อยากเห็นอุตสาหกรรมต้นทุนของเรามีทุนถูกยกระดับด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้มันมี มูลค่าเพิ่มเช่นเดียวกัน

ในการนี้พวกเราก็มีข้อเสนอแนะครับ ข้อเสนอนี้ก็จะเป็นข้อเสนอขั้นพื้นฐานสุด ๆ พื้นฐานมาก ๆ ที่เราเชื่อมั่นว่าจะช่วยลดล็อกความสร้างสรรค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมไหนก็ตาม ผมขอเสนอโมเดลนะครับ Model นี้ชื่อว่า CEA Model CEA ชื่อเหมือนสำนักงานเศรษฐกิจโครงสร้างที่ทำงานด้านนี้มานาน C ตัวแรก Core Value ความสร้างสรรค์มันจะไม่เกิด ถ้าเราหา Core Value ของมันไม่เจอ วิธีการที่ง่ายที่สุดครับ ปรับทัศนคติของตัวเอง หยุคครอบ หยุคนำคุณธรรมอันดีที่ท่านอาจคิดขึ้นมาเองมาครอบมันไว้ ซึ่งถ้าท่านปรับทัศนคติของตัวเองได้นะครับ กฎหมาย สวัสดิการ การส่งเสริมต่าง ๆ มันจะตามมาเองเลยครับ โดยที่เราไม่ต้องใช้พลังทางการเมืองใด ๆ เลย E คือ Ecosystem เศรษฐกิจระบบใดก็ตาม มันไม่เกิดแน่นอนถ้า Ecosystem มันไม่เอื้ออำนวย Ecosystem มันก็พูดได้หลายอย่าง โครงสร้างพื้นฐาน การลงทุนที่เป็น Hard Infrastructure นะครับ Soft Loan ใช้หมดนะครับ แต่ผมจะพูดเรื่องหนึ่ง คือเรื่อง Upkill Reskill ของพวกท่านนั่นแหละครับ จริง ๆ มันเป็นนโยบายที่ดี แต่ผมติดอยู่นิดเดียวตรงที่ว่าเราควรจะให้อิสระกับประชาชนให้เขาเลือกสิ่งที่เขาเรียนรู้ การที่ท่านจัดทำหลักสูตรให้ มันก็เหมือนกับการไปครอบความสร้างสรรค์ไว้อยู่ดี อันนี้ก็เป็นด้าน Ecosystem ที่อยากจะพูดถึง A คือ Agency ในเรื่องนี้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้ควรจะทำอะไร อย่างแรกเลยก็ต้องมีหน่วยงานมาเป็นเจ้าภาพในเรื่องนี้ที่จะ Clear ความสับสนในบทบาทของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งความเห็นผมก็คือ CEA นั้นแหละควรจะถูกยกระดับขึ้นมาเพื่อเป็นแม่ข่ายด้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย และอีกอย่างหนึ่งที่ยังอยากจะเสนอก็คือ ผมเสนอให้มีแผนบูรณาการงบประมาณแบบบูรณาการ แต่ผมจะไม่เรียกแผนบูรณาการ Soft Power ผมขอเรียกว่าแผนบูรณาการยกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทย พูด Model CEA นี้ไป หลายท่านนั่งฟังอาจจะบอกว่าก็ธรรมดาใครก็พูดได้ใช่หรือไม่ครับ แต่ที่นี้เรื่องธรรมดาต่าง ๆ แบบนี้ครับ ประเด็นก็คือมันมักจะไม่ค่อยเกิดในประเทศไทย ไม่รู้ว่าทำไม ผมเหลือเวลาไม่มาก

สุดท้ายนี้แนะครับท่านประธาน เพื่อสรุปทั้งหมดอีกครั้ง Soft Power จะไม่เกิด ถ้าเรายังหาความรู้สึกอันน่าหลงใหลที่เราคนไทยและคนต่างชาติต่างยอมรับมัน อันนั้นยังไม่เจอ Soft Power จะไม่เกิดเช่นเดียวกันถ้ารัฐบาล หน่วยงาน หรือแม้แต่ผู้ประกอบการเองยังคงมองว่ามันเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งเพื่อหารายได้จากการท่องเที่ยว และ Soft Power ก็จะไม่เกิด ถ้าคนที่กำลังทำมันอยู่มอง Value Chain มอง Stage ของแต่ละอุตสาหกรรม

ไม่ออก ท่านก็จะจัดสรรงบประมาณไม่ถูกนะครับ เรื่องนี้มันยังไม่สายเกินไปนะครับ เพราะประเทศอื่นที่เขาสำเร็จด้าน Soft Power เขาก็ใช้เวลาเป็นสิบ ๆ ปี ผมหวังว่าการอภิปรายของผมในครั้งนี้จะทำให้เราทุกคนไม่เพียงแต่ฝ่ายค้านหรือรัฐบาลรวมถึงประชาชนได้เข้าใจ Soft Power มากขึ้น เพื่อที่เราจะได้หาทางปลดล็อกความสร้างสรรค์นั้นออกมา เพื่อที่อุตสาหกรรมของเราจะถูกยกระดับด้วยความสร้างสรรค์ แล้ววันหนึ่ง Soft Power มันจะเกิดเองโดยที่ไม่ต้องให้ใครมากำหนดมาบอกว่ามันคืออะไร ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านวิสารระติ เตชะธีราวัฒน์ เชิญครับ

นางสาววิสารระติ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาววิสารระติ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ เขต ๔ พรรคเพื่อไทย วันนี้ดิฉันจะมาขอเล่าให้ทุกท่านเห็นความจำเป็นในการจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๖๘ ในส่วนของงบกลางและงบบูรณาการดังนี้ อยากจะให้ทุกท่านเห็นว่ามันจำเป็นกับประเทศเราอย่างไร และมันจะยกระดับคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนอย่างไร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นดิฉันขอเริ่มต้นจากความเข้าใจผิดของหลาย ๆ กลุ่ม หลาย ๆ ฝ่ายหรือบางคนเองเกี่ยวกับงบประมาณ ๒ ก้อนนี้ก่อนค่ะ ดิฉันมองว่าความเข้าใจผิดหลัก ๆ ในหัวเรื่องนี้มี ๒ เรื่องที่สำคัญค่ะ

เรื่องแรก ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับงบกลางที่หลาย ๆ ท่านมักจะถูกเข้าใจผิดว่าเป็นกระเป๋าสตางค์ของท่านนายกรัฐมนตรี อยากจะหยิบใช้อะไร จะหยิบใช้เมื่อไรจะเบิกจ่ายเมื่อไรก็ได้ ซึ่งนี่เป็นความเข้าใจผิดและมันส่งผลในการจัดสรรงบประมาณที่มีความจำเป็นในการขับเคลื่อนประเทศและถูกมองว่ามันขาดความชอบธรรม

๒. ความเข้าใจผิด ที่ท่านเข้าใจผิดเกี่ยวกับงบประมาณการนั้น มันถูกวาดภาพว่างบนี้มันมีแผนการที่ซ้ำซ้อนและไร้ทิศทาง วันนี้ดิฉันอยากจะขอให้ทุกท่านมาปรับความเข้าใจใหม่ อยากจะให้ทุกท่านดูว่าจริง ๆ แล้วงบกลาง ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทมันมีงบแล้วก็มี Fixed cost ที่เป็นรายการที่ชัดเจนอยู่แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีเองไม่มีอำนาจสั่งจ่ายใด ๆ ดังนั้นบางท่านที่บอกว่างบกลาง ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นกระเป๋าสตางค์ของท่านนายกรัฐมนตรี เป็นเหมือนการตีเช็คเปล่า มันเป็นการกล่าวหาที่เกินจริง อยากจะให้ทุกท่านเข้าใจใหม่ งบกลางมาคู่ไปพร้อม ๆ กัน ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แบ่งออกเป็น ๑๒ รายการ แล้วแต่ละรายการเป็นค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ ๖ รายการ ตั้งไว้ที่จำนวน ๕.๔๙ แสนล้านบาท เรามาดูกันก็จะมีเงินเบี้ยหวัด เงินบำเหน็จบำนาญ เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐขอสไลด์ต่อไปด้วยค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : เงินเดือนเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ เงินสมทบลูกจ้างประจำ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายตามสิทธิและสวัสดิการของบุคลากรตามกฎหมายที่เขากำหนดไว้ อีกส่วนหนึ่งมันเป็นส่วนก้อนใหม่ที่เป็นรายการค่าใช้จ่ายสำหรับภารกิจพื้นฐานและยุทธศาสตร์ อันนี้เป็นโครงการใหม่ภายใต้รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ที่จำเป็นจะต้องดำเนินการมาตรการเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และกระจายเม็ดเงินลงไปในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรักษาระดับการบริโภคและการลงทุนในประเทศ พี่น้องประชาชนจะสามารถมีสภาพคล่องในการดำรงชีพและประกอบอาชีพ และรักษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วย งบประมาณตรงนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑.๕ แสนล้านบาท คืองบประมาณอย่างที่ทุกคนพูดถึงกัน ในส่วนของโครงการ Digital Wallet ซึ่งถ้าทุกท่านได้ลงพื้นที่ไปสัมผัสพูดคุยกับพี่น้องประชาชนแล้ว พี่น้องประชาชนตั้งตารอ และเขาให้ความเชื่อมั่นว่างบประมาณตรงนี้จะ เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ และทำให้ประเทศไทยเราสามารถมีเศรษฐกิจกลับมาคึกคักได้อีกครั้ง ดุรวม ๆ เร็ว ๆ แล้วงบที่กล่าวมาแล้ว ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท รวบรวม ๆ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นงบประมาณในส่วนของบุคลากรภาครัฐทางเศรษฐกิจ และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจค่ะ อย่างไรก็ตามดิฉันก็ไม่ได้ปฏิเสธว่า มันไม่มีงบกลางตรงไหนเลยที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะสามารถเบิกจ่ายได้

ด้วยตัวเอง มีคะ มั่นมิ่งบกลางที่เรียกว่ารายการเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินและจำเป็น เอาไว้ใช้
 จ่ายในช่วงที่มีวิกฤติหรือภัยพิบัติต่าง ๆ งบก่อนนี้มีราว ๆ อยู่ที่ ๙.๕ หมื่นล้านบาท และดิฉัน
 อยากจะบอกว่างบส่วนนี้เป็นงบที่มีการตั้งเอาไว้ในทุก ๆ รัฐบาลที่ผ่านมา แล้วทั่วโลก
 ทุกประเทศก็มีการกันงบตัวนี้ไว้เช่นกันคะ อยากจะให้ดูที่กราฟคะ รายการเงินสำรองจ่าย
 กรณีฉุกเฉิน เป็นจำนวนเงินที่ลดจากปีก่อนแล้ว ถ้าเทียบกับสัดส่วนของงบประมาณ
 รวมทั้งหมดงบประมาณก่อนนี้จะอยู่ที่ ๒.๕๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด
 ในการจัดสรรงบประมาณ อย่างน้อยก็น้อยที่สุดในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมาแน่นอนคะ ดังนั้น
 ถ้าจะมองเป็นมิติตัวเลขจะดูว่างบกลางปี ๒๕๖๘ สูง แต่ถ้ามองในมิติอื่น ๆ มิติในมุมมองของ
 พี่น้องประชาชน เราจะรู้ว่างบตัวนี้มันจำเป็นและเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาปากท้อง
 มองในมิติสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ ก็จะทำให้มันสำคัญกับการตั้งงบประมาณตรงนี้
 ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอย่างเร่งด่วน หรือมองในมิติการจัดทำงบประมาณประเทศ
 เราจะเห็นความพยายามครั้งนี้ว่า เราจะพยายามทำงบประมาณที่สอดคล้องกับภารกิจและ
 นโยบาย และความพยายามที่เราตั้งงบประมาณให้เหมาะสมกับสถานการณ์มากที่สุด
 วันนี้เราได้ลดการใช้งบประมาณอย่างไม่จำเป็นให้มันน้อยที่สุดแล้ว ข้อมูลเหล่านี้เราสามารถพูด
 เต็มปากได้เลย จะมีงบสักกี่ก้อนที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะพอส่งจ่ายตามอำนาจหน้าที่ที่จะต้อง
 ดูแลพี่น้องประชาชนอย่างเร่งด่วนและเฉพาหน้า นั่นก็คืองบฉุกเฉินและจำเป็นนี้เอง
 และตัวเลขนี้ ก็สามารถบอกเราได้ว่ารัฐบาลตั้งใจอย่างชัดเจน เพื่อจะให้งบตัวนี้ลดน้อยลงแล้ว
 และเหลือไว้เฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น -----

นอกจากนี้การเบิกจ่ายงบกลางมันต้องดำเนินการตามระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องจะต้องชี้แจงเหตุผล ดูว่าจะเอาไปใช้แก้ไขสถานการณ์ที่กระทบต่อความสงบ ให้เกี่ยวข้องกับ ความมั่นคงของรัฐ หรือจะช่วยบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติคะ ทุกอย่างมันต้องชี้แจง ด้วยเหตุผล ดังนั้นในส่วนของขั้นตอนการอนุมัติงบกลางจะขึ้นอยู่กับจำนวนวงเงินที่ใช้คะ ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท จะเป็นอำนาจของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เกินกว่า ๑๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี แต่ถ้าเกินกว่า ๑๐๐ ล้านล้านบาท จะต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีคะ ต้องบอกว่าในฐานะที่ดิฉันเองเป็น สส. เขต ได้ลงพื้นที่ ได้คุยกับพี่น้องประชาชนคะ ดิฉันเห็นว่า งบกลางมีความสำคัญมากโดยการแก้ปัญหา เฉพาะหน้า อย่างเช่น จังหวัดเชียงรายของดิฉันเองคะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภัยแล้ง น้ำท่วม ไฟป่าหรือว่าหมอกควันต่าง ๆ ที่กระทบการหายใจของพี่น้องประชาชน งบกลางที่เพียงพอ และใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนได้ อย่างทันที่วงที่คะ เรามาดูกันในส่วนของงบประมาณการนะคะ ปัญหาใหญ่ของประเทศเราคือ การบริหารแบบแยกส่วนคะ ขาดการประสานงานกัน วันนี้เราสูญเสียความสามารถในการ แข่งขันขึ้นเรื่อย ๆ เราต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน สอดประสานกัน และมุ่งที่จะสร้างการเติบโต แบบตรงจุด แล้วก็ตรงเป้าหมายคะ ประเทศเราจึงจำเป็นต้องมีนโยบายขับเคลื่อนพันธกิจ หรือที่เรียกว่า Mission Oriented Policy การแก้ไขจะต้องแก้ปัญหาแบบบูรณาการ หลายหน่วยงานคะ เพราะภารกิจใหญ่ ๆ ภารกิจหนึ่งมันไม่สามารถจะวางงอบอยู่ที่กระทรวงใด กระทรวงหนึ่งได้ มันต้องเป็นการทำงานร่วมกันคะ ดังนั้นนี่เองคือความจำเป็นของงบบูรณา การที่หลายคนปรามาสว่ามันทับซ้อน มันไม่จำเป็นคะ วันนี้เราชัดเจนในการจัดการปัญหา หนึ่ง หรือถ้าจะทำพันธกิจหนึ่งให้สำเร็จได้ มันต้องใช้ความชำนาญจากหลาย ๆ ด้านคะ ทุกคนต้องมาช่วยกัน อาศัยความคิด มองโลกแบบเป็นองค์รวมคะ แล้ววันนี้เลยปฏิเสธไม่ได้ ว่าถ้าเราจะต้องการทำให้ประเทศเดินหน้าต่อไปนั้น งบบูรณาการเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงและ ปฏิเสธไม่ได้ ยกตัวอย่างภาคอุตสาหกรรมคะ การมีงบบูรณาการที่ดีและเป็นระบบจะทำให้ ประเทศเรานั้นมีนโยบายอุตสาหกรรมหรือ Industrial Policy ที่มุ่งเป้าชัดเจนและเท่าทัน โลก เพื่อทำให้เราสามารถจะเกาะเกี่ยวอยู่กับห่วงโซ่อุปทานโลกได้อย่างแข็งแรง ไม่เพียง เท่านั้นคะ มาดูนโยบายอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในโลกของเรา มันมีแบบอย่าง ตัวอย่างมากมาย เราจะพบว่ามันมีงบการจัดสรรบูรณาการทั้งสิ้นเพื่อที่จะขับเคลื่อนประเทศในแบบ Mission

Oriented ที่ประเทศเรากำลังทำอะ อย่างปี ๒๕๖๕ ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ออกแบบ CHIP's and Science Act ขึ้นมาเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรถ Chip คอมพิวเตอร์ เป็นเงินประมาณ ๒๘๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ มากทีเดียว ถ้าคิดเป็นเงินไทยอยู่ที่ ๑๐ ล้านล้านบาท จีนเช่นกันค่ะ เขามองเห็นอนาคตที่จะลงทุนในอุตสาหกรรม EV มากมาย มหาศาล หรือสหภาพยุโรปเองเขาก็อัดฉีดเงินจำนวนมากเพื่ออุตสาหกรรมอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมค่ะ ตัวอย่างเหล่านี้จะทำให้เราเห็นว่าบูรณาการมันไม่ใช่เรื่องปกติ แต่มันเป็นเรื่องจำเป็นในการผลักดันนโยบายให้ประเทศไทยเราเติบโตเท่าทันโลก และยังคงขีดความสามารถในการแข่งขันไว้ด้วย เป็นที่ชัดเจนค่ะว่านโยบายที่จะเป็นศูนย์กลางผลิตรถยนต์ แห่งอนาคต Future Mobility Hub ของรัฐบาลท่านเศรษฐา ทวีสิน เรากำลังจะมุ่งนำพา ประเทศของเรากลับไปสู่พื้นที่ที่เท่าทันคนอื่นค่ะ เรากำลังจะทำให้ประเทศเราเป็นที่ต้องการ ของตลาดโลก พื้นความสามารถในการแข่งขันของประเทศขึ้นมาได้อีกครั้งหนึ่ง การจัดสรร งบประมาณสะท้อนความต้องการนี้อย่างชัดเจน ดังนั้นถ้าเราเห็นจากงบประมาณค่ะ งบประมาณพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขยับเพิ่มจาก ๓.๗ พันล้านบาท มาเป็น ๘.๗ พันล้านบาท ในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ จะสะท้อนความจริงว่ารัฐบาลชุดนี้ จะนำพาประเทศของเราออกจากพันธนาการของความสามารถในการแข่งขันที่ลดถอยลงไป เรื่อย ๆ ทางรัฐบาลท่านนายกเศรษฐาเองก็ยังมีนโยบายอุตสาหกรรมมุ่งเป้าที่ชัดเจน -----

อย่างอุตสาหกรรม รถยนต์ไฟฟ้า Future Ev Industry นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร หรือ Food And Agriculture Hub และการพัฒนา Semiconductor ซึ่งประกอบไปด้วย อุปกรณ์อุตสาหกรรม Chip คอมพิวเตอร์ภายใต้ร่มของ Digital Economy Hub ที่ประกาศไว้ในงาน Thailand Vision Ignite Thailand ซึ่งงบประมาณการลักษณะนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญให้รัฐบาลได้เดินหน้าประเทศไทยไปตามกรอบแนวนโยบายทางเศรษฐกิจที่กำหนดขึ้น

นอกจากนี้งบประมาณที่เกี่ยวข้องในพื้นที่โดยตรง ในส่วนของแผนบูรณาการการท่องเที่ยว ซึ่งตั้งงบไว้ที่ ๘,๐๐๐ ล้านบาท โดยงบประมาณนี้จะมีการจัดสรรลงในจังหวัดต่าง ๆ เมืองท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งเสียงรายของดิฉันเองก็มั่นใจว่าเรามีศักยภาพสูงทางด้านธรรมชาติ วัฒนธรรมล้านนาและชาติพันธุ์คะ ถ้าทุกท่านได้มีโอกาสสัมผัสในพื้นที่ทำงานในพื้นที่แล้ว ในฐานะ สส. เขตคะ การพัฒนาลักษณะนี้มันไม่สามารถโยนความรับผิดชอบหรือทำงานได้ในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ซึ่งจังหวัดเชียงรายเองทั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือกระทรวงมหาดไทยเราต้องรวมกันคะ ทำงานร่วมกันเพื่อพาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งหนึ่งไปสู่จุดที่สามารถสร้างรายได้ให้กับพี่น้องประชาชนได้

อีกประเด็นสำคัญคะ อันนี้เลย งบประมาณป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก ๔,๐๐๐ ล้านบาทเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท ใน ปี ๒๕๖๘ มันเป็นปัญหาความมั่นคงของมนุษย์คะ เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาที่ยั่งยืน วันนี้เราปฏิเสธไม่ได้ว่างบประมาณเราเพิ่มขึ้นมา เพื่อที่จะให้เราแน่ใจว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจะได้รับการใส่ใจ แล้วจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตให้พี่น้องประชาชนรู้สึกปลอดภัยและดีขึ้น

ด้านที่ดิฉันให้ความสำคัญ ก็คือการสร้างให้มีกลไกในการยกระดับความสามารถของประชาชนทุกวัยให้ทันตามความต้องการของตลาดโลก ในงบประมาณปี ๒๕๖๘ รัฐบาลมีงบประมาณเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงวัย ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามันเป็นการวางแผนระยะยาว วันนี้ประเทศไทยไม่ได้กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยอีกต่อไปคะ แต่เป็นประเทศที่เข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงวัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้นแผนบูรณาการผู้สูงวัยจึงจำเป็นคะ ไม่ว่าจะเป็นโยบาย Soft Power หรือ THACCA ที่มุ่งเน้น พัฒนาทักษะ สร้างทักษะใหม่ ๆ ให้กับประชาชน ดิฉันขอบอกตรงนี้คะ มันไม่ใช่ทางเลือกอีกต่อไปคะ แต่มันเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยและเป็นความจำเป็นของ

อนาคตประเทศไทยค่ะ การพัฒนาทักษะจะต้องใช้เวลาความใส่ใจและเม็ดเงิน เราต้องลงทุนตั้งแต่วันนี้เพื่อความอยู่รอดในทศวรรษข้างหน้า ดังนั้นการจัดสรรงบประมาณบูรณาการอย่างมุ่งเป้า งบประมาณจึงเป็นงบประมาณที่แก้ไขปัญหา ดูจากประเทศเพื่อนบ้านเราตอนนี้มีขีดความสามารถสูงขึ้น ดึงดูดการลงทุนของนักท่องเที่ยว มีอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ้อย่างชัดเจนทำให้โลกต้องพึ่งเขา แต่ถ้ามองในประเทศของเราค่ะ วันนี้เรากำลังหมดความสำคัญกับโลกไปเรื่อย ๆ ค่ะและดิฉันต้องบอกตรงนี้ค่ะว่า งบประมาณการของรัฐบาลชุดปัจจุบันเป็นงบที่ตอบโจทย์ค่ะ

สุดท้ายนี้ ค่ะท่านประธาน ดิฉันอยากจะขอสรุปกับที่พูดมาทั้งหมด

๑. ความเข้าใจผิดของบางกลุ่มและบางท่านที่คิดว่าในเรื่องของงบกลางคลาดเคลื่อนว่าข้อเท็จจริงงบกลางต้องบอกว่าเป็นงบประมาณที่มีความจำเป็น ส่วนใหญ่ก็กลายเป็นงบของบุคลากรภาครัฐไปแล้ว เป็นงบที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ สร้างให้เกิดความคล่องตัวในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่พี่น้องประชาชน
๒. งบประมาณมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะปัญหาใหญ่ ๆ มันไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง เราต้องร่วมกันแก้ไขจากหลาย ๆ กระทรวง ไม่ว่าจะปัญหาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต การรับมือสังคมสูงวัยหรือการแก้ปัญหายาเสพติด ท่านประธานคะ เพื่อนสมาชิกทุกท่านคะ งบประมาณทุกบาททุกสตางค์ต้องตอบโจทย์ชีวิตคนไทยค่ะ จะไม่ใช่แค่ตัวเลขในเอกสาร แต่เราจะต้องทำให้พี่น้องประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นจริง ๆ ไม่ว่าจะป็นระยะสั้นหรือระยะยาว ดิฉันหวังว่าเพื่อนสมาชิกจะเห็นความสำคัญและความจำเป็นของงบประมาณนี้ และช่วยสนับสนุนผ่านร่างงบประมาณปี ๒๕๖๘ ครั้งนี้ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล เชิญครับ

นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม สิทธิพล วิบูลย์ธนากุล ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล วันนี้ผมขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่รัฐบาลเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ ในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประเด็นการพัฒนาอุตสาหกรรม ต้องเรียนว่ารัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกเศรษฐาให้ความสำคัญกับการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ ๆ พรรคก้าวไกลเห็นด้วยด้วยซ้ำว่า ประเทศต้องการอุตสาหกรรมใหม่ เพราะเป็นหัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เติบโต หรือที่เรียกว่า Economic Growth

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : อนุทินก็ตามครับ ภายใต้การจัดงบประมาณแบบนี้ ผมเกรงว่าสุดท้ายท่านจะพาประเทศไปสู่จุดที่เรียกว่า Growth เก่าไม่ไหว Growth ใหม่ไม่รอด เดียวผมจะเล่าให้ท่านประธานฟังนะครับว่า Growth เก่าคืออะไร Growth ใหม่คืออะไร แต่ยืนยันว่าถ้าปล่อยให้รัฐบาลจัดงบประมาณแบบนี้ต่อไปเศรษฐกิจไทยมีปัญหาแน่ ๆ ท่านประธานครับ Growth เก่าที่ผมกำลังพูดถึงก็คืออุตสาหกรรมยานยนต์สันดาป ผมขอตั้งคำถามดัง ๆ ถึงรัฐบาลว่าตอนนี้ท่านมองอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปอย่างไร ไม่ใช่แค่คำถามจากผมเท่านั้น แต่เป็นคำถามจากทั้งธุรกิจและแรงงานในอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปเขาฝากถามมานะครับ ก่อนอื่นต้องเรียนท่านประธานครับ อุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปกำลังเผชิญปัจจัยเร่งการเปลี่ยนผ่านอย่างหลากหลาย หลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นทิศทางตลาดโลกที่มุ่งสู่ยานยนต์พลังงานสะอาด ทำให้กระทบต่อผู้บริโภคต่อมาตรการรัฐบาลในต่างประเทศ จนสุดท้ายกระทบการส่งออก หรือปัจจัยจากหนี้ครัวเรือนที่สูงในประเทศส่งผลต่อกำลังซื้อ และประการสำคัญที่สุด คือมาตรการสนับสนุนของรัฐบาลที่มีต่อยานยนต์ไฟฟ้าที่เน้นฝั่งอุปสงค์มากกว่าอุปทาน ซึ่งก็เป็นประเด็นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนสมาชิกพรรคก้าวไกลของผมได้เปิดการอภิปรายไว้ แล้วก็เป็นเรื่องน่ายินดีที่ สส. ฝั่งรัฐบาลอย่างน้อย ๒ ท่าน ได้พูดถึงงบพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อย่างที่เมื่อสักครู่พูดไปนะครับ ๓,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มเป็น ๘,๐๐๐ ล้านบาท

เดี่ยวมจะชี้ให้เห็นว่างบ ๘,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ทำไม่ถึงกำลังสร้างปัญหาต่อการที่บอกว่าเน้นฝั่งอุปสงค์มากกว่าฝั่งอุปทาน ท่านประธานครับผมจะอธิบายให้ท่านเห็นว่าการที่รัฐบาลละเลยมาตรการฝั่งอุปทาน หรือมาตรการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะในงบประมาณปี ๒๕๖๘ กำลังสร้างปัญหาหรือความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจไทยอย่างไร ต้องเรียนอย่างนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของเศรษฐกิจไทย สร้าง Growth ให้กับประเทศมายาวนาน ถ้าคิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP สูงถึงหนึ่งในห้าครับ เรียกว่าถ้าเศรษฐกิจไทยมี ๕ นิ้ว รถยนต์เอาไปแล้ว ๑ นิ้ว แต่ละปีไทยผลิตรถยนต์ ๒ ล้านคัน เป็นรถยนต์สันดาปประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือคือ Hybrid และ EV ทั้งนี้จากการประเมินใน ๕ ปีข้างหน้าภายใต้นโยบายรัฐบาลแบบนี้ ภายใต้ภาษีรถยนต์ EV จีนที่เท่ากับ ๐ เชื่อว่าจะทำให้การผลิตรถยนต์สันดาปในไทยลดเหลือไม่ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ยานยนต์ไฟฟ้าจะเพิ่มมาเป็น ๒๕ เปอร์เซ็นต์ การถดถอยของอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปเสี่ยงกระทบการส่งออกครับ เพราะรถยนต์เป็นหนึ่งในสองอุตสาหกรรมหลักที่ประเทศไทยส่งออกนอกจากอุตสาหกรรม Hard Disk Drive

ท่านประธานครับ การถดถอยของอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปกำลังกระทบใครบ้าง มีผู้เกี่ยวข้อง คือกิจการทั้งผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องอย่างน้อย ๒,๕๐๐ กิจการ ทำไม่ถึงได้รับผลกระทบเยอะ เพราะรถยนต์ EV ๑ คัน มีความต้องการใช้ชิ้นส่วนรถยนต์น้อยกว่ารถยนต์สันดาปเยอะ ในรถยนต์สันดาปเมื่อก่อนใช้ชิ้นส่วนรถยนต์คันหนึ่งประมาณ ๓๐,๐๐๐ ชิ้น พอมาเป็น EV เหลือใช้คันหนึ่งไม่ถึง ๓,๐๐๐ ชิ้น และแน่นอนสุดท้ายถ้ากระทบกิจการเหล่านี้จึงเสี่ยงกระทบพี่น้องแรงงานในอุตสาหกรรมรถยนต์และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องจากการประเมินมีกว่า ๑ ล้านคน ผมย้ำอีกครั้งว่าพวกเราไม่ใช่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการสร้างอุตสาหกรรมใหม่หรือสร้างอุตสาหกรรม EV เราเห็นด้วยเต็มที่ แต่คำถามที่เราตั้งคำถามต่อท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล คือท่านกำลังจัดการการเปลี่ยนผ่านต่ออุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปดีพอหรือไม่ โดยเฉพาะในงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้

ท่านประธานครับ คำถามที่ควรถามก็คือ ท่านกำลังทำอะไรที่เรียกว่าได้คุ้มเสียหรือไม่ เพราะต้องบอกว่าเอาเฉพาะแค่มาตรการคุ้มครองส่วนลดที่เราสนับสนุนรถไฟฟ้าไปแล้วกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คัน เท่ากับรัฐสูญเสียรายได้ไปกว่า ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งแน่นอนเมื่อเข้าท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรผมพูดไป รถนี้มาจากเมืองนอกทั้งนั้น ในงบปี ๒๕๖๘ ก็จัดสรรให้กรมสรรพสามิตไปอีก ๘,๐๐๐ ล้านบาท หรืออย่างที่เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลบอกว่า ภายใต้งบประมาณอุตสาหกรรมแห่งอนาคตนี้ครับ ถ้าเปรียบเทียบระหว่างต้นทุนกับประโยชน์ที่เกิดขึ้นก็ต้องบอกว่าวันนี้ต้นทุนของนโยบายนี้ปรากฏชัดเกิดขึ้นแล้ว แต่ประโยชน์ที่ประเทศจะได้ก็ต้องบอกว่ายังต้องตั้งคำถามว่าจะมาจริงหรือเปล่า มีจริงหรือไม่ ต้นทุนวันนี้เกิดอะไรขึ้นบ้างกับเศรษฐกิจไทยผมจะเล่าให้ฟัง ประการแรก รายได้รัฐที่สูญเสียไปแล้ว อันนี้เกิดขึ้นจริงและอนาคตจะเกิดขึ้นอีก ๒. ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ได้รับผลกระทบ ซึ่งกระทบแน่ ๆ เพราะอย่างที่บอกไปว่ารถไฟฟ้า ๑ คัน ใช้ชิ้นส่วนรถยนต์น้อยกว่ารถยนต์สันดาปเยอะ ยังไม่นับจากข่าวที่หลายท่านคงเห็น หลายโรงงานประกอบรถยนต์จากต่างประเทศเขาไม่ได้มาแต่ตัวเขา นะ เขาขนทั้ง Supply Chain มาด้วยนะ ครับ นั่นหมายความว่าอะไร ฟังเผิน ๆ อาจจะดี มีการลงทุนจากต่างประเทศ แต่ชิ้นส่วนวัตถุดิบขึ้นเล็กชิ้นน้อยเขาขนมาหมดครับ ไม่แน่ใจด้วยซ้ำว่าจะเกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้วยหรือเปล่า หลายครั้งได้ยินข่าวด้วยว่าเขาพร้อมขนแรงงานจากประเทศเขามาด้วย ดังนั้นสุดท้ายแล้วแรงงานในอุตสาหกรรมเสี่ยงตกงานอีกต่างหาก อันนี้คือต้นทุนที่เกิดแล้วเกิดจริง แต่ประโยชน์ละครับ มีอะไรบ้างที่รัฐบาลขายฝันเอาไว้แต่ไม่แน่ใจว่าจะเกิดหรือเปล่า

ประการแรกครับ สร้างอุตสาหกรรมใหม่ให้ประเทศ ต้องยืนยันว่าผมเชื่อว่าโรงงานมาตั้งแน่ ๆ เพราะค่ายรถต้องผลิตชุดเซตมาตรการของรัฐ แต่คำถามว่าจะสร้างระบบอุตสาหกรรมใหม่ให้ประเทศได้หรือเปล่า อันนี้ควรต้องตั้งคำถาม

ประเด็นที่ ๒ ช่วยให้มีสินค้าใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพในการส่งออก ข้อนี้ดีเยี่ยม เพราะประเทศไทยต้องการสินค้าที่มีศักยภาพส่งออกใหม่ ๆ แต่คำถามคือท่านนายกรัฐมนตรีช่วยให้ความมั่นใจต่อรัฐสภาแห่งนี้ได้หรือไม่ครับว่า สุดท้ายผลิตแล้วเราจะส่งออกไปแข่งขันกับเขาได้ เอาแค่รถจากประเทศจีนนี่ครับ วันนี้อเมริกา ยุโรปขึ้นภาษีรถไฟฟ้า EV จีนกันให้พริบพริบนะครับ ขณะที่รถในจีนที่ผลิตได้ก็ถล่มประเทศ เพราะอะไร เพราะเขามีกำลังการผลิตส่วนเกินเยอะ ยังไม่นับว่ามีข่าวรัฐบาลบ้านเขาสนับสนุนด้วยนะครับ หนีไม่พ้นรถจีน

จะส่งออกไปตลาดโลกมากขึ้นและราคาถูกลง ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เราจะส่งออกแข่งกับเขาได้จริง ๆ ใช่หรือไม่ครับ นี่คือนโยบายที่อยากให้รัฐบาลตอบ ผมลองไปถามค่ายรถจีนในไทยว่าวันนี้เขากลับใคร ท่านประธานท่านทราบไหมครับเขากลับใคร วันนี้เขายังกลัวบริษัทแม่ส่งรถมาขายแข่งกับเขาเลย หรือประเด็นสร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศนะครับ วันนี้เอาให้เขาซื้อชิ้นส่วนที่เรียกว่า Common Part เราให้ได้ก่อน Common Part คืออะไรคือชิ้นส่วนที่ใช้ในรถยนต์น้ำมันและรถยนต์ EV เช่นกระจกข้างรถยนต์ ใบปัดน้ำฝน ชิ้นส่วนเหล่านี้เราผลิตมานานเราเชื่อว่าต้นทุนน่าจะพอแข่งได้ แต่ในห้วงกรรมาธิการการพัฒนาเศรษฐกิจเคยเชิญผู้ประกอบการที่ผลิตชิ้นส่วนเหล่านี้มาพูดคุย เขาบอกว่าวันนี้เขายังขายไม่ได้เลยครับ ผมเชื่อว่าผู้ประกอบการไม่ได้ให้ข้อมูล ไม่จริงแน่ ๆ นะครับ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีได้รับรายงานอีกแบบอาจจะต้องไป Check ว่าข้อมูลที่ท่านได้ถูกต้องแค่ไหน

สุดท้ายสร้างงานใหม่ ๆ ให้ประเทศได้จริงหรือไม่ ท่านนายกรัฐมนตรีต้องเข้าใจว่า แรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปเดิมไม่ใช่พอมิ EV ปูเดินย้ายโรงงานได้ช่างที่เคยซ่อมรถยนต์ใช้น้ำมันได้ไม่ใช่อยู่ดี ๆ ไปซ่อมรถยนต์ EV ได้ มันต้องมีการเตรียมการ มันต้องมีการเพิ่มทักษะแรงงานให้กับแรงงานเหล่านั้น ไม่อย่างนั้นก็ตรงกับข้อมูลที่ค่ายประกอบรถยนต์ต่างชาติบางค่ายให้ข้อมูลว่า ถ้าเรามีแรงงานไม่พร้อมเขาก็พร้อมชนแรงงานเข้ามาจะ ๑,๐๐๐ คน ๒,๐๐๐ คนเขาพร้อมชนเข้ามา นี่คือนโยบายที่รัฐบาลต้องตอบ เรื่องที่น่าฉงนใจและอยากแชร์ให้เพื่อนสมาชิกฟังอาจจะถือเป็นกรณีตัวอย่างที่น่าสนใจ ผมและเพื่อนกรรมาธิการการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่งไปศึกษาดูงานที่ประเทศเยอรมนีมีโอกาสไปเยี่ยมชมโรงงานผลิตรถบรรทุกไฟฟ้า เขาพาเราเดินดูสายการผลิตนะครับ รถแต่ละคันใช้ชิ้นส่วนเยอะมาก ผมถามเขามีสักชิ้นซื้อจากประเทศไทยหรือไม่ เขาบอกไม่มี ถอยมาหน่อยในอาเซียนมีหรือไม่ เขาบอกไม่มี สุดท้ายเอเชียมีหรือไม่ เขาบอกมีชิ้นหนึ่งครับ ซื้อจากจีนให้ท่านประธานเดาเขาซื้ออะไร เขาซื้อแบตเตอรี่ครับ เขาให้เหตุผลมาด้วยว่า Buy From The Best ซื้อจากคนที่ผลิตได้ดีที่สุด เอาจริง ๆ ถ้าเราเข้าใจก็คืออาจจะ Buy From The Cheapest ก็คือซื้อจากคนที่ขายถูกสุด -----

ดังนั้น Vision ท่านนายกรัฐมนตรีหรือนโยบายท่านนายกรัฐมนตรีจึงสำคัญ เพราะทางที่ท่านเลือกท่านเลือกอะไร ประเทศก็ต้องไปตามนั้น ทุ่มทรัพยากร ลงเงิน สละทางเลือกอื่น ๆ ไปกับท่าน คำถามคือท่านมั่นใจจริง ๆ ใช่หรือไม่ครับว่าสุดท้ายเราจะขายได้ อุตสาหกรรมในประเทศจะได้ประโยชน์ เพราะขนาดค่ายุโรปเขายังซื้อแค่ แบตเตอรี่จากประเทศจีน เราจะทำได้จริง ๆ ใช่หรือไม่ครับ ท่านช่วยให้ความมั่นใจต่อสภาแห่งนี้หน่อย อยากเรียนท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ การที่เราจะรักษา Growth ไว้ได้ หรือจะเพิ่ม Growth จากอุตสาหกรรมยานยนต์ EV ต่อยอดอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปได้ แปลว่าอะไร แปลว่าถ้าเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาป ๑. ท่านต้องรักษา Growth จากการผลิตและตลาดในประเทศให้ได้ ๒. ท่านต้องรักษา Growth จากตลาดส่งออกให้ได้ และ ๓. ท่านต้องรักษา Growth จากการจ้างงานให้ได้ ถ้าท่านทำไม่ได้ใน ๓ ส่วนนี้ เพื่อชดเชยอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปที่กำลังถดถอยลง นั่นแปลว่า Growth ใหม่ที่จะมาจาก EV ไม่มีทางที่จะชดเชย Growth เก่าได้ และที่สำคัญจะมาหรือไม่ ไม่รู้ อย่างนี้ครับ นี้นั่งสือพิมพ์เข้านี้เลยครับ ค่ายรถแห่งลัดกำลังผลิต EV จีนจุดเคลื่อนท่าเรือหมื่นคัน เราจะเผชิญปัญหานี้มากขึ้นเรื่อย ๆ นี่คือนี่ที่รัฐบาลต้องตระหนักและตอบคำถาม ท่านประธานครับ ตอนนี้ผู้ประกอบการและแรงงานอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปกำลังตั้งคำถามนะครับ ว่าท่านจะทิ้งพวกเขาไปง่าย ๆ อย่างนี้เลยหรือ ง่ายเหมือนที่นักข่าวไปถามท่านตอนมีโรงงานต่างชาติเลิกผลิตในไทย ท่านฝากนักข่าวไปบอกเขาว่าขอให้โชคดี ต้องเรียนว่าคนในอุตสาหกรรมยานยนต์เขาเสียใจแล้วก็ผิดหวังกับคำตอบท่านมาก ๆ นะครับ ท่านประธานครับ จริง ๆ มีหลายอย่างที่รัฐบาลทำได้ เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านนะครับ คณะกรรมาธิการการพัฒนาเศรษฐกิจรวบรวมสิ่งที่ผู้ประกอบการ หรือผู้เชี่ยวชาญอุตสาหกรรมยานยนต์ให้คำแนะนำมา แบบง่าย ๆ อาจแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือกลุ่มอุปสงค์ กลุ่มอุปทาน และกลุ่มพัฒนาทักษะแรงงาน เอาตัวอย่างง่าย ๆ ครับ ในกลุ่มอุปสงค์เราสามารถหาตลาดใหม่ ๆ ให้รถยนต์สันดาปได้ วันนี้ยังมีนะครับ เช่น ตะวันออกกลาง แอฟริกาใต้ ออสเตรเลีย รัฐบาลภายใต้ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐกิจที่เน้นเรื่องการเจรจา FTA นำใช้โอกาสนี้ในการผนวกเรื่องนี้เข้าไปในการเจรจา หรือกลุ่ม ๒ ฝ่าย Supply อุปทาน ท่านต้องสนับสนุนผู้ประกอบการรถยนต์สันดาปให้เข้าถึงเทคโนโลยีที่สูงขึ้น หรือที่เรียกว่า Future ICE ไม่ว่าจะป็นปลอดภัยขึ้น สะอาดขึ้น ต้นทุนต่ำลง รวมถึงสนับสนุนให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์เข้าไปสู่ห่วงโซ่

อุตสาหกรรมใหม่ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือแพทย์ หรือชิ้นส่วนอากาศยาน ตลอดจน อุตสาหกรรมเกี่ยวข้ออื่น ๆ เช่น ขยะจากเทคโนโลยี กล่องสุดท้ายครับ พัฒนา Skill แรงงาน เอาเรื่องแรกก่อน พัฒนา Reskill แรงงานที่ผลิตชิ้นส่วน Common Part ที่เคยใช้ เรื่องสันดาปให้ไปต่อในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าได้ ประเด็นนี้ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรี ไปถามพี่น้องข้าราชการ หน่วยราชการอาจจะตอบว่าทำแล้ว แต่ต้องเรียนในอีกมุมหนึ่ง ผมไปคุยกับค่ายรถยนต์ต่างชาติ เขาบอกว่าแรงงานไทยไม่พร้อม ขณะเดียวกัน ถ้ามีแรงงาน ที่ไปต่อในห่วงโซ่อุตสาหกรรมใหม่ไม่ได้ ท่านอาจจะต้องเตรียมดูว่าจะดูแลเขาอย่างไร ดังนั้น สำหรับงบประมาณปี ๒๕๖๘ ผมเห็นว่ามีปัญหาเฉพาะหน้าอย่างน้อย ๒ เรื่องที่รัฐบาลต้อง ทำเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่าน เพื่อตอบโจทย์ ๒ อย่าง ๑. ทำอย่างไรให้ชิ้นส่วน อุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมใหม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ EV หรืออุตสาหกรรมใหม่อื่น ๆ ตลอดจน ๒. คือทำอย่างไรให้พี่น้องแรงงานเข้าสู่ห่วงโซ่ อุตสาหกรรมใหม่ได้ เอาเรื่องแรกก่อนครับ สำหรับปัญหาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ สันดาปไม่สามารถเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ผมเห็นว่ารัฐบาลควรใช้ งบประมาณเพื่อสร้างมาตรการทั้งฝั่งอุปสงค์และอุปทานไปพร้อมกัน เช่น สนับสนุนให้เกิด อุตสาหกรรมรถขนส่งสาธารณะ หรือรถพลังงานสะอาดภายในประเทศ ถ้าท่านทำได้อย่าง นี้จะช่วยเปลี่ยนปัญหาเป็นโอกาส เปลี่ยนงบประมาณประเทศให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ปัจจุบันยืนยันนะครับ มีผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับ SMEs จนถึงรายใหญ่พร้อมเข้าเล่นตลาดนี้ โครงการนี้ยังจะช่วยแก้ปัญหาใหญ่ ๆ ของประเทศไปพร้อมกัน ๓ เรื่องนะครับ ๑. ปัญหา ผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปที่ไม่สามารถเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมใหม่ได้ ๒. ปัญหามลพิษทางอากาศที่กำลังรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ และ ๓. ปัญหาขนส่งสาธารณะที่มี ในทุกภูมิภาค ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ต้องไปหาข้อมูลครับ ผมทำการบ้านมาให้แล้วนะครับ ในงบประมาณปี ๒๕๖๘ รัฐบาลสามารถทำเรื่องนี้ได้ทันที เพราะมีโครงการที่ ชสมก. ของบมาเพื่อเช่า รถโดยสารประจำทางปรับอากาศพลังงานสะอาดมูลค่า ๓๖๐ ล้านบาทเศษ ท่านนายกรัฐมนตรีควรมีนโยบายให้โครงการนี้เชื่อมโยงผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศเข้าสู่ห่วงโซ่ อุปทานให้ได้มากที่สุด อาจมีหน่วยงานรัฐ เช่น อว. สวทช. เข้าร่วมวิจัยนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีประกาศเลย เป็นวาระแห่งชาติ เป็นโซว์เคส เป็น Ignite Thailand

๑๔๘

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ภริญา ๗๓/๓

อีกอันหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการไทยเห็นว่าสามารถพาตัวเองเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานยานยนต์สมัยใหม่ได้ ถ้าทำเรื่องนี้ได้ยังเกิดผลดีเกิดธุรกิจต่อเนื่องนะครับ คือธุรกิจซ่อมบำรุงในประเทศ

- ๗๔/๑

ถัดมาครับ ปัญหาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์สันดาปไม่สามารถเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมใหม่อื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมการแพทย์ ซึ่งก็เป็นหนึ่งใน Ignite Thailand ของท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ซึ่งต้องบอกว่าพอไปดูงบจะพบว่าได้รับความหวังมาก ๆ ถามว่าเพราะอะไร เพราะภายใต้แผนส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการแพทย์และบริการทางการแพทย์ครบวงจร มีงบแค่ ๙๙ ล้านบาท และมีโครงการที่พอจะเอามาช่วย Transform อุตสาหกรรมยานยนต์ได้ เช่น โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างเชื่อมโยงทางด้านตลาดให้ผลิตภัณฑ์ และเครื่องมือแพทย์ของไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ได้ ๒๖ ล้านบาท แต่พอไปดูรายละเอียดมีเป้าหมายช่วยพัฒนาเพียง ๓๕ กิจกรรม เรียกว่าหากนำงบทั้งหมดไปช่วยเปลี่ยนผ่านในผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ก็จะช่วยได้เพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ ของ ๑,๗๐๐ กิจกรรม

เช่นเดียวกับอีกโครงการหนึ่งชื่อใกล้เคียงกันของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมนะครับ ได้ไป ๘.๗ ล้านบาท กลุ่มเป้าหมาย ๔๐ คน ถ้าเอาไปช่วยพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ก็จะช่วยได้เพียง ๐.๐๐๘ เปอร์เซ็นต์ โครงการเหล่านี้ละครับ ท่านนายกรัฐมนตรีที่จะช่วย Transform อุตสาหกรรมเก่าไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ อุตสาหกรรมแห่งอนาคตควรถูกให้ความสำคัญให้งบประมาณมากกว่านี้ ไม่อย่างนั้นไม่น่าแปลกใจนะครับ ทำไมขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยถึงลดลงเรื่อย ๆ อุตสาหกรรมเก่าถึงไปต่อไม่ได้ รวมถึงนี่อาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ตลาดหุ้นประเทศไทยน่าสนใจลดน้อยลงตลอดเวลา

สุดท้ายครับ ข้อเสนอคือรัฐอาจใช้กองทุน FTA เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ ถามว่าเพราะอะไร เพราะไทยเป็นเพียงไม่กี่ประเทศในอาเซียนพุดง่าย ๆ คือหนึ่งในสี่ประเทศอาเซียนที่ภาษีนำเข้ารถ EV จากจีนเท่ากับ ๐ อันเนื่องมาจาก FTA อาเซียน-จีน ดังนั้นไม่มากก็น้อยก็ต้องยอมรับนะครับว่า อุตสาหกรรมรถยนต์สันดาปคือเหยื่อจาก FTA

ปัญหาถัดมาในมุมมอง ซึ่งผมเห็นว่าใหญ่มากนะครับ สำหรับการเปลี่ยนผ่านครั้งนี้ คือแรงงานไม่สามารถเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมใหม่ เพราะไม่ได้หมายความว่ากระทบชีวิตแรงงาน ๑ ล้านคน แต่ยิ่งกระทบสมาชิกในครอบครัวของพวกเขาด้วย รัฐบาลจำเป็นต้องมีมาตรการจริงจังนะครับ ในการเปลี่ยนผ่านแรงงานเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมใหม่ให้ได้

ซึ่งจะช่วยให้ SMEs ในอุตสาหกรรมนี้ไปต่อได้ด้วย ท่านอาจจะบอกว่าท่านทำแล้วนะครับ เพราะมีโครงการอบรมพัฒนาแรงงานลักษณะนี้อยู่แล้ว แต่ต้องเรียนท่านว่าจากการไปหาข้อมูลสอบถามแรงงานที่เกี่ยวข้องเขาบอกว่า ไม่ตอบโจทย์ ผมมีหลักฐานยืนยันจาก ๓ ส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรกครับ จากผู้เข้าอบรมจริง ๆ ในโครงการเหล่านี้ อันนี้คือ Feedback จากผู้เข้าอบรมในโครงการอบรมพัฒนาทักษะแรงงานอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ตัวอย่าง Feedback นะครับ ๑. ไม่สามารถต่อยอดการผลิตเชิงอุตสาหกรรมได้ ๒. ได้ความรู้บ้าง แต่ไม่มี Impact พอจะไป Transform หรือปรับปรุงธุรกิจ และ ๓. คนมาสอนส่วนมากไม่มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมจริง เอาอีกส่วนหนึ่งครับ เสียงจากผู้เชี่ยวชาญในวงการยานยนต์นะครับ ผมไปขอข้อมูลเขาเป็นอย่างไรบ้าง เขาบอกว่าคนมาเรียนส่วนใหญ่ มักบริษัทรายเดิม คนเดิม ๆ ที่มาเรียน ขณะเดียวกัน SMEs ที่เราอยากให้เขามาเรียนเขาก็ไม่มีแรงจูงใจที่จะมาเรียน หลักสูตรที่สอนส่วนใหญ่ก็เป็นเพียงระดับเริ่มต้น ไม่มีระดับกลางหรือระดับสูง ทำให้เกิดปัญหาไม่สามารถ Reskill ได้จริง ๆ

สุดท้ายครับ เป็นข้อสังเกตที่ผมได้จากการประชุมร่วมกับส่วนราชการ ทั้ง อว. อาชีววะ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สิ่งที่ค้นพบคือวันนี้เราขาดอะไรบ้าง เราขาดแผน ขาดเจ้าภาพ ขาดข้อมูล ขาดแผนก่อน วันนี้ไม่มีแผนพัฒนาทักษะแรงงาน เราไม่รู้กำลังคน เราไม่รู้ทักษะที่ต้องการ ขาดเจ้าภาพ วันนี้หน่วยราชการต่างคนต่างทำครับ ใครอยากทำอะไรก็ทำ สุดท้ายขาดข้อมูล เราขาดข้อมูลทั้งฝั่งอุปสงค์ อุปทาน เราไม่รู้ความต้องการ ตลาดแรงงาน ทั้งทักษะและจำนวนที่ต้องการ ขณะเดียวกันกำลังคนที่มีหรือที่จะผลิตได้ เราก็บอกไม่ได้ ที่สำคัญหลายข้อจำกัดนี้ต้องเรียนอย่างนี้ครับว่า ไม่ใช่เรื่องที่หน่วยราชการใดหน่วยหนึ่ง ในระดับกรมจะสามารถแก้ไขได้ เช่น การไม่สามารถหาวิทยากรที่เชี่ยวชาญมาสอน มันควรเป็นเรื่องที่รัฐบาลควรใส่ใจในตอนเจรจา กล่าวโดยสรุปนะครับ โครงการพัฒนาแรงงานอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ทำอยู่ไม่มีแผน เนื้อหาไม่ดี วิทยากรไม่มี งบไม่พอ สุดท้ายโครงการที่อบรมอยู่จึงไม่ได้พาแรงงานไปไหนเลย ไม่ตอบโจทย์การเปลี่ยนผ่านใด ๆ ถ้ารัฐบาลยังไม่ทำอะไรนะครับ ผมขอยืนยันว่าแรงงานไทยจะไม่ได้อะไรเลยจากการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ EV มีผู้เชี่ยวชาญบางคนเตือนแรง ๆ ขนาดว่าระวิงอุตสาหกรรมยานยนต์ EV จะกลายเป็นทาร์จูนีย์เหรียญอันใหม่ -----

คราวนี้เราจะมีอุตสาหกรรมยานยนต์ EV ศูนย์เหรียญไปด้วย ดังนั้นสิ่งที่ผมอยากเสนอในส่วนของงบประมาณปี ๒๕๖๘ ในการพัฒนาทักษะแรงงานนะครับ เรื่องแรกท่านต้องเร่งจัดทำแผนพัฒนากำลังคนเร่งด่วนสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ครับ ต้องพัฒนาทักษะใดบ้าง จำนวนเท่าไร ตลาดต้องการอะไร ทำหลักสูตรให้มี Roadmap จากปัจจุบันที่อบรมได้เฉพาะพื้นฐานหรือกล่องสีแดงต้องขยายไปกล่องสีเขียว กล่องสีน้ำเงินให้ได้เพื่อให้นำไปสู่การ Reskill แรงงานให้ได้ จริง ๆ ไม่ใช่ได้แต่ยอดว่ามีคนเข้าอบรมเท่าไร ต้องจัดหาผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์มาสอนให้ได้ พยายามให้ครอบคลุม SMEs สร้างแรงจูงใจให้เขาอยากมาอบรมให้ได้ต้องเริ่มจากจุดนี้เท่านั้นครับ การพัฒนาทักษะแรงงานถึงเห็นผล ถึงเห็นอนาคต เมื่อปรับแผนปรับเนื้อหา ปรับวิธีสอนได้แล้วก็ควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งถ้าไปดูงบประมาณปี ๒๕๖๘ ก็พบว่ารัฐบาลไม่ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เลยทำไมพูดอย่างนี้ครับ ตัวอย่างโครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมใหม่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้มา ๒๗ ล้านบาท ที่จริงกรมตั้งคำขอไป ๒๖๐ ล้านบาท เพื่อจัดซื้อชุดฝึกผมไปหารูปมาให้ท่านดู ชุดฝึกมีหน้าตาแบบนี้ครับ ชุดฝึกรถยนต์ EV ตั้งคำขอไป ๑๒ ชุดเพื่อทำใน ๑๒ จังหวัด สรุปได้มา ๑ ชุด ๒๗ ล้านบาท ผมไปถามความเห็นผู้เชี่ยวชาญอุตสาหกรรมยานยนต์นะครับ เขาให้ความเห็นดีมาก เขาบอกว่าอย่าเรียกเอามาฝึกเรียกเอามาดู เพราะอะไรครับ ห้ามฟัง ห้ามแกะ ใช้ดูอย่างเดียว แล้วอย่างนี้ไม่รู้ว่าจะอบรมแบบนี้พี่น้องแรงงานเราจะมี Skill เพิ่มขึ้นจริงได้อย่างไร เมื่อไปดูงบ ๒๗ ล้านบาท มีกลุ่มเป้าหมาย ๗,๐๐๐ คน ก็เรียกว่าถ้าเทียบกับแรงงาน ๔๐๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ คน ในชิ้นส่วนยานยนต์เรา Reskill พวกเขาได้ไม่ถึง ๒ เปอร์เซ็นต์ของแรงงานทั้งหมดนะครับ ยังไม่นับว่าภายใต้อุปกรณ์ที่จำกัดแบบนี้จะสอนจริงจัง สอนได้ดีขนาดไหน หรืออย่างโครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ๗ ล้านบาท จากที่ขอไป ๕๐ ล้านบาท ถ้าไปดู KPI ของงบ ๗ ล้านบาท ก็สำหรับช่วยเพียง ๑๕ กิจกรรมนะครับ เทียบกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ๑,๗๐๐ กิจกรรมก็ช่วยได้เพียง ๐.๘๘ เปอร์เซ็นต์ ต้องเรียนท่านนายกรัฐมนตรีอย่างนี้นะครับ โครงการแบบนี้ในหัวเวลานี้รัฐควรให้ความสำคัญ อย่าไปผลักดันแต่ฝั่งอุปสงค์ครับ ฝั่งอุปทานท่านต้องทำไปพร้อม ๆ กันให้มันได้สัดส่วน หากรัฐมีแผนแล้ว ปรับเนื้อหาแล้ว หาวิทยากรเก่ง ๆ มาสอนได้ก็ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อให้แรงงานที่ได้รับประโยชน์มีจำนวนมากขึ้น ทั้งหมดนี้ผมไม่ได้เชียร์นะครับว่า

๑๕๒

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศิริพร ๗๕/๒

หน่วยไหนควรได้งบประมาณมาก ๆ แต่ถ้าเทียบกับสิ่งที่รัฐบาลทุ่มไปในการสร้าง
อุตสาหกรรมใหม่ เงินที่ลงไป ทรัพยากรที่เสียไปเรียกว่า มหาศาล แต่กับเรื่องสำคัญคือ
เรื่องคน ซึ่งเป็นหัวใจหลักที่จะทำให้พี่น้องแรงงานได้ประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรม
ท่านกลับให้ความสำคัญต่ำมาก ดังนั้นวันนี้ปลายทางความสำเร็จของอุตสาหกรรมยานยนต์
EV ควรถูกตั้งคำถาม Growth ใหม่จะเกิดได้จริงหรือเปล่าไม่รู้ แต่ที่แน่ ๆ Growth เก่ากำลัง
พังลงไป งบประมาณปี ๒๕๖๘ ไม่ตอบโจทย์การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ การจัดงบ
ไม่ได้สัดส่วนกับขนาดของปัญหา ที่สำคัญในงบปี ๒๕๖๘ ไม่มีตรงไหนเลยที่เห็นความตั้งใจ
ของท่านในการช่วยเปลี่ยนผ่านแรงงานและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

ท่านประธานครับ ประเด็นถัดมาที่ผมอยากอภิปรายคือมองว่าด้วยอนาคต
หรืออุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ที่เรียกสั้น ๆ ว่า AI ทุกท่านครับ เมื่อสักครู่นี้เราคุย
เรื่องอดีตไปแล้วคราวนี้มาคุยเรื่องอุตสาหกรรมใหม่ ๆ อย่างอุตสาหกรรม AI กระแส AI
หรือการตื่นตัวด้าน AI เกิดขึ้นทั่วโลกเหมือนรถไฟขบวนใหม่ นะครับ ใครเกาะไม่ทันเสี่ยง
ตกกรด เสียโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทำไม AI สำคัญต่อเศรษฐกิจ ผมอธิบายสั้น ๆ
ก็คือว่าเพราะทุกประเทศจะยกระดับเศรษฐกิจได้ สร้าง Growth ได้ ต้องการเทคโนโลยี
เพื่อทลายความจำกัดของทรัพยากร ถ้ามีเทคโนโลยีอะไรที่ทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพขึ้น
ต้นทุนต่ำลง ก็ทำให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น หรือที่เรียกว่า Growth ดังนั้นแต่ละ
ประเทศที่เศรษฐกิจเติบโตได้เยอะได้ต่อเนื่องก็ต้องลงทุนในเทคโนโลยี AI คืออะไรครับ AI
คือเทคโนโลยีที่ทำให้เครื่องจักรหรือคอมพิวเตอร์ทำงานได้เหมือนมนุษย์ แต่เก่งกว่า เร็วกว่า
มีประสิทธิภาพสูงกว่าเหมือนรวมเอาคนเก่ง ๆ มาไว้ด้วยกัน ปัจจุบัน AI ทำงานได้เหมือน
มนุษย์เกือบทุกเรื่องนะครับ เข้าใจภาษา พูดคุยตอบคำถามได้ เข้าใจภาพ วิเคราะห์ภาพ
วิเคราะห์วิดีโอได้ วางแผนการทำงานได้ ตัวอย่าง AI ที่เราได้ยินบ่อย ๆ เช่น ChatGPT นะครับ
เหมือนผู้ช่วยส่วนตัวหาข้อมูล สรุป แปลภาษา วันนี้ ChatGPT อ่านหนังสือ ๑ เล่มใช้เวลา
ไม่กี่นาที หรือหุ่นยนต์ที่ทำงานหนักแทนคนได้ ๒๔ ชั่วโมง AI โดยคนไทยก็มีนะครับวันนี้ ----

ในการเกษตรใช้ Scan เมล็ดข้าวตรวจคุณภาพทั้งหมดนี้ช่วยประหยัดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ ทำให้เศรษฐกิจเติบโต จากการประเมินนะครับ AI ช่วยสร้าง Growth ให้เศรษฐกิจไทยได้ถึง ๑๓ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๐๓๐ ซึ่งก็เป็นเรื่องน่ายินดีครับ ที่รัฐบาลโดยการนำของท่านนายกมุ่งสนับสนุนอุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ ท่านนายกเดินสายจีบบริษัทต่างชาติมาลงทุน ทั้ง Data Center ทั้ง AI ท่านประกาศอยากเปลี่ยนประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ Digital ของภูมิภาคและของโลก ผมต้องบอกนะครับ อุตสาหกรรม AI เป็นเรื่องที่ถูกต้องและอาจดีกว่า Data Center ด้วยซ้ำ เพราะอะไรครับ เพราะลำพัง Data Center ประเทศเราแทบไม่ได้รับประโยชน์อะไรนะครับ เขาเอาอุปกรณ์มาตั้งเฉย ๆ เผลอ ๆ อุปกรณ์ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดก็นำเข้ามาจากต่างประเทศ มาใช้แค่สถานที่กับไฟของเรา ไปที่งาน Microsoft Build : AI Day ท่านนายกยืนยันว่าพร้อมสนับสนุนให้อุตสาหกรรม AI เติบโตในไทย ท่านพูดถึงแผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติฉบับปัจจุบันด้วยว่า รัฐบาลกำลังขับเคลื่อนอยู่ น่าสนใจครับ ผมไปดูกรรมการชุดนี้ กรรมการขับเคลื่อนมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เข้าใจว่าเพราะเป็นเรื่องสำคัญท่านนายกรัฐมนตรีเลยเป็นประธานเอง แต่ที่น่าสนใจกว่านั้นครับท่านประธาน ตั้งแต่มีกรรมการชุดนี้เมื่อปี ๒๕๖๕ เพิ่งประชุมไปครั้งเดียว ที่สำคัญคือประชุมไปสมัยลุ่มตุ่ สมัยท่านนายกเศรษฐกิจยังไม่เคยเรียกประชุมสักครั้งเลยนะครับ ก็ไม่แน่ใจว่าที่ท่านบอกว่าสำคัญ ให้ความสำคัญอย่างไรนะครับ อยู่มาเกือบปีไม่เคยเรียกประชุม หลายเรื่องอนุกรรมการเขารอท่านเคาะ รอท่านตัดสินใจไปด้วยนะครับ นี่ล่าสุดอีกแล้วครับตั้งบอร์ด Semiconductor ถ้าท่านนายกนั่งเองก็อย่าลืมเรียกประชุมนะครับ ท่านประธานครับ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญหรือตื่นตื้นกับ AI มาก ๆ นะครับ ทำไมพูดแบบนี้เพราะในรายงานจัดอันดับดัชนีปัญญาประดิษฐ์ของโลก เขาสำรวจ ๓๐-๔๐ ประเทศต่อคำถามที่ว่า ผลิตภัณฑ์และบริการจาก AI ทำให้ฉันรู้สึกตื่นตื้นแค่ไหน ไม่น่าเชื่อคนไทยให้คะแนนสูงสุดเทียบกับทุกประเทศที่เขาสำรวจ และคงเป็นเพราะแบบนี้กระมังครับ คนไทยชอบ ส่วนราชการชอบ ส่วนราชการรู้ว่าเจ้ากระทรวงชอบ นายกชอบ ทุกหน่วยราชการในงบปี ๒๕๖๘ เลยจัดงบเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์หรือ AI มาฉ่ำ ๆ ฉ่ำแค่ไหน ในงบปี ๒๕๖๘ มีงบประมาณที่มีคำว่าปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI อย่างน้อย ๖๓ โครงการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นกว่า ๑,๔๐๐ ล้านบาทเศษ อันนี้เอาเท่าที่นับ ๆ เจอนะครับ อย่างที่เรียนท่านประธานตอนต้น ทุกประเทศให้ความสำคัญกับ AI เพราะเชื่อว่าเป็นหัวจักร

๑๕๔

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

หทัยกาญจน์ ๗๖/๒

ใหม่ของเศรษฐกิจ เลยอดยากชวนทุกท่านไปดูนะครับว่า รัฐบาลนี้จัดงบ AI อย่างไรเป็นความหวังให้ประเทศได้หรือไม่ครับ ไหน ๆ คุยเรื่อง AI แล้วนะครับ ผมเลยลองถาม AI หน่อยว่า การจัดงบประมาณด้าน AI ของประเทศมีเป้าหมายอย่างไร นี่ถาม AI จริง ๆ ครับ ถาม ChatGPT AI ตอบมายาวมากครับ ทั้งหมด ๗ ข้อ ผมยกมา ๓ ข้อแรกมาให้ดู ๑. การจัดสรรงบประมาณที่ไม่เพียงพอในการวิจัยและพัฒนา ๒. บางโครงการได้งบประมาณมากไป ขณะที่บางโครงการขาดแคลน ๓. ปัญหาทักษะแรงงาน ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ งบประมาณใช้ไม่มีประสิทธิภาพ นี่ผมยืนยันว่าผมถามเล่น ๆ นะครับ แต่ AI ตอบมาเหมือนจริง

ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกครับ จากการพิจารณาในปี ๒๕๖๘ ที่เกี่ยวข้องกับ AI ผมสรุปปัญหาง่าย ๆ ได้ ๓ ข้อ คือ สัดส่วนงบไม่เหมาะสม ตัวชี้วัดไม่เหมาะสม และเป้าหมาย AI เหยิงแห่ ไปดูกันครับในปี ๒๕๖๘ จัดอย่างไร ปัจจุบันถ้าเราแยกงบเกี่ยวกับ AI เป็น ๔ หมวด คือ โครงสร้างพื้นฐาน ครุภัณฑ์ ฝึกอบรม วิจัยและพัฒนา ปัจจุบันในปี ๒๕๖๘ กระจายอยู่แบบนี้ครับ โครงสร้างพื้นฐาน ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ครุภัณฑ์ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ วิจัยและพัฒนา ๑๗ เปอร์เซ็นต์ ฝึกอบรม ๕๓ เปอร์เซ็นต์ ก็ต้องบอกว่าแบบนี้ไม่ตอบโจทย์การสร้างอุตสาหกรรม AI ให้ประเทศเมื่อเทียบกับที่ควรจะเป็น เดี่ยวผมจะบอกว่าทำไม ผมมีข้อเสนออย่างน้อย ๓ ข้อนะครับ เพื่อให้ท่านปรับปรุงเกี่ยวกับ AI ๑. จัดสัดส่วนงบใหม่ เน้นโครงสร้างพื้นฐานและการวิจัยพัฒนา ๒. ปรับตัวชี้วัดให้เหมาะสม และ ๓. กำหนดอุตสาหกรรม AI มุ่งเป้า เอาเรื่องแรกนะครับ จัดสัดส่วนใหม่ บนภาพนะครับ วงสีส้มคือแบบที่ควรจะเป็นที่เมืองนอก ประเทศที่เขาประสบความสำเร็จด้าน AI เขาจัดเขาลงโครงสร้างพื้นฐาน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ วิจัยและพัฒนา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ฝึกอบรม ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เทียบกับวงสีแดงที่อยู่ข้างบนของเราครับ เอาง่าย ๆ วงขวาสุด ฝึกอบรมเรากลับกับเขาเลย เราเอาครึ่งหนึ่งของงบไปลงที่ฝึกอบรม แต่ฝึกอบรมไม่ควรเกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านต้องกลับไปลดครับ งบวิจัยควรเพิ่มจาก ๑๗ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่เราสามารถต่อยอดความสามารถในการแข่งขันได้ สุดท้ายพวกลงทุนกายภาพ ควรเน้นไปที่โครงสร้างพื้นฐานครับ ที่สร้างความยั่งยืนที่หน่วยงานหลายหน่วยใช้ร่วมกันได้ วันนี้นะปีโครงสร้างพื้นฐาน ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ควรปรับให้เป็นโครงสร้างพื้นฐาน ๕๐ เปอร์เซ็นต์

ประเด็นสำคัญถัดมาในการจัดงบประมาณ AI ท่านต้องกำหนดตัวชี้วัดใหม่ จากปัจจุบันตัวชี้วัดเน้นปริมาณไม่เน้นคุณภาพ เช่น ในเรื่องปฏิรูประบบราชการ ถ้าไปดูวันนี้ เวลาหน่วยราชการเสนองบมา เราจะให้ตัวชี้วัด เช่น ลงทุนจำนวนระบบ ๑ ระบบ ตัวชี้วัดแบบนี้มันไม่เกิดประโยชน์ครับ มันไม่ Link กับประโยชน์ที่ประชาชนจะได้เลย ท่านควรมีตัวชี้วัดว่าลดภาระประชาชนได้แค่ไหน เช่น ลดเวลาดติดต่อราชการได้กี่วัน ความพอใจของประชาชนเพิ่มขึ้นแค่ไหน ที่สำคัญก่อนหน่วยงานรัฐจัดซื้ออะไรเกี่ยวกับ AI คนจะไปจัดซื้อจัดจ้างคนจะไปอบรมรู้หรือไม่ว่า AI คืออะไร ผมมีบทเรียนที่น่าสนใจจากอเมริกา ในอเมริกามีการออกกฎหมายเพื่ออบรมด้าน AI ให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องไปจัดซื้อจัดจ้างอะไรที่เกี่ยวกับ AI เพื่ออะไรครับ เพื่อให้มั่นใจว่าคน ๆ นั้นเข้าใจ AI จริง ๆ ทั้งแง่ประโยชน์หรือความเสี่ยงจาก AI รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ครับ เพราะวันนี้ทุกกระทรวง ทบวง กรม ทุกหน่วยราชการทั่วประเทศกำลังจัดซื้อจัดจ้าง AI ฉ่ำ ๆ

ท่านประธานครับ สุดท้ายหากรัฐบาลอยากประสบความสำเร็จด้านอุตสาหกรรม AI จริง ท่านต้องเลิกเหวี่ยงแหครับ วันนี้ไปดูแผนขับเคลื่อน AI ท่านกำหนด ๑๐ อุตสาหกรรม AI อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีถามใจตัวเองจริง ๆ นะครับว่า ไหวหรือเปล่า เหมือนอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศเรากำหนด S-Curve New S-Curve ไว้ ๑๒ อัน วันนี้สำเร็จจริง ๆ สักอันหรือยัง รัฐบาลควรกำหนดอุตสาหกรรม AI แบบมุ่งเป้าจริง ๆ ว่าอยากพาประเทศไปทางไหน ตัวอย่างประเทศอื่นเขากำหนดน้อยกว่าเราทั้งนั้น เช่น อินโดนีเซียเขากำหนด ๕ เป้าหมาย ผมเอาตัวอย่างมาให้ดู ผมขอยกตัวอย่าง ๓ กลุ่มเป้าหมายที่รัฐบาลไทยอาจใช้ AI เพื่อไปต่อยอดแล้วสร้าง Growth ให้ประเทศได้ครับ ๑. SMEs เนื่องจากประเทศไทยมี SMEs จำนวนมากนะครับ มากกว่า ๓.๒ ล้านราย คิดเป็น ๓๕ เปอร์เซ็นต์ของ GDP จากการประเมิน AI ช่วยสร้าง Growth ให้ SMEs ได้มากกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นึกภาพง่าย ๆ พ่อค้าแม่ค้าอยู่จังหวัดตัวเองเอาของดีในตัวเองมาพุดขายสินค้า AI แปลงภาษาได้ทันทีเพิ่มโอกาสในการขายได้ทั่วโลกขนาดไหนครับ ยังไม่นับศักยภาพ AI ที่จะช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเพิ่มความสามารถให้ SMEs พุดเรื่องนี้แล้วขออนุญาตทวงรัฐบาลผ่านไปยัง สสว. มีโครงการชื่อว่า SME One ID ที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ SMEs อยากถามว่าจะสำเร็จเมื่อไรครับ เพราะโครงการนี้รัฐบาลสามารถเอา AI ไปต่อยอดให้กับ SMEs ได้ ปีนี้เข้าใจว่าในห้องติดตามงบบอกว่าของบ ๑๘ ล้านบาท เพื่อไปใช้ในเรื่อง SME One ID ผมก็ขออนุญาต

ให้ท่านนายกไปทวง เพราะว่าวันนี้ SMEs ทั่วประเทศมี ๓.๒ ล้านรายทำมาจนถึงปัจจุบัน ๒ ปีกว่าเพิ่งทำได้ ๒๐๐,๐๐๐ ราย ตั้งเป้าปลายปีนี้ ๓๐๐,๐๐๐ รายทำมา ๓ ปีได้ SMEs ๓๐๐,๐๐๐ ราย ทั่วประเทศมี ๓.๒ ล้านราย เมื่อไรจะครบครับ ถ้าใช้อัตราที่ต้องนับไปอีก ๒๗ ปี

ท่านประธานครับ อีกอุตสาหกรรมที่ AI อาจจะไปใช้ต่อยอดคือ ขออนุญาต ย้อนกลับไปสไลด์ก่อนหน้านี้นะครับ อีกเรื่องหนึ่งที่ยากขายรัฐบาลนะครับ คือรัฐบาลวันนี้ ทำหลายหายนะครับ หวยเกษียณ หวย ๒ ตัว ๓ ตัว อยากฝากรัฐบาลให้ช่วยรับหวยใบเสร็จ ไปทำหน่วยนะครับ โครงการดี ๆ ที่จะช่วยจูงใจ SMEs เข้า SME One ID และประยุกต์ AI เข้าไปต่อยอดให้ SMEs นะครับ อีกอุตสาหกรรมที่ AI ไปต่อยอดได้คือภาคเกษตร เนื่องจากภาคเกษตรเรามี GDP ยังต่ำอยู่ แต่มีพื้นที่ทำการเกษตรอีกมาก ดังนั้น ถ้าเอา AI ไปต่อยอดก็จะเกิดประโยชน์ได้เยอะจากการคาดการณ์ช่วยสร้าง Growth ให้ภาคเกษตรอีก ๖ เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงคุณภาพดิน การคิดเมล็ดพันธุ์ข้าว การบริหารพื้นที่เพาะปลูก และตัวอย่างสุดท้ายคือภาคการท่องเที่ยวที่วันนี้สัดส่วนต่อ GDP ๑๕ เปอร์เซ็นต์ AI ประเมินว่าจะสามารถช่วยทำให้ Growth เพิ่มขึ้นจาก AI ได้อีก ๓ เปอร์เซ็นต์ ผมขอเสนอ นะครับ รัฐบาลไม่ต้องไปพัฒนา AI เองทั้งหมด หรือเจาะจงผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่ง ใช้กลไกตลาด แจกคูปองสนับสนุนให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการไป Shopping เองเลย ครับว่าอยากซื้อบริการจากผู้พัฒนา AI คนไหน สุดท้ายช่วยให้เกิดการแข่งขันผู้พัฒนา AI ของไทยเก่งขึ้น มีคุณภาพสูงขึ้น ขณะเดียวกันประชาชนก็ได้ประโยชน์สูงสุด

ก่อนผมจะจบการอภิปรายนะครับ อยากแสดงให้ท่านประธานเห็นว่าการกำหนดยุทธศาสตร์ด้าน AI หรือการจัดงบประมาณเกี่ยวกับ AI สำคัญอย่างไรต่อเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต อันนี้เป็นงานวิจัยของ The Economist Intelligence Unit ที่ประเมินผลกระทบของ AI ต่อเศรษฐกิจไทยใน Scenario หรือฉากทัศน์ต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบระหว่าง ๒ นโยบายครับ คือมีนโยบายอุตสาหกรรม AI เฉพาะด้านและพัฒนาทักษะแรงงาน เขาประเมินว่าถ้าทำอันใดอันหนึ่ง ผลกระทบเป็นอย่างไร -----

ถ้าทำ ๒ อันจะเกิดอะไรน่าสนใจถ้าปล่อยตามมีตามเกิดรัฐบาลไม่ทำอะไรเศรษฐกิจโต ๒.๖ เปอร์เซ็นต์ ถ้าทำเฉพาะนโยบายอุตสาหกรรม AI เศรษฐกิจโต ๓.๒ เปอร์เซ็นต์ ถ้าทำเฉพาะพัฒนาทักษะแรงงานเศรษฐกิจโต ๒.๓ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าทำทั้งคู่เศรษฐกิจโตได้ ๔.๔ เปอร์เซ็นต์ ก็เรียกว่าใกล้เคียงกับเป้า GDP ที่ท่านนายกอยากเห็นที่ ๕ เปอร์เซ็นต์ เรียกว่าถ้ารวม Digital Wallet เข้าไปอีกนิดเดียวก็ถึงเลยครับ ดังนั้น อยากย้ำเตือนรัฐบาลอีกครั้งนะครับว่า ท่านต้องมีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรม AI แบบมุ่งเป้าจริง ๆ ครับ เพราะนั่นคือหัวใจของการสร้าง Growth จาก AI ให้กับประเทศของเรา ท่านประธานครับ ผมอภิปรายทั้งหมดนี้เพื่อชี้ให้เห็นว่าการจัดงบประมาณของรัฐบาลประจำปี ๒๕๖๘ มีปัญหาจัดงบประมาณนี้ละครับ ที่เรียกว่าวิกฤติ เพราะมันไม่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรม ไม่ตอบโจทย์การพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่สนับสนุน Growth ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็น Growth สำคัญของไทยที่มีอยู่แล้ว อย่างอุตสาหกรรมรถยนต์สันดาป ท่านจัดงบเพื่อสนับสนุน การเปลี่ยนผ่านไม่เพียงพอ จัดงบแบบไม่ได้สัดส่วนกับปัญหา จัดงบแบบละเลยแรงงานและ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เอาจริงถ้าท่านเจียดเงินจาก Digital Wallet มาสัก ๑ เปอร์เซ็นต์ คือ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ท่านคงทำอะไรให้เขาได้เยอะเลย หรืออย่าง Growth ใหม่ อุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ท่านก็จัดงบแบบเดิม ไม่มีการ กำหนดยุทธศาสตร์อย่างที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ท่านเป็นประธานบอร์ด AI แห่งชาติ แต่ไม่เคยเรียกประชุมสักครั้งก็สะท้อนถึงความละเลยอีกเช่นกัน ดังนั้นจะให้เรา หวังว่าท่านจริงจังกับการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ได้อย่างไร ทั้งหมดนี้ผมจึงขอเรียกร้องให้ท่าน นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลปรับปรุงการจัดทำงบประมาณใหม่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจมากกว่านี้ กราบขอบคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ท่านเลยเวลามา ๖ นาทีกว่า ก็ไปบวกของพรรคก้าวไกลนะครับ ต่อไป
ท่านดวงทิพย์ จินตะเวช เชิญครับ

นางสาวดวงทิพย์ จินตะเวช (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ดิฉัน ดวงทิพย์ จินตะเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
อุบลราชธานี พรรคภูมิใจไทย ขอมีส่วนร่วมอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ วาระที่ ๑ ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการด้วยค่ะ

๑๕๘

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศรัณรัตน์ ๗๘/๒

ท่านประธานคะ เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศคือการศึกษา โดยเฉพาะทางด้านการศึกษาของเด็ก ๆ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักและเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการพัฒนาประเทศค่ะ ซึ่งถ้าหากทางรัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาที่เสมอภาคและไม่สามารถลดความเหลื่อมล้ำทางด้านการศึกษาได้ ประเทศก็คงยากที่จะพัฒนาได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการประจำปี ๒๕๖๘ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ๓๔๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘ ซึ่งถือว่าไม่มากเกินไปค่ะ ในจุดนี้ดิฉันต้องขอชื่นชมท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา เพราะกระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงหลักที่ดูแลอนาคตลูกหลาน ซึ่งจะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนประเทศให้เดินหน้าได้อย่างมั่นคงและทัดเทียมนานาประเทศได้ค่ะ ในปัจจุบันนี้ยังมีความขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ซึ่งชี้ให้เห็นค่ะว่าการลดการขาดแคลนครูเป็นหนึ่งในโจทย์สำคัญสำหรับการยกระดับระบบการศึกษาของไทย อย่างเช่น โรงเรียนขนาดเล็กในสังกัด สพฐ. จำนวนกว่า ๑๔,๐๐๐ แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๑ ของโรงเรียนในสังกัดทั้งหมดนะคะ พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการขาดแคลนครูสูงที่สุดค่ะ ส่งผลให้ครู ๑ คน ดูแลมากกว่า ๑ ห้องเรียน ในบางโรงเรียนคุณครู ๑ คน ดูแลทั้งโรงเรียนเลยค่ะ สอนมากกว่า ๑ วิชา และบางครั้งสาขาวิชาที่ไม่ใช่สาขาที่ตนถนัดด้วยนะคะ และอีกหนึ่งปัญหาที่พบคือการจัดสรรครูไม่ตรงสายที่จบมา เมื่ออ้างอิงจากข้อมูลของ สพฐ. ทางด้านภาษาไทยมีครูที่จบมาไม่ตรงสายสูงสุดมากถึง ๖,๗๒๖ คน ซึ่งทำให้การสอนมีข้อจำกัดค่ะ การเพิ่มครูให้เพียงพอจึงควรดำเนินการควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพด้วยนะคะ กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นแล้วค่ะว่า ปัญหาการขาดแคลนครูคือหนึ่งในปัญหาหลัก จึงได้ออกนโยบายการศึกษาเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา Anywhere Anytime ซึ่งเป็น Platform ที่ทางรัฐบาลได้มีความคิดริเริ่มจัดทำ เพื่อให้นักเรียนที่จะสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เน้นให้ผู้เรียนเรียนดีมีความสุขค่ะ -----

ท่านประธานคะ ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ยังมีนโยบายพลิกโฉมการศึกษาไทยเรียนรู้เท่าเทียม ทักษะเท่าทัน สร้าง National Digital Learning Platform หรือ Platform เรียนรู้ทั่วถึง เท่าเทียม ทุกที่ ทุกเวลา ซึ่งเป็นความตั้งใจที่จะลดช่องว่างของเด็กนักเรียนทั้งในเมืองและในชนบทค่ะ Platform นี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้นักเรียนในทุกภูมิภาค ไม่ว่าจะอยู่ในชนบท หรือว่าอยู่ในตัวเมืองสามารถเข้าถึงบทและเนื้อหาการศึกษาได้อย่างสะดวกและไร้ข้อจำกัดค่ะ นักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาหลักสูตรที่สอนอย่างเท่าเทียมกัน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาที่มีคุณภาพและทันสมัยจากครูที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านโดยตรงค่ะ อาทิเช่นทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ หลักสูตรการเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน และยังมีอีกสิ่งหนึ่งนะคะ ที่สำคัญคือ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย Platform นี้จะช่วยให้การเรียนรู้ไม่จำกัดแค่ในห้องเรียน มีการสนับสนุนการเรียนรู้นอกห้องเรียนผ่านวิดีโอ บทเรียน Online และกิจกรรมเสริม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตค่ะ ท่านประธานคะ สำหรับงบประมาณปี ๒๕๖๘ ของกระทรวงศึกษาธิการน่าจะเสียดายค่ะ งบประมาณในส่วนของการทำ Content หรือเนื้อหาการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ลดความเหลื่อมล้ำ ถูกตัดงบประมาณไปถึงหนึ่งในสามของงบประมาณที่ขอไปค่ะ ซึ่งตอนนี้กระทรวงมี Platform แล้วนะคะ แต่ขาดสื่อการเรียนการสอน ยกตัวอย่างง่าย ๆ ให้เห็นภาพอย่างชัดเจนเหมือนเรามีบ้าน แต่ขาด Furniture ตอนนี้เรามีบ้านแล้วนะคะ แต่เราไม่มีเตียงค่ะ แล้วการศึกษาอย่างเท่าเทียมจะสมบูรณ์แบบได้อย่างไร ถ้าเราได้รับงบประมาณอย่างไม่เพียงพอ อยากรู้ก็ตามค่ะ ดิฉันหวังว่ารัฐบาลจะนำงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมาในครั้งนี้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

สุดท้ายค่ะ ดิฉันต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีและทางรัฐบาลแทนเด็ก ๆ นักเรียน ลูก ๆ หลานของเราทุกคนด้วยนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ ธีระเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปท่านศุภโชค ไชยสัจ ชาญชัย

นายศุภโชค ไชยสัจ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ ผม ศุภโชค ไชยสัจ ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจากพรรคก้าวไกลครับ วันนี้ผมจะขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๘ ครับ โดยประเด็นที่ผมจะนำมาพูดในวันนี้ครับ คือเรื่องของการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียวครับ หรือ Green Growth เศรษฐกิจที่จะทำให้ประเทศไทยไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำครับ แต่รัฐบาลไม่เคยเหลียวมองครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายศุภโชค ไชยสัจ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ประเด็นแรกครับ อยากจะให้ทุกคนเข้าใจตรงกันครับว่า ทำไมประเทศไทยต้องการการลงทุนสีเขียว มีเหตุผลร้อยแปดครับ ที่รัฐบาลควรจะต้องผลักดันให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียวในประเทศครับ แต่ผมอยากจะขอยกตัวอย่างที่ชัดที่สุดครับว่า มันเป็น ๑ ทางรอด และ ๒ โอกาสของประเทศนี้ครับ ๑ ทางรอดที่ผมหมายถึงก็คือ ทางรอดของประเทศจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครับ ที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยโดยตรงครับ ท่านประธานครับ ยิ่งโลกร้อนขึ้นเท่าไร เศรษฐกิจไทยยิ่งเสียหายมากขึ้นเท่านั้นครับ มีรายงานจากสถาบันชื่อว่า Swiss Re ครับ เป็นสถาบันของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ครับ ได้ประเมินเอาไว้ว่าประเทศไทยมีความเสี่ยงสูงเป็นอันดับที่ ๕ ของโลกครับที่ Climate Change หรือว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะส่งผลกระทบต่อ GDP ของประเทศ ในรายงานระบุเอาไว้ว่าในกรณีที่เลวร้ายที่สุดครับ ถ้าอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นไปแค่ ๒ องศา GDP ของไทยจะลดลง ๕ เปอร์เซ็นต์ครับ แต่ถ้ากรณีที่เลวร้ายที่สุดถ้าอุณหภูมิของโลกขึ้นไปแค่ ๓ องศาเมื่อไร GDP ของไทยจะหายไป ๔๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เกือบครึ่งครับ หรือคิดเป็นตัวเลขกลม ๆ กว่า ๘ ล้านล้านบาทครับ นี่คือการเสียหายอย่างยิ่งสำหรับประเทศนี้ที่รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจสีเขียวในประเทศครับ นั่นคือทางรอดครับ

ส่วนโอกาสครับ อันแรกที่ผมอยากจะพูดถึงคือเป็นโอกาสในการดึงดูดเม็ดเงินจากนักลงทุนต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยครับ ถ้าเราไปดู Trend ของนักลงทุนต่างชาติผ่านตัวเลข FDI ครับที่เป็น Greenfield หรือว่าการลงทุนใหม่ เราจะเห็นได้ว่าพวกเขาให้ความสำคัญกับการลงทุนในโครงการสีเขียวทั้งสิ้นครับ อย่างในภาคพลังงานครับตัวเลขมากกว่า ๗๘ เปอร์เซ็นต์ของ FDI ครับ เน้นการลงทุนในโครงการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานสะอาดครับ อย่างโรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์หรือลม ง่าย ๆ ครับ -----

เราไม่จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์หรือ Semiconductor หรือ Chip ในประเทศ เพื่อเอาชื่ออย่างเดียว แต่เราสามารถดึงดูดนักลงทุนได้ง่าย ๆ ให้เขามาสร้างโรงไฟฟ้าพวกนี้ หรือแม้จะเป็นภาคยานยนต์ที่ตัวเลขของ FDI มากกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ที่เน้นการลงทุน ในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า หรือ EV หรือถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น รัฐบาลกำหนด Local Content เลยครับ กำหนดเลยว่าในการสร้างโรงไฟฟ้าขึ้นส่วนบางชิ้นต้องผลิตมาจากผู้ประกอบการไทย แค่นี้ครับผู้ประกอบการไทยก็จะเข้าไปมีส่วนแบ่งในเค้กก้อนใหม่ได้แล้ว แต่เราจำเป็นจะต้องมีนโยบายที่ถูกทิศทาง รวมไปถึงโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ หรือแม้แต่ ในภาคเทคโนโลยี อย่างการลงทุนใน Data Center ที่นักลงทุนต่างก็ต้องการให้ Data Center ของตัวเอง ใช้พลังงานสะอาดได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง แต่คำถามปัจจุบันคือประเทศไทย เราทำแบบนั้นได้หรือไม่ คำตอบคือยังครับ โครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยยังไม่สามารถ ทำแบบนั้นได้ ยังไม่สามารถส่งไฟฟ้าจากพลังงานสะอาดให้นักลงทุนให้ Data Center ได้ตลอดเวลาครับ

โอกาสอย่างที่ ๒ ที่ผมยกมาพูดในวันนี้คือการสนับสนุน การส่งออกของ ภาคอุตสาหกรรมไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอย่าง CBAM ที่เป็นมาตรการที่สหภาพ ยุโรปออกมาในการที่จะมีการเก็บภาษีจากสินค้าที่ยังมีการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ ในกระบวนการผลิตอยู่ครับ ในอนาคตอันใกล้สินค้าที่ผลิตจากพลังงานสะอาดจะมีความ ได้เปรียบเป็นอย่างยิ่ง พอสหภาพยุโรปประกาศกฎเกณฑ์เรื่อง CBAM ออกมา หลาย ๆ โรงงานในไทยเขาต่างหาพลังงานสะอาดเพื่อใช้ในกระบวนการผลิตของเขา เพื่อการที่ เขาจะสามารถลดการชำระภาษีคาร์บอนที่จะมีการบังคับใช้ในอีก ๒ ปีข้างหน้าได้ครับ

ท่านประธานครับ จากที่ผมพูดมาทั้งหมดจะเห็นได้อย่างชัดเจนเลยว่าการส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียวในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคพลังงานนั้นมีความจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยเรา ทั้งเป็นทางรอดจากปัญหาเรื่องเศรษฐกิจซบเซาของประเทศ ที่มีมาอย่างยาวนาน รวมไปถึงเป็นโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับ ประเทศนี้ครับ แต่ที่มั่นใจไม่ได้มีประเทศเราที่กำลังมองเห็นเค้กก้อนนี้ครับ เรามาดูกันหน่อย ดีไหมว่า ประเทศไทยอยู่ตรงไหนในการแข่งขันนี้ ผมยกตัวอย่างมาให้ท่านดู ๕ ประเทศ รวมถึงประเทศไทย ยกตัวอย่างประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในอาเซียน รวมไปถึงประเทศที่พัฒนา แล้วว่า เขามีการวางแผนกันอย่างไร

อย่างแรกครับ สิ่งนี้นักลงทุนจะดูเรากำลังบอกว่า เรากำลังสร้างเศรษฐกิจสีเขียวเขาดูกันที่เป้าหมายของประเทศครับ ประเทศไทยเป็นประเทศเดียวใน ๕ ประเทศที่มีการตั้งเป้าหมาย Net Zero ไว้ที่ปี ๒๐๖๕ ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ เขาตั้งเป้าไว้ที่ปี ๒๐๕๐ กันทั้งนั้น ท่านประธานเห็นไหมครับว่าแค่เริ่มต้นเราก็แพ้เขาอย่างยับเยินแล้วครับ

ถัดมาครับสิ่งที่นักลงทุนจะดูถัดมาว่า การที่เขาจะไปลงทุนในแต่ละประเทศนั้นคือสัดส่วนของพลังงานสะอาด ดูว่าพลังงานสะอาดเขามีเพียงพอหรือเปล่า ตรงนี้ประเทศไทยดีขึ้นมาน้อยที่ปัจจุบันมีสัดส่วนของพลังงานจากแสงอาทิตย์และลมอยู่ที่ประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ อันนี้เราชนะสิงคโปร์กับมาเลเซียครับ แต่ว่าเราก็ยังแพ้เวียดนามอยู่เกือบเท่าตัวครับ หรือถ้าจะไปเปรียบเทียบกับประเทศอย่างอังกฤษ อันนี้เราแพ้เขาขาดลอยครับ ปีล่าสุดปีที่ผ่านมาอังกฤษมีสัดส่วนของพลังงานสะอาดมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์

ปัจจัยต่อมาที่สำคัญมาก ๆ แล้วผมอยากจะ Highlight เลยครับ ในสิ่งที่นักลงทุนมักจะดู คือ เขาสามารถเข้าถึงพลังงานสะอาดได้ง่ายแค่ไหน ก่อนจะมาดูประเทศไทยครับ ผมอยากจะพาทุกท่านไปดูประเทศอื่น ๆ ที่ผมยกตัวอย่างมาก่อนว่า แต่ละประเทศเขามีที่ตัวเลือกในการที่นักลงทุนจะเข้าถึงพลังงานสะอาดได้ครับ มีกันตั้งแต่การที่ผู้ประกอบการสามารถเลือกซื้อ Package ไฟฟ้าสีเขียวจากหน่วยงานตัวแทนจำหน่ายได้ หรือจะเป็นการที่ผู้ประกอบการหรือโรงงานติดต่อกับเจ้าของโรงไฟฟ้าพลังงานสะอาดได้โดยตรง แล้วจ่ายค่าเช่าสายส่งให้กับภาครัฐในการลำเลียงพลังงานสะอาดมาถึงโรงงานของตัวเอง หรือที่เราเรียกกันว่า Direct PPA หรือแม้กระทั่งการติดตั้งโรงไฟฟ้าพลังงานสะอาดในบริเวณพื้นที่ของโรงงานเองก็ทำได้ครับ หรือที่เรารู้จักกันดีในนาม On-site PPA ครับแทบจะทุกประเทศเป็นอย่างนี้กันหมดครับ แต่ถ้ากลับมาดูประเทศไทยครับ ประเทศไทยทำได้แค่อย่างเดียว คือการที่ผู้ประกอบการสามารถติดตั้งโรงไฟฟ้า สร้างโรงไฟฟ้าได้ในบริเวณโรงงานของตัวเองเท่านั้นครับ -----

ถ้าประเทศไทยมีแค่ตัวเลือกเดียว มันจะไปพื่อต่อความต้องการของนักลงทุนใหม่ครับ เราไม่ต้องไปพูดถึง Third Party Access ที่ล่าสุดโดนตัดออกจากแผนพลังงานชาติฉบับใหม่ไปเรียบร้อยแล้ว หรือจะเป็น Utility Green Tariff ไฟฟ้าสีเขียวของเรา อันนี้ก็ยิ่งเถียงกันอยู่เลยว่า ทำออกมาแล้วทางสหภาพยุโรปเขายอมรับ หรือไม่ยอมรับ

สุดท้ายครับ ถ้าแต่ละประเทศจะบรรลุเป้าหมาย Net Zero ของตัวเอง รายงานจาก AGORA ระบุว่าจะต้องมีสัดส่วนจากพลังงานสะอาดอยู่ที่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ภายในปี ๒๐๓๐ แต่ว่าการที่เราจะเพิ่มสัดส่วนของพลังงานสะอาด โครงสร้างพื้นฐาน สายส่งต่าง ๆ ระบบอัตโนมัติต่าง ๆ ก็ต้องพร้อมด้วยครับ ระบบต้องมีความทันสมัยมากขึ้น ให้สามารถรองรับจากความผันผวน หรือความไม่แน่นอนของพลังงานสะอาดได้ แต่ละประเทศที่ผ่านมาก็เลยออกแผนกันมาเยอะ เพื่อยกโครงสร้าง Upgrade โครงสร้างพื้นฐานของตัวเอง อย่างสิงคโปร์ตั้งเงินอัดฉีด ๑๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปีนี้ มาเลเซียตั้งวงเงินไว้ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จะใช้ภายในปี ๒๐๓๐ หรือเวียดนามเขียนลงไปในแผนพลังงานชาติว่าจะใช้เงินถึง ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในการ Upgrade โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับพลังงานสะอาดที่จะโตขึ้นในอนาคต หรืออังกฤษทำมาตั้งแต่ปี ๒๐๑๙ แล้วจะเสร็จในปีหน้า ใช้เงินไปทั้งหมด ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท หันมาดูประเทศไทย ถ้าถามว่าโครงสร้างพื้นฐานปัจจุบันเพียงพอไหม เพียงพอครับ แต่ถ้าเราจะเพิ่มสัดส่วนพลังงานสะอาดให้ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ภายในปี ๒๐๓๐ เราจะต้องเริ่ม Upgrade โครงสร้างพื้นฐานของเราเช่นกัน ท่านประธานครับ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยเราตรึงไฟในขบวนอุตสาหกรรมนี้ทุกขบวน ตั้งแต่การตั้งเป้าหมาย Net Zero ที่ช้ากว่าประเทศอื่นถึง ๑๕ ปี การมีสัดส่วนของพลังงานสะอาดที่ต่ำ ผู้ประกอบการมีตัวเลือกไม่มากพอในการเข้าถึงพลังงานสะอาด สิ่งที่รัฐพอจะทำได้คือทุ่มเงินสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ให้สามารถรองรับการเติบโตของพลังงานสะอาดได้ทัน เพราะอะไรรู้ไหมครับ เพราะวาระเวลาที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานมันนานกว่าการสร้างโรงไฟฟ้า โรงไฟฟ้าหนึ่งครับ ถ้าเราไม่เริ่มตอนนี้เราจะไม่มีโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่เพียงพอในการรองรับการเติบโตของพลังงานทดแทนในอนาคต เรามีแผนแม่บทอย่าง Smart Grid Plan ที่ออกมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ หรือแผน Grid Modernization ที่ออกมาใหม่ แต่ใส่ในยังเหมือนเดิม ตัวแผนมีจุดประสงค์ที่ดีในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ในการให้สามารถรองรับพลังงานสะอาดได้มากขึ้น แต่ปัญหามันอยู่ที่ทั้งเป้าหมาย

และเนื้อหาข้างใน รวมไปถึงการขับเคลื่อนจากภาครัฐที่มันช้า ตัวเป้าหมายก็ไม่ได้มีความทะเยอทะยานสักอันเดียว เรียกได้ว่าต่ำกว่าความต้องการของตลาดอย่างสิ้นเชิง ผมอยากจะขอยกตัวอย่างเป้าหมายที่ชัดที่สุด อย่างการติดตั้ง Smart Meter AMI ที่ในแผนเขียนไว้ว่าจะติดตั้งให้ถึง ๔๘ เพอร์เซ็นต์ของผู้ใช้ไฟทั้งหมด หรือประมาณ ๑๒ ล้านราย ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ ตั้งเป้าไว้น้อยก็ครึ่งประเทศครึ่ง หรืออังกฤษตั้งเป้ากันไว้ที่ ๗๕ เพอร์เซ็นต์ เป้าหมายละเอียดใจอย่างเดียวไม่พอครับ ระยะเวลาก็นานเหลือเกิน เป้า ๔๘ เพอร์เซ็นต์นี้เขียนไว้ว่าจะใช้ ๑๗ ปี แต่ ๗๕ เพอร์เซ็นต์ของอังกฤษ เขาบอกว่าใช้ระยะเวลาแค่ ๖ ปีเท่านั้น แล้วจะเสร็จภายในปีหน้า ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา การขับเคลื่อนแผนที่ผ่านมาก็น่าสนใจไม่แพ้กัน ท่านประธานครับ ตามแผนนี้แบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ถ้าไปดูกันที่ผลการดำเนินงานระยะสั้น ในแผนเขียนไว้ว่าจะมีการใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑,๗๐๐ ล้านบาท แต่แผนเสร็จตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ มีการเบิกใช้จริงแค่ ๒๐๘ ล้านบาท จาก ๑๖ โครงการทั้งหมดที่อยู่ในแผนทำสำเร็จไปเพียง ๖ โครงการ ๖ โครงการที่เสร็จ ๔ โครงการเป็นโครงการเกี่ยวกับการศึกษาทำรายงาน อีก ๒ โครงการ เป็นโครงการนำร่อง ไม่มีโครงการไหนเลย ที่เป็นโครงการที่มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานอย่างจริงจัง หรือถ้าจะมาดูปัจจุบันที่ประเทศเราอยู่ในแผนขับเคลื่อนระยะกลางที่เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๕ แต่ก็มีหลาย ๆ จุดที่ทำให้ผมสงสัยว่า รัฐบาลมีความใส่ใจกับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับพลังงานสะอาดมากน้อยแค่ไหน ท่านประธานครับ เริ่มแผนในปี ๒๕๖๕ ผ่านมา ๒ ปี ไทยทำสำเร็จไปเพียง ๒๔ โครงการ จากทั้งหมด ๕๓ โครงการ แล้ว ๒๘ โครงการที่เหลือมันไปอยู่ไหน ส่วนการดำเนินงานอื่น ๆ ก็ช้าเหลือเกินครับ การติดตั้ง Smart Meter อีกเช่นเคยครับ ที่ถ้าตามเป้าประเทศไทยควรจะมีการติดตั้งปีละ ๑,๒๐๐,๐๐๐ อัน -----

แต่ปัจจุบันมีการติดตั้งจริงเพียงปีละ ๔๐,๐๐๐ อัน โดยเฉลี่ย นี้ยังไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ของเป้าหมายทั้งหมดที่ตั้งไว้ ถ้าเราไปดูประเทศอังกฤษ ปัจจุบันเขามีการติดตั้งปีละประมาณ ๘๐,๐๐๐ อัน แต่ต่อสัปดาห์ครับ นี่แค่แผนระยะสั้นกับระยะกลางเท่านั้น เราไม่ต้องไปพูดถึงแผนขับเคลื่อนระยะยาว เพราะแค่นี้มันก็เยอะมากพออยู่แล้ว ท่านประธานครับ ท่านอาจจะสงสัยว่าแล้วที่ผ่านมารัฐบาลทำอะไร ผมกล้าบอกได้ตรงนี้เลยว่า รัฐบาลไม่ได้ทำอะไรครับ สิ่งนี้ได้จากการจัดสรรงบประมาณที่ผ่านมา และปีล่าสุด อย่างงบกระทรวงพลังงานปี ๒๕๖๘ ที่ใช้งบไปกว่า ๒,๘๕๐ ล้านบาท ๓๑ เปอร์เซ็นต์ ถูกจัดสรรไปให้กับงบบุคลากร ๖๖ เปอร์เซ็นต์ ถูกจัดสรรไปให้กับงานส่งเสริมความมั่นคงทางด้านพลังงาน ผมก็ไม่แน่ใจว่าประเทศไทยเราต้องการความมั่นคงไปอีกแค่ไหน เพราะปัจจุบันเรามีโรงไฟฟ้าเกินกว่าความต้องการมากพออยู่แล้ว ท่านประธานครับ มีเพียงแค่ ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๓๐ กว่าล้านบาท ที่ถูกจัดสรรไปให้กับการสนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับพลังงานทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตัวเลขนี้ก็ไม่ได้ต่างจากปี ๒๕๖๗ ที่ยังคงมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมความมั่นคงทางด้านพลังงาน ถ้าจะบอกว่าตัวเลขงบกระทรวงไม่พอใช้ ปกติรัฐวิสาหกิจเป็นคนดูแลเรื่องการลงทุน ได้ครับ ถ้าอย่างนั้นผมเองของ ๓ การไฟฟ้ามาให้ท่านดู ทั้ง ๓ ปี ย้อนหลังแล้วก็ปัจจุบัน จากรายงานแผนการลงทุนของทั้ง ๓ การไฟฟ้า หาได้ตาม Website ตัวเลขจะแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนเลยครับว่า ยังคงมุ่งเน้นไปที่การสร้างและขยายสายส่งใหม่แทบจะไม่มีโครงการที่ลงทุนในโครงการ Smart Grid ตามแผนเลย ในกราฟที่ผมเอามาโชว์พื้นที่สีแดงเป็นพื้นที่ของสัดส่วนการลงทุนในโครงการ Smart Grid แต่เราจะเห็นได้ว่ามันเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก ๆ ถ้าเปรียบเทียบกับเงินลงทุนในแต่ละปี ที่ผ่านมา ๓ ปีย้อนหลัง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ๐ เปอร์เซ็นต์ ลงทุนในโครงการ Smart Grid ๑ เปอร์เซ็นต์ สำหรับ กฟผ. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กฟน. ดีขึ้นมาหน่อย ๙ เปอร์เซ็นต์ หรือถ้าบปีล่าสุด ปี ๒๕๖๘ ที่แผนการลงทุนยังไม่ออก แต่โครงการที่ระบุดูอยู่ในงบเล่มข่าวคาดมั่วง ก็พอจะบอกอะไรเราได้ครับ ชัดที่สุดก็คงจะเป็น กฟผ. ที่เขียนไว้ว่าจะมี ๑๔ โครงการใหม่ แต่ไม่มีโครงการไหนเลย ที่ลงทุนตามแผน หรือจะเป็น กฟผ. ที่เขียนไว้ว่ากรอบวงเงิน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยจะลงทุนในปี ๓๘,๐๐๐ ล้านบาท แต่เราก็ต้องมานั่งลุ้นกันว่า ๓๘,๐๐๐ ล้านบาท จะถูกจัดสรรไปให้กับโครงการ Smart Grid มากน้อยแค่ไหนแล้วสุดท้าย กฟผ. ที่ไม่ได้ระบุดูอะไร ที่เป็นโครงการใหม่ ๆ ในเล่มข่าวคาดมั่วงเลย

แต่ตั้งงบประมาณการลงทุนในปีนี้ ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเราดูจากตรงนี้ ทั้งกรอบงบประมาณ และรายชื่อโครงการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนด้าน Smart Grid เราก็จะเห็นได้ว่ามันยังมีจำนวนที่น้อย ถ้าเทียบกับความต้องการของประเทศ ท่านประธานครับ ที่ผ่านมา แผนการลงทุนของรัฐวิสาหกิจของทั้ง ๓ การไฟฟ้าต้องถูกอนุมัติโดยรัฐบาล มันคือหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องเป็นคนขับเคลื่อนตามแผนแม่บท แต่นี่ขับเคลื่อนอย่างไร ถึงอนุมัติงบออกมาได้น้อย และขับเคลื่อนได้ช้าขนาดนี้ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งนะครับว่า ในแผนการลงทุนของทั้ง ๓ การไฟฟ้า ปีนี้จะให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนแผน Smart Grid ให้มากกว่านี้ หรือถ้าจะบอกว่าเงินไม่พออีก ท่านประธานครับ เรามีเงินจากกองทุนส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ที่ผ่านมาไม่เคยมีการอนุมัติตามกรอบวงเงินที่วางไว้ ปีละ ๔,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ตั้งกรอบไว้ ๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่มีการอนุมัติใช้จริง ๑,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น การอนุมัติล่าสุดก็เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๖๖ ปีที่ผ่านมา ๑ ปีมาแล้ว ไม่ได้มีการอนุมัติเพิ่มเติม ผมไม่แน่ใจว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานที่นั่งเป็นหัวโต๊ะของกองทุนนี้ เอาเวลาไปทำอะไรอยู่ครับ กรอบเกณฑ์การใช้เงินกองทุนที่ผ่านมาก็ไม่ตรงจุด ไม่สอดคล้องกับแผนพลังงานชาติ ถ้าเราไปดูตัวเลขล่าสุด วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ที่ผ่านมา กองทุนนี้มีเงินเหลือถึง ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท นี่ก็เป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่ให้รัฐบาลสามารถเอาเงินออกมาใช้ในการขับเคลื่อนแผน ในการปรับปรุงโครงสร้างพลังงาน เพื่อรองรับพลังงานสะอาดได้ ถ้าเป็นพรรคก้าวไกล ได้มีโอกาสจัดทำงานในครั้งนี้ ผมเชื่อว่าเราคงไม่ทิ้งโอกาสในการสร้างเศรษฐกิจใหม่ ๆ ให้กับประเทศแบบที่รัฐบาลนี้ทำแน่นอน ไม่เป็นคนฉุดรั้งประเทศนี้ไว้ คุณกำเนิดพลังงานสะอาด แล้วจัดทำงานเอาใจนายทุน Fossil แบบนี้ -----

ถ้าประเทศไทยจะเข้าไปมีส่วนแบ่งในธุรกิจสีเขียว สร้าง Growth ให้กับประเทศได้ ควรทำเพิ่ม ๓ อย่างให้เร็วที่สุด อย่างแรกครับ ปรับเป้าหมายให้เร็วขึ้น ให้ท้าทายขึ้นกว่าเดิม Smart Meter ผมขอตั้งเป้าให้เป็น ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้ใช้ไฟทั้งหมด ระยะเวลาลงให้เหลือภายในปี ๒๐๓๐ ๒. จัดทำงบประมาณใหม่ จัดสัดส่วนการลงทุนของรัฐวิสาหกิจใหม่ จากปัจจุบันที่แบ่ง ๕ เปอร์เซ็นต์ของเงินลงทุนในแต่ละปีไปกับการ Upgrade โครงสร้างในโครงการ Smart Grid เพิ่มเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อให้เราเข้าถึงเป้าหมายได้เร็วขึ้น ๓. เราต้องการเงินสนับสนุนเพิ่ม แก้ไขระเบียบปลดล็อกกองทุน อย่างกองทุนอนุรักษ์พลังงาน ให้สามารถนำเงินกองทุนมาใช้ได้ เราจะได้เงินตรงนี้เพิ่มอีกเกือบ ๔,๐๐๐ ล้านบาท และสุดท้าย ตั้งงบประมาณจากส่วนกลางมาอุดหนุนเพิ่มเติมอีก ๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งแน่นอนครับ ถ้าเราทำได้ตามนี้ ผลกระทบในเชิงบวกจะเกิดขึ้นในทุกๆระดับ อย่างแรกครับ ระดับประเทศ GDP ของประเทศเราจะโตขึ้น การลงทุนในเทคโนโลยี ในโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว จะกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ มีผลจากการศึกษาว่า GDP ของไทยจะโตขึ้นในภาพรวม ๑-๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปี เหมือนที่เคยเกิดขึ้นในหลาย ๆ ประเทศ ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น เยอรมัน หรือแม้แต่ซาอุดีอาระเบีย ด้านการลงทุนจากต่างประเทศ OECD รายงานเอาไว้ว่า ปัจจุบันมีเงินไหลเข้าในภูมิภาคเราอาเซียน ในโครงการพลังงานสะอาดปีละ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเรามีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่มากพอ ผมขอ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แสดงว่าเราจะมีเงินไหลเข้าประเทศปีละ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ต่อมาครับ ผลกระทบในระดับธุรกิจ เศรษฐกิจสีเขียวจะสร้างงานคาร์บอนต่ำ หรือ Green Job ได้มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง ตัวอย่างมีให้เห็น ในประเทศเยอรมัน ย้อนกลับไปเมื่อปี ๒๐๐๐ มีตำแหน่งงาน Green Job ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ตำแหน่ง แต่หลังจากที่รัฐบาลเยอรมัน ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ตำแหน่งงานตรงนี้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๕๐,๐๐๐ ตำแหน่ง ในระยะเวลาไม่ถึง ๑๐ ปี หรือจะเป็นการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ที่เกี่ยวเนื่องจากการลงทุนในโรงไฟฟ้าพลังงานสะอาด เหมือนที่ผมได้พูดไปครับ การกำหนด Local Content จะทำให้ไทยเราสามารถนำเงินจากต่างชาติมากระจายให้กับผู้ประกอบการไทยได้ประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี และสุดท้าย ระดับครัวเรือน การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนพลังงานสะอาดจะช่วยลดภาระค่าไฟให้กับพี่น้องประชาชน รายงานจาก IEA ยืนยันว่า ค่าไฟของยุโรปในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาลดลง ๘ เปอร์เซ็นต์ จากการที่พลังงานสะอาดถูกนำมาผลิตเป็นกระแสไฟฟ้า

ที่แทนเชื้อเพลิง Fossil ซึ่งช่วยให้คนในหลาย ๆ ประเทศ ในยุโรปประหยัดค่าไฟรวมกันถึง ๔ ล้านล้านบาท

ท่านประธานครับ จากที่ผมอภิปรายมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่ารัฐบาลไม่ได้มีความเข้าใจถึงปัญหาของประเทศที่กำลังเกิดขึ้น รวมไปถึงการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๖๘ ในรอบนี้ ก็ไม่ได้ตอบโจทย์ของประเทศแม้แต่คนเดียว รัฐบาลกำลังฉุดรั้งประเทศนี้ไว้ครบลดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทย กีดกันเม็ดเงินที่กำลังไหลเข้าสู่ประเทศ การจัดทำงบประมาณในรอบนี้ ก็ดูเหมือนเป็นการทำตามทิศทางนโยบายของภาคพลังงาน ที่ปัจจุบันเอื้อให้กับกลุ่มทุน นายทุนพลังงานอีกเช่นเคย ผมในฐานะผู้แทนราษฎรจึงไม่สามารถเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ นี้ได้ ขอขอบคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปอีก ๒ ท่านนะครับ ท่านแรก ท่านสุรเกียรติ เทียนทอง ท่านที่ ๒ ท่านจิรัชยา สัพโส เชิญท่านสุรเกียรติ เทียนทอง เชิญครับ

นายสุรเกียรติ เทียนทอง (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรเกียรติ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสุรเกียรติ เทียนทอง (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ เป็นที่รู้กันอยู่แล้วว่าการท่องเที่ยวของประเทศไทย เราได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการระบาดของโควิด-๑๙ ที่ผ่านมา ส่งผลให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เราเคยมีอยู่ถึง ๔๐ ล้านคนต่อปี เหลืออยู่แค่ ๖.๗ ล้านคนในปี ๒๕๖๓ รายได้จากการท่องเที่ยว เราเคยมีอยู่เกือบ ๒ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๖๒ ก็ลดลงเหลืออยู่แค่ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ ส่งผลให้เกิดการว่างงาน เศรษฐกิจชะงักงัน ทำให้มีคนตกงานกว่า ๖ ล้านคน โดยเฉพาะในธุรกิจภาคบริการ ปัญหาที่เกิดขึ้นได้รับการแก้ไขทันทีที่รัฐบาลภายใต้ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ได้เข้ามาบริหารประเทศ รัฐบาลได้กำหนดวิสัยทัศน์ Thailand Vision ที่มีชื่อว่าใน Ignite Thailand ซึ่งประกอบด้วยนโยบายที่มุ่งเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อฟื้นฟู

๑๖๙

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ประกาศลักษณะ ๘๓/๓

การท่องเที่ยวไทย โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว หรือที่เราเรียก
กันว่า Tourism Hub -----

- ๘๔/๑

เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับคนไทยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนประชากร รายได้หลักเรามาจากการท่องเที่ยวอีกด้วยครับ คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่า ๒.๓ ล้านล้านบาททีเดียว นับตั้งแต่การเข้ามาบริหารประเทศของพรรคเพื่อไทย โดยการนำของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ยอดนักท่องเที่ยวต่างชาติปีไตรมาสแรกของปีนี้ ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗ ที่ผ่านมาเรามีจำนวนนักท่องเที่ยวมากถึง ๙.๓๗ ล้านคน ซึ่งถือว่าสูงกว่าเป้าครับ เป้าเราตั้งไว้ที่ ๙ ล้านคน และเพิ่มขึ้นกว่า ๑๔๖ เปอร์เซ็นต์ จากปีที่ผ่านมา โดยนักท่องเที่ยวมาจากไหน ส่วนใหญ่มาจาก จีน มาเลเซีย รัสเซีย และกลุ่มประเทศยุโรป ซึ่งตัวเลขเหล่านี้ มันสะท้อนชัดเจนว่าเป็นสัญญาณบวกของการท่องเที่ยวไทย ที่กลับมาฟื้นตัวครับท่านประธาน โดยเฉพาะช่วงสงกรานต์ที่ผ่านมา กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาระบุไว้ตั้งแต่วันที่ ๑-๑๖ เมษายน ๒๕๖๗ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่า ๑.๕ ล้านคน เดินทางเข้ามาไทย เพิ่มขึ้นถึงเกือบ ๔๑ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกัน ของปีที่แล้ว สร้างรายได้ ได้ถึง ๗๐,๒๒๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๔๗.๙๘ เปอร์เซ็นต์ ค่าใช้จ่ายต่อ Trip น่าสนใจครับ ท่านประธาน อยู่ที่ ๔๖,๙๖๘ บาทต่อคนต่อ Trip เพิ่มขึ้นเกือบ ๕ เปอร์เซ็นต์ โดยปัจจัยการกระตุ้นการเดินทางมาจากมาตรการที่เราอำนวยความสะดวกด้าน Visa ทุกคนคงได้ยืนยันกันอยู่แล้ว ที่เป็นนโยบายของรัฐบาล ก็คือการเปิด Free Visa ให้กับนักท่องเที่ยวในหลาย ๆ ประเทศ เช่น ประเทศจีน คาซัคสถาน อินเดีย และได้หวัน ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางการเดินทางในภูมิภาค การยกเลิกบัตร ตม. ๖ ก็ดี รวมถึงการจัดมหาสงกรานต์ที่ผ่านมาครับ ทำให้การที่เราจะไปถึงเป้าหมายที่มี นักท่องเที่ยว ๓๖-๓๖.๗ ล้านคน เป็นไปได้อย่างแน่นอนครับ มันแสดงให้เห็นชัดเจนครับ ว่าเรากำลังมาถูกทางกันแล้วครับ เราจะต้องทำให้การท่องเที่ยวของเราโดดเด่นขึ้นไปอีกครับ ในสายตาประชาคมโลก เราต้องอัดฉีดงบประมาณ แน่นนอนครับทั้งในด้านศิลปวัฒนธรรม เทศกาลคอนเสิร์ต งานภาพยนตร์ ศิลปะ อาหาร และที่น่าจับตามอง ด้านกีฬาและศิลปะ ป้องกันตัว เพราะมันแสดงถึงอัตลักษณ์ของความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน หลังจากนั้น การท่องเที่ยวไทยจะต้องได้รับการต่อยอดทุกรูปแบบ ทั้งในเมืองหลัก แล้วก็เมืองรอง ตอนนี้ เราไม่ได้เรียกว่าเมืองรองแล้วนะครับ เราเรียกว่าเมืองนำเที่ยวแล้วครับ ต้องพัฒนาจน กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค ต่อการท่องเที่ยว อาทิ เช่น เวลาปิดและเวลาเปิดของสถานบริการก็ดี การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ดี รวมถึงแก้ไข

ภาษีด้วย เรื่องของการจัดงานและการแข่งขันต่าง ๆ ครับ ท่านประธานครับ การจัดสรรงบประมาณที่เพิ่มขึ้นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งครับ งบประมาณที่เพิ่มขึ้นจะถูกไปใช้ในการพัฒนาโครงสร้างในโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้ขยายโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนในประเทศ และส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของไทยด้วย รัฐบาลมีนโยบายสร้างรายได้ที่สอดคล้องกับการเป็น Tourism Hub อยู่หลายโครงการ ซึ่งผมจะขออนุญาตยกมาสัก ๓ โครงการนะครับ

อันที่ ๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรมที่เป็นพื้นที่ในพื้นที่พิเศษ ได้รับการพัฒนาตามแนวทางเมืองสร้างสรรค์ของ UNESCO เช่น ภูเก็ต เชียงใหม่ กรุงเทพมหานคร สุโขทัย แล้วก็เพชรบุรี โดยขออนุมัติงบประมาณในปี ๒๕๖๘ เพียงแค่ ๗๕.๘ ล้านบาท

อันที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่มาตรการท่องเที่ยวไทย ๓๐ ชุมชน ด้วยการขออนุมัติงบประมาณเพียงแค่ ๓.๒๗ ล้านบาท แล้วก็ ๒๐ ชุมชนที่ได้รับการผลักดันเข้าสู่ตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ด้วยงบประมาณ ๒๘.๓ ล้านบาท เท่านั้นเองครับ

อันที่ ๓ การสร้างการรับรู้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพและกระตุ้นให้เกิดความต้องการในการมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ด้วยการของงบประมาณ ๑,๙๐๒ ล้านบาท

อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญครับท่านประธาน ในส่วนของนโยบายการขยายโอกาสก็เช่นกันครับ การสนับสนุนการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในไทยด้วยเม็ดเงินลงทุนที่ขออนุมัติงบประมาณไว้ที่ ๓๖๗ ล้านบาท -----

๑๗๒

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

กานรัฐพิชชา ๘๕/๑

โดยมีเป้าที่เราจะได้รายได้คืนมา จากการที่เรามีภาพยนตร์ต่างประเทศมาฉายทำในไทย มากถึง ๔,๓๐๐ ล้านบาท และจากเป้าการขยายตัวของการท่องเที่ยว ปี ๒๕๖๘ รัฐบาล ก็ไม่ได้ลืมที่จะให้ความสำคัญในเรื่องของการผลักดัน ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ ผู้ประกอบการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้เข้าใจ แล้วก็ปฏิบัติได้ถูกต้องตามกฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและความมั่นใจของนักท่องเที่ยว เพื่อยกระดับ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับเรื่องนี้ ซึ่งเราจะเห็นได้จากการเพิ่มงบประมาณในส่วนนี้เข้าไป ในงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้ เพื่ออะไรครับ เพื่อยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศให้ดีขึ้นไปอีก การจัดสรรงบประมาณ เหล่านี้ จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น สร้างรายได้ ขยายโอกาสให้คนมีงานทำมากขึ้น เพิ่มรายได้มากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขยายตลาดในประเทศ ต่างประเทศ ท่านประธานครับ รักษาตลาดเดิม เพิ่มตลาดใหม่ครับ นอกจากการท่องเที่ยวแล้วครับท่านประธาน การพัฒนา กีฬา ในประเทศไทยก็เป็นอีก ๑ ด้านที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง นโยบาย Ignite Thailand ไม่เพียงแต่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาศักยภาพของ นักกีฬาไทย เพื่อให้เราก้าวไปสู่ความสำเร็จในนานาชาติ แล้วก็ยังช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้อีกด้วยครับ

การสนับสนุนด้านกีฬาระดับชาติ ระดับนานาชาติ เป็นส่วนหนึ่งของแผน การพัฒนาของพรรคเพื่อไทยอยู่แล้ว โดยโครงการที่ชื่อว่า THACCA ได้ยกให้นโยบายกีฬา เป็นหนึ่งใน Soft Power ที่สำคัญของรัฐบาล โดยมีนโยบายหลัก ๆ อยู่ ๖ ข้อ อันที่ ๑ ยกย่องมวยไทยไปมวยโลก โดยการจัด Tournament มวยไทยกระจายไปทั่วโลกนั่นเอง อันที่ ๒ สร้างโอกาสใหม่เพื่อฟุตบอลไทย ยกย่องมาตรฐานฟุตบอลไทย พัฒนา League ยาวชน ยุวชนทั่วประเทศ ฟุตบอลไทยไปเวทีโลก อันที่ ๓ ดึงการแข่งขันกีฬาระดับโลก ดึงดูดให้มีการแข่งขัน มีการจัดประชุมเสวนาด้านกีฬาระดับโลกให้มาจัดที่ประเทศไทย อันที่ ๔ ยกย่องศักยภาพนักกีฬาไทย สร้างศูนย์ฝึกที่โรงเรียนใกล้บ้าน โดยมีผู้สอนมืออาชีพ และยกระดับสวัสดิการนักกีฬาด้วย แล้วก็ขยายไปสู่กีฬาสมัครเล่นครับท่านประธาน อันที่ ๕ ๑ กีฬา ๑ รัฐวิสาหกิจ Plus จับคู่รัฐวิสาหกิจที่มีกำไร แล้วก็หน่วยงานรัฐและเอกชน เพื่อมา สนับสนุนสมาคมกีฬานั้นเอง อันที่ ๖ ยกเครื่องกองทุนพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย

๑๗๓

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

กานฐ์พิชชา ๘๕/๒

เพื่อความยืดหยุ่น ให้กองทุนสามารถสนับสนุนนักกีฬาไทยได้อย่างเต็มที่ แล้วก็สนับสนุนกีฬาไทย เพื่อไปแข่งขันในเวทีต่างประเทศด้วยครับ

ตัวอย่างของงบประมาณที่สำคัญ ได้แก่ การจัดแข่งขันกีฬามวยไทย เพื่อสร้างกระแสความตื่นตัวและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศครับท่านประธาน ซึ่งตั้งงบประมาณไว้เป็นจำนวน ๒๓๔ ล้านบาท และคาดว่าจะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ถึง ๒,๒๑๔ ล้านบาท ท่านประธานครับ รัฐบาลได้เพิ่มงบประมาณให้กรมพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นจำนวนเงินรวมกว่า ๑,๐๖๕ ล้านบาท คิดเป็น ๓๘ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมดของกระทรวงนี้ โดยจัดสรรเพื่ออะไรครับ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมกีฬา ให้นักกีฬาไทยได้มีโอกาสฝึกซ้อมและแข่งขันในระดับสูงสุด การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานก็ดีครับท่านประธาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เช่น สนามกีฬา ศูนย์ฝึกซ้อมที่ทันสมัย ก็จะช่วยให้นักกีฬาของเราได้สามารถเตรียมความพร้อมได้อย่างเต็มที่ เพิ่มศักยภาพได้อย่างเต็มที่

อีกด้านหนึ่งครับท่านประธาน ที่รัฐบาลให้ความสนับสนุนเป็นอย่างดีภายใต้ นโยบาย Ignite Thailand ก็คือการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมไทยนั่นเอง ที่เป็น Soft Power ด้านศิลปะและวัฒนธรรม จะเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศไทย และเศรษฐกิจที่ดีให้กับประเทศด้วยครับ -----

รัฐบาลและพรรคเพื่อไทย ให้ความสำคัญกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศไทย มีผู้คนที่หลากหลายอัตลักษณ์ เรามีชนเผ่าที่มีวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ภาษา ที่สืบทอดกันมารุ่นสู่รุ่น ๗๐ กว่ากลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเรามีพี่น้องชาติพันธุ์มากถึง ๖.๑ ล้านคน หรือเกือบ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากรประเทศ รัฐบาลด้วยความร่วมมือกับ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธรภายใต้กระทรวงวัฒนธรรม ก็กำลังผลักดัน พ.ร.บ. คุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชาติพันธุ์ เพื่อให้พี่น้องชาติพันธุ์ได้เข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในที่ดิน ทำกินก็ดี สิทธิการเข้าถึงสาธารณสุขไปจนถึงขั้นพื้นฐานก็ดี นอกจากนี้เรายังมีแนวทางใหม่ ๆ ในการ Promote วัฒนธรรมของเรา เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดย สสว. เผยผล การศึกษาธุรกิจท่องเที่ยวหลังโควิด-๑๙ พบว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชุมชน เป็น Trend ใหม่ที่ได้รับความนิยม ด้วยตัวเลขนักท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๕ ที่เติบโตสูงถึง ๑๕๕ เปอร์เซ็นต์ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจถึง ๒๒๐ ล้านบาท มั่นหมายถึงอะไรครับ มั่นหมายถึงว่า เราสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้ให้กับชุมชนเพิ่มขึ้น

ท่านประธานครับ ด้วยเวลาอันมีจำกัด ผมขอสรุปสั้น ๆ ครับว่า การส่งเสริม การท่องเที่ยววิถีวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของเรา การเพิ่มงบประมาณและสนับสนุนนโยบายและโครงการที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้เราสามารถรักษาตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพครับ การเพิ่มงบประมาณ ในครั้งนี้ จะช่วยให้เราสามารถดำเนินโครงการสำคัญ ๆ เช่น การส่งเสริมถ่ายทำภาพยนตร์ ต่างประเทศในไทยที่ผมได้กล่าวไปแล้ว การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค การยกระดับความปลอดภัยของการท่องเที่ยว ซึ่งการสนับสนุนนี้ จะช่วยสร้างงาน สร้างรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของพี่น้องชาวไทยครับท่านประธาน ในฐานะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย เราสนับสนุนการเพิ่มงบประมาณในส่วนนี้อย่างเต็มที่ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และส่งเสริมการท่องเที่ยว กีฬาและวัฒนธรรม จะช่วยให้สามารถสร้างโอกาสและรายได้ให้กับพี่น้องคนไทยทุก ๆ คน ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านจิรัชยา สัพโส เชิญครับ

นางสาวจิรัชยา สัพโส (สกลนคร) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางสาวจิรัชยา สัพโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทยคะ
วันนี้ดิฉันในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอร่วมอภิปรายร่าง พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในวาระที่ ๑ เป็นที่ทราบกันดีว่าภาคการท่องเที่ยวเป็น
อุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญสำหรับเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก โครงสร้างเศรษฐกิจไทย
พึ่งพาการท่องเที่ยวสูงถึง ๒๐-๒๕ เปอร์เซ็นต์ และมีแนวโน้มที่จะมีส่วนสูงขึ้น
โดยเฉพาะหลังวิกฤติโควิด-๑๙ ที่ผ่านมา ภาคการท่องเที่ยวเป็นภาคที่ฟื้นตัวเร็วที่สุด
และกลายมาเป็นเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากข้อมูล
GDP ไตรมาสล่าสุด จะเห็นว่าไทยรอดพ้นจากการเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยทางเทคนิค
หรือ Technical Recession ได้ เพราะมีภาคการท่องเที่ยวเป็นตัวพยุง ซึ่งวันนี้ดิฉันในฐานะ
ตัวแทนของพี่น้องประชาชน ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐกิจที่ท่านนโยบาย
Visa Free ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเกินเป้าหมาย ดังที่ท่านเคยพูดไว้ว่า การท่องเที่ยวนั้นจะ
ไปช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจตั้งแต่ฐานราก เพราะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจะส่งตรงไปถึง
กระเป๋าของพี่น้อง และยังมีมองไปถึงการเพิ่มศักยภาพของภาคการท่องเที่ยวที่จะทำให้ไทย
เป็น Tourism Hub แล้วให้เป็นเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนประเทศต่อไปได้อีก
เมื่อพูดถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจแล้ว ต่อไปลองนึกมาถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ของไทยกันบ้างคะ จากข้อมูลจะพบว่าไทยเคยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึงเกือบ
๔๐ ล้านคนก่อนช่วงโควิด-๑๙ และปีนี้ก็มีการคาดการณ์ว่านักท่องเที่ยวต่างชาติจะกลับมา
ราว ๆ ๓๖-๓๗ ล้านคน โดยประเทศไทยจะเป็น Tourist Destination ของโลก ทั้งในเชิง
ของสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร ตลอดจนการท่องเที่ยว
แบบ Wellness and Medical Tourist ซึ่งตอนนี้กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน -----

มีการบูรณาการร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในประเทศไทย ก็จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้น จากข้อมูล แสดงให้เห็นว่าตลาดท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทั่วโลกเติบโตขึ้นมาก และประเทศไทยของเราก็มีบริการด้านสุขภาพที่มีชื่อเสียง เช่น การนวดไทย สปา และบริการด้านสาธารณสุข ที่สร้างความประทับใจให้กับชาวต่างชาติตังนั้น การลงทุนสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้ ก็จะช่วยยกระดับตลาดและสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อดูจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวไทย ส่วนใหญ่จะเป็นชาวเอเชีย โดยเฉพาะชาวจีน ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็มีข้อระมัดระวังในเรื่องของการใช้จ่ายต่าง ๆ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังนิยมไปเที่ยวเฉพาะเมืองหลัก เช่น กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต ทั้งที่ประเทศไทยเรายังมีเมืองน่าเที่ยวอีก ๕๕ จังหวัดที่น่าสนใจไม่แพ้กัน แต่ยังไม่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเท่าที่ควร ดังนั้น การร่วมบูรณาการในหลายมิติ ก็จะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนา โครงสร้างโดยรวม และสามารถกระจายรายได้อย่างทั่วถึง และเป็นการพลิกฟื้นการท่องเที่ยวไทยได้อย่างยั่งยืน ดิฉันเข้าใจนะคะว่าทางฝ่ายบริหารก็คงทราบถึงปัญหาที่ดิฉันได้กล่าวไปข้างต้น เพราะหลังจากที่พิจารณาในร่างงบประมาณปี ๒๕๖๘ ประกอบกับวิสัยทัศน์ของฝ่ายบริหารในปีนี้ ดิฉันก็คลายความกังวลไปได้ เพราะได้เห็นโครงการต่าง ๆ ในร่างงบประมาณ ที่คาดว่าจะสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ดิฉันได้ติดตามนโยบายในงาน Thailand Vision Ignite ที่รัฐบาลจะผลักดันให้ไทยเป็น Tourism Hub ผลักดันให้ไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๓.๕ ล้านล้านบาท ใน ๔ ปี ด้วยยุทธศาสตร์ ๔ ด้าน ดิฉันต้องขอชื่นชมนะคะว่า ตรงนี้เป็นกลยุทธ์ที่สามารถช่วยพัฒนาภาคการท่องเที่ยวได้ ไม่ว่าจะเป็น ๑. เป็นการยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวทุกมิติ โครงการ 5 Must do in Thailand ไม่ว่าจะเป็น Must Beat Must Eat Must Seek Must Buy Must See โดยทั้ง ๕ Keyword นี้ จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการเสริมความแข็งแกร่งของผลิตภัณฑ์ชุมชนของไทย กลยุทธ์ที่ ๒ กับการกระจายตัวการท่องเที่ยวจากเมืองหลักสู่เมืองน่าเที่ยว ซึ่งเป็นการกระจายรายได้เข้าสู่เมืองน่าเที่ยวทั้ง ๕๕ จังหวัด กลยุทธ์ที่ ๓ กระตุ้นการใช้จ่ายและให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวมูลค่าสูง ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ เพิ่มคุณค่าด้วยการสร้างมูลค่าให้กับ การท่องเที่ยวแบบวิถีชีวิตของไทย กลยุทธ์ที่ ๔ วางรากฐานพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

ที่เชื่อมโยงเมืองหลักและเมืองนำเที่ยว เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยบูรณาการแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ อย่างเช่น โครงการที่ดีฉันสนใจมาก คือการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อยกระดับสนามบินเพชรหัวหิน ซึ่งเป็นอีก ๑ เครื่องมือที่สะท้อนวิสัยทัศน์ของท่านนายกรัฐมนตรี ที่ทั้งใส่ใจเงินและใส่ใจ ทุกท่านทราบหรือไม่คะ หากสนามบินเพชรหัวหินสำเร็จ จะสร้างมูลค่าเศรษฐกิจมหาศาลให้เกิดขึ้นในภูมิภาค เพราะหัวหินมีศักยภาพที่จะดึงดูดกลุ่มเศรษฐกิจจากต่างประเทศ เพราะเมื่อสนามบินนี้เป็นสนามบินนานาชาติ เครื่องบินส่วนตัว หรือ Private Jet ก็สามารถลงจอดได้ เหมือนเมืองนิชแห่งประเทศฝรั่งเศส และเมื่อสนามบินนี้สำเร็จ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก็จะมีโอกาสในการจัดงานระดับโลก เพราะเมื่อมีสนามบินที่ทันสมัยและสะดวกสบาย นักท่องเที่ยวและผู้ร่วมงานจากทั่วโลก ก็จะสามารถเดินทางมาได้ง่ายยิ่งขึ้น ที่ผ่านมากการที่นักท่องเที่ยวเข้ามาในเมืองใหญ่ ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ ทำให้เงินเข้ามากระจุกอยู่ที่เมืองหลักเพียงอย่างเดียว แต่ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐกิจมีวิสัยทัศน์ที่จะนำเงินกระจายไปยังเมืองอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้ทุกพื้นที่ได้รับประโยชน์ เพราะเมื่อมีนักท่องเที่ยวก็มีเงิน เมื่อมีเงินก็มีงาน และเมื่อมีงานก็มีอนาคต นี่คือการเปลี่ยนแปลงที่ทุก ๆ ท่านก็น่าจะเห็นพ้องต้องกัน และต้องการให้เกิดขึ้นในทุก ๆ เมืองของประเทศไทย เพราะการท่องเที่ยวจะไม่เพียงแค่ช่วยเศรษฐกิจของเมืองใหญ่เท่านั้น แต่จะช่วยให้เมืองเล็ก ๆ ทั่วประเทศเติบโตและพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน และจากร่าง พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่าย ดิฉันได้พบโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการต่อยอดจากการท่องเที่ยวในเมืองหลักสู่เมืองนำเที่ยว โดยโครงการนี้ก็เป็นกรกระตุ้นการใช้จ่าย โดยการชูอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ประจำถิ่น ในหลากหลายมิติ ตั้งแต่ด้านศาสนา ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี และอาหาร ด้วยงบประมาณ ๑,๐๓๕ ล้านบาท ยกตัวอย่าง อย่างการท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมล้านนา ในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง เส้นทางมรดกโลก ในจังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครราชสีมา หรือเส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยวสายมูตามรอยศรัทธาพญานาค ในจังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร จังหวัดบึงกาฬ ภาคใต้ท่องเที่ยวอันดามัน ในเมืองตรัง เมืองสตูล หรือเยือนเสน่ห์แห่งพหุวัฒนธรรมในใต้สุดของประเทศไทย ในปัตตานี ยะลา และนราธิวาส -----

โครงการนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยกระจายรายได้ให้กับเมืองต่าง ๆ แต่ยังส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ด้วย และในร่าง พ.ร.บ. ดิฉันยังพบการบูรณาการร่วมกับ ๘ กระทรวง ๑๙ หน่วยงาน และ ๓ รัฐวิสาหกิจ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และขยายรายได้จากการท่องเที่ยวของไทยให้เติบโต โดยเน้นที่เมืองนำเที่ยว ด้วยงบประมาณ ๘,๑๕๒ ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในโครงการเชื่อมโยงทางภูมิภาค ส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย แล้วก็ประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว นำร่องให้บริการรถไฟระหว่างสถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์ อุตรธานี หนองคาย ไปจนถึงเวียงจันทน์ โดยส่วนตัวดิฉันเห็นด้วยในการกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยโครงการต่าง ๆ ในร่าง พ.ร.บ. ปีนี้ แต่ขอเสนอไปกับทางฝ่ายบริหาร ถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวจะเป็นรายได้หลักของประเทศ แต่ก็ยังมีความเสี่ยงเมื่อเราเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน อย่างในกรณีของการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ที่ผ่านมา แม้ว่าการท่องเที่ยวจะสำคัญ แต่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเศรษฐกิจในด้านอื่น ๆ ก็สำคัญไม่แพ้กัน การท่องเที่ยวเป็นเหมือนประตูที่นำพาโลกให้มารู้จักเรา แต่ประตูนั้นจะไม่มีประโยชน์ หากตัวเราไม่ใช่ของจริงที่อยากจะทำให้เขากลับเข้ามาสู่บ้านหลังนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก เหมือนที่หลาย ๆ ท่าน เราอยากไปญี่ปุ่น อยากฝรั่งเศส อิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ ซ้ำ ๆ เพราะฉะนั้นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ต้องเริ่มจากการทำเมืองให้น่าอยู่สำหรับคนท้องถิ่น อย่างการพัฒนาระบบขนส่งและคมนาคม เพราะคนที่ได้รับประโยชน์ในทุก ๆ วันคือพี่น้องในพื้นที่ โดยสรุป จากข้อมูลที่ดิฉันได้กล่าวมา จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งระบบผ่านการแก้ไขและพัฒนาด้วยกลยุทธ์หลัก ๔ ประการ ดังนี้

๑. ยกกระดับประสบการณ์ท่องเที่ยวในทุกมิติ
๒. กระจายการท่องเที่ยวจากเมืองหลักสู่เมืองนำเที่ยว
๓. ทำการวิเคราะห์กลุ่มลูกค้า เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายและเพิ่มการท่องเที่ยวมูลค่าสูง
๔. เพิ่มศักยภาพระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเดินทางได้สะดวกยิ่งขึ้น และเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

สุดท้ายนี้ ดิฉันขอฝากท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก สิ่งสำคัญที่สุดในวันนี้ คือการที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณลงไปยังพี่น้องประชาชน ไม่กระจุกตัว เน้นงบลงทุนด้านการท่องเที่ยวด้วยการจับมือทุกภาคส่วน จึงอยากให้เพื่อนสมาชิกทุกท่านรับหลักการในวาระที่ ๑ นี้ เพื่อไปพิจารณากันต่อในชั้นกรรมาธิการ ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเพื่อนสมาชิกทุกท่านจะเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผล ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ ที่ทางฝ่ายบริหารได้เสนอเข้ามา เพื่อที่จะให้ประเทศของเราได้เดินหน้าต่อไป กราบขอบพระคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปท่านสรรเพชญ บุญญามณี เชิญครับ

นายสรรเพชญ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ต่อร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่ได้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ท่านสมาชิกได้ร่วมกันแสดงความเห็นสะท้อนปัญหา เพื่อตั้งข้อสังเกตไปยังคณะกรรมาธิการวิสามัญที่กำลังจะตั้งขึ้น ต้องยอมรับนะครับว่า งบประมาณรายจ่ายประจำปีมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินการและผูกพันกับทุกองค์กรซึ่งรัฐบาล โดยเฉพาะพรรคแกนนำรัฐบาลที่ได้รับปากและหาเสียงไว้กับประชาชน นั่นคือพันธสัญญาที่ท่านต้องทำและทำให้สำเร็จ ต้องยอมรับนะครับว่า งบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นเงินภาษีของประชาชน และผมเชื่อมั่นว่าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ที่กำลังติดตามอยู่ว่างบประมาณกว่า ๓.๗ ล้านล้านบาทนี้ ท่านจะใช้จ่ายอย่างไร ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในขณะที่ท่านมีอำนาจในการเขียนงบประมาณ จัดสรรงบประมาณอย่างเต็มที่ ไม่เหมือนกับงบประมาณในปีที่ผ่านมา สิ่งที่ผมเห็นในงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ ผมได้เห็นความพยายามที่ท่านพยายามทำตามที่ท่านสัญญาหาเสียงไว้กับพี่น้องประชาชน กระผมเข้าใจดีครับว่าความพยายามของท่านมันยิ่งใหญ่ มันคือการกอบกู้ศักดิ์ศรี แม้ว่าสิ่งที่ท่านจะดำเนินการท่านจะมีวิธีต่าง ๆ โดยไม่ได้สนใจผลกระทบที่จะตามมา -----

หรือท่านอาจจะคิดว่าสิ่งที่ท่านทำท่านไม่ต้องรับผิดชอบอะไร ที่ผมพูดเช่นนี้ครับ เพราะผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าผลกระทบที่เกิดขึ้น แทนที่ท่านจะหาวิธีในการรับมือ และแก้ไขปัญหา เพราะในสภาชุดที่แล้ว ท่านเองก็รู้ปัญหาเยอะ อภิปรายแต่ครั้ง พวกกรรมกึ่งนั่งฟัง มาวันนี้ท่านกลับทำในสิ่งที่กำลังจะพาประเทศไปในทิศทางที่มีดমন

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสรรเพชญ บุญญามณี (สงขลา) : ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตประการแรก ครับท่านประธานครับ ว่าการที่ท่านจะกู้เงินชดเชยขาดดุลงบประมาณสูงถึง ๘๖๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น พวกกรรมไม่ติดใจครับ หากท่านจะกู้ชดเชยการขาดดุล เพื่อลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อนำพาประเทศไปสู่สายตาของนักลงทุน เช่น โครงการท่าเรือน้ำลึกที่ กรรมได้เคยอภิปรายไว้ในสภาแห่งนี้ แต่วันนี้ท่านประธานครับ สิ่งที่เราที่กำลังเห็น คือท่านกำลังจะกู้มาแจก แจก จน เจิง ๓ จ ครับ ของแบบนี้มันมีสัญญาณเตือน

สัญญาณเตือนแรกครับ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP แม้ว่าปัจจุบันเรามีการขยายเพดานไปที่ ๗๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว ซึ่งในขณะนี้อยู่ที่ ๖๗.๙ เปอร์เซ็นต์ ผมมีความกลัวเหลือเกินครับว่า ในงบประมาณปีหน้าเราอาจจะไปอยู่ที่ ๖๙.๙ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ ก็จะชนเพดาน หากท่านประธานย้อนกลับไปดูสถิติ ปี ๒๕๖๔ ถึงปี ๒๕๖๖ จะเห็นได้ว่าสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ขยับขึ้นปีละ ๒ เปอร์เซ็นต์ นี่จึงเป็นสัญญาณเตือนที่รัฐบาลต้องระมัดระวัง ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรฐานสากล โดยเฉพาะ EU ก็มีผลศึกษาที่ชัดเจนว่า หากสัดส่วนนี้เกิน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ แสดงว่ารัฐบาลใช้จ่ายเกินตัว ซึ่งในขณะนี้เกินมาเรียบร้อยแล้วครับ และผมยังไม่เห็นแผนในการแก้ไขปัญหา เรื่องดังกล่าว นอกจากนี้เราจะเห็นเค้าลางว่าท่านจะขยายเพดานหนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แล้วสร้างหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างไม่รับผิดชอบ

สัญญาณเตือนที่ ๒ คือสัดส่วนการกู้เงิน เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ต่อ GDP ซึ่งปัจจุบันจะแตะ ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสากลเขาก็กำหนดไว้อีกครับว่า มันไม่ควรเกิน ๓ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเราสูงเกินมาถึง ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ สิ่งที่สะท้อนก็คือว่ารัฐบาลกำลังใช้จ่ายเกินตัว สูงกว่าทุก ๆ รัฐบาลที่ผ่านมา และเป็นจำนวนสูงอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน พรรครัฐบาลเมื่อตอนที่ท่านทำหน้าที่ฝ่ายค้าน ท่านเคยตั้งฉายารัฐบาลชุดที่แล้วว่าเป็นนักกู้ แห่งลุ่มน้ำเจ้าพระยา วันนี้ท่านรู้ตัวไหมครับ ว่าท่านกำลังถ่มน้ำลายรดหน้าตัวเอง

๑๘๑

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศิริพร ๘๘/๒

เพราะท่านได้กู้ชดเชยขาดดุลงบประมาณสูงถึง ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้าน ดังนั้น ผมได้นำเรียนไปข้างต้น การตั้งงบประมาณขาดดุลไว้สูงมากขนาดนี้ มันแสดงให้เห็นได้ชัดเจนคือความไม่รับผิดชอบ หรือความละเลยในการบริหารทางด้านวินัยการเงิน การคลังของประเทศ ซึ่งจะสร้างภาระให้กับคนรุ่นหลังต้องมาชดใช้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ท่านประธานที่เคารพครับ การตั้งงบประมาณขาดดุลที่สูงขนาดนี้ ยังสุ่มเสี่ยงต่อการขาดดุลจริง ที่อาจจะบานปลายมากกว่า เพราะว่าท่านประธานครับ การจัดเก็บรายได้จริงนั้นอาจจะต่ำกว่าการประมาณการ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนก็คือว่า ครึ่งปีแรกของปี ๒๕๖๗ ผลปรากฏว่ากระทรวงการคลังจัดเก็บรายได้ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้แล้ว และปี ๒๕๖๘ ในสถานการณ์เศรษฐกิจเช่นนี้ ผมมองไม่เห็นแสงสว่างปลายอุโมงค์เลยครับว่า ท่านจะเก็บรายได้ได้ตามเป้า ท่านคาดการณ์ว่าปี ๒๕๖๗ จะจัดเก็บรายได้ ๒.๗ ล้านล้านบาท และต้องขาดดุลกว่า ๗๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท -----

- ๘๐/๑

แต่ในปี ๒๕๖๘ ก็คาดการณ์ว่าจะจัดเก็บรายได้ ๒.๘ ล้านบาท ซึ่งขาดดุล ๘๖๕,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งที่ท่านคิดอย่างนี้มีแต่ภาพลวงตาเท่านั้นละครับ การตั้งงบประมาณขาดดุลที่สูงมากของรัฐบาล จึงแสดงถึงความไม่รอบคอบ ไม่คำนึงถึงการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ แต่หวังผลทางการเมืองอย่างชัดเจน ท่านประธานที่เคารพครับ มีข่าวหนาหูอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมต้องถามไปยังกระทรวงการคลัง คือท่านมีแนวคิดที่จะไปออกพันธบัตรเพื่อกู้เงินต่างประเทศ ซึ่งเป็นการนำเอาสิ่งที่ไม่ได้ทำกว่า ๒๐ ปี กลับมาทำหรือไม่ เพราะการที่กระทรวงการคลังไม่เคยออกมาแถลงเรื่องนี้ มันเลยสร้างความสงสัยให้กับพี่น้องประชาชนเป็นวงกว้าง ท่านประธานที่เคารพ คำเตือนนะครับ ถ้าท่านมีแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้ การที่ท่านจะไปก่อหนี้ต่างประเทศ เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ คำเตือนของนักวิชาการคืออะไรท่านรู้ไหมครับ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง หลักการที่สำคัญคือ เราควรก่อหนี้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก และไม่ควรก่อหนี้เพื่อมาใช้จ่ายในงบประมาณ เพราะจะแสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของระบบการเงินไทย ทำให้ค่าเงินของเรานั้นไม่มีเสถียรภาพ คำถามครับ แล้วท่านนำไปใช้เกี่ยวกับเรื่องอะไร ท่านถึงยอมทำเรื่องไม่เป็นเรื่อง ก็เป็นที่เข้าใจได้ครับว่า ท่านกุม่า เพราะท่านต้องคืนรน ไร้หนทางในการหาเงินในระบบงบประมาณปกติ ตามที่ท่านกล่าวอ้างมา โครงการ Digital Wallet ท่านจึงไปดันดันหาเงินกู้ ทั้งที่พวกกระผมจำได้ว่าตอนที่ท่านนายกรัฐมนตรีหาเสียงไว้ ท่านเคยประกาศว่าจะไม่กู้ ท่านรู้ตัวไหมครับว่าตอนนี้ท่านกำลังทำผิดสัญญา ท่านเองก็เคยยื่นนโยบายไปกับ กกต.ว่าจะใช้งบประมาณแบบปกติ ผมว่ากู้แบบนี้มันไม่ปกติแล้วครับ สิ่งที่น่าประหลาดใจคือ แม้ท่านจะไม่ได้ระบุชื่อโครงการ แต่ในงบกลางที่พวกเราเข้าใจก็คือการทำ Digital Wallet ชื่อที่ท่านไปซ่อนไว้ในงบกลางก็คือ ชื่อโครงการค่าใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จำนวน ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ในขณะที่งบประมาณอีก ๒ ก้อน ก็ยังไม่มีชัดเจนนะครับว่าจะมาจากที่ไหน แต่เขาลือกันว่าส่วนหนึ่งจะมาจากรายได้ปีที่แล้ว วงเงิน ๑๒๒,๐๐๐ ล้านบาท และสิ่งที่น่าเห็นใจพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกรได้สะท้อนมาก็คือว่า ท่านกำลังจะไปปริดนาทาเร้น ธ.ก.ส. ให้ดำเนินโครงการไปก่อน ซึ่งจะก่อภาระในระยะยาวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตามที่รัฐบาลได้กล่าวอ้างมา การทำนโยบาย Digital Wallet จะเกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจ ผมก็ไม่แนใจนะครับว่าจะหมุนไปทางไหน หมุนไปหาเจ้าสัว หมุนไปหาต่างประเทศ หรือหมุนเข้ากระเป๋าใคร ท่านยอมรับเถอะครับว่า การทำโครงการ

๑๘๓

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

หทัยกาญจน์ ๙๐/๒

ลักษณะเช่นนี้ทุก ๆ บาทที่ออกไปจะมีการรั่วไหลไปต่างประเทศ ไม่ได้เกิดพายุหมุนหลายรอบอย่างที่ท่านกล่าวอ้าง ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลประเทศของเราไม่ได้มีทรัพยากรหรือเงินมากมายที่จะให้รัฐบาลไปทำโครงการใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์งบประมาณนี้ ส่วนภาคอื่น ๆ ขอมมาเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับพี่น้องประชาชนในปีสูงถึง ๖.๕ ล้านล้านบาท แต่ต้องมีการลดทอนไปถึง ๒.๘ ล้านล้านบาท ทำให้โครงการดี ๆ หลายโครงการของภาคส่วนอื่น ๆ ไม่ได้รับการสนับสนุน แต่กลับไปใช้ในโครงการที่หวังผลทางการเมือง -----

- ๙๑/๑

สิ่งเหล่านี้ยังไม่ได้รวมถึงเรื่องที่รัฐบาลจะต้องใช้หนี้ภาคีรัฐนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเป็นอดีต CEO ของบริษัทใหญ่ เข้าใจว่าท่านจะเข้าใจเรื่องการเงินดี วันนี้เราต้องใช้หนี้ปีละ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จ่ายเงินต้น ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่เหลืออีก ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นจ่ายดอกเบี้ย นี่เสมือนกับว่าประเทศไทยของเราจ่ายขั้นต่ำมาโดยตลอดนะครับ คำถามคือ แล้วเมื่อไรพวกเราจะหมดหนี้ ถ้าผังโครงการจํานำข้าวก็ยังไม่หมด แถมยังต้องมาหาผู้ประมุขข้าวเก่าอีก ๑๐ ปี ท่านประธานที่เคารพ อย่างที่ผมได้นำเรียนครับว่า วันนี้รัฐบาลได้กู้มาเกือบเต็มเพดาน ท่านกำลังทำให้เศรษฐกิจการคลังของประเทศอยู่ในภาวะสุ่มเสี่ยง วันก่อนท่านนายกรัฐมนตรีท่านติดโควิด-๑๙ ไปแล้ว พวกเราก็ไม่มีใครรู้ว่าในสถานการณ์ต่อไปในอนาคต ทั้งเหตุการณ์บ้านเมือง ทั้งเหตุการณ์เศรษฐกิจโลก ความเปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสงคราม มันจะมีเรื่องวิกฤติ มันจะมีเรื่องที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น เราจะไม่มีพื้นที่ที่จะไปกู้เงินเพื่อมาช่วยเหลือพี่น้องประชาชนได้เลยนะครับ แล้วท่านก็ต้องกลืนน้ำลายตัวเองอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นรัฐบาล Very กู้ ในการกู้แก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต วันนี้พวกเรากระผมอยากเห็นรัฐบาลได้คิดไตร่ตรองพิจารณาให้ดีว่าประเทศของเรากำลังขาดการพัฒนาคน สถานการณ์ในประเทศ ผมเข้าใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะพาคนไทยเป็นเศรษฐกิจ มีกิน มีใช้ มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีไปพร้อม ๆ กัน แต่สถานการณ์ ณ ตอนนี้มีคำถามมาจากประโยคข้างต้นว่าก็โหมงครับ วันนี้บรรดาโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ททยอยปิดตัวลงอย่างต่อเนื่อง สัดส่วนมูลค่าในตลาดทุนลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เพราะขาดความเชื่อมั่นของนักลงทุน ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะเรายังไม่ได้พัฒนาประชากรให้พร้อมต่อการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลง และกำลังประสบปัญหาจำนวนแรงงานที่ลดลงในอนาคต น่าเสียดายที่งบประมาณรายจ่ายกว่า ๓.๗ ล้านล้านบาท ยังไม่ตอบโจทย์ว่าจะนำพาประเทศไปแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ได้เลย อีกทั้งงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ ไม่ได้สะท้อนถึงปัญหาที่ประเทศกำลังเผชิญ แต่คงเห็นความพยายามในการรักษาหน้าของรัฐบาลไม่ให้ถูกครหาว่าไม่รักษาสัญญาเท่านั้นเอง กระผมขอฝากข้อสังเกตไปยังรัฐบาล เพื่อให้ท่านได้ทบทวนในชั้นกรรมาธิการวิสามัญต่อไป กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณ
คุณสรรเพชญ์ บุญญามณี ครับ ต่อกันไปขอเชิญคุณสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง ครับ

นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง (กระเป๋) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคภูมิใจไทย
วันนี้ผมขออนุญาตอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
๒๕๖๘ กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า งบประมาณแต่ละปีนั้น ปีนี้ ๓.๗๕๒ ล้านล้านบาท
เป็นงบประมาณก้อนที่ใหญ่ไม่น้อย เปรียบเสมือนหนึ่งว่าประเทศไทยแต่ละปีจะต้องเติมเลือด
ให้กับประเทศ และในการเติมเลือดแต่ละครั้งนั้น มันมีทั้งเลือดที่ไปกูดึ่มมาส่วนหนึ่ง
เพราะฉะนั้นนโยบายในเรื่องของการใช้งบประมาณที่สำนักงบประมาณ แล้วก็หน่วยงาน
หลัก ๆ ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็น
กฤษฎีกา ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการคลัง และกระทรวงอื่น ๆ ทุกกระทรวง ๒๐ กระทรวงนั้น
ในการพิจารณาใช้งบประมาณปี ๒๕๖๘ ถึง ๓.๗๕๒ ล้านล้านบาท ไม่น้อยทีเดียว
เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกตั้งแต่เช้าที่พูดมา ก็อภิปรายกันในเรื่องความเป็นห่วงว่าเราทำ
งบประมาณขาดดุล มีการกูดึ่มสิน มีการใช้งบประมาณกันแบบไม่คุ้มค่านะครับ -----

วันนี้ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในเชิงนโยบายว่า เชิญชวนท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ในส่วนของภาครัฐบาลนั้น ผมคิดว่าปัจจัยในเรื่องความสำเร็จที่เป็นกุญแจแห่งความสำเร็จ กุญแจแห่งความสำคัญ ไม่ใช่เรื่องของนโยบายในเรื่องของแจกเงินประชานิยม หรือว่าไม่ใช่ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง แล้วก็จะทำให้เศรษฐกิจการใช้งบประมาณของประเทศไทยนั้นคุ้มค่าและก่อให้เกิดประโยชน์ ในส่วนของพรรคภูมิใจไทย ในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เราคิดว่า Key Success กุญแจแห่งความสำเร็จนั้น ก็คือการปฏิวัติในเรื่องของการศึกษา ผมขออนุญาตนำท่านประธานครับ เพื่อที่จะให้พี่น้องทั้งประเทศได้ไปสู่ว่าการปฏิวัติในเรื่องของการศึกษาของประเทศไทยนั้นควรทำมานานแล้ว ผมไม่ติดใจว่าจะไปกู้หนี้ยืมสินมาบริหารประเทศสัก ๕ ล้านล้านบาท ผมไม่มีปัญหาหะครับ ขอให้การนำเงินที่กู้มานั้น แล้วก็เงินที่เก็บได้ในประเทศไทยนั้น นำมาก่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และก่อให้เกิดรายได้ ก่อให้เกิดความเป็นสุขของพี่น้องประชาชน ผมยกตัวอย่างกระทรวงศึกษาธิการวันนี้ผมคิดว่าเรียนฟรีไม่มีอยู่จริง ที่บอกว่าเรียนฟรี ในความเป็นจริงไม่ฟรี เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ฟรี ความยากจนก็มาเยือน ท่านประธานก็จะได้เห็นหะครับว่า เวลาเปิดเทอมนั้น โรงเรียนจําหน่าย สถานธนานุบาลเบิกเงินไม่ทัน แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองพ่อแม่พี่น้อง ในส่วนของการใช้จ่ายในเรื่องของการศึกษาของพี่น้องประชาชนนั้น มีความจำเป็น และมีความสำคัญอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ ด้วยเวลาจำกัด ผมขออนุญาตเข้าเรื่องว่า การศึกษาจะต้องพัฒนา วันนี้การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการของท่าน พลตำรวจเอกเพิ่มพูน ชิดชอบ ผมคุยกับท่านผมก็ชอบนโยบาย ผมคุยกับท่านรัฐมนตรี พิพัฒน์ รัชกิจประการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ท่านรัฐมนตรีศุภมาส อิศรภักดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อว. แล้วก็หัวหน้า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๔ กระทรวง ในเรื่องของการทำ MOU ร่วมกัน ผมขอพูดในประเด็นง่าย ๆ ที่เห็นภาพลักษณะหะครับว่า ทุกอย่างแก้ได้ด้วยการศึกษา ผมยกตัวอย่างในวันนี้ ผมยกตัวอย่างว่าคนไทยวันนี้เกิดน้อยกว่าตาย ท่านประธานครับ วันนี้ยังมีคนว่างงาน วันนี้ยังมีคนเลิกงาน ในขณะเดียวกัน ในเรื่องของภาคการศึกษานั้น บางครั้งก็มีปัญหาในเรื่องของครูล้มครุนมากกว่าเด็ก บางแห่งก็มีครูไม่เพียงพอต่อการสอน เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ จะต้องปรับโครงสร้างทั้งหมด เพื่อที่จะนำเรื่องของการศึกษา หรือเรื่องของการรู้มาใส่ในเรื่องของพี่น้องประชาชน ผมยกตัวอย่างหะครับว่า ในเรื่องของการศึกษามันมีความสำคัญอย่างไร

๑๘๗

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศรัณรัตน์ ๙๒/๒

ผมอยากตั้งโจทย์คำถามง่าย ๆ ว่า ทำไมวันนี้ Google ไม่ลงประเทศไทย ผมชื่นชมนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีไปเป็น Salesman ไปเจรจาเพื่อที่จะให้บริษัทยักษ์ใหญ่ในโลกมาลงทุนในประเทศไทย ไม่ว่าจะ Line ไม่ว่าจะ Facebook ไม่ว่าจะ Google TikTok หรือ Douyin ในประเทศจีน แต่เหตุการ์ณผ่านมา ทำไมในส่วนของ Google ไปลงประเทศมาเลเซีย ก็เนื่องจากว่าพื้นฐานของการศึกษา ความพร้อมในส่วนของภาพรวมของประเทศไทยเรามันมีข้อจำกัด ท่านประธานครับ ในเรื่องของหนี้ครัวเรือน ก็มีความจำเป็นไม่น้อยกับหนี้สาธารณะ บางท่านก็บอกว่าการแก้ปัญหาอย่างนี้ไม่ถูกต้อง ในเรื่องของการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน วันนี้หนี้ครัวเรือนก็สูงขึ้นมากทีเดียว ผมอยากยกตัวอย่างว่า การแก้ปัญหาแรงงาน วันนี้แรงงานในประเทศไทย ผมขออนุญาตมี PowerPoint อยู่หนึ่ง ในส่วนของหลักสูตรการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ผมขออนุญาตเปรียบเทียบในเรื่องของ PowerPoint นะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสุภภัฏพงษ์ เกี้ยวข้อง (กระเป๋) : ผังการเปรียบเทียบรายได้ที่ได้มาจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๑๐ อันดับ อันดับที่ ๑ ที่นำส่งเงินให้แผ่นดินมากที่สุด สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ๒๑,๗๘๔ ล้านบาท อันดับที่ ๒ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ๑๖,๘๔๑ ล้านบาท -----

แล้วก็ไล่เลียงลงมา ธนาคารออมสิน ปตท. จำกัด (มหาชน) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ทำอากาศยานไทย AOT การท่าเรือแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค นี่ ๑๐ อันดับนะครับ ปรากฏว่าเงินที่นำส่งเข้าแผ่นดินได้ ๘๑,๘๕๙ ล้านบาท นี่ต่อ ๑ ปีนะครับ ได้แค่ ๘๑,๐๐๐ ล้านบาท แล้วมาเปรียบเทียบในตารางด้านซ้ายมือ เป็นตารางข้อมูลมาจากประมาณการรายได้ที่คนทำงานในต่างประเทศ ส่งกลับมาโดยผ่านระบบธนาคารแห่งประเทศไทย นี่ส่งมาเฉพาะเม็ดเงินที่ฝากผ่านระบบนะครับ ในปี ๒๕๖๖ รวมทั้งสิ้น ๒๔๕,๔๑๔ ล้านบาท มันมากกว่ารัฐวิสาหกิจ ๑๐ อันดับ ที่เอาเงินเข้าประเทศ อันนี้มันเป็นตัวที่จะนำไปสู่ในเรื่องของการวางแผนว่าหลายเรื่องที่เรา ยังขาด แต่เราไม่ได้พัฒนาในภาคของแรงงาน ท่านรัฐมนตรีพิพัฒนชัยนมาก เดินทางไปต่างประเทศ พยายามนำแรงงานของประเทศไทยไปสู่นานาชาติ อีกหลายประเทศที่เขา ต้องการครุมวยไทย หลายประเทศเขาต้องการครูดำน้ำ Chef อาหาร ที่เราบอกว่า Soft Power ผู้อนุบาลอะไรต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้มันเป็นเป้าหมายที่ประเทศไทยเราสามารถที่จะ ส่งแรงงาน ส่งครุมวย ส่งอะไรต่าง ๆ ไปทำงานในต่างประเทศได้ คณะกรรมการ การแรงงาน ผมเป็นประธานอยู่ ท่านประธานเพิ่งอนุญาตให้ไปต่างประเทศดูงาน เราไปดูที่ สเปนกับโปรตุเกส คนสเปนรับคนไทยเข้าไปอยู่ในประเทศ ๒,๐๐๐ คน น้อยมาก เขาบอกว่า เขาอยากได้แรงงานคนไทยไปทำภาคการเกษตร ทำประมง ทำภาคการเกษตร แล้วเขาสนใจ ครุมวยไทย โปรตุเกสก็เช่นกันนะครับ วันนี้เรามีอยู่ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ คน แต่เขาต้องการคน เป็นหมื่น อีกหลายประเทศที่เขาต้องการฝีมือของคนไทย มันคืออะไรครับ ถ้าเราให้ การศึกษาที่ถูกต้อง แล้วเราก็ส่งแรงงานออกไปต่างประเทศ เหมือนเมื่อสักครู่นี้ผม เปรียบเทียบตารางให้ท่านประธานผ่านไปยังให้พี่น้องประชาชน เพื่อนสมาชิกดู ๒๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท กับ ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท มันต่างกันมาก แล้วเราลงทุนให้กับรัฐวิสาหกิจ ในโครงสร้างพื้นฐานใน ๑๐ อันดับเราลงทุนเท่าไร เพราะฉะนั้นวันนี้ต้องรู้ระบบในส่วนของ กระทรวงปฏิรูป ปฏิวัติ ต้องใช้คำว่า ปฏิวัติ นะครับ ปฏิรูปยังไม่พอ ต้องใช้คำว่าปฏิวัติ การศึกษานะครับ ไม่ใช่ปฏิวัติกระทรวง ปฏิวัติการศึกษาทุกระบบ วันนี้การศึกษาของ ประเทศไทยเราเรียนหลักสูตร ๖ ๓ ๓ แล้วก็ ๔ ประถม ๖ มัธยมต้น มัธยมปลาย และมหาวิทยาลัย ๔ ปี มันมากไปไหม เราเรียกสัก ๑๒ ปี แล้วออกมาทำงาน หรือว่าเราเรียน แบบ Block Course หรือเราเรียนแบบ Credit Bank เหมือนกับว่าเรียนไปฝากไป

ท่านประธานเวลาจำกัด ผมอยากจะยกตัวอย่างชนิดหนึ่ง วันนี้เราจะต้องหาตลาดแรงงานที่ต้องการแรงงานที่ถูกต้องว่า วันนี้ช่างเชื่อม วันนี้ช่างยนต์ไฟฟ้า ช่างยนต์ EV ช่างในเรื่องของ AI ต้องการแรงงานของคนไทยในเรื่องของผู้เชี่ยวชาญก็คน ก็ส่งไปเรียนในมหาวิทยาลัย เรียนไปในสถาบัน ไม่จำเป็นต้องเรียน ๔ ปี อบรม ๖ เดือน ก็ไปทำช่างเชื่อมได้แล้ว ผมอยากยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่เห็น แล้วภาคเอกชนทำมาแล้ว ก็คือโรงเรียนปัญญาภิวัฒน์ เด็กออกไปทำงาน 7-Eleven เพราะเขารู้ว่าวันที่ปัญญาภิวัฒน์รับเขา เขาได้งานแน่ ๆ อบรม ๖ เดือน ได้เงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท แน่นนอน พร้อมสวัสดิการด้วย อย่างนี้เราต้องเอาเป้าหมายของงานที่ตั้งมาอยู่ แล้วเอาคนไปเรียน พอเรียนจบ ๖ เดือน ก็ไปทำงาน แต่เนื่องจากว่า Certificate มันยังไม่ได้มาตรฐาน ก็ออกมาเรียนต่ออีก ๓ เดือน แล้วก็ไปทำงาน ออกมาฝึก ออกมาต่ออีก ๓ เดือน พอถึงระดับนั้นเราก็ให้ปริญญาบัตร เราก็ให้ Certificate กับบุคคลที่อบรมครบจำนวนชั่วโมง อย่างนี้ครับ มาตรฐานของภาครัฐก็สามารถใช้ใบ Certificate อันนี้ไปทำงานต่างประเทศได้ เพราะฉะนั้นการส่งออกแรงงานที่มีคุณภาพ วันนี้เราได้รับแรงงานจากประเทศพม่าประมาณ ๓ ล้านคน คนพม่าก็ส่งเงินกลับบ้านประเทศประมาณปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เท่ากับเงินงบประมาณที่เราจะเอามาแจกได้เลย ในขณะที่เดียวกันวันนี้ที่ผมเอาตัวเลข ๒๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น ผ่านช่องทางระบบธนาคาร แต่ถ้าหากว่าเป็นการซื้อของ เป็นการใช้จ่ายส่วนตัว ผมคิดว่าในขณะนี้ประเทศไทยเรามีแรงงานไปทำงานต่างประเทศและได้ส่งเงินกลับบ้านไม่ต่ำกว่าปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เช่นกัน -----

เพราะฉะนั้นการลงทุนของทรัพยากรมนุษย์ ในเรื่องของความสามารถพิเศษที่คนไทยเรามีความขี้มั่วแจ่มใส แล้วก็มีความเชี่ยวชาญ มีทักษะในด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยวก็มี ด้านประมงก็มี สิ่งเหล่านี้เราต้องเอาเรื่องของการศึกษาเข้าไปแก้ปัญหา ผมคิดว่าทุกกระทรวง ทุกเรื่อง ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราเอาการศึกษาไปแก้ปัญหาในเรื่องของความยากจนได้

สรุปนะครับท่านประธาน สรุปว่าแจกงานดีกว่าแจกเงิน ยืนยันนะครับว่าแจกงานให้กับพี่น้องประชาชน เสมือนหนึ่งสอนวิชาตกปลาแล้วแจกเบ็ด ดีกว่าการที่เอาปลาไปแจกให้พี่น้องประชาชน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับต่อไปขอเชิญคุณกฤดิทัช แสงธโนโยธิน ครับ

นายกฤดิทัช แสงธโนโยธิน (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นายกฤดิทัช แสงธโนโยธิน สส. บัญชีรายชื่อพรรคใหม่ ผมเองก็ขอมีส่วนร่วมในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในส่วนที่ผมจะขออภิปรายมี ๓ เรื่อง ก็คือ

๑. เรื่องงบกลาง ซึ่งวันนี้งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ตามร่างที่รัฐบาลได้จัดทำขึ้นประมาณ ๓.๗ ล้านล้านบาท อันนี้คือตัวเลขที่มีอยู่ที่จัดทำขึ้นมา ในขณะที่เดียวกันปีนี้ทางคณะรัฐมนตรี โดยการนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเศรษฐา ได้มีการทำงบประมาณขาดดุล ทำงบประมาณขาดดุลแล้ว ส่วนที่ขาดดุลทำอะไร กู้ครับ อันนี้กู้ก็แล้วนะครับ เราไม่ว่ากัน ถ้ารายได้การจัดเก็บของเราประมาณ ๒.๘ ล้านล้านบาท ไม่พอ เรากู้เพื่อมาชดเชย เพื่อให้มีเงินในการบริหารประเทศชาติ เพื่อพ่อแม่พี่น้องประชาชนของเราจะได้อยู่ดีกินดี ในฐานะที่ท่านเข้ามารับภาระหน้าที่ อันนี้ในการกู้ก็มีความจำเป็น ก็เห็นด้วย แต่สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะกู้มาเพื่อแจก การแจกดีไหม ถ้ามันจำเป็นไม่ว่ากัน แต่ในขณะเดียวกัน ถ้ากู้มาแล้วทำโครงการ Digital Wallet ผมไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผมเคยพูดก่อนหน้านี้แล้วว่า การที่รัฐบาลจะกู้เงินมาแจก ไม่ว่าจะผ่านกระบวนการอย่างไรก็แล้วแต่ จะผ่านโครงการที่เป็นเครื่องมือของรัฐบาล ไม่ว่าจะผ่านธนาคารออมสิน ธนาคาร ธ.ก.ส. ผมเคยพูดมาก่อนหน้านี้แล้วนะครับว่า ท่านอย่าทำอย่างนั้น การที่รัฐบาลกู้มา แล้วก็มาจัดการทำงบกลางตามเล่มขาวคาดแดง ในหน้าที่ ๑ ท่านบอกว่างบกลาง

ท่านได้มีการจำแนกออกมาเป็น ๑๒ รายการ ผมก็เห็นด้วย ในรายการบางรายการเราไม่ว่ากัน ไม่ว่ากันอีกแล้วนะครับ เพราะอะไรรู้ไหมครับ มันเป็นการที่จะต้องจ่ายตามที่มันจำเป็นจะต้องจ่ายจริง อันนี้ไม่ว่ากัน แต่ในส่วนของรายการในงบกลางเล่มเขียวคาดแดง เล่ม ๑ ในข้อ ๕ ที่บอกว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ๑๕๒,๐๐๗ ล้านบาท ตัวนี้มันเป็นตัวเลขที่มีการซ่อนไว้เพื่ออะไรครับ เงินตัวนี้มันมาอยู่ในงบกลางเพื่ออะไรครับ เพื่อที่รัฐบาลจะได้เอาไปแจกพี่น้องประชาชน ถ้ามว่าสมควรไหม ถ้าเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจเราไม่ว่ากัน เพื่อให้เศรษฐกิจมันขับเคลื่อน แล้วนโยบาย Digital Wallet ผมก็ยังยืนยันว่า ผมไม่เห็นด้วย เหตุผลเพราะว่าเราไม่สามารถยืนยันได้ว่ามันจะสามารถฟื้นฟูเศรษฐกิจได้จริง เงินเหล่านี้มันจะไปถึงรากหญ้า แล้วมันสามารถหมุนเวียนตามที่รัฐบาลได้มีการประเมินสถานการณ์ไว้ได้จริง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันไม่มีตัวเลขยืนยัน เหตุผลเพราะอะไรรู้ไหมครับ วันนี้เวลาที่ผมเดินทางไปลงพื้นที่ตามต่างจังหวัดทั่วประเทศที่มีโอกาสไป สิ่งหนึ่งที่พี่น้องขาดคืออะไรรู้ไหมครับ คือเงินสดในมือครับ สิ่งหนึ่งที่เขาต้องการคือ เงินเอาไปจับจ่ายใช้สอยทำไมเขาคิดถึงรัฐบาลชุดก่อนครับ -----

เพราะรัฐบาลชุดก่อนเขามีสาธารณูปโภคที่หีบยื่นให้ อันนี้เราก็ต้องรับฟังมา แต่ถามว่า ถ้าแจกเงิน Digital Wallet ค่าใช้จ่าย ค่าจัดการเราต้องเสียไปอีกตั้งเท่าไร แล้วสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เบียดเบียนรายทางมันหาย แทนที่เราจะเอาเงินตรงนี้ ถ้าท่านจะเปลี่ยนใจเอาเงินที่เป็น Digital ไปแจกเป็นเงินสดแล้วก็ให้เฉลี่ยตามรายเดือน อันนี้ผมว่าผมยินดีสนับสนุน แม้ท่านจะแจก เพราะนั่นหมายความว่าเงินถึงพี่น้องประชาชนได้โดยตรง และมันไม่ได้ตกอยู่กับเจ้าสัว หรือคนที่จะมีผลประโยชน์ตามมาอีกมากมาย ซึ่งมันไม่ถึงพี่น้องประชาชน เพราะเงินก้อนนี้ท่านกั๊มา ประชาชนทุกคนต้องร่วมกันเสียภาษี ถ้ามีการแจกแล้วถึงพี่น้องประชาชน ผมเต็มใจและยินดีที่จะสนับสนุน งบกลางเองมีปัญหามากมาย ผมไม่ได้ว่าอะไร ถ้าท่านจะกั๊มาแล้วแจกเป็นเงินสด อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ถ้าจะแจกเป็น Digital ผมก็ยังยืนยันไม่เห็นด้วย

ในส่วนต่อมา ข้อ ๑๒ เงินสำรองจ่ายเพื่อการฉุกเฉินหรือจำเป็น ตรงนี้ก็เหมือนกันครับ มันเป็นเรื่องที่กันไว้สำหรับกรณีเกิดเหตุจำเป็น อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ถามว่าปีนี้ท่านจัดสรรงบตัวนี้ลดลงมาจากปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นถามว่าท่านต้องการเอาเงินส่วนที่ลดลงไปเสริมในส่วนตามข้อ ๕ ที่ผมพูดถึงหรือไม่ อันนี้ผมไม่ทราบ แต่ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะว่าท่านต้องการผลักดันโครงการ Digital Wallet ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผมก็ไม่เห็นด้วย รายละเอียดต่าง ๆ ในส่วนของเอกสารที่ สส. ทุกคนได้รับแจกมา ผมก็ได้รับแจกมา ผมก็พยายามนั่งดูนั่งศึกษา หลายสิ่งหลายอย่างผมเห็นด้วยครับ ที่มันจำเป็น โครงสร้างพื้นฐานสิ่งต่าง ๆ ในส่วนของงบกลางคงจะมีเท่านี้ครับ

ส่วนประเด็นต่อมา อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะที่ท่านนายกรัฐมนตรีนครี หรือท่านรัฐมนตรีเจ้าของกระทรวงในเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงคมนาคม สิ่งหนึ่งที่ผมยังยืนยันแล้วก็อยากเห็นให้มีการผลักดันในเรื่องของโครงการรถไฟรางคู่ ในส่วนนี้มันจำเป็นอย่างไรครับท่าน มันจำเป็น เพราะว่าเมื่อเข้าก็มี สส. ก่อนหน้านี้ได้มีการอภิปรายมาแล้วว่า งบซ่อมของเราใน ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมดูตามเอกสารของทางสำนักงบประมาณของรัฐสภาเราได้มีการวิเคราะห์งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ ให้เห็นหลายอย่าง ท่านก็มีการสรุปเนื้อหาามา ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แล้วผมก็ใช้ตัวนี้เป็นข้อมูลในการอ้างอิงนะครับว่า การที่เราทำงบประมาณแต่เราเน้นเรื่องการทำถนนเสียเป็นส่วนใหญ่ ดีครับ เรื่องถนนผมไม่ว่า ทำไป

แล้วพี่น้องประชาชนได้ประโยชน์ในการสัญจรไปมา แต่นั่นหมายความว่าอย่างไรครับ แต่เราขาดการสนับสนุนระบบทางราง ผมไปดูงบประมาณของกระทรวงคมนาคม ผมเห็นแล้ว ผมรู้สึกเศร้าใจ ผมไม่ทราบว่าทำไมไม่มีการผลักดันโครงการระบบรางให้เป็นการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ประหยัด ปลอดภัย ทุกสิ่งทุกอย่างมีหมดในรายงาน แล้วก็ประเทศญี่ปุ่น เขาก็ใช้ระบบรางมาจนประเทศเขาเจริญจนถึงทุกวันนี้ เพราะใช้ระบบราง ประเทศเราตั้งแต่สมัยในหลวงรัชกาลที่ ๕ ท่านได้ทรงสร้างรถไฟให้เรา เราไม่ได้มีการพัฒนาอะไรขึ้นต่อจากเดิมเลย แต่วันนี้ผมอยากเห็นโฉมใหม่ เห็นประเทศไทยเปลี่ยนแปลง ท่านจะกู้เงินมาสักเท่าไร แล้วมาทำระบบรางให้เข้มแข็งเหนือจรวดใต้ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าท่านทำได้ มันจะลดทั้งค่าน้ำมัน ลดถนนที่ต้องไปซ่อม ลดงบประมาณที่จะต้องไปสร้างถนนอะไรต่าง ๆ แต่ถ้าเป็นถนนระบบรางนี้ไม่เป็นไรครับ ทำได้ แต่ถ้าเราใช้ขนส่งทางราง ซึ่งสามารถขนถ่ายได้ทีละเป็น 20-30 Bogies ผมเชื่อว่ามันจะมีประโยชน์ คุณูปการมหาศาล และลดการนำเข้าพลังงานอย่างมหาศาล สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมอยากเห็นนะครับ ในงบประมาณของกระทรวงคมนาคม ผมเห็นกรมขนส่งทางรางได้รับจัดสรรงบน้อยมาก อยากให้มีการจัดสรรแล้วก็ผลักดันนโยบาย ปีหน้าไม่เป็นไรครับ ท่านสามารถจัดการเรื่องนี้อย่างจริงจัง แม้ทุกวันนี้จะมีระบบขนส่งทางรางอยู่แล้ว แต่มันยังไม่เพียงพอครับ รถไฟรางคู่ น่าจะเป็นจุดหมายที่จะทำให้ประเทศเราหลุดพ้นจากความยากจนในเรื่องของการเสียเงินไปกับค่าพลังงาน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากเห็นนะครับ

ในประเด็นต่อมาอีกเรื่องหนึ่ง เนื่องจากว่ามีเวลาจำกัด ผมก็อาจจะต้องรวบรัดในข้อมูลที่ต้องสรุปด้วย ในส่วนของปีที่แล้วเราประสบปัญหาเรื่องภัยพิบัติจากฝุ่น คิวิน จากอะไรหลาย ๆ อย่าง จากไฟฟ้า -----

ปีนี้ในส่วนของการจัดสรรงบประมาณ เรื่องสภาพแวดล้อม หรืออะไรต่าง ๆ รัฐบาลก็จัดสรรเพิ่มมา ผมเห็นตัวเลขแล้วก็ดีใจ แต่ดีใจนิดเดียว เพราะว่าอะไรรู้ไหมครับ วันนี้เราต้องการเปลี่ยนโฉมประเทศเรา เราส่งเสริมสิ่งต่าง ๆ มากมายเลย เพื่อต้องการให้คนไทยอยู่ดีกินดี ปลอดภัยจากมลภาวะมลพิษ เรื่องก๊าซคาร์บอนอะไรต่าง ๆ เราก็พยายามส่งเสริมให้มีการปลูกพืช หรือทำอะไรก็แล้วแต่ที่จะให้ลดโลกร้อน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ แต่งบประมาณที่เราจัดสรร เรื่องสภาพแวดล้อม ประเทศไทยเรา รัฐบาลได้จัดสรรเพิ่มมาเพียงแค่นี้เดียว ไม่สมกับวันนี้ที่เราเจอมลภาวะทางอากาศ สารเคมีอะไรต่าง ๆ เยอะแยะ วันนี้เรามีข่าวมากมายว่า มีการฝังกลบสารเคมีทั่วประเทศเราหลายแห่ง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จัดสรรงบมาดูแลสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้น้อยมาก เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้รัฐบาลมองปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม และควรจะต้องเพิ่มงบประมาณให้มากกว่านี้ มากกว่าที่จัดสรรมา หรือทำโครงการมา เพราะว่า มันไม่ได้ตอบโจทย์หรือแก้ปัญหาสิ่งที่เราเผชิญกันเลย อยากให้ช่วยพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่ผมได้ชี้แจงมา อย่างไรก็ตามก็ยังยืนยันนะครับว่า ถ้ารัฐบาลเปลี่ยนใจ โครงการ Digital Wallet เปลี่ยนเป็นการแจกเงินสดให้พี่น้องประชาชน ถึงมือครับ ถ้ากู้มา ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เงิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถึงมือประชาชนทุกบาท อย่างนี้ผมยินดีสนับสนุน แต่ถ้าท่านจะต้องทำโครงการ Digital Wallet แล้วก็กู้มา อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วย แล้วก็ฝากท่านประธานถึงคณะรัฐบาลชุดนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปขอเชิญ คุณบุญยิ่ง นิติกาญจนา ครับ

นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา (ราชบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน บุญยิ่ง นิติกาญจนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต ๒ อำเภอปากท่อ อำเภอสวนผึ้ง อำเภอบ้านคา อำเภอวัดเพลง อำเภอเมือง ๔ ตำบล ตำบลอ่างทอง ตำบลห้วยไผ่ ตำบลดอนแร่ และตำบลน้ำพุ พรรคพลังประชารัฐ ช่วงที่ผ่านมาถึงปัจจุบันดิฉันได้ลงพื้นที่พบปัญหาอย่างต่อเนื่องที่ต้องเร่งแก้ไข คือความเหลื่อมล้ำของระบบการศึกษา ในกลุ่มเยาวชนพื้นที่ห่างไกลหลาย ๆ พื้นที่ โดยเฉพาะบริเวณตะเข็บชายแดน ปัจจุบันนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการมีการยุบโรงเรียนในหลาย ๆ แห่งที่มีนักเรียนไม่เพียงพอกับการจัดสรรงบประมาณ ส่งผลให้เกิดภาระกับเด็ก ๆ และเยาวชนในการหาสถานที่ศึกษาแห่งใหม่หลาย ๆ แห่งอยู่ห่างไกลจากบ้านเรือนมากขึ้น จึงเป็นการเพิ่มภาระให้กับครอบครัวที่มีฐานะ

ยากลำบาก ในปัจจุบันนี้โรงเรียนต่าง ๆ ต้องอาศัยการช่วยเหลือกันของพี่น้องประชาชน ในหมู่บ้าน คือการจัดผ้าป่าเพื่อการศึกษา เป็นการประสานร่วมกันของวัด โรงเรียน ผู้ปกครอง และประชาชน อีกทั้งขอความอนุเคราะห์จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในจังหวัดนั้น ๆ และหลาย ๆ อปท. ในตำบล เพื่อจ้างครูท้องถิ่นที่เรียนจบแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการบรรจุมาบรรเทาการขาดแคลนครูที่ตั้งอยู่ในถิ่นห่างไกลทุรกันดาร โดยคุณครูที่ได้รับการค่าตอบแทน บางโรงเรียนได้ค่าตอบแทน ๖,๐๐๐ บาท และบางโรงเรียน ๙,๐๐๐ บาท สูงสุดเท่าที่ดิฉันได้พูดคุย ก็จะได้ประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นการจัดการที่ดิฉันเห็นว่ายังไม่เหมาะสม ขอให้กระทรวงศึกษาธิการเข้ามาช่วยเหลือดูแลในเรื่องนี้ และเร่งผลิตบุคลากรครูให้เพียงพอ เพื่อแก้ไขปัญหาคูขาดแคลนในโรงเรียน พร้อมทั้งเพิ่มอุปกรณ์เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ต้องแก้ด้วยการกระจายอำนาจ เพื่อการศึกษาสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา สามารถผลิตเยาวชนที่มีคุณภาพในอนาคตต่อไป รองรับการพัฒนาหมู่บ้าน จังหวัด ประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในโอกาสสอภิปราช่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้ ดิฉันขอเสนอข้อมูลข้อคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กกับคุณภาพผู้เรียนที่เราต้องการ พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กขณะนี้มียาวประมาณสัก ๑๕,๐๐๐ โรงเรียน ในอนาคตอาจจะมีเพิ่มหรือในขณะเดียวกันก็อาจจะถูกยุบไปในที่สุด เนื่องด้วยอัตราการเกิดของประชากรลดลง รวมถึงการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรวัยเรียนที่ย้ายติดตามผู้ปกครองไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น -----

ที่สำคัญยิ่งคือค่านิยมของผู้ปกครองส่งลูกหลานไปเรียนในเมือง หรือโรงเรียนขนาดใหญ่ ที่มีชื่อเสียงและความพร้อม รวมไปถึงโรงเรียนเอกชน ทำให้โรงเรียนหลายแห่งถูกลดระดับ กลายเป็นโรงเรียนขนาดเล็กในที่สุด เป็นเรื่องที่ทำให้ใจหายและเศร้าใจ โรงเรียนที่ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ ศึกษามาถึงรุ่นปัจจุบัน อยู่คู่กับชุมชนมาอย่างยาวนานต้องมาปิดตัวลง เพราะไม่มีนักเรียน หรือผู้ปกครองไม่ส่งบุตรหลานมาเล่าเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ ที่สร้างมาจาก หยาดเหงื่อแรงงานภายในชุมชน จนเป็นบวร บ้าน วัด โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็กจึงไม่ได้ เป็นเพียงสถานศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นรากฐานของชุมชนอีกด้วย การบริหารจัดการโรงเรียน ขนาดเล็กมีต้นทุนสูง ทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี ปัญหาการขาดแคลนผู้บริหารจำนวน ครูไม่ครบชั้นเรียน ส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนไม่เท่าเทียมกับโรงเรียน ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ได้ เราจะทำอย่างไรให้โรงเรียนอยู่คู่กับชุมชนตลอดไป ดิฉันขอเสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ๑. จัดสรรงบประมาณ ค่าใช้จ่าย ในการจัดการศึกษาจากรัฐบาลให้เพียงพอและพอเพียง ๒. จัดสรรครูให้เพียงพอ สามารถ จัดการเรียนรู้อย่างครอบคลุมและไม่หนักเกินไปกำลังของครู ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กขาดแคลนครู กว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะนี้ ๓. จัดสรรเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์ ให้เสถียร ครอบคลุมทุกชั้นเรียน เพื่อเป็นการสร้างสื่อการเรียนรู้อะบบเทคโนโลยี สารสนเทศ ๔. จัดสรรสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้นักเรียนทุกคน เพื่อสนับสนุน การทำงานของครู ๕. จัดสรรเจ้าหน้าที่ธุรการให้กับโรงเรียนขนาดเล็กทุกโรงเรียน เพื่อลดภาระงานครู ในปัจจุบันท่านผู้อำนวยการ หรือครูใหญ่ บางครั้งบางโรงเรียนต้องเป็น นักการภารโรงดูแลทำเองหมดทุกอย่าง ส่วนเรื่องจะยุบ จะรวม หรือจะเลิก ให้พิจารณา ถึงความเหลื่อมล้ำที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ ให้ดูข้อมูลเป็นรายโรงเรียน รายพื้นที่ และความสามารถ ของชุมชนเป็นหลัก แต่ที่สุดของการบริหารจัดการคือ การคงอยู่ของโรงเรียน ซึ่งเป็นสถาบัน หลักของชุมชนเป็นสำคัญ

ประเด็นที่ ๒ การกระจายอำนาจทางการศึกษาให้กับท้องถิ่น ท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉันเห็นด้วยในภาพรวมกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๘ ในฉบับนี้ แต่ขอฝากข้อมูลและข้อคิดเห็นเสนอแนะต่อคณะกรรมการ หวังว่าจะเป็นประโยชน์ในวาระที่ ๒ และการลงมติในวาระที่ ๓ เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก เยาวชน และประชาชน จากการกระจายอำนาจทางการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

และการกระจายอำนาจการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ดิฉันมีข้อคิดเห็นเชิงเปรียบเทียบ ดังนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปยังท้องถิ่นทั้ง อบจ. คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด อบต. เทศบาล ๒๐ กว่าปีที่ผ่านมามีการพัฒนาคุณภาพของท้องถิ่นในทุกมิติ เพราะทำเพื่อลูกหลาน เพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง เราเริ่มเห็นว่ามีถนนคอนกรีตในหมู่บ้าน เรามีประปาหมู่บ้าน บ้านเรามีการขยายถนน มีการขยายแนวเขตไฟฟ้าให้เข้าถึงชุมชนได้มากขึ้นและดีขึ้น ท้องถิ่นมีโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งขณะนี้ก็มีศักยภาพสร้างเด็กและเยาวชนให้มีความโดดเด่นเฉพาะทางหลาย ๆ ด้าน เช่น โรงเรียนกีฬา และโรงเรียนดนตรี ขณะที่กระทรวงศึกษาธิการผ่านมา ๒๐ กว่าปี มีการกระจายอำนาจบ้าง ขอคืนอำนาจบ้าง สลับปรับเปลี่ยนบ่อยมาก เช่น ให้จัดทำหลักสูตรได้เอง ต่อมาให้จัดทำเองเฉพาะหลักสูตรท้องถิ่น ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาที่วันนี้ันว่าดีมาก อย่างไรก็ตามผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนยังไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ไม่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ ดิฉันขอเสนอความเห็นต่อกระทรวงศึกษาธิการดังนี้ค่ะ

๑. ปฏิรูปการศึกษา โดยกระจายอำนาจให้สถานศึกษา ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ บริหารทั่วไป และอื่น ๆ กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนว่าจะให้เกิดอะไรกับผู้เรียน นโยบายไม่เปลี่ยนแปลงง่ายเหมือนในปัจจุบัน

๒. เร่งดำเนินการผลักดันให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ และมีการกระจายรายได้ให้กับคุณครูทั้งในระบบและนอกระบบให้ดีกว่าเดิม เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมุ่งเน้นให้มีการกระจายอำนาจ การจัดการศึกษาตามบริบทของพื้นที่ ดิฉันเชื่อมั่นว่าการกระจายอำนาจทางการศึกษาจะเป็นแนวทางที่ดีต่อการจัดการศึกษาให้กับลูกหลานไทยต่อไป

ขณะนี้เวลายังไม่หมดนะคะ ดิฉันขอพี่น้องประชาชนทราบว่าวันนี้ดิฉันจะมีโอกาสได้มาอภิปรายเรื่องงบประมาณ ก็ฝากดิฉันมาขอบพระคุณท่านธรรมนัส พรหมเผ่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ผ่านมามีท่านได้ลงไปจังหวัดราชบุรี ของดิฉัน ซึ่งเป็นจังหวัดที่ประสบภัยแล้งอย่างรุนแรงแล้วก็หนักหนา ท่านได้ลงไป ขณะนี้ภัยแล้งของดิฉันเริ่มคลี่คลาย เพราะว่าท่านลงไปช่วยนะคะ พี่น้องประชาชนจังหวัดราชบุรี ของดิฉันฝากมาขอบคุณคะ แล้วก็ขอให้ท่านอยู่กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อดูแลพี่น้องชาวเกษตรกรต่อไป เพราะว่าจังหวัดของดิฉันอาชีพเกษตรคืออาชีพหลักของประชากรของเรา ประมาณ ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ฝากกระทรวงศึกษาธิการนะคะ วันนี้ลูกหลานของจังหวัดราชบุรีที่อยู่ชายแดนลำบากมากเรื่องการศึกษา แล้วก็เรื่องการพัฒนาต่อไปคะ ขอบพระคุณคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ คุณบุญยิ่ง นิติกาญจนา ต่อไปขอเชิญคุณกิตติภณ ปานพรหมมาศ ครับ

นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ (นครปฐม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม กิตติภณ ปานพรหมมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม เขต ๔ พรรคก้าวไกล วันนี้ผมจะขออภิปรายร่าง พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ในส่วนของการจัดสวัสดิการสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้เปราะบาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นเจ้าภาพหลักที่ดูแลเรื่องนี้ ท่านประธานครับ เมื่อเราพูดถึงการจัดสวัสดิการสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้เปราะบาง เป้าหมายที่ควรจะเป็นคือทำให้พวกเขาเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ

หรือ Independent Living ลดอุปสรรคในการใช้ชีวิต ลดอุปสรรคทางสังคม และอำนวยความสะดวกให้พวกเขาสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นในแบบที่ไปลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ครับ ซึ่งทุกวันนี้มีหลาย ๆ ประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศเกาหลีหรือประเทศญี่ปุ่นก็สนับสนุนแนวคิดนี้ โดยรัฐมีหน้าที่จะอุดหนุนสวัสดิการในแต่ละด้านให้เพียงพอ ซึ่งผมคิดว่ารัฐบาลไทยก็ควรให้ความสำคัญกับเป้าหมายนี้เช่นกัน ท่านประธานครับ การจัดสวัสดิการให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างอิสระนั้น ที่จริงแล้วรัฐบาลควรแบ่งการจัดสรรเป็น ๒ รูปแบบอย่างมีประสิทธิภาพครับ คือ

๑. การเพิ่มเงินอุดหนุนที่เป็นเงินโดยตรง เพื่อช่วยเหลือต้นทุนในการดำรงชีพของกลุ่มผู้เปราะบาง ผู้พิการ ที่มีภาระที่สูงกว่าคนทั่วไป ทั้งค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพหรือการเดินทาง เป็นต้น

๒. เพิ่มการอุดหนุนสวัสดิการในส่วนที่ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น การจัดหากายอุปกรณ์ที่จำเป็น บริการพื้นฐานต่าง ๆ รวมถึงการจัดหาผู้ดูแล และไปจนถึงการปรับปรุงที่อยู่อาศัย แต่เมื่อผมได้เห็นการจัดสรรงบประมาณของ พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้ว ก็พบว่าสวัสดิการที่จัดสรรในงบประมาณส่วนนี้นั้น มีอยู่อย่างจำกัดจริง ๆ และวิกฤติเป็นอย่างมาก ไม่เพียงพอไม่ถ้วนหน้า และที่สำคัญที่สุด คือการสะท้อนแนวคิดของรัฐที่ยังมองการจัดสวัสดิการเป็นเพียงการจัดสังคมสงเคราะห์ให้ผู้อนาถา มากกว่าการตั้งเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ที่มีอุปสรรคจริง ๆ ผมขอเริ่มจากสวัสดิการประเภทเงินอุดหนุนโดยตรงก่อน ส่วนนี้รัฐบาลรับรู้มาตลอดว่าเงินส่วนนี้ไม่เพียงพอต่อภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นทุก ๆ ปี แต่รัฐบาลก็รับปากกับภาคประชาชน ตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของกระบวนการประชาชนเพื่อสังคมที่เป็นธรรมหรือ P-Move ขึ้นมาที่มีอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเพื่อเพิ่มสวัสดิการให้กลุ่มเปราะบาง -----

โดยในเดือนเมษายนที่ผ่านมา ก็มีมติจากคณะกรรมการที่มีรองนายกรัฐมนตรีภูมิธรรม เวชยชัย เป็นประธาน เห็นชอบว่าจะเพิ่มสวัสดิการของกลุ่มผู้เปราะบาง ทั้งเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุถ้วนหน้าเป็น ๑,๐๐๐ บาท และเบี้ยคนพิการจาก ๘๐๐ เป็น ๑,๐๐๐ บาท เช่นกัน แต่แม้มติจะออกมาแล้ว แล้วในร่างงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้ ผมกลับยังไม่เห็นการเพิ่มขึ้นของ งบประมาณสวัสดิการถ้วนหน้าตามที่สัญญาไว้เลย ไม่มีแม้แต่คำขอของหน่วยงานด้วยซ้ำ แล้วอะไรคือความหมายจากมติของคณะกรรมการรับท่านประธาน ทั้งนี้ แม้ในส่วนของ สวัสดิการตัวเงินจะไม่เพิ่มขึ้น แต่อย่างน้อยผมก็คาดหวังว่าสวัสดิการในส่วนอื่น ๆ ที่จะช่วย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้พิการและผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น แต่ดูแล้วก็คงจะไม่ใช่

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ (นครปฐม) : ประเด็นงบประมาณของผู้พิการ จากข้อมูลการสำรวจผู้พิการในปี ๒๕๖๖ ปัจจุบันประเทศไทยเรามีผู้พิการกว่า ๔.๒ ล้านคน และหนึ่งในจำนวนนั้นมีผู้พิการที่มีระดับความยากจนและต้องรับการสนับสนุนจากภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงผู้ดูแล กายอุปกรณ์ รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพ อย่างเช่น การมีงาน ทำกว่า ๑.๕๔ ล้านคน อย่างนี้รับท่านประธาน ผมอยากชวนคนในสังคมมองปัญหาของ ผู้พิการแบบนี้ครับ ในขณะที่พวกเราให้กำลังใจผู้พิการเพื่อลุกขึ้นต่อสู้กับความพิการ แล้วมอง กลับมาว่าการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลในปี ๒๕๖๘ นี้มีมายาคติอย่างไรกันกับผู้พิการ เพราะสุดท้ายแล้วงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้ ก็ไม่ได้มีงบประมาณที่มากเพียงพอที่จะอุดหนุนได้อย่าง เพียงพอต่อความต้องการของผู้พิการ ไม่ว่าจะเป็นงบอุดหนุนโครงการส่งเสริมสวัสดิภาพและ ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิคนพิการ ที่เป็นเงินอุดหนุนประเภทบริการที่จำเป็น เช่น ล่ามภาษามือ กายอุปกรณ์ รวมถึงผู้ช่วยคนพิการ แม้ในปี ๒๕๖๘ จะเพิ่มขึ้น แต่เพราะว่าปี ๒๕๖๗ นั้น ถูกปรับลดลงกว่าร้อยละ ๓๓ เกือบทุกรายการ นั่นก็แปลว่างบที่เพิ่มขึ้นมา ก็อยู่ในระดับ เดียวกับปีเดิม ๆ ปีก่อน ๆ คือได้รับจัดสรรตามสภาพเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับความ เป็นจริงของผู้พิการเลย แล้วท่านจะลดอุปสรรคในชีวิตของผู้พิการได้อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นงบ ล่ามภาษามือที่ท่านรัฐมนตรีวิฑูรย์ ศิลปอาชา เคยออกมาชี้แจงไว้ว่า ประเทศไทยเรากำลัง เจอกับวิกฤติขาดแคลนล่ามภาษามือ ซึ่งผมก็ไปดูสถิติ เรามีผู้พิการทางการได้ยินมากกว่า ๔๒๐,๐๐๐ คน ถ้าเป็นอย่างนั้น รัฐมนตรีเคยบอกว่าบริการที่เหมาะสม คือ ๑ ต่อ ๑๐ หากมี การตั้งเป้าหมายแบบนั้น เท่ากับว่าเราต้องมีล่ามภาษามือกว่า ๔๒,๐๐๐ คน แต่ปัจจุบันเรามีเพียง

๑๗๘ คนเท่านั้น หรือถ้าไม่มีการเพิ่มสัดส่วนของล่ามภาษามือ อย่างน้อยเราก็ควรจะมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อลดอุปสรรคในการสื่อสารของล่ามภาษามือ เพื่อลดสัดส่วนล่ามภาษามือได้ แต่งบประมาณที่จัดมาที่ท่านพูดว่าจะมีการพัฒนาล่ามภาษามือ AI หรือการใช้เทคโนโลยีมาทดแทนตามที่ท่านพูด ก็ยังไม่มีครับ และจากการจัดงบประมาณในปีที่ผ่านมาคือ ๑.๘ ล้านบาท สำหรับล่ามภาษามือ ก็นับว่ารัฐบาลไม่ได้มีความใส่ใจในการแก้ปัญหาเรื่องนี้แม้แต่น้อย ผมขอยกเรื่องเทคโนโลยีเรื่องหนึ่งที่ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อผู้พิการเลย จากข่าวล่าสุดครับท่านประธาน คนตาบอดไม่สามารถจอสลากผ่าน Application เป่าตั้งได้ เพราะตัว Application ก่อนกดยืนยันคำสั่งซื้อจะต้องมี Jigsaw ให้ใช้นิ้วลาก ตลกร้ายครับท่านประธาน คนตาบอดที่ไหนจะทำได้ครับ เหตุผลนี้ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่เราไม่ได้มีระบบเทคโนโลยีมาเพื่อรองรับผู้พิการอย่างชัดเจน ดังนั้นก็คงดีหากรัฐมีงบประมาณที่สนับสนุนงบประมาณส่วนนี้อย่างเพียงพอ

ในประเด็นต่อมาผู้ช่วยคนพิการที่รัฐบาลชุดนี้มีการให้งบประมาณเพียง ๖.๔ ล้านบาท เมื่อเทียบกับความต้องการแล้วที่มีความต้องการกว่า ๒.๔ แสนคน ไม่เพียงพอต่อความต้องการแน่นอนครับ เพราะเรื่องนี้จำเป็นจริง ๆ คนพิการจำเป็นต้องไปโรงพยาบาล ไปติดต่อสถานที่ราชการ เราจะช่วยเหลือผู้พิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้อย่างไร

และในส่วนของกายอุปกรณ์ ปีนี้ได้รับจัดสรรมา ๔.๗ ล้านบาท ซึ่งเป็นส่วนของงบสนับสนุนบริการคนพิการ แต่ก็ยังมีผู้ตกหล่นที่ไม่ได้รับกายอุปกรณ์กว่า ๖.๙ แสนราย ต้องการกายอุปกรณ์ที่หลากหลาย แต่ไหนละครับ การจัดสรรงบประมาณเพื่อจุดนี้ หรือถ้าอยู่ในงบของ สปสช. ก็ช่วยชี้แจงที่ว่ามันครอบคลุมจริงหรือไม่ -----

และที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่ง เมื่อผมเข้าไปดูเว็บไซต์ของกระทรวง พม. ในหมวดสิทธิสวัสดิการ หมวดเครื่องช่วยคนพิการ ผมกลับเห็นเพียงข้อมูลการขอบริจาค เป็นเงื่อนไขและวิธีการการขอรับกายอุปกรณ์ ท่านประธานครับ หากท่านลองคิดว่าตัวท่านเอง หรือมีญาติพี่น้องที่ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาดูจะรู้สึกอย่างไร ที่หน่วยงานที่ต้องทำหน้าที่ในการดูแล หรือให้คำแนะนำ กลับมาขอการสงเคราะห์อุปกรณ์จากเราแทน มันแปลกไหมครับท่านประธาน

ต่อมาในส่วนของการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ ทั้ง ๒ โครงการนี้ ก็ยังคงตั้งมาไม่เพียงพอและไม่ตรงจุดเป็นอย่างยิ่ง เงินอุดหนุนปรับสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พิการ ได้รับจัดสรรอยู่ที่ ๑๖๒ ล้านบาท โดยเป้าหมายคือ ๑๕,๐๐๐ ราย หากแล้วจะตกเพียง ๑๐,๐๐๐ บาทต่อหลังเท่านั้น แต่ในความจริงในทางปฏิบัติ พม. จะซ่อมแซมให้หลังละ ๔๐,๐๐๐ บาท ก็เท่ากับว่ากลุ่มเป้าหมายจะลดลงเหลือเพียง ๔,๐๐๐ คนเท่านั้น ทั้งที่ความจริงตัวเลขในความต้องการมีอยู่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ ราย ทำก็ปีถึงจะเพียงพอ ในส่วนของงบผู้สูงอายุก็เช่นกัน ได้รับ จัดสรรเป้าหมายอยู่ที่ ๑๓,๐๐๐ ราย จากความต้องการจริงกว่า ๑ ล้านราย แล้วจากงบประมาณซ่อมแซมทั้ง ๒ โครงการนี้ ก็เลยมีคำถามว่ากระทรวง พม. นั้น นำตัวเลขชีวิตมาจากที่ใดครับ วัตถุประสงค์ที่ใช้ทั้งก่อน หรือว่าคิดจากกลุ่มเป้าหมายที่ควรจะเป็นกันแน่ นี่ยังไม่นับว่างบประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท ที่มันน้อยเหลือเกิน ของทั้งผู้พิการและผู้สูงอายุที่ไม่เพียงพอ ทุกวันนี้ อปท. หลายแห่งรับงบประมาณไป ค่าวัสดุก็ไม่เพียงพอ ระเบียบก็ให้ตั้งค่าแรงไว้ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์สุดท้ายตั้งกันจริง ๑๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง หรือทำกันเอง ทำฟรีไปเลย เพราะงบบันไม่เพียงพอ และล่าสุดรัฐมนตรีก็มีความเห็นว่าจะผลักดันเพดานเป็น ๖๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผมก็เคยอภิปรายให้ความเห็นไว้ในงบประมาณปี ๒๕๖๗ เช่นกัน แต่มันจะมากี่โมงครับ แล้วแนวคิดนี้จะตอบโจทย์สักแค่ไหนกันเชียว เพราะถึงงบประมาณจะเพิ่มขึ้น แต่หลักเกณฑ์ก็ยังมีอุปสรรคครับ เพราะว่าผู้เปราะบางจะต้องมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือเป็นเจ้าของนั่นเอง อย่างนั้นมันจะเป็นความจริงได้อย่างไรครับ เพราะเอาเข้าจริงแล้วกลุ่มผู้เปราะบางก็ล้วนไม่ได้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ดังนั้นควรจะมีหลักเกณฑ์ที่ยืดหยุ่นหรือไม่ อย่างเช่น คนยากจนอยู่ในพื้นที่นั้นเป็นเวลานาน อปท. ก็รับรู้เรื่องนี้ดี สามารถเข้าไปปรับปรุงที่อยู่อาศัยได้จะดีกว่าไหม โครงการนี้จึงควรให้ อปท. นำเสนอความต้องการให้สะท้อนกับความเป็นจริง ให้งบประมาณ

ซ่อมแซมแต่ละหลังอย่างไม่เท่ากัน แล้วผมคาดหวังว่าจะเห็นการปรับปรุงโครงสร้างของงบประมาณโครงการนี้เช่นกันครับ

แล้วสุดท้ายครับ โครงการครอบครัวอุปถัมภ์และครอบครัวอุปการะ ทั้ง ๒ โครงการมีความคล้ายคลึงกันของผู้พิการและผู้สูงอายุ เป้าหมายก็เช่นเดียวกัน คือหาครอบครัวมาดูแล แต่เมื่อลงไปรายละเอียดพบปัญหามากกว่านั้นครับ อย่างกรณีครอบครัวคนพิการที่เราจะต้องมีเป้าหมายคือมีระเบียบ ก็คือการตั้งผู้รับอุปการะจะต้องมีรายได้ไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี หรือว่าต้องเป็นผู้ที่มีรายได้น้อยนั่นเอง แต่ที่จริงเราควรหาคนที่มีความพร้อม หรือได้รับการอบรมในการดูแลคนพิการจะดีกว่าหรือไม่ เพราะไม่อย่างนั้นจะยิ่งซ้ำเติมปัญหาความยากจนของผู้รับอุปการะและคุณภาพชีวิตของผู้พิการก็ไม่ได้ดีขึ้นเลย ยังไม่นับงบประมาณที่ลดน้อยลงจาก ๔๘ ล้านบาท เหลือเพียง ๒๔ ล้านบาท เท่านั้นในปีนี้ แล้วพอมาดูครอบครัวอุปถัมภ์ก็มีปัญหาเช่นกันครับ เป้าหมายที่ตั้งไว้ในปีนี้อยู่ที่ ๙๑๕ ราย ลดจากปีก่อนที่เหลืออยู่ ๑,๐๐๐ กว่าราย ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงแม้แต่น้อยที่มีความต้องการ ที่มีผู้สูงอายุอยู่ที่ต้องการดูแลมากกว่า ๑.๕ ล้านคน โดยผมได้สอบถามจากอนุกรรมการติดตามงบประมาณปี ๒๕๖๘ จึงได้ทราบว่า โครงการดังกล่าวก็เพื่อชะลอคนที่เข้าสู่สถานสงเคราะห์ของรัฐเพียงเท่านั้น เรื่องนี้แสดงให้เห็นได้ว่าการจัดงบประมาณของกระทรวง พม. นั้น ไม่ได้ตั้งต้นจากความต้องการของกลุ่มผู้เปราะบางอย่างแท้จริง แต่เป็นการลดปัญหาหน้างานของหน่วยงานตัวเองที่ต้องรับผิดชอบเรื่องสถานสงเคราะห์ ที่ต้องจัดการคนที่ล้นสถานสงเคราะห์นั่นเอง จึงไม่แปลกครับ จังหวัดนครปฐมของผมมีผู้ไปสมัครมากกว่า ๔๐๐ ราย แต่กลับได้รับการจัดสรรเพียง ๑๕ รายเท่านั้น ทั้งที่เข้าเกณฑ์กันเป็นจำนวนมาก กลับได้น้อยมากจริง ๆ ท่านประธานครับ จากการที่ผมอภิปรายมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดงบประมาณสวัสดิการของกระทรวง พม. นั้น หากอยู่ภายใต้ข้อจำกัดเดิม ๆ คืองบประมาณเท่ากันทุกปีตามภาระของหน่วยงาน หน่วยงานก็จะเน้นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของตัวเอง และจะไม่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มผู้เปราะบางได้จริงเลย -----

และหากเป็นเช่นนั้น ก็จะเกิดภาพที่ผมชี้ให้เห็นเมื่อสักครู่ครับ กรมจะมาขอบริจาค ภายอุปกรณ์ หรือทำโครงการอย่างครอบครัวอุปถัมภ์ อุปการะ เป็นการแก้ปัญหาแบบ ครอบงำปะจุมุกของหน่วยงานครับ ยิ่งซ้ำเติมความขาดแคลนของครัวเรือนที่ยากจน และลำบากซ้ำซ้อนอยู่แล้ว ซึ่งผมเห็นว่าแค่งบประมาณที่เพิ่มก็อาจจะไม่เพียงพอ แต่โครงการ เหล่านี้ควรย้ายกระจายงบประมาณให้ อปท. ในพื้นที่ได้ดูแลอย่างใกล้ชิด ได้ตัดสินใจเอง จะสามารถดูแลได้ทั่วถึงมากกว่าการดูแลเป็นจุด ๆ ของ พม. แบบนี้ และหากสนับสนุน งบประมาณที่มากพอควบคู่กับ สปสช. ที่มีกองทุนสนับสนุนอยู่แล้ว อปท. ก็จะสามารถ มีสถานบริบาลตำบลที่มีคุณภาพ เราอาจจะประหยัดงบประมาณต่อหัวได้ ให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้นด้วย ในการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ไม่ว่าจะเป็งบประมาณอย่างการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยให้ท้องที่ได้ดูแล ก็อาจจะยังได้ความต้องการมากขึ้น อย่างเช่น อปท. อาจจะนำไป ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชนที่เอื้อประโยชน์ในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุและ ผู้พิการได้

สุดท้ายครับท่านประธาน ผมอยากเห็นว่ากระทรวง พม. ควรเปลี่ยนบทบาท หน้าที่ของตัวเองที่ต้องมีภาระในการจัดงบประมาณมากำกับดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ ท้องถิ่น เพื่อการบริการได้อย่างถูกต้อง หรือฝึกอบรมบุคลากรที่ยังขาดแคลน เช่น ล่ามภาษา มือให้มีมากขึ้น หรือแม้กระทั่งส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อมาลดอุปสรรคในการใช้ชีวิต ในการ ดำรงชีวิตอย่างอิสระ หรือ Independent Living เพื่อผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้เปราะบาง ได้เกิด Independent Living ขึ้นจริง สร้างได้ว่างบประมาณในส่วนของการจัดสวัสดิการสำหรับ ผู้เปราะบางในปี ๒๕๖๘ นั้น รัฐบาลก็ยังคง Ignore จัดงบแบบ No สน No แคร่ จริง ๆ ครับ ไม่เห็นความสำคัญของผู้พิการ ผู้เปราะบาง ผู้สูงอายุ และการจัดสวัสดิการแบบอนาถา ที่ไม่ได้แก้ไขปัญหอย่างแท้จริงแบบนี้ เหมือนท่านกำลังซ้ำเติมพวกเขาอยู่ครับ นี่ท่านไม่รู้ จริง ๆ หรือไม่สนใจกันแน่ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญคุณเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิติ ครับ

นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิติ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่าน ประธานสภาที่เคารพ ผม นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิติ สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังสังคมใหม่ ท่านประธานครับ ผมขอร่วมอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

พ.ศ. ๒๕๖๘ รัฐบาลได้ตั้ง งบประมาณไว้ ๓,๗๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากงบประมาณปี ๒๕๖๗ จำนวน ๒๗๒,๗๐๐ ล้านบาท ผมได้ด้วยตรวจงบประมาณดูแล้ว รัฐบาลได้ตั้งงบกลางเพิ่มขึ้น ๘๐๕,๗๔๕ ล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในงบกลางที่ตั้งเพิ่มขึ้นคงจะเป็นโครงการเงิน Digital Wallet แจกพี่น้องประชาชนคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ผมก็สนับสนุนครับ เห็นด้วย เพราะว่าลงพื้นที่ไปมีแต่ประชาชนถามว่าเมื่อไรจะได้เงิน Digital คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ผมก็สนับสนุนครับ ท่านประธานครับ ผมตั้งข้อสังเกต โครงการที่พี่น้องประชาชนได้มาร้องเรียนขอให้ สส. นำมาหารือในสภา ซึ่งเป็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเลย ถ้าเป็นอย่างนี้ สส. ทั้งหลายจะให้คำตอบประชาชนได้อย่างไร คือหารือไปแล้ว ผมหารือไป ๑๐ กว่าโครงการ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณในปี ๒๕๖๘ แม้แต่โครงการเดียว เรื่องนี้จะไปตอบพี่น้องประชาชนได้อย่างไรครับ -----

ก็อยากจะขอให้รัฐบาลได้พิจารณาเรื่องงบประมาณให้กับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่ร้องเรียนให้ สส. ทารือในสภาต่อไปด้วย ไม่อย่างนั้นการหารือของ สส. จะไม่มีผลประโยชน์กับในสภาเลย แล้วผมได้ตรวจสอบงบประมาณแต่ละกระทรวง บางกระทรวงก็ใช้งบมากน้อยตามความจำเป็นแต่ละกระทรวงนั้น ๆ แต่ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นกระทรวงที่อยู่กับพี่น้องประชาชน เรื่องปากท้องของประชาชนก็ใช้งบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งงบประมาณในส่วน ๑๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ เป็นงบประมาณของกรมชลประทานไป ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่จะเหลือให้กับกรมอื่น ๆ อีก ๑๐ กว่ากรม อีกประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ละกรมได้ไม่กี่พันล้านบาท แล้วทางการส่งเสริมการเกษตรจะไปส่งเสริมการเกษตรให้กับเกษตรกรได้เท่าไร ยิ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีโครงการที่จะแจกปุ๋ยคนละครึ่งให้กับพี่น้องประชาชนอีก รัฐบาลจ่ายครึ่งหนึ่งแล้วเกษตรกรจ่ายครึ่งหนึ่ง อันนี้ผมก็เห็นด้วย ขอสนับสนุนครับ ยกตัวอย่าง กรมการข้าวได้งบประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท เป็นโครงการส่งเสริมเกษตรกรทำนาแปลงใหญ่ และโครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตอย่างยั่งยืน เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๒ โครงการนี้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก ผมอยากถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ๒ โครงการนี้ ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีมาตรการสนับสนุนการทำนาเปียกสลับแห้งหรือไม่ ซึ่งการให้ชาวนาได้ทำนาเปียกสลับแห้งนี้ จะช่วยให้ชาวนาสามารถขายคาร์บอนเครดิตจากการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ชาวนาจะได้มีรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิตไร่ละ ๒๐๐-๓๐๐ บาทต่อครั้ง ปีหนึ่งชาวนาทำนาเปียกสลับแห้ง ๒ ครั้ง จะได้ไร่ละประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ บาท ในโครงการนี้เพื่อจะได้ลดต้นทุนในการทำนาของพี่น้องประชาชน ผมก็อยากจะสนับสนุนในนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ทำโครงการทำนาเปียกสลับแห้ง ส่งเสริมให้กับพี่น้องประชาชนเพื่อลดต้นทุนในการผลิต ลดโครงการส่งน้ำ ลดค่าปุ๋ย ลดค่ายาฆ่าแมลง เกษตรกรจะได้ประหยัดครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปขอเชิญคุณสหัสวัต คุ้มคง ครับ

นายสหัสวัต คุ้มคง (ชลบุรี) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สหัสวัต คุ้มคง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี เขต ๗ พรรคก้าวไกลครับ ขอร่วมอภิปราย

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดูแล
พี่น้องผู้ใช้แรงงาน ที่รัฐบาลชุดนี้ได้ Ignore ไม่สนใจความเดือดร้อนของผู้ใช้แรงงาน ที่กล่าว
เช่นนี้ เพราะว่างบของกระทรวงแรงงานที่มีหน้าที่นี้โดยตรงไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ
ที่มีนัยสำคัญ ที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานดีขึ้นเลย

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสหัสวัต คุ้มคง (ชลบุรี) : สไลด์ถัดไป ในภาพรวมของกระทรวงแรงงาน
ปี ๒๕๖๘ ได้รับการจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท ดูเหมือนว่างบเยอะ
แต่เข้าไปดูรายละเอียดจริง ๆ เป็นงบของสำนักงานประกันสังคมไปแล้ว ๖๒,๐๐๐ ล้านบาท
ที่รัฐก็ต้องมีหน้าที่จ่ายสมทบตามกฎหมายอยู่แล้วนะคะ -----

ส่วนงบประมาณของกระทรวงแรงงานจริง ๆ ก็มีอยู่ประมาณ ๕,๗๐๐ ล้านบาท เป็นงบบุคลากรไปแล้ว ๓,๑๐๐ ล้านบาท เหลือพื้นที่งบประมาณให้ใช้จ่ายจริง ๆ ก็แค่ประมาณ ๒,๖๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ถือว่าเป็นงบประมาณที่น้อย เมื่อเทียบกับภารกิจที่ต้องดูแลแรงงานทั้งประเทศเกือบ ๔๐ ล้านคน ทั้งในระบบและนอกระบบ ผมจึงเข้าใจครับว่าทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายที่เป็นปัญหาต่อพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ทั้งผู้ตรวจแรงงานไม่พอ เพราะบุคลากรไม่เพียงพอ หรือโครงการที่มีอยู่ส่วนมาก ก็เป็นโครงการอบรมแบบเบียดหัวแตก ที่ให้แรงงานเอาตัวรอดกันเอง ซึ่งก็ไม่สามารถเกิดการคุ้มครองแรงงานได้จริง การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการก็ทำได้ไม่เพียงพอ ปัญหาเด็กจบใหม่ตกงาน หรือคนว่างงานไม่สามารถหางานได้ วุฒิศึกษาที่จบมาไม่ Match กับงานที่มีอยู่ในตลาดแรงงาน ไปจนถึงปัญหาค่าแรงขั้นต่ำเจ้าปัญหาที่เราถกเถียงกันบ่อยครั้งมาก เรื่องเหล่านี้ส่วนหนึ่งก็มาจากการขาดงบประมาณ แม้แต่สำนักงานประกันสังคมที่ ดูเหมือนว่าจะมีงบประมาณสูงที่สุดคือ ๖๒,๐๐๐ ล้านบาท จากคำขอก่อนหน้าที่ขอไปที่สำนักงานงบประมาณอยู่ที่ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาทก็ตาม เข้าใจครับ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมต้องยื่นของงบประมาณจำนวนนั้นไป เพราะตอนนี้ปัญหาใหญ่อย่างหนึ่งของสำนักงานประกันสังคม คือเรากำลังอยู่ในสังคมผู้สูงอายุ การที่ประกันสังคมจะดูแลผู้ประกันตนได้ดีขึ้น มากขึ้น ก็ต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นแล้วสำนักงานประกันสังคมเองก็ไม่ได้ขอมั่ว ๆ ชั่ว ๆ นะครับ ความจริงคือวันนี้รัฐบาลกำลังติดหนี้ประกันสังคมอยู่ ๖๖,๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งในปี ๒๕๖๘ นี้ รัฐบาลก็ใช้หนี้ประกันสังคมมาแค่ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท หนี้ที่รัฐบาลติด หรือศัพท์เทคนิคคือเงินที่รัฐบาลค้างสมทบนั้นทำอะไรได้เยอะนะครับ ไปลงทุนให้ได้ Return มาสัก ๗ เปอร์เซ็นต์ นี่ก็ ๕,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ถ้าท่านไม่สามารถชำระหนี้เกือบ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ได้ พอเข้าใจครับ แต่ชำระคืนเรื่อย ๆ บ้างครับ หรืออย่างน้อยให้เงินก้อนนี้สามารถดอกเบี้ยได้ ก็ควรจะชำระดอกเบี้ยสัก ๕ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังดี ๕ เปอร์เซ็นต์ ๓,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ๓,๐๐๐ ล้านบาทนี้เพิ่มสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกันตนได้เยอะนะครับ รัฐบาลในฐานะลูกหนี้เอง ควรจะจ่ายค่าเสียโอกาสให้กับผู้ประกันตนคืนมาบ้าง ให้กองทุนได้เติบโต ไม่ใช่มีแต่พูดกันว่ากองทุนจะเจ๊ง กองทุนจะเจ๊ง พูดจนไม่มีใครอยากส่งประกันสังคมแล้วนะครับ ช่วยได้เยอะถ้ารัฐบาลจ่ายหนี้คืนมา หรือก็ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้เงินของกองทุนได้เติบโตบ้าง นี่คือน้ำเงินของผู้ประกันตนนะครับ ไม่ใช่เงินของรัฐบาล คนที่กำลังทำให้ผู้ประกันตน ๒๔ ล้านคน อยู่ในความเสี่ยงก็คือพวกท่าน

ที่กำลังเบียดเบียนอยู่ขณะนี้ละครับ ที่เวลานายจ้างหรือผู้ประกันตนไม่จ่ายเงินสมทบ มีมาตรการต่าง ๆ มาเอาผิด มีค่าปรับดอกเบี้ย ที่รัฐค้ำจ่ายไม่มีอะไรเลยครับ นี่รัฐกำลังเอาเปรียบคนนับล้านนะครับ ในส่วนงบประมาณนอกจากจะไม่เพียงพอจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก ทั้ง Digital Transformation การเมืองโลก ภูมิรัฐศาสตร์ การเคลื่อนย้ายทุนและแหล่งผลิต ผมเห็นว่ากระทรวงแรงงานจะต้องมีการปฏิรูปใหม่ทั้งระบบ ไม่เพียงแต่ด้านงบประมาณเท่านั้น ก็น่าสนใจผู้ใช้แรงงานที่เป็นผู้สร้างเศรษฐกิจให้กับประเทศ แต่กระทรวงแรงงานที่เป็นคนดูแลแรงงานทั้งประเทศกลับไม่ถูกมองว่าเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ ถึงวันนี้กระทรวงแรงงานต้องเป็นกระทรวงเศรษฐกิจได้แล้วครับ ต้องถูกให้ความสนใจมากกว่านี้ พันธกิจ ภารกิจ ต้องเกี่ยวข้องกับการพัฒนาระดับประเทศ เพื่อดึงเม็ดเงินเข้ามามากขึ้น และแน่นอนต้องดูแลแรงงานให้ดีขึ้น เราต้องกลับมาตั้งโจทย์ใหม่ครับว่า หน้าที่หลักของกระทรวงแรงงานควรมีหน้าตาอย่างไร เราจึงสามารถตอบคำถามต่อไปได้ถูกครับว่า กระทรวงแรงงานควรจะทำอะไร สำหรับผมกระทรวงแรงงานควรทำ ๓ อย่างนี้ สร้างงานที่ดี ค่าแรงที่ดี สวัสดิการที่ดี ถ้าเราตั้งโจทย์แบบนี้ คำถามคือ แล้วเราจะไปถึงเป้าหมาย ๓ อย่างนี้ได้อย่างไร ปัญหาใหญ่ของกระทรวงแรงงานในทุกวันนี้ คือการทำงานที่เป็นการทำงานเชิงรับมากเกินไป เช่น รอให้คนมาหาเพื่อหางาน รอให้คนมีเรื่องปัญหาแล้วมาร้องเรียน รอให้เกิดอุปสงค์จึงสร้างอุปทาน ทั้งที่ในปัจจุบันและในอนาคต เรื่องแรงงานเป็นเรื่องใหญ่ กระทรวงแรงงานจะต้องเปลี่ยนไป ต้องมีความสำคัญมากขึ้น ต้องปรับวิธีการทำงาน จากตั้งรับมาทำงานเชิงรุกมากขึ้น จากที่คอยให้มีอุปสงค์จึงสร้างอุปทาน ต้องมาเป็นผู้สร้างอุปสงค์ครับ แล้วทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับโจทย์ ๓ ข้ออย่างไร ผมอยากชวนมาดูอย่างนี้นะครับ การทำงานเชิงรุกทำอย่างไรบ้าง ในโจทย์การสร้างงานที่ดีมีอยู่ ๒ ส่วนด้วยกันครับ ส่วนแรกสำหรับคนว่างงาน เด็กจบใหม่ต่าง ๆ รวมถึงคนที่อาจจะต้องการเปลี่ยนงาน เพื่อหาความท้าทายใหม่ ๆ หรือพูดง่าย ๆ คือลูกค้าของกรมจัดหางาน ต้องมีการจัดหางานในรูปแบบใหม่ ๆ คือต้องมีระบบ Matching งานที่ดีขึ้นครับ เราต้องจัดสิ่งที่เรียกว่า Job Fair หรือ Job Expo ให้น้อยลง แต่สิ่งที่ต้องเพิ่มเข้าไปคือระบบในการ Matching งานให้เหมาะสมกับศักยภาพของคน แล้วไม่ใช่แค่ดูสภาพของตลาดแรงงานปัจจุบันนะครับ แต่ต้องมีหน้าที่ในการวิเคราะห์คาดการณ์ความต้องการแรงงานในอนาคตที่จะเกิดขึ้น อาจต้องบูรณาการร่วมกันทั้งกระทรวง อว. อุตสาหกรรม รวมถึงกระทรวงพาณิชย์ เพื่อคาดการณ์ตลาดแรงงานใหม่

๒๑๐

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศิริพร ๑๐๓/๓

ทั้งหมด เพื่อให้ ให้อว. หรือกระทรวงศึกษาจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับงานในอนาคตมากขึ้นนะครับ นอกจากนี้ในส่วนของคนที่จะเปลี่ยนงานหรือตงงานแล้ว อีกส่วนหนึ่งที่ต้องทำคือคาดการณ์สถานการณ์แรงงานที่มีความเสี่ยงอยู่ในปัจจุบันครับ -----

- ๑๐๔/๑

ปัจจุบันโลกกำลังเข้าสู่ยุคเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม เรากำลังเห็นว่าอุตสาหกรรมจำนวนมากในประเทศไทยที่เติบโตช้าลง ไปจนถึงค่อย ๆ ตายไป ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมสิ่งทอหรือยานยนต์ เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เกิดวิกฤติการณ์แรงงานขึ้นอย่างรุนแรงครับ หากเราไม่มีการเตรียมพร้อม จะต้องมียางธุรกิจที่ตายไป หรือบางธุรกิจที่ต้องเปลี่ยนผ่าน ทำให้ต้องมีแรงงานบางส่วนอาจจะตกงาน ถ้าเราไม่ปรับตัว คำถามคือแล้วเราจะช่วยให้แรงงานเหล่านี้ปรับตัวได้อย่างไร แน่นนอนครับ เราต้องมีการ Upskill Reskill แต่คำถามคือ Skill ที่เราจะ Up หรือ Re ให้ผู้ใช้แรงงานนั้น เหมาะสมกับเขาหรือไม่ แล้วจะอย่างไรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น วันนี้เราพูดกันมากครับว่าเราจะส่งเสริมอุตสาหกรรม Soft Power อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่เราจะให้คนที่เคยเย็บผ้าในโรงงานทั้งชีวิตมา ๒๐-๓๐ ปี ไปเป็น Guide tour เลยมันก็ได้ครับ ความเป็นจริงมันไม่ได้ง่ายขนาดนั้นนะครับ คำถามคือเราจะมีอุตสาหกรรมด้านไหนบ้างที่จะ Transfer แรงงานเหล่านี้ออกไป เราจะเปลี่ยนจากโรงงานเย็บผ้าราคาถูกมาเป็นโรงงานเย็บผ้า High end ได้ไหม ใช้ Skill ที่สูงขึ้น จากแค่เย็บผ้าโหลมาเป็นเย็บกระเป๋าราคาแพง แล้วกระจายของเหล่านี้ไปสู่ท้องถิ่น จากอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาป เราจะ Transform ไปเป็น EV ได้หรือไม่ ทุกวันนี้ไม่ใช่เราไม่ทำนะครับ เข้าใจว่าทางกรมพัฒนาฝีมือแรงงานก็พยายามที่จะมีการฝึกฝีมือในแรงงานอุตสาหกรรม EV มากขึ้น แต่ที่ผมเสนอครับ เราต้องมีการคาดการณ์สถานการณ์แรงงานอย่างเป็นระบบ เราต้องตั้งคำถามแล้วครับว่า อุตสาหกรรมเหล่านี้ มีสิทธิที่จะย้ายฐานการผลิตมาที่ไทยบ้างไหม ผมเข้าใจกระทรวงแรงงานครับว่า ทุกวันนี้ก็พยายามจะฝึกฝีมือแรงงานแบบใหม่ ๆ ให้เข้าสู่อุตสาหกรรมในศตวรรษที่ ๒๑ แต่การทำงานแบบนี้อยู่บนฐานการหวังว่าจะมีการลงทุนเหล่านี้เข้ามา ทั้งที่เราไม่ทราบเลยครับว่าจะมีการลงทุนเหล่านี้เข้ามาจริง ๆ หรือไม่ มากน้อยขนาดไหน และมากไปกว่านั้นครับ เราจะทำอย่างไรไม่ให้อุตสาหกรรมต่าง ๆ ย้ายฐานการผลิตออกไปจากไทยด้วย เราพูดกันมากเหลือเกินครับว่ารัฐบาลจะดึงการลงทุนจากต่างชาติเข้ามา เมื่อเข้าท่านายกรัฐมนตรีก็เพิ่งพูดเรื่องจะมุ่งสู่ Cloud Center จะดึงการลงทุนเหล่านี้เข้ามานะครับ ผมไม่รู้หรอกครับว่าจะมาได้จริงไหม แต่ส่วนมากพอมานี้ไม่ได้สังคมก็จะโทษใครครับ โทษแรงงานครับ ว่าแรงงานไทยค่าแรงแพง ท่านประธานครับ ผมได้ยินที่ไรตลกทุกทีครับ คำถามคือ วันนี้แล้วเขาออกไปลงทุนที่ไหนมาเลเซียบ้าง อินโดนีเซียบ้าง ๒ ประเทศนี้ค่าแรงสูงกว่าเรา แล้วทำไมเขาไป โจทย์มันจึง

ไม่ใช่แค่เรื่องค่าแรงนะครับ แต่ไปดูต้นทุนอื่นสิครับ ค่าไฟประเทศเหล่านี้ถูกกว่าไทย เป็นเท่าตัว แล้วอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ไฟฟ้าเยอะแบบนี้ เขาจะมาใหม่ละครับประเทศไทย ทั้งที่เรามีกำลังไฟฟ้าสำรองเท่าไร ทำให้ค่าไฟถูกได้ แต่ก็ไม่ทำครับ นั่นละครับ อีกปัญหาที่สำคัญครับ คือกระทรวงแรงงานไม่ได้ทำงานเชิงรุกเพื่อคาดเดาอุปสงค์แรงงานและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มียุทธศาสตร์ แรงงานของเราพร้อมรับอุตสาหกรรมที่ตามทันโลกได้ เพื่อกระตุ้นนักลงทุนจากต่างประเทศ จนปัจจุบันประเทศไทยไม่ใช่ประเทศที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนแล้ว แล้วก็ต้องสู้บนฐานของค่าแรงขั้นต่ำ ให้แรงงานไทยถูกกดแบกประเทศ ย้อนหลังแอนรากลือดแบบนี้ ดังนั้น เราต้องมีสถาบันที่คอยคิควิจัยเรื่องเหล่านี้ อยู่ในกระทรวงแรงงาน ต้องเตรียมงานให้กับอุตสาหกรรมที่ต้อง Transfer หรือ Down for ด้วย เพื่อที่จะเป็นฐานให้กับการพัฒนาฝีมือแรงงานต่อไป ซึ่งในส่วนนี้เป็นส่วนที่ผมอยากจะให้ทางกระทรวงแรงงานรวมเข้าไปอยู่ในโครงการที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานยื่นเสนอเข้ามา จำนวน ๔ โครงการครับ คือ ๑. โครงการพัฒนาฐานข้อมูลแรงงานอัจฉริยะ แล้วบูรณาการข้อมูลแรงงาน ๒. โครงการบูรณาการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเศรษฐกิจแรงงาน เพื่อการวิเคราะห์และพยากรณ์ภาวะแรงงาน ๓. โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล กระทรวงแรงงาน และ ๔. โครงการจัดทำระบบข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ทั้งหมดใช้งบประมาณ ๑๑๙ ล้านบาท หรือพูดง่าย ๆ ว่า ๔ โครงการนี้ คือโครงการที่จะสร้าง Database ด้านแรงงานขึ้นมา แต่ผมไม่ได้ต้องการการสร้างแต่ฐานข้อมูลนะครับ แต่เราต้องนำมาวิเคราะห์ พิจารณา และพยากรณ์สถานการณ์ด้านแรงงานอย่างครบวงจร แล้วนำไปสู่การสร้างแผนที่มีตัวชี้วัดจับต้องได้ คนทำงานต้องมีงานที่ดีทำได้จริง โดยเฉพาะโครงการที่ ๔ คือระบบพัฒนาข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ผมเห็นด้วยกับโครงการนี้มากครับ ถ้าเราสามารถกำหนดสูตรค่าแรงที่เป็นธรรมได้จริง โดยที่เราไม่ต้องถกเถียงเรื่องค่าแรงขั้นต่ำอีก แล้วขับเคลื่อนเศรษฐกิจแรงงาน โดยที่แรงงานไม่ต้องแบกประเทศนี้บนการแข่งขันเรื่องค่าแรงถูกอีก เพื่อตอบโจทย์ต่าง ๆ ที่ผมอภิปรายมาก่อนหน้านี้ครับ ต่อมาคือการคุ้มครองสิทธิแรงงานที่ทำงานอยู่บนงบประมาณที่จำกัด และงบประมาณที่จำกัดเช่นนี้ก็ทำให้อะไรต่าง ๆ ทำได้ไม่มากพอ ถ้าเรามาดูทั้งตัวชี้วัดและผลสัมฤทธิ์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จะพบว่าแต่ละโครงการที่ตั้งมาดูแลคนได้น้อยมาก แล้วถ้าไปดูในรายละเอียดจะพบว่าไปไม่ถึงเป้าหมาย

๒๑๓

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

หทัยกาญจน์ ๑๐๔/๓

ด้วยซ้ำ เช่น โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ ใช้งบประมาณ ๒๒ ล้านบาท ต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๙-๒๕๗๑ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๗ ที่ผ่านมามีตั้งเป้าว่าจะมีแรงงานที่เป็นกลุ่มเสี่ยงได้รับการส่งเสริมและกำกับดูแล ให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ๓๖,๐๐๐ คน แต่ทำได้จริง ๑๘,๐๐๐ คน เกินครึ่งไปแค่นี้ทีเดียวครับ -----

- ๑๐๕/๑

แล้วปีนี้ตั้งมา ๔๑,๘๐๐ คน จะไปถึงเป้าหมายได้ไหมครับ มากไปกว่านั้น โครงการลักษณะแบบนี้เป็นโครงการจัดอบรม งบประมาณจำนวนมากก็เป็นงบจัดอบรม ค่าเบี้ยเลี้ยง ที่พัก ยานพาหนะรวม ๆ กันเกือบ ๒๐ ล้านบาท เพื่อจัดอบรมคน ๓๖,๐๐๐ คน แต่ยังทำได้ครึ่งเดียวเองครับ แล้วถ้าดูทั้งกรมจะเห็นเลยว่าแทบทุกโครงการไปไม่ถึงเป้าหมายเลย ส่วนมากเกินครึ่งมานิดเดียว มีแค่โครงการเดียว คือโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยศูนย์เด็กเล็กที่เกือบจะถึงเป้าหมายแล้ว อีกจำนวนหนึ่งไม่มีผลออกมาเลยครับว่าถึงเป้าหมายหรือไม่ โดยปี ๒๕๖๘ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานของบมาทั้งสิ้น ๓๕๔ ล้านบาท ซึ่งต่อให้อนุมานเลยว่าทำตามเป้าหมายได้ครบ จะดูแลแรงงานได้ทั้งหมด ๒,๒๙๐,๐๐๐ คน จากผู้มีงานทำ ๓๙ ล้านคน ซึ่งดูแลได้แค่ ๕.๙ เปอร์เซ็นต์ของแรงงานทั้งประเทศ นี่คือตัวอย่างของการ Ignore แรงงาน จะดูแลและคุ้มครองได้จริงได้อย่างไร เห็นว่าวันนี้การที่จะดูแลแรงงานทั้งประเทศได้ โจทย์ที่ไม่ต้องเพิ่มงบประมาณอย่างมากมายมหาศาล คือการสนับสนุนให้มีสหภาพแรงงาน ให้แรงงานได้ดูแลกันเอง ร่วมกันต่อรองกับนายจ้าง และสร้างการมีส่วนร่วม นี่คือนี่ที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะต้องทำ เพื่อดูแลคนได้อย่างทั่วถึง โดยใช้งบประมาณจำกัด เราสามารถจัดอบรมให้แรงงานเข้าถึงสิทธิตามกฎหมายเพิ่มขึ้นได้ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสหภาพแรงงาน และใช้ตัวชี้วัดคือจำนวนสหภาพก็ได้ ส่วนตัวชี้วัดเชิงคุณภาพก็เป็นสหภาพที่ยัง Active อยู่ก็ได้ ซึ่งวิธีการแบบนี้ทำในหลายที่ไม่ว่าจะเป็นอังกฤษ หรือสวีเดน ที่มีเกี่ยวกับการอบรมการให้คำแนะนำการตั้งสหภาพแรงงานอยู่ด้วยเช่นกัน หลายคนก็ถามครับว่าสหภาพแรงงานจะแก้ปัญหาได้อย่างไรง่าย ๆ ครับ สหภาพแรงงานเป็นการ Empower ให้กับแรงงาน เป็นกลไกสำคัญให้แรงงานสามารถเรียกร้องค่าแรงที่เป็นธรรมได้ เรียกร้องสวัสดิการที่ดีได้ ทุกท่านสังเกตได้เลยนะครับ ว่ายิ่งบริษัทไหนที่มีสหภาพ บริษัทนั้นมักจะมีค่าจ้างและสวัสดิการที่ดีกว่าบริษัทที่ไม่มีสหภาพ รวมไปถึงประสิทธิภาพการทำงานและความปลอดภัยในที่ทำงานด้วย ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้เพราะตัวสหภาพแรงงานช่วยสร้างพื้นที่สื่อสารระหว่างคนทำงานและคนจ้างงาน ให้เกิดการตกลงพูดคุยถึงปัญหาในการทำงาน รวมทั้งในส่วนกลไกของผู้ตรวจแรงงานและผู้ตรวจความปลอดภัยที่มีงบประมาณในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมกันประมาณ ๑๙๐ ล้านบาท ซึ่งหากจะตรวจเชิงรุกให้ทั่วถึงทั้งประเทศก็ไม่พอครับ ต้องเพิ่มการจัดตั้ง

สหภาพแรงงาน เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ขับเคลื่อนองค์กรให้เดินไปข้างหน้า ซึ่งตรงนี้ช่วยเรื่องความปลอดภัย เรื่องค่าจ้างที่เป็นธรรมได้ ไม่ต้องมานั่งเถียงกันว่าค่าจ้างจะเป็นเท่าไร แล้วถ้ามีกลไกสหภาพที่เข้มแข็ง เราไม่ต้องเสียเวลามาคุยเรื่องนี้ด้วยซ้ำ ในยุโรปเองประเทศที่มีอัตราการคนเข้าสหภาพแรงงานสูง ๆ บางประเทศไม่มีผู้ตรวจแรงงาน ผู้ตรวจความปลอดภัย เพราะใช้กลไกสหภาพทำงานแทนได้ แล้วเรื่องปกป้องสิทธิ ตัวอย่างที่ชัดเจนคือการมีสหภาพแรงงานมีโอกาสปกป้องสิทธิคนทำงานมากกว่า ข้าราชการปิดโรงงานต่าง ๆ บริษัทที่เป็นปัญหาลอยแพลูกจ้าง ส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่ไม่มีสหภาพ บริษัทที่มีสหภาพแม้ปิดกิจการ ก็น้อยที่จะเกิดปัญหาลอยแพแบบที่เห็นกันในข่าว เพราะจะมีการพูดคุยตกลงต่อรองกันระหว่างลูกจ้างกับนายจ้างมาก่อนหน้านั้น แล้วถ้ามีการกลั่นแกล้งการกระทำที่ไม่เป็นธรรม ในสถานประกอบการที่มีสหภาพ สหภาพสามารถเข้าไปปกป้องสิทธิคนทำงานได้ทันที โดยไม่ต้องไปถึงผู้ตรวจแรงงานด้วยซ้ำ เร็วกว่า ประหยัดกว่า เพราะฉะนั้นต้องยกเครื่องกระทรวงแรงงานใหม่ ให้ทำงานเชิงรุกได้มากขึ้น ถ้ามีสหภาพแรงงานทั่วถึง อย่างที่บอกครับ สมาชิกสหภาพแรงงานสูง ๆ อย่างในประเทศยุโรป ไม่จำเป็นต้องมีกลไกที่ว่าผู้ตรวจแรงงานหรือผู้ตรวจความปลอดภัยด้วยซ้ำ สหภาพสามารถทำหน้าที่เหล่านี้แทนได้

ขอสรุปอย่างนี้ครับท่านประธานครับ ปัญหาที่รัฐบาล ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลนี้หรือรัฐบาลก่อน ๆ เพิกเฉย หรือ ignore ปัญหาด้านแรงงาน สะท้อนผ่านการจัดสรรงบประมาณแบบเชิงรับที่เหมือนเดิมทุกปี ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่จะยกระดับให้แรงงานมีงานที่ดี มีค่าแรงที่ดี และมีสวัสดิการที่ดีได้เลย งบประมาณที่ได้มานั้น ก็ทำได้แค่โครงการเบี้ยหัวแตก ไม่สามารถทำให้คุณภาพชีวิตแรงงานดีขึ้น และได้รับการคุ้มครองในการทำงานอย่างเหมาะสมได้เลย รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับกระทรวงแรงงานมากกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทบทวนตัวชี้วัดโครงการงบประมาณที่หน่วยงานภายใต้กระทรวงแรงงานได้รับจัดสรร ฝากไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานให้เป็นผู้ที่ริเริ่มเปลี่ยนบทบาทของกระทรวงแรงงาน โดยท่านต้องเป็นผู้กำหนดทิศทางและนโยบายให้ทำงานเชิงรุก อัยการให้ข้าราชการไปคิดแล้วเสนอท่าน ท่านต้องเป็นคนคิดและสั่งให้ข้าราชการทำนะครับ ผู้ใช้แรงงานเป็นกำลังสำคัญของประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ หากท่าน ignore

๒๑๖

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ชลิตา ๑๐๕/๓

ผู้ใช้แรงงาน วิสัยทัศน์ Ignite Thailand ของท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่สามารถบรรลุผลได้เลยครับ อย่างนี้จึงครับ จึงทั้งเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต

สุดท้ายอยากฝากถึงรัฐบาลและกระทรวงแรงงานครับ เริ่มสิ่งนี้ได้ทันทีโดยไม่ต้องรอกงบประมาณ คือการลงนามให้สัตยาบัน ILO ฉบับที่ ๘๗ ฉบับที่ ๙๘ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรองสิทธิในการรวมกลุ่มและต่อรอง เพื่อบันไดขั้นแรกสู่การสร้างบรรยากาศในการขยายการจัดตั้งสหภาพแรงงาน และอยากฝากถึงสำนักงบประมาณในปี ๒๕๖๙ ท่านจัดสรรงบประมาณใช้หนี้ค้ำสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมที่เหลืออยู่ให้หมดนะครับ หรือถ้าจะจ่ายไม่หมด จ่ายดอกเบี้ยยด้วยครับ ให้สำนักงานประกันสังคมได้นำไปใช้ไปลงทุน ไปขยายสิทธิให้ผู้ประกันตน อย่าเบียดบังเงินและผลประโยชน์ที่จะออกเงยจากเงินก้อนนั้นของผู้ประกันตนทุกคนแบบนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

- ๑๐๖/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ
ต่อไปขอเชิญคุณศุภโชค ศรีสุขจร ครับ

นายศุภโชค ศรีสุขจร (นครปฐม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
นายศุภโชค ศรีสุขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม เขตเลือกตั้งที่ ๑
พรรคชาติไทยพัฒนา ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ในส่วน
ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ผมขออนุญาตพูดถึงปัจจัย
ทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อ
ต่อประเทศไทยของเรา ในด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา
สูงสุดในรอบ ๑๓ เดือน อยู่ที่ ๑.๕๔ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคาดว่าปัจจัยสำคัญมาจากการปรับตัว
สูงขึ้นของราคาพลังงาน เนื่องจากการปรับตัวขึ้นของราคาพลังงานเชื้อเพลิงในตลาดโลก
รวมไปถึงสินค้าทางการเกษตรมีการปรับตัวขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศที่มีความผันผวน
ส่งผลให้ผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง ในส่วนของหนี้ครัวเรือนและหนี้สาธารณะ ยังอยู่ในจุดที่
สูง เมื่อเทียบกับช่วงที่ผ่านมา โดยข้อมูลจากสภาพัฒนาการศกฯ คาดการณ์ว่าในไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๗
นั้น หนี้สินครัวเรือนของประเทศไทยจะอยู่ที่ ๙๑.๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเกิดมาจากหนี้บัตรเครดิต
ซึ่งสิ่งนี้ทำให้ประชากรของประเทศไทยเรานั้น ยังติดอยู่กับกับดักหนี้สิน ส่งผลกระทบต่อ
ให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเรานั้น ไม่สามารถเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายศุภโชค ศรีสุขจร (นครปฐม) : ในส่วนของปัจจัยภายนอกครับ
ท่านประธาน ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ความไม่แน่นอนจากสงคราม
ที่เกิดขึ้นทั่วภูมิภาค รวมถึงสงครามการค้าระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศจีน
ส่งผลให้เศรษฐกิจทั่วโลกมีการชะลอตัวลง โดยเฉพาะเศรษฐกิจในประเทศไทย ประเทศของ
เราเป็นประเทศที่พึ่งพาการส่งออกเป็นหลัก

ถัดจากประเด็นทางเศรษฐกิจครับ ผมขออนุญาตพูดถึงประเด็นทางสังคม
และสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยของเรานั้นกำลังเข้าสู่สภาวะสังคมผู้สูงวัยระดับสุดยอด
หรือ Super-aged Society ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยตรง ๓ ด้านหลักครับ
คือ ๑. ปัญหาด้านการแรงงาน เราจะขาดแคลนแรงงาน ๒. คือด้านอุปโภคและบริโภค
ที่ลดลง ๓. คือภาระทางการคลังและงบประมาณที่เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากประเด็นเรื่องสังคม

สูงวัย เรายังอยู่ในยุคที่มีสภาพอากาศที่มีความผันผวน มีความเปลี่ยนแปลงอย่างสุดซึ้ง อุณหภูมิที่ปรับตัวสูงขึ้นในปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร ทำให้ไม่ว่าจะเป็นราคาไข่ไก่ ราคาผักสด ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจาก Supply ที่น้อยลง ด้วย ๒ ปัจจัยนี้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยของเราเสียโอกาสและขาดความสามารถในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจ

กล่าวโดยสรุป คือเศรษฐกิจในประเทศไทยของเรานั้นจะมีการเติบโตครับ แต่เติบโตน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของเศรษฐกิจโลก โดยมีการประมาณการว่าจะโตอยู่ที่ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เศรษฐกิจโลกนั้นโตเฉลี่ยราว ๔ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นแล้วครับ ในการบริหารจัดการงบประมาณในประเทศจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศของเรานั้นก้าวผ่านวิกฤติทางเศรษฐกิจนี้ไปได้

ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ รายได้ของภาครัฐเราปีนี้เพิ่มขึ้นอยู่ที่ ๔.๙ เปอร์เซ็นต์ แต่ในทางกลับกัน รายจ่ายของเราเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวเมื่อเทียบกับการเติบโตของรายได้แล้ว รายจ่ายของเราอยู่ที่ ๑๓.๑ เปอร์เซ็นต์ ในส่วนของหนี้สาธารณะนะครับ ปีนี้หนี้เราเพิ่มถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ หรือราว ๑ ล้านล้านบาท เมื่อเทียบกับประเภทของงบประมาณรายจ่ายแล้ว เราจะพบว่างบรายจ่ายประจำยังอยู่ในอัตราที่สูงถึง ๗๒ เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตาม งบลงทุนเราปรับตัวสูงขึ้นครับปีนี้ อยู่ที่ ๒๗.๙ เปอร์เซ็นต์ หรือคิดเป็นอัตราส่วนที่ ๒๔ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด ซึ่งนี่เป็นสัญญาณที่ดีนะครับที่จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ ผ่านการลงทุนของภาครัฐ -----

แต่ในภาพรวมการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายครับ การบริหารของรัฐบาลจะมีพื้นที่ทางงบประมาณที่น้อยลงกว่าเดิมเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นแล้วรัฐบาลควรคำนึงถึงการรักษาวินัยทางการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด โดยควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพทางการคลัง ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ โดยจัดสรรลำดับความสำคัญ และให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรพิจารณาให้สามารถรองรับกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นั่นคือปัญหาด้านประชากรที่ผมได้พูดไว้ในข้างต้น เราต้องยอมรับครับว่า ประเทศของเราเป็นประเทศที่ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้เหมือนประเทศอื่น ๆ เพราะฉะนั้นภาครัฐควรทบทวนและยกเลิกมาตรการลดและยกเว้นภาษีให้มีเพียงเท่าที่จำเป็น การปฏิรูปโครงสร้างและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดขนาดการขาดดุลทางการคลัง และเป็นการสร้างกันชนในการบริหารนโยบายที่จำเป็น เมื่อจำแนกรายจ่ายเป็นกลุ่มงบประมาณ เราจะพบว่างบประมาณรายจ่ายงบกลางมีการเพิ่มขึ้นถึง ๓๑ เปอร์เซ็นต์ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๘๐๕,๗๔๕ ล้านบาท เมื่อสังเกตในรายละเอียด เราจะพบว่าเป็นการใช้จ่ายที่เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งในระบบเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นถึง ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งตรงนี้ผมเข้าใจนะครับว่าเป็นการกันเงินงบประมาณในปี ๒๕๖๘ เพื่อดำเนินนโยบาย Digital Wallet ซึ่งเป็นนโยบายเรือธงของทางภาครัฐ หลังรัฐบาลทบทวนแผนการคลังระยะกลาง ครั้งที่ ๒ ได้หันมาใช้งบประมาณในการดำเนินการโครงการแทนการออก พ.ร.บ. กู้เงิน ซึ่งแบ่งจากงบประมาณปี ๒๕๖๗ และปี ๒๕๖๘ ถึง ๓๒๗,๗๐๐ ล้านบาท ประกอบกับการกู้เงินจากสถาบันการเงินของรัฐ ก็คือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ หรือ ธ.ก.ส. อีกจำนวน ๑๗๒,๓๐๐ ล้านบาท ซึ่งสิ่งนี้ครับ อาจทำให้หลายโครงการที่ช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรและพี่น้องที่มีรายได้น้อย หลายโครงการอาจจะถูกชะลอลงไป อีกทั้งเงื่อนไขในการใช้เงิน Digital Wallet ซึ่งมีความซับซ้อนสูง อาจจะทำให้ร้านค้าของเอกชนเข้าร่วมโครงการน้อยกว่าที่รัฐบาลคาดหวัง ด้วยสาเหตุนี้เองครับ นโยบาย Digital Wallet ที่หลายฝ่ายวิพากษ์วิจารณ์กันในวันนี้มีความเสี่ยงที่อาจจะได้ไม่คุ้มเสีย เพราะเขาเห็นว่าการเพิ่มภาระหนี้สินของภาครัฐ และไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะยาวได้ ตัวผมเองเข้าใจครับว่าโครงการ Digital Wallet นั้นเป็นการใช้จ่ายของภาครัฐ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น ซึ่งมีการประมาณการว่าจะทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ทำให้ GDP

ในประเทศของเรานั้นเติบโตขึ้นราว ๆ เกือบ ๒ เพอร์เซ็นต์ ส่วนตัวผมมองว่าเป็นโครงการที่ดี และเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนในการแก้ไขปัญหาปากท้องในระยะสั้น นอกเหนือจากนั้นแล้ว Digital Wallet ยังเป็นโครงสร้างพื้นฐานในการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐ และยังง่ายต่อการบริหารและแจกจ่ายจัดการสวัสดิการให้ทั่วถึงกับพี่น้องประชาชนทุกคน แต่โจทย์ที่สำคัญไม่แพ้การแก้ไขปัญหาปากท้องในระยะสั้น รัฐบาลควรมีนโยบายอื่นที่ทำให้เศรษฐกิจมีการเติบโตในระยะยาว เสริมสร้างศักยภาพในการทำมาค้าขายให้กับพี่น้องประชาชนสามารถยืนได้ด้วยลำแข้งตัวเอง ตัวผมเองครับ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมจึงอยากให้รัฐบาลพิจารณาในการใช้จ่ายให้รอบคอบและรอบด้าน รัฐบาลควรยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะยาว และเตรียมความพร้อมรับมือกับวิกฤติที่ประเทศของเรากำลังเผชิญ คือวิกฤติประชากรครับ ตัวผมเองมีความเชื่อมั่นครับว่า การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนเป็นสิ่งที่สำคัญไม่แพ้กับการกระตุ้นเศรษฐกิจ เป็นภารกิจที่สำคัญของรัฐบาลชุดนี้ อย่างไรก็ตามครับ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับประเด็นที่ผมได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเราสามารถสังเกตได้จากการจัดสรรงบประมาณ จำแนกตามมิติต่าง ๆ ในยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งในส่วนด้านการพัฒนาและเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ รวมกับด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมมีส่วนถึง ๔๐ เพอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด -----

แต่ในทางกลับกันครับ ผมกลับพบว่าอีกหนึ่งความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ จำนวนประชากรในประเทศไทยของเราอยู่ในสถานะที่น่าเป็นห่วงครับท่านประธาน เนื่องจากอัตราการเกิดนั้นน้อยกว่าอัตราการเสียชีวิต ซึ่งปัญหาวิกฤติประชากรนับเป็นปัญหาสำคัญของประเทศและระดับโลก คนเกิดน้อยครับ แต่ในขณะเดียวกันผู้สูงอายุกลับมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้สังคมไทยของเราจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๙ ในปัจจุบันสัดส่วนของคนวัยแรงงาน ๓.๒ คน ต้องดูแลผู้สูงอายุ ๑ คน แล้วจะขยับเป็น ๒ : ๑ ในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า อีกทั้งแนวโน้มผู้สูงอายุที่ใกล้เกษียณที่มีอายุตั้งแต่ ๕๐ ปี ถึง ๕๙ ปี ต้องดูแลผู้สูงอายุในวัย ๘๐ ปี ก็ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างมีนัยสำคัญ การที่เราจะรับมือกับวิกฤติประชากร และก้าวข้ามประเด็นความท้าทายในบริบทสังคมผู้สูงวัยแบบสุดยอด รัฐบาลต้องเปลี่ยนมุมมองและแนวคิดในการบริหารงบประมาณใหม่ จากเชิงรับเป็นเชิงรุก หากดูการจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติประชากรไทยและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ดูเหมือนจะยังไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลเท่าที่ควร เนื่องจากมีการตัดลดงบประมาณจากค่าของงบประมาณของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไปถึง ๔๕.๗ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้โดยตรง นั่นคือกรมกิจการผู้สูงอายุ งบดำเนินงานของกรมถูกปรับลดจากค่าขอไปถึง ๙๕ เปอร์เซ็นต์ รวมไปถึงงบบุคลากรซึ่งประกอบด้วย ๒ โครงการหลัก ได้แก่ โครงการสนับสนุนจัดงานฌาปนกิจศพผู้สูงอายุตามประเพณี และโครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้มีความเหมาะสมและปลอดภัย ซึ่งเป็นสวัสดิการที่ประชาชนยังรอคอยได้รับจากภาครัฐ โดยภาครัฐควรเปลี่ยนวิธีการจัดงบประมาณใหม่ในรูปแบบการสำรองเงิน และตั้งงบประมาณเพื่อรองรับให้สอดคล้องกับตัวเลขคาดการณ์อัตราการเสียชีวิตของผู้สูงอายุไว้ล่วงหน้า มิฉะนั้นแล้วประชากรที่ตกหล่นจะไม่ได้มีการจัดสวัสดิการเป็นจำนวนมาก อย่างที่พี่น้องในพื้นที่ของผมได้พูดกันนะครับว่า สงสัยตายชาตินี้ จะได้เงินชาติหน้าแทน

นอกเหนือจากงบบุคลากรที่เป็นสวัสดิการใช้รองรับสังคมสูงวัยจะถูกปรับลดลงแล้ว อีก ๑ โครงการที่สำคัญของกระทรวง พม. ซึ่งถือเป็นนโยบายที่สำคัญของท่านรัฐมนตรีว่าการ ก็คือโครงการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถการทำงานและเป็น

ผู้สูงอายุที่มีพลัง หรือ Active Aging ถูกปรับลดไปถึง ๙๗ เปอร์เซ็นต์ จากคำขอร่วม ๖๖๐ ล้านบาท แต่ได้รับการจัดสรรมาเพียง ๑๙ ล้านบาท ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ท่านวราวุธ ศิลปอาชา ท่านได้เคยกล่าวไว้ว่า ปัญหาสังคมผู้สูงวัยไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวง พม. ที่จะต้องแก้ไขเพียงผู้เดียว หากต้องเกี่ยวเนื่องกับทุกกระทรวงในประเทศ และยังเป็นโจทย์ที่สำคัญของรัฐบาลที่จะต้องบูรณาการแก้ไขปัญหาความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน กระทรวง พม. อาจจะดูเหมือนหน่วยงานหลักที่ดูแลปัญหานี้ แต่การตัดลดงบประมาณโครงการสำคัญที่เป็นตัวตั้งตัวตีในการแก้ไขปัญหานี้ก็กลับถูกตัดลดไป ๙๗ เปอร์เซ็นต์ ผมจึงอยากตั้งคำถามครับว่า จะแก้ไขปัญหาประชากร จะสามารถดำเนินการให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร ถึงแม้ว่างบประมาณของกรมกิจการผู้สูงอายุอาจจะมีแนวโน้มที่ปรับตัวขึ้นก็จริง แต่ก็ยังไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนในเชิงรุกได้ นี่ยังไม่รวมถึงงบประมาณเพื่อรองรับสังคมสูงวัย ที่ได้รับจัดสรรในอัตราส่วนที่น้อยมาก ถ้าเทียบกับงบประมาณในด้านอื่น ๆ ในสัดส่วนไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๘๘๗ ล้านบาท อาจจะมีฟังดูเยอะ แต่ถ้าเทียบกับงบประมาณทั้งหมดที่มีอยู่ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท นั่นถือว่าน้อยมาก ท่านประธานครับ ปัญหาสังคมสูงวัยนั้นสร้างผลกระทบในหลายด้าน เป็นปัญหาที่รัฐบาลยังอาจจะมองว่าไม่ใช่ปัญหาเร่งด่วน แต่ปัญหานี้เป็นปัญหาที่สำคัญ เนื่องจากสังคมสูงวัยระดับสุดยอดที่ประเทศไทยของเรา กำลังเดินหน้าไปถึง จะสร้างผลกระทบไม่ใช่แค่ด้านเศรษฐกิจ แต่เป็นด้านสังคมและส่งผลกระทบในระยะยาว ถ้าหากจัดสรรงบประมาณต่อการสร้างความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และแก้ไขปัญหาวิกฤติประชากรของรัฐบาลยังเป็นการแก้ไขปัญหาเชิงรับ ----

ผมคิดว่าผลกระทบระยะยาวที่เรากำลังจะเจอเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ครับ อีก ๒ หน่วยงานที่มีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาวิกฤติประชากร ได้แก่ กรมกิจการเด็กและเยาวชน และกระทรวงศึกษาธิการครับ เยาวชนของประเทศนั้น ถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างที่ทุกท่านทราบ สำหรับในสถานการณ์ตอนนี้สมควรที่จะได้จัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความมั่นคงให้กับเยาวชนทุกคน เพราะเขาเหล่านี้ คืออนาคตของประเทศเรา เป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศ แต่ทุกท่านครับ งบประมาณของกรมกิจการเด็กและเยาวชน ในส่วนของภาพรวมถูกตัดออกไปจากค่าขอถึง ๔๓ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะในส่วนของงบดำเนินงานที่ถูกตัดไปถึง ๗๒ เปอร์เซ็นต์ นี่ยังไม่รวมงบอุดหนุนเด็กแรกเกิดที่มีอายุต่ำกว่า ๖ ปี เป็นเงินอุดหนุนที่มอบให้แก่ครอบครัวเด็ก ๖๐๐ บาท ต่อเดือน ซึ่งในปี ๒๕๖๘ มีจำนวนเด็กเพียง ๒,๕๐๐,๐๐๐ คน จากเด็กทั้งหมด ๔ ล้านกว่าคนที่ได้รับจัดสรรสวัสดิการนี้ ไม่รวมถึงการสนับสนุนตัวแทนของภาคเยาวชน นั่นคือสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพียง ๑๕๓ ล้านบาท ซึ่งสภาเด็กและเยาวชนมีอยู่ในทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะในระดับตำบล ระดับอำเภอ หรือระดับจังหวัด มีอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น ๘,๗๗๘ แห่ง หากเรานำเงินงบประมาณมาหารด้วยจำนวนสภาเด็กและเยาวชน จะตกแห่งละ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อปี ในเมื่อปัจจุบันเรามีประชากรเด็กแรกเกิดที่น้อยแล้ว เราก็ควรจะพัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชนของเรา ซึ่งหน่วยงานที่สามารถพัฒนาคุณภาพประชากรเด็กที่มีอยู่ในปัจจุบันผ่านระบบการศึกษา ก็คือกระทรวงศึกษาธิการ ในปี ๒๕๖๘ กระทรวงศึกษาธิการได้งบประมาณเพิ่มขึ้น ๑๒,๔๑๓ ล้านบาท จากงบประมาณทั้งหมด ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่มีงบลงทุนเพียง ๑๕,๕๓๒ ล้านบาท คิดเป็นเพียงแค่ ๔.๗๗ เปอร์เซ็นต์ แกรมอัตราส่วนของรายจ่ายประจำยังอยู่ในสัดส่วนที่สูงมาก ๆ เมื่อเทียบกับงบประมาณที่นำมาพัฒนาคุณภาพของประชากรเด็กที่อยู่ในระบบการศึกษา งบรายจ่ายลงทุนที่จำกัดขนาดนี้ การที่เราจะคาดหวังให้ประชากรเด็กและเยาวชนได้รับคุณภาพการศึกษาที่ดี และเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพมาช่วยพัฒนาประเทศของเรานั้น คงเป็นเพียงความฝันลม ๆ แล้ง ๆ

ท้ายที่สุดนี้ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เหมาะสมที่สุดในการบริหารประเทศ ภายใต้แรงกดดันจากทั้งภายในและภายนอก ผมมีความคาดหวังต่อร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จะถูก

๒๒๔

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ธนัญญา ๑๐๘/๒

นำมาใช้บริหารอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชนชาวไทย
ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณมากครับ
ต่อไปขอเชิญคุณไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์ ครับ

นายไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปูอัด ไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
คนจอมทอง ทำข้าม บางขุนเทียน พรรคไทยก้าวหน้าครับ โอ้โฮ ผมนี่รอวาระนี้มานานมาก
เลยท่านประธาน รอดตั้งแต่เข้าจรดเย็น จนมาถึงตอนเย็นได้ถึงเวลาผมเสียที ท่านประธาน
ก็คือรัฐบาลเขาจัดงบประมาณนี้มันเข้ากับเนื้อเพลงนี้เหลือเกินครับ ที่มันพูดว่า รู้ว่าเสียงแต่คง
ต้องขอลอง รู้ว่าเหนื่อยแต่อยากได้ของที่อยู่สูง อยากรู้ต้องขอลองดูสักทีนะจ๊ะ นี่คือมันต้อง
เสียงกันหน่อยละครับท่านประธาน ก็เดินเรือมาถึงขนาดนี้แล้ว ท่านประธานจะถามว่าปูอัด
มันเสียงอย่างไร เดี๋ยวผมเปิดไปให้ดูบกลางตัวนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
สไลด์แรกหันขวามาอาจจะมองไม่เห็น แต่ด้านขวานี้คือบกลางที่รัฐบาลชุดนี้จัดเต็ม Max
เต็มเหนี่ยว ก็คือ ๒๑.๕ เปอร์เซ็นต์ แต่กรอบเหลือง ๆ ๒๕๖๔ รัฐบาลคุณประยุทธ์ปีที่แล้ว
ต้องยอมแพ้ นะ นี่เยอะแล้วนะ เจอรอบนี้ต้องบอกยอมแพ้ เอาเลยรัฐบาลชุดนี้ บกลางนี้สุด
ตัว แต่คำถามก็คือแล้วใส่ในมันคืออะไร ทำไมมันสูงขนาดนี้ เดี๋ยวผมจะพาไปดู ท่านประธาน
อันนี้อาจจะมองไม่เห็น แต่ผมใช้แว่น Zoom ขยายมาแล้ว ข้อ ๑๒ มันเขียนว่า ประชาชน
มองไปกับผมนะครับ รายการใหม่ ค่าเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของ
ระบบเศรษฐกิจ ภาษาไทยซ้ำ ๆ ซัด ๆ ก็คือ Digital ๑๐,๐๐๐ บาทครับท่านประธาน
ก็ใส่เงินมาก่อนเลย ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท ถามว่าพอไหม ไม่พอ แล้วจะเอาที่ไหนล่ะปูอัด
มันไม่พอ ๑๕๒,๐๐๐ นี่เอามาก่อน ยังมีอีก ๒ ก้อนท่านประธาน -----

ก่อนข้านี้เตรียมตัวแล้ว มันเขียนว่าการบริหารจัดการเงินงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๖๗ ทุกคนต้องร้องฮะนะ เอามาจาก ๒๕๖๗ เลยหรือ ยังไม่พอท่านประธาน สีแดง ๆ ข้างล่าง ผ่านหน่วยงานรัฐ เตี่ยผมไปขยายต่อว่ามันคืออะไร ไปดูสิสัมกันก่อน สีส้มเขาจะเอา งบประมาณรายจ่ายจากปี ๒๕๖๗ ๑๗๕,๐๐๐ ล้านบาท คือรัฐบาลอาจจะจัดทำ พ.ร.บ. โอนงบประมาณ ในสภานี้เตรียมตัวนะครับ หรืออาจจะมีการนำงบกลางเงินสำรองมาจ่าย กรณีฉุกเฉินมาสนับสนุนโครงการ นี้ก่อน ๒๕๖๗ ก็เอามาครับ ยังไม่พอไปดูอีกก่อนหนึ่ง เอามาจากไหน ก่อนเงินเกษตรกรแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เตรียมไปแล้วทำไมมาอยู่เกษตรกร ก็เพราะว่าอะไรท่านประธาน ไปหากรุงไทย กรุงไทยก็บอกว่า ไม่ได้นะฉันทแล้ว ไปหาอมสิน อมสินบอกว่าปิดประตูไม่รับแล้ว จะไปไหน หันซ้ายหันขวาไม่เจอ มัดมือ ธ.ก.ส. เสียเลย นี่ครับ เตรียมเงิน ๑๗๒,๓๐๐ ล้านบาท และนี่เป็นทุนจาก ธ.ก.ส. คำถามก็คือ แล้วเอาเงิน ธ.ก.ส. มานี้ท่านประธาน มันเพื่อการเกษตรก็โหม่ง ถามว่ากฤษฎีกาก็โหม่งด้วยอันนี้ ใช้หนี้ก็ปี ดอกเบี้ยเท่าไร นี่มันเยอะมาก นี่ยังไม่พอนะครับ ท่านประธานรู้ไหม เรายังมีหนี้ค้างกับ ธ.ก.ส. อีก ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมไม่ลงลึกนะ เตี่ยพี่ ๆ จะมา Drama ผมในสภา เตี่ยให้ พี่น้องในอินเทอร์เน็ตเขาไปสืบเสาะว่า ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มันมีอะไรที่ผูกพันไปบ้าง คำถามคือ แล้วถ้าเกิดเราทำ ๑๐,๐๐๐ บาท ใช้ได้สำเร็จปั๊บ เราจะเจอผลกระทบอะไรบ้าง ใช้เงินปั๊บ ทำกรอบใช้หนี้ปั๊บ นี่เตรียมเลยครับ กรอบใช้หนี้สาธารณะโครงการเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท Digital เพิ่มขึ้นต่อปี ๑๕,๘๐๐ ล้านบาทต่อปี นี่หนี้ที่ต้องเตรียมใช้ในกรอบนี้ ท่านรัฐมนตรี ใจเย็น ๆ นะครับ ขอผมอภิปรายนิดหนึ่ง

ต่อมาครับ มีอะไรอีก กรอบหลักการ ปิดไร่ กรอบหลักการนี้พี่น้องประชาชน ต้องฟังนะ โดยเฉพาะร้านค้าเล็ก ๆ แต่ร้านค้าเล็ก ๆ ของท่านกับผมอาจจะแตกต่างกัน นิดหนึ่ง คือร้านค้าจะถอนเงินสดได้ต้องรอบ ๒ แต่รอบ ๒ ของท่านกับผมคงไม่เท่ากัน ร้านค้าต้องอยู่ในระบบ VAT บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล คำถามผมเป็นแบบนี้ท่านประธาน ร้านค้ารายเล็ก ผมถามหน่อยแบบอาม่าขายข้าวแกง นิ มะผมที่อยู่ในสุเหร่าขายข้าวแกง ถามว่าจะรอกหมุนรอบ ๒ รอบ ๒ คือนานเท่าไร เพราะพวงนี้ต้องไปซื้อเนื้อแล้ว พวงนี้ต้องไป ซื่อไก่แล้ว อาม่าก็บ่นแล้วเราจะเอาเงินที่ไหนมาซื้อล่ะปู้ด ถ้ารอบ ๒ มันก็เดือน กี่วัน เพราะฉะนั้นร้านค้าเล็ก ๆ ของท่านกับผมคงไม่เหมือนกัน เพราะร้านค้าของท่านเล็ก ๆ คือมีทุกหมู่บ้านใช่ หรือไม่ใช่ ใช่ ปรบมือ ๑ ครั้งท่านประธาน ใช่แน่นอน อันนี้ร้านของท่าน

นั่นละ แต่มันเล็กกับผมไม่เท่ากันแค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นหากร้านค้าขนาดเล็กต้องใช้เงินสดทันทีเหมือนที่ผมบอก แล้วส่วนใหญ่ก็ไม่ได้อยู่ในระบบภาษี เขาอาจจะรู้สึกไม่คุ้มค่าจนตัดสินใจไม่เข้าร่วมโครงการ ยังไม่พอครับท่านประธาน มีหลาย ๆ คนรู้อยู่แล้วว่าได้เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท จะใช้ที่ไหน ต้องใช้ตามทะเบียนบ้าน ผมพาไปคูอันนี้ อันนี้เจ็บใจมาก โดยเฉพาะสี่สี่ ๖๘ เพอร์เซนต์ และมองด้านขวามันเขียนว่า ที่ทำงานกับที่อยู่อาศัยไม่ตรงกับทะเบียนบ้าน ๔๖ เพอร์เซนต์ของกรุงเทพมหานคร ผมยกตัวอย่างแบบนี้ท่านประธาน คือแม่บ้านทำความสะอาดที่อยู่ในสภาคณะหนึ่ง ผมรู้จัก เขาเข้าบ้านอยู่จอมทอง แต่เป็นคนอ่างทองแท้ ๆ เหมือนคุณณัฐวุฒิละครับ คือทีนี้จะถามว่าจะใช้เงินต้องทำอะไร ก็ต้องขอเงินพี่ณัฐวุฒินั่นละ เอาเงินตรงนี้เดินทางไปอ่างทอง แล้วก็ไปใช้จ่ายเงินหมื่นอย่างมีความสุขตรงนั้น คำถามคือความสุขมันจะมาจากตอนไหน ต้องไปบ้านอ่างทอง ขอเงินพี่ณัฐวุฒิไปอ่างทอง กลับไปใช้เงินตรงนั้นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผมถามหน่อยว่ามันจะเป็นอย่างไร ขออนุญาตพาดพิงครับท่าน ยังไม่จบ ทีนี้มันเกิดอะไรขึ้นอีก แนวทางของผมอย่างนี้ครับ ท่านประธาน คือรัฐควรจะพิจารณาถึงความคุ้มค่าในการใช้เงิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่ลงทุนในโครงการที่จะแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างและยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาว ถ้ามีเงินงบประมาณ ผมเสนอแบบนี้ครับท่านประธาน

อย่างแรกเลย โครงการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เราใช้วงเงิน ๓.๘ ล้านบาทต่อตำแหน่ง จะสามารถผลิตบุคลากรทางการแพทย์ได้ถึง ๑๓๐,๐๐๐ ตำแหน่งท่านประธาน คุณพระ คุณเจ้า สปสช. ต้องปรบมือให้ ๑๐ ครั้งกับผมตอนนี้ละ แล้วมีอะไรอีก เราสามารถใช้งบ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท สร้างโรงพยาบาลขนาดใหญ่ได้ ๒๕ แห่ง จริง ๆ ดีว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมให้ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทเลย จะสามารถดูแลผู้ป่วยนอก ย้ำนะครับผู้ป่วยนอก ราว ๓๗,๕๐๐,๐๐๐ คนต่อปี -----

แล้วมีอะไรอีกท่านประธาน คือถ้าเราเอา ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มาใช้ตรงนี้ เราใช้งบแค่ ๘๓,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี จะสามารถสนับสนุนเรียนฟรีจริง ๆ เรียนฟรีจริง ๆ เลย ได้ ๖ ปี ทั้งหมด ถ้าผู้ปกครองฟังตอนนี้รับรองว่าอุ่นใจไม่ต้องขายเงินขายทองอะไรตอนนี้แล้ว ๖ ปีเนี่ย ๆ ชัด ๆ แต่พูดแล้วก็เจ็บใจ เพราะว่าเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท Digital นี้ ผมบอกพี่น้องประชาชนเลยว่าใช้มาจ่ายค่าเทอมไม่ได้ นะครับ ฟังช้า ๆ ชัด ๆ อ่านปากปุ๊บ ไม่ได้ นะ เพราะว่าอยู่ในหน่วยบริการ คำถามคือ ประเทศเราเป็นประเทศบริการถูกต้องไหมครับ แต่อยากจะใช้เงินหมื่นใจจะขาด เอาไปจ่ายค่าเทอมก็ไม่ได้ คุณพระช่วย ท่านประธานครับ พูดแล้วผมก็เหนื่อยใจ ในเมื่อตอนนี้ผมรู้อยู่แล้วอย่างไรรัฐบาลเสียงเยอะกว่า อยากรู้ ก็ผลักดันเงินหมื่น Digital ให้สุดโต่ง สุดขีด อยากรู้ก็จะทำให้ได้ ถึงจะเสียงแต่ก็คงต้องขอลอง เหมือนที่ผมพูดในตอนแรก ผมเสนอแบบนี้ ถ้าจะเอาจริง ๆ เลย ๑. ร้านค้าขนาดเล็ก ต้องเบิกเงินสดได้ทันทีครับ อันนี้ผมเสนอท่านรัฐมนตรีเลย ท่านมาฟังอยู่ ๒. ต้องใช้ในภาคธุรกิจบริการได้ คืออย่างนี้ครับ ช่างตัดผม ร้านค้าโน่น นี่ นั่น ประเทศเราเป็นประเทศบริการ ถ้าเขาใช้ได้ด้วย เขาเริ่มอุ่นใจแล้ว ๑๐,๐๐๐ บาท เขาจะมีโอกาสทำมันได้ และ ๓. ขอภัยพี่น้องวุฒิสมาชิกครับ ต้องสามารถใช้จ่ายได้ทุกพื้นที่ ไม่จำกัด คือถ้าผมอยู่จอมทอง ผมต้องไปซื้ออาม่าจอมทอง นิ มีะที่หน้าสุหร่าผมได้แล้ว อย่างนี้ละมันถึงจะ ๑๐,๐๐๐ บาทจริง ๆ ใช้แล้วก็อุ่นใจไม่ต้องไปอายคนละครึ่งปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นท้ายที่สุดท่านประธาน สิ่งที่ผมจะฝากฝังก็มีเพียงเท่านี้ แต่ก่อนที่ผมจะปิดจบนะครับ ผมขอฝากคำหนึ่งไว้ ท่านประธานครับ การเสนอแก้ไขกฎหมาย ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยแล้วเขาไม่มีการยุบพรรคหรือครับ นอกจากคนพูดจะจิตใจคับแคบ ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปขอเชิญคุณสร้อยสนันท์ อรรถนพพร ครับ

นางสาวสร้อยสนันท์ อรรถนพพร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สร้อยสนันท์ อรรถนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น เขต ๙ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานคะ หนึ่งในเครื่องยนต์เศรษฐกิจของประเทศไทยที่ทำรายได้มากที่สุดตัวหนึ่ง คือการค้าการส่งออกค่ะ มีสัดส่วน ๖๕ เปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ GDP แต่ปัจจุบันเครื่องยนต์ตัวนี้กำลังประสบปัญหาทรุดด้าน ทั้งจากปัจจัยภายนอกภายใน ทั้งที่ควบคุมได้ แล้วก็ควบคุมไม่ได้ อาทิเช่น ปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ส่งผลต่อสงคราม

การค้า ลามไปถึงสงครามจริงที่เกิดขึ้นในหลาย ๆ พื้นที่ทั่วโลก ปัญหาสภาพอากาศที่แปรปรวนส่งผลให้การผลิตหลาย ๆ ภาคอุตสาหกรรมมีปัญหา หรือจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจโลกที่ยังชะลอตัว อุปสงค์ที่ลดลง อุปทานที่แพงขึ้น และปัญหาการแข่งขันที่ดุเดือดในทุก ๆ วัน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อรายได้หลักของเศรษฐกิจไทยโดยรวม การส่งออกไทยฟื้นตัวช้ากว่าที่คาด นี่คือภาพการณ์ที่กระทบอย่างถ้วนหน้าทั่วโลก ที่รัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ต้องรับมือและทำทุกวิถีทางที่จะนำพาประเทศไทยให้รอดพ้นจากวิกฤติอันหนักหน่วงนี้ ในขณะเดียวกันอีกหนึ่งความท้าทายที่ดิฉันมองว่าเป็นจุดอ่อนของการส่งออกสินค้าไทย ท่ามกลางการแข่งขันที่ดุเดือด คือ ๑. แม้สินค้าไทยจะเป็นสินค้าที่ดีและมีคุณภาพอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักมากพอ สินค้าไทยยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการผลักดันอย่างเป็นรูปธรรม ยังขาดการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจังและอย่างต่อเนื่อง ๒. สินค้าที่เราเคยเป็น Product Champion ล้วนแล้วแต่เป็นสินค้าที่โลกกำลังหมดความนิยม ยกตัวอย่างเช่น รถยนต์สันดาป หรือ Hard Disk Drive และเราก็ไม่สามารถปรับตัวที่จะเป็นฐานผลิตสินค้าใหม่ ๆ ตัวนี้ได้ เช่น การรองรับเป็นฐานการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า หรือการเปลี่ยนจากการที่เราสามารถผลิต Hard Disk Drive ได้ไปเป็น SSD หรือ Solid State Drive เพราะขาดแคลนเทคโนโลยี How to ที่สำคัญทรัพยากรมนุษย์ถึงแม้จะทำได้ก็ตาม เราก็เข้าไปหลายก้าว เพราะว่าหลาย ๆ ประเทศได้ยึดเป็นฐานการผลิตสินค้าที่กำลังเติบโตในอนาคตเหล่านี้ไปเสียแล้ว ๓. สินค้าเกษตรไทย เรามีความโดดเด่นเรายังเป็นที่ต้องการอยู่นะคะ แต่สินค้าที่เราโดดเด่นและเป็นที่ต้องการล้วนแล้วแต่เป็นสินค้าที่มีมูลค่าต่ำ ยกตัวอย่างเช่น ผลไม้ไทย หรือสมุนไพรไทยค่ะ -----

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพ เพิ่มมูลค่า นำวิวัฒนาการความรู้ต่าง ๆ เสริมจุดแข็งให้ไววก่อนที่ประเทศอื่น ๆ จะตามทัน ยกตัวอย่างเช่น ข้าวไทยเราเคยเป็นดาวรุ่ง แต่วันนี้เราไม่ได้เป็นที่นิยมอย่างในอดีต เพราะขาดการพัฒนาตัวสินค้า บวกกับประเทศคู่แข่งของเราพัฒนาคุณภาพข้าวของเขาอยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญมีราคาที่ย่อมเยากว่าข้าวไทย และในไม่ช้าสินค้าเกษตรตัวดังของไทย เช่น ทุเรียนก็ดีหรือมะม่วงก็ดี สินค้าเหล่านี้อาจจะพบกับปัญหาเช่นเดียวกับข้าว เราเห็นทุเรียนมาเลเซีย ทุเรียนเวียดนาม ทุเรียนจีน เข้าตลาดกันอย่างคึกคัก เพราะฉะนั้นรัฐบาลควรให้ความสำคัญ แล้วก็เพิ่มงบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนา ที่สำคัญจะ ต้องสามารถนำองค์ความรู้มาพัฒนาต่อยอด แล้วก็เห็นผลจริง ไม่ใช่วิจัยแล้วก็เก็บไว้บนหิ้งอย่างเดียว ท่านประธานคะ อยากรู้ก็ดี ประเทศไทยเรายังมีอีกหลากหลายโอกาส เรายังมีศักยภาพอีกมากมายที่ดิฉันมองว่าเป็น Hidden gem เลยก็น่าได้ นั่นก็คือเรามีแรงงานสร้างสรรค์ แรงงานที่มีฝีมือดี มีความประณีต จากสถิติประเทศไทย มีข้อมูลมูลค่าการส่งออกสินค้าสร้างสรรค์อยู่ราว ๒๕๒,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๕ แล้วมูลค่าก็เพิ่มอย่างก้าวกระโดดในทุก ๆ ปีที่ผ่านมาคะ ในอุตสาหกรรมนี้มีการจ้างงานมากกว่า ๑ ล้านอัตรา และการส่งออกที่เป็นที่ยอมรับ คือสินค้าหมวดหมู่งานออกแบบ คิดเป็น ๘๖ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดในอุตสาหกรรมนี้ โดยงานประเภท การออกแบบ ก็หมายถึงงานออกแบบสินค้า ออกแบบกราฟิกหรือออกแบบประสบการณ์ จากรายงานของ G20 Insights คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์จะคิดเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP โลกในปี ๒๐๓๐ หรืออีก ๖ ปีข้างหน้า นี้ นับเป็นอุตสาหกรรมขึ้นโบนัด ดาวรุ่งตัวใหม่ที่มีขนาดมหึมา และดิฉันก็มั่นใจเป็นอย่างยิ่งคะว่า ประเทศไทยมีความสามารถที่จะทำได้ยอดเยี่ยม นี่เป็นที่มาว่าทำไมพรรคเพื่อไทยและรัฐบาล นำโดยท่านนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน มีความมุ่งมั่น แล้วก็ตั้งใจที่จะริเริ่มนโยบาย Soft Power อย่างจริงจัง เพื่อที่จะเฟ้นหา แล้วก็สนับสนุนทรัพยากรมนุษย์ในหลากหลายสาขาอาชีพ เพื่อให้คนไทย มีช่องทาง แล้วก็พร้อมที่จะคว้าโอกาสที่กำลังเติบโตมากในขณะนี้

อีกหนึ่งความสามารถที่ดิฉันมองว่าประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องก้าวข้าม นั่นก็คือวันนี้ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาอย่างยิ่งในการมีความจำเป็นที่จะต้องทำการค้าและ FTA และประเทศไทยจะต้องขยายข้อตกลง FTA และมีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องทำให้การนำเข้าและการส่งออกมีความง่ายดายมากขึ้น ถือเป็นใบเบิกทางอำนวย

ความสะดวกให้สินค้าไทยสามารถไปไกลขึ้น กว้างขึ้น และได้เปรียบคู่แข่งในตลาดมากขึ้น ที่สำคัญคือ จะต้องลดอุปสรรคต่าง ๆ ไม่เพียงแต่จะสร้างการเจริญเติบโตให้กับผู้ส่งออกเท่านั้น แต่สำหรับผู้ผลิตต้นน้ำและกลางน้ำ รวมไปถึงประชาชนทั่วประเทศก็จะได้รับผลประโยชน์เช่นเดียวกัน ปัจจุบันประเทศไทยมีความตกลงการค้าเสรี หรือ FTA อยู่ ๑๔ ฉบับ กับอีก ๑๘ ประเทศ ล่าสุดเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ภายใต้รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ได้ลงนามความตกลงฉบับล่าสุดระหว่างประเทศไทยและประเทศศรีลังกาได้อย่างสำเร็จ และถ้าเป็นไปตามแผน กระทรวงพาณิชย์มีเป้าที่จะลงนามความตกลงการค้าเสรีกับอีกหลายคู่ค้า เช่น สหภาพยุโรป ภูมิภาค อาเซียน-แคนาดา และอาเซียน-แคนาดา-คอะ ประเทศไทยก็ยังสามารถลงนาม FTA กับสมาคมการค้าเสรียุโรป หรือ EFTA ที่ประกอบไปด้วยประเทศสวีเดน นอร์เวย์ ไอซ์แลนด์ และลิกเตนสไตน์ได้อีกด้วย ทั้งนี้ การทูตพาณิชย์เชิงรุกคือกุญแจสำคัญในการช่วงชิงพื้นที่ท่ามกลางตลาดโลกที่ซบเซา โดยนโยบายการทูตเชิงรุกตั้งเป้าไว้ ๓ กลุ่มใหญ่หลัก ๆ ค่ะ

๒๓๑

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

งานรัฐพิธีฯ ๑๑๓/๑

กลุ่มแรกคือคู่ค้ารายใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น เยอรมัน หรือฝรั่งเศส กลุ่มนี้ประเทศไทยจะต้องรักษาระดับการค้าขายและจำเป็นที่จะต้องต่อยอดให้ได้ดีขึ้น

กลุ่มที่ ๒ คือคู่ค้าที่มีศักยภาพ คือประเทศอินเดีย หรือจะเป็นประเทศ UAE หรือประเทศเกาหลีใต้ เราจะต้องเพิ่มความสัมพันธ์เปิดพื้นที่ในการเจรจาข้อแลกเปลี่ยนให้แน่นแฟ้นมากขึ้น

กลุ่มที่ ๓ คือกลุ่มคู่ค้าตลาดใหม่ เช่น ซาอุดีอาระเบีย หรือเซาท์แอฟริกา ที่ไทยต้องเร่งเจรจา เพราะเป็นตลาดที่มีโอกาสสำหรับสินค้าไทย นอกจากตลาดเหล่านี้ รัฐบาลต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนกับเพื่อนบ้าน ได้แก่ กัมพูชา ลาว และมาเลเซีย

สุดท้ายนี้ ดิฉันขอตั้งข้อสังเกตต่อการค้าระหว่างประเทศ ดังนี้ แม้การค้าเสรีแบบทวิภาคีจะสามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทยได้ในระยะยาว แต่ดิฉันก็มองว่ามีความท้าทายเช่นเดียวกัน นั่นก็คือการแข่งขันกันเองระหว่างประเทศไทยและประเทศกลุ่มอาเซียน จะนำไปสู่การแข่งขัน การผลิตซ้ำซ้อนที่จะทำให้เพิ่มความขัดแย้งแล้วก็ต้นทุนสูง กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือการเปิดเสรีการค้าและลดกำแพงภาษีไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดกระบวนการการถ่ายทอดเทคโนโลยีแล้วก็เพิ่มมูลค่าได้ ดังนั้น ในอนาคตประเทศไทยและกลุ่มอาเซียนจะเกิดการแข่งขันในการส่งออก แล้วก็ละเลยการถ่ายทอดเทคโนโลยี ฉะนั้นดิฉันคิดว่าในอนาคตอันใกล้เราควรมีการจัดเตรียมงบประมาณสำหรับการทูตเชิงรุก เพื่อสร้างความร่วมมือสำหรับการค้าและการถ่ายทอดเทคโนโลยีร่วมกัน เพื่อยกระดับการแข่งขันความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาคเราในฐานะตลาดร่วม โดยประเทศไทยควรเป็นผู้นำอาเซียนในการร่วมมือต่อรองเพื่อดึงดูดเงินทุนของเทคโนโลยีจากประเทศพัฒนาอื่น ๆ นอกภูมิภาค โดยไทยและอาเซียนจะเจรจาตกลงกันที่จะผลิตสินค้าที่แตกต่างกัน หรือเรียกว่า Agree specialization เพื่อที่จะไม่ให้เราผลิตทับซ้อนกัน แล้วก็ลดต้นทุนเพื่อประโยชน์สูงสุดของทุก ๆ ฝ่าย ดังนั้น ต่อ พ.ร.บ. ร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ดิฉันขอเห็นด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

๒๓๒

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

กานรัฐพิชชา ๑๑๓/๒

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังจะขอชี้แจงครับ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ก็ได้รับฟังท่านสมาชิกมาทั้งวัน แล้วก็กราบขอประทานอภัยด้วย เพราะว่าติดการประชุม ในภาระงานหน้าที่บางช่วงนะครับ อาจจะไม่ได้นั่งอยู่ตลอด แต่ว่าติดตามประเด็น แล้วก็รวบรวม ต้องกราบขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกนะครับ ที่ได้นำเสนอในสิ่งที่เป็นประโยชน์ จำนวนมาก บางส่วนอาจจะหนักกว่าทหรรมชนิดหนึ่ง แต่ก็รับได้ครับ แล้วก็นำไปแก้ไขปรับปรุง ในจุดที่สามารถปรับแก้ได้ และสุดท้ายเป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาแห่งนี้เอง ในการที่จะตั้งกรรมาธิการแล้วไปพิจารณาในการปรับลด ปรับเพิ่มในส่วนที่มีความเหมาะสม และจำเป็นก็เป็นสิทธิอันชอบของสภาแห่งนี้

ในประเด็นแรกเลยนะครับ ผมต้องกราบเรียนว่า ผมเองได้รับภารกิจในการดูแลในเรื่องโครงการเกี่ยวกับ Digital Wallet ซึ่งมีการอภิปรายอยู่หลายท่าน หลายครั้ง บางวาทกรรมอาจจะดูหนักไปนิดนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคิดไป ทำไป เป็นเรื่องของแจ้งไม่ว่า เสียหน้าไม่ได้ อะไรต่าง ๆ นี้ ผมเรียนอย่างนี้ครับ ท่านอาจจะได้พาดหัวข่าวนะครับ แต่ว่าเนื้อหาความเป็นจริงในส่วนในเรื่องการเดินหน้าโครงการมันไม่ได้สะท้อนในสิ่งที่ท่านได้คิด ได้กำหนดวาทกรรมเช่นนั้นขึ้นมา มันไม่ได้เป็นความจริงนะครับ เรื่องเสียหน้าไม่มีอยู่แล้วครับ ต้องเรียนด้วยความเคารพว่า วันนี้รัฐบาลนี้ไม่ใช่รัฐบาลของพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่ง แต่เป็นรัฐบาลของประชาชน ร่วมมือกันทำงาน มีความสมัครสมานกลมเกลียว และที่สำคัญในเรื่องของโครงการต่าง ๆ ก็เป็นที่เข้าใจและตกลงร่วมกันในการเดินหน้านโยบายของรัฐ เช่น เรื่องของโครงการเติมเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet เรื่องนี้จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องของมุมมองที่แตกต่างระหว่างผมกับท่านเท่านั้น พวกผมมองว่ากระบวนการในการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อให้มันมีเม็ดเงินเพียงพอที่จะแบ่งสรรปันส่วนระหว่างประชาชน จากการเจริญเติบโตสามารถทำได้และควรต้องทำก่อน วันนี้เศรษฐกิจเติบโตอยู่ในระดับที่ต่ำ ไม่เป็นไปตามศักยภาพ -----

อันนี้เป็นมุมมองที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน รัฐบาลนี้เน้นในเรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจ ต้องการที่จะอัดฉีดเม็ดเงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจเพื่อเติมน้ำในบ่อ ให้ประชาชนคนไทย สามารถที่จะหายใจหายใจได้ สามารถที่จะมีกำลังไปบริโภค ไปต่อยอดการลงทุนสำหรับ อาชีพของเขา สร้างสภาพคล่องให้กับประชาชนให้มีกำลังในการเดินหน้าต่อไปใน คำว่า คิดไปทำไป ก็เช่นเดียวกันครับ ไม่ใช่ครับ แต่ต้องยอมรับความจริงครับ เราได้รับมรดกมาจาก รัฐบาลก่อนหน้า ด้วยสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ ซึ่งเดิยวรัฐมนตรีนี่ว่าการกระทรวงการคลัง ท่านพิชัย ท่านก็จะขึ้นมาอธิบายกับเพื่อนสมาชิกว่า สถานการณ์ที่เราอยู่ในขณะนี้ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจเป็นอย่างไร เราได้รับมรดกมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระดับหนี้ สาธารณะ ในระดับหนี้ครัวเรือนที่ ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ทั้งหมดนี้มันมาถึงจุดที่ถึงมือเรา แล้วเรามีหน้าที่ในการบริหารจัดการเดินหน้าต่อไป แน่แน่นอนครับว่า เรื่องคำว่าคิดไปทำไป จะว่าไปแล้วมันก็แย้งกันกับเรื่องเมื่อสักครู่ที่ท่านบอกว่าเสียหน้าไม่ได้ ผมเรียนกับท่าน นะครับ ผมเป็นคนดำเนินโครงการเรื่องของ Digital Wallet มาตั้งแต่ต้น การปรับเปลี่ยน แต่ละครั้งนี่ผมโดนเขาวานะครับ ท่านก็คงรู้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับเปลี่ยนในเรื่องเกณฑ์ เช่น ลดจำนวนคนลงมาเหลือ ๕๐ ล้านคน เป็นต้น ตัดคนที่มีกำลังเงินสูง รายได้สูง แล้วก็จะมี เงินออมสูงออก เป็นข้อเสนอจากหน่วยงาน ซึ่งเราต้องรับฟัง บางอย่างเราต้องถอยเพื่อที่จะ เดินหน้าอย่างแข็งแกร่ง จริง ๆ ยกตัวอย่างตั้งแต่ตอนที่ผมและเพื่อนสมาชิกบางท่าน มีการเจรจากันในการจัดตั้งรัฐบาล ก็รู้กันอยู่ว่าบางนโยบาย อย่างเช่น เรื่องของสวัสดิการ ของผู้สูงอายุ สุดท้ายท่านก็ยอมรับว่ายังไม่พร้อมด้วยสถานการณ์ของประเทศในขณะนี้ ยังไม่สามารถทำได้โดยทันที ก็เช่นเดียวกัน แต่เราเข้าใจในเรื่องของข้อจำกัด เราเข้าใจ ในเรื่องของสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเราจะต้องมีการบริหารจัดการให้เหมาะสม ที่สุด เพื่อที่จะเดินหน้าโครงการแต่ละโครงการ โดยใช้เม็ดเงินอย่างประหยัดและคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด นี่จึงไม่ใช่การไม่รอบคอบครับ จริง ๆ แล้วไม่ใช่ไม่รอบคอบเท่านั้น แต่นโยบาย Digital Wallet ต้องใช้คำว่า คิदनอกกรอบ โครงการนี้นอกจากวางรากฐานทาง เศรษฐกิจ Digital ยังจะมีการสร้างระบบ Settlement กลาง ระบบเรื่องของการเงิน การ Clearing House การโอนถ่ายเงินกลางของรัฐให้กับประชาชน มี Application กลาง ในการให้บริการประชาชน โครงการนี้คิดง่าย ๆ นะครับ เป็นโครงการที่สามารถจะกระตุ้น ให้คน ๕๐ ล้านคนมาลงทะเบียนกับรัฐผ่านมาตรฐาน ซึ่งจะทำให้บัตรประจำตัว Digital

สามารถใช้ Log in ในทุกบริการของรัฐ ในอนาคตจะมี Sign in เหมือนกับเวลาที่เราใช้ เฟซบุ๊กนี้ละครับ ที่มันจะสามารถยืนยันตัวตนของเราได้ในโทรศัพท์มือถือ แล้วเราสามารถไป ใช้บริการของรัฐได้ทุกประเภท นี่คือประโยชน์ของประชาชนและประโยชน์ของรัฐอย่าง มหาศาล การทำธุรกรรมกับรัฐก็ง่ายขึ้น เนื่องจากสามารถให้บริการหลากหลาย กับประชาชนผ่านช่องทาง Online ซึ่งจะทำให้ประชาชนไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปยัง หน่วยงานของรัฐเพื่อรับบริการสำหรับหลาย ๆ ธุรกรรม ยังจะเพิ่มความรวดเร็วในการ ให้บริการของประชาชนผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์หรือ AI มาใช้ในการตัดสินใจ ลด Human Judgement ลดการตัดสินใจโดยบุคลากร ซึ่งหลายครั้งกลายเป็นช่องโหว่ในการ ทุจริตคอร์รัปชันในการที่จะเกิดการรั่วไหลของงบประมาณ และระบบนี้ยังสามารถ ให้บริการกับประชาชนได้ ๒๔ ชั่วโมง ไม่ว่าพี่น้องประชาชนมีความต้องการเข้าถึงบริการ ของรัฐเวลาใดก็ได้ กลไกที่ว่ามานี้จะสามารถลดค่าใช้จ่ายในการให้บริการของภาครัฐได้ โดยเฉพาะในเรื่องของบุคลากร เราก็คุยกันมาตลอดว่าเราจะลดจำนวนบุคลากรของภาครัฐ ได้อย่างไร เราจะสามารถทำอย่างไรที่จะลดสัดส่วนของงบประมาณที่มันเป็นเรื่องของค่าใช้จ่าย ไม่ว่าจะ เป็นเงินเดือนราชการ ไม่ว่าจะ เป็นค่าใช้จ่ายประจำที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ เพราะเราใช้กำลังคนในภาครัฐจำนวนมาก แต่ด้วยกลไกของแอปพลิเคชัน ใหม่ จะสามารถ ทำให้เราให้บริการผ่านทางรูปแบบของ Online และแอปพลิเคชัน ในที่สุดในระยะยาว เราก็จะสามารถวางแผนในการจัดสรรโครงสร้างของภาครัฐได้อย่างมีความเหมาะสมมากขึ้น การยืนยันตัวตนผ่านระบบนี้ ยังสามารถทำได้รวดเร็วแล้วก็ทั่วถึง เช่น การเปิดบัญชีผ่านทาง กลไกของรัฐก็จะสามารถทำได้ เราจะสามารถสร้างธุรกรรมทางการเงินใหม่ ๆ ผ่านใน อุตสาหกรรมทางการเงิน โดยใช้กลไกการยืนยันตัวตนของภาครัฐนี้ได้เช่นเดียวกัน

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่พบเจอมาโดยตลอด อย่างเช่น เรื่องของแก๊ง Call Center เช่นเดียวกัน เรามีประชาชนจำนวนมาก ในปัจจุบันที่ถูกติดต่อไปแล้วก็อ้างว่าเป็นหน่วยงานของรัฐบ้าง เป็นอะไรบ้าง สุดท้ายเป็นเหยื่อของแก๊ง Call Center แล้วก็สูญเสียเงิน กลไกในเรื่องของแอปพลิเคชันใหม่จะเป็นแอปพลิเคชันกลางที่จะยืนยันได้ว่าอะไรก็ตามที่แจ้งเตือน แจ้งผ่านระบบใหม่ของเรา นี่คือระบบของรัฐที่จะส่งผ่านข้อความ ส่งผ่านข้อมูล ส่งผ่านคำถามไปยังพี่น้องประชาชน มันจะเป็นกลไกที่จะทำให้พี่น้องประชาชนเกิดความมั่นใจ และลดการถูกหลอกลวงผ่านทางระบบ อย่างเช่น เรื่องแก๊ง Call Center ได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังไม่ได้พูดถึงประโยชน์อื่น ๆ ยกตัวอย่างเช่น ระบบการป้องกันเตือนภัยสาธารณะ ซึ่งสามารถบรรจุเข้ามาได้ในระบบนี้ กลไกในการที่จะเข้าถึงระบบของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนบริษัท การลงทะเบียนในเรื่องของการทำธุรกรรมต่าง ๆ เกี่ยวเนื่องกับรัฐ สามารถดำเนินการผ่านระบบใหม่ที่เรากำลังพัฒนากันอยู่

โครงการนี้เรื่องของ Digital Wallet ต้องชี้แจงผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่ามันไม่ใช่เป็นเพียง ๑ โครงการของรัฐ แน่แน่นอนเป็นเรื่องจริง อันนี้ยอมรับครับ เพราะว่าเป็นโครงการใหญ่ และเป็นโครงการที่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศรอคอยกับการที่เม็ดเงินในการกระตุ้นเศรษฐกิจจะลงไปถึงมือ แต่อย่างไรก็ตาม โครงการอื่น ๆ โดยเฉพาะในโครงการที่เป็น การปรับเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจก็ยังมีควบคู่กันไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนาทักษะแรงงาน โครงการเกี่ยวกับเรื่องการผลิตของอุตสาหกรรม S-Curve อุตสาหกรรมแห่งอนาคต เหล่านี้มีอยู่โดยตลอด เพื่อนสมาชิกบางท่านก็ยังอภิปรายถึงเรื่องการผลิตขนไปยังภาคยานยนต์ EV ซึ่งอันนั้นถูกครึ่งหนึ่งครับ เพราะในข้อเท็จจริงเราผูกในเรื่องของการอุดหนุนเรื่องของรถ EV ด้วยโครงการที่เป็นกลไกที่ผูกเข้าไป คือบังคับว่าในกรณีที่น่าเข้ามาในวันนี้ ๑ คัน ในอนาคตจะต้องมาผลิตในประเทศไทย ๑.๕-๒ คัน ซึ่งตรงนี้เป็นกลไก ซึ่งจะยืนยันได้ว่าเราจะได้การลงทุนจำนวนมหาศาลเข้ามาอยู่ในประเทศไทย และได้การผลิตในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ได้มีการ Transfer เรื่องของความรู้ในเรื่องของการผลิตอุตสาหกรรมรถ EV เข้ามาอยู่ในประเทศไทยให้กับคนไทยได้มีงานทำ กลไกเหล่านี้เป็นกลไกที่มีความจำเป็น

มีคำถามเกี่ยวกับเรื่องของพื้นที่ทางการคลัง Fiscal Space พื้นที่ทางการคลัง มีการพูดถึงว่าวันนี้เราถูกเติมเพดาน ต้องยอมรับครับว่าเราถูกเพิ่มมากขึ้นจริง ๆ ในปีนี้ แต่มันเป็นเพียงการถูกที่เพิ่มมากขึ้นชั่วคราว เพื่อมาดำเนินโครงการในการกระตุ้นเศรษฐกิจ อย่างเช่น Digital Wallet มีข้อห่วงใยว่า หากเราถูกแล้วเราขาดดุลเติมเพดาน ในกรณีที่เกิดวิกฤติแล้วเราจะไม่สามารถปรับตัวรองรับได้ อันนี้เป็นความเข้าใจในเรื่องของกลไกงบประมาณ และกลไกวินัยทางการเงินการคลังของประเทศไทยที่ยังคลาดเคลื่อน ในข้อเท็จจริงนั้นมีกลไกตาม พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภาครัฐที่จะสามารถรองรับ ไม่ว่าจะเกิดวิกฤติการณ์ในลักษณะใดก็ได้ เรายังสามารถเดินหน้าได้ แต่ที่สำคัญครับ ในแนวคิดนี้ผมถามกลับไปว่า วันนี้สถานการณ์เศรษฐกิจไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่ตึงเครียด ประชาชนก็ยังดีดร้อนในเรื่องของรายรับ ในเรื่องของค่าใช้จ่ายครองชีพประจำวัน วันนี้เรามีพื้นที่ทางการคลังที่ท่านถาม เราจะใช้พื้นที่ทางการคลังนี้ในการลงไปเพื่อไม่ให้เกิดวิกฤติ ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอยู่ในระดับที่เหมาะสม หรือท่านจะรอให้เศรษฐกิจมันหนักไปกว่านี้ จนกระทั่งถึงจุดที่ท่านยอมรับแล้วก็บอกว่าวันนี้วิกฤติแล้ว แล้วเราค่อยเอาพื้นที่ทางการคลังของท่านไปซ่อม ซึ่งเราผ่านประสบการณ์เช่นนี้มาหลายครั้ง กลไกที่เศรษฐกิจไปถึงจุดที่ตกต่ำ แล้วเราต้องใช้งบประมาณลงไปในการเยียวยาแก้ไข ต้องใช้มูลค่า ต้องใช้ปริมาณเงินที่ลงไปในการเยียวยาสูงกว่าอย่างมหาศาล เพราะฉะนั้นนี่จึงเป็นแนวทางของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่เราบอกว่า วันนี้เรามีความจำเป็นจะต้องใช้พื้นที่ทางการคลังนี้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้พี่น้องประชาชนสามารถกลับมาจับจ่ายใช้สอย ให้เศรษฐกิจกลับมาหมุนเวียนอีกครั้ง

ประเด็นสุดท้าย ที่ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก คือ ในส่วนของงบประมาณที่มีการกล่าวอ้างว่าถูกตัด ผมเองก็ไปทำการบ้านกับทางสำนักงานงบประมาณ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บอกว่ามีการกล่าวอ้างว่ามึงงบประมาณที่ถูกตัดไปถึง ๑๖๗,๐๐๐ ล้านบาท หากันไม่เจอนะครับ ด้วยความเคารพ พวกผมก็หาไม่เจอว่ามันไปโดนตัดไปโดนอะไร เพราะท่านบอกว่าตัด ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อที่จะไปทำโครงการอื่น ๆ เช่น Digital Wallet ในข้อเท็จจริงไม่มีนะครับ เอาข้อเท็จจริงใหม่ครับ จริง ๆ แล้วมีค่าของงบประมาณราว ๖.๕ ล้านล้านบาท ทุกปีก็อย่างนี้ละครับ มึงงบประมาณค่าขอเข้ามาจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่วิ่งเข้ามาที่สำนักงานงบประมาณ การบริหารจัดการภาครัฐ สุดท้ายสำนักงานงบประมาณก็มีหน้าที่ในการไปเรียงลำดับความสำคัญ ปีนี้ก็ได้ออกมา ๓.๗ ล้านล้านบาท นี่คือการจัดสรรงบประมาณตามขั้นตอนปกติ ไม่มีนะครับ งบประมาณหน่วยงานใด ๆ ที่บอกว่าโดนเปียดโดนบังออกไปจากโครงการที่เราจะใส่เข้าไป เช่น เรื่องของการทำ ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet และที่สำคัญครับ การทำ ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet ผมต้องเรียนอย่างนี้ครับว่า เป็นโครงการที่เรายอมขาดดุลเพิ่มเติม คือ Top Up คือเติมการขาดดุลเข้าไป เพราะเราต้องการสร้างเม็ดเงินใหม่ใส่ลงไปในระบบ เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ให้ได้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพมากที่สุด นี่คือนโยบายที่เราเลือกและเป็นนโยบายที่สามารถยืนยันได้ว่าเม็ดเงินทุกบาททุกสตางค์นั้นเกิดประสิทธิภาพ และสามารถลงไปหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเกิดการหมุนเวียนหลาย ๆ รอบ เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนมากที่สุด ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณเผ่าภูมิ โรจนสกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอชี้แจง เชิญครับ

นายเผ่าภูมิ โรจนสกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ เผ่าภูมิ โรจนสกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ก่อนอื่นเลยก็ต้องขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายในเรื่อง Digital Wallet และในเรื่องของตัวงบประมาณอย่างกว้างขวาง ซึ่งนั่นเป็นประโยชน์ครับ ในการที่เราจะนำสิ่งที่ท่านให้ความเห็น สิ่งที่ท่านชี้แนะเอาไปปรับใช้ แต่ในคำขอของคุณก็ต้องมีสิ่งที่จะต้องชี้แจงเพิ่มเติมครับ เพราะว่ามันยังมีบางสิ่งที่ยังพูดไม่หมด เป็นความจริงที่ถูกเพียงแค่ครั้งเดียว ซึ่งนั่นทำให้เกิดความสับสน ซึ่งนั่นทำให้เกิดความไม่ถูกต้อง ๒ ซึ่งมีความจำเป็น

ที่ต้องชี้แจง ท่านประธานครับ มีความจริงที่พูดไม่หมดอยู่ ๗ ประการ

ประการแรก มีการพูดถึงเรื่องรัฐบาลมีวิสัยทัศน์ที่สั้น มีสายตาที่สั้น มีโครงการที่เรียกว่า Ignite Thailand ที่ถูกเปลี่ยนไปเป็น Ignore Thailand ในเรื่องการที่จะถูก แลดูละเลยประชาชน ซึ่งนั่นไม่เป็นความจริงครับ ผมจะเรียนแบบนี้ ที่ผ่านมาตั้งแต่ตอนเลือกตั้งจนกระทั่งการตั้งรัฐบาลใหม่ ๆ สิ่งที่เรานำเสนอมาโดยตลอด แล้วสิ่งที่เราเห็นมาโดยตลอด นั่นคือภาวะเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วง เข้าสู่ในภาวะที่เราต้องทำอะไรสักอย่าง นั่นจึงเป็นที่มาครับว่าทำไมเราจึงต้องมีนโยบาย Digital Wallet ตั้งแต่ตอนหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งในช่วงนั้นก็มีความคิดเห็นที่หลากหลายครับ บ้างก็ว่าเราไม่มีความจำเป็นต้องกระตุ้นเศรษฐกิจเลย หรือบ้างก็ว่ากระตุ้นเศรษฐกิจด้วยเม็ดเงินน้อยกว่านี้ก็เพียงพอ ผมว่าความจริงจนถึงวันนี้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และได้รับการยอมรับเป็นฉันทามติว่าเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันนั้นมีปัญหา ต้องการการกระตุ้นเศรษฐกิจ และไปถึงจำนวนเม็ดเงินที่เหมาะสมในการกระตุ้นเศรษฐกิจนั้น ก็ควรอยู่ในระดับที่รัฐบาลนำเสนอในช่วงที่มีการเลือกตั้ง นั่นคืออะไรครับ นั่นคือสิ่งที่เราเห็น แต่นั่นคือสิ่งที่ท่านมองข้าม นั่นคือสิ่งที่เรามองขาด แต่นั่นคือสิ่งที่ท่านมองไม่เห็น และนั่นคือสิ่งที่เราพยายามจะ Ignite ประเทศไทย แต่นั่นคือสิ่งที่ท่าน Ignore ประเทศไทยต่างหาก นั่นคือสิ่งที่เราเจอ

ทุกท่านครับ นอกเหนือจากเรื่องของตัว Digital Wallet แล้ว ก็ยังมีการพูดถึงว่าการจัดงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้ เหมือนเอาเหล่าเก่ามาใส่ในขวดใหม่ ผมเรียนแบบนี้ครับ Ignite Thailand เป็นโครงการใหม่ และการจัดสรรงบประมาณนั้นก็สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ Ignite Thailand ของรัฐบาล เรามีการตั้งงบประมาณในการพัฒนา Financial Hub หรือศูนย์กลางทางการเงิน เพิ่มขึ้นถึง ๑๐ เท่า เรามีการตั้งงบประมาณ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึง ๒ เท่าจากงบประมาณปีที่แล้ว เรามีการตั้งงบประมาณเพื่อการพัฒนา Yannin Airport เพิ่มขึ้นถึง ๒ เท่า และสุดท้าย เรื่อง Aviation Hub หรือเรื่องศูนย์กลางทางการบิน มีการตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้นถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่เหมือนเดิมครับ แตกต่างจากเดิมโดยสิ้นเชิง ซึ่งผมอยากจะสรุปว่า นี่คือเหล่าใหม่ที่ท่านอาจจะยังลิ้มรสไม่ถึง ที่ท่านอาจจะยังมองไม่เห็น หรือที่ท่านอาจจะตั้งใจที่จะมองข้ามไป

ความจริงที่พูดไม่หมดข้อที่ ๒ ครับ เรื่องของหนี้สาธารณะ มีการพูดกันอย่างหลากหลายว่าหนี้สาธารณะของประเทศไทยมีปัญหา รัฐบาลก่อนนี้ รัฐบาลกู่หนี่ยืมสินต้องถามกลับครับว่า หนี้สาธารณะของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ที่อันตรายหรือไม่ พูดกันด้วยหลักการ พูดกันด้วยตัวเลข ปัจจุบันหนี้สาธารณะของประเทศไทยรวมตัวงบประมาณต่าง ๆ อยู่ที่ ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แต่การมองหนี้สาธารณะโดยมิติที่มองไปดูที่ตัวเลขโดด ๆ นั้น อาจจะยังไม่ครอบคลุม เราต้องดูไปถึงไส้ในของหนี้สาธารณะ ใน ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ราว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นหนี้สาธารณะที่ไม่ได้เป็นภาระกับรัฐบาล ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเช่น เรื่องของ FIDF ต่าง ๆ ที่เป็นหนี้ที่มีการใช้จ่าย มีการจ่ายหนี้โดยแหล่งบออื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งงบประมาณ เพราะนั่นไม่ใช่ภาระของงบประมาณ ไม่ใช่ภาระของรัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าหากมองหนี้สาธารณะด้วยตัวเลขโดด ๆ แล้วเราจะไม่เห็นสิ่งนี้ เราพูดกันถึง ๖๐ กว่า ไกลี่ ๗๐ กว่า แต่เราไม่เคยคุยกันถึงไส้ในของหนี้สาธารณะ

อีกประเด็นหนึ่งครับในการบริหารประเทศ ในการดูหนี้สาธารณะนั้น เราเปรียบเทียบเสมอกับหนี้ครัวเรือน ๒ เสานี้เป็น ๒ เสาคู่กันครับ อันหนึ่งเป็นหนี้ของภาครัฐ อันหนึ่งเป็นหนี้ของประชาชน ถามว่าก้อนไหนอันตรายกว่ากัน ผมตอบง่าย ๆ ครับ หนี้ครัวเรือนอันตรายกว่าหนี้สาธารณะเยอะ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นภาครัฐต้องทำอะไรครับ เราต้องใช้ตัวก้อนหนี้สาธารณะเพื่อที่จะมาชดเชย เพื่อที่จะมาจุนเจือความเดือดร้อนของประชาชนในส่วนของหนี้ครัวเรือน ต้อง Balance ๒ เสานี้ให้ได้ นั่นคือสิ่งที่ควรจะทำ

และถ้าหากว่าพูดถึงหนี้สาธารณะนั้นสูงเกินไปหรือไม่ ทุกอย่างมันมีกฎหมายกำกับอยู่ครับ ว่าสูงเกินไปหรือไม่ ดูจากตัวเลข ดูจากกรอบของกฎหมาย อันแรกทุกคนทราบครับ หนี้สาธารณะต่อ GDP ต้องไม่เกิน ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเรายังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เกิน ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ประเด็นที่ ๒ ภาระหนี้ต่อการประมาณการรายได้ต้องไม่เกิน ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเราอยู่ที่ ๑๙ เปอร์เซ็นต์ ประเด็นที่ ๓ หนี้สาธารณะที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศ ต้องน้อยกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเราอยู่ที่ ๑.๒ เปอร์เซ็นต์ และอันสุดท้าย หนี้สาธารณะที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศต่อเรื่องของการส่งออกและบริการต้องน้อยกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเราอยู่ที่เท่าไรรู้ไหมครับ อยู่ที่ ๐.๐๕ เปอร์เซ็นต์ ต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ที่ต้องเอามาคุยกันว่าหนี้สาธารณะนั้นเป็นปัญหาหรือไม่ หนี้สาธารณะนั้นสูงเกินไปหรือไม่ ดูกันที่ตัวเลข ดูกันที่หลักการครับ

ประเด็นที่ ๓ ที่เป็นความจริงที่พูดไม่หมด นั่นคือเรื่องของการเสพติดการขาดดุลจริงหรือไม่ ท่านที่อภิปรายต่าง ๆ ก็น่าจะได้ศึกษาแผนการคลังระยะปานกลาง หรือภาษาอังกฤษที่เรียกว่า MTFF รัฐบาลมีการระบุอย่างชัดเจนครับว่า การขาดดุลในปีต่อ ๆ ไปควรจะอยู่ที่เท่าไร และเรารักษาการขาดดุลงบประมาณให้อยู่ในเกณฑ์อย่างไร การขาดดุลงบประมาณจริงอยู่ครับ ปีนี้อยู่ในเกณฑ์ที่สูง ๔.๔๙ เปอร์เซ็นต์ของตัว GDP แต่จะลดลงเหลือ ๓.๔๘ ในปีหน้า ลดลงเหลือ ๓.๒๘ ในปีต่อไป และในที่สุดเข้าสู่กรอบที่ต่ำกว่า ๓ เปอร์เซ็นต์ ในปีต่อไปที่ ๒.๘๙ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือสิ่งที่วางไว้ครับ และนั่นไม่ใช่การเสพติด ถ้าการเสพติดมันต้องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ มันต้องคงอยู่ในระดับสูง แต่อันนี้เป็นตัวเลขที่อยู่ในแผนการคลังในระยะปานกลาง ซึ่งทุกท่านเห็น และยังมีวาทกรรมเรื่องเกี่ยวกับการเสพติดการขาดดุลงบประมาณ ซึ่งตรงข้ามกับข้อเท็จจริง

ความจริงที่พูดไม่หมด ข้อที่ ๔ ครับ เรื่องการชำระเงินต้นน้อย รัฐบาลมีแต่การสร้างหนี้ ไม่เกิดการชำระเงินต้น ไม่เกิดการชำระต่าง ๆ ผมชวนไปดูที่ตัวเลขครบในงบ ๒๕๖๘ มีการตั้งงบประมาณในการที่จะใช้หนี้ชำระเงินต้นอยู่ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นสัดส่วนอยู่ที่ ๔ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคนเพดาน ไม่สามารถตั้งงบประมาณในการชดใช้เงินต้นสูงกว่านี้ได้ อันนี้เป็นความจริงที่ท่านพูดไม่หมดครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้จะสรุปว่า รัฐบาลมีการตั้งชำระหนี้เงินต้นเต็มเพดาน และสูงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ในกรอบที่มีอยู่

ความจริงที่พูดไม่หมด ข้อที่ ๕ ครับ เรื่องการชำระดอกเบี้ย ภาระดอกเบี้ยของรัฐบาลนั้นชำระน้อยหรือไม่ ในปีที่ ๒๕๖๘ ในงบปี ๒๕๖๘ เรามีการตั้งชำระดอกเบี้ยอยู่ที่ ๒๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๑๔ เปอร์เซ็นต์ และนั่นก็มากกว่าบตอน ๒๕๖๖ ที่เราตั้งไม่พออยู่ที่ ๙,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้เราตั้งเกินขึ้นมาอีกนะครับ และนอกเหนือจากนั้นเวลาดูภาระดอกเบี้ยที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สิ่งที่ต้องดูคืออะไร อัตราดอกเบี้ยนโยบายที่เกิดขึ้นในโลกใบนี้ ถ้าว่ามันอยู่ขาลงหรือราคาขึ้น คำตอบคือขาลง เพราะฉะนั้นการตั้งงบประมาณอะไรต่าง ๆ ต้องดูภาวะเศรษฐกิจโลก ต้องดูภาวะของโลกว่ากำลังจะมุ่งหน้าไปทางไหน ตั้งให้สอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก มีการพูดถึงอีก Ratio หนึ่งครับที่มีการพูดถึงบ่อย นั่นคือเรื่องของภาระดอกเบี้ยต่อรายได้ว่าไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ไม่อยู่ในกฎหมายครับ ไม่อยู่ใน Indicator ที่อยู่ในกฎหมาย แต่เข้าใจดีครับว่ามันเป็น Indicator ที่ Credit Rating ทั้งหลายดูว่าภาระดอกเบี้ยต่อตัวเงินได้ของเราเกินกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์หรือไม่ ถ้าเกินก็อาจจะเป็นภาระทางงบประมาณได้ แต่ผมเรียนอย่างนี้ครับ Credit Rating ไม่ได้ดูจากตัวเลขเหล่านี้โดด ๆ เขาดูครับว่าภาระดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น การกู้หนี้ยืมสินต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเอาไปทำอะไร เขาดูกว้างกว่านั้น Indicator ที่เขาดูกว้างกว่านั้นเยอะ กว้างกว่าการที่ดู Indicator เป็นตัว ๆ เพราะฉะนั้นเราไม่สามารถสรุปได้ว่าตัวเลข ๑ ตัวนั้นจะทำให้ประเทศมีปัญหาเรื่อง Credit Rating เป็นการมองมิติเดียว

ประเด็นที่ ๖ ครับ มีการพูดถึงเรื่องว่ารัฐบาลมีการขึ้นตัวเลข GDP ในตัวเลขงบประมาณ อันนี้เป็นประเด็นตั้งแต่ปีที่แล้วแล้วว่ามีการเพิ่มขึ้นไป ๔.๑ ปีหน้า ๔.๙ ทั้งที่จริง ๆ ประมาณการอยู่ที่ ๒ กว่า ๆ ถึง ๓ มันเป็นความเข้าใจผิดที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นตัวเลข Nominal GDP กับ Real GDP ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง แต่ประเด็นนี้ก็มีการพูดกันซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก็ไม่อยากให้เกิดขึ้นอีก

๒๔๒

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

หทัยกาญจน์ ๑๑๘/๒

ประเด็นสุดท้ายครับ มีการพูดถึงว่า Digital Wallet นั้นจะเป็นพายุหมุนที่พัดไปสู่หลุมดำ เพราะมีสินค้าต่าง ๆ เข้ามาจากประเทศจีน แล้วก็มีการพูดถึง e-Commerce ต่าง ๆ ผมเรียนอย่างนี้ครับ สินค้าที่เข้ามาจากประเทศจีนส่วนใหญ่เข้ามาทางลักษณะ e-Commerce แล้วท่านมีการยกว่า e-Commerce จะเป็นตัวดูดพายุหมุนทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจาก Digital Wallet แต่ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ถ้าท่านศึกษาเงื่อนไขให้ดีของตัว Digital Wallet เงื่อนไขแรก ๆ ของเราต้องเป็นการใช้จ่ายแบบ Face to Face เราอยากให้คนมาเจอกัน คนมาใช้จ่ายกัน ไม่ใช่การที่เป็นการซื้อ Online เป็นเงื่อนไขที่ท่านต้องศึกษาให้ดีก่อนที่จะนำเสนอต่อสาธารณะ

ทุกท่านครับ นี่คือนโยบายที่อยากจะชี้แจงให้กับทุกท่านได้ทราบในเรื่องของรายละเอียด ในเรื่องของวิธีการงบประมาณที่จะได้รับความจริงที่ตรงกัน ความจริงที่เต็มจำนวน ความจริงที่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ว่ารัฐบาลมีความตั้งใจจริงครับ ในการที่จะจัดสรรงบประมาณก้อนนี้ให้สอดคล้องกับพันธกิจ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และสอดคล้องกับสิ่งที่ได้สัญญาไว้กับพี่น้องประชาชน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงครับ

นายพิชัย ชุณหวชิร (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมได้นั่งฟังตั้งแต่เช้า เก็บทุกความรู้สึก เก็บทุกความเห็น แล้วก็มานั่งประมวลว่าท่านอาจมีความสงสัย หรือความเข้าใจที่ไม่ชัดเจน ในเรื่องแนวทางการใช้งบประมาณ หรือตั้งงบประมาณปี ๒๕๖๘ เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อที่จะให้ได้เข้าใจว่าทำไมเราถึงตั้งงบประมาณในลักษณะนี้ ซึ่งมีการขาดดุลถึง ๘๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ฟังดูแล้วนำไปซึ่งความคิดว่าสิ่งเหล่านี้จะสร้างหนี้ให้ประเทศ สิ่งเหล่านี้สร้างหนี้สาธารณะ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ฐานะการคลังแย่ลงหรือไม่ ทีนี้เพื่อจะประกอบให้ท่านได้เห็นว่สิ่งเหล่านี้เราจัดทำอย่างเป็นระบบค่อยเป็นค่อยไปให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผมอยากจะชวนท่านย้อนไปดูว่า ณ วันที่เราเริ่มทำ ๒๕๖๘ หรือปลายปี ๒๕๖๗ นี้ สถานการณ์บ้านเมืองของเราเป็นอย่างไร เพื่อจะได้เห็นนะครับ ผมอยากจะย้อนถอยหลังไปยาว ๆ สักนิดหนึ่งสัก ๒๐ ปีที่แล้ว ถ้าท่านมีโอกาสถอยไป ๒๕ ปีที่แล้ว ท่านจะเจอว่า GDP ของประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตบางครั้งเป็นตัวเลข ๒ หน่วย คือเกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นที่อิจฉาของชาวโลก แต่ผมอยากจะชวนท่านมาว่าหลังวิกฤติต้มยำกุ้งแล้วเป็นอย่างไร โดยที่ผมแยก ๒๐ ปีนั้นเป็นทศวรรษ ระยะเวลา ๕ ปีแรก ๕ ปีที่ ๒ ๕ ปีที่ ๓ และ ๕ ปีที่ ๔ คือปัจจุบันนี้ ท่านจะเห็นว่าใน ๕ ปีแรก ผมลองเก็บค่าเฉลี่ยแล้วเราเติบโตเหลือ ๔.๕ จากที่ครั้งหนึ่งเราเคยใกล้ ๑๐ ๕ ปี ถัดมาก็จะเหลือร้อยละ ๓.๕ ๕ ปีถัดมาที่ ๓ ก็เหลือร้อยละ ๓.๒ ท่านเห็นไหมครับว่าทุก ๆ ๕ ปี ตกลงมาเป็นขั้นบันได แสดงว่าจะต้องมีสิ่งอะไรที่ผิดปกติขึ้นแล้วในเชิงโครงสร้างของสังคมไทย และเศรษฐกิจไทย และที่หนักไปกว่านั้นก็คือ ใน ๕ ปีสุดท้าย ซึ่งอยู่ในช่วงเหตุการณ์ของโควิด เหลือแค่ ๐.๔ แน่นอนครับ ประเทศทั้งหลายในโลกนี้ ประสบเหตุการณ์นี้หมด แต่ผมอยากจะถอดเรื่องเหตุการณ์โควิด ๓ ปีนี้ออก ก็มาดูว่า ถ้าอย่างนั้นถัวเฉลี่ย ๑๐ ปีที่ย้อนหลังไปจากนี้เท่าไร ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ เมื่อเทียบกับสิ่งที่ผ่านมา ก็เป็นที่ยืนยันคำตอบได้ว่ามันเกิดปัญหาจริง ๆ ขึ้นในระบบเศรษฐกิจของไทย ซึ่งหลาย ๆ คน ก็บอกว่าเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นที่อธิบายได้ครับ ปัญหาเชิงโครงสร้างก็คือแปลว่าอะไรครับ เราไม่มีโครงสร้างที่สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับชาวโลก บ้านเราเป็นประเทศทั้ง

อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ในเชิงของอุตสาหกรรมเราก็จะมีคำกล่าวว่า โครงสร้างการผลิต หรือว่า Production Platform ของเราเป็นโครงสร้างแบบ Conventional หรือทั่ว ๆ ไป ไม่ได้รับการดูแลอย่างเข้มงวดเรื่องให้เป็น New Technologies ในด้านเกษตรกรรมซึ่งเราเป็นประเทศอยู่ข้างบน เรามีต้นทุนการผลิตที่สูง แล้วเราก็มีการส่งออกสู่ประเทศที่เกิดใหม่ไม่ได้ เพื่อนบ้านเรา นี่เป็นปัญหาที่ตามมาว่าเกิดอะไรขึ้น เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นเราก็ยอมรับว่ามันเป็นปัญหาโครงสร้าง แต่การแก้ปัญหาในเชิงโครงสร้าง ไม่ว่าจะ เป็น New Technologies ให้โลกไปสู่เรื่อง Digital Economy หรือว่าเรื่องโลกสีเขียว เรื่องลดโลกร้อนต่าง ๆ เหล่านี้ เราไม่สามารถแก้ได้ใน ๑ ปี หรือ ๖ เดือน แต่จะต้องทำวันนี้ เร่งทำวันนี้ เพื่อให้สิ่งนั้นบรรลุเป้าหมายได้ เพื่อจะให้ทันชาวโลกเขา แล้วสามารถแข่งชาวโลกได้ในที่สุด ดังนั้น ผมก็อยากจะเรียนว่า งบประมาณการจัดนี้ เราจึงจัดทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว -----

แต่ไม่ว่าการจัดนั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม จะขาดดุลเท่าไรก็ตาม กรอบวินัยการเงินการคลัง เราจะต้องเป็นสรณะ แล้วก็ดูไว้เพื่อไม่ให้มันออกไปเกินนั้น แสดงว่ายังอยู่ในวินัย ที่อธิบายได้และเข้มแข็งตลอดเวลานะครับ ทีนี้ลองมาดูว่า ณ วันนี้เป็นอย่างไร ก่อนที่เรา จะขึ้นปี ๒๕๖๘ เรามาดูสถานการณ์สุดท้าย เอา ๔ เดือน หรือ ๕ เดือนที่เกิดขึ้นเมื่อต้นปี ผมอยากจะเล่าให้ฟังว่ากำลังซื้อของภาคครัวเรือนก็ยังมีปัญหาอยู่ ดูจากยอดจดทะเบียน รถยนต์นั่ง รถจักรยานยนต์ รถบรรทุก ทำไมผมเอาสินค้า ๓ ชนิดมา สินค้า ๓ ชนิดนี้ เป็นสินค้ายอดนิยมของคนไทย ไม่ว่าจะเศรษฐกิจจะตกแค่ไหน ในอดีตยอดมักจะไม่ติดลบ แต่วันนี้ติดลบมาตลอดมากกว่า ๑ ปีแล้ว ๑ ปีเศษแล้วนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าจะดู แล้วรถยนต์นั่งลดไป ๑๙.๓ เปอร์เซ็นต์ อาจจะหมายความว่า เพราะว่ามีรถไฟฟ้าเข้ามาใหม่ แล้วก็ ๗.๖ เปอร์เซ็นต์ ลดไป หดตัวไปในช่วง ๕ เดือนแรกสำหรับรถจักรยานยนต์ แล้วก็รถบรรทุก ๑๗.๖ เปอร์เซ็นต์ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือทำมาหากินของชาวบ้าน ของคน ข้างล่าง ซึ่งตกไป ก็แปลว่าเป็นเครื่องยืนยันว่าภาคครัวเรือนไม่มีกำลังซื้อ ซึ่งเดี๋ยวผมจะให้ ยืนยันตัวเลข สิ่งที่ประจักษ์จะเห็นว่ายอดอะไร ภาคผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคผลิต ที่เป็นภาคผลิตรายย่อย แล้วก็ภาคผลิตอุตสาหกรรมรายย่อยและภาคเกษตรกรรม ดูได้จาก ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในช่วง ๔ เดือนแรก ก็หดตัวต่อเนื่อง ร้อยละ ๒ ภาคผลผลิต ภาคเกษตรกรรม ๔ เดือนแรกหดตัวร้อยละ ๖ เหลือภาคการท่องเที่ยวครับ ที่ยังขยายตัว ได้ดีอยู่ในช่วง ๕ เดือนแรกขยายตัวที่ร้อยละ ๓๗ แต่มีข้อสังเกตนะครับว่าการขยายตัวครั้งนี้ เป็นการขยายตัวนี้เพื่อกลับไปสู่ที่เรียกว่าภาวะปกติ หรือ Normal Trend ปกติแล้ว ภาคการท่องเที่ยวจะขยายตัวประมาณบวกลบ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในแต่ละปี ทีนี้การขยายตัว ครั้งนี้ก็ใกล้จะถึงจุดที่เรียกว่า Normal Trend ดังนั้น แปลว่าอะไรครับ แรงขับเคลื่อน ทางเศรษฐกิจที่เราต้องใช้ใน ช่วงระยะสั้นและต่อไปในอนาคต ภาคการท่องเที่ยวอาจจะ น้อยลง หรือเท่าเดิม ถ้าไม่มีมาตรการเพิ่มเติม ดังนั้นจะเห็นว่าเราจะมิงบประมาณที่จัดสรร เพื่อภาคนี้อย่างจริง ๆ จัง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง Aviation Hub ภาคการท่องเที่ยวต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ จากปัญหาที่สะสมมายาวนาน ภาพสะท้อนที่เห็นได้อย่างชัดเจน

ประการแรก ขอยืนยันอีกครั้งครับว่า ภาคครัวเรือนท่านคงจะได้รับทราบ อยู่แล้วว่า เราขึ้นมาอยู่ในระดับที่สูงกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของ GDP GDP วันนี้ใกล้กับยอด ๑๙ ล้านล้านบาท ถ้า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านก็สามารถคำนวณง่าย ๆ ครับ ก็ประมาณสัก

เกือบ ๆ ๑๗ ล้านล้านบาท แปลว่ามีหนี้ที่อยู่ในระดับนี้ ๑๗ ล้านล้านบาท ส่วนใหญ่ก็จะเป็นหนี้ที่อยู่อาศัย หนี้ยานพาหนะ และหนี้ที่อยู่อาศัยและยานพาหนะเริ่มมีอาการออกที่เรียกว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้ หรือเรียกว่า NPL สิ่งที่เป็นสิ่งที่หวงแหนที่สุดของคนก็คือที่อยู่อาศัย วันนี้เริ่มมีปัญหา ก็เป็นเครื่องยืนยันว่าคนเหล่านี้จากเศรษฐกิจที่เติบโตต่ำ แปลว่ารายได้น้อยกว่ารายจ่าย ฉะนั้นผลลัพธ์ก็มาปรากฏอยู่ที่หนี้สูง และไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ นั่นเอง เมื่อเราเห็นอย่างนี้ปัญหา ๒ ด้านก็คือว่า ในขณะนี้ก็มีหลายกลุ่มเริ่มสามารถฟื้นตัวได้ โดยเฉพาะช่วงหลังโควิด แต่ไม่สามารถที่จะเข้าถึงแหล่งสินเชื่อได้ นี่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ ปัญหาที่ ๒ ก็คือ NPL ก็ยังสูงอยู่ในระดับต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคธุรกิจที่มีสินเชื่อไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท เป็นต้น แนนอนครับ ผลสืบเนื่องเมื่อเครื่องจักรเสาหลัก ๒ เครื่องมีปัญหา คือภาคประชาชนและภาคการผลิต ภาคอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นภาคการเกษตรก็ตาม เริ่มมีปัญหารายได้ลดลง ไม่คุ้มรายจ่ายที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นหนี้สาธารณะก็ต้องขึ้นโดยปริยายนะครับ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องลงไปดูแล และให้ความช่วยเหลือดังที่ได้รับทราบมาในช่วงหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา ผมอยากจะเรียนให้ท่านทราบครับ ประเทศไทยเคยเป็นประเทศที่มีฐานะการเงินที่เข้มแข็งมาก ๆ ถ้าย้อนหลังไปกว่าสิบปีก่อน ๑๕ ปีที่แล้ว เรามีหนี้สาธารณะอยู่ประมาณไม่เกิน ๕ ล้านล้านบาทบวกลบหรือคิดเป็นประมาณไม่เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ณ วันนั้น แข็งแรงครับ แข็งแรงมาก ๆ เลย แต่จากวันนี้สิ่งที่มันเกิดขึ้นสะสมผ่านมา ณ วันนี้ ผมอยากให้ตัวเลขท่านครับ ก็คือสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีช่วยได้กล่าวไปแล้ว -----

วันนี้หนี่เราอยู่ที่ประมาณ ๑๑ ล้านล้านบาทเศษ ท่านคงเดาได้ครับ เรามีหนี่ขาดดุลขึ้นอีก ๘๐๐,๐๐๐ กว่า เดียวก็จะพอกขึ้นไปเป็นหนี่ ก็จะไปขึ้นไปที่หลัก ๑๒ ล้านล้านบาท แน่นนอน วันนี้ด้วยตัวเลขอยู่ที่ ๑๓.๘ ถามว่าเรากังวลไหม ก็กังวลบ้างนะครับ จากคนที่แข็งแรงมาก ๆ มีความแข็งแรงอยู่ แต่น้อยลงมาน้อย ที่ผมพูดอย่างนั้นว่ายังแข็งแรงอยู่เพราะอะไรครับ เพราะถ้าเราไปเทียบกับประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจเหนือกว่าเรา ไม่ว่าจะสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะเป็ญี่ปุ่น หรือประเทศอื่น ๆ ในยุโรปหลายประเทศ มีอัตราส่วนของหนี่สาธารณะต่อ GDP สูงกว่าเราทั้งสิ้น สูงกว่าในระดับที่สูงมาก ๆ ก็แปลว่าถึงแม้จะสูง เราก็ยังมีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับในกรณีที่เราจะต้องมีการลงทุน เพื่อปรับโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขัน แปลว่าเรามีช่องทางในการที่จะบริหารและปรับปรุงประเทศได้ ผ่านระบบงบประมาณในอนาคตได้ครับ จากปัญหาดังกล่าวจะครับ ในปัญหาระยะสั้นก่อนที่ผมจะเดินไปสู่ปัญหาระยะยาวในเรื่องของงบประมาณ จะเห็นว่ารัฐบาลก็ต้องมุ่งมั่นแก้ปัญหาเรื่องการเงินนะครับ วิธีแก้ปัญหาก็คือเข้าไปแก้ปัญหา รายย่อยก่อน ประชาชนแต่ละกลุ่มก่อน วิธีที่ ๑ ก็คือให้สามารถเข้าถึงสินเชื่อได้ง่าย วิธีเข้าถึงสินเชื่อได้ง่าย วันนี้เครื่องมืออันแรกเลย เราโชคดีที่มีสถาบันการเงินของรัฐที่เข้มแข็ง เดียวนี้ มีขนาดของการปล่อยสินเชื่อค่อนข้างใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น ธนาคารออมสินวันนี้สามารถปล่อยสินเชื่อได้ถึงใกล้ ๔ ล้านล้านบาท แล้วก็เป็ฐานะที่มีความเข้มแข็ง ก็ได้เข้ามาทำให้หลายโครงการในการที่จะช่วยเหลือให้รายย่อยสามารถเข้าถึงแหล่งสินเชื่อ แล้วนอกเหนือจากนั้น ผมก็ได้ทำงานหารี้อร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทยอย่างใกล้ชิด ในการที่จะขอให้แบงก์พาณิชย์ ซึ่งไม่ใช่แบงก์รัฐ ให้การสนับสนุนในการเข้าถึงสินเชื่อ เรื่องที่ ๒ ท่านเหล่านี้ จะไม่สามารถเข้าถึงสินเชื่อได้ ถ้ายังติดภาระเรื่องหนี่ที่ไม่สามารถชำระได้ หรือเรียกว่าหนี่ NPL ดังนั้นในหนี่ NPL เราก็จะพบว่านอกจากจะติดที่ NPL แล้ว รายชื่อก็จะไปอยู่ที่เครดิตบูโร หรือข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จะติดอยู่ตรงนั้น การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อไม่ได้ ถึงแม้ว่าท่านจะเริ่มฟื้นแล้ว จะเข้าก็ลำบาก วันนี้เราก็มีมาตรการหลายอย่างมานั่งทบทวนครับว่า ใครบ้างที่เป็น NPL แล้วเป็น NPL จำนวนน้อยแล้วท่านยังติดอยู่เราจะหามาตรการในการที่ให้ท่านหลุดออกจากปรับโครงสร้างหนี่ เพื่อให้หลุดจาก NPL และนำไปรายชื่อซึ่งหลุดจากเครดิตบูโร เพื่อจะเข้าถึงสินเชื่อได้ต่อไป อันนี้ก็เป็นมาตรการระยะสั้น และเร่งด่วนที่เราจะทำ จากสิ่งที่ผมอธิบายเหล่านี้กำลังจะก้าวไปสู่แล้วเราจะทำอย่างไรต่อไป ผมขออธิบายแนวโน้มของอีก

ภาคหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะไม่สวยงามนัก แต่ก็ป็นข่าวดีครับที่ว่าแนวโน้มในการผลิตภาคอุตสาหกรรมเริ่มมีสัญญาณที่กระตือรือร้นแล้ว หลังจากที่หดตัวมายาวนานถึงปีครึ่ง หดตัวก็คือติดลบมาถึงปีครึ่ง ตอนนี้เริ่มมีสัญญาณแล้วว่าการส่งออกเริ่มกลับมากระตือรือร้นบ้าง เป็นบวกแล้วเล็กน้อย เนื่องจากการอัดฉีดเงินงบประมาณลงสู่ระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น เรามีการใช้จ่ายการลงทุนซึ่งผลคาดว่าเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๗ น่าจะขยายตัวได้ ๒.๕ แต่เราคิดว่าถ้าเราสามารถอัดฉีดเข้าไป เราอาจจะสามารถเพิ่มไปได้ที่ ๓.๐ ซึ่งเป็นเป้าที่เราอยากจะทำไว้ จากสิ่งทั้งหมดที่จะทำนี้ นำไปซึ่งการจัดงบประมาณหรือแนวทางในปี ๒๕๖๘ ผมอยากจะเรียนว่า จังหวะที่ดีของการที่เราจะใส่เม็ดเงินงบประมาณเข้าไปในปี ๒๕๖๘ นี้ จังหวะที่ดีก็คือการกระตุ้นวิธีกระตุ้นผมอยากจะเรียนว่า คำว่า Digital Wallet ผมก็ไม่อยากจะพูดถึงเท่าไร เพราะว่ามันเป็นเครื่องมือ เป็นเครื่องมือที่ทันสมัยแล้วก็เอนกประสงค์ในอนาคตที่จะมาใช้ แต่จริง ๆ ภาพรวมของโครงการนี้ คือการเติมเม็ดเงินซึ่งขาดสภาพคล่องในตลาดสู่สถานะเศรษฐกิจทำไมถึงว่าเติมเม็ดเงินสู่เศรษฐกิจครับ ผมไม่อยากจะว่าการเติมเม็ดเงินนี้สู่ประชาชนท่านอาจจะเห็นว่าได้คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท เติมสู่ประชาชน แต่จริง ๆ ประชาชนก็จะมี ๒ สถานะนะครับ เป็นผู้บริโภค และ ๒. ซื่ออุปกรณ์บางอย่างเพื่อนำไปลงทุนเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นผู้ลงทุนด้วย แล้วจากการบริโภคนี้ ก็ไปสู่ผู้ผลิตรายใหญ่โตขึ้นมา สิ่งเหล่านั้นก็เกิดการจ้างงานแล้วไปผลิตอีกยอดหนึ่ง ก็จะกลายเป็นผู้ผลิตอีก ดังนั้นเราจึงมองว่าโครงการนี้มีลักษณะเป็นรายจ่ายทุน เป็นลักษณะงบลงทุน เพราะนอกเหนือจากการสร้างบริโภคทางอ้อมแล้ว ทางปลายทางแล้วก็มีสร้างกำลังผลิตเกิดขึ้นด้วย -----

แล้วผมเข้าใจว่าวันนี้การจัดสินค้าที่จะใช้จ่าย เราก็พยายามใช้เป็น Local Content หรือของ
ที่ผลิตในไทยให้มากที่สุด พยายามจะจัดอย่างนั้น เพื่อจะให้เกิดผลทางด้านการผลิตตามมา
ดังนั้นการกระตุ้นปัญหานี้ จึงเป็นการกระตุ้นในจังหวะที่เหมาะสม ถ้าเราคิดว่าเรากำลังอยู่
ในช่วงที่เศรษฐกิจกำลังจะขาขึ้น เพราะฉะนั้นการกระตุ้นให้เกิดกำลังซื้อ สร้างความมั่นใจ
จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นครับ ส่วนจะกระตุ้นอย่างไร จังหวะอย่างไร ที่ไหน ก็จะเป็นรายละเอียด
ที่จะต้องกล่าวต่อไป จริง ๆ อยู่ว่าท่านอาจจะพูดถึงเรื่องการขาดดุลปีนี้ ๘๖๕,๐๐๐ ล้านบาท
ผมอยากจะเรียนท่านครับว่า ในการกระตุ้นเศรษฐกิจนี้ เราได้ขาดดุลมานานแล้ว แล้วปีนี้
ก็ขาดดุลอีก ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมก็มีเรื่องที่จะเรียนให้ทราบครับ เราได้เอากรอบ
นโยบายการเงินการคลังเข้ามาดูระยะปานกลาง และทั้งหมดนี้ให้อยู่ในเรื่องความเข้มแข็ง
ให้เป็นไปตามกรอบ พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลัง เราก็ดูว่าทำอย่างไร เราจะเพิ่มเม็ดเงิน
ให้ได้มากที่สุดเท่าที่อยู่ในกรอบวินัย และยังคงไว้ซึ่งความเข้มแข็ง ก็เรียนได้เลยครับว่า
ท่านจะเห็นยอดการขาดดุลต่อจากนี้อีกหลายปี แต่เป็นการเพิ่มในระดับที่เพิ่มและค่อย ๆ
ลดลง แล้วเมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดสัมฤทธิ์ผล ก็แปลว่าสถานะเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้น รายได้ทางรัฐ
ก็จะมากขึ้น ดังนั้นถึงแม้ว่าหนี้จะสูงขึ้น แต่สภาพเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น รายได้รัฐมากขึ้น
เมื่อมาเทียบอัตราส่วนซึ่งที่เป็นที่นิยมการวัดในโลกนี้ ก็คือว่าหนี้ต่อยอดเศรษฐกิจแล้ว
เป็นเท่าไร ซึ่งเราได้ดูแล้วมันจะไม่ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็อยู่ในภาวะลงในปี ๒๕๗๐
ท่านลองนึกดูนะครับว่ามีหนี้สาธารณะในประเทศไหนบ้าง ย้อนหลังไป ๓๐ ปี ที่ยอดนี้ลดลง
ทุกประเทศหนี้สาธารณะขึ้นหมดครับ แต่ทุกคนขึ้นแบบมีหลักการ ขึ้นอย่างมีความเข้มแข็ง
ถ้าทราบใดที่ขึ้นแล้วท่านเอาไปลงทุนสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ ก็แปลว่าขนาดของ
เศรษฐกิจท่านใหญ่ขึ้น ความสามารถทางเศรษฐกิจใหญ่ขึ้น เติบโตขึ้นกว่าหนี้ที่สูงขึ้น นั่นคือ
ความเข้มแข็ง สมมุติว่าเราสามารถเติบโตไปได้จากแผนเบื้องต้นที่เราทำไว้ ๔ ปีข้างหน้า
ผมเข้าใจว่าตัวเลข GDP เบื้องต้น โดยที่เรายังไม่ได้ใส่โครงการที่เราอยากที่จะเพิ่มเติมเข้าไปอีก
ก็อยู่ที่ประมาณ ๒๒ ล้านล้านบาท จากแผน ๔ ปีข้างหน้า แล้วถ้าเราขาดดุลอย่างนี้ต่อไป
จริง ๆ แล้วโครงการหนี้ถึงแม้จะขึ้นขึ้นไปอีก อีก ๒ ล้านล้านบาทก็ตาม แต่ก็ไม่ถึง
๗๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วหลังจากนั้นก็ค่อย ๆ ลดลง ถ้าโครงสร้างพื้นฐานได้รับการวาง
ขีดความสามารถในการแข่งขันเข้าที่แล้ว อย่างไรก็ตามก็ดี ถึงแม้ว่าเราจะมีขาดดุลนี้
ผมก็อยากจะเรียนให้ทราบว่า การขาดดุลนี้พยายามจะจัดให้เป็นการขาดดุลเพื่อไปสู่

การจ้างงาน การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน อย่างที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว ผมก็อยากจะเรียนเป็นภาพสรุป ๆ ว่าเราได้ทำอะไรบ้าง

๑. เพื่อเป็นการลดต้นทุน เรามีโครงการเพื่อสนับสนุนด้านการคมนาคม และโลจิสติกส์ เพราะ ๒ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ จำนวนประมาณ ๑๐๓,๐๐๐ ล้านบาท โดยประมาณนะครับ ยกตัวอย่างเช่น เพื่อให้ท่านได้คุ้นเคยกับที่เราจะเริ่มทำอะไร โครงการสร้างทางหลวงพิเศษ ระหว่างเมือง การก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน การบูรณะโครงการทางหลวงเชื่อมโยง ระหว่างภาค โครงการทางพิเศษสายกรุงเทพฯ-ปาดอง จังหวัดภูเก็ต การก่อสร้างทางรถไฟสาย เด่นชัย-เชียงใหม่-เชียงใหม่ โครงการก่อสร้างทางรถไฟสายบ้านไผ่ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม เป็นต้น

อีกโครงการหนึ่งเป็นโครงการที่ผมคิดว่าภาคเกษตรกรรมบ้านเรา เราเป็น ภาคเกษตรกรรมอยู่ในเขตร้อนชื้น ที่จริงแล้วอุตสาหกรรมการเกษตรควรจะเป็นอุตสาหกรรม ที่สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้เราได้มากที่สุด แต่ปรากฏว่าที่ผ่านมาทางภาคนี้ มีส่วนในอุตสาหกรรม หรือ GDP ของเราไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นเราก็จะมาดูว่า เรื่องอะไรที่เป็นปัญหาทางด้านทางการเกษตร นอกเหนือจากเรื่อง Productivity เรื่องพันธุ์พืชต่าง ๆ แล้ว ผมคิดว่าในรัฐบาลนี้ ได้ใส่เงินเข้าไปในโครงการเพื่อสนับสนุนด้านการบริหารจัดการน้ำ จำนวน ๖๒,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เช่น การปรับปรุงงานชลประทาน พัฒนาระบบ กระจายน้ำในเขตชลประทาน เชื่อมโยงเครือข่ายลุ่มน้ำ และป้องกันการบรรเทาอุทกภัย พื้นที่ชุมชน และพื้นที่เศรษฐกิจ พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กนอกเขตชลประทาน และก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งกักน้ำ เพื่อเพิ่มน้ำต้นทุนครับ

โครงการที่ ๓ ที่ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบคือ โครงการเพื่อสนับสนุนการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษตะวันออก EEC จำนวน ๗,๓๐๐ ล้านบาทเศษ จากการเข้าไปดูเราจะพบว่าโครงการ EEC นี้ได้เริ่มมาหลายปีแล้ว มีผู้แสดงความสนใจเยอะ เราก็ไปพบว่าจะมีอะไรสิ่งที่เรายังไม่สามารถตอบโจทย์ได้ ดังนั้นการลงทุนในซีกนี้เข้าไปเพื่อเพิ่มให้การลงทุนนั้นเกิดขึ้นจริงครับ

ถัดมา คือเงินอุดหนุนตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ผมเข้าใจว่าทุกคนมีความเป็นห่วงอุตสาหกรรมประเภทนี้ซึ่งเราเคยเป็น Detroit ตะวันออก เราเคยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ แต่นั่นละครับการเปลี่ยนของเทคโนโลยีนำไปสู่รถไฟฟ้าอย่างสมบูรณ์แบบ หรือการเปลี่ยนไปในระดับเป็น Hybrid แล้วแต่ความเชื่อว่าจะระยะไกลแล้ว รถไฟฟ้ายังยืนระยะได้นานแค่ไหน หรือเป็น Hybrid ซึ่งนำไปสู่เทคโนโลยีใหม่ดังที่ทราบนะครับ ก็มี ๒ ความคิด อย่างไรก็ตาม เราก็จะต้องมีการอุดหนุนสนับสนุนการใช้แบบนี้ เพราะว่าการใช้ไฮโดรคาร์บอนหรือน้ำมัน ก็คงไม่เป็นที่นิยมต่อไป นอกเหนือว่าจะเป็นอย่างอื่น ดังนั้นเราจึงต้องมีการอุดหนุนให้อุตสาหกรรมนี้เกิดขึ้นก่อนผ่านสรรพสามิต จำนวนเงินในงบประมาณนี้ ๘,๐๐๐ ล้านบาท และเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมเพื่อจะ Transformation หรือการเปลี่ยนถ่ายอุตสาหกรรมยานยนต์ ไม่ว่าจะเป็นอะไหล่ หรือว่าโครงสร้างต่าง ๆ นี้ว่า ใครมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนถ่ายเพื่อมาสู่อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ นอกเหนือจากนั้นที่ได้รับทราบมีอยู่หลายโรงงาน ซึ่งผลิตอะไหล่และผลิตโครงสร้างต่าง ๆ ได้มานั่งทบทวนดูว่าอุตสาหกรรมสามารถปรับเปลี่ยนอะไรได้บ้าง ก็มีหลายแห่งที่สามารถว่าอาจจะปรับเปลี่ยนให้เป็น Digital System มากขึ้น และสามารถจะไปอุตสาหกรรมอื่น เช่น อุตสาหกรรมการผลิตอาวุธให้กับทางภาคความมั่นคง หรืออุตสาหกรรมผลิตเครื่องมือแพทย์ บางประเภทสามารถเปลี่ยนถ่ายได้ มีเงินสนับสนุนทางการแพทย์จำนวนประมาณ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็เป็นการสร้างช่องทางที่จะให้คนเข้าถึงสาธารณสุขได้ดีขึ้น ยกกระตือรือร้นการบริการทางการแพทย์ ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติด้วย หลังจากปี ๒๕๖๙ เป็นต้นไป อัตราการขยายตัวของรายได้รัฐบาลจะมากกว่าอัตราการขยายตัวของรายจ่าย และนั่นจะส่งผลให้ขนาดของการขาดดุลการคลังลดลงตามลำดับ แรงกดดันหนี้สาธารณะที่ท่านเป็นห่วงจะค่อย ๆ ลดลงครับท่านประธานครับ เพื่อให้ทิศทางการบริหารจัดการการเงินการคลัง

๒๕๒

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ธนัญญา ๑๒๓/๒

ของประเทศมีความสอดคล้องกับแนวทางในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล จึงได้มีการทบทวนแผนการคลังระยะปานกลางเป็นระยะ ๆ เราจะทบทวนเป็นระยะ ๆ นะครับ โดยมุ่งเน้นการลดขนาดของการขาดดุลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจระยะสั้น การพัฒนาเศรษฐกิจในระยะปานกลาง และระยะยาว ทั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายในการปรับลดขนาดของการขาดดุลงบประมาณในระยะปานกลาง จากร้อยละ ๔.๔ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ คือปีนี้จะถึง เป็นประมาณร้อยละ ๓.๐ ในปีงบประมาณ ๒๕๗๑ โดยระดับหนี้สาธารณะต่อ GDP จะยังคง อยู่ในกรอบวินัยการเงินการคลังที่ไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของ GDP

สุดท้ายนี้ รัฐบาลขอให้ความมั่นใจกับพี่น้องประชาชนว่า รัฐบาลได้วิเคราะห์ ปัญหาของเศรษฐกิจในทุกมิติ จะแก้ปัญหาทั้งในระยะสั้นที่เกี่ยวกับปัญหาปากท้องของพี่น้อง ประชาชน และปัญหาระยะยาวที่เป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มศักยภาพ และโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศให้กับคนไทยในอนาคต และที่สำคัญรัฐบาลจะใช้ นโยบายการคลังที่สอดคล้องกับนโยบายการเงินให้ได้ ในการบริหารจัดการเศรษฐกิจนำพา ประเทศไปสู่การเติบโตที่สูงขึ้น สูงกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต ยกกระดานการเติบโตตามศักยภาพ ให้สูงขึ้น และสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ควบคู่กับการให้ความสำคัญและรักษาไว้ซึ่งความ ยั่งยืนทางการคลังอย่างเคร่งครัด ทั้งการเพิ่มรายได้ เร่งรัดการเบิกจ่าย ลดขนาดของ การขาดดุลการคลัง และดูแลหนี้สาธารณะให้อยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง ประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้แสดงความเป็นห่วงและให้เป็นข้อเสนอแนะ เอาไว้ ผมขอกราบขอบพระคุณ และจะรับขอไปศึกษาทบทวนในทุกประเด็น เพื่อนำไป ปรับใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในลำดับต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

๒๕๓

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ลลิตา ๑๒๔/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านจिरาพร สินธุ์ไพโร ครับ

นางสาวจिरาพร สินธุ์ไพโร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน จิราพร สินธุ์ไพโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๕ พรรคเพื่อไทย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีค่ะ ก่อนอื่นดิฉันต้องขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้ร่วมตรวจสอบ แล้วก็ให้คำแนะนำการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ รวมถึงให้ความสนใจกับนโยบาย Soft Power ของรัฐบาล

ประการแรก ดิฉันเรียนว่าคำนิยาม หรือความหมายของคำว่า Soft Power ที่ได้พยายามหยิบยกขึ้นมาอธิบายความ เป็นสิ่งที่เราสามารถที่จะหาได้ตามหนังสือตำรา หรือแม้แต่สามารถหาได้ตามอินเทอร์เน็ตทั่วไป ดิฉันเรียนว่าการเปลี่ยนคำนิยามเหล่านั้นมาเป็นนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่างหากคือสิ่งที่สำคัญที่สุด ซึ่งดิฉันเชื่อว่าไม่มีคำตอบ หรือวิธีการที่ตายตัวในการที่จะผลักดัน Soft Power เพราะว่าแต่ละประเทศมีต้นทุนที่ไม่เหมือนกัน มีบริบท มีสถานะที่ต้องเผชิญที่แตกต่างกันออกไป องค์กรที่เราได้ศึกษาการทำงานนโยบาย Soft Power ของหลาย ๆ ประเทศ พบว่ามีหัวใจแกนหลักอยู่ ๒ ประการ ก็คือ ๑. การพัฒนาคน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แล้วก็ ๒. คือการพัฒนาอุตสาหกรรม การทำให้ Ecosystem หรือระบบนิเวศ เอื้ออำนวยให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Soft Power สามารถที่จะเติบโตได้ และนั่นคือสิ่งที่รัฐบาลกำลังทำอยู่ในขณะนี้ค่ะ

ประการต่อมา คำกล่าวที่ว่ารัฐบาลทำนโยบาย Soft Power ต่อจากรัฐบาลชุดที่แล้วนั้น เป็นคำกล่าวที่อาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อน หรืออาจจะมั่วข้อมูลไม่เพียงพอ ดิฉันเรียนว่าได้มีการเริ่มวางรากฐานการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Soft Power ของประเทศไทยตั้งแต่สมัยรัฐบาลพรรคไทยรักไทย สมัยนั้นเรามีทั้งการสร้างศูนย์ TCDC การทำโครงการ OTOP การทำโครงการครัวไทยสู่ครัวโลก การทำโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ซึ่งโครงการเหล่านี้ก็ได้สร้างคุณูปการให้กับประเทศไทยจนถึงทุกวันนี้ และดิฉันต้องขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้พูดถึงอุตสาหกรรมอาหารของไทย แล้วก็ได้กล่าวชื่นชมว่าปัจจุบัน

อาหารไทยเป็นที่รู้จักอย่างดีอยู่แล้วในต่างประเทศ ดิฉันเรียนว่านั่นเป็นผลจากการทำโครงการครัวไทยสู่ครัวโลกที่ริเริ่มในสมัยรัฐบาลพรรคไทยรักไทย ที่มีการทั้ง Promote อาหาร แล้วก็มีการอบรม Chef อาหารไทย นำไปสู่การขยายเพิ่มจำนวนร้านอาหารไทยในต่างประเทศ ในหลาย ๆ ประเทศ ซึ่งวันนี้เข้าใจว่ามีอยู่จำนวนนับหมื่นร้านทั่วโลก ดังนั้นเราประสบความสำเร็จอย่างมาก จนเป็นต้นแบบให้ประเทศเกาหลีได้นำไปทำตามที่ท่านสมาชิกแนะนำให้เราไปดูเกาหลีได้เป็นตัวอย่าง จริง ๆ แล้วเกาหลีได้เคยดูเราเป็นต้นแบบ เพียงแต่ว่าการทำรัฐประหารหลายครั้งที่ผ่านมา ทำให้การพัฒนาของไทยสะดุดไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นโครงการ ๑ หมู่บ้าน ๑ Chef อาหาร คือโครงการที่เราใช้พัฒนาคน เราทำควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรม ตั้งเป้าที่จะให้ Chef แต่ละหมู่บ้านเป็น Brand Ambassador เป็น Salesman ของหมู่บ้านในการขายผลิตภัณฑ์ แนะนำสินค้าเกษตรดี ๆ ของชุมชนให้กับชาวโลกได้รู้จัก แล้วก็ใช้ Social Media เข้ามาช่วย Promote การที่ท่านแนะนำให้เน้นเฉพาะการ Promote อาหารไทย เพื่อสร้างความต้องการ สร้าง Demand ของตลาดก็ไม่ใช่สิ่งที่ผิด เพียงแต่อาจจะเป็นการมองเพียงแค่มิติเดียว การ Promote การโฆษณา เป็นสิ่งที่รัฐบาลทำอยู่แล้ว แต่ต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาคน และที่สำคัญบางอย่างเรา Promote เพื่อสร้าง Demand ในต่างประเทศได้โดยไม่ต้องใช้งบประมาณของภาครัฐ หลักฐานรายละเอียดก็อยู่ในคำอภิปรายของท่านสมาชิกที่ท่านได้พูดถึงท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ดึงเอา Series Y มาช่วย Promote สินค้าและบริการของไทย เราจะเอาอาหารไทย เอาผลิตภัณฑ์ของไทย เอา OTOP ไทย เอาสถานที่ท่องเที่ยวของไทยไปใส่ในฉลากของ Series Y Series Yuri ซึ่งกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในตลาดต่างประเทศ ดังนั้นรัฐบาลไม่ได้ทำมิติเดียวเท่านั้น แต่เราทำทั้งมิติของการพัฒนาคนและการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Soft Power ควบคู่กัน

ประการต่อมา เรื่องการจัด Event หรือ Festival ต่าง ๆ ของรัฐบาลน่าจะก็อยากจะได้พาไปรู้จักกับคำว่า Festival Economy หรือเศรษฐกิจเทศกาล ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ แล้วก็ระดับนานาชาติ ผ่านการจัดเทศกาลหลากหลายรูปแบบที่มีศักยภาพที่จะสามารถดึงนักท่องเที่ยวเข้ามา ดังที่รัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน พยายามที่จะดึงเอาเทศกาลระดับนานาชาติมาจัดที่ไทย แล้วก็ในขณะเดียวกัน ก็พยายามจะสนับสนุนการยกระดับเทศกาลท้องถิ่นของไทยให้ได้รับความนิยมในระดับนานาชาติ อย่างเช่น เทศกาลสงกรานต์ หรือเทศกาลลอยกระทงที่ท่านก็ได้กล่าวถึง ซึ่งเหล่านี้จะช่วยกระจายเม็ดเงิน สร้างรายได้ให้กับคนไทย ซึ่งก็ได้พิสูจน์ผลงานในการจัดเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพคะ นี่เป็นครั้งแรกของประเทศไทยที่เรามีรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนนโยบาย Soft Power ของประเทศอย่างจริงจังที่สุดเท่าที่เคยมีมา แล้วเป็นครั้งแรกที่ รัฐบาลให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง นโยบาย มีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณ เพื่อขับเคลื่อน Soft Power ของประเทศ ในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน เราจำเป็นต้องให้ภาคประชาชนทำงานร่วมกันกับหน่วยงานรัฐ ซึ่งหน่วยงานรัฐที่เป็นหน่วยรับงบประมาณ ข้าราชการก็พร้อมที่จะทำงานตามนโยบายของรัฐบาลอย่างเต็มทีนะคะ เพียงแต่ที่ผ่านมาเราพบว่าหลายหน่วยงานมีการทำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ Soft Power อยู่แล้ว แต่ว่าเป็นลักษณะของต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างของงบประมาณ ไม่ได้บูรณาการกัน ก็เป็นเหตุผลที่เราต้องตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ Soft Power แห่งชาติขึ้นมา เพื่อมาทำให้การผลักดันยุทธศาสตร์ Soft Power เกิดการบูรณาการทำงานกัน แล้วก็เข้าไปในทิศทางเดียวกัน ตอบโจทย์การพัฒนาแต่ละอุตสาหกรรม ท่านประธานที่เคารพคะ งบประมาณเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่รัฐบาลใช้ในการบริหาร แต่สำหรับนโยบาย Soft Power เป็นนโยบายใหญ่ ที่จะอาศัยเพียงงบประมาณจากรัฐบาลอัดฉีดอย่างเดียวก็คงจะไม่เพียงพอ เพราะว่างบประมาณภาครัฐมีจำกัด งบประมาณประเทศมีจำกัด สิ่งที่สำคัญคือเราต้องทำให้ทิศทางชัดเจน ชี้นำให้เอกชนเข้ามาลงทุน ดังนั้นที่ผ่านมารัฐบาลไม่ได้อาศัยเพียงแค่การทำงานงบประมาณเพื่อจะพัฒนา Soft Power แต่เรา รวมไปถึงการที่จะแก้กฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรค ผลักดันเรื่องสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนา

๒๕๖

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ประกาศลักษณะ ๑๒๕/๒

Ecosystem หรือระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Soft Power ให้เอื้อให้ อุตสาหกรรมต่าง ๆ สามารถที่จะเติบโตไปได้

สำหรับ พ.ร.บ. THACCA ดิฉันเรียนว่าร่าง พ.ร.บ. THACCA แล้วเสร็จตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ ที่ผ่านมา แล้วก็เปิดรับฟังความเห็น เรียบร้อยแล้ว อยู่ในขั้นตอนการเตรียมที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป ซึ่งก็เป็นขั้นตอนที่เราต้องทำด้วยความรอบคอบ ดิฉันเรียนว่าท่านสามารถติดตามเพื่อรับทราบความคืบหน้าของนโยบาย Soft Power ของรัฐบาลได้ทาง Page THACCA มีทั้ง Platform Facebook Instagram X และ TikTok แล้วก็ขอใช้โอกาสนี้ เชิญชวนให้ท่านสมาชิกทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล พี่น้องประชาชนทุกท่านไปร่วมงาน THACCA SPLASH-Soft Power Forum ๒๐๒๔ ที่จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘-๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ นี้ ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เป็นงานที่เราจะรวบรวมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสร้างสรรค์ทั้งในประเทศ แล้วก็ทั่วโลก จัดในโซนพื้นที่ใหญ่กว่า ๑๑,๒๓๐ ตารางเมตร ในงานท่านจะได้พบกับการเปิดตัวสมัครโครงการ OFOS นะคะ One Family One Soft Power หรือว่าโครงการ ๑ ครอบครัว ๑ Soft Power อย่างเป็นทางการ แล้วก็จะได้เห็นความคืบหน้าการทำงานของอนุกรรมการ Soft Power ทั้ง ๑๑ คณะ ๑๑ อุตสาหกรรม แล้วก็จะได้ใช้โอกาสนี้ได้รู้ว่า Soft Power ของไทยไปทางไหน รัฐบาลทำอะไรอยู่ ประชาชนจะได้ประโยชน์อะไรจากนโยบายนี้

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้ร่วมแสดงความคิดเห็น แล้วก็ให้ข้อเสนอแนะต่อนโยบาย Soft Power ของรัฐบาล ก็ยินดีที่จะรับไปพิจารณาเพื่อต่อยอดให้ตอบโจทย์กับพี่น้องประชาชนต่อไป ขอขอบคุณค่ะ

๒๕๗

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จินตนา ๑๒๖/๑

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ต่อไปขออนุญาตเรียกสมาชิก ๓ ท่าน จากพรรคภูมิใจไทยนะครับ ท่านแรก ท่านปติดา ตันติรัตนานนท์ ตามด้วยท่านนันทนา สงฆ์ประชา และท่านสุษดี บุตรเนียร ขอเรียนเชิญครับ

นางปติดา ตันติรัตนานนท์ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ปติดา ตันติรัตนานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ เขต ๘ พรรคภูมิใจไทย วันนี้ดิฉันขออภิปรายการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จากเล่มรายงานงบประมาณโดยสังเขปของสำนักงานงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เล่มสี่ชมพูนี้ ว่าการจัดสรรงบประมาณให้ความสำคัญกับหลายด้าน แต่เราจะมาดูในสาระสำคัญของงบประมาณรายจ่าย ตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ที่ประกอบไปด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ท่านประธานคะ เราจะมาดูในยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพื่อโยงไปถึงงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ คือยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาให้ตอบสนองต่อนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในศตวรรษที่ ๒๑ สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาและยกระดับมาตรฐานแรงงาน ตลอดจนการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ จำนวนงบประมาณที่จัดสรรไว้ ๕๘๓,๐๒๓.๔ ล้านบาท โดยเป็นงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๓๔๐,๕๘๔.๗ ล้านบาท ทุกคนอาจจะมองว่าเป็นงบประมาณที่มากของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ดิฉันอยากจะให้ดูต่อนิดหนึ่งคะท่านประธาน ดิฉันเห็นว่าการจัดสรรงบประมาณในรายละเอียดหลายโครงการยังต้องการการปรับปรุง เพื่อตอบโจทย์การศึกษาในทุกวันนี้ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นไป ซึ่งดิฉันจะได้อภิปรายเพื่อนำเสนอให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในวาระที่ผ่านมาหลายปีปัญหาความเหลื่อมล้ำ โอกาสทางการศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกันของเด็กและเยาวชนในเมืองและในชนบทถูกอภิปรายซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่รูปแบบการจัดสรรงบประมาณยังไม่ได้รับการแก้ปัญหา ทำให้ยิ่งเมื่ออัตราการเกิดของเด็กลดลง จำนวนเด็กลดน้อยลง ความเหลื่อมล้ำก็ยิ่งสูงมากยิ่งขึ้น ด้วยการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ ยังคำนวณงบประมาณที่แต่ละโรงเรียนจะได้รับตามจำนวนหัวของนักเรียน ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนน้อย

๒๕๘

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จินตนา ๑๒๖/๒

ได้รับงบประมาณจำนวนน้อยนิด ต้องใช้เงินอย่างยากลำบาก ตามรายหัวเท่าที่มี อุปกรณ์การเรียนการสอนก็ขาดแคลน ในบ้านของดิฉันเองมีหลาย ๆ โรงเรียนที่ต้องหาผ้าป่าเพื่อจะมาซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน ครู ๑ คน รั้งหน้าที่ตั้งแต่ผู้อำนวยการโรงเรียน ชุรการแม่ครัว เกิดเหตุต้องให้มีการจ้างครูอัตราจ้างเงินเดือนต่ำ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาทบ้าง ๔,๐๐๐ บาทบ้าง มาช่วยสอน ทั้งที่งบประมาณส่วนบุคคลากรของกระทรวงยังเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องทุกปี เช่นปี พ.ศ. ๒๕๖๘ งบบุคลากรของ สพฐ. หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สูงถึง ๑๙๓,๖๕๕ ล้านบาท แต่งบุคลากรเหล่านี้กระจุกอยู่กับโรงเรียนขนาดใหญ่ กระจุกอยู่กับบุคลากรส่วนกลาง การศึกษาของประเทศไทยจึงเกิดภาวะหัวโตตัวลีบ ซึ่งฟังดูก็น่าจะไม่ค่อยแข็งแรงนะคะท่านประธาน เมื่อเกิดความเหลื่อมล้ำและความไม่สมดุลกันจากฐานล่าง ดิฉันมองว่าในอนาคตเมื่อมีการจัดทำงบประมาณการศึกษาใหม่ ควรจะพิจารณาจัดสรรตามคุณภาพและขนาดพื้นที่ครอบคลุม แทนการจัดงบประมาณตามรายหัว เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนในพื้นที่ห่างไกล จำนวนประชากรบางเบาจะได้มีโอกาสในการเรียนมากขึ้น การเข้าถึงทรัพยากร อุปกรณ์ ได้อย่างเท่าเทียมกับเด็กในเมือง นี่คือข้อเสนอประการแรกของดิฉันคะท่านประธาน

- ๑๒๗/๑

ส่วนประการที่ ๒ ในโลกปี ๒๕๖๘ ที่งบประมาณฉบับนี้จะบังคับใช้ระบบปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI จะยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนจะไม่ถูกผูกติดอยู่กับห้องเรียน ครูจะเป็นผู้ชี้แนะแนวการศึกษา และการศึกษาด้วยตนเองจะเพิ่มมากขึ้นจากการที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ Platform การเรียนรู้แบบ Digital แห่งชาติ National Digital Learning Platform : NDLP มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เป็นไปอย่างทั่วถึง เท่าเทียม ทุกที่ ทุกเวลา เป็นเรื่องที่น่าชื่นชม และควรจะได้รับส่งเสริมให้แพร่หลาย ไม่ใช่เฉพาะแค่การเรียนรู้ในระบบแค่นั้นของท่านประธาน ควรจะมีการขยายให้ไปเป็น Platform การเรียนรู้ของประชาชนทุกระดับอายุทั่วประเทศ แต่เมื่อมาพิจารณางบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ได้รับจำนวน ๒,๐๕๐.๘๔ ล้านบาท ดิฉันขอแสดงความกังวลว่า Platform ที่จะต้องมีเด็กและเยาวชนใช้งานเป็นจำนวนมากมีเนื้อหาสำคัญ และจะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงเป็นศูนย์รวมการเรียนรู้ช่วยแก้ปัญหาการแนะแนวการศึกษาที่ไม่ตรงสาย และจะเป็นรากฐานในการแก้ไขปัญหาการศึกษาของไทย เช่น โครงการนี้ได้รับการประเมินและจัดสรรงบประมาณที่ต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งถูกตัดลดจากแผนงานที่เสนอมาครั้งแรก จากจำนวน ๔,๒๗๗.๘๕ ล้านบาท เกินกว่าครึ่งหนึ่งที่โดนตัดงบประมาณของท่านประธาน ดิฉันขอเรียนว่าการพัฒนาระบบ Software Program หรือ Application Platform Digital อะไรก็ตาม จำเป็นต้องคิดพิจารณาอย่างต่อเนื่อง มีการ Update แก้ไขปรับปรุง บำรุงรักษา และเพิ่มเติมเนื้อหาให้ทันสมัย รวมถึงจะต้องประสานข้อมูลให้สอดคล้องกับหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ยิ่งเป็น Platform ด้านการศึกษาที่เนื้อหาในโลกปัจจุบันนี้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ยิ่งต้องการการใส่ใจแก้ไขปรับปรุงอย่างทันที่ การสร้าง Platform NDLP นี้เป็นเรื่องที่ดีของท่านประธาน แต่หากทำโครงการโดยมิได้คำนึงถึงความเข้ากันได้กับข้อมูลองค์กรอื่น ๆ และการดูแลต่อเนื่องในการรักษาในอนาคต ระบบนี้ก็จะเป็นอีกหนึ่ง Application ของรัฐที่จัดทำมาแล้วทิ้งหายไปโดยไม่ถูกใช้งานจริง ดิฉันจึงขอเสนอให้พิจารณาปรับปรุงงบประมาณโครงการนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสทางการศึกษาให้เท่าเทียมกันมากขึ้น ดังที่เราได้กล่าวมาตลอดว่า รากฐานของประเทศคือการศึกษา หากจะเปลี่ยนแปลงประเทศของเราต้องเริ่มที่การศึกษาก่อนเป็นลำดับแรก การให้ธรรมคือการให้การศึกษานั้นขณะการให้ทั้งปวง ยิ่งกว่าการแจกเงิน หรือแจกสิ่งของ

หรือสวัสดิการใด ๆ เฉกเช่นกันที่ท่านสฤษณ์พงษ์ท่านได้กล่าววว่า แจกงานดีกว่าแจกเงิน
 ขออภัยที่เอ่ยนามคะ ท่านประธานคะ หากวันนี้สภาของพวกเราใส่ใจดูแลพัฒนาการศึกษา
 ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นได้ ประเทศไทยก็จะมีการพัฒนาก้าวหน้า มีความเท่าเทียมเสมอภาคกัน
 ด้วยความรู้ของประชาชนตั้งแต่ฐานราก ภายในชั่วอายุของคน ๆ เดียว ดังเช่นนานา
 อารยประเทศที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว ดิฉันขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
 รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ วาระที่ ๑ แต่ก็ฝากทิ้งไว้ว่าไม่อยากจะอภิปรายซ้ำ
 แล้วซ้ำอีก ในเรื่องความเหลื่อมล้ำของการศึกษาคะ ขอขอบคุณคะท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอขอบคุณครับ เชิญท่านนันนทนาครับ

นางนันนทนา สงฆ์ประชา (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ดิฉัน นางนันนทนา สงฆ์ประชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 พรรคภูมิใจไทย วันนี้ดิฉันมีความตั้งใจที่จะมาอภิปรายกฎหมายงบประมาณปี ๒๕๖๘
 ในวาระที่ ๑ ไม่ว่าจะเป็ปัญหาภัยแล้ง ซึ่งเป็นที่ทราบดีว่าเกิดภัยแล้งเต็มทุกจังหวัด
 ทุกภูมิภาค รัฐบาลจะต้องนำงบประมาณไปช่วยเหลือนด่วน -----

ดิฉันอยากจะยกตัวอย่างนะคะ อย่างจังหวัดชัยนาทบ้านของดิฉัน ปลูกมันสำปะหลัง ๓ รอบ
วันนี้ยังไม่ได้ขุดหัวมันเลย มันยืนต้นตายเพราะภัยแล้ง ปัญหาเศรษฐกิจดิฉันเชื่อเป็นอย่างยิ่ง
ว่ารัฐบาลทราบดีว่า โดยเฉพาะพี่น้องรากหญ้าวันนี้ลำบากมาก พ่อค้าแม่ค้าขายของไม่ดี
ลำบากจริง ๆ แต่วันนี้ด้วยเวลาอันจำกัด ดิฉันจะยกปัญหาประเด็นด้านการศึกษาที่เป็น
ความสำคัญของประเทศ โดยเฉพาะท่านจะเห็นว่า สส. พรรคภูมิใจไทยที่ลุกขึ้นมาอภิปราย
ทุก ๆ คนเห็นความสำคัญของการศึกษาในประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ปัจจัยสำคัญในการ
บริหารประเทศก็คือการศึกษา เพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาความสามารถของประชากร
ยกตัวอย่าง เช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศจีน ประเทศสหรัฐอเมริกา แม้แต่ประเทศรัสเซีย
และประเทศในแถบทวีปยุโรปเขาจะจัดสรรงบประมาณให้ความสำคัญกับทางการศึกษา
อย่างเพียงพอ ปัญหาต่าง ๆ ก็จะได้เป็นการสร้างคนแล้วก็สร้างชาติกันต่อไป รัฐบาลตั้งเป้า
โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีก็ได้กราบเรียนในที่ประชุมว่า มีวิสัยทัศน์ ๘ ข้อ ที่จะให้กระทรวง
ทบวง กรม ต่าง ๆ ไปรับผิดชอบ โดยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยว
เป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์และสุขภาพ เป็นศูนย์กลางด้านอาหารโลก เป็นศูนย์กลาง
การบินและการซ่อมบำรุง เป็นศูนย์กลางการขนส่งในภูมิภาคนี้ คือ ASEAN เป็นศูนย์กลาง
ผลิตยานยนต์แห่งอนาคต โดยเฉพาะรถ EV ที่จะเป็นอนาคตต่อไป เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ
Digital และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้เป็นศูนย์กลางทางการเงิน ดิฉันขอชื่นชมนะคะว่า
วิสัยทัศน์ทั้ง ๘ ข้อนี้ เป็นวิสัยทัศน์ที่ดีมากในภาวะปัจจุบัน แต่ดิฉันเกรงว่าเราจะมีประชาชน
ที่มีความสามารถไม่เพียงพอ เพื่อจะมารองรับและขับเคลื่อนในวิสัยทัศน์ต่าง ๆ ดังกล่าว
ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอหรือไม่ เพราะประเทศไทยเรามีจุดอ่อนในบุคลากร
ทำให้ปัญหาโครงสร้าง โดยเฉพาะประเทศไทยเราเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแบบเต็มรูปแบบ
ปัญหาระบบการศึกษาที่ยังคงให้ความสำคัญกับปริญญามากกว่าความรู้ในการประกอบ
อาชีพ ทำให้จะไม่สอดคล้องกับทิศทางในการพัฒนาประเทศ ดิฉันได้อ่านงบประมาณ
ปี ๒๕๖๘ รัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาประเทศ และห่วงใย และพร้อมที่จะแก้ไข
ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งจะเห็นได้จากนโยบาย รัฐบาลได้นำเอาปัญหาร้อย ๆ พัน ๆ ปัญหา
สารพัดปัญหามาเป็นตัวตั้ง มาเป็นประเด็นที่จะมาใช้ในการจัดสรรงบประมาณในปี ๒๕๖๘ นี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้นำเอาเทคโนโลยีคลื่นความถี่และสิทธิในวงโคจรดาวเทียมมาใช้
อย่างเต็มรูปแบบ การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้านนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ การดึงดูด FDI

๒๖๒

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จงถนอม ๑๒๘/๒

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ การส่งเสริมอุตสาหกรรม การวิจัย พัฒนาพันธุ์พืช
ทางการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร การส่งเสริมและวิจัยขั้นแนวหน้า
การทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการบิน -----

- ๑๒๘/๑

แม้ว่ากระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จะมีวิสัยทัศน์ในการสร้างกำลังคน เพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อนำเสนอแผนผลิตพัฒนากำลังคน เพื่อรองรับการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ด้านแรงงานที่มีทักษะสูง ให้สามารถรองรับอุตสาหกรรม High-tech จากรายละเอียดคำอภิปรายที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ดิฉันเชื่อว่าเป็นความพยายามของรัฐบาลที่จะพัฒนาศึกษาโครงสร้าง สร้างประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับความเจริญของโลก ในการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งดิฉันเห็นว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องที่สุด แต่วันนี้ดิฉันก็ขอฝากว่าคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยเรา ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นพี่น้องเกษตรกร เป็นพี่น้องคนใช้แรงงานจะตามโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงไม่ทัน ฉะนั้นรัฐบาลต้องเตรียมการพัฒนาความชำนาญเฉพาะทางในวิชาชีพต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง นอกจากนี้ ต้องหาแหล่งเงินทุนให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย เพื่อไม่จำเป็นต้องใช้เงินนอกระบบที่มีปัญหาต้องแก้ไขอย่างมากในปัจจุบัน

สุดท้ายนี้ จากที่ดิฉันอภิปรายต้องขอฝากรัฐบาลให้บริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ และดิฉันยินดีที่สนับสนุนงบประมาณปี ๒๕๖๘ ทั้ง ๓ วาระเลยคะ ขอขอบคุณท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านสฤณี บุตรเนียร ครับ

นายสฤณี บุตรเนียร (ปราจีนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสฤณี บุตรเนียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี เขต ๓ นักพัฒนาแก้ไขปัญหาปากท้องประชาชน พรรคภูมิใจไทย วันนี้ผมขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ วาระที่ ๑ ด้วยงบประมาณมหาศาลทีเดียว ๓.๗๕ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วถึง ๒๗๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ความสำคัญของงบประมาณนั้น เพราะจะเป็นเครื่องมือในการจะแก้ไขปัญหา แก้ปัจจัยในการบริหารประเทศอย่างแท้จริง ปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบแล้ว เต็กเกิดน้อย ปัญหาประชากรลดลง แนนอนครับ แรงงานก็ต้องลดลงอย่างตามลำดับ ส่อให้เกิดโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมากมาย แล้วคาดตรงกันว่าก็ต้องยุบลงไป ถ้าไม่มีเด็กนักเรียน วิฤติเศรษฐกิจ สงคราม ที่เกิดขึ้นอยู่หลาย ๆ ประเทศ ดังนั้น โอกาสนี้ ก็เกิดยุค Digital มีการเปลี่ยนแปลง การประชุมในระดับโลกก็เตือนให้รู้ว่า หากประเทศใด

ไม่เร่งพัฒนา Digital และสิ่งแวดล้อม ก็ไม่สามารถจะก้าวทันกับโลกได้ ประเทศของเราครับ ประเทศไทยควรหาโอกาสในวิกฤตที่เกิดขึ้นจากทั่วโลกนี้ เร่งพัฒนาด้าน AI ด้าน Digital ทางเกษตรและอาหาร ซึ่งเป็นจุดแข็ง โดยใช้เทคโนโลยีเป็นตัวนำทาง ดังนั้น การศึกษา เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจะให้ความรู้ พัฒนาคนให้ก้าวทันโลกได้ จากงบประมาณของทั้ง ๒๐ กระทรวง และหน่วยงานที่รับงบประมาณที่จะใช้จ่ายทั้งหมดถึง ๓.๗๕ ล้านบาท ด้วยเวลาที่จำกัด ผมจึงอยากจะอภิปรายในส่วนของงบประมาณในกระทรวงศึกษาธิการ เพราะอย่างน้อยที่สุดผมเป็นนักวิชาการ นักการศึกษา โดยเฉพาะงบประมาณของ กระทรวงศึกษาธิการนั้น เป็นอันดับ ๓ รองจากงบกลางและงบของกระทรวงการคลัง ที่เพิ่มขึ้นถึง ๑๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศ ให้ก้าวหน้า ก้าวไกล เป็นเครื่องมือในการที่จะพัฒนาคุณภาพบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง -----

รัฐบาลที่ผ่านมาโดยตลอด ก็ให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยจัดสรรงบประมาณทางการศึกษามากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และต้องขอขอบคุณรัฐบาลในชุดนี้ ที่กรุณาให้เงินหมุนเวียนที่จะแก้ไขปัญหาหนี้สินของครู ซึ่งคุณครูนี้ละครับ เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะพัฒนาการศึกษาอย่างก้าวไกล และขอขอบคุณรัฐบาลที่ให้เงินหมุนเวียนด้าน กยศ. ถึง ๘๐๐ ล้านบาทในการที่จะแก้ปัญหาให้เด็กลดภาระ โดยเฉพาะพรรคภูมิใจไทย ในสมัยที่แล้วนำโดย ฯพณฯ อนุทิน ชาญวีรกูล ที่จะผลักดัน ที่จะให้ลดปลดผู้ค้าประกัน ลดดอกเบี้ย ลดเบี้ยปรับลงมาอย่างต่อเนื่อง งบประมาณทางการศึกษา แม้จะถกเถียงกันว่า จำนวนมากไหม มากเกินไปหรือไม่ ผมเชื่อเหลือเกินว่าการจัดสรรงบประมาณน้อยมาก ไม่สำคัญหรอกครับ มันอยู่ที่การจัดงบประมาณอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขอเชิญ สไลด์เลยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสฤกษ์ดี บุตรเนียร (ปราจีนบุรี) : จากรูปแบบของการจัดสรรงบประมาณ ในภาพของที่ PBO ได้จัดทำไว้ ท่านจะเห็นว่างบประมาณทั้งหมด ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นงบประมาณของครูและบุคลากรทางการศึกษา ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นเรื่องของงบประมาณให้เรียนฟรี ๑๕ ปี โครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล อุดหนุน ค่าอาหารกลางวัน อุดหนุนโครงการอาหารเสริม หรือกองทุนเสมอภาคเพื่อการศึกษาไป ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ก็จะก่อให้เกิดปัญหาว่า เราจะทำอย่างไรกับเงิน ใน ๑๘ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือนี้ เพราะเหตุว่าจากงบประมาณแผ่นดินที่มีอยู่ อยากรู้ก็ตาม ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นงบที่ Fixed อยู่แล้ว ไม่สามารถจะแตะต้องได้เลย มันเป็นงบประมาณ เป็นสิทธิของครู บุคลากร และตัวเด็ก แต่สรุปได้ว่าการศึกษาที่เป็นรากฐาน ดั้งนั้นไม่ได้ หมายความว่าเงินจำนวนเท่าไร สาเหตุหลักมันอยู่ตรงที่ว่าทำให้คุณภาพไม่สามารถ พัฒนาได้ แท้ที่จริงแล้วมันอยู่ที่รูปแบบการจัดงบประมาณที่ไม่ถูกต้อง เช่น เงินงบประมาณ ในรายหัวที่จะให้กับเด็กนั้น ไม่มีความสนองต่อโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งสร้างปัญหาใน ความเสมอภาค ดั้งนั้นผมจะสรุปประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่รัฐบาล หรือที่เกิดขึ้นอยู่ครับ อย่างเช่น งบ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เป็นอยู่ เราไปใช้จ่ายกับเงินเดือนครู บุคลากร แม้ว่าคุณครู บุคลากรจะเป็นกลไกที่สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษา แต่ก็ไม่สะท้อนต่อความจำเป็นเรื่อง

ของการพัฒนาคุณภาพ เด็กที่ได้รับงบประมาณในเรื่องของการเรียนฟรี ๑๕ ปี รวมถึงโครงการอาหารกลางวัน หรือนมก็ตามนะครับ

ขอขึ้นสไลด์ต่อไปเลยครับ เรื่องของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พรรคภูมิใจไทย มองว่าเราต้องปฏิวัติ ไม่ใช่เพียงแต่ปฏิรูปค่อยเป็นค่อยไปแล้วครับ วันนี้โลกมันเปลี่ยนแปลงไป วินาที เป็นไปพร้อมกับแสงแล้วครับ ไม่ใช่เปลี่ยนไปอย่างสมัยก่อนที่ไปกับล้อเกวียน หรือรถสิบล้อ แต่วันนี้ประเทศชาติคงตระหนักถึงความสำคัญที่จะมุ่งมั่นที่จะใช้ทรัพยากร ในจำนวน ๑๘ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือ งบประมาณที่ใช้ที่แล้วมา มันไม่สามารถจะบ่งบอกได้เลย ครับว่า มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคน หรืออย่างไรก็ตาม ๕ ปีที่ผ่านมางบประมาณ การศึกษาก็ยังใช้จ่ายแบบเดิม ๆ อยู่ เราควรที่จะปฏิวัติครับ

ขอสไลด์ต่อไปเลยครับ ส่วนที่เสนอไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความไม่เสมอภาค เรื่องของความเหลื่อมล้ำ เรื่องของสิ่งต่าง ๆ เรื่องค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะเด็กนักเรียน ครอบครัว ผู้ปกครอง ต้องใช้จ่ายกับเรื่องของเด็กเรียนพิเศษ เด็กที่ต้องใช้คาร์ต ค่าเสื้อผ้า อุปกรณ์ การเรียนเพิ่มขึ้นทุกชั้นตอนครับ

ขอสไลด์ต่อไปเลยครับ งบประมาณที่ใช้จ่ายในเรื่องของเทคโนโลยี ข้อเสนอแนะที่ทางพรรคภูมิใจไทยได้นำเสนอ ก็ควรที่จะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของ งบประมาณ

ขอสไลด์ต่อไปเลย แต่อย่างไรก็ตาม พรรคภูมิใจไทยหลาย ๆ คนก็ได้ย้ำตลอด ครับว่า งบประมาณที่รัฐบาลจัดให้ในเรื่องของ Platform เราถูกตัดไปถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท เกินกว่าครึ่งหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าทางสำนักงบประมาณยังไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของการใช้ เทคโนโลยีเท่าที่ควร เพราะเหตุว่าปัญหาของเราโรงเรียนขนาดเล็กเราก็เลยลื้อกันมาตลอดว่า ขาดแคลนบุคลากร ครูไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน สร้างปัญหาให้โรงเรียนขนาดเล็กมาก แล้วคำตอบในการแก้ปัญหา ก็คือ การสร้าง Platform ให้เกิดขึ้น เพราะทั้งหมดนี้เพื่อให้เกิด ทั่วถึง เท่าเทียมและเด็กสามารถจะเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา ทุกโอกาสครับ -----

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสำนักงบประมาณควรจะตระหนักถึงความจำเป็น เป็นการแก้ปัญหาการศึกษาอย่างแท้จริงครับ ไม่ใช่เพียงแค่คอยมองดูว่าจะตัด ตัด ตัด แล้วคำสำคัญจะพัฒนาประเทศชาติได้อย่างไร ผมจึงเห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการเรา โดย ๗๗๗ พลดำรงเอกเพิ่มพูน ชิดชอบ ท่านก็พยายามที่จะให้เรียนดีมีความสุข ไม่ว่าจะไปลดภาระของคุณครู การจ้างภารโรง เพื่อให้คุณครูได้ทำงานในการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ เพื่อก่อให้เกิดคุณภาพ ลดภาระของผู้ปกครอง ของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเสื้อผ้าให้ใช้หรือผ่อนผันให้แต่งตัวตามอัธยาศัย ให้มองว่าตรงหมวดเหล่านี้ยังไม่ใช่ความจำเป็นที่จะให้เกิดขึ้นในการที่จะมีอาหารกลางวันเพิ่มไปถึงโรงเรียนขยายโอกาส แต่อย่างไรก็ตามครับ รัฐบาลควรจะทำให้ความเสมอภาค ไม่ว่าจะเป็เด็กทางภาครัฐบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือโรงเรียนเอกชน ซึ่งล้วนแล้วแต่ขาดความเสมอภาค ความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะพูดอย่างไรก็ตาม ผมถือว่าการลงมือปฏิบัติมันสำคัญที่สุดครับ รัฐมีว่แต่พูดคำว่า เสมอภาค เท่าเทียม ดีที่สุดแล้ว อันนั้นไม่ใช่ครับ ความเสมอภาคมันต้องเกิดจากการลงมือปฏิบัติ ให้ผู้ปกครองทุกคนเห็นว่ารัฐจริงใจต่อทรัพยากรบุคคล วันนี้เด็กเราลดลงไปทุกวัน ทุกวัน ทุกวัน การเกิดก็น้อยแล้วรัฐครับ เราอย่ามาพัฒนาเชิงปริมาณ เราควรจะมีมองด้านคุณภาพของตัวคน เพื่อให้เกิดการแข่งขัน ดีที่สุดก็ต้องใช้เทคโนโลยีละครับ เอา AI เข้ามาช่วย ผมในฐานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ก็ขอสนับสนุนพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ ในวาระที่ ๑ และขอให้คณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นในการพิจารณางบประมาณ ได้ช่วยกันพิจารณางบประมาณด้วยความรอบคอบ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้เกิดประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ของประชาชนโดยทั่วไป และขอให้คำนึงถึงการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นการสร้างคน แล้วคนนี่ละครับ เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการที่จะสร้างชาติต่อไปในอนาคตครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปเป็นท่านจตุ ไกรฤกษ์ ตามด้วยท่านกัณตภณ ดวงอัมพร ครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรครวมไทยสร้างชาติ ขออนุญาตสนับสนุนพระราชบัญญัติงบประมาณในวันนี้ครับ ผมตั้งข้อสังเกตมากมายเกี่ยวกับนโยบายของกระทรวงการคลัง แต่เมื่อเช้านี้ได้ฟังท่าน สส. ธนาธร โล่ห์สุนทร ได้ฟังรัฐมนตรีกระทรวงคลังทั้ง ๓ ท่าน

ชี้แจง ก็จะยกประโยชน์ให้จําเลย ก็จะติดตามว่าขอให้ท่านนั้นได้ทำตามที่ท่านได้พูดไว้กับสภา ขอชื่นชมอีกเช่นกันว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ปราบบ่อนพนัน ปราบปรามยาเสพติด ซึ่งยังอยากจะให้ทำให้มากกว่านี้ นะครับ ปราบปรามบ่อน แล้วก็บุหรี่ไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยของเด็กในโรงเรียน ก็คือเด็กผู้หญิง ESS เป็น Application ที่ทุกคนสามารถใช้ได้หมด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง พม. ร่วมมือกันกับอัยการ ดูแลความปลอดภัยของเด็ก สิ่งที้อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า วันนี้ได้เห็น Soft Power ที่ทุกคนพูดกันมาก ผมอยากจะกราบเรียนว่าใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ ผมมีเคล็ดลับที่จะขอท่านประธานเปิด แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่บอกว่าอาจจะขัดกับข้อบังคับ ผมก็ไม่อยากให้มีปัญหาหรือข้อโต้แย้ง อยากจะกราบเรียนว่า Soft Power ของประเทศไทยนั้นประวัติศาสตร์ไทย วัฒนธรรมไทย แล้วก็ยิ้มสยาม ผมตั้งใจจะกราบเรียนว่า สถาบันพระมหากษัตริย์นั้นมีความยิ่งใหญ่ มีคุณูปการกับประเทศไทยมาก ขอให้ใช้งบประมาณเรื่อง Soft Power ขยายความเรื่องนี้ให้มาก ๆ และเมืองไทยนั้นเป็นยิ้มสยาม ผมมีพระบรมฉายาลักษณ์ของพระพันปีหลวง ซึ่งยิ้มแล้วคนทั้งโลกหายทุกข์ครับ แต่ไม่มีโอกาสที่จะนำพระบรมฉายาลักษณ์นี้ขึ้นมาได้ เพราะว่าขัดกับข้อบังคับ อย่างไรก็ตาม สิ่งที้อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า วันนี้ก็ต้องขอชมท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ผมยืนยันว่าท่านเป็นนักการเมืองที่ไหวสวยที่สุดคนหนึ่ง นำที่จะเอาไปเป็นแบบอย่างนะครับ ในขณะเดียวกันก็ขอขอบคุณรัฐมนตรีที่มาตอบเรื่อง Soft Power อยากจะกราบเรียนว่าประเทศไทยนั้นไม่แพ้ประเทศอิตาลีนะครับ ที่ขึ้นทะเบียนมรดกโลกมากที่สุดประเทศหนึ่ง ---

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่จะเตือนใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังทั้ง ๒ ท่านว่า รวยแล้วอย่าลืมคนจนก็แล้วกัน รวยแล้วอย่าลืมคนจน วันนี้ผมยังไม่เห็นนะครับว่า ในฐานะที่ท่านจะเป็นรองประธานคณะกรรมการงบประมาณฉบับนี้ เงินกองทุนความเสมอภาคทางการศึกษาครบท่าน คนจน ๑ ล้านคน ที่อยู่นอกระบบการศึกษายังรอท่านอยู่ หวังว่าท่านจะเติมให้ไม่น้อยกว่า Soft Power นะครับ กราบเรียนท่านว่าสาเหตุที่เด็กนักเรียน ๑ ล้านคน ออกจากระบบการศึกษา เราจำเป็นต้องพัฒนาคน สาเหตุนั้นมาจากความยากจน ๔๗ เปอร์เซ็นต์ มาจากปัญหาครอบครัว ๑๖ เปอร์เซ็นต์ มาจากปัญหาไม่ได้รับสวัสดิการจากรัฐเพียงพอ ๘.๘๘ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาสุขภาพ ปัญหาถูกผลักออกจากระบบการศึกษา แล้วก็อยู่ในคุก ๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ก็อยากจะเตือนว่า รัฐมนตรีคลัง ถ้าเผื่อกรุณาว่างงบประมาณ ถ้ามี กรุณาจัดสรรให้กองทุนความเสมอภาคและการศึกษาด้วย คนอีกหลายล้านคนจะได้ประโยชน์นะครับ

ต่อมาผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องที่จะให้ท่านได้ทราบก็คือ รัฐบาลนี้ต้องการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน ให้กับผู้ที่จะมาลงทุน ประเทศไทยอยู่บนจอเรดาร์หรือไม่ อยากกราบเรียนว่าเราจะพูดอย่างไร ปลอดภัยกันเองอย่างไร เหตุผลอย่างไร ฟังมีอาชีพที่เขาเป็นนักบริหารความเสี่ยงจากต่างประเทศบ้าง ว่าเขามองประเทศไทยอย่างไร ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ผมให้กำลังใจรัฐบาล และอยากจะทำให้แก้ปัญหาความเชื่อมั่นโดยไม่ต้องใช้งบประมาณเลย และท่านกรุณาเอาใจใส่ ๓ ประการครับ

อันแรกคือ วินัยการคลังครับ ท่านจะกู้เยอะ กู้สูง แล้วก็หนีหนี้จากการกู้เยอะ จะว่าเป็นประวัติการณ์ ไม่เป็นประวัติการณ์ก็ตาม ท่านรัฐมนตรีเผ่าภูมิก็ได้ให้ความเข้าใจไประดับหนึ่ง แต่อยากจะบอกว่าตรงนี้ละครับ คือสิ่งที่กังวลว่า ถ้าหนีมีมาก ภาระดอกเบี้ยมีมาก จะทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยนั้นมีปัญหาหรือไม่ วันนี้ค่าเงินบาทยังมีเสถียรภาพอยู่ วันไหนที่ประเทศไทยมีปัญหา ทั้งค่าเงิน ทั้งการนำเข้าพลังงานที่แพง วันนั้นเราจะนึกถึงว่าเสถียรภาพนั้นมีค่ายิ่ง ดังนั้นเสถียรภาพของเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการคลังเป็นสิ่งสำคัญข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ คือวินัยในเรื่องธรรมาภิบาล ผมเห็นรัฐบาลชุดนี้มีปัญหาเรื่องธรรมาภิบาล ผิดแล้วก็รีบแก้ ก็ดีครับ อย่าให้ฟลุค แต่ในขณะที่เดียวกันท่านจะตั้งใครก็ตามขอให้ดูประวัติให้ดี ๆ ขอให้คนที่มองอยู่เกิดความเชื่อมั่นว่าคนจะมาคุมกติกาการลงทุน

คนจะมาคุมกติกาตลาดนั้น มือต้องไม่เปื้อนเลือดนะครับ เสื้อผ้าต้องไม่คลุกซี้โคลนนะครับ ต้องขาวสะอาด ขาวจืดนะครับ ผมพูดแค่นี้ ผมว่าทั้งหวังว่าท่านคงเข้าใจ ฉะนั้นวินัยในเรื่อง ธรรมาภิบาลนั้น ลงโทษบุคคลที่ควรลงโทษ แล้วก็ให้รางวัลคนดีที่ทำเพื่อบ้านเมืองให้เขาได้มี ที่ยืนครับ ธรรมาภิบาลนี้ทุกคนให้ความสำคัญมาก แล้วประชาธิปไตย ถ้าไม่มีธรรมาภิบาล ก็ไม่มีคำว่าประชาธิปไตยนะครับ มันเป็นแต่เปลือกเท่านั้น ธรรมาภิบาลต่างหากคือสิ่งที่ คนถวิลหา ดังนั้นกรรมาธิการไวยิงชีวิต

สุดท้ายครับท่านประธาน เรื่องวินัยคือ วินัยเสถียรภาพการคลังแล้ว วินัยของ ธรรมาภิบาลแล้ว คือวินัยข้าราชการครับ เขาเป็นคนที่ทำตามกติกา รัฐบาลเป็นคนบอกว่า จะเอาอะไร แต่เขาต้องไปผสมสิ่งต่าง ๆ สูตรต่าง ๆ มาทำให้สำเร็จตามนโยบายรัฐบาล ข้าราชการนั้นดี ๆ มีเยอะครับ ขอขอบคุณตำรวจ ทหาร ที่ปราบปรามยาเสพติดตามชายแดน แล้วขอประณามความชั่วช้าของตำรวจ ทหาร ที่หากินกับยาเสพติด ขอชื่นชมกับตำรวจ ที่ปราบบ่อนพนัน Online ในขณะเดียวกัน ก็ขอประณามคนที่หากินกับบ่อนพนัน Online เช่นกัน ท่านประธานครับ บุหรี่ไฟฟ้าพุดกันมานานมาก ประเทศไทยห้ามขายมา ๑๐ ปีแล้ว แต่วันนี้เงินมีสถิติส่งบุหรี่ไฟฟ้ามาประเทศไทย ๑,๖๐๐ ล้านบาท เราจะทำอย่างไรกับมันครับ เราจะปฏิเสธความรับผิดชอบนี้ไม่ได้ นี่คือนโยบายของธรรมาภิบาลและวินัยของข้าราชการ อยากให้ท่านผดุงคนดี เทิดทูนคนดี รักษาคนดีไว้ให้ได้ แล้วก็ลงโทษคนชั่วให้สาสม วันนี้ดีใจ แทนกระทรวงยุติธรรมนะครับที่จับแบ๊ง นาโหนด มาได้แล้ว แต่มีข้อคำถามอยู่ครับว่า แล้วคนที่หลบยามตอนแบ๊ง นาโหนด หนี ทำไม่ได้เป็นผู้ตรวจ ทำไมไม่ถูกลงโทษ คนถามกัน ทั้งประเทศครับ แล้วรัฐบาลชุดนี้จะตอบว่าอย่างไร -----

ผมจะไม่พูดซ้ำเติมเรื่องคนไม่มีความมั่นใจฝากบ้านไว้กับตำรวจนะครับ เพราะเรายังหายใจยังหายใจอยู่นั้นวินัยข้าราชการ วินัยธรรมาภิบาลนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก เป็นหัวใจของระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลนี้จะอยู่จะไปอยู่ที่ ๓ วินัยนี้ครับ วินัยของการคลัง วินัยธรรมาภิบาล วินัยข้าราชการ ดังนั้นผมให้กำลังใจทุกท่านที่ทำงาน แล้วก็ส่งกำลังใจทุกอย่างที่อยากจะให้พวกเราช่วยกันทำ เราอยากให้ประเทศไทยนั้นสำเร็จเป็นที่หนึ่ง มีขีดความสามารถในการแข่งขันสู่เขาได้ในประเทศ ในโลกนี้ พวกผมเอาใจช่วย แล้วก็ขออนุญาตว่าผมผ่านงบประมาณนี้ให้ในวาระแรก ผมจะขอติดตามท่านรัฐมนตรีทั้งหลายที่ให้คำมั่นกับสภาไว้ และขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ให้ประโยชน์ ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ผมเชื่อว่ารัฐบาลจตสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไป ก็ขอให้นำไปปรับปรุง แล้วขอให้ออกมาดีที่สุดสำหรับประเทศไทย กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านกัณฑ์ตถน ดวงอัมพร ครับ

นายกัณฑ์ตถน ดวงอัมพร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายกัณฑ์ตถน ดวงอัมพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ผู้แทนของพี่น้องชาวพญาไท ดินแดงครับ ในวาระการอภิปรายงบประมาณประจำปี ๒๕๖๘ นี้ ผมจะอภิปรายบที่เกี่ยวกับ ๑ ในปัจจัย ๔ ที่สำคัญของพี่น้องประชาชน นั่นก็คือบของการเคหะแห่งชาติ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายกัณฑ์ตถน ดวงอัมพร (กรุงเทพมหานคร) : ซึ่งมีภารกิจคือการพัฒนาที่อยู่อาศัยของประชาชน โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย ซึ่งการเคหะแห่งชาติเป็นแหล่งในการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนให้มีบ้านครับ ท่านประธานครับ การเคหะแห่งชาติถือว่าเป็นรัฐวิสาหกิจ นั้นหมายความว่างบประมาณของการเคหะแห่งชาติที่เราได้เห็นในเอกสารข่าวคาดแดงไม่ใช่งบทั้งหมด และไม่ใช่ว่าโครงการทั้งหมดที่การเคหะแห่งชาติทำในแต่ละปี ผมจะอภิปรายขยายความให้ท่านประธานและพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านได้เข้าใจว่าในปี ๆ หนึ่งการเคหะแห่งชาติทำอะไรบ้าง จากที่ผมได้ศึกษาขงบการใช้จ่ายของการเคหะแห่งชาติ พบว่าในแต่ละปีการเคหะแห่งชาติมีรายรับที่จัดเก็บเอง ๖,๐๐๐ ล้านบาท ได้มาจากการขายบ้าน การให้เช่าซื้อ การให้เช่าบ้าน แล้วการเคหะแห่งชาติจะแบ่งเงิน

๒๗๒

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ชลิตา ๑๓๓/๒

ส่วนหนึ่งประมาณ ๑ ส่วน ๔ หรือประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท มาเป็นเงินลงทุน ในโครงการพอเรามาดูในปี ๒๕๖๘ นี้ เคหะแห่งชาติจะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท จะเห็นได้ว่าตัวเลข ๘๗๘ ล้านบาท เป็นงบที่ชื่อว่าโครงการเสริมสร้างความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย ชื่อฟังดูดีนะครับ แต่เดี๋ยวเรามาดูว่าการเคหะแห่งชาติทำอะไรกับงบตัวนี้บ้าง ผมขอสรุปเลยนะครับ งบ ๘๗๘ ล้านบาท แบ่งเป็นค่าก่อสร้าง ๑๑๕ ล้านบาท อีก ๑๒๘ ล้านบาท เป็นค่าปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ชุมชน แล้วก็ปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร นั่นก็คือตัวตึก ๑๕๓ ล้านบาท ส่วนอื่น ๆ ก็จะเป็นเงินสินเชื่อที่ให้กับผู้มีรายได้น้อย แล้วก็ใช้ในโครงการอื่น ๆ ท่านประธานครับ หลังจากที่ผมได้ศึกษางบประมาณของการเคหะแห่งชาติ ทั้ง ๒ ส่วน คือส่วนที่การเคหะแห่งชาติจัดเก็บเอง และส่วนที่รัฐได้จัดสรรให้ ผมเกิดความกังวลอย่างยิ่งกับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างของการเคหะแห่งชาติ กังวลอย่างมากครับ งบประมาณปี ๒๕๖๘ เราจะเห็นได้ว่ารัฐอุดหนุนงบประมาณโครงการก่อสร้างอาคารเช่า ๓ แห่ง ๒ ใน ๓ แห่ง เป็นโครงการที่ชดเชยงบที่พบไป ๒ แห่ง ในปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๗ ที่ไม่สามารถสร้างตามเป้าได้ ยกตัวอย่างโครงการที่จังหวัดหนองบัวลำภู ตั้งงบมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ ปัจจุบันก็ยังสร้างไม่เสร็จ พอไปดูอีกส่วนหนึ่งคือโครงการจัดงบประมาณที่การเคหะแห่งชาติจัดเก็บเอง ก็จะเห็นว่าโครงการก่อสร้างเช่นกันครับ การปรับปรุงซ่อมแซม และปัญหาที่เหมือนกัน ก็คือการสร้างไม่เสร็จและซ่อมไม่เสร็จ เพราะอะไรครับ มีปัญหาคือผู้รับเหมาที่ทำงาน งานใช้งานไม่ได้เป็นไปตามแบบ ไม่สามารถเซ็นรับงานได้ บางโครงการผู้รับเหมาทิ้งงานไปแล้ว ต้องมาจ้างผู้รับเหมารายใหม่หลายครั้ง ทำให้โครงการยิ่งล่าช้าต่อ ๆ ไปอีก ตัวผมเองก็ไม่เข้าใจว่าทำไมการเคหะแห่งชาติถึงพยายามที่จะสร้างโครงการใหม่ออกมาเรื่อย ๆ ทั้ง ๆ ที่จำนวนบ้านของการเคหะแห่งชาติที่ปล่อยว่างโดยไม่มีคนเช่ามีสัดส่วนที่สูงมากครับ -----

๒๗/๓

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศรีธนรัตน์ ๑๓๔/๑

สาเหตุหลักที่บ้านของการเคหะแห่งชาติว่างเยอะ เพราะการเคหะแห่งชาติชอบไปสร้างบ้านที่ไกลเมือง ไกลจากแหล่งงาน ไกลจากแหล่งทำมาหากินของพี่น้องประชาชน ผมเข้าใจดีนะครับว่าที่ดินยิ่งไกลยิ่งถูก ยิ่งไกลมากยิ่งขึ้นยิ่งถูกมาก แต่การไปสร้างบ้านไกล ๆ โดยแทบไม่มีบริการสาธารณะ อย่างเช่น รถเมล์ หรือในอนาคตจะมีรถไฟฟ้าเลยนะครับ แล้วต้องปล่อยให้พี่น้องประชาชนซื้อรถมอเตอร์ไซค์ ขับรถยนต์เข้ามาทำงานในเมืองทุกวัน ยิ่งเป็นการเพิ่มปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงครับ อีกทั้งเป็นปัญหาในการกระจายตัวของตัวเมืองมากขึ้นไปอีก แทนที่การเคหะแห่งชาติจะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้โดยการเลิกสร้างโครงการใหม่ หรือเลือกเฉพาะที่เป็นทำเลทองจริง ๆ แล้วเอางบประมาณไปปรับปรุงซ่อมแซมโครงการเดิม และจัดการบริหาร Stock ที่ว่างอยู่ให้เหลือน้อยลง แต่การเคหะแห่งชาติก็ยังมุ่งมั่นที่จะเอาเงินไปสร้างโครงการใหม่ ท่านประธานครับ จำโครงการเคหะสุขประชาได้ไหม ของรัฐบาลที่แล้วครับ ที่มีปัญหาเรื่องโครงการถมดินหลายสิบแปลงทั่วประเทศ แล้วก็ทำอะไรเพิ่ม ตรงนี้ผมถือว่าเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์ครับ ไม่ทราบว่าตอนนี้เรามีรัฐบาลใหม่แล้ว เรามีรัฐมนตรีคนใหม่แล้ว พวกท่านได้ดำเนินการตรวจสอบเอาผิดกับใครบ้างหรือยังครับ เพราะว่าการถมแล้วไม่สร้าง ยิ่งเป็นเครื่องยืนยันว่าจะถมเพื่อเอาเงินไปใช้ ไม่ได้ตั้งใจจะสร้างจริง ๆ หรือไม่ครับ พูดถึงเรื่องการก่อสร้างไปแล้วครับ ต้องมาพูดถึงงบซ่อมบ้าง เพราะเป็นของคู่กันถึงแม้ตัวเลขโดยรวมคือ ๒๘๐ กว่าล้านบาท จะดูไม่น้อยครับ แล้วก็ถือว่ามากกว่าปีก่อนมาก แต่ถ้าเรามาดูโครงการทั้งหมดของการเคหะแห่งชาติ ถือว่าน้อยมากครับ ตรงนี้งบซ่อมแซมอาคาร ๑๕๓ ล้านบาท ซ่อมทั้งหมด ๑๔ แห่ง ถือว่าซ่อมได้น้อยกว่าปี ๒๕๖๗ แม้ว่าปี ๒๕๖๘ นี้ จะได้งบแต่ละแห่งมากกว่า มาดูในส่วนของงบปรับปรุงสภาพแวดล้อมและระบบสาธารณูปโภค ๑๒๘ ล้านบาท อันนี้คือ ๑๐๐ ชุมชนนะครับ แต่นอกจากเคหะคลองจั่นแล้ว อีก ๙๙ ที่ เหลือที่ละล้านกว่าบาทครับ ผมไม่ได้บอกนะครับว่าคลองจั่นไม่ควรได้ ๑๓ ล้านบาท แต่ทำไมที่อื่นถึงเฉลี่ยกันแค่ล้านกว่าบาท ตรงประเด็นนี้ผมมองว่ารัฐบาลและการเคหะแห่งชาติประเมินความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่อาศัยอยู่ในการเคหะแห่งชาติน้อยมากเกินไปครับ

อีกเรื่องนะครับ ผมขอขยายภาพให้เห็นชัดเจน ก็คือปัญหาในพื้นที่แพลตดินแดงและแพลตเคหะห้วยขวางครับ พื้นที่แพลตดินแดงเป็นโครงการที่เก่าแก่ที่สุด สร้างมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ ปัจจุบันคือ ๖๑ ปีแล้ว ไม่แปลกใจครับ ที่อาคารจะมีความเก่าและทรุดโทรม แต่ท่านประธานครับ แพลตดินแดงเป็นชุมชนขนาดใหญ่ นะครับ การบริหารจัดการจึงมีความจำเป็นมาก ในการที่จะเสริมสร้างสุขลักษณะ แล้วก็คุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชน แต่ปัจจุบันครับ ห้องในแพลตดินแดงมีความชำรุดทรุดโทรม น้ำรั่วซึม ไฟโดยรอบบริเวณ แพลตดับเป็นจำนวนมาก ไม่ได้รับการแก้ไขมาหลายปี แม้กระทั่งปัญหาพื้นฐาน คือการจัดการขยะในจุดตกค้าง ยังมีหลายจุดที่ทำไม่ได้ การจัดการระบบน้ำดี น้ำเสีย และเรื่องปัญหาที่จอดรถ จากภาพมุมขวามือจะเห็นว่าเหมือนเป็นท่อน้ำใช้ไหมครับ ตรงนี้ ผมจะยกตัวอย่างว่าไม่มีงบหรือครับ ทำไม่ประชาชนต้องเอาเองมารัดเอง ในการแก้ไขปัญหาท่อขึ้นสนิม มาพูดถึงแพลตห้วยขวางบ้างนะครับ สร้างมาใกล้เคียงกันครับ ๕๐ ปีครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ ปัญหาความชำรุดก็มีมากมายเช่นกัน ทั้งเรื่องไฟส่องสว่าง ปัญหา น้ำรั่วซึม เข้าห้อง ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ และอีกมากมาย ล่าสุดสายล่อฟ้าก็ถูกขโมย มีอยู่ ๓๘ แพลต ถูกขโมยไป ๑๙ แพลต ก็ยังทำอะไรไม่ได้ กล้องวงจรปิดก็เสีย ใช้งานไม่ได้หลายจุด แม้แต่เรื่องง่าย ๆ เช่น เรื่องการตัดต้นไม้ การลอกท่อในพื้นที่ ตรงนี้ กทม. หรือแม้แต่สำนักงานเขต ไม่ได้มีหน้าที่ดูแลโดยตรงนะครับ ผู้ดูแลคือการเคหะแห่งชาติ แต่งบในการตัดต้นไม้ยังมีไม่เพียงพอเลย มีเจ้าหน้าที่แจ้งผมมาว่าสำรวจ ๒๐๐ ต้น แต่มีงบทำได้แค่ ๒๐ ต้น อย่างนี้ ถ้าเกิดมันปล่อยเข้าไป ซ้ำไป ไม่ดินพอกหางหมูหรือครับ งบประมาณไม่เคยมีเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนจริง ๆ และหลายครั้งสำนักงานเขตก็ต้องเข้ามาช่วยลอกท่อ ช่วยมาตัดต้นไม้ในพื้นที่เคหะครับ -----

พอผมพูดถึงโครงการเดิมไปแล้ว ผมต้องขออภิปรายถึงโครงการใหม่ที่อยู่ในพื้นที่เดิมบ้างครับ นั่นก็คือโครงการฟื้นฟูเมืองดินแดงครับ สร้างตึกใหม่ แล้วก็ทุบตึกเก่า อีกทั้งในอนาคตโครงการฟื้นฟูเมืองนี้จะขยายไปยังพลตห้วยขวางด้วย จะขยายไปยังรามอินทราด้วย และทุ่งสองห้องด้วยครับ จุดประสงค์ของการเคหะแห่งชาตินั้นครับ ก็คือตั้งใจที่จะฟื้นฟูคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับพี่น้องประชาชน และแก้ไขปัญหาค้างคาสะสมที่ผมได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ แต่ประเด็นสำคัญในปัญหาในโครงการฟื้นฟูเมือง แม้ว่าผมจะเคยพูดหลายครั้งแล้ว แต่ครั้งนี้ก็ต้องพูดด้วยครับ เพราะว่าจะจะเป็นปัญหาที่พี่น้องประชาชนต้องเสี่ยงรับกรรม หากการเคหะแห่งชาติไม่มีแนวทางวางแผนที่ชัดเจนในการแก้ไขและป้องกันนะครับ ดูภาพครับ แพลตแปลง G นี้คือแพลตต้นแบบตึกแรกในโครงการฟื้นฟูเมืองดินแดง สร้างเสร็จปี ๒๕๖๑ ผ่านไป ๒ ปี เริ่มมีปัญหาครับ คือปี ๒๕๖๓ น้ำรั่วเข้าห้องครับคุณภาพนะครับ แค่ ๒ ปี น้ำรั่วซึมเข้าตัวห้อง เกิดปัญหามาปี ๒๕๖๓ ผ่านไปอีก ๔ ปี คือปี ๒๕๖๗ เพิ่งได้รับบในการซ่อมใหญ่ ในการแก้ไข ถ้ามจริง ๆ ครับ ปล่อยเวลามา ๔ ปี ท่านไม่คิดจะดูแลพี่น้องประชาชนเลยหรือครับ ต้องรอให้ผมเป็น สส. นำความเดือดร้อนเรื่องนี้มาพูดในสภาก่อน ท่านถึงทำหรือครับ อย่างที่บอกครับ ผมไม่อยากจะให้ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นกับโครงการฟื้นฟูเมืองต่อ ๆ ไป และตึกต่อ ๆ ไป ไม่ว่าจะโครงการใดของการเคหะแห่งชาติครับ ท่านมีความสามารถที่จะสร้างแล้ว ท่านต้องสามารถที่จะซ่อมแซมบำรุงรักษาด้วย ไม่ใช่เกิดปัญหากับประชาชนต้องรอหลายปีครับ หากเกิดซ้ำอีก ความมั่นใจของพี่น้องประชาชนต่อการเคหะแห่งชาติจะยิ่งลดน้อยลงตามครับ อย่างที่ผมกล่าวมาช่วงต้นครับท่านประธาน นอกจากปัญหาการขาดงบประมาณของการเคหะแห่งชาติแล้ว การจ้างผู้รับเหมา การควบคุมคุณภาพงาน ก็เป็นปัญหาที่การเคหะแห่งชาติไม่เคยที่จะแก้ไขได้สักทีครับ รับงานมาแล้ว ไม่กี่ปีก็พัง พอพังแล้วถ้ามจริง ๆ ครับ ผู้บริหารกลัวหรือเปล่าครับ กลัวว่าถ้าเกิดรีบตั้งงบซ่อมจะถูกเพ่งเล็งว่าทำไมถึงซ่อมตึกที่เพิ่งสร้างเสร็จใช้หรือไม่ครับ หรือแค่การเคหะแห่งชาติไม่มีงบ ท้ายที่สุดครับ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ถ้าเกิดไม่มีการซ่อม คนที่รับเคราะห์ก็คือพี่น้องประชาชนครับ พูดถึงแพลตแปลง G แล้วนะครับ อีกตึกหนึ่งครับในโครงการฟื้นฟูเมืองดินแดง ตามภาพนะครับ นี่ครับตึกแปลง G ๒ ปีพังซะใหม่ครับ ตึกแปลง A ตรงซ้ายมือ สร้างใกล้เคียงกันนะครับ ปัญหาเดียวกันของการเคหะแห่งชาติ Classic มาก ผู้รับเหมาทำงานครับ เหมือนเป็นวิหาร Batman กลางกรุงตรงนี้ครับ นี่เป็นปัญหาที่การเคหะแห่งชาติแก้ไขไม่ได้สักที โครงการฟื้นฟู

เมืองดินแดง ผมบอกว่าประชาชนไม่ได้อยู่ฟรีนะครับ นอกจากที่เขาจะต้องจ่ายเงินค่าเช่าเดิมแล้ว เขายังต้องจ่ายค่าสาธารณูปโภค สาธารณูปการ หรือเรียกสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่าค่าส่วนกลางอีก ๘๒๕ บาท แล้วก็มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอีก สำหรับบางคนอย่างพวกเราอาจจะฟังดูว่า ตัวเลขนี้ไม่ได้เยอะ แต่ถ้าเทียบกับค่าเช่าเก่าของผู้มีรายได้น้อย ตรงนี้อาจจะมากกว่า หรือใกล้เคียง ค่าเช่าของบางครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นรายจ่ายที่สูงเพิ่มขึ้นมามาก โครงการ ๑๐,๐๐๐ ล้าน Megaproject พี่น้องประชาชนต้องจ่ายเงินมากกว่าเดิม ก็ควรต้องฟื้นฟู คุณภาพชีวิตมากขึ้นให้กับพี่น้องประชาชนอย่างจริงจังใช่ไหมครับ อีกตึกหนึ่งครับ ตึก G แล้วมาตึก A อันนี้มาขวามือ ตึก D ครับ โครงการ D ล่าสุดเพิ่งสร้างเสร็จครับ เพิ่งย้ายคนขึ้นไป ตึกใหญ่โตสวยงามน่าอยู่ และอีกจุดขายสำคัญก็คือ Universal Design สำหรับกลุ่ม เปราะบาง เช่นผู้สูงอายุ นะครับ ผมพูดมาก็ฟังว่าจะเป็นแต่ข้อดีใช่ไหมครับ แต่ท่านประธาน ลองสังเกตดูดี ๆ ในห้องน้ำห้องนี้ครับ ถ้าสังเกตดี ๆ นะครับ อันนี้คือห้องน้ำที่ใช้สำหรับ Universal Design คือใช้สำหรับผู้สูงอายุเป็นขั้นที่ให้ผู้สูงอายุอยู่โดยเฉพาะ เห็นอะไรไหมครับ ส่วนเปียกมาก่อนส่วนแห้งครับ เป็นการสร้างแบบผิตฟังก์ชัน การใช้งานใช่ไหมครับ แบบนี้ ยิ่งเป็นการเพิ่มความเสี่ยงในการลื่นล้ม ผู้สูงอายุประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ จากการลื่นล้ม คือลื่นล้มในห้องน้ำ นะครับ และนี่คือห้องน้ำที่สร้างไว้สำหรับช่วยเหลือผู้สูงอายุไม่ให้ลื่นล้ม ผมถามจริง ๆ ครับ สถิติผู้สูงอายุลื่นล้มในห้องน้ำจนติดเตียงยังสูงไม่พอใช่ไหมครับ ถ้าเกิดการเคหะแห่งชาติใส่ใจอีกสักนิด ปรัชชากรมกิจการผู้สูงอายุที่อยู่ได้ พม. เหมือนกัน อีกสักหน่อย ผมว่าปัญหาแบบนี้คงไม่เกิดขึ้นครับ อีก ๑ โครงการนะครับ ที่พูดมาทั้งหมด ผมจะบอกว่าถึงโครงการฟื้นฟูเมืองดินแดง ผมติเฟื่อก่อนะครับ ที่สำคัญก็คือเมื่อสร้างได้แล้ว ก็ต้องมีความสามารถที่จะดูแลและซ่อมแซมได้ด้วย ไม่ใช่ขยันสร้างอย่างเดียว รวมไปถึง ประชาชนที่อยู่ในตึกเก่าที่เขาอยู่ในโครงการฟื้นฟูเมือง การเคหะแห่งชาติก็ต้องดูแลเขา ให้ดีด้วยครับ เพราะหลายที่ต้องรอหลายปีกว่าจะได้ฟื้นฟูเมืองครับ

ผมอยากจะเปรียบเทียบโครงการที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติกับอีกโครงการหนึ่ง คือโครงการจัดการอาคารที่พักข้าราชการทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ครับ ที่ดูเหมือนรัฐบาลจะจัดตั้งงบประมาณผ่านการเคหะแห่งชาติดูแลกันทุกปี ปีละ ๑๐ กว่าล้านบาท อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๖๘ นี้ตั้งงบประมาณไปถึง ๑๘ ล้านบาท ท่านประธานดูความแตกต่างระหว่างคุณภาพบ้านราษฎรที่ผมพูดถึงก่อนหน้านี้กับบ้านหลวง นอกจากทหารมหาดเล็กจะได้อยู่ฟรีแล้วยังไม่ค่อยมีปัญหา น้ำรั่ว ผนังร้าว ถึงมี ก็จะมีงบมาพร้อมที่จะดูแลในทันที ทั้งมีสิทธิต่าง ๆ ในการดูแลความสะดวกสบาย มีสระว่ายน้ำ มีสวนหย่อม ตัดมาที่บ้านประชาชนเกิดอะไรขึ้น พอน้ำรั่ว ผนังร้าว ต้องรอ ๔ ปีครับ ผมถามจริง ๆ ครับ ท่านลี้มจัดงบประมาณให้กับผู้มีรายได้น้อยหรือเปล่าครับ ท่านประธานครับ จากที่ผมได้อภิปรายมา ผมขอสรุปปัญหาของการเคหะแห่งชาติ ดังนี้ ปัญหาเยอะครับ งบประมาณน้อย โครงการใหม่ พอสร้างก็สร้างไม่ยอมเสร็จ พอเสร็จแล้วก็พังว การแก้ปัญหาแบ่งเป็น ๒ ส่วนครับ

ส่วนหนึ่งก็คือ ไม่ต้องใช้งบประมาณเลย อย่างเช่น การไล่บี้เอาจากผู้รับเหมาที่ทำงาน หรือการก่อสร้างที่ไม่ได้มาตรฐานให้มารับความผิดตามสัญญา การตรวจรับงานที่รัดกุม ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะอะไรครับ เพราะว่าต่อให้เราใช้งบซ่อม งบสร้างมากเท่าไร แต่ถ้าผู้รับเหมาไม่ดี สร้างแล้วมีปัญหา สุดท้ายแล้วการเบิกจ่ายงบประมาณก็ทำไม่ได้อยู่ดีครับ

ประการต่อมาครับ เป็นเรื่องของงบประมาณโดยตรง การเคหะแห่งชาติควรที่จะงดการก่อสร้างโครงการใหม่ที่ไม่จำเป็น จนกว่าการเคหะแห่งชาติจะบริหารจัดการ Stock บ้านที่ยังเหลืออยู่ทั่วประเทศได้ แล้วนำงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างใหม่ทั้ง ๒ ส่วน ก็คือส่วนของการเคหะแห่งชาติหาได้เอง กับส่วนที่รัฐอุดหนุน มาใช้ในการซ่อมแซมโครงการที่ผู้พักที่มีอยู่เดิม ให้ได้คุณภาพ เพื่อเคหะจะได้ซื้อความมั่นใจคืนจากพี่น้องประชาชนครับ รวมไปถึงการปรับปรุงโครงสร้าง สภาพแวดล้อมของการเคหะแห่งชาติให้มีความปลอดภัย อย่างเช่น กล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนไฟไหม้ ถังดับเพลิง หรือแม้แต่กระทั่งอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งมีจำนวนมาก และมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามสังคมผู้สูงอายุ อีกทั้งการเคหะแห่งชาติต้องบูรณาการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น กทม. ไฟฟ้า ประปา สถานีตำรวจ สาธารณสุข เพื่อหาทางออกร่วมกันนะครับว่าจะเข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่เคหะได้อย่างไร

๒๗๘

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

พุทธชาติ ๑๓๖/๒

สุดท้ายนี้ครับ ผมเห็นว่าการเคหะแห่งชาติต้องเลิกครับ เลิกทำโครงการที่ไม่จำเป็นและไม่เห็นว่าจะมีประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอย่างไร เช่น โครงการยกระดับชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งหากเอาโครงการนี้ไปรวมกับโครงการซ่อมแซมต่าง ๆ ก็จะตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืนให้กับพี่น้องประชาชนมากกว่าครับ รวมไปถึงโครงการที่ไม่มีตัวชี้วัดที่ชัดเจน อย่างเช่น โครงการพัฒนาข้อมูลวิชาการด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งอาจจะมีผลจำเป็นแต่เมื่อดูตัวชี้วัดของโครงการนี้แล้ว ก็แทบไม่เห็นเหมือนกันครับว่าจะสามารถตอบอะไรเลย ว่าพี่น้องประชาชนจะได้อะไรบ้าง ผมจึงไม่มั่นใจว่าโครงการเหล่านี้จะเหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับหรือไม่ ท่านประธานครับ จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด ผมเห็นว่างบประมาณของการเคหะแห่งชาติที่รัฐบาลจัดสรรในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ นี้ ยังไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการกับพี่น้องประชาชนที่แท้จริงครับ ผมจึงไม่สามารถสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ได้ หากไม่มีการทบทวนให้เหมาะสมครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านชินนทร์ รุ่งธนเกียรติ ครับ

นายชินนทร์ รุ่งธนเกียรติ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชินนทร์ รุ่งธนเกียรติ บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายชินนทร์ รุ่งธนเกียรติ (แบบบัญชีรายชื่อ) : วันนี้ผมขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ และขอใช้พื้นที่แห่งนี้ในการตั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไปยังรัฐบาล เพื่อประโยชน์ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชน ผ่านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมครับ ตามนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาและพรรคเพื่อไทย มุ่งหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาค หรือ Logistics Hub และเป็นศูนย์กลางการบิน หรือ Aviation Hub ให้ได้ครับ ท่านประธานครับ ก่อนที่จะลงรายละเอียดในเนื้อหาของงบประมาณ ผมขอแสดงความยินดีกับประเทศไทยสักเล็กน้อยครับ ภายใต้การบริหารของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐามาเป็นระยะเวลา ๑ ปี -----

ประเทศไทยได้รับการจัดลำดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดย Institute For Management Development หรือ IMD เป็นลำดับสูงขึ้นครับ เปรียบเทียบกับ ๖๗ เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ไทยขยับขึ้นจากรำดับที่ ๓๐ มาเป็นลำดับที่ ๒๕ ในปี ๒๕๖๗ นี้ ซึ่งเป็นอันดับที่ ๒ ในอาเซียนครับท่านประธาน รองจากสิงคโปร์เพียงเท่านั้น แล้วก็แข่งหน้า มาเลเซียกลับขึ้นมาเป็นอันดับ ๒ อย่างที่เราเคยทำได้ในอดีต สิ่งนี้สะท้อนครับ ในรายละเอียด ระบุชัดเจนครับว่า ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ ประสิทธิภาพของภาครัฐ และสมรรถนะ ของเศรษฐกิจในประเทศไทยดีขึ้นทั้งหมด มีเพียงแค่ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เราอยู่กับที่ และยังพัฒนาด้วยความเร็วไม่เพียงพอ สิ่งนี้เป็นปัญหาหลักของประเทศไทย และเป็นเนื้อหา ที่ผมจะอภิปรายเกี่ยวกับงบประมาณปี ๒๕๖๘ ในวันนี้ครับ ปัญหาใหญ่ของประเทศไทย เรื่องโครงสร้างพื้นฐาน คือโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมของเรามีการพัฒนาแบบไม่บูรณาการ และพัฒนาช้ากว่าที่ควรจะเป็นครับ รัฐบาลของพรรคเพื่อไทยในอดีตเคยมีการนำเสนอ แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมอย่างเป็นระบบและบูรณาการมาก่อนหน้านี้แล้ว แต่มีปัญหาอุปสรรคทำให้เราไม่สามารถดำเนินการได้ สิ่งนี้เป็นอุปสรรคหลักที่ทำให้ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยติดหล่ม โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมที่ไม่พร้อม ทำให้พี่น้องประชาชนเข้าไม่ถึงการบริการทางสาธารณะ และทำให้ประเทศเสียโอกาสในการ พัฒนาครับ ทั้งเมืองหลักและเมืองรอง ข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างหนึ่งที่สามารถยืนยันเรื่องนี้ได้ ชัดเจนคือดัชนีประสิทธิภาพด้าน Logistics หรือ LPI ดัชนีนี้ประเมินโดยคู่ค้าของประเทศ แล้วก็มีการวัดผล ๒ ครั้งล่าสุดในปี ๒๐๑๘ และปี ๒๐๒๓ ซึ่งจากการประเมิน ๒ ครั้งล่าสุดนี้ เห็นได้ชัดว่าตลอด ๕ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยยังมีการพัฒนาที่น้อยมาก ทำให้เราตกลำดับ จากลำดับที่ ๒ กลายมาเป็นลำดับที่ ๓ โดนประเทศมาเลเซียแซงข้ามเราไป ถูกเพื่อนบ้าน อย่างมาเลเซียแซงไปแล้วครับ แต่ถ้าเรายังไม่พัฒนาต่อไป หรือยังพัฒนาที่ช้าอยู่ ก็เป็นเรื่องที่ น่ากังวลครับว่าเราอาจจะโดนเวียดนาม อินโดนีเซีย หรือฟิลิปปินส์ แซงหน้าเราอีกก็เป็นได้ นอกจากนี้งานวิจัยยังพบอีกครับว่า การขาดโครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งที่ดีจนต้องพึ่งพา การขนส่งทางรถแทนทางราง เป็นเหตุให้สัดส่วนต้นทุนการขนส่งต่อ GDP ของประเทศมี สัดส่วนที่สูงจนเกินไป จากงานวิจัยของ World Bank พบความสัมพันธ์ที่ชัดเจน ระหว่าง ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ คิดเป็น GDP per capita กับต้นทุนการขนส่งจาก Chart ที่แสดง บนสไลด์ให้ทุกท่านเห็นครับ จะเห็นว่าในกลุ่มของประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีสัดส่วน

Logistic Cost GDP per Capita ต่ำลงมา โดยถ้าเรามีความจำเป็นที่จะต้องก้าวไปเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เราจำเป็นจะต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมให้เป็นระบบเพื่อลดต้นทุนการเดินทางและลดต้นทุนการขนส่ง เพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันในเวทีโลกได้ เพราะปัจจุบันต้นทุนโลจิสติกส์ของไทยอยู่ที่ราว ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เทียบกับประเทศอเมริกา สิงคโปร์ หรือว่าญี่ปุ่น จะอยู่ที่ราว ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น หรือเท่ากับว่าต้นทุนการขนส่งของไทยคิดเป็นสัดส่วนสูงกว่าในประเทศที่พัฒนาแล้วเกือบ ๒ เท่า ซึ่งสิ่งนี้เป็นต้นทุนของผู้ประกอบการในประเทศ นั่นหมายความว่าผู้ที่เข้ามาลงทุนในประเทศจะต้องแบกรับค่าขนส่งสูงกว่าการลงทุนในประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือหมายความว่าอาจจะตัดสินใจไม่มาลงทุนในประเทศไทย มากไปกว่านั้น โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมที่ไม่พร้อมนี้ ยังมีผลต่อการดึงดูดการท่องเที่ยว และการดึงดูดการลงทุนด้วย ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ซับซ้อนและต้องเร่งแก้ไข การลงทุนในระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมจึงมีความจำเป็นมาก เพื่อจะแก้ปัญหานี้ รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาและพรรคเพื่อไทย จึงได้มุ่งเน้นที่จะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างรายได้ให้กับพี่น้องในประเทศ และขยายโอกาสในการรองรับการลงทุนใหม่ ๆ เดินหน้าสู่การเป็นศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาค หรือ Logistics Hub เราจำเป็นจะต้องลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทุกระบบ ทั้งทางรถ ทางเรือ ทางราง และทางอากาศ หรือ รถ เรือ ราง และ Runway ครับ -----

ทั้งหมดนี้อธิบายเหตุผลได้ชัดเจนครับว่า ทำไมเราจำเป็นต้องมีการปรับงบประมาณในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และเมื่อเราเข้าไปดูในรายละเอียดของงบประมาณวงคมนาคมทั้ง ๙ หน่วยงาน รวมไปถึงรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องอีก ๖ หน่วยงาน จะเห็นได้ว่า ภายใต้รัฐบาลนี้มีการจัดงบประมาณปรับขึ้น ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท จากเดิมปีที่แล้ว ๒๒๘,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มเป็น ๒๔๔,๐๐๐ ล้านบาท ในปีนี้ หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้น ๗.๐๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแน่นอนครับว่างบประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มขึ้นมานี้จะถูกนำไปลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามยุทธศาสตร์ที่ผมได้กล่าวก่อนหน้านี้ ลงมาอยู่ในรายละเอียดครับท่านประธาน โไล่เป็นรายตัวจากทางบก ถ้าเราลงมาดูในรายละเอียดของงบประมาณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางรถ หรือขนส่งทางบก ยังมีสัดส่วนมากที่สุดเช่นเดิมครับคือ ๑๘๘,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นราว ๗๗ เปอร์เซ็นต์ของวงคมนาคม เพราะเราต้องยอมรับว่าการเดินทางด้วยทางรถ หรือการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางถนนยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชน และยังมีความจำเป็นอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย และเมื่อเราแจกแจงรายพื้นที่ จะเห็นได้ชัดเจนว่างบพัฒนาถนนเหล่านี้ในรัฐบาลของพรรคเพื่อไทยไม่ได้กระจุกตัวแค่ในบางพื้นที่ อย่างที่ผู้อาวุโสบางท่านเคยตั้งข้อครหากับพรรคเพื่อไทยเอาไว้ แต่งบประมาณการพัฒนาเหล่านี้กระจายลงทุกพื้นที่ทุกจังหวัด อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม เพราะเราเป็นรัฐบาลของคนทั้งประเทศ เราจึงให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชนทุกพื้นที่ไม่แตกต่างกัน โดยในปี ๒๕๖๘ นี้ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาเส้นทางหลักที่เกี่ยวข้องกับเมืองท่องเที่ยวและการขยายตัวของเมือง เพื่อเร่งขยายศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับจังหวัด เช่น โครงการก่อสร้างถนนทางหลวงชนบทวงแหวนรอบที่ ๓ ของเมืองเชียงใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองให้กว้างขวางขึ้น โครงการก่อสร้างเส้นทางเชื่อมโยงทางหลวง หมายเลข ๓๓๑ กับท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อรองรับการขนส่งไปสู่ท่าเรือ มีโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกที่อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส รองรับการเชื่อมต่อการขยายตัวทางการค้าชายแดนของ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ และรวมไปถึงการเร่งรัดก่อสร้าง Motorway M6 บางปะอิน-โคราช ที่รัฐบาลมีความมุ่งมั่นอย่างยิ่งที่จะสามารถจบให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ภายในปี ๒๕๖๘ อีกหนึ่งโครงการที่สำคัญคือการอนุมัติค่าเวนคืนแก่การทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อให้เริ่มดำเนินการโครงการทางพิเศษสายกะทู้-ป่าตอง ที่จังหวัดภูเก็ต

โครงการนี้คือการตัดถนน Bypass ทะลุใต้ภูเขาเพื่อเชื่อมเมืองภูเก็ต ๒ ฝั่งเข้าด้วยกัน โครงการนี้จะสามารถช่วยเหลือการขนส่งในจังหวัดภูเก็ตได้มหาศาลครับท่านประธาน

ไปกันต่อที่งบประมาณฉบับ บลจ.ของประเทศไทย รับผิดชอบโดย ๒ หน่วยงานหลัก คือ รฟท. หรือว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย และ รฟม. คือการรถไฟฟ้า มวลชนแห่งประเทศไทย ในรัฐบาลนี้เรามีการจัดงบประมาณให้ ๒ หน่วยงานนี้เพิ่มเติม จาก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ไปเป็น ๔๔,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะรัฐบาลมีความเข้าใจว่าการลงทุนด้วยระบบรางจะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ให้พี่น้องประชาชน ลดภาระค่าขนส่งของผู้ประกอบการ และการเดินทางด้วยทางรางนี้ ยังมีความปลอดภัย และมีความสะดวกสบายมากกว่าการเดินทางด้วยถนนแบบที่พี่น้องใช้อยู่ ในปัจจุบัน โดยในงบประมาณปี ๒๕๖๘ นี้ เรามีโครงการที่เด่นชัด เพื่อจะรองรับการขยาย โครงการรถไฟฟ้าทางคู่ให้ครอบคลุมทั่วประเทศตามนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ๔ เส้นทางใหม่สำคัญ นอกเหนือจากเส้นทางอื่นที่กำลังก่อสร้างอยู่ คือรถไฟฟ้าทางคู่ปากน้ำโพ-เด่นชัย ที่จะผ่านจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดแพร่ รถไฟฟ้าทางคู่ ชุมทางจิระ-อุบลราชธานี ที่จะผ่านจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดศรีสะเกษ รถไฟฟ้าทางคู่ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี และรถไฟฟ้าทางคู่ หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ นอกจากนี้ยังมีการเร่งรัดรถไฟฟ้าทางคู่สายยุทธศาสตร์อีก ๑ เส้นทาง เชื่อมต่อจากท่าเรือแหลมฉบัง ผ่านสระบุรี โคราช และปัจจุบันมาถึงที่ขอนแก่นแล้ว เราจะเชื่อมต่อจากขอนแก่นเพื่อไปถึงหนองคาย เพื่อที่เราจะได้เปิดประตูมั่งคั่งสินค้าข้าม จากฝั่งหนองคาย ข้ามแม่น้ำโขง ไปยังประเทศลาวและประเทศจีนต่อไป -----

อย่างที่ผมกล่าวเบื้องต้นครับ การเชื่อมโยงระบบขนส่งทางรางนี้ กับระบบถนนเข้าด้วยกัน จะช่วยลดระยะเวลาในการขนส่ง และลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าได้ การให้ถนนเป็นส่วนเสริม และให้ระบบรางเป็นส่วนหลัก หรือเป็นการเปลี่ยนจาก Road to Rail จะเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารการขนส่ง และคาดการณ์ว่าเราจะสามารถลดต้นทุนการขนส่ง ให้ภาคเอกชนได้จาก ๑๔ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ทำให้เรามีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดมากขึ้น

ไปกันต่อไฉน ๑ ที่ทางน้ำครับ ในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานด้านทางน้ำ รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความละเอียดครับ เพราะเราเห็นความสำคัญว่าการขนส่งทางน้ำเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าอย่างมาก ในปัจจุบันมีโครงการที่สำคัญหลายโครงการ เช่น การขุดลอกร่องน้ำเศรษฐกิจ ๘ ร่องน้ำ เพิ่มศักยภาพในการเดินเรือ มีการพัฒนาท่าเรือดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเฟสที่ ๒ เพื่อขยายการรองรับการขนส่งสินค้าให้ได้มากขึ้น การก่อสร้างท่าเรือ Ferry ท่าเลน จังหวัดกระบี่ รองรับการท่องเที่ยวเชื่อมต่อในวงแหวนอันดามัน ภูเก็ต พังงา และกระบี่ การพัฒนา Cruise Terminal กระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และการพัฒนาท่าเรือโอเรียนเต็ลและท่าเรือเทเวศร์ให้กลายเป็นท่าเรือท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

ท้ายที่สุด ไปดูที่เส้นทางอากาศครับ หากจำกันได้ในอดีต สมัยอดีตท่านนายกทักษิณ ชินวัตร ท่านเองเคยผลักดันการก่อสร้าง แล้วก็เปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิจนแล้วเสร็จ ภายใต้เสียงครหาและวิพากษ์วิจารณ์มากมาย ซึ่งในขณะนั้นสนามบินสุวรรณภูมิได้รับการยอมรับจากสภาท่าอากาศยานสากลว่าเป็นหนึ่งในสนามบินที่ดีอันดับต้น ๆ ของโลก แต่มาทุกวันนี้ถูกกละเลย และขาดการพัฒนามาเป็นเวลานาน ทำให้สนามบินแห่งนี้ตกอันดับไปไกลครับท่านประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาจึงต้องกลับมาพัฒนาสนามบินเหล่านี้อีกครั้ง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวและยกระดับความพึงพอใจผ่านการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสนามบินนานาชาติทุกแห่ง ท่านนายกรัฐมนตรีเองได้มีการติดตามการพัฒนาสนามบินนานาชาติภายใต้การบริหารของ AOT อย่างใกล้ชิด ทั้งสุวรรณภูมิ ดอนเมือง ภูเก็ต และเชียงใหม่ และมีการหารือ เพื่อลงทุนเพิ่มเติมให้สนามบินเหล่านี้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น รองรับการขนส่งสินค้าได้มากขึ้น เพื่อเดินหน้าสู่การเป็น Aviation Hub หรือว่าศูนย์กลางการบินของภูมิภาค สนามบินเหล่านี้

เป็นประตูที่สำคัญทางอากาศ จะสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศ หากมีการบริหารจัดการที่ไม่ดี หรือมีความกว้างของประตูที่กว้างไม่เพียงพอ ก็จะทำให้ประเทศเสียโอกาสในการพัฒนาไปมหาศาลครับ แต่นอกเหนือจากสนามบินหลักเหล่านี้แล้ว ในงบประมาณปี ๒๕๖๘ เรายังเห็นการพัฒนาปรับปรุงสนามบินเมืองรอง หรือสนามบินภูมิภาคอีก ๒๖ แห่งเช่นกัน งบประมาณเหล่านี้ถูกใช้พัฒนาในรูปแบบที่แตกต่างกันไป รวมวงเงิน ๑,๕๖๐ ล้านบาท มีโครงการหลักสำคัญ ๆ อาทิ การสร้างอาคารผู้โดยสารหลังที่ ๓ ที่สนามบินกระบี่ เพื่อรองรับการเติบโตการท่องเที่ยวในภาคใต้ การขยายลานจอดและ Runway ที่สนามบินนครศรีธรรมราช และสนามบินชุมพร เพื่อให้สามารถรองรับเครื่องบินที่มีขนาดใหญ่ขึ้น และรองรับการลงจอดของเครื่องบินที่มากขึ้น

ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ผมอยากชี้ให้ท่านประธานและเพื่อน ๆ สมาชิกทุกท่านเห็นถึงการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่มีแผนงานด้านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับเป้าหมายของรัฐบาล และขอใช้เวลาสุดท้ายนี้อาจจะเกินเวลาสักเล็กน้อย เพื่อฝากข้อเสนอแนะไปยังรัฐบาลใน ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ผมเข้าใจดีว่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านถนนแล้วก็ระบบรางมีความจำเป็นต่อประเทศในระยะสั้น แต่ก็คาดหวังเช่นกันครับว่าจะเห็นแนวทางในการส่งเสริมการลงทุนในขนส่งสาธารณะ เช่น รถเมล์ หรือรถรางให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดต่าง ๆ เพราะว่าจะคงจะดีไม่น้อยครับถ้ารัฐบาลมีแนวทางที่จะเข้าไปช่วยวางแผน ช่วยลงทุน หรือว่าเป็น Coach ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านั้น จะสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตให้พี่น้องต่างจังหวัดได้ เพราะมีพี่น้องจำนวนมากที่ไม่ได้มีรถยนต์ส่วนตัวเดินทางในชีวิตประจำวัน และ

๒. ผมเชื่อว่าการจะเป็น Logistics Hub การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานอย่างเดียวยังคงไม่พอครับ เราจำเป็นจะต้องลงทุนในเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย จึงคาดหวังครับว่าในปีต่อ ๆ ไปของรัฐบาลเราจะเห็นการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยอำนวยความสะดวกและช่วยส่งเสริมการบริหารจัดการระบบขนส่ง เช่น เทคโนโลยีในการควบคุมการลงจอดของเครื่องบิน ทำให้การบริหารสนามบินดีขึ้น หรือการบูรณาการข้อมูลการเดินทางของพี่น้องประชาชนทุกระบบเข้าด้วยกันครับ

ท้ายที่สุดแล้วผมมั่นใจอย่างยิ่งครับว่า ภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน และการบริหารของท่านรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ประเทศไทยเราจะประสบความสำเร็จในการเข้าสู่เป้าหมายการเป็นศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาค ด้วยเหตุนี้ผมจึงเห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีฉบับนี้ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านอิทธิพล ชลธราศิริ ครับ

นายอิทธิพล ชลธราศิริ (ขอนแก่น) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อิทธิพล ชลธราศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคก้าวไกล

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายอิทธิพล ชลธราศิริ (ขอนแก่น) : ขอใช้โอกาสนี้ร่วมอภิปรายร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาในสภาแห่งนี้ได้พิจารณาซึ่งผมได้ศึกษาเอกสารที่ส่งมาแล้ว ผมเห็นว่าการจัดสรรงบประมาณ ของรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาหน้าประปาที่พี่น้องประชาชนชาวจังหวัดขอนแก่นและอีกหลายจังหวัดทั่วประเทศได้ครับ สำหรับเรื่องน้ำประปาผมคิดว่าเพื่อน สส. ทั้งสภาแห่งนี้รู้ดีครับว่า น้ำประปาประเทศเรามีปัญหาขนาดไหน แต่ละสัปดาห์จะเห็นเพื่อน สส. นำปัญหาในพื้นที่มาหารือในสภาแห่งนี้แทบทุกเขต ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ถ้าเราจัดสรรงบประมาณแบบนี้ น้ำประปาดื่มได้นี่ฝนไปเลยครับ ขอแค่ให้ใช้อาบ ซักผ้า ล้างจานในชีวิตประจำวันได้ก็สุดยอดแล้ว ท่านประธานครับ มาดูน้ำประปาที่ขอนแก่นบ้านผมครับ บ้านฮ่องเต้อ ตำบลบึงเนียม อำเภอเมือง ปัจจุบันสูบน้ำจากลำน้ำพองสูบขึ้นถึงสูงใช้เลยครับเพราะว่าระบบกรองเดิมมีปัญหา ไม่ได้รับจัดสรร

งบประมาณในการซ่อมบำรุง ไม่ได้รับงบประมาณในการสร้างสถานีผลิตน้ำแห่งใหม่ คุณอีกสักที่ครับท่านประธาน หมู่บ้านดอนตู ตำบลเดียวกัน ผู้ดูแลระบบน้ำประปาขาดความเข้าใจ ไม่ได้ทำความสะอาดระบบผลิตน้ำประปา คุณครับท่านประธาน น้ำที่ออกไปให้ประชาชนใช้ จะสะอาดปลอดภัยได้อย่างไร ยังมีอีกครับท่านประธาน ที่บ้านหนองเต่า บ้านบึงเรือใหญ่ ตำบลโคกสี ๒ หมู่บ้านนี้ใช้น้ำประปาจากสถานีผลิตน้ำประปาจุดเดียวกันครับ ใส่สารส้มนะครับ แต่ว่าฝุ่นมาตกตะกอนที่ท่อส่งน้ำ แทนที่จะตกที่สถานีผลิต อันนี้ก็เนื่องจากผู้ดูแลระบบน้ำประปาขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในกระบวนการและขั้นตอนการผลิตน้ำประปา น้ำประปาที่ออกมาให้พี่น้องประชาชนใช้จึงเป็นฝุ่นสีดำผสมเข้ามาในน้ำแบบนี้ครับท่านประธาน ไปดูที่จังหวัดอื่นบ้างครับ ผมมีโอกาสไปดูที่บ้านโนนเพื่อพัฒนา ตำบลบ้านตา อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี ได้ยินกันบ่อย ๆ ครับท่านประธาน ประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ ในน้ำมีปลา แต่ปลาจะมาอยู่ในสถานีผลิตน้ำประปาสำหรับคนใช้อยู่ ใช้กินไม่ได้ครับท่านประธาน ทั้งปลาทั้งหอย ในคลองวน ในระบบผลิตน้ำประปามาอย่างไรก่อนครับท่านประธาน ไปดูต่อครับ นี่ไม่ใช่ น้ำขานะครับท่านประธาน นี่คือน้ำประปาในเครื่องซักผ้าของพี่น้องประชาชน บ้านโตนด ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอมือง จังหวัดนครราชสีมา

ขอสไลด์ถัดไปนะครับ ถ้าแบบนี้ครับ ซักผ้าขาว ซักชุดนักเรียนได้ไหมครับ ท่านประธาน รูปกลาง นี่ไม่ใช่ น้ำคลอโรฟิลล์ ไม่ใช่ชาเขียวครับ เป็นน้ำประปาบ้านโคกสูง ตำบลโคกสูง อำเภอมือง จังหวัดนครราชสีมา และรูปขวามือ น้ำประปาที่ประชาชนกำลังใช้ ล้างขวดนมของลูกที่บ้านหนองแวมใหม่ ตำบลแม่ท้อ อำเภอมือง จังหวัดตาก อย่าว่าแต่แม่ท้อเลยครับ ผมเองเห็นน้ำแบบนี้ก็ท้อครับท่านประธาน นี่ไม่ใช่แค่นี้ที่เป็นปัญหา ผมนำน้ำประปาจากบ้านโคกแปะ ตำบลโคกสี อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ไปตรวจที่ห้อง Lab พบว่ามีค่าเคมีต่าง ๆ ที่สูงเกินมาตรฐาน

สไลด์ถัดไปนะครับ ที่น่ากลัวครับ คือพบค่า Nitrate ในน้ำสูงเกินมาตรฐาน น่าจะมาจากการปนเปื้อนของปุ๋ยและยาฆ่าแมลง น้ำนี้ถ้าเอาไปซักผ้าใส่กับผงซักฟอกไม่เป็นฟองนะครับ ถ้าพี่น้องประชาชนดื่มเข้าไปก็จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพแน่นอน แต่ดีหน่อยครับ บ้านเราน้ำประปายังดื่มไม่ได้เลยยังไม่เป็นอันตรายต่อพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ปัญหาน้ำประปาไม่สะอาดที่ผมนำมาแสดงในสภาแห่งนี้ ส่วนใหญ่เป็นประปาหมู่บ้าน แต่ไม่ใช่ว่าประปาภูมิภาคจะดีไปหมดนะครับ ถ้าเทียบกันก็ดีกว่าครับ

๒๘๗

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จินตนา ๑๔๐/๓

แต่ก็ยังมีหลายพื้นที่ที่น้ำประปาภูมิภาคยังไม่ได้มาตรฐาน มีทั้งความขุ่น ทั้งสี ทั้งกลิ่น บางที่
ไหลอ่อน บางที่ไม่ไหลเลยครับ -----

- ๑๔๑/๑

แต่ต้องยอมรับว่าเป็นปัญหาส่วนใหญ่ คือระบบประปาหมู่บ้าน หรือประปา อปท. ซึ่งสาเหตุของเรื่องนี้ คือการขาดแคลนทั้งงบประมาณ ทั้งบุคลากร และองค์ความรู้ในการทำให้น้ำประปาสะอาดและดื่มได้ เช่น บางที่ระบบกรองน้ำเสีย ก็ไม่มีงบประมาณที่จะนำมาซ่อมแซม หรือบางที่บุคลากรที่ดูแลระบบน้ำประปาก็ขาดความเข้าใจในการดูแลระบบน้ำประปา ไม่มีการเติมสารเคมีที่จำเป็น ไม่เติมสารส้ม ไม่เติมปูนขาว ไม่เติมคลอรีน ซึ่งจากงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่รัฐบาลนี้จัดสรรมา ผมยังไม่เห็นเลยคร้บว่าจะแก้ไขปัญหาน้ำประปาให้พี่น้องประชาชนได้อย่างไร ท่านประธานครับ ผมขอสรุปปัญหาการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับระบบน้ำประปาของรัฐบาลนี้ออกเป็น ๓ ประเด็น เรียกว่า ๓ ขาด ที่รัฐบาลจะต้องแก้ไขการจัดสรรงบประมาณโดยด่วนครับ

ขาดแรกครับท่านประธาน คือการขาดกำกับดูแลครับ ถ้าพูดกันตามตรงตอนนี้ น้ำประปาเข้าถึงแทบทุกครัวเรือนทั่วประเทศ อย่างกรุงเทพฯ ผมคิดว่า ๙๙.๙๙ เปอร์เซนต์ ใช้ น้ำการประปานครหลวง แต่คำถามคือ จะมีสักกี่ครัวเรือนที่ดื่ม น้ำประปาจากก๊อก แม้แต่ตอนต้มมามาก็ยังเอาน้ำขวดมาต้ม ไม่ได้เอาน้ำจากก๊อกมาต้ม ปัจจุบันแทบจะทุกบ้านยังต้องซื้อน้ำขวดดื่มกิน หรือไม่อย่างนั้นก็ติดเครื่องกรองน้ำที่บ้าน ผมคิดว่าสาเหตุที่คนไม่กล้าดื่ม น้ำจากก๊อก เป็นเพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบน้ำประปา ไม่ว่าจะเป็น กปน. กปภ. ต่างก็ไม่สามารถทำให้ประชาชนเชื่อใจได้ว่า น้ำประปาสะอาดจริง เพราะประเทศนี้ไม่เคยจริงจังกับการตรวจสอบน้ำประปาเลย เรื่องความไม่ใส่ใจ ไม่จริงจัง มันสะท้อนออกมาผ่านตัวเลขงบประมาณครับท่านประธาน อย่างกรมอนามัย ซึ่งมีการประกาศมาตรฐานน้ำประปาดื่มได้ ก็ไม่ได้มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำประปาอย่างจริงจัง เป็นกิจจะลักษณะ หรือทั่วถึงและครบถ้วน สำหรับงบประมาณในการตรวจคุณภาพน้ำประปา ทั้งค่า Lab ค่าดำเนินการของกรมอนามัยในปีที่ผ่านมา ๑ มาจนถึงปีที่แล้วได้รับจัดสรรงบประมาณเพียงปีละ ๔ ล้านบาท ตรวจน้ำประปาได้ ๖๐๐-๘๐๐ ตัวอย่างต่อปี ยิงดีที่ปี ๒๕๖๘ ได้รับงบประมาณส่วนนี้เพิ่มมาเป็น ๓๒ ล้านบาท กรมอนามัยก็เลยตั้งเป้าหมายว่าจะตรวจน้ำประปาให้ได้ ๕,๐๐๐ ตัวอย่างทั่วประเทศ แต่ท่านประธานครับ เราอย่าเพิ่งดีใจนะครับ การตรวจได้ ๕,๐๐๐ ตัวอย่าง ไม่ได้แปลว่าตรวจได้ ๕,๐๐๐ หมู่บ้าน หรือ ๕,๐๐๐ แห่ง การตรวจน้ำประปาสะอาด หรือประปาดื่มได้ ๑ สถานี จะต้องตรวจ ๒ ครั้ง ครั้งละ ๒ ตัวอย่าง นั่นหมายความว่า ๑ สถานี เราจะต้องตรวจทั้งหมด ๔ ตัวอย่าง

๒๘๙

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

งานรัฐพิธีฯ ๑๔๑/๒

๒๑ พารามิเตอร์ เท่ากับว่าปีนี้เราจะตรวจคุณภาพน้ำประปาได้ประมาณ ๑,๒๕๐ แห่ง จากทั้งหมด ๗๑,๐๐๙ แห่งทั่วประเทศ แล้วพอมาดูข้อมูลการรับรองคุณภาพน้ำประปา จากกรมอนามัย จากระบบน้ำประปาหมู่บ้านทั่วประเทศ ๗๑,๐๐๙ แห่ง เป็นน้ำประปา สะอาดที่ได้รับการรับรองจากกรมอนามัย ๓๙๐ แห่ง คิดเป็น ๐.๕๕ เปอร์เซ็นต์ และเป็น น้ำประปาดื่มได้ กรณีที่เป็นประปาหมู่บ้าน หรือประปา อปท. จาก ๗๑,๐๐๙ แห่ง มีเพียง ๒๐ แห่งเท่านั้นจากทั่วประเทศ เมื่อไรบ้านเราจะมีน้ำประปาที่สะอาดและดื่มได้ทั่วทั้ง ประเทศครับแบบนี้ อีกกรมหนึ่งที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำประปาก็คือ กรมทรัพยากรน้ำ ที่ปีนี้เหมือนจะได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้ไปช่วยตรวจคุณภาพ น้ำประปาด้วย แต่พอมมมาดูในเอกสารงบประมาณก็ไม่พบโครงการที่เกี่ยวข้องกับ การตรวจสอบคุณภาพน้ำประปา พอถามผ่านกรมการ ตัวแทนของกรมก็ชี้แจงว่า เรื่องนี้ เป็นนโยบายใหม่ของรัฐบาล กรมจัดงบให้ไม่ทัน ก็เลยไปเกลี้ยเอางบเหลือจ่ายมาทำแทน และบอกว่าจะตรวจได้ประมาณ ๖๐ แห่ง ในปี ๒๕๖๘ ย้ำนะครับว่า ๖๐ แห่งครับ ท่านประธาน ทั้งประเทศมีสถานีผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หรือ อปท. ๗๐,๐๐๐ กว่าแห่ง ใจคอ ท่านจะตรวจแค่ปีละ ๖๐ แห่งหรือครับ -----

ท่านประธานครับ อย่างที่ผมพูดไปตั้งแต่ตอนต้นว่า แม่น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคในพื้นที่ของผมจะมีคุณภาพดีกว่าประปา อปท. หรือประปาหมู่บ้านครับ แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะดีในระดับที่พี่น้องประชาชนจะกล้าเอามาดื่มกิน ยังมีปัญหาเรื่องสีขุ่น แรงดันน้ำอ่อน หรือน้ำไม่ไหลอยู่หลายพื้นที่ และที่สำคัญครับท่านประธาน ซ่อมท่อบ่อยมากครับ ท่อแตกบ่อยมาก ซ่อมทีนานมาก กว้าน้ำจะกลับมาเต็มระบบ กว้าน้ำจะไหลไปถึงบ้านเรือนพี่น้องประชาชนที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นของผม โดยเฉพาะตำบลแดงใหญ่ ตำบลบ้านเปิด ตำบลศิลา ได้รับเรื่องร้องเรียนเป็นประจำครับท่านประธาน แต่พอไปดูการประเมินผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจัดทำขึ้น จะเห็นได้ว่าการประปาส่วนภูมิภาคได้คะแนนเต็ม ๑๐๐ ในด้านคุณภาพน้ำประปา ซึ่งก็ชวนให้สงสัยว่าไปตรวจวัดกันอย่างไร พอไปดูตัวชี้วัดตัวอื่น ๆ ก็ยิ่งสงสัยมากขึ้นไปอีกครับ โดยเฉพาะเรื่องแรงดันน้ำที่การประปาภูมิภาคตั้งไว้ว่าแรงดันต้องไม่ต่ำกว่า ๘.๕ เมตร ซึ่งถือว่าต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากลที่ขั้นต่ำมีแรงดันน้ำมากกว่า ๑๐ เมตร หรือ ๒๐ เมตรในสหรัฐอเมริกา บ้านเราบอกว่าแรงดัน ๘.๕ เมตรนี่ดีแล้ว ประเมินคะแนนผ่านฉลุยเลยครับท่านประธาน แต่ที่ต่างประเทศถ้าแรงดันน้ำต่ำกว่า ๑๐ เมตร เมื่อไรเขาประกาศว่าน้ำนั้นไม่สะอาดแล้วนะครับ พุดมาถึงตรงนี้ท่านประธานอาจจะสงสัยครับว่าเรื่องแรงดันน้ำมันสำคัญอย่างไรใช้ไหมครับ ความสำคัญของมัน เราไม่รู้สภาพแวดล้อมรอบ ๆ ท่อส่งน้ำมีการปนเปื้อนเชื้อโรค หรือสารอันตรายอะไรอยู่บ้าง ถ้าแรงดันน้ำในท่อน้อยเกินไป ต่อให้มีการผลิตน้ำประปาที่ต้นทางสะอาดแค่ไหน ก็เป็นไปได้ว่าน้ำประปาจะปนเปื้อนเชื้อโรคหรือสารเคมีระหว่างทาง เรื่องนี้การประปารู้ดีครับ แต่ไม่ทำ เพราะกลัวว่าปล่อยน้ำแรงเกินไป ท่อน้ำที่มีรอยรั่วอยู่แล้วมันจะทำให้เกิดปริมาณน้ำสูญเสียเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสาเหตุของเรื่องนี้ ก็มาจากการวางท่อส่งน้ำของการประปาส่วนภูมิภาคนี้ละครับ ที่ไม่ได้มาตรฐานในบางจุด ทั้งในเรื่องของวัสดุที่ใช้ รวมไปถึงเรื่องของคุณภาพของงานโยธาด้วย

ขาดที่ ๒ ครับท่านประธาน คือการขาดฐานข้อมูล นี่ก็เป็นผลมาจากปัญหาข้อที่แล้วครับ พอเราขาดการกำกับดูแล เราก็ไม่สามารถรู้เลยว่ามาตรฐานที่หน่วยงานกำหนดขึ้นมาบนแผ่นกระดาษนี้ พอไปอยู่หน้างานจริงแล้วผลลัพธ์ของมันออกมาหน้าตาจะเป็นอย่างไร สิ่งที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน คือการส่งแบบฟอร์มไปตาม อปท. ต่าง ๆ แล้วก็ให้ อปท. ต่าง ๆ กรอกข้อมูลกลับเข้ามาในระบบ ซึ่งปัญหาที่ผมรู้มา และข้าราชการทั้งหลาย

๒๙๑

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จงถนอม ๑๔๒/๒

ก็ทราบดีว่า อปท. มักกรอกแบบฟอร์มกลับมาไม่ครบครับ หลาย ๆ ช่องที่ต้องกรอกก็เว้นว่างไว้ เพราะไม่มีข้อมูล ทำให้ระบบนี้สุดท้ายใช้งานไม่ได้จริง ปัญหาทั้ง ๒ ขาดที่ผมกล่าวมานี้เป็นเหมือนห่วงโซ่ของปัญหาที่คล้องกันอยู่ ถ้าไม่มีการกำกับดูแลที่เป็นระบบ ไม่มีการตรวจวัด ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพน้ำประปาแล้ว ก็ไม่มีทางเลยครับที่เราจะมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับการประปาที่ครบถ้วน และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ขาดที่ ๓ ครบท่านประธาน คือการขาดงบประมาณ อย่างที่ผมอภิปรายในช่วงต้นว่า ระบบผลิตน้ำประปาของเราพอเสียแล้วมักไม่ค่อยได้รับงบประมาณในการซ่อมแซม ท้องถิ่นเองก็ไม่มียกงบประมาณเพียงพอในการซ่อมแซม ถ้าดูจากงบประมาณในเอกสารฉบับของปีนี้ จะเห็นว่ามียกอุดหนุนในการก่อสร้างและปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาหมู่บ้าน และ อปท. ๕๘๗ ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นงบก่อสร้าง งบปรับปรุงไม่ค่อยมี ถ้าเทียบกับจำนวนระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หรือ อปท. ที่มี ๗๐,๐๐๐ กว่าแห่ง ที่เรารู้ว่ามันมีปัญหา ยังจัดสรรงบประมาณแบบนี้ เมื่อไรจะซ่อมแซมให้พี่น้องประชาชนได้ใช้น้ำที่สะอาดและทั่วถึงละครับ งบประมาณส่วนใหญ่เกี่ยวกับระบบน้ำประปาที่ท้องถิ่นได้รับการจัดสรร คือการสร้างใหม่ครับท่านประธาน และโครงการสร้างใหม่ส่วนใหญ่มักเป็นโครงการที่เราู้จักกันในชื่อ POG Tanks ตามรูปนี้ครับท่านประธาน -----

ท่านประธานครับ POG Tanks ขนาดในรูป จาก Spec บอกว่าผลิตน้ำประปาได้ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ราคาจัดซื้อแห่งหนึ่งอยู่ที่ ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท โครงการพวกนี้ของ่าย ผ่านง่ายครับท่านประธาน เพราะ POG Tanks อยู่ในบัญชีนวัตกรรม สามารถจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีเฉพาะเจาะจงได้ ที่สำคัญครับท่านประธาน POG Tanks นี้ มีปัญหาครับท่านประธาน ผมไม่ได้คิดเอาเองนะครับว่ามีปัญหาอย่างไร มีรายงานจาก สตง. สรุปปัญหาของ POG Tanks ไว้ว่า น้ำประปาที่ผลิตออกมาก็ไม่สะอาด ไม่สามารถให้บริการน้ำประปาได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมตามจำนวนครัวเรือน ตามเป้าหมายของโครงการได้ ก็คือผลิตน้ำได้ไม่ตรงตาม Spec ที่ระบุไว้ สุดท้ายไม่สามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคได้จริง แล้วโครงการ POG Tanks ขยับสร้างกันมากครับ นอกจากขยับสร้างแล้วยังมีการกระจายโครงการที่ค่อนข้างประหลาด ผมมีโอกาสไปลงพื้นที่หลายตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ไปเจอตำบลหนึ่ง ตำบลนี้มี ๘ หมู่บ้าน ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อ POG Tanks ใหม่ ๖ สถานี ในปีเดียวครับ ทั้ง ๆ ที่ตำบลนั้นก็มียุบบประปาเดิมอยู่แล้วก็คือเอามาตั้งคู่กันกับระบบผลิตประปาเดิม อันนี้เพิ่งสร้างมาเพียง ๕ ปี สียังใหม่ ๆ อยู่เลย อันเดิมก็ขนาดผลิตน้ำเท่ากับ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงเหมือนกัน แต่พอได้ของใหม่มาก็เลิกใช้อันเดิม ทั้ง ๆ ที่หากเราจัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงแต่ละสถานี ก็จะใช้งบประมาณไม่กี่แสนบาท ไม่รู้ทำแบบนี้ไปเพื่ออะไร แทนที่จะจัดสรรงบประมาณซ่อมของเดิมที่ถูกมากกว่า กลับสร้างใหม่เสียอย่างนั้น รัฐบาลต้องตอบประชาชนให้ได้นะครับว่าทำแบบนี้ไปทำไม แบบนี้เสียโอกาสพื้นที่อื่น ๆ ที่ยังขาดแคลนปัญหาน้ำประปาครับ นอกจากโครงการ POG Tanks ของรัฐบาล ยังมีโครงการเกี่ยวกับการก่อสร้างระบบประปาเป็นจำนวนมาก ย้อนไปดูเมื่อตอนปี ๒๕๖๗ เห็นว่ารัฐบาลจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างใหม่ ไม่ว่าจะเป็นระบบผลิตน้ำประปาผิวดิน ระบบผลิตน้ำประปาบาดาล ปี ๒๕๖๗ งบก่อสร้างระบบประปาบาดาลระยะไกล ๒๖ โครงการ ๔๓๓ ล้านบาท ผ่านกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ส่วนงบก่อสร้างโครงการ POG Tanks ปีที่แล้ว ๘๐ โครงการ ก็กว่า ๔๐๐ ล้านบาท สำหรับปีงบประมาณปี ๒๕๖๘ ก็มีการสร้างใหม่เป็นจำนวนมากเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นโครงการ POG Tanks ปีนี้ ๑๐๙ โครงการ เป็นงบประมาณกว่า ๕๗๙ ล้านบาทเศษ แล้วก็ยังมีโครงการสำหรับผลิตน้ำเพื่อบริโภค คือโครงการสร้างระบบผลิตน้ำแบบ RO หรือมีอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า POG Drink อยู่ในบัญชีนวัตกรรมเหมือนกัน จัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเหมือนกัน

๒๙๓

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ภริญา ๑๔๓/๒

แล้วก็มาจากบริษัทเดียวกันนี้ละครับ ตระกูล POG ทั้งหลายแล้วจริง ๆ มีทั้งหมด ๓ POG มี POG Tanks POG Drinks แล้วก็ยังมี POG Solve อีกครับท่านประธาน ส่วน POG Drinks ราคาจุดละ ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ปีนี้จัดสรรงบประมาณมา ๖๑ โครงการ เป็นงบประมาณกว่า ๖๗ ล้านบาท รัฐบาลจะเอาแบบนี้จริง ๆ หรือครับ พัฒนาระบบประปาเดิมที่มีอยู่จนทำให้ดื่มได้ ไม่ได้ ก็สร้างใหม่แบบที่มันดื่มได้ไปเลย ยังมีอีกครับ งบก่อสร้างที่เกี่ยวกับน้ำประปา ไม่ว่าจะเป็นโครงการที่ผ่านกรมทรัพยากรน้ำบาดาล โครงการพัฒนาน้ำบาดาล เพื่อความมั่นคงระดับชุมชน ๙๙ แห่ง โครงการจัดหาแหล่งน้ำบาดาลระยะไกล เพื่อแก้ปัญหาพื้นที่แล้งซ้ำซาก ๓๒ โครงการ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาล ส่งเสริมการดำเนินงาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๒๐๑ โครงการ รวม ๓๓๒ โครงการ รวมเป็นเงินกว่า ๑,๐๑๙ ล้านบาท งบประมาณรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวกับระบบน้ำประปา อย่างการประปานครหลวง ๖๑ ล้านบาท และการประปาส่วนภูมิภาค ๔,๕๑๐ ล้านบาท ถ้าสรุปรวมเป็นเงินงบประมาณในเรื่องของน้ำประปาทั่วประเทศปี ๒๕๖๘ ก็ราว ๆ ประมาณ ๗,๑๑๗ ล้านบาท จะเห็นว่างบประมาณส่วนใหญ่เป็นการสร้างใหม่ ไม่ใช่การซ่อมบำรุง กลับกันครับ งบสร้างใหม่กลับเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้ง ๆ ที่ระบบผลิตน้ำประปาเดิมยังพอใช้การได้อยู่ เพียงขาด การบำรุงรักษา ขาดการดูแลที่เข้าใจเท่านั้น นี่ต่างหากครับก็จะเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุดครับท่านประธาน ส่วนโครงการที่เกี่ยวกับการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับ อปท. หรือผู้ดูแลระบบน้ำประปาหมู่บ้าน ก็มีน้อยมากครับท่านประธาน ปีที่แล้วได้รับจัดสรรมา ๑ ล้านบาท สำหรับโครงการอบรมสัมมนาช่างประจำ อปท. และปี ๒๕๖๘ ได้รับเพิ่มมาอีก ๑ ล้านบาท สำหรับการอบรมเฉพาะผู้ดูแลระบบน้ำประปา เงินแค่ ๑ ล้านบาท ๒ ล้านบาทครับท่านประธาน ดูอย่างไรก็ไม่น่าจะพอสำหรับอบรมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบผลิตน้ำประปาทั่วประเทศครับท่านประธาน-----

พอพูดมาตรงนี้ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนที่รับฟังอยู่ทางบ้าน อาจสงสัยใช่ไหมครับ ว่าทำไมรัฐบาลชอบทำโครงการสร้างมากกว่าโครงการซ่อม ถ้าไม่มองในแง่ร้ายจนเกินไป ผมก็คิดว่าปัญหาของการเน้นสร้างไม่เน้นซ่อมแบบนี้ น่าจะมาจากไม่มีการตรวจสอบ ไม่มีฐานข้อมูล ก็เลยไม่รู้วาระบบประปาที่ไหนมันมีคุณภาพ ไม่ได้คุณภาพบ้าง จึงไม่สามารถตั้งงบประมาณลงไปได้อย่างเต็มที่และตรงจุด แต่ก็อดสงสัยไม่ได้ครับท่านประธาน ว่าเงินอุดหนุน เฉพาะกิจของ อปท. ทำไมโครงการด้านน้ำประปา มันมีแต่โครงการสร้างระบบผลิต น้ำประปาตระกูล POG ทั้งหมดเลยครับท่านประธาน อยากให้ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐบาลเลิกวงจรรูปแบบนี้ สร้างพัง สร้างใหม่ ถ้าเราทำกันแบบนี้ ไม่ว่าจะต้องใช้เวลา อีกกี่ปี กี่ชาติ พี่น้องประชาชนถึงจะมีน้ำสะอาดได้ดื่มทุกครัวเรือน ผมต้องข้านะครับว่า เราต้องเลิกแนวคิดแบบนี้ รัฐบาลต้องมุ่งเน้นการซ่อมมากกว่าการสร้าง ถ้าจะมีการสร้าง ต้องมั่นใจว่าไม่เป็นการสร้างที่ทับพื้นที่ที่มีระบบประปาเดิมอยู่แล้ว และต้องไม่ทับกับพื้นที่ ที่การประปาส่วนภูมิภาคจะขยายเขตเข้าไป ไม่อย่างนั้นก็เป็น การตั้งงบประมาณที่ซ้ำซ้อน ไม่เกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน และทำให้เกิดค่าเสียโอกาสให้กับพี่น้องประชาชน ในพื้นที่อื่น ๆ ที่ขาดแคลนระบบน้ำประปาด้วย เรื่องที่ผมพูดมาทั้งหมดไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ ท่านประธาน เป็นปัญหาเรื้อรังที่อยู่กับพี่น้องประชาชนมาหลายสิบปี แต่จนแล้วจนรอด ก็ไม่ได้รับการแก้ไข แทนที่รัฐบาลนี้ ซึ่งอ้างว่ามาเพื่อแก้ปัญหาปากท้องพี่น้องประชาชน สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานแบบนี้ท่านยังทำไม่ได้ สิ่งที่รัฐบาลทำกลับเป็นการจัด Event แบบลู่หน้าปะจุมุก เช่น การจัดประกวดน้ำประปาสะอาดดื่มได้ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น เพื่อชิงเงินรางวัล ๕๐,๐๐๐ บาท การจัดประกวดก็เป็นวิธีจูงใจให้ อปท. หันมาสนใจคุณภาพการผลิตน้ำประปาวิธีหนึ่ง แต่ผมไม่คิดว่าจะ เป็นวิธีที่แก้ไขปัญหาน้ำประปาให้กับพี่น้องประชาชนอย่างยั่งยืนได้ครับ

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้โอกาสนี้สรุปปัญหาการจัดสรร งบประมาณเกี่ยวกับการประปาของรัฐบาลนี้สั้น ๆ ว่า ท่านยังคงจัดสรรงบประมาณที่เน้นแต่ การสร้าง สร้างแล้วพัง พังแล้วสร้างใหม่ ไม่เน้นการซ่อมและการปรับปรุงพัฒนา การตรวจสอบคุณภาพของน้ำประปาที่ทำอย่างจำกัด ไม่ทั่วถึง ไม่เป็นระบบ ข้อเสนอของผม และพรรคก้าวไกล คือรัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพ น้ำประปาให้อย่างทั่วถึง รวมไปถึงการตั้งงบประมาณสำหรับการสำรวจคุณภาพระบบผลิตน้ำประปา

เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูลรายวันไปเลย ทันสมัยให้มันใช้งานได้จริง นอกจากนี้ เราต้องมีการกำกับดูแลน้ำประปาอย่างเป็นระบบและจริงจัง ไม่ใช่แค่ประปาหมู่บ้าน หรือประปาอปท. รวมถึงประปาภูมิภาค ประปานครหลวงด้วย โดยให้ สททช. มีบทบาทในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับน้ำประปา การจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการสร้าง การซ่อม การขยาย โครงการประปาต่าง ๆ และมีคณะกรรมการกำกับกิจการประปาที่จะรับนโยบายต่อ เพื่อดูแลเรื่องการอนุมัติ อนุญาตประกอบกิจการประปา มีการควบคุมมาตรฐานคุณภาพน้ำประปา มีการตรวจสอบและลงโทษผู้ประกอบการน้ำประปาที่ไม่สามารถ และจำหน่ายน้ำประปาได้ตามมาตรฐานที่กำหนดครับ และในช่วงนี้ก่อนที่จะมีการกำกับดูแลกิจการประปาอย่างเป็นระบบ รัฐบาลต้องจัดงบประมาณบำรุงรักษาระบบประปาให้เพียงพอต่อสภาพปัญหา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการยกระดับคุณภาพน้ำประปาให้สามารถดื่มได้จริง ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวแถลงนโยบายให้คำมั่นสัญญาต่อพี่น้องประชาชนไว้ผ่านมาปีเดียวอย่าเพิ่งลืมนะครับ

ท่านประธานครับ กลไกงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ ถ้ารัฐบาลยังจัดสรรงบประมาณรูปแบบนี้ไม่ว่าเวลาผ่านไปอีกกี่สิบปี ๑๐๐ ปี ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาบ้านน้ำขุ่น น้ำดำ น้ำไม่ไหล น้ำไม่สะอาด ให้กับพี่น้องประชาชนได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านนิกร โสมกลาง หลังจากนั้นจะเป็นการตอบของท่านรัฐมนตรีมนพร เรียนเชิญครับ

นายนิกร โสมกลาง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม นิกร โสมกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา เขต ๘ พรรคเพื่อไทยครับ ผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นตัวแทนของพี่น้องจากภาคอีสานมาร่วมอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในครั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชน ด้วยโครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมต่อและมีประสิทธิภาพทั่วประเทศ ท่านประธานครับ จากที่ท่าน สส. ชรินทร์ ได้กล่าวถึงการจัดสรรงบประมาณของกระทรวงคมนาคมนั้น แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นใส่ใจในการยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมอย่างครอบคลุมทั้งระบบราง ระบบถนน ทางอากาศ และทางเรือ ผมจะขอเป็นตัวแทนอธิบายเพิ่มเติมว่า บดบังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนได้อย่างไร โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาของระบบคมนาคมที่พี่น้องประชาชนไทยต้องเผชิญอยู่ในขณะนี้ครับ ผมขอสรุปง่าย ๆ เป็น ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ระบบขนส่งทางรางของประเทศที่ล่าสมัยและไม่เชื่อมต่อเป็นที่ทราบกันดีนะครับว่า การขนส่งสินค้าทางรางเป็นประเภทการขนส่งสินค้าที่ต้นทุนต่ำและมีประสิทธิภาพมากกว่าการขนส่งทางบกมาก แต่ประเทศไทยของเรายังมีระบบรางที่ไม่พัฒนาทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเวียดนามที่พัฒนาระบบรางรถไฟความเร็วสูงร่วมกับประเทศจีน ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญที่ใช้ในการเชื่อมต่อเปิดประตูการค้ากับตลาดใหญ่อย่างประเทศจีน ถ้าหากเรายังไม่ดำเนินการเรื่องระบบรางที่ทันสมัยอย่างจริงจังและแข็งขัน สุดท้ายแล้วประเทศของเราจะถูกปล่อยทิ้งไว้ข้างหลัง และจะไม่มีที่ยืนในเวทีการค้าที่สำคัญอย่างเส้นทางเศรษฐกิจกับประเทศจีน หรือนานาประเทศ นอกจากนั้นยังจะส่งผลต่อการเสียโอกาสที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ท่องเที่ยวหลายเมืองใน ๑ Trip หรือที่เราเรียกกันว่า Multi Destination Trip อย่างประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศในทวีปยุโรป แล้วก็ยังจะส่งผลให้พี่น้องในจังหวัดอื่น ๆ เสียโอกาส เสียรายได้อีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในปี ๒๕๖๖ รายได้ของผู้มาเยือนของกรุงเทพมหานครคิดเป็น ๓๒.๓๔ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๗๓,๐๐๐ ล้านบาท แสดงให้เห็นถึงความกระจุกตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวที่อยู่เฉพาะเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลครับ

ประเด็นที่ ๒ อุบัติเหตุทางถนนจากถนนที่มีคุณภาพเสื่อมโทรมไม่ได้มาตรฐาน ข้อมูลจาก WHO รายงานว่า การสำรวจล่าสุดประเทศไทยเมื่อปี ๒๕๖๑ มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนสูงที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ที่ ๓๒.๗ คนต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน และเป็นอันดับที่ ๙ ของโลก หรือในอีกความหมายหนึ่ง ก็คือระหว่างที่เรากำลังอภิปรายอยู่นี้ มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนโดยเฉลี่ยชั่วโมงละ ๒.๖๔ คน

ประเด็นที่ ๓ ความเจริญกระจุกตัวอยู่ที่เฉพาะกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ คุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ห่างไกล ยังคงไม่ได้รับการดูแลและอำนวยความสะดวกเท่าที่ควร ซึ่งความไม่มีประสิทธิภาพของระบบคมนาคมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเรื่องนี้ การขยายความเจริญสู่พื้นที่ต่าง ๆ จำเป็นต้องมีระบบการขนส่งที่เชื่อมต่อกับพื้นที่นั้น ๆ กับเมืองที่สำคัญ มีเครือข่ายถนนในพื้นที่นั้น ๆ เชื่อมต่อกับแหล่งที่อยู่อาศัย แล้วก็แหล่งงานเข้ากับระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่นั้น ๆ เช่นสถานศึกษา หรือสถานพยาบาล ท่านประธานครับ ถ้ามองคำตอบที่จะแก้ปัญหาหลักเหล่านี้คืออะไร ผมขออนุญาตยกตัวอย่างสัก ๒-๓ เรื่อง

เรื่องแรกทำให้เป็น Tourism Hub ให้ได้ การที่เราจะเป็น Hub ของการท่องเที่ยวต้องมีการคมนาคมที่ทันสมัย เชื่อมเมืองหลักและเมืองรองเข้าด้วยกัน ผมเห็นว่ารัฐบาลจัดสรรงบประมาณการการท่องเที่ยวร่วมกับการคมนาคม เพื่อสนับสนุนสร้างทางหลวง ๒๔ สาย ใน ๒๑ จังหวัด ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมทางน้ำ ๓๔ แห่ง ใน ๑๒ จังหวัด ในเส้นทางที่ตอบโจทย์กับแผนการท่องเที่ยว ใช้งบประมาณกว่า ๑,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของแผนบูรณาการการท่องเที่ยว ก็หวังว่าจะสามารถผลักดันการท่องเที่ยวท้องถิ่น เพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนร้อยละ ๑๐ ของ GDP ของจังหวัด

๒. การยกระดับโครงข่ายถนนในต่างจังหวัด ท่านประธานครับ ผมเห็นว่ารัฐบาลมุ่งเน้นเน้นความร่วมมือกับท้องถิ่น ในการจัดการระบบคมนาคมตามความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดอย่างแท้จริง โดยมีการจัดสรรงบประมาณให้กับกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท อยู่ที่ ๗.๕ หมื่นล้านบาท หรือคิดเป็น ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณถนน เพื่อซ่อมบำรุงและขยายถนนในตัวเมืองหลักและเมืองรอง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่พี่น้องประชาชน เพื่อกระจายความเจริญ

๒๙๘

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศิริพร ๑๔๕/๓

สู่ภูมิภาค ลดความหนาแน่นในกรุงเทพฯ แล้วก็มีการคาดการณ์ครับว่า จะสามารถลด
การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้ได้ ให้เหลือ ๑๒ คนต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน
ภายในปี ๒๕๗๐ ครับ

- ๑๔๖/๑

๓. ปฏิรูประบบขนส่งทางรางด้วยรถไฟฟ้าความเร็วสูง และรถไฟรางคู่ ช่วยสร้างรายได้ ขยายโอกาสให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศอย่างเท่าเทียม จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วครับว่า ระบบรางเป็นระบบขนส่งทางบกที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รัฐบาลพรรคเพื่อไทย จึงมุ่งเน้นเชื่อมโยงโครงข่ายรถไฟฟ้าความเร็วสูงทั่วประเทศ รวมถึงยกระดับรถไฟโดยสารทั่วประเทศ โดยงบประมาณในครั้งนี้ง มีการอนุมัติชำระหนี้โครงการรางที่สำคัญ ๆ เพื่อผลักดันแนวคิด Road to Rail อันเป็นความหวังของประเทศต่อไป อย่างเช่น รถไฟฟ้าความเร็วสูง กรุงเทพฯ-โคราช-หนองคาย ท่านประธานที่เคารพครับ การจัดสรรงบประมาณในครั้งนี้ง คือการเน้นการสานต่องานที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนให้สำเร็จ ผมย้ำนะครับ เป็นการเน้นการสานต่องานที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนให้สำเร็จ จะเห็นได้ว่าประเทศของเรามีการริเริ่มโครงการที่เป็นประโยชน์มากมาย แต่ที่ผ่านมามาขาดความสามารถ หรือขาดความตั้งใจในการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วง จนกระทั่งผมได้มาเห็นรัฐบาลที่นำโดยพรรคเพื่อไทย รัฐบาลที่นำโดยท่านนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน นี้ละครับ มีความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาได้อย่างจริงจัง มุ่งเน้นดำเนินการสานต่อโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน ปราศจากความคิดแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ดำเนินการอนุมัติโครงการให้ใช้หนี้โครงการที่มีส่วนเสริมสร้างโครงข่ายคมนาคมของประเทศ ให้เสร็จสิ้น มีตัวอย่างโครงการที่สำคัญ ๆ ต่อคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนที่ผมอยากจะยกตัวอย่าง ๒-๓ โครงการครับ

โครงการที่ ๑ ครับ รถไฟรางคู่กรุงเทพฯ-โคราช-หนองคาย เชื่อมต่อกับประเทศจีน โครงการนี้จะสัมพันธ์กับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษหนองคายครับ ซึ่งเป็นโครงการสำคัญที่จะช่วยให้คุณภาพชีวิตของพี่น้องในภาคอีสานดีขึ้น โครงการนี้จะเชื่อมต่อการค้าชายแดนกับประเทศลาว คาดการณ์ว่าจะสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ปกติแล้วอยู่ที่ ๒.๖ แสนล้านบาทต่อปี เป็น ๓.๖ แสนล้านบาทต่อปี โครงการนี้ไม่ได้ขยายความเจริญแค่จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดหนองคายเพียงอย่างเดียว แต่ยังจะเพิ่มคุณภาพชีวิตและรายได้ให้กับประชาชนทางภาคอีสาน โดยเฉพาะจังหวัดที่มีสถานีรถไฟ อย่างเช่น ขอนแก่นและอุดรธานี

โครงการที่ ๒ ถนนสาย ง๓ ครีบ ตามผังเมืองรวมของหนองคาย โครงการนี้ คาดว่าจะจัดทำเสร็จภายในปี ๒๕๗๐ จะสนับสนุนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย จะช่วยให้เกิดการขนส่งหลายรูปแบบ จะเป็นเส้นทางสำคัญที่ช่วยในการผลักดันความเจริญสู่ภูมิภาคครับ

โครงการที่ ๓ อันนี้เกี่ยวข้องกับผมโดยตรงเลยครับ โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างสายบางปะอิน-นครราชสีมา หรือ Motorway M6 ครับ เป็นการเปิดประตูสู่ภาคอีสาน ช่วยลดระยะเวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ-โคราช ท่านประธานครับ ปกติแล้ว กรุงเทพฯ-โคราช ใช้เวลา ๓ ชั่วโมงกว่า หลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ได้ไปเปิดใช้นำร่องบางส่วนปลายปีแล้ว วันนี้ลดระยะเวลาได้อีก ๓๐ นาที เราใช้เวลาเดินทางแค่ ๒ ชั่วโมงครึ่ง กรุงเทพฯ-โคราชวันนี้ครับ ก็จะเป็นการช่วยเพิ่มความสะดวกความปลอดภัยในการเดินทาง ลดอุบัติเหตุบนถนน ส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยการเชื่อมโยงภูมิภาค กระตุ้นการขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยว ลดความหนาแน่นของการจราจรบนถนนหลัก ทำให้การเดินทางในประเทศไทยมีความสะดวกมากขึ้น

ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เคารพ สดุดท้ายแล้วผมคิดว่ารัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาคมนาคมอย่างเร่งด่วน เรามีแผนที่จะเชื่อมโยงโครงข่ายรถไฟฟ้าความเร็วสูงทั่วประเทศ เรามีแผนที่จะยกระดับรถไฟโดยสารให้ทันสมัย เรามีแผนที่จะสร้างระเบียงเศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงไทย-จีน นอกจากนี้เรายังจะมุ่งเน้นซ่อมแซมและพัฒนาถนนทั่วประเทศ เพื่อให้การเดินทางระหว่างเมืองมีความสะดวกปลอดภัยมากขึ้น แผนการเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แต่ยังเป็นการลงทุนเพื่ออนาคตของประเทศ ยังเป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเดินทางเป็นการลงทุนเพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนให้กับประเทศไทย ท่านประธานครับ การดำเนินการเหล่านี้ จะทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกกระดับคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนได้อย่างดี ไม่เพียงแต่ในเมืองหลวง แต่ยังรวมถึงภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกทุกท่าน เราต้องร่วมมือกันเพื่อให้โครงการเหล่านี้เป็นจริงเพื่ออนาคตที่ดีกว่าของประเทศไทย ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีมนตรีครับ

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน มนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
วันนี้ดิฉันได้รับมอบหมายจากท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ในการมาตอบข้อชี้แจงของท่านสมาชิก และความห่วงใยของท่าน
สมาชิกในการอภิปรายร่าง พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
ในวาระที่ ๑ ก่อนอื่นดิฉันขออนุญาตใช้เวลาของสภาเพื่อนำเสนอวิดิทัศน์ของกระทรวง
คมนาคม ให้ท่านประธานและท่านสมาชิกได้รับทราบถึงทิศทาง แล้วก็แนวทางการพัฒนา
ของกระทรวงคมนาคมโดยสรุป เพื่อตอบประเด็นและข้อซักถามของท่านสมาชิก ท่านฐากร
จากพรรคไทยสร้างไทย แล้วก็ท่านกฤดิทัช จากพรรคใหม่ ซึ่งได้ซักถามถึงรายละเอียด
โครงการงบประมาณของปี ๒๕๖๘ ของกระทรวงคมนาคม ขอเปิดคลิปวิดีโอก่อนค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพและเสียง)

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพคะ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคะ ต่อข้อซักถามของท่านสมาชิก ท่านกฤดิทัช จากพรรคใหม่ ที่ได้ตั้งข้อสังเกตว่ากระทรวงคมนาคมไม่ได้มีการพัฒนาลงทุนทางด้านระบบรางที่เพียงพอ แล้วก็ควรจะมีการลงทุนระบบรางให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศนั้น ดิฉันขอชี้แจงว่า นโยบายของกระทรวงคมนาคมนั้น ได้มีความชัดเจนดังภาพสไลด์ที่ท่านสมาชิกได้ชมไปสักครู่หนึ่งคะ เพราะเราจะเน้นเรื่องของการขนส่งที่มีต้นทุนต่ำ โดยเพิ่มสัดส่วนของขนส่งทางราง แล้วก็ขนส่งทางน้ำให้มากยิ่งขึ้น เพราะเราเชื่อว่าการคมนาคมทางรางนั้น หน่วยงานที่ขับเคลื่อนหลัก ก็คือการรถไฟแห่งประเทศไทยและการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงคมนาคม เพราะ ๒ หน่วยงานนี้ จะไม่ได้ใช้เงินงบประมาณในการก่อสร้าง จะเป็นการใช้เงินนอกงบประมาณในการลงทุนเป็นหลัก เมื่อมาพิจารณาในเรื่องของงบทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ รัฐวิสาหกิจก็จะพบว่าสัดส่วนในการลงทุนระบบรางนั้นเป็นเงินที่เราใช้เงินนอกงบประมาณมีสัดส่วนมากที่สุด สูงสุดถึงร้อยละ ๔๘.๒๖ ของเงินลงทุนทั้งหมดที่ใช้เงินนอกงบประมาณคะท่านประธาน

สำหรับประเด็นในข้อสังเกตของท่านสมาชิก ท่านฐากร จากพรรคไทยสร้างไทย ก็จะทำให้เห็นว่าท่านให้ความเห็นในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณซ่อมบำรุงของกระทรวงคมนาคมที่บอกว่าใช้เป็นจำนวนมากถึง ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้นก็เพราะว่าการก่อสร้างถนนที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือว่ามีรถบรรทุกที่มีน้ำหนักมากจนเกินไปหรือไม่ ดิฉันจึงขออนุญาตท่านประธาน เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกับท่านสมาชิก แล้วก็ต่อพี่น้องประชาชนที่รับชมอยู่ทางบ้านขณะนี้คะว่า โครงการก่อสร้างของกระทรวงคมนาคม โดยกรมทางหลวง หรือว่ากรมทางหลวงชนบท ได้มีมาตรฐานการก่อสร้างที่ได้มาตรฐานสากล และการก่อสร้างก็เป็นไปอย่างมีคุณภาพ แล้วก็มีความปลอดภัย แล้วก็มีการใช้งานที่ยั่งยืน และมีคู่มือในการกำกับดูแลของการก่อสร้าง ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน หรือว่าเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมงาน ก็ใช้มาตรฐานในการกำกับดูแล แล้วก็ในการก่อสร้าง ท่านจะเห็นในภาพนะคะ ในการก่อสร้างตั้งแต่ชั้นบดอัด ชั้นลงงานชั้นดิน จนกระทั่งการลาดยางที่มีคุณภาพมาตรฐานคะ

ต่อมากะ ในขณะที่กรมทางหลวงเมื่อสร้างเสร็จแล้วก็จะมีการเปิดการใช้งาน และมีความสามารถที่จะบรรทุก น้ำหนักบรรทุกที่ลดลงนี้ ดิฉันได้โชว์ภาพกราฟให้เห็น

๓๐๓

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ศักรินทร์ ๑๔๘/๒

น่าจะว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้น ก็จะเกิดขึ้นตามอายุของการใช้งาน ซึ่งทุก ๆ ปีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องบำรุงรักษาและให้มีความปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา เพราะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน คืออันดับหนึ่งที่กระทรวงคมนาคมคำนึงถึง ซึ่งในการบำรุงรักษาของถนนทางหลวงก็จะมีทางหลวงชนบท แล้วก็ทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งจะมีประเภทของการบำรุงอยู่ ๓ ประเภท ก็คือบำรุงปกติ ก็จะเป็นงบประมาณที่จำเป็นต้องตั้งทุกปี เพื่อดูแลถนน แล้วก็ทรัพย์สินทางหลวงให้สะอาด แล้วก็อยู่ในสภาพดีที่พี่น้องประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้ตลอดเวลา

- ๑๔๘/๑

ในการบำรุงประเภทที่ ๒ ก็คือบำรุงตามกำหนดเวลา ซึ่งงบประมาณที่ใช้ในการซ่อมแซม ก็จะบำรุงแล้วก็ซ่อมแซมในระยะเวลาที่เมื่อมีการเปิดใช้งานไปแล้ว ๓ ปีแล้วก็มีความเสียหายเพียงเล็กน้อย ท่านจะเห็นว่าเวลาถนนนี้สร้างไปแล้วทำไมเพิ่งมาซ่อมอีก เพราะว่ามันอยู่ในระยะเวลาที่ต้องกลับมาบำรุงรักษาหลังจาก ๓ ปีเป็นต้นไป ซึ่งนี่คือความปลอดภัยในการใช้รถ ใช้ถนนของพี่น้องประชาชนค่ะ

ส่วนการบำรุงประเภทที่ ๓ เป็นงานบำรุงพิเศษแล้วก็บูรณะ ซึ่งเป็นงบประมาณในการซ่อมใหญ่ณะคะ เมื่อถนนมีการใช้ไประยะเวลานานก็就会有ความเสียหายที่รุนแรง นี่คือน้องประชาชนก็จะเห็นภาพการซ่อมแซมถนนในบางสายที่พี่น้องสัญจรไปมาก็มีอยู่ ๓ ประเภทของการบำรุงรักษานะคะ

ต่อมาคะ ท่านสมาชิกได้พูดถึงความห่วงใยว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้มีการซ่อมบำรุงเป็นเม็ดเงินที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากรถบรรทุกน้ำหนักเกินไปหรือไม่ท่านประธานที่เคารพคะ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคะ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ท่านได้กำชับแล้วก็เน้นให้กรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทได้ทำการตรวจจับรถบรรทุกอย่างเข้มงวด แล้วก็ห้ามให้มีการรับส่วยโดยเด็ดขาด หากมีการรับส่วยเกิดขึ้น ก็จะมีการลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างหนัก ดิฉันขออนุญาตโชว์ข้อมูลนะคะว่า การตรวจจับรถบรรทุกที่มีน้ำหนักเกิน พบว่าก่อนที่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาจะเข้ามา จะมีรถบรรทุกที่มีน้ำหนักเกินมากถึง ๓,๔๑๖ คันต่อปี แต่เมื่อรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาเข้ามาบริหารงานเพียงแค่ ๘ เดือน สามารถลดรถบรรทุกที่มีน้ำหนักเกินเหลือเพียง ๑,๙๙๘ คัน ในระยะเวลาเพียง ๘ เดือนเท่านั้นคะ ซึ่งจำนวนที่ลดลงเนื่องมาจากการตรวจจับที่เข้มงวด แล้วเราก็มีการตั้งด่านน้ำหนักลอยมากยิ่งขึ้น เกือบจะมีระยะห่างที่พี่น้องประชาชนเห็นใกล้ ๆ กันนะคะ นั่นคือความใส่ใจของกระทรวงคมนาคมคะ

สุดท้ายคะ จากการดำเนินงานของกระทรวงคมนาคมคะ ก็จะมีผลงานที่ประจักษ์ แล้วท่านก็จะเห็นว่าการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือว่า IMD ก็จะทำให้สถิติ หรือว่าเลื่อนขั้นขั้นของประเทศไทยนี้สูงขึ้น จากเดิมก่อนที่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาจะเข้ามา การบริหารงานขีดความสามารถทางด้านการแข่งขันประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ ๓๐ เป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มอาเซียน รองจาก

สิงคโปร์และมาเลเซียนะคะ แต่หลังจากรัฐบาลของท่านเศรษฐาที่ภายใต้กำกับการดูแลของท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ การบริหารงานของประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ในอันดับที่ ๒๕ ขยับขึ้นมาถึง ๕ อันดับ เป็นอันดับที่ ๒ ของอาเซียน ซึ่งรองจากประเทศสิงคโปร์ค่ะ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคะ ดิฉันขอน้อมรับคำแนะนำ ข้อเสนอแนะของท่านสมาชิก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงคมนาคมและต่อพี่น้องประชาชน และสามารถที่จะทำให้กระทรวงคมนาคมตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนภายใต้งบประมาณ ซึ่งมาจากภาษีของพี่น้องประชาชนค่ะ ต้องขอบคุณทุกความเห็นของท่านสมาชิกนะคะ ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ จึงได้บอกเสมอว่าอะไรที่เป็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน กระทรวงคมนาคมจะเร่งรัดทำทันที ภายใต้คำขวัญของกระทรวงคมนาคม ระบุว่า กระทรวงคมนาคมเพื่อความอุดมสุขของประชาชน ขอขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีนะคะ ท่านจักรพงษ์ แสงมณี ใช้สิทธิในการชี้แจงครับ

นายจักรพงษ์ แสงมณี (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านครับ ผม จักรพงษ์ แสงมณี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีนะคะ ขอชี้แจงในประเด็นที่มีผู้อภิปรายไว้ก่อนหน้านี้ในเรื่องของงบกลาง รายการเงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ และรายการค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ ก็ขอเรียนอย่างนี้ครับว่า การพิจารณาในตัวเบี้ยบำเหน็จบำนาญและค่ารักษาพยาบาล เราได้มีการคำนวณพิจารณาอย่างละเอียดกับทางส่วนราชการ และได้มีการประเมินค่าใช้จ่ายล่วงหน้าไว้ อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๖๘ เราได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้ ๓๕๔,๐๔๓.๓๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๗ ๒๑,๔๕๖ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๖.๔๔ เปอร์เซ็นต์ แล้วในส่วนของงบกลางค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง เราได้ตั้งงบประมาณไว้ ๙๓,๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากงบประมาณปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๑๔,๒๓๕ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๑๗.๘๙ เปอร์เซ็นต์นะคะ -----

อย่างไรก็ดี ในส่วนนี้ถึงแม้ว่าการตั้งงบประมาณอาจจะขาด หรืออาจจะไม่พอในบางส่วน
 อย่างที่ท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ว่า เรายังมีช่องทางในการใช้เงินคงคลัง
 ในการที่จะมาจ่ายในส่วนนี้ ก็อยากให้ทางข้าราชการทุกคนสบายใจได้นะครับว่า รัฐบาลดูแล
 ในส่วนนี้อย่างเต็มที่ เพราะเงินคงคลังในส่วนนี้ ถึงแม้ว่าเราจะใช้ไป เราก็ต้องตั้งใช้คืน
 ในปีถัดไปอยู่ดี อย่างเช่น ในปี ๒๕๖๗ รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาเข้ามารับ
 ตำแหน่ง เราก็ได้มีการคืนเงินคงคลังไปกว่า ๑๑๘,๓๖๑ ล้านบาท เรามั่นใจว่าเรารักษา
 เรื่องของวินัยการเงินการคลังเป็นอย่างดี หรืออย่างที่มีคนจะบอกว่ารัฐบาลนี้ทำนโยบาย
 ทำ พ.ร.บ. นี้แข็ง หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ผมอยากเอาตัวเลข ๒ ตัวที่อยู่ในมาตราของ พ.ร.บ.
 วินัยการเงินการคลัง ปี ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑ วรรคสี่ การกำหนดสัดส่วนงบประมาณรายจ่าย
 ตามประกาศของคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลัง และ ๒. คือมาตรา ๒๐ หลักเกณฑ์
 การตั้งงบประมาณรายจ่าย ชี้แจงอย่างนี้ นะครับว่าจะมีสัดส่วนงบกลางรายการเงินสำรอง
 จ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น สัดส่วนที่ พ.ร.บ. มีไว้ให้คือ ๒.๐-๓.๕ ในปีงบประมาณ
 ปี ๒๕๖๘ รัฐบาลได้ตั้งไว้ ๓๕,๓๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๒.๕๔ ส่วนที่ ๒ งบประมาณ
 เพื่อการชำระคืนหนี้ภาครัฐ สัดส่วนอยู่ที่ ๒.๕-๔ รัฐบาลได้ตั้งไว้ ๑๕๐,๑๐๐ ล้านบาท
 หรือคิดเป็นร้อยละ ๔ รายจ่ายผูกพันข้ามปีงบประมาณ หรือรายการผูกพันใหม่ ไม่เกิน
 ร้อยละ ๑๐ รัฐบาลตั้งไว้ ๓๓๐,๓๗๗.๙ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๙.๐๒ เปอร์เซ็นต์ หรือใน
 มาตรา ๒๐ รายจ่ายลงทุนที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และรายจ่ายลงทุนไม่น้อยกว่าวงเงินขาด
 ดุลงบประมาณประจำปีนี้ อยู่ที่ ๘๖๕,๗๐๐ ล้านบาท รัฐบาลตั้งไว้ในปี ๒๕๖๘
 ที่ ๙๐๘,๒๒๔ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๒๔.๒ เปอร์เซ็นต์ หากสมาชิกท่านใดอยากได้อเอกสาร
 ชุดนี้มาขอได้นะครับ ผมยืนยันว่ารัฐบาลโดยการนำของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา
 ให้ความสำคัญในเรื่องของวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด และสิ่งนี้ก็ยืนยันแล้วว่าเรามี
 การจัดสรรงบประมาณได้เต็มที่และมีประสิทธิภาพที่สุด

ในส่วนสุดท้ายนะครับ ในส่วนที่อาจจะมีสัดส่วนคลาดเคลื่อนที่ทางผู้อภิปราย
 ได้มีการอภิปรายว่า ถ้าเกิดงบลงทุนที่เมื่อสักครู่ผมเรียนว่ามีอยู่ที่ ๒๔.๒ ถ้าไม่มี Digital
 Wallet แล้วจะอยู่ที่เท่าไร ขอชี้แจงอย่างนี้ว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ เราตั้งวงเงินไว้ทั้งสิ้น
 ๓,๗๕๒๗.๗ ล้านบาท ประกอบด้วยรายจ่ายประจำ จำนวน ๒.๗ ล้านบาท หรือคิดเป็น
 ร้อยละ ๗๒.๑ และรายจ่ายลงทุนจำนวน ๙๐๘,๒๒๔ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๒๔.๒ เปอร์เซ็นต์

อย่างที่ผมกล่าวไป ถ้าเกิดหักโครงการ Digital Wallet ออก จำนวน ๑๕๒,๗๐๐ ล้านบาท คงเหลือวงเงินทั้งสิ้น ๓.๖ ล้านล้านบาท โดยมีสัดส่วนของรายจ่ายลงทุน จำนวน ๗๘๖,๐๖๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ ซึ่งจะพบว่าทั้ง ๒ กรณีสัดส่วนรายจ่ายลงทุนเพิ่มสัดส่วนรายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ที่ตั้งไว้ร้อยละ ๒๐.๔ และอยู่ภายใต้กรอบสัดส่วนวินัยการเงินการคลังที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ตอนแรกเราตกลงกันว่าจะประชุมสี่ทุ่มนะครับ แต่ตอนนี้เราเหลือผู้อภิปรายอีก ๓ ท่าน และคิดว่าจะเอาให้จบเลยอีก ๓ ท่าน เป็นของฝ่ายค้าน ทั้ง ๓ ท่านเลย ท่านแรก ท่านยุทธการ รัตนมาศ ท่านต่อไปท่านศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ แล้วก็ท่านสุดท้ายของคำคืนนี้นะครับ ท่านปารมี ไวจงเจริญ ขอเชิญท่านยุทธการครับ

ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม ยุทธการ รัตนมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมเชื่อว่า
ร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ ต้องผ่านความเห็นชอบของสภาในวาระแรก
แน่นอน -----

ผมจึงเรียนท่านประธานสภาว่า จะขอเทียบเคียงงบประมาณรายจ่ายของปี ๒๕๖๗ กับปี ๒๕๖๘ เพื่อให้พี่น้องประชาชนทางบ้านเข้าใจได้ง่ายขึ้น งบประมาณรายจ่ายเมื่อปี ๒๕๖๗ รัฐบาลชุดนี้ได้ตั้งงบประมาณไว้ที่ ๓.๔ ล้านล้านบาท ตามที่ทุกท่านได้ทราบแล้วนะครับ และร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๘ รัฐบาลได้ตั้งไว้ ๓.๗ ล้านล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจำนวน ๒๗๒,๐๐๐ ล้านบาท ด้านงบกลาง ปี ๒๕๖๗ รัฐบาลได้ตั้งงบกลางไว้ที่ ๖.๑๔ แสนล้านบาท มาปีนี้ ปี ๒๕๖๘ ร่างงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลชุดนี้ได้ตั้งไว้ที่ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ตัวเลขกลม ๆ นะครับท่านประธาน ซึ่งเพิ่มขึ้น ๑.๙ แสนล้านบาท ทั้งนี้ยังไม่รวมกับงบที่ซ่อนไว้อีก ๑.๕ แสนล้านบาท กราบเรียนท่านประธานครับ วันนี้ผมขออภิปรายงบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาของคนในชาติไทย ขอส่งงบประมาณไปที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาครับ เมื่อปี ๒๕๖๗ ปีที่แล้ว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งงบประมาณไว้ที่ ๕,๔๑๗.๗ ล้านบาท ในปีนี้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ตั้งไว้ที่ ๖,๔๔๗.๕ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจำนวน ๑,๐๒๙.๘ ล้านบาท ย่อลงมากอีกครับท่านประธาน ส่งงบประมาณในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแล้ว มาส่งงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๖๗ ตั้งไว้ที่ ๒,๑๖๓ ล้านบาท ปีนี้งบประมาณรายจ่ายของการกีฬาแห่งประเทศไทยตั้งไว้ที่ ๒,๙๔๕ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจำนวน ๗๘๒ ล้านบาท ดูจากงบประมาณกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีสัดส่วนงบประมาณที่เพิ่มขึ้น ผมแอบดีใจครับท่านประธาน ว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาทำท่าว่าจะดูดีและมีงบประมาณเพิ่มขึ้น ขอย้อนหลังไปเมื่อปี ๒๕๖๗ ขอเอย่ยนามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำท่าว่าจะเข้าใจในการบริหารงานด้านกีฬา ซึ่งรัฐมนตรีทำงานมาได้ ๑๐ เดือน ก็ต้องปรับเปลี่ยนออกไป แสดงให้เห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือไม่ให้ความสนใจในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาระดับเยาวชน หรือกีฬาพื้นฐานแต่ละจังหวัดทั้ง ๗๗ จังหวัด ผมขอย้อนหลังไปอีกนิดหนึ่งครับ เมื่อ ๓ เดือนที่แล้วที่ผ่านมาก่อนปรับคณะรัฐมนตรี มีผู้แทนผู้บริหารกีฬาเข้าพบรัฐมนตรี ขออนุญาตเอย่ยนามครับ รัฐมนตรีสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในขณะนั้น เพื่อไปบอกถึงความเดือดร้อน ความต้องการของนักกีฬาทั่วประเทศ สุดท้ายครับ ท่านรัฐมนตรีสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล ที่ผมคาดหวังไว้อย่างไม่ทันได้สร้างผลงาน

ท่านนายกรัฐมนตรีก็ปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีออกไป ซึ่งปัจจุบันท่านรัฐมนตรีไปอยู่กระทรวงวัฒนธรรม และขณะนี้ผมก็ยังไม่รู้เลยว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคนใหม่จะถูกปรับ หรือเปลี่ยนแปลงอีกหรือไม่ ผมขอฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีคนใหม่ให้ความสนใจ ให้ความสำคัญในการพัฒนากีฬาตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ก็คือตั้งแต่ระดับเยาวชนระดับจังหวัด ผมขออภิปรายต่อไปว่า เพราะอะไรกีฬาชาติไทยจึงไม่พัฒนาเท่าเทียมกับประเทศอื่น ๆ ที่มีความเจริญด้านกีฬาแล้ว ผมขอยก ๔ ประเด็นนี้ครับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๑ การจัดสรรงบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬา หรือมหกรรมกีฬาแห่งชาติ ๔ รายการ ซึ่งก็คือการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาอาวุโสแห่งชาติ ๒ ชนิดกีฬานี้แข่งพร้อมกัน กีฬาแห่งชาติและกีฬาคนพิการแห่งชาติ ๒ ชนิดกีฬานี้ก็แข่งพร้อมกันครับ ทั้งนี้ ยังไม่นับรวมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา ของกรมพลศึกษา ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญน้อยและนิดจริง ๆ ครับ ที่ผมยกตัวอย่างประเด็นนี้ เพราะว่าการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ระดับเยาวชนแข่งขันมาแล้ว ๓๙ ปี ๓๙ ครั้ง -----

ส่วนการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ แข่งขันมาแล้ว ๔๙ ปี ๔๙ ครั้ง ไม่น้อยกว่า ๔๙ ปี ที่แข่งขันกีฬาแห่งชาติมา มาสู่ยุคปัจจุบัน ยุค 5G นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันก็ยังมีสภาพความเป็นอยู่เหมือนเดิมทุกจังหวัด กล่าวคือเมื่อการแข่งขันเริ่มขึ้น ไม่ว่าจะการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ใช้ยานพาหนะในการเดินทางหลายจังหวัดครับ ใช้รถบรรทุก ใช้รถสองแถว ใช้รถรับจ้าง และที่ร้ายไปกว่านั้น เจ้าภาพที่เป็นจังหวัดในการจัดการแข่งขันกีฬาให้นักกีฬาเข้าพัก ให้ผู้ฝึกสอนเข้าพัก ให้ไปพักที่วัด พักที่โรงเรียน บางชนิดกีฬาใช้ที่พักแบบเต็นท์นอนชั่วคราว ใช้ห้องน้ำชั่วคราว และในด้านสวัสดิการนักกีฬา ผู้ฝึกสอน เมื่อแข่งขันเสร็จก็ไม่มีเงินโบนัส หรือเงินอัดฉีดให้นักกีฬา ไม่มีสวัสดิการเสื้อผ้า รองเท้า อุปกรณ์ตามความจำเป็นในขณะที่เข้าร่วมการแข่งขัน ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ยุคนี้ ยุค 5G เป็นยุคที่เศรษฐกิจเวทนายิ่งนักครับ ดังนั้นการพัฒนาด้านกีฬาจะทำให้เท่าเทียมกับประเทศที่พัฒนากีฬาแล้ว นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ ก็คือการจัดสรรงบประมาณให้กับกีฬาพื้นฐานหรือกีฬาจังหวัด สิ่งที่ต้องทำโดยด่วนเวลานี้ก็คือการแก้ไขระเบียบพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งผมและคณะจะเสนอเรื่องนี้ให้กับนายกรัฐมนตรีพิจารณาในโอกาสต่อไป

ประเด็นที่ ๒ งบประมาณจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี ๒๕๖๘ ที่อยู่ในร่างงบประมาณชุดนี้ นายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยวและกีฬา มากกว่าส่งเสริมเศรษฐกิจจันะครับ ถือว่าการท่องเที่ยวเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจเรื่องนี้ผมทราบดีครับว่ามีความสำคัญ แต่การพัฒนาด้านกีฬาก็มีความสำคัญยิ่งกว่า เพราะเป็นการพัฒนาคน ซึ่งงบประมาณส่วนมากก็ทราบดีว่าไปทำโครงการ Event เสียส่วนใหญ่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยลง ซึ่งสวนทางกับงบประมาณโดยรวมที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการกีฬาที่ได้รับสูงขึ้นตามที่ผมได้กล่าวข้างต้น

ประเด็นที่ ๓ กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และการกีฬาแห่งประเทศไทย ทำงานด้วยความสับสนระหว่าง ๒ หน่วยงาน กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้รับการจัดสรรงบประมาณ หรือจัดเก็บภาษีจากกรมสรรพสามิต จำนวน ๒ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งได้รับงบประมาณปีละประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ประธานบอร์ดกองทุนก็มีรองนายกรัฐมนตรี

เป็นประธาน รองประธานบอร์ดกองทุนก็มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธาน มีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้บริหารงบประมาณในกองทุน ซึ่งได้จัดสรรงบประมาณไปยังหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดทั้ง ๗๗ จังหวัด และหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งงบประมาณที่นำไปใช้ส่วนใหญ่ก็อนุมัติไปตามอำเภอใจของรัฐมนตรี ไม่สามารถตอบโจทย์ต่อการพัฒนาคนด้านกีฬาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ซึ่งประเด็นนี้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ๒๕๕๘ อย่างที่เรียนท่านประธานไว้ครับ ผมจะขอเสนอแก้ไขในโอกาสต่อไป ผมจึงอยากให้นายกรัฐมนตรีเห็นชอบการแก้ไขพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๕๘ เพื่อประโยชน์และตอบโจทย์ในการพัฒนากีฬาพื้นฐาน ต่อยอดไปสู่นักกีฬาทีมชาติ กีฬาอาชีพ สามารถแข่งขันกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่สุดในวันนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดสรรเงินอุดหนุนงบประมาณประจำปี จัดสรรให้กับจังหวัดทุกจังหวัดทั้ง ๗๗ จังหวัด เสดสายังนี้ครับ ท่านประธานครับ ย้อนหลังในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ แต่ละจังหวัดได้รับงบประมาณเฉลี่ยกันไปด้วยงบประมาณ ๗๐ ล้านบาท ปีเดียวครับ ปีถัดมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๕ ทุกจังหวัดได้รับงบประมาณเฉลี่ยกันไป ๖๐ ล้านบาท การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดสรรงบประมาณให้กับทุกจังหวัด เพื่อใช้ในการบริหารจัดการกีฬาของจังหวัดนั้น ๆ ทุกกิจกรรม เช่น ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ สนับสนุนชมรมกีฬา จัดกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยในช่วงนั้น ปีละ ๖๐ ล้านบาท -----

โดยจัดสรรให้ตามตัวชี้วัด หรือผลการประเมินของการกีฬาแห่งประเทศไทย ทุกจังหวัด จะได้รับงบประมาณช่วง ๔๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถัดจากนั้นครับ ปี ๒๕๖๖ การกีฬาแห่งประเทศไทยไม่ได้จัดสรรงบประมาณให้ทุกจังหวัดเลย ปีนี้งบประมาณเป็นศูนย์บาท สุดท้ายผู้บริหารกีฬาหลายจังหวัดเรียกร้องให้การกีฬาแห่งประเทศไทยไปของบประมาณ เป็นงบกลางจากนายกรัฐมนตรี ซึ่งต่อมานายกรัฐมนตรีก็ได้อนุมัติงบประมาณให้กับ ๗๗ จังหวัด จำนวน ๔๐ ล้านบาท ยังไม่จบแค่นั้นครับท่านประธาน ถัดมางบประมาณ ในปี ๒๕๖๗ ขณะนี้ทราบว่างบประมาณได้ตัดลดลงเหลือเพียง ๓๐ ล้านบาท ลดลงจาก ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ๓๐ ล้านบาท ลดมาครึ่งต่อครึ่งครับท่านประธาน เมื่อนำมาหาร งบประมาณ ๓๐ ล้านบาท ให้กับ ๗๗ จังหวัด จัดสรรให้ตามตัวชี้วัด หรือผลประเมินของ กทท. เห็นแล้วน่าใจหายครับท่านประธาน ได้รับงบประมาณน้อยนิดครับ ผมขอยกตัวอย่าง จังหวัดนครพนม ได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการกีฬาทั้งจังหวัด ๑๖๒,๕๘๑ บาท จังหวัดอำนาจเจริญได้รับงบประมาณในการจัดสรร ปี ๒๕๖๗ ครับ ๑๘๕,๕๙๔ บาท ยังมีจังหวัดใหญ่ ๆ อีกหลายจังหวัดครับท่านประธาน จังหวัดกาญจนบุรีได้รับงบประมาณ จัดสรร ๑๒๐,๐๐๐ บาท จังหวัดสุรินทร์ได้รับงบประมาณจัดสรร ๘๔,๐๐๐ บาท จังหวัด อุตรดิตถ์ได้รับงบประมาณจัดสรร ๑๔๐,๐๐๐ บาท จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดใหญ่ได้รับ งบประมาณจัดสรร ๑๔๐,๐๐๐ บาท จังหวัดเลยได้รับงบประมาณจัดสรร ๑๖๐,๐๐๐ บาท จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับงบประมาณจัดสรร ๑๔๐,๐๐๐ บาท ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธาน ได้เห็นบางจังหวัดนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากว่าได้รับการจัดสรรงบประมาณ เท่านี้ แล้วให้ทุกจังหวัดพัฒนากีฬา ไม่รู้จะพัฒนาไปได้อย่างไรครับ รัฐบาลไม่ได้เติมเต็ม งบประมาณให้กับจังหวัด ซ้ำร้ายไปกว่านั้น ลดงบประมาณของทุกจังหวัดลงไปอีก จะให้ผม ไม่คิดได้อย่างไรครับว่า นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไม่จริงจัง หรือไม่สนใจต่อการพัฒนากีฬาชาติอย่างแท้จริง ถูกต้องหรือไม่ครับท่านประธาน ดังนั้น ในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ หรือร่างงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ อย่าให้เป็นหนี้ม้วนเก่า ครับท่านประธาน ฝากไปถึงนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ช่วยตอบคำถามด้วยว่า งบประมาณในการจัดสรรให้กับจังหวัดในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ทำไมต้องถูกตัดออกจาก ๖๐ ล้านบาท เหลือแค่ ๓๐ ล้านบาท และในด้านงบประมาณ รายจ่ายปีนี้ ปี ๒๕๖๘ ยังไม่มีงบประมาณที่ชัดเจนว่าเมื่องบประมาณผ่านสภาผู้แทนราษฎร

๓๑๓

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ประกาศลักษณะ ๑๕๓/๒

ในวาระแรกแล้ว สุตท้ายจะอนุมัติหรือจัดสรรให้แต่ละจังหวัดจำนวนเท่าไร ฝากถึงท่าน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้มาตอบคำถามด้วยครับว่า อย่าให้เหมือนกับปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ที่ผ่านมากับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เมื่อสักครู่ผมอ่านชื่อผิดไปนะครับ ของท่านปารมีจะเป็นวันพรุ่งนี้นะครับ เพราะฉะนั้นสุตท้ายของการประชุมวันนี้จะเป็นท่านศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ ครับ เรียนเชิญครับ

นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ คนสุตท้ายนะคะ ไม่ใช่วันสุตท้ายนะคะ ท่านประธานคะ ดิฉันทนายนแจ่ม ศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ ผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๑ พรรคก้าวไกล เขตสายไหม คุณแม่ ลูกสองที่อยากเปลี่ยนแปลงประเทศนี้ผ่านการเมืองคะ วันนี้ดิฉันขออนุญาตกลับมาอภิปราย งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติเด็กเกิดต่ำอีกแล้วนะคะ ที่พูดไปแล้วเมื่อสมัย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ แต่วันนี้จะลงลึกขึ้นคะ แล้วก็ให้เห็นความสำคัญของการจัดสรร งบประมาณให้มากขึ้น แล้วก็มาชี้ให้ทุกคนในห้องนี้เห็นว่าการจัดสรรงบประมาณแบบนี้ รัฐ Ignore เด็กและเยาวชนในประเทศไทยอย่างไร ท่านประธานคะ วิกฤติเด็กเกิดต่ำ ดิฉันและพรรคก้าวไกลไม่ได้คิดไปเองคนเดียวนะคะ ในห้องอนุกรรมการติดตาม งบประมาณ กระทรวงสาธารณสุขเองก็ได้มาชี้แจงถึงแผนการแก้ไขปัญหาวิกฤติเด็กเกิดต่ำคะ โดยมีการอ้างสถิติอันหนึ่งที่น่าสนใจมาก ๆ ก็คือว่า เปิดสาเหตุที่คนไทยไม่ได้อยากมีลูก ดิฉันก็เคยพูดไปเมื่อครั้งที่แล้วเช่นเดียวกัน คล้าย ๆ กัน เด็กเกิดต่ำส่งผลกระทบต่อระบบ เศรษฐกิจอย่างไรบ้าง ก่อนอื่นต้องบอกก่อนนะคะว่า ถ้าเรายังคง Ignore แล้วก็เพิกเฉยวิกฤติ นี้ต่อไป ประเทศเราจะขาดแคลนแรงงานที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และขาดวัยแรงงานที่เป็นส่วนสำคัญในการเสียภาษีให้กับรัฐ ในการสร้างและพัฒนาประเทศ ทั้งระบบ รวมถึงสร้างเรื่องน้ำประปาของเพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ด้วยนะคะ สาเหตุที่คน ไม่อยากมีลูกมาดูนะคะ

อันดับแรกบอกว่าร้อยละ ๓๘.๓ ไม่อยากเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายค่ะ ส่วนที่
 น่าสนใจอีกอันร้อยละ ๓๘.๓ เหมือนกัน ก็คือไม่อยากให้เด็กหรือว่าลูกเกิดมาในสภาพสังคม
 ปัจจุบัน ๒ อันดับแรกรวม ๆ กันเกือบประมาณ ๘๐ เปอร์เซนต์ คำตอบของการแก้ปัญหา
 เรื่องนี้ เราเลยไม่สามารถละเลยการสร้างรัฐสวัสดิการได้ การสร้างรัฐสวัสดิการจึงเป็นคำตอบ
 สุดท้ายที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดิฉันกลับไม่เห็นแผนการแก้ไขปัญหาวิกฤติเด็กเกิดต่ำในแผน
 บประมาณฉบับนี้ มีแต่กระทรวงสาธารณสุขที่ไปชี้แจงในห้วงอนุกรรมการงบประมาณว่า
 จะมีการแก้ไขปัญหานี้ โดยการสนับสนุนให้กับคนที่มิบุตรยาก มิบุตรได้ง่ายขึ้น ก็ไม่ได้เป็น
 การแก้ไขปัญหาของคนที่ไม่ได้อยากมีลูก หรือเรื่องของการแก้ไขปัญหาของผู้สูงอายุนั่นเอง
 ท่านประธานคะ การสร้างรัฐสวัสดิการให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบนั้นทำได้ไม่ง่าย แล้วก็เร็วค่ะ
 การจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติเด็กเกิดต่ำเป็นเรื่องเร่งด่วนที่รัฐบาลควรจะต้อง
 ทำอย่างเร็วที่สุดในหลาย ๆ ประเทศ เช่นที่ได้เห็นมีการเซตความมั่นคงของชาติอันดับหนึ่ง
 คือวิกฤติเด็กเกิดต่ำ แนนอนถ้าเรามองวิกฤติเด็กเกิดต่ำเป็นความมั่นคงแห่งชาติ เราก็จะทุ่ม
 สรรพกำลัง ทุ่มงบประมาณจำนวนมากกับการแก้ไขปัญหากลับเกี่ยวกับเด็ก ประเทศ
 ที่พัฒนาแล้วมักจะยกให้เด็กเป็นหัวใจสำคัญ และเป็นศูนย์กลางของการออกแบบนโยบาย
 มุ่งการออกแบบนโยบายสาธารณะที่ตรงจุด แล้วก็ครอบคลุมทุกช่วงจังหวะชีวิตตั้งแต่เกิดจน
 โต ในหลายประเทศมีความพยายามอัดฉีดกันเต็มที่ค่ะ ได้เห็น ญี่ปุ่น เกาหลี Baby Bonus
 อัดฉีดเงินลูกคนแรก คนที่ ๒ คนที่ ๓ คนที่ ๔ กันมหาศาล แต่จำนวนการเกิดก็ยังไม่ได้เพิ่ม
 ไปตามที่เขาต้องการ แต่ทุกท่านคะ อย่างน้อย ๆ ก็เป็นการเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส
 เปลี่ยนวิกฤติเด็กเกิดต่ำให้เป็นโอกาสที่เราจะได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กที่เกิดน้อยนี้ละค่ะ
 เรื่องนี้สอดคล้องต้องกันกับรายงานสถานการณ์เด็กและครอบครัว และข้อเสนอนโยบาย
 เกี่ยวกับเด็กและครอบครัวของภาคประชาสังคม 101 Kid for Kids มีอยู่ ๕ ประเด็นดังนี้ค่ะ

ประเด็นแรก เขาบอกว่าประเทศไทยสิทธิลาคลอดยังไม่เพียงพอต่อการดูแล
 เด็กเล็ก เราอยากให้เราให้นมแม่ ๖ เดือน แต่เรายังลาคลอดได้แค่ ๙๘ วัน ในประกันสังคม
 แล้วก็ยังมีช่วงรอยต่อระหว่างที่ลาคลอดจนถึงประมาณ ๒ เดือนที่จะเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 เด็กช่วงนี้ไม่รู้จะไปไหนนะคะ สวัสดิการไม่ได้มีตรงนี้เลย ทั้ง ๆ ที่ช่วงนี้เป็นช่วงสำคัญของ
 การพัฒนาคุณภาพบุคลากรของประเทศในอนาคตมากที่สุด

ประการที่ ๒ คือประเทศไทยเรายังลงทุนกับเด็กเล็กไม่เพียงพอ แล้วก็ไม่ครอบคลุม นั่นก็คือเงินอุดหนุนเด็กเล็กที่ให้เฉพาะครอบครัวที่ยากจน ขนาดยากจนยังตกหล่นประมาณร้อยละ ๓๐ เลยนะคะ ตั้งแต่ระบบการคัดกรองเลย นอกจากนั้นจำนวนเงินไม่เพียงพอค่ะ ๖๐๐ บาท สำหรับกลุ่มที่ยากจนที่พอจะข้ามเส้นความยากจนไป ๖๐๐ บาท ไม่พออยู่แล้วที่จะเลี้ยงเด็กให้มีคุณภาพ

ประการที่ ๓ คือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของแต่ละพื้นที่ยังมีมาตรฐานไม่เท่ากัน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหลายที่ประมาณร้อยละ ๑๐ ในอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ส่วนหนึ่งก็มาจากการที่รัฐบาลเราลงทุนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแค่ร้อยละ ๐.๒๕ ของ GDP เท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริง Minimum ควรจะต้องร้อยละ ๑ ของ GDP ด้วยซ้ำ ต่ำกว่ามาตรฐานมาก ๆ

ประเด็นที่ ๔ คือเรื่องระบบนิเวศของการเรียนรู้ ยังคงกระจุกตัวอยู่ในห้องเรียนที่บอกว่าตามโลกไม่ทัน ห้องเรียนที่ยังคงอยู่ในยุคสมัยก่อนอยู่ แล้วก็ระบบการเรียนรู้ยังคงกระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร หรือว่าอำเภอเมืองของแต่ละจังหวัดต่าง ๆ

ประเด็นสุดท้ายสำคัญที่สุดค่ะ ที่ทำให้คนไทยส่วนใหญ่ไม่ได้มีโอกาสมีลูก เพราะว่าคุณภาพของเด็กไทยในปัจจุบันอยู่ในขั้นที่เรียกว่าวิกฤติเลยนะคะ เด็กไร้สัญชาติจำนวนมากยังไม่ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานเลย รวมถึงการใช้ความรุนแรง การคุกคามเยาวชน ปราบกฏตั้งแต่ในระดับครอบครัว สถาบันการศึกษา -----

รวมถึงมีการปิดกั้นช่องทางการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองจากหน่วยงานภาครัฐ ส่งผลให้เยาวชนชาตพื้นที่ในการแสดงพลัง แล้วก็ทำให้สถานการณ์ความขัดแย้งมันบานปลายโดยไม่จำเป็น สถานการณ์เมื่อวาน สิทธิในการประกันตัวเราก็คงจะได้เห็นอยู่แล้ว ไซ้ใหม่คะว่ามันมีความแตกต่างกันอย่างไร Double Standard ๒ มาตรฐานอย่างไร แล้วอย่างนี้จะให้คนไทยมีลูกกันไหวหรือคะ ทุกท่านคะ เมื่อเราทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ดิฉันกล่าวมาข้างต้นแล้ว ดิฉันจะชวนทุกท่านมาดูกันว่า การจัดสรรงบประมาณของรัฐในปี ๒๕๖๘ จะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ นี้อย่างไร ท่านประธานคะ อย่างที่บอกตอนแรกว่าเราเพิ่มปริมาณไม่ได้ อย่างน้อย ๆ เราสามารถเพิ่มคุณภาพได้ เพราะว่าในช่วงที่เด็กเกิดต่ำ ถ้ามองอีกแง่หนึ่ง เราใช้งบประมาณน้อยลงกว่าเดิมหลายเท่า ถ้ารัฐมองว่าการเลี้ยงลูกคืองานอย่างหนึ่ง ถ้าเราไม่ลงทุนในเด็กและเยาวชน รัฐก็ต้องหมดงบประมาณมหาศาลไปกับการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุอยู่ดี เช่น งบประมาณแผนบูรณาการยาเสพติด ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท งบประมาณในการแก้ไขปัญหาเรื่องทุจริตคอร์รัปชัน ความรุนแรงในครอบครัว หรืองบประมาณที่ลงทุนในกรมราชทัณฑ์ สิ่งเหล่านี้เกิดจากการที่เราเพิกเฉยต่อการลงทุนในเด็กและเยาวชนนั่นเอง

มาดูงบประมาณกระทรวงแรกทีพูดไปแล้วตั้งแต่ครั้งที่แล้วปี ๒๕๖๗ เช่นเดียวกัน งบประมาณในการคัดกรองเด็กของกรมอนามัย ของปี ๒๕๖๗ ก็ได้พูดไปว่า รัฐได้ตั้งวิกฤติเด็กเกิดต่ำเป็นวาระแห่งชาติ แต่กำหนดงบประมาณในการคัดกรองเด็กอยู่ที่ ๒ ล้านบาท ปีนี้ก็คาดหวังว่าจะมากขึ้น แต่งบประมาณที่ได้มาก็ประมาณ ๑.๘ ล้านบาท น้อยลงอยู่ดีนะคะ กระทรวงสาธารณสุขเอง กรมอนามัยเอง บอกว่ามีการพยายามที่จะเขียนของงบประมาณให้เพิ่มขึ้นแล้ว แต่ก็ยังถูกตัดอยู่ดี แสดงให้เห็นว่ารัฐไม่ได้ให้ความสำคัญกับการคัดกรองเด็กเลยแม้แต่หน่อยคะ

งบประมาณถัดมาคะ ก็ต้องมาทวงกันอีกรอบนะคะ สำหรับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด ๖๐๐ บาท ที่ไม่ถ้วนหน้าสักที ปีนี้ก็คิดว่าจะถ้วนหน้านะคะ เพราะว่ารัฐบาลเองก็รับรู้ปัญหามาโดยตลอดอยู่แล้วว่าเงินอุดหนุนมันน้อยมาก ไม่เพียงพอต่อภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองอยู่แล้ว รัฐบาลเองก็เคยรับปากกับภาคประชาชนไว้เหมือนกัน เสียายท่านวราวุธไม่มานะคะ ท่านวราวุธเองก็รับปากกับภาคประชาสังคมไว้แล้วว่า ถ้วนหน้าแน่นอนปี ๒๕๖๘ หรือเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายนที่ผ่านมา ท่านธรรมนัส พรหมเผ่า ของเราก็ได้ไปรับปากไว้เช่นเดียวกันว่า ๖๐๐ บาทถ้วนหน้าแน่นอน วันนั้นก็ไปแทนท่านรอง

๓๑๗

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

งานรัฐพิธีฯ ๑๕๕/๒

นายกรัฐมนตรีภูมิธรรม เวชยชัย ด้วยนะคะ ๓ คน รับผิดชอบร่วมกันด้วยนะคะ ประชาชน เขาก็รอพึ่งอยู่ว่าสรุปจะถ่วนหน้าจริงไหม เพราะว่าในงบประมาณปี ๒๕๖๘ ดิฉันไม่เห็น การเพิ่มขึ้นของงบประมาณสวัสดิการถ่วนหน้าตามที่สัญญาไว้เลย และปีนี้หนักกว่าเดิม รู้ไหมทำไมคะ ปีนี้ไม่มีแม้กระทั่งในคำของงบประมาณด้วยซ้ำ ในห้องอนุกรรมการติดตาม งบประมาณดิฉันก็เข้าไปทวงถาม พยายามถามว่าสรุป ๒๕๖๘ ถ่วนหน้าไหม เจ้าหน้าที่ก็มอง กันเล็กล็ก ๆ แล้วบอกว่าจะไม่นะครับ ถ้ามต่อไปแล้ว ๒๕๖๙ ละ ถ่วนหน้าไหม เขาก็ยังคงมองหน้ากันแล้วก็บอกว่า อันนี้ก็ยังไม่แน่ใจเหมือนกันนะคะ เพราะฉะนั้น ก็อยากจะฟังคำตอบเหมือนกันว่าสรุปที่ไปรับปากกันไว้ ก็ไม่อยากจะรับปากกันแค่ลมปาก อย่างเดียว ช่วยทำให้ภาคประชาสังคมเห็นด้วยว่าที่รับปากไปทำได้จริง ๆ หรือถ้าทำไม่ได้ ติดขัดตรงไหนก็บอกกันตรง ๆ ค่ะ

งบประมาณถัดมา งบประมาณเงินอุดหนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในกระทรวง พม. ที่เกี่ยวกับศูนย์รับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชน อันนี้ภาคประชาสังคม ฝากมาเช่นเดียวกันว่ามันน้อยมาก เพราะว่าในห้วงงบประมาณปี ๒๕๖๗ ก็ได้ถามว่า งบประมาณ ๑๕ ล้านบาท มันเพียงพอแล้วหรือ ก็เลยทราบมาว่า ๑๕ ล้านบาท เป็นเงินอุดหนุน สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนหัวละ ๓๐๐ บาท ๓๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน ไม่ใช่ต่อเดือน ต่อปีนะคะ ไม่ใช่ต่อเดือน เข้าใจว่าต่อเดือน จริง ๆ เป็นต่อปี ก็คือมันน้อยมาก ๆ ไม่สามารถจะชดเชย หรือว่าช่วยให้คุณภาพชีวิตของเด็กดีขึ้นได้ ปีนี้ก็เลยคาดหวังว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญเรื่อง ตรงนี้มากขึ้น มีการเพิ่มขึ้นของงบประมาณในเงินอุดหนุนมากขึ้น เพราะว่ากรมกิจการเด็ก และเยาวชนปีนี้ได้งบประมาณเพิ่มขึ้นตั้ง ๑๔๐ กว่าล้านบาท ปรากฏว่าเงินอุดหนุนศูนย์เด็ก เล็กเอกชนปีนี้ได้แค่ ๑๑.๖๕ ล้านบาทเท่านั้น น้อยกว่าปีที่แล้วด้วยนะคะ แล้วงบประมาณ ที่เพิ่มขึ้นมหาศาล ไปเพิ่มตรงไหน ก็เหมือนกับที่หลาย ๆ คนพูดไปในหลาย ๆ กระทรวงค่ะ ว่าเพิ่มในส่วนของงบอบรมเป็นหลัก งบอบรมเพิ่มขึ้น แต่งบอุดหนุนเด็กลดลงค่ะ

ถัดมาก็คือ เรื่องของงบประมาณการพัฒนาของเด็กปฐมวัยที่กระจัดกระจายไปตามกระทรวงต่าง ๆ กระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงศึกษาธิการเองก็ตามที่ถ้าเราดูเฉลี่ยต่อรายหัวแล้ว เด็กปฐมวัยก็ยังมีน้อยมาก ๆ ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงการพัฒนาบุคลากรที่ดีที่สุดคือการลงทุนกับเด็กปฐมวัย มีคำกล่าวหนึ่งบอกว่า ถ้าเราอยากรู้ว่ารัฐนั้นจะเจริญได้สักแค่ไหน จะพัฒนาได้ขนาดไหน ให้ดูว่าเขาลงทุนกับเด็กปฐมวัยแบบไหน กระทรวงสาธารณสุขเองก็เห็นความสำคัญของเด็กเล็กในห้องอนุกรรมการติดตามงบประมาณก็มีการมาบอกว่าจะมีการลงทุนสร้างศูนย์รับเลี้ยงเด็กเล็ก ลงทุนที่ละประมาณ ๒๐ ล้านบาท และใช้เงินทุนหมุนเวียนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งงบประมาณส่วนนี้ก็จะป็นต้นทุนจุมที่รัฐก็ต้องเสียไปอาจจะเปล่าประโยชน์ก็ได้ ซึ่งเรื่องนี้มีข้อเสนอตั้งนี้คะว่าทางกรมอนามัยควรจะต้งมีการถ่ายโอนภารกิจสิ่งนี้ให้มาเป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งรัฐส่วนกลางตอนนี้ยังไม่ได้มีการถ่ายโอนตรงนี้สักที เพราะว่าทำไมต้องให้ท้องถิ่นทำทำไมถึงไม่ให้ส่วนกลางทำ เพราะว่าสุดท้ายแล้วท้องถิ่นจะรู้ปัญหาได้ดีที่สุดว่า แต่ละท้องที่ Demand Supply เป็นอย่างไร เช่น อันนี้อยากให้คุณของเขตตัวเองแล้วกัน เขตสายไหม อันนี้คือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในกรุงเทพมหานคร ถ้าเห็นภาพดิฉันคิดว่าศูนย์เด็กใน อบต. ดุติกว่าเยอะเลยนะคะ บางที่แม้กระทั่งประตูก็ไม่มี หน้าต่างก็ไม่มี นี่คือความสำคัญที่ว่าทำไมเราต้งมีการกระจายอำนาจไปยังท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อให้เขาทำภารกิจนี้ด้วยตัวเองคะ ท่านประธานคะ ความเหลื่อมล้ำตั้งแต่เกิด ตั้งแต่เรื่องเบ๊ยเด็กไม่ถ้วนหน้า สิ่งที่สำคัญอีกอย่างดิฉันก็เน้นย้ำตลอดเวลาว่า เราต้งให้ความสำคัญกับพ่อแม่ของเด็กด้วย โดยเฉพาะแม่นะคะ เรื่องการชิมเศร้าหลังคลอด เรื่องนมแม่ก็ตาม เรื่องบางเรื่องแทบไม่ต้องใช้งบประมาณเลยด้วยซ้ำ เช่น Regulation การวางทารกไว้แนบอกหลังคลอดทันที ดิฉันเสนอไปในห้องอนุกรรมการงบประมาณเช่นเดียวกันว่างบประมาณแทบไม่ได้ใช้เลย สไลด์นี้ยังไม่ถึงนะคะ การทำตาม Regulation เรื่องนี้จะทำให้กระตุ้นน้ำมันให้เพิ่มมากขึ้น แล้วก็ ๒. ช่วยภาวะชิมเศร้าด้วย มีงานวิจัยรองรับมากมาย เรื่องนี้กระทรวงสามารถทำได้เลยไม่ต้องใช้งบประมาณแม้แต่บาทเดียว แค่ทำเป็น Regulation ที่ต้งทำทุกโรงพยาบาลเหมือนกัน

ถัดมาก็คือ Baby Box เป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดความเท่าเทียมในการเข้าถึงการดูแลเด็กตั้งแต่เกิด ลดความตึงเครียดของพ่อแม่ ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาสมอง แก้ไขปัญหาที่ต้นทาง ถ้าเราใช้งบประมาณ ๑,๐๐๐ บาท ต่อ Baby Box ๑ กล่อง อัตราการเกิด

๔๐๐,๐๐๐ คน หรือ ๕๐๐,๐๐๐ คน งบประมาณประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ถ้าเรายุบกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยวไป แล้วก็สามารถมาทำงบประมาณตรงนี้ได้สบาย ๆ เลย แล้วอันนี้ก็ไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ด้วยนะคะ นโยบายคล้าย ๆ กันนี้ เคยเกิดขึ้นในสมัยของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร เคยทำเมื่อปี ๒๕๔๘ ก็คือนโยบาย ๑๐รับขวัญ เป็นนโยบายที่ดีมาก ๆ อันนี้ชื่นชม เป็นไปได้ถ้ารัฐบาลจะนำมาปิดฝุ่นทำอีกสักครั้งหนึ่งก็จะเป็นพระคุณมาก ๆ ก็ขอเสนอไว้ด้วย ฝากพรรคเพื่อไทยด้วย ท่านประธานคณะกรรมการจัดกระจายของงบประมาณเกี่ยวกับเด็กเล็กและไม่เป็นในทิศทางเดียวกัน ทำให้เราไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศในระยะยาวได้ นี่เป็นวิกฤติสำคัญที่ไม่น้อยไปกว่าวิกฤติเศรษฐกิจ หรือวิกฤติอื่น ๆ เลย รวมไปถึงการมีสวัสดิการทั้งระบบ ทั้งสวัสดิการของผู้สูงอายุของคนพิการ การที่มีค่าแรงขั้นต่ำที่มันเพียงพอ การที่เข้าถึงที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอ หรือเรื่องน้ำประปา หรือเรื่องระบบคมนาคมต่าง ๆ เรื่องเหล่านี้มันเป็นเรื่องเดียวกันคะ ถ้าเราอยากให้คนในประเทศมีลูกมากขึ้น พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในประเทศมากขึ้น เราก็ต้องดูทั้งหมดคล้าย ๆ กัน ดิฉันจึงมีข้อเสนอเป็นบันได ๖ ขั้นในการแก้ไขวิกฤติเด็กเกิดต่ำ ดังนี้ค่ะ

บันไดขั้นที่ ๑ เริ่มตั้งแต่เรื่องของการลาเลี้ยงลูก ๑๘๐ วัน ตอนนั้นก็เข้าไปแล้ว ก็ขอให้มีการผ่านกันมา ๑๘๐ วัน แล้วก็เรื่องของเงินอุดหนุนและในการทำห้องให้นมในที่ทำงาน ห้องให้นมในที่สาธารณะ หรือ พ.ร.บ. ในการให้นมด้วยก็ตามนะคะ

บันไดขั้นที่ ๒ คือเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดต้องถ้วนหน้า แล้วก็เพิ่มขึ้น รวมถึงนโยบายเกี่ยวกับกล่องรับขวัญด้วยนะคะ

บันไดขั้นที่ ๓ คือเรื่องของโรงเรียนพ่อแม่ ต้องมีการลงทุน ลงงบประมาณไปกับการคัดกรองเด็ก งบประมาณไปกับสุขภาพของมารดาแล้วก็เด็กด้วยคะ

บันไดขั้นที่ ๔ ในเรื่องของงบประมาณของศูนย์เด็กเล็กแล้วก็ Day Care ที่มันใกล้บ้าน งบอุดหนุนศูนย์เด็กเอกชน งบอุดหนุนศูนย์เด็กต่าง ๆ หรือว่าถ้าที่ทำงานไหนมีศูนย์เด็ก ก็ควรจะมึงงบอุดหนุนให้กับที่ทำงานที่นั่น ๆ ด้วย

บันไดขั้นที่ ๕ ปฏิวัติการศึกษา การศึกษาต้องมีหลักสูตรที่ดี โรงเรียนปลอดภัย แล้วก็ต้องมึงงบประมาณที่ให้กับเด็กปฐมวัยมากขึ้น

๓๒๐

สพ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

จงถนอม ๑๕๖/๓

บันไดขั้นสุดท้าย ก็คือเป็นภาพรวมทั้งหมดของสวัสดิการ เพื่อให้คนรู้สึกว่าการมีลูกในประเทศนี้ไม่ได้เป็นภาระ การมีลูกในประเทศนี้ไม่ได้มีค่าใช้จ่ายมาก เพราะรัฐจะช่วยดูแลทุกคนด้วย เบี้ยผู้สูงอายุ เบี้ยคนพิการ เบี้ยคนดูแล ระบบสาธารณสุข ระบบประปา หรือการเข้าถึง Housing ต่าง ๆ ค่ะ

- ๑๕๗/๑

๓๒๑

สผ ๒/๒๕๖๗ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

ภริญา ๑๕๗/๑

สุดท้ายนะคะท่านประธาน ปัญหาสังคมในปัจจุบันที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่เรามักจะบ่นกันบ่อย ๆ ในสภาแห่งนี้ว่า เด็ก เยาวชน เดี่ยวนี้มีปัญหาเยอะจังเลย ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มันเกิดจากการที่รัฐนี่ละค่ะ Ignore กับการจัดสรรงบประมาณในการลงทุนในเด็กและเยาวชน ทั้ง ๆ ที่การสร้างครอบครัวเป็นเหมือนปรากฏการณ์แรกของการพัฒนาบุคลากรของประเทศ เรากลับต้องมาทุ่มงบประมาณจำนวนมากในการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ถ้ารัฐคือผู้กำหนดทิศทางการกำหนดนโยบาย และงบประมาณต้องสอดคล้องกับนโยบาย ถ้าเราจะต้องแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน ถ้าท่านจะ Ignite สักครั้ง ก็ Ignite ในวัยเด็กนี่ละค่ะ ขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ตามเวลาที่เรากำหนดกันก็เป็นท่านสุดท้ายแล้วนะครับ พุธนี้เราเริ่มเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา รถค่อนข้างติด รบกวนท่านสมาชิกช่วยมาแต่เช้านะครับ เราจะได้ลงชื่อแล้วก็เริ่มได้ตรงเวลา วันนี้ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๓๐ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒

(สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

๑) นายประเสริฐ บุญเรือง	ประธานคณะกรรมการ
๒) นายภาณุ พรวัฒนา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓) นายศุภกรณ์ กิตยาธิคุณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔) นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕) นายนิติพล ผิวเหมาะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖) นายชูการ์โน มะทา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗) นายอดิศร เพียงเกษ	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘) นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙) นายไชยวัฒนา ดิณรัตน์	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐) นางนันทนา สงฆ์ประชา	กรรมการ
๑๑) นางสาวภคมน หนูนอนันต์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒) นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓) นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔) นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	เลขานุการคณะกรรมการ

คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

(นายประเสริฐ บุญเรือง)

ประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
 รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
 ครั้งที่ ๒
 (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
 วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗
 โดยคณะอนุกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร
 ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
กพน.	การไฟฟ้านครหลวง	https://www.mea.or.th
กฟผ.	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	https://www.egat.co.th
กฟภ.	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	https://www.pea.co.th
กรม.	คณะรัฐมนตรี	
ททท.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	https://www.tat.or.th
ธ.ก.ส.	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	https://www.baac.or.th
ป.ป.ช.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	https://www.nacc.go.th
ผอ.	ผู้อำนวยการ	
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
พม.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
สตง.	สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	https://www.audit.go.th
สปสช.	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	https://www.nhso.go.th
สพฐ.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	https://www.obec.go.th
สวทช.	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	https://www.nstda.or.th
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	https://www.dla.go.th
อว.	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	https://www.mhesi.go.th
อสม.	อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	http://phcs.hss.moph.go.th
AI	Artificial Intelligence ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ระบบประมวลผลของคอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่มีการวิเคราะห์เชิงลึกคล้ายความ	https://www.eta.or.th

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
	ฉลาดของมนุษย์ และสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็น การกระทำได้	
AMI	Advanced Metering Infrastructure ระบบโครงสร้างพื้นฐานเครื่องวัดหน่วยขั้นสูง	https://www.mea.or.th
AOT	Airports of Thailand Public Company Limited บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	https://investor-th.airportthai.co.th
CBAM	Carbon Border Adjustment มาตรการปรับคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดน	https://www.sec.or.th/
CEA	Creative Economy Agency สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)	https://www.cea.or.th
CLMV	Cambodia, Laos, Myanmar, Vietnam กลุ่มอาเซียนในเขตภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Great Mekong Subregion: GMS) ที่มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกัน ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม	https://www.parliament.go.th
CPI	Corruption Perception Index ดัชนีการรับรู้การทุจริต	https://www.nesdc.go.th
DGA	Digital Government Development Agency สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)	https://www.dga.or.th
EEC	Eastern Economic Corridor เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	
ESG	Environment, Social and Governance แนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหลักของการบริหารที่ ยั่งยืน โดยคำนึงถึง 3 ปัจจัยหลัก คือ ด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล	https://transparency.chula.ac.th
EU	The European Union สหภาพยุโรป	https://european-union.europa.eu
EV	Electric Vehicle รถไฟฟ้า	https://erdi.cmu.ac.th
FDI	Foreign Direct Investment การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	https://www.boj.go.th
FIDF	Financial Institutions Development Fund กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน	https://www.bot.or.th
FTA	Free Trade Area เขตการค้าเสรี เป็นการทำความตกลงทางการค้าของ ประเทศ อาจเป็น ๒ ประเทศ (ทวิภาคี) หรือเป็นกลุ่ม ประเทศ (พหุภาคี) ที่จะร่วมมือขจัดอุปสรรคทาง การค้าทั้งที่เป็นภาษีศุลกากร และไม่ใช่อุปสรรคทางการ	https://www.customs.go.th

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
GDCC	Government Data Center and Cloud Service โครงการพัฒนาระบบคลาวด์กลางภาครัฐ	https://opendata.onde.go.th
GDP	Gross Domestic Product ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	http://econ.tu.ac.th
ICAO	International Civil Aviation Organization องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ	https://www.icao.int
IEA	International Energy Agency องค์การพลังงานระหว่างประเทศ	https://www.eppo.go.th
ILO	International Labor Organization องค์การแรงงานระหว่างประเทศ	https://www.ilo.org
IMD	International Institute for Management Development สถาบันการจัดการนานาชาติ	https://www.imd.org
KPI	Key Performance Indicator ดัชนีชี้วัดผลงานหรือความสำเร็จของงาน โดยเทียบผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่ตกลงกันได้	https://plan.vru.ac.th
LPI	Logistics Performance Index ดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์	https://logistics.nesdc.go.th
MDES	Ministry of Digital Economy and Society กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	https://www.mdes.go.th/about/12
MOU	Memorandum of Understanding หมายถึง บันทึกความเข้าใจ เป็นการจัดทำหนังสือโดยฝ่ายหนึ่งแสดงความสมัครใจจะปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด และตามเงื่อนไขที่ปรากฏในหนังสือนั้นกับอีกฝ่ายหนึ่ง	https://science.mahidol.ac.th/IC/info/MOU-MOA.pdf
MTFF	Medium Term Fiscal Framework แผนการคลังระยะปานกลาง	https://www.fpo.go.th
NDLP	National Digital Learning Platform โครงการดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ	https://www.moe.go.th
NPL	Non-Performing Loan หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	https://www.scbam.com
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา	
OFOS	One Family One Soft Power นโยบาย ๑ ครอบครัว ๑ ซอฟท์พาวเวอร์	https://ptp.or.th

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
OTOP	One Tambon One Product สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	http://www.thaitambon.com
PBO	Parliamentary Budget. Office สำนักงานงบประมาณประจำรัฐสภา	https://www.parliament.go.th
PM2.5	Particulate matter 2.5 ค่ามาตรฐานของฝุ่นละอองขนาดเล็กที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยน้อยกว่า ๒.๕ ไมโครเมตร	https://www.mnre.go.th
PPA	Power Purchase Agreement สัญญาซื้อขายไฟฟ้า	https://dmf.go.th
SMEs	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม Small and Medium Enterprises	http://www.sme.go.th
SSD	Solid State Drive อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลชนิดหนึ่งที่ใช้กับคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กเพื่อจัดเก็บข้อมูลแบบถาวรเหมือนกับฮาร์ดดิส	https://sukhothai2.go.th
TCDC	Thailand Creative & Design Center ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ	https://www.tcdc.or.th
TCEB	Thailand Convention & Exhibition Bureau สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	https://www.businesseventsthailand.com/th
THACCA	Thailand Creative Content Agency หน่วยงานที่รวบรวมงบประมาณและภารกิจที่เคยใช้สนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไว้ที่เดียวไม่ให้เกิดจัดกระจาย และมีการวางแผนงานร่วมกันทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนอย่างมียุทธศาสตร์ เพื่อให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศไทยเป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ	https://thacca.go.th
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ	https://unsco.unmissions.org
WHO	World Health Organization องค์การอนามัยโลก	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ ได้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) จำนวน ๒ ครั้ง

ครั้งที่ ๓๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๓๒ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๓ ถึงวันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) จำนวน ๓ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๒ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๓ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ถึงวันศุกร์ที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๗

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) จำนวน ๓ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ วันพุธที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๓ วันพุธที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๗

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒
ข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/ผ ๔๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เรียน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งให้นัดประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ ในวันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗ ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๔ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ ในวันศุกร์ที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอเชิญท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปประชุม ตามกำหนดวันและเวลาดังกล่าวข้างต้น โดยมีระเบียบวาระการประชุมตามที่แนบมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตำรวจตรี

(อาพิทธ์ สุขะนันท์)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานการประชุม

กลุ่มงานระเบียบวาระ

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๕๑

www.parliament.go.th

ระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

(๑) กระทั่งถาม	(ไม่มี)
(๒) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	(ถ้ามี)
(๓) รับรองรายงานการประชุม	(ไม่มี)
(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	(ไม่มี)
เรื่องด่วน	
- ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	
(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา	(ไม่มี)
(๖) เรื่องที่เสนอใหม่	(ไม่มี)
(๗) เรื่องอื่น ๆ	(ถ้ามี)

หมายเหตุ - สมาชิกที่แจ้งความประสงค์จะรับเป็นเอกสารร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ และเอกสารประกอบ สามารถรับได้ที่ห้องบรรยายใหญ่ บัณฑิต ชั้น บัณฑิต อาคารรัฐสภา

หนังสือนัดประชุม
และระเบียบวาระการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

เอกสาร ร่าง พรบ.
งบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักการประชุม
กลุ่มงานระเบียบวาระ
โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๕๑
www.parliament.go.th

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางสาวกัลยรัตน์ ชาวสำอางค์	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวสิริธร ลิ้มพยอม	ผู้อำนวยการสำนักgrayงาน
		การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางณิชาพันธ์ ดิยามา	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๑
นางนำพร ชมพุดอง	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวภริญา สุประดิษฐ์	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดและจัดทำรายงานการประชุม

นางสาวกานต์พิชชา ตะสิงห์	นางจงถนอม ศรีธนูมาศ
นางสาวภริญา สุประดิษฐ์	นางสาวจันทร์เพ็ญ นุชวงศ์
นางสาวศิริพร ดีภาพ	นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว
นางสาวชลิตา วิเศษทรัพย์	นางสาวศรัณรัตน์ เรืองจันทร์
นางนำพร ชมพุดอง	นางพุทธชาติ บุญเจริญฤทธิ์
นางสาวธัญญา สายบุตร	นางสาวลลิตา บุคดีคำ
นางสาวประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา	นางจินตนา เจริญสุข

ผู้ควบคุมระบบถอดความเสียงด้วยเทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด

นางสาวพลอยนิชา วัชรเวท

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

